ΨΑΛΜΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ 1

Ψαλ. 1,1 Μακάριος ἀνήρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ψαλ. 1,1 Τρισευτυχισμένος και ευλογημένος από τον Θεόν είναι ο άνθρωπος εκείνος, που δεν επορεύθη ποτε δρόμον σύμφωνα με τας σκέψεις και τα θελήματα των ασεβών ανθρώπων και ούτε προς στιγμήν δεν εστάθη εκεί, όπου διέρχονται οι αμαρτωλοί, ούτε εκάθισε να λάβη μέρος εις συναναστροφάς ανθρώπων, που είναι διεφθαρμένοι και διαφθείρουν την κοινωνίαν.

Ψαλ. 1,2 ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ψαλ. 1,2 Αλλ' εξ αντιθέτου με όλην του την καρδίαν έχει δώσει την θέλησίν του και την σκέψιν του στον νόμον του Κυρίου και τον Νομον αυτόν θα μελετά ημέραν και νύκτα.

Ψαλ. 1,3 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Ψαλ. 1,3 Αυτός θα ομοιάζη με το δένδρον που είναι φυτευμένον εις τα πλούσια τρεχούμενα νερά και το οποίον θα αποδώση τους ωρίμους καρπούς του εις τυν καταλληλον καιρόν, τα δε φύλλα του ποτέ δεν θα πέσουν. Ετσι και ο άνθρωπος ο αφωσιωμένος στον νόμον του Θεού. Ολα τα έργα, που θα επιχειρή, θα έχουν με την ευλογίαν του Θεού αίσιον πέρας.

Ψαλ. 1,4 οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ᾿ ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Ψαλ. 1,4 Δεν θα συμβαίνη όμως το ίδιον και μέ, τους ασεβείς, όχι· αλλά αυτοί θα ομοιάζουν σαν το χνούδι, το οποίον παρασύρει ο άνεμος και το εξαφανίζει από το πρόσωπον της γης, από τα μάτια των ανθρώπων.

Ψαλ. 1,5 διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·

Ψαλ. 1,5 Δια τούτο, ηθικώς αδύνατοι και άτολμοι, οι ασεβείς δεν θα έχουν το σθένος να σταθούν όρθιοι ενώπιον του Κυρίου κατά την μέλλουσαν κρίσιν. Ούτε και οι αμαρτωλοί θα τολμήσουν, να παρουσιασθούν εις την σύναξιν των δικαίων.

Ψαλ. 1,6 ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλ. 1,6 Διότι ο Κυριος γνωρίζει τον δρόμον, την συμπεριφοράν και τα έργα των δικαίων και τους προστατεύει, ενώ οι ασεβείς εγκαταλείπονται από τον Θεόν, καταλήγουν εις την απώλειαν τα έργα των και αυτοί οι ίδιοι.

ΨΑΛΜΟΣ 2

Ψαλ. 2,1 Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ψαλ. 2,1 Διατί σαν άγρια αχαλίνωτα άλογα ανεστατώθησαν και αφηνίασαν τα ειδωλολατρικά έθνη και διατί αυτοί οι λαοί εμελέτησαν και κατέστρωσαν σχέδια μωρά, αμαρτωλά και απραγματοποίητα;

Ψαλ. 2,2 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 2,2 Παρεστάθησαν απειλητικοί οι βασιλείς της γης και οι άρχοντες συνεκεντρώθησαν από συμφώνου στον ίδιον τόπον εναντίον του Κυρίου και Θεού και εναντίον εκείνου, τον οποίον αυτός έχρισε προφήτην, αρχιερέα και βασιλέα.

Ψαλ. 2,3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ᾿ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ψαλ. 2,3 Είπαν τα αμαρτωλά αυτά έθνη και οι παράνομοι βασιλείς μεταξύ των· “ας συντρίψωμεν τους δεσμούς, που μας κρατούν υποτεταγμένους στον Κυριον και στον χριστόν αυτού και ας αποτινάξωμεν μακράν από ημάς το ζυγόν των”.

Ψαλ. 2,4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Ψαλ. 2,4 Αλλά αυτός, που κατοικεί στους ουρανούς, ο παντοδύναμος και δίκαιος Θεός θα τους περιπαίξη και θα τους χλευάση, θα τους κάμη καταγέλαστους ενώπιον όλων.

Ψαλ. 2,5 τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ψαλ. 2,5 Εις δε τον κατάλληλον χρόνον θα ομιλήση προς αυτούς με την οργήν του και θα τους συγκλονίση επάνω εις την έκρηξιν του δικαίου του θυμού.

Ψαλ. 2,6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾿ αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ

Ψαλ. 2,6 Εγώ όμως, ο Χριστός αυτού, παρά τας εχθρικάς ενεργείας των αντιθέτων, ενεθρονίσθην από αυτόν τον Θεόν και πατέρα ως βασιλεύς αιώνιος στο ιερόν όρος Σιών, εις την Ιερουσαλήμ,

Ψαλ. 2,7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Ψαλ. 2,7 δια να διαλαλώ και κηρύττω προς όλον τον κόσμον το πρόσταγμα του Κυρίου. Αυτό δε είναι το πρόσταγμα, με το οποίον με ανεβίβασεν στον θρόνον· ο Κυριος μου είπε· “συ είσαι ο μονογενής Υιός μου, τον οποίον από την ιδικήν μου απειροτελείαν ουσίαν έχω γεννήσει προ πάντων των αιώνων, σήμερον δε και σε ανιστώ ένδοξον από τον τάφον.

Ψαλ. 2,8 αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλ. 2,8 Ζητησε ελεύθερα από μένα με το θάρρος της υιότητος ο,τι θέλεις, και εγώ θα δώσω ως κληρονομίαν σου όλα τα έθνη και θα θέσω υπό την απόλυτον εξουσίαν σου όλην την γην μέχρι των περάτων αυτής.

Ψαλ. 2,9 ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Ψαλ. 2,9 Θα τους κυβερνήσης με σιδερένιαν ράβδον, με ακατανίκητον εξουσίαν, αλλά και θα συντρίψης όλους εκείνους, οι οποίοι ανθίστανται εις σέ, με τόσην ευκολίαν, σαν να ήσαν πήλινα εύθραυστα αγγεία κατασκευασμένα από τον κεραμιδάν”.

Ψαλ. 2,10 καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Ψαλ. 2,10 Και τώρα, που ακούετε αυτάς τας διακηρύξεις, σεις οι βασιλείς, συνετισθήτε, παιδαγωγηθήτε από τα παθήματά σας, αλλά και όλοι σεις οι άρχοντες, οι οποίοι κυβερνάτε και δικάζετε τους λαούς της γης.

Ψαλ. 2,11 δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Ψαλ. 2,11 Υπηρετήσατε τον Κυριον με φόβον, δια να δοκιμάσετε εις την καρδίαν σας την αγαλλίασιν, που φέρει η ευλάβεια προς τον Θεόν και ο φόβος, μήπως τυχόν τον παροργίσετε με κάποιαν αμαρτίαν σας.

Ψαλ. 2,12 δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

Ψαλ. 2,12 Εφ' όσον είναι καιρός αρπάξατε με όλην σας την δύναμιν και εγκολπωθήτε και κρατήστε στερεά την παιδαγωγίαν αυτήν εκ μέρους του Κυρίου, μήπως τυχόν δια την αμέλειάν σας οργισθή ο Κυριος εναντίον σας και καταστραφήτε και χαθήτε από την ευθείαν οδόν·

Ψαλ. 2,13 ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ.

Ψαλ. 2,13 όταν εντός ολίγου ανάψη ωσάν πολλαπλασίως πυρωμένη κάμινος ο δίκαιος θυμός του Θεού. Αλλά τρισευτυχισμένοι και ευλογημένοι θα είναι, όσοι θα έχουν στηρίξει την ελπίδα και την πεποίθησίν των εις αυτόν.

ΨΑΛΜΟΣ 3

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Ψαλ. 3,2 Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμέ·

Ψαλ. 3,2 Κυριε, εις πόσον αμέτρητον πλήθος έχουν αυξηθή οι εχθροί, που με καταθλίβουν! Πολλοί έχουν εξεγερθή και επαναστατήσει εναντίον μου.

Ψαλ. 3,3 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 3,3 Πολλοί είναι εκείνοι, που επιβουλεύονται την ζωήν μου και λέγουν· “Δεν υπάρχει πλέον δι' αυτόν καμμία σωτηρία εκ μέρους του Θεού του”.

Ψαλ. 3,4 σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Ψαλ. 3,4 Συ όμως, Κυριε, είσαι ο βοηθός και ο προστάτης μου. Συ είσαι η ζωή και η δόξα μου, που θα με δοξάσης πάλιν και θα σηκώσης υψηλά το κεφάλι μου, ενώ τώρα το κρατώ σκυμμένο από την εντροπήν.

Ψαλ. 3,5 φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 3,5 Κατά το παρελθόν πολλές φορές, με φωνήν ισχυράν εφώναξα προς τον Κυριον και εζήτησα την βοήθειάν του, και εκείνος με ήκουσεν από το όρος Σιών, από το άγιον αυτού κατοικητήριον (διάψαλμα).

Ψαλ. 3,6 ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Ψαλ. 3,6 Δια τούτο και τώρα, βέβαιος ότι ο Κυριος θα εισακούση την προσευχήν μου, εκοιμήθην, έπεσα εις ήρεμον και αναπαυτικόν ύπνον. Εσηκώθηκα από τον ύπνον ειρηνικός και αισιόδοξος, διότι ο Κυριος θα με βοηθήση ασφαλώς και θα με προστατεύση.

Ψαλ. 3,7 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ψαλ. 3,7 Δεν θα φοβηθώ από αναρίθμητα πλήθη εχθρικού λαού, που με έχουν περικυκλώσει από όλα τα σημεία και επιτίθενται όλοι μαζή εναντίον μου.

Ψαλ. 3,8 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Ψαλ. 3,8 Σηκω επάνω, Κυριε, σώσε με από τους εχθρούς μου, συ ο Θεός μου. Διότι είμαι βέβαιος πλέον ότι έχεις συντρίψει όλους αυτούς, που με εχθρεύονται χωρίς λόγον και αιτίαν. Θεωρώ ως τετελεσμένον γεγονός, ότι συνέτριψες τα δόντια των αμαρτωλών, που ωσάν άγρια θηρία έρχονται να με κατασπαράξουν

Ψαλ. 3,9 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλ. 3,9 Από σε λοιπόν τον Κυριον περιμένω την σωτηρίαν μου, η δε ευλογία σου θα σταλή επάνω στον λαόν, που είναι ιδικός σου.

ΨΑΛΜΟΣ 4

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ψαλμοῖς· ᾠδὴ τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 4,2 Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ψαλ. 4,2 Κυριε ο Θεός, συ με προστατεύεις και αποδίδστο δίκαιόν μου. Οσες φορές προηγουμένως δια της προσευχής σε είχα επικαλεσθή με ήκουσες. Διέλυσες την ψυχικήν μου στενοχωρίαν και έδωσες άνεσιν εις την ψυχήν μου. Και τώρα σπλαγχνίσου μέ, Κυριε· άκουσε και κάμε δεκτήν την προσευχήν μου.

Ψαλ. 4,3 υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; (διάψαλμα).

Ψαλ. 4,3 Ω σεις οι άνθρωποι, που με εχθρεύεσθε, έως πότε θα έχετε σκληράν την καρδίαν σας; Διατί αγαπάτε να διαδίδετε εις βάρος μου ματαίας και ανυποστάτους κατηγορίας και επιζητείτε πάντοτε νέα ψεύδη εναντίον μου;

Ψαλ. 4,4 καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ψαλ. 4,4 Μαθετε όμως ότι ο Κυριος κατά θαυμαστόν τρόπον με επροστάτευσεν στο παρελθόν, εμέ τον αφωσιωμένον εις αυτόν. Και τώρα θα εισακούση ο Κυριος την προσευχήν μου, καθώς με όλην μου την ψυχήν κράζω προς αυτόν.

Ψαλ. 4,5 ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. (διάψαλμα).

Ψαλ. 4,5 Σεις οι εχθροί μου, ας οργιζεσθε επί τέλους εναντίον μου· μη αμαρτάνετε όμως και εναντίον του Θεού. Οσα κακά σχέδια μελετάτε εις τας καρδίας σας και καταστρώνετε εναντίον μου, όταν κοιμάσθε μόνοι σας το εσπέρας, επανεξετάσατέ τα, συντριβήτε δι' αυτά και μετανοήσατε.

Ψαλ. 4,6 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. 4,6 Προσφέρετε θυσίας προς τον Θεόν, αι οποίαι να συνοδεύωνται από τα έργα της δικαιοσύνης. Και τώρα στηρίξατε και σεις τας ελπίδας σας στον Θεόν.

Ψαλ. 4,7 πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ᾿ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ψαλ. 4,7 Πολλοί από σας λέγουν· “ποιός θα δείξη εις ημάς και θα δώση τα αγαθά;” Εις ημάς όμως, Κυριε, που πιστεύομεν εις σέ, έλαμψε το φως του προσώπου σου και εδοκιμάσαμεν χαράν.

Ψαλ. 4,8 ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ψαλ. 4,8 Εγέμισες την ίδικήν μου καρδίαν από χαράν και αγαλλίασιν, την οποίαν δεν δοκιμάζουν ποτέ οι αμαρτωλοί αντίπαλοί μου, μολονότι είναι γεμάτοι από τους καρπούς της γης, από σίτον, οίνον και έλαιον.

Ψαλ. 4,9 ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ᾿ ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ψαλ. 4,9 Εγώ όμως με την ελπίδα μου στερεάν προς σε θα κοιμηθώ ήσυχος και ειρηνικός, θα χορτάσω τον ύπνον, διότι συ Κυριε, αν και εγώ είμαι τώρα εγκαταλελειμμένος και μόνος, μου παρέχεις την προστασίαν σου, υπό την σκέπην της οποίας κατοικώ γεμάτος ελπίδα προς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 5

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 5,2 Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου·

Ψαλ. 5,2 Ακουσε, Κυριε, τα λόγια της προσευχής μου, κατανόησε αυτά, που με αγωνιώδη κραυγήν σου απευθύνω.

Ψαλ. 5,3 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε·

Ψαλ. 5,3 Δώσε προσοχήν στο περιεχόμενον της δεήσεώς μου, συ, που είσαι ο βασιλεύς μου και ο Θεός μου, διότι εγώ όχι εις τα άψυχα είδωλα ούτε εις κανένα άλλον, αλλά προς σε θα προσευχηθώ και τώρα, Κυριε.

Ψαλ. 5,4 τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρωΐ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με,

Ψαλ. 5,4 Πρωϊ, πριν ακόμη αρχίσω κανένα έργον, συ θα ακούσης το περιεχόμενον της προσευχής μου. Το πρωϊ θα παρουσιασθώ ενώπιόν σου και συ θα ρίψης ευμενές βλέμμα προς εμέ.

Ψαλ. 5,5 ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος,

Ψαλ. 5,5 Συ είσαι Θεός, που ποτέ και κατά κανένα τρόπον δεν θέλεις την καταπάτησιν του νόμου Σου και την αδικίαν. Δια τούτο ούτε και προς στιγμήν δεν θα παραμείνη πλησίον σου ως προστατευόμενός σου ασεβής άνθρωπος, ο οποίος μηχανεύεται το κακόν.

Ψαλ. 5,6 οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·

Ψαλ. 5,6 Ούτε είναι δυνατόν να σταθούν εμπρός εις τα μάτια σου με θάρρος η με θράσος αυτοί, οι οποίοι καταπατούν τον Νομον σου. Συ εμίσησες όλους εκείνους, οι οποίοι έχουν ως έργον των να πράττουν την ανομίαν και την αμαρτίαν.

Ψαλ. 5,7 ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ψαλ. 5,7 Εν τη δικαιοσύνη σου θα εξολοθρεύσης, Κυριε, όλους εκείνους, οι οποίοι λέγουν ψεύδη. Τον αιμοχαρή άνθρωπον, ο οποίος χύνει αίμα άλλων ανθρώπων, όπως επίσης και τον δόλιον, τους αποστρέφεται μετά βδελυγμίας ο Κυριος.

Ψαλ. 5,8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Ψαλ. 5,8 Εγώ όμως στηριζόμενος και ελπίζων στο άπειρον έλεός σου θα εισέλθω στο κατοικητήριόν σου. Θα προσκυνήσω Σε με ευλάβειαν και ιερόν δέος στον άγιον ναόν σου.

Ψαλ. 5,9 Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ψαλ. 5,9 Κυριε, βλέπεις πόσον πολλοί είναι αυτοί που με εχθρεύονται! Δια τούτο συ γίνε εν τη απείρω σου δικαιοσύνη οδηγός μου. Βοήθησέ με, ώστε με σταθερότητα και αποφασιστικότητα να βαδίζω την ευθείαν οδόν ενώπιόν σου.

Ψαλ. 5,10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Ψαλ. 5,10 Διότι στο στόμα των εχθρών μου δεν υπάρχει ποτέ η αλήθεια. Η καρδιά των σκέπτεται και επιθυμεί πάντοτε μάταια και επιβλαβή. Ο λάρυγξ των είναι τάφος ανοικτός, από τον οποίον εξέρχονται δυσωδίαι· με τας ψευδολόγους δε γλώσσας των εκχύνουν φαρμακεράς δολιότητας.

Ψαλ. 5,11 κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Ψαλ. 5,11 Κρίνε και καταδίκασέ τους συ, ω Θεέ μου. Είθε να αστοχήσουν όλαι αι συκοφαντίαι των και όλα τα εναντίον μου διαβούλιά των. Συμφωνα με το πλήθος των ασεβειών των διασκόρπισέ τους και διώξε τους από κοντά σου, διότι εργαζόμενοι αυτοί το κακόν και πολεμούντες τους ιδικούς σου ανθρώπους σε έχουν πικράνει με το παραπάνω, Κυριε.

Ψαλ. 5,12 καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 5,12 Θα ευφρανθούν δε τότε όλοι, όσοι στηρίζουν τας ελπίδας των εις σέ. Η χαρά των και η αγαλλίασις θα είναι αιωνία και αναφαίρετος. Συ δε θα κατοικήσης εν μέσω αυτών και όλοι εκείνοι, που αγαπούν το Ονομά σου, θα καυχώνται δια την προστασίαν, που τους παρέχεις.

Ψαλ. 5,13 ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλ. 5,13 Διότι συ, Κυριε, εν τη απείρω σου αγαθότητι θα ευλογήσης τον δίκαιον. Κυριε, η άπειρος προς ημάς ευμένειά σου και προστασία είναι δι' ημάς ακατανίκητον όπλον και στέφανος δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ 6

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 6,2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ψαλ. 6,2 Κυριε, επάνω στον δίκαιον θυμόν σου μη με τιμωρήσης δια τας αμαρτωλάς μου πράξεις, και μη θελήσης επάνω εις την δικαίαν σου οργήν να με παιδαγωγήσης με σκληρότητα.

Ψαλ. 6,3 ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου,

Ψαλ. 6,3 Ελέησέ με, Κυριε, διότι είμαι σωματικώς και ψυχικώς ασθενής. Θεράπευσε, Κυριε, εμέ τον ασθενή, διότι και αυτά τα οστά μου έχουν ταραχθή εξ αιτίας των αμαρτιών μου.

Ψαλ. 6,4 καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ψαλ. 6,4 Η δε ψυχή μου επλημμύρισεν από ταραχήν και ανεστατώθη εξ αιτίας της δικαίας σου οργής. Εως πότε όμως, Κυριε, θα στέκης μακράν από εμέ και ωργισμένος θα στρέφης αλλού το πρόσωπόν σου;

Ψαλ. 6,5 ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ψαλ. 6,5 Στρέψε, Κυριε, το πρόσωπόν σου προς εμέ. Γλύτωσε το σώμα και την ψυχήν μου από τας συμφοράς. Σώσε με, όχι δια τας καλάς μου πράξεις, αλλά δια την άπειρον ευσπλαγχνίαν σου.

Ψαλ. 6,6 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

Ψαλ. 6,6 Διότι, εάν αποθάνη κανείς αμετανόητος και καταβή στον άδην, δεν είναι δυνατόν να σε ενθυμήται, Κυριε. Εις τον άδην ποιός αμετανόητος είναι δυνατόν να σε δοξολογήση; Εγώ όμως, Κυριε, μετανοών δια τας παραβάσεις μου κλαίω.

Ψαλ. 6,7 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ᾿ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

Ψαλ. 6,7 Εκοπίασα, απέκαμα από τους στεναγμούς μου δια τας παρεκτρρπάς μου. Ελουσα και λούζω κάθε νύκτα το κρεββάτι μου και βρέχω με τα άφθονα δάκρυά μου το στρώμα μου.

Ψαλ. 6,8 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ψαλ. 6,8 Κλαίω συνεχώς εξ αιτίας της οργής σου και από τα δάκρυά μου επόνεσαν τα μάτια μου. Εγινα ασήμαντος, σαν το παληωμένο ένδυμα, και περιφρονημένος από τους εχθρούς μου.

Ψαλ. 6,9 ἀπόστητε ἀπ᾿ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·

Ψαλ. 6,9 Αλλά το έλεος του Κυρίου είναι άπειρον και δια τούτο εις αυτό ελπίζω και φωνάζω προς τους εχθρούς μου· φύγετε μακρυά από μένα κατεντροπιασμένοι, όσοι εργάζεσθε την ανομίαν. Δεν σας φοβούμαι, διότι είμαι βέβαιος ότι ο Κυριος εδέχθη με ευμένειαν την προσευχήν, που με δάκρυα και κλαυθμούς του απηύθυνα.

Ψαλ. 6,10 ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Ψαλ. 6,10 Ηκουσεν ο Κυριος την δέησίν μου. Ο Κυριος ευηρεστήθη να κάμη δεκτήν την προσευχήν μου.

Ψαλ. 6,11 αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλ. 6,11 Ας κατεντροπιασθούν και ας κυριευθούν από φόβον και τρόμον οι εχθροί μου. Ας γυρίσουν οπίσω και πανικόβλητοι ας τραπούν εις φυγήν, ας καταισχυνθούν γρήγορα.

ΨΑΛΜΟΣ 7

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί.

Ψαλ. 7,2 Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με,

Ψαλ. 7,2 Κυριε, ο Θεός μου, εις σε εστήριξα όλας μου τας ελπίδας. Σώσε με από όλους τους εχθρούς μου, οι οποίοι με καταδιώκουν και γλύτωσέ με από αυτούς, και μάλιστα από τον αρχηγόν των τον Αβεσσαλώμ,

Ψαλ. 7,3 μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σῴζοντος.

Ψαλ. 7,3 δια να μη αρπάση αυτός και ως λέων άγριος κατασπαράξη την ζωήν μου, αφού δεν θα υπάρχη στο πλευρόν μου κανείς, δια να με γλυτώση και να με σώση.

Ψαλ. 7,4 Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

Ψαλ. 7,4 Κυριε και Θεέ μου, εάν διέπραξα αυτό το κακόν, δια τα οποίον με καταδιώκουν, εάν αι χείρες μου έκαμαν κάκοιαν αδικίαν εναντίον των,

Ψαλ. 7,5 εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

Ψαλ. 7,5 εάν ανταπέδωκα ποτέ κάτι κακόν στους εχθρούς μου, οι οποίοι συνεχώς με καταδιώκουν και με αδικούν, ας χάσω κάθε ελπίδα σωτηρίας από τα χέρια των εχθρών μου, ας πέσω νικημένος από αυτούς, έρημος και γυμνωμένος από κάθε συμπαράστασιν.

Ψαλ. 7,6 καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. (διάψαλμα).

Ψαλ. 7,6 Ας με καταδιώξη, μαζή με τους εχθρούς μου, ο αρχηγός των, ας με συλλάβη αιχμάλωτον, ας ποδοπατήση κάτω στο χώμα και ας εξευτελίση την ζωήν μου και ας σκεπάση με το χώμα του τάφου όλην την δόξαν μου.

Ψαλ. 7,7 ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω,

Ψαλ. 7,7 Αλλ' εγώ, Κυριε, δεν θέλω να εκδικηθώ ο ίδιος τους εχθρούς μου· δια τούτο σε παρακαλώ, σήκω, Κυριε, ωργισμένος εναντίον αυτών. Φανέρωσε το ύψος της ακατανίκητου δυνάμεώς σου έως εις τα πέρατα του στρατοπέδου των εχθρών σου, ώστε κανείς να μη διαφύγη την τιμωρίαν. Κυριε ο Θεός μου, σήκω εις προστασίαν μου, σύμφωνα άλλωστε και με τον Νομον, τον οποίον έχεις σχετικώς διατάξει, να τιμωρούνται δηλαδή οι κακοί, οι δε καλοί να προστατεύωνται και αμείβωνται.

Ψαλ. 7,8 καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Ψαλ. 7,8 Και όταν, Κυριε, αποκοααστήσης δικαιοσύνην, τότε πλήθη λαών με πίστιν θα σε περιβάλλουν, προς χάριν δε αυτής της συγκεντρώσεως των πιστών λαών, ανέβα στο μεγαλειώδες βήμα της δικαιοσύνης και αγαθότητάς σου.

Ψαλ. 7,9 Κύριος κρινεῖ λαούς. κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ᾿ ἐμοί.

Ψαλ. 7,9 Ο Κυριος θα κρίνη αργά η γρήγορα όλους τους λαούς. Κρίνε και εμέ τώρα, Κυριε, ανάλογα με την δικαιοσύνην, που έως τώρα έχω δείξει· και σύμφωνα με την αθωότητά μου απέναντι των εχθρών μου δείξε εις εμέ την ιδικήν σου αγαθότητα.

Ψαλ. 7,10 συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

Ψαλ. 7,10 Θέσε, Κυριε, ένα τέρμα εις την κακίαν των αμαρτωλών ανθρώπων. Ετσι θα οδηγήσης, συ Κυριε, ανενόχλητον και απρόσκοπτον τον δίκαιον στον δρόμον της αρετής, διότι γνωρίζεις τα βάθη των ανθρωπίνων καρδιών, τας σκέψεις και τας επιθυμίας αυτών.

Ψαλ. 7,11 δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σῴζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 7,11 Δικαία θα είναι η προς εμέ βοήθειά σου, Κυριε, διότι συ είσαι Θεός, ο οποίος σώζεις όλους όσοι έχουν ευθείαν και ειλικρινή την καρδίαν.

Ψαλ. 7,12 ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν.

Ψαλ. 7,12 Ο Θεός είναι κριτής δίκαιος και ισχυρός και μακρόθυμος και δεν επιφέρει την οργήν του με καθημερινάς ποινάς και τιμωρίας εναντίον των αμαρτωλών ανθρώπων.

Ψαλ. 7,13 ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·

Ψαλ. 7,13 Εάν όμως σεις οι αμαρτωλοί καταφρονήσετε την μακροθυμίαν του Θεού και δεν μετανοήσετε, ο Κυριος θα τροχίση την ρομφαίαν του, το τόξον του το έχει ήδη έτοιμον εναντίον σας.

Ψαλ. 7,14 καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ψαλ. 7,14 Και στο τόξον αυτό ο Κυριος ετοποθέτησε τα θανατηφόρα του βέλη, τα οποία ητοίμασε εναντίον των φλογιζομένων και εξαπτομένων από την κακότητα και τα πάθη αμετανοήτων αμαρτωλών.

Ψαλ. 7,15 ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Ψαλ. 7,15 Ιδού, αυτός ο εχθρός μου εκυριεύθη από ωδίνας δια το κατ' εμού κακόν, συνέλαβεν ετσι εις την ψυχήν του σχέδιον πόνου εναντίον μου, εγέννησε δε την παρανομίαν, η οποία θα εκσπάση εις βάρος του.

Ψαλ. 7,16 λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο·

Ψαλ. 7,16 Ηνοιξε ωσάν παγίδα λάκκον, δια να με συλλάβη εις αυτόν, όπως συλλαμβάνουν τα άγρια θηρία, τον ανεσκάλευσεν, ώστε να μη φαίνεται. Ομως όχι εγώ, αλλά αυτός θα πέση μέσα στον βόθρον, τον οποίον με τόσην τέχνην κατεσκεύασε.

Ψαλ. 7,17 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ψαλ. 7,17 Σαν πέτρα θα γυρίση από ψηλά και θα πέση εις την κεφαλήν του το κακόν αυτό, που με πονηρίαν και κόπον πολύν ητοίμασεν εναντίον μου. Εις την κορυφήν του θα κατεβή βαρεία και συντριπτική η αδικία του.

Ψαλ. 7,18 ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλ. 7,18 Εγώ δέ, σωσμένος από την αγαθότητα και δύναμιν του Κυρίου, θα ανυμνολογώ τον Κυριον δια την δικαιοσύνην του αυτήν και θα ψάλλω ύμνους δοξολογίας στο όνομα Κυρίου του Υψιστου.

ΨΑΛΜΟΣ 8

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 8,2 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ψαλ. 8,2 Κυριε ο κύριος όλων των ανθρώπων, ιδιαιτέρως δε ημών των πιστών, πόσον ξακουστόν και ολόλαμπρον προβάλλει το όνομά σου εις όλην την γην, εις όλα τα δημιουργήματά σου! Η μεγαλοπρέπειά σου ως δημιουργού είναι ασυγκρίτως λαμπροτέρα από την λαμπρότητα των ουρανίων κόσμων, τους οποίους συ εδημούργησες.

Ψαλ. 8,3 ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ψαλ. 8,3 Από τα στόματα και αυτών ακόμη των νηπίων και θηλαζόντων παιδίων ήκουσας και ακούεις τέλειον ύμνον πίστεως και δοξολογίας προς σέ, εις πείσμα των μεγάλων απίστων εχθρών σου και εις καταζευτελισμόν και εξουδένωσιν εκείνου, ο οποίος τολμά να παρουσιασθή εχθρός και αντίδικός σου.

Ψαλ. 8,4 ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας·

Ψαλ. 8,4 Οταν ανυψώνω τα βλέμματά μου στους ουρανούς και βλέπω τα αναρίθμητα υπέροχα εκεί δημιουργήματά σου, τα οποία χωρίς κόπον σαν με τα δάκτυλα απλώς των χειρών σου έκαμες, την σελήνην δηλαδή και τους αστέρας, τα οποία συ εστερέωσες στο απέραντον χάος του ουρανού, διερωτώμαι και λέγω·

Ψαλ. 8,5 τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνῄσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι

ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ψαλ. 8,5 τι είναι αυτός ο άνθρωπος, ο τόσον μικρός και αφανής εμπρός στο μεγαλοπρεπές σύμπαν σου, ώστε συ να καταδέχεσαι να τον ενθυμήσαι; Η τι είναι κάθε απόγονος του ανθρώπου, ώστε συ τόσον πατρικώς και ιδιαιτέρως να φροντίζης δι' αυτόν;

Ψαλ. 8,6 ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾿ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,

Ψαλ. 8,6 Τον εδημιούργησες ολίγον κατώτερον από τους αγγέλους, με δόξαν όμως και τιμήν τον έχεις στεφανώσει,

Ψαλ. 8,7 καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ψαλ. 8,7 διότι τον εγκατέστησες και τον ανεκήρυξες βασιλέα εις όλα τα έργα των χειρών σου, εις όλα τα επίγεια δημιουργήματά σου.

Ψαλ. 8,8 πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

Ψαλ. 8,8 Τα πάντα υπέταξες κάτω από την εξουσίαν του, όχι μόνον τα κατοικίδια ζώα, πρόβατα και όλα τα βόϊδια, αλλά και αυτά ακόμη τα άγρια θηρία της υπαίθρου·

Ψαλ. 8,9 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Ψαλ. 8,9 τα ταχύτατα πτηνά, που διασχίζουν τους ουρανούς, τα αναρίθμητα ψάρια της θαλάσσης, τα μεγάλα κήτη, τα οποία τρέχουν δια των υδατίνων δρόμων των ωκεανών.

Ψαλ. 8,10 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ψαλ. 8,10 Κυριε ο Κυριος ημών, πόσον λαμπρόν και μεγαλειώδες προβάλλεται το πανένδοξον όνομά σου εις όλην την γην!

ΨΑΛΜΟΣ 9 (Οι στιχοι 22-39 αντιστοιχουν στο Μασ. 10,1-18)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 9,2 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·

Ψαλ. 9,2 Θα σε δοξολογήσω Κυριε, με όλην μου την καρδίαν, θα διηγηθώ με ευγνωμοσύνην όλα τα θαυμαστά σου έργα.

Ψαλ. 9,3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

Ψαλ. 9,3 Θα πλημμυρίσω από χαράν και αγαλλίασιν αναλογιζόμενος την πατρικήν σου παντοδύναμον προστασίαν. Θα ψάλλω ύμνους δοξολογίας προς το πάντιμον όνομά σου, Υψιστε Κυριε.

Ψαλ. 9,4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου,

Ψαλ. 9,4 Οταν κατετροπώθησαν και πανικόβλητοι ετράπησαν εις φυγήν οι εχθροί μου, συνετρίβη η δύναμίς των. Αυτοί εξηφανίσθησαν, εχάθησαν εξ ολοκλήρου, μόλις εφάνη το προστατευτικόν δι' εμέ, το ωργισμένον δι' εκείνους, πρόσωπόν σου.

Ψαλ. 9,5 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

Ψαλ. 9,5 Διότι συ, ως δίκαιος και παντοδύναμος κριτής, έκρινες την υπόθεσίν μου, έκαμες δίκην υπέρ εμού. Εκάθισες στον βασιλικόν δικαστικόν σου

θρόνον, συ ο οποίος κρίνστους πάντας και τα πάντα με δικαιοσύνην.

Ψαλ. 9,6 ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 9,6 Εβγαλες καταδικαστικήν απόφασιν κατά των εθνών αυτών, τους ήλεγξες δια τας παρανομίας των και κατεστράφησαν οι ασεβείς αυτοί. Το όνομά των, που δι' άλλους μεν είχε καταντήσει φόβητρον, δι' άλλους δε αξιοζήλευτον, το έσβησες άπαξ δια παντός, ώστε να μη ακουσθή ποτε πλέον.

Ψαλ. 9,7 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ᾿ ἤχου,

Ψαλ. 9,7 Αι πολεμικαί θανατηφόροι μεγάλαι σπάθαι του εχθρού αυτού και αι άλλαι πολεμικαί μηχαναί κατεστράφησαν εξ ολοκλήρου· τας ωχυρωμένας του πόλεις κατεκρήμνισες και η ανάμνησίς του εξηφανίσθη μετά βοής.

Ψαλ. 9,8 καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,

Ψαλ. 9,8 Ο Κυριος όμως και απειροτέλειος Θεός μένει στον αιώνα. Ητοίμασε και έχει πάντοτε έτοιμον τον βασιλικόν θρόνον της δικαίας του κρίσεως.

Ψαλ. 9,9 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. 9,9 Αυτός θα κρίνη και θα δικάση την οικουμένην με δικαιοσύνην, θα κρίνη τους λαούς της γης με απροσωποληψίαν και ευθύτητα.

Ψαλ. 9,10 καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσι·

Ψαλ. 9,10 Ετσι ο Κυριος έγινε καταφύγιον δια τους πτωχούς και τους αδυνάτους. Βοηθός αυτών εις την κατάλληλον στιγμήν, όταν αυτοί ευρίσκωνται υπό

το κράτος θλίψεων και αδικιών.

Ψαλ. 9,11 καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.

Ψαλ. 9,11 Εις σέ, λοιπόν, ας έχουν στηριγμένας τας ελπίδας των όσοι σε εγνώρισαν, διότι συ δεν εγκαταλείπεις ποτέ εκείνους, οι οποίοι μετά πόθου σε ζητούν και προς σε καταφεύγουν.

Ψαλ. 9,12 ψάλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ,

Ψαλ. 9,12 Ψαλατε, λοιπόν, όλοι ύμνους δοξολογίας και ευχαριστίας προς τον Κυριον, ο οποίος μένει στον ιερόν τόπον, εις την Σιών. Διαλαλήσατε εις όλα τα έθνη τα μεγαλουργήματα αυτού.

Ψαλ. 9,13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.

Ψαλ. 9,13 Διότι ο Κυριος, ο εκδικητής των αθώων αιμάτων και τιμωρός των εγκληματιών, ενεθυμήθη τους αδικηθέντας, εμακροθύμησε δια τον εγκληματίαν, αλλά δεν ελησμόνησε την ικεσίαν των δεομένων προς αυτόν πτωχών και αδυνάτων και αδικουμένων.

Ψαλ. 9,14 ἐλέησόν με, Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,

Ψαλ. 9,14 Ελέησε με, Κυριε, ίδε τον εξευτελισμόν, τον οποίον υπέστην εκ μέρους των εχθρών μου. Συ, ο οποίος συνεχώς από θανασίμους κινδύνους με σώζεις, συ που με αρπάζεις από αυτάς άκομα τας πύλας του θανάτου, και μου χαρίζεις δόξαν,

Ψαλ. 9,15 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

Ψαλ. 9,15 δείξε και τώρα την προστασίαν σου, δια να διαλαλήσω, ελεύθερος πλέον

και ασφαλής, όλας τας δοξολογίας σου εις τας πύλας της Σιών, την οποίαν ως θυγατέρα σου αγαπάς. Τοτε εγώ θα πλημμυρίσω από αγαλλιασιν δια την σωτηρίαν, που θα μου έχης δώσει.

Ψαλ. 9,16 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ᾗ ἐποίησαν, ἐν παγίδι ταύτῃ, ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν.

Ψαλ. 9,16 Τα εχθρικά όμως ειδωλολατρικά έθνη εβυθίσθησαν και εκόλλησαν στον βόρβορον, ώστε να είναι βεβαία πλέον η καταστροφή των, διότι εις την παγίδα, την οποίαν με πολλήν τέχνην εσκέπασαν, δια να συλλάβη τα ανύποπτα αθώα θύματά των, εις αυτήν, ως εις άλλο δόκανον, επιάστηκαν τα ιδικά των πόδια.

Ψαλ. 9,17 γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. (ᾠδὴ διαψάλματος).

Ψαλ. 9,17 Με τα θαυμαστά αυτά έργα της δικαιοσύνης σου γίνεται υλοφάνερον και γνωστόν εις όλον τον κόσμον, ότι ο Κυριος πάντοτε δικαίας κρίσεις και αποφάσεις λαμβάνει και εφαρμόζει. Εφερεν εν τη δικαιοσύνη του έτσι τα πράγματα ο Κυριος, ώστε ο αμαρτωλός συλλαμβάνεται ο ίδιος εις τα παγιδευτικά έργα, που έχει στήσει δια τους άλλους.

Ψαλ. 9,18 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ,

Ψαλ. 9,18 Ας καταδικασθούν και ας ριφθούν εις τας οδύνας του άδου οι αμετανόητοι αμαρτωλοί, όλα τα ειδωλολατρικά έθνη, τα οποία λησμονούν και καταφρονούν τον Θεόν.

Ψαλ. 9,19 ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

Ψαλ. 9,19 Διότι δεν θα λησμονηθή μέχρι τέλους ο πτωχός και αδύνατος, που πιστεύει και ελπίζει στον Θεόν. Η ελπίδα προς τον Θεόν και η υπομονή, την οποίαν δείχνουν κατά το διάστημα των θλίψεών των οι πένητες, δεν θα χαθή, δεν θα μείνη μέχρι τέλους χωρίς ικανοποίησιν εκ μέρους του

Θεού.

Ψαλ. 9,20 ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

Ψαλ. 9,20 Σηκω επάνω, Κυριε, δίκαιος και ισχυρός, και ας μη υψώνεται και μεγαλοφρονή ο άδικος και εξευτελισμένος άνθρωπος. Ας κριθούν και ας δικασθούν ενώπιόν σου όλα τα ασεβή έθνη.

Ψαλ. 9,21 κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ᾿ αὐτούς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. (διάψαλμα).

(Μασ. 10, 1-18)

Ψαλ. 9,21 Θέσε επάνω εις αυτά αυστηρόν νομοθέτην, που θα τους δεσμεύη με τους δικαίους νόμους και θα τους κρίνη οσάκις τους παραβαίνουν. Από την ιδικήν σου δικαίαν και παντοδύναμον παρέμβασιν, ας μάθουν οι ειδωλολάτραι, οι εθνικοί, ότι δεν είναι τίποτε άλλο παρά ασθενείς και ανόητοι άνθρωποι.

Ψαλ. 9,22 Ἱνατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν;

Ψαλ. 9,22 Διατί, Κυριε, έχεις σταθή εις την παρούσαν περίστασιν μακράν από ημάς; Διατί δεν μας προσέχεις τώρα, που ευρισκόμεθα εις περιστάσεις θλίψεων;

Ψαλ. 9,23 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις, οἷς διαλογίζονται.

Ψαλ. 9,23 Καίεται μέσα στο καμίνι θλίψεως και αγωνίας ο ενάρετος πτωχός, εις καιρόν που υπερηφανεύεται αλαζονικά δια την επικράτησίν του ο αμαρτωλός. Συλλαμβάνονται οι ταλαίπωροι πτωχοί εις τας παγίδας, τας οποίας με πανουργίαν ετοιμάζουν εναντίον των οι αμαρτωλοί.

Ψαλ. 9,24 ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ

ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται·

Ψαλ. 9,24 Στενοχωρείται ο δίκαιος, διότι βλέπει να καυχάται και να θαυμάζεται από τους ομοίους του ο αμαρτωλός. Βλέπει να εκπληρώνονται αι αμαρτωλαί επιθυμίαι της ψυχής εκείνου και να καλοτυχίζεται ο άδικος από τους ομοίους του.

Ψαλ. 9,25 παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ψαλ. 9,25 Με αυτήν όμως την συμπεριφοράν του ο αμαρτωλός, όταν λέγη ότι δεν θα ζητήση ευθύνας δια τας αμαρτίας και τας αδικίας του ο Θεός, εξώργισεν εναντίον του τον Κυριον. Ο αμαρτωλός ζη, ως εάν δεν υπάρχη ενώπιόν του και ως εάν δεν τον βλέπη ο Θεός!

Ψαλ. 9,26 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει·

Ψαλ. 9,26 Εις κάθε στιγμήν και ώραν είναι ρυπαροί και βρωμεροί οι δρόμοι της ζωής του. Καταφρονεί και καταπατεί ασυστόλως τα προστάγματα και τας εντολάς σου εμπρός εις τα μάτια σου και φαντάζεται εν τη αλαζονία του ότι θα επικρατήση εναντίον όλων των εχθρών του, οι οποίοι εχθροί του είναι οι ιδικοί σου φίλοι.

Ψαλ. 9,27 εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

Ψαλ. 9,27 Διότι είπεν από μέσα του· “δεν θα μετακινηθώ ποτέ από κανένα, η ευτυχία μου είναι μόνιμος. Εγώ και οι απόγονοί μου θα ζήσωμεν χωρίς θλίψεις”.

Ψαλ. 9,28 οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

Ψαλ. 9,28 Ετσι σκέπτεται εκείνος, του οποίου το στόμα είναι γεμάτο από κατάραν

εναντίον του Θεού, από πικρίαν και δολιότητα κατά του πλησίον του. Εκείνος, κάτω από την γλώσσαν του οποίου φωληάζει και ξεχύνεται η κακότης και η μοχθηρία.

Ψαλ. 9,29 ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν·

Ψαλ. 9,29 Στήνει ενέδραν και παραμονεύει μαζή με άλλους πλουσίους, στήνει καρτέρι εις αποκρύφους τόπους, δια να φονεύση τον αθώον διαβάτην. Οι οφθαλμοί του κακοποιού αυτού στρέφονται άγριοι και απειλητικοί εναντίον του πτωχού και ανυπερασπίστου ανθρώπου.

Ψαλ. 9,30 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ, ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν·

Ψαλ. 9,30 Παραμονεύει εις αποκρύφους τόπους, όπως το λιοντάρι παραφυλάττει κρυμμένο μέσα εις την φωλεάν του, ενεδρεύει, δια να αρπάση τον πτωχόν, να αρπάση τον πτωχόν παρασύρων αυτόν με απατηλούς τρόπους.

Ψαλ. 9,31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

Ψαλ. 9,31 Εις την ενέδραν, που στήνει συμμαζεύεται, σκύβει, εξαπλώνεται κάτω στο έδαφος, δια να μπορέση με τον τρόπον αυτόν να ορμήση αιφνιδίως και κατακυριεύση τους ταλαιπωρημένους πτωχούς.

Ψαλ. 9,32 εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

Ψαλ. 9,32 Είπε από μέσα του σύμφωνα με την επιθυμίαν της πονηράς καρδίας του· "ο Θεός μας ελησμόνησε, εγύρισε αλλού το πρόσωπόν του και δεν μας βλέπει καθόλου".

Ψαλ. 9,33 ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων.

Ψαλ. 9,33	Σηκω, Κυριε και Θεέ μου, εν τη δικαιοσύνη σου. Ας υψωθή η παντοδύναμος δεξιά σου και ας πέση τιμωρός εναντίον εκείνων. Μη λησμονής τους ταλαιπωρημένους, τους πτωχούς.
Ψαλ. 9,34	ἕνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει.
Ψαλ. 9,34	Διατί επροκάλεσε οξείαν την οργήν ο ασεβής; Διότι είπεν από μέσα του, σύμφωνα με τους πόθους της πονηράς καρδίας του· "ο Θεός δεν ζητεί λογαριασμόν και δεν μας καταλογίζει ευθύνας δια τας πράξεις μας"!
Ψαλ. 9,35	βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ᾖσθα βοηθός.
Ψαλ. 9,35	Αλλά συ, Κυριε, τα βλέπεις όλα· όχι μόνον τας εξωτερικάς πράξστου ανθρώπου, αλλά και αυτάς τας σκέψεις και επιθυμίας των καρδιών. Γνωρίζεις τόσον τους πόνους και τας θλίψστου πτωχού όσον και τον θηριώδη θυμόν του ασεβούς. Τα βλέπεις όλα, δια να παραδώσης εν τη δικαιοσύνη σου τους ασεβείς εις την τιμωρόν δεξιάν σου. Εις την ιδικήν σου όμως προστασίαν έχει ελπίσει και έχει εγκαταλειφθή ο πτωχός. Του ορφανού συ είσαι βοηθός.
Ψαλ. 9,36	σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.
Ψαλ. 9,36	Συντριψε συ την καταπιεστικήν δύναμιν του αμαρτωλού και του πονηρού ανθρώπου. Εξάλειψε αυτόν και τας κακάς του πράξεις, ώστε, εάν αναζητηθή το κακόν που έκαμε, να μη ευρεθή ούτε αυτός ούτε εκείνο.
Ψαλ. 9,37	βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
Ψαλ. 9,37	Μονον ο αιώνιος Κυριος θα βασιλεύση στους αιώνας των αιώνων. Σεις οι ειδωλολάτραι θα εξολοθρευθήτε από την γην του Κυρίου.

Ψαλ. 9,38 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε Κύριος, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου

Ψαλ. 9,38 Ο Κυριος ήκουσε την δικαίαν επιθυμίαν των πτωχών ανθρώπων. Και το αυτί του το έτεινε προσεκτικόν στους δικαίους πόθους της καρδίας των.

Ψαλ. 9,39 κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψαλ. 9,39 Ανέλαβεν αυτός, να κρίνη με δικαιοσύνην επί της υποθέσεως του ορφανού και του πτωχού ανθρώπου, να τους υπερασπίση εν τη παντοδυναμία του, ώστε να μη τολμήση πλέον κανείς άνθρωπος επί της γης να αλαζονευθή εις βάρος αυτών και του Θεού.

ΨΑΛΜΟΣ 10 (Μασ. 11)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 10,1 Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

Ψαλ. 10,1 Εγώ έχω στηρίζει την πεττοίθησιν και την ελπίδα μου στον παντοδύναμον Κυριον και πως σεις μου λέγετε· "φύγε, μετανάστευσε από εδώ, πέταξε σαν στρουθίον τρομαγμένον εις τα βουνά, δια να εύρης εκεί την σωτηρίαν σου;"

Ψαλ. 10,2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 10,2 Φυγε, μου λέγουν, διότι οι αμαρτωλοί άνθρωποι έχουν ετοιμάσει τα βέλη

των, δια να τα εκτοξεύσουν με μανίαν από τον σκοτεινόν τόπον, που ενεδρεύουν, εναντίον των απονηρεύτων και εναρέτων ανθρώπων.

Ψαλ. 10,3 ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

Ψαλ. 10,3 Ολα όσα, συ Κυριε, σοφώς και δικαίως έχεις νομοθετήσει, αυτοί τα κρημνίζουν και τα καταπατούν. Και επάνω εις την αλαζονείαν των ερωτούν· "ποίον είναι λοιπόν το κέρδος του δικαίου; Κανένα".

Ψαλ. 10,4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 10,4 Ο Κυριος όμως ευρίσκεται ακατανίκητος στον ουρανόν και στον ιερόν ναόν του. Ο Κυριος έχει στήσει τον δικαστικόν του θρόνον υψηλά στον ουρανόν. Από εκεί οι οφθαλμοί του βλέπουν με προσοχήν και με ευμένειαν τον ταλαιπωρούμενον πτωχόν. Διεισδυτικά εξετάζουν και διακρίνουν τους υιούς των ανθρώπων.

Ψαλ. 10,5 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

Ψαλ. 10,5 Ο Κυριος εξετάζει και ξεχωρίζει με ακρίβειαν, χωρίς καμμίαν πλάνην, τον δίκαιον και τον ασεβή. Οποιος δε αγαπά την αδικίαν και επιμένει εις αυτήν, αυτός μισεί και βλάπτει κυρίως τον εαυτόν του.

Ψαλ. 10,6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

Ψαλ. 10,6 Ο Κυριος θα εξαπολύση, ωσάν βροχήν, και θα γεμίση με ολεθρίας παγίδας τον δρόμον των αμαρτωλών ανθρώπων, θα ρίψη εναντίον των φωτιάν και θειάφι, θα εξαπολύση βίαιον και ορμητικόν άνεμον, δια να αναρριπίζη την φλόγα. Αυτό θα είναι το ποτήριον της οργής του Θεού κατάπικρον εναντίον των αμαρτωλών ανθρώπων.

Ψαλ. 10,7 ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ.

Ψαλ. 10,7 Διότι ο Κυριος είναι δίκαιος και αγαπά δικαιοσύνας, στρέφει τους οφθαλμούς του με ιλαρότητα και ευμένειαν στους ευθείς και αγαθούς ανθρώπους.

ΨΑΛΜΟΣ 11 (Μασ. 12)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 11,2 Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 11,2 Σώσε μέ, Κυριε, από την κακίαν και τους κακούς, που με περιβάλλουν, διότι δεν έχει απομείνει πλέον άνθρωπος ενάρετος επάνω εις την γην. Σπάνιοι είναι οι ειλικρινείς και αληθινοί λόγοι μεταξύ των ανθρώπων.

Ψαλ. 11,3 μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

Ψαλ. 11,3 Λογια ψευδή και επιβλαβή ανταλλάσσει ο καθένας με τον πλησίον του. Από την αμαρτωλήν καρδίαν των βγαίνουν δια του στόματός των δολιότητες. Ογκος κακίας υπάρχει εις την καρδίαν των, την οποίαν εκφράζουν με πανουργίαν τα χείλη των.

Ψαλ. 11,4 ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα.

Ψαλ. 11,4 Είθε να εξολοθρεύση ο Κυριος όλα τα δόλια και απατηλά χείλη, τας γλώσσας των διπροσώπων αυτών ανθρώπων, που καυχησιολογούν και κομπάζουν·

Ψαλ. 11,5 τοὺς εἰπόντας· τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ᾿ ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

Ψαλ. 11,5 όλους εκείνους, οι οποίοι είπαν· "θα δοξάσωμεν και θα αναδείξωμεν την γλώσσαν μας με την ευφράδειάν μας. Τα χείλη μας είναι εις την απόλυτον διάθεσίν μας. Ποιός είναι Κυριος επάνω από ημάς; Ημείς και κανείς άλλος".

Ψαλ. 11,6 ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 11,6 Εις την αλαζονείαν όμως και αφροσύνην αυτήν ο Κυριος απήντησεν· "εξ αιτίας της καταδυναστεύσεως των πτωχών από τους αμαρτωλούς πλουσίους, εξ αιτίας των στεναγμών των πενήτων, που καταπιέζονται, τώρα αμέσως θα εγερθώ, λέγει ο Κυριος, θα θέσω εις ασφαλή και σωτήριον τόπον τον καταπιεζόμενον πτωχόν και χάριν αυτού θα δείξω εις τα μάτια όλων την λαμπράν και ακατανίκητον δικαιοσύνην μου".

Ψαλ. 11,7 τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Ψαλ. 11,7 Αυτά τα λόγια του Κυρίου, όπως και όλα τα λόγια του, είναι καθαρά, αγνά, απηλλαγμένα από κάθε ψεύδος, όμοια προς τον άργυρον που επυρακτώθη και εχωνεύθη στον κλίβανον της γης, και είναι τελείως καθαρός.

Ψαλ. 11,8 σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 11,8 Συ, Κυριε, είθε να μας προφυλάξης από τους κακούς και το κακόν, να μας διατηρήσης καθαρούς και αβλαβείς μέσα εις την πονηράν αυτήν γενεάν τώρα και στους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 11,9 κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας

τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 11,9 Τριγύρω μας περιπατούν οι ασεβείς με δολιότητα. Συ όμως δεν αδιαφορείς δια τους υιούς των ανθρώπων. Οσον είναι το ύψος της δόξης σου, τόση είναι και η μεγάλη φροντίς και προσοχή σου δι' αυτούς.

ΨΑΛΜΟΣ 12 (Μασ. 13)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 12,2 Ἕως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ;

Ψαλ. 12,2 Εως πότε, Κυριε, θα με λησμονής εντελώς; Εως πότε θα αποστρέφης, σα να αδιαφορής δια την θλίψιν μου, το πρόσωπόν σου από εμέ;

Ψαλ. 12,3 ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾿ ἐμέ;

Ψαλ. 12,3 Εως πότε, Κυριε, θα καταρτίζω μέσα μου σχέδια λυτρώσεώς μου από τους εχθρούς μου, και όμως θα δοκιμάζη ημέραν και νύκτα η καρδία μου οδύνας, διότι θα βλέπη αυτά να ναυαγούν, ώστε να μένω έτσι εκτεθειμένος εις κινδύνους; Εως πότε θα υψώνεται απειλητικός και θα θριαμβεύη εναντίον μου ο εχθρός;

Ψαλ. 12,4 ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,

Ψαλ. 12,4 Ρίψε ένα βλέμμα συμπαθείας προς εμέ, και άκουσε την προσευχήν μου Κυριε, ο Θεός μου. Αναζωογόνησε το φως των οφθαλμών μου, το οποίον από το βάρος των μεγάλων και πολυαρίθμων θλίψεων πρόκειται να

σβήση. Μη επιτρέψης να κλείσουν οριστικώς τα μάτια μου και κοιμηθώ τον ύπνον του θανάτου·

Ψαλ. 12,5 μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου· ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ.

Ψαλ. 12,5 δια να μη είπη με πολλήν χαιρεκακίαν ο εχθρός μου· "υπερίσχυσα εναντίον του και τον ενίκησα". Οι εχθροί μου, που με θλίβουν, θα χαρούν πάρα πολύ, εάν κλονισθώ και πέσω.

Ψαλ. 12,6 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα, ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλ. 12,6 Εγώ όμως έχω στηρίξει την ελπίδα μου εις σέ. Η καρδία μου θα αισθανθή απερίγραπτον χαράν, όταν συ ευδοκήσης και μου στείλης την ποθητήν σωτηρίαν. Τοτε εγώ θα τραγουδώ ύμνους ευχαριστίας προς σε τον ευεργέτην και Κυριον μου, και θα συνθέσω ύμνους δοξολογίας εις δόξαν του ονόματος Κυρίου του Υψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ 13 (Μασ. 14)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 13,1 Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Ψαλ. 13,1 Ο εσκοτισμένος από την αμαρτίαν μωρός και ασεβής άνθρωπος, είπεν από μέσα του, σύμφωνα με την επιθυμίαν της αμαρτωλής καρδίας του·

"δεν υπάρχει Θεός". Αυτός όμως και οι όμοιοί του διεφθάρησαν μέσα εις την αμαρτωλότητά των. Εγιναν μισητοί από τον Θεόν και από τους ευσεβείς ανθρώπους. Το κακόν διεδόθη τόσον πολύ, ώστε δεν υπάρχει κανείς, που να πράττη σήμερον το αγαθόν. Δεν υπάρχει ούτε ένας.

Ψαλ. 13,2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

Ψαλ. 13,2 Ο Κυριος έσκυψεν από το ύψος του ουρανού και έρριψε το βλέμμα του, δια να ίδη τους υιούς των ανθρώπων, δια να ίδη εάν υπάρχη κανείς μεταξύ αυτών, που να έχη επίγνωσιν Θεού η να επικαλήται με πίστιν τον Θεόν και προσπαθή να ευαρεστή εις αυτόν.

Ψαλ. 13,3 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός [τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.]

Ψαλ. 13,3 Αλλοίμονον! Ολοι εξετράπησαν από την ευθείαν οδόν. Εξηχρειώθησαν και διεφθάρησαν. Δεν υπάρχει κανείς, που να πράττη το αγαθόν. Δεν υπάρχει ούτε ένας. Ο λάρυγξ των, σαν ανοικτός τάφος, αναδίδει δυσώδεις αναθυμιάσεις. Με τας πονηράς των γλώσσας επινοούν και εκφράζουν δόλια ψεύδη και φαρμακεράς συκοφαντίας. Δηλητήριον φαρμακερών ασπίδων υπάρχει κάτω από τα χείλη των. Το στόμα των είναι γεμάτον από κατάρας εναντίον του Θεού και από δολιότητας και πικρίας εναντίον των ανθρώπων. Τα πόδια των τρέχουν με ταχύτητα, δια να χύσουν αίμα. Εις τους δρόμους της ζωής των και εις τας πράξεις των σπείρουν συντρίμματα και ταλαιπωρίας εναντίον αθώων. Εσωτερικήν ειρήνην και ειρηνικήν ζωήν με τους άλλους εξ αιτίας της αμαρτωλότητος των δεν εγνώρισαν. Δεν υπάρχει φόβος Θεού ενώπιόν των.

Ψαλ. 13,4 οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

Ψαλ. 13,4 Δεν θα βάλουν, λοιπόν, ποτέ γνώσιν και δεν θα συνετισθούν όλοι αυτοί, που εργάζονται την παρανομίαν; Οι πωρωμένοι αυτοί, που κατατρώγουν τον λαόν μου, με τόσην ασυνειδησίαν σαν να πρόκειται περί συνήθους άρτου; Δεν επεκαλέσθησαν ποτέ τον Κυριον. Δεν εγνώρισαν, τι είναι προσευχή.

Ψαλ. 13,5 ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.

Ψαλ. 13,5 Εκυριεύθησαν όμως από πανικόν και δειλίαν εκεί, όπου δεν υπήρχε τίποτε το φοβερόν. Και τούτο, διότι ο Κυριος μόνον εις την γενεάν των δικαίων ναι προστάτης και όχι στους αμαρτωλούς.

Ψαλ. 13,6 βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

Ψαλ. 13,6 Εξευτελίζετε σεις και εμπαίζετε τας σκέψεις και τας αποφάσστου πτωχού, διότι στηρίζει τας ελπίδας του στον Κυριον.

Ψαλ. 13,7 τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ψαλ. 13,7 Ποιός, λοιπόν, θα έλθη από την Σιών, δια να δώση την σωτηρίαν στον ισραηλιτικόν λαόν; Θα δοθή εις αυτούς η σωτηρία, όταν ο Κυριος επαναφέρη τους ανθρώπους του λαού του από την αιχμαλωσίαν, θα σκιρτήσουν από αγαλλίασιν οι απόγονοι αυτοί του Ιακώβ. Θα ευφρανθούν αι καρδίαι των Ισραηλιτών.

ΨΑΛΜΟΣ 14 (Μασ. 15)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 14,1 Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

Ψαλ. 14,1 Κυριε, ποιός είναι άξιος να φιλοξενηθή, έστω και επ' ολίγον, στο εν τη Ιερουσαλήμ κατοικητήριόν σου; Η ποιός είναι άξιος να στήση την σκηνήν του στο άγιον σου όρος, όπου υπάρχει ο ναός σου;

Ψαλ. 14,2 πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,

Ψαλ. 14,2 Μονον ο άμεμπτος και ακατηγόρητος. Εκείνος ο οποίος εργάζεται και εφαρμόζει δικαιοσύνην, ο οποίος αγαπά την αλήθειαν με όλην του την καρδίαν και αυτήν μόνον λέγει.

Ψαλ. 14,3 ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.

Ψαλ. 14,3 Εκείνος, που δεν έπλεξε δόλιον σχέδια με την γλώσσαν του και δεν έκαμε ποτέ κάτι κακόν προς τον πλησίον του, ούτε ενέπαιξε ποτέ η εδυσφήμησε τους γύρω του ανθρώπους.

Ψαλ. 14,4 ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει· ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·

Ψαλ. 14,4 Αυτός, στους οφθαλμούς του οποίου θεωρείται ανάξιος και εξουδενωμένος εκείνος, που βαδίζει τον δρόμον της πονηρίας, ενώ εξ αντιθέτου τιμώνται και δοξάζονται από αυτόν εκείνοι, που φοβούνται τον Κυριον. Αυτός έχει το δικαίωμα παρά του Θεού να εισέλθη στον ναόν Κυρίου· αυτός που δίδει τιμίας και ενόρκους υποσχέσεις στον πλησίον του και ποτέ δεν τας παραβαίνει, αλλά τας τηρεί με ακρίβειαν.

Ψαλ. 14,5 τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ᾿ ἀθῴοις οὐκ

ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 14,5 Αυτός, ο οποίος δεν δανείζει τα χρήματά του με τόκον και δεν δέχεται δώρα, δια να εκδώση καταδικαστικάς αποφάσεις εις βάρος αθώων ανθρώπων. Ο άνθρωπος, που πράττει αυτά, δεν θα σαλευθή ποτέ ούτε ενώπιον και τον μεγαλυτέρων κινδύνων.

ΨΑΛΜΟΣ 15 (Μασ. 16)

Στηλογραφία τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 15,1 Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Ψαλ. 15,1 Φυλαξέ με, Κυριε, από κάθε κακόν, διότι εγώ εις σε έχω στηρίξει τας ελπίδας μου.

Ψαλ. 15,2 εἶπα τῷ Κυρίῳ· Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

Ψαλ. 15,2 Είπα δια της προσευχής προς σε τον Κυριον· “συ είσαι ο Κυριος μου και συ ωσάν ανενδεής, που είσαι, δεν έχεις ανάγκην από τα ιδικά μου υλικά αγαθά”.

Ψαλ. 15,3 τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ψαλ. 15,3 Προς χάριν των εναρέτων και ευσεβών ανθρώπων, που ζουν εις την χώραν του, δηλαδή εις την γην της επαγγελίας, μεγάλα και θαυμαστά έργα έκαμεν ο Κυριος. Ολαι αι αποφάσστου, αι ευμενείς και ευάρεστοι δι' αυτούς, που τηρούν το θέλημά του, ευρίσκονται ανάμεσά των.

Ψαλ. 15,4 ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ᾽ οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

Ψαλ. 15,4 Επληθύνθησαν, βέβαια, πάρα πολύ αι θλίψεις και αι ταλαιπωρίαι αυτών, αλλά γρήγορα διελύθησαν και εξηφανίσθησαν. Δεν θα συναθροίσω ποτέ κατά κανένα λόγον και τρόπον εις λατρευτικάς συγκεντρώσεις ανθρώπους μολυσμένους με αίματα αθώων ανθρώπων η με αίματα ειδωλολατρικών θυσιών. Ποτέ δεν θα αναφέρω εις τα χείλη μου, ούτε καν και θα ενθυμηθώ, τα ονόματα των ασεβών ανθρώπων και των ειδωλολατρικών των θεών.

Ψαλ. 15,5 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

Ψαλ. 15,5 Ο Κυριος είναι δι' εμέ το πολύτιμον μερίδιον της κληρονομίας μου. Το ποτήριον, από το οποίον πίνω την γλυκείαν χαράν. Συ, Κυριε, είσαι εκείνος, ο οποίος θα με αποκαταστήσης και θα με επαναφέρης χαίροντα εις την ποθητήν πατρίδα.

Ψαλ. 15,6 σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.

Ψαλ. 15,6 Και το μερίδιον, που μου έτυχε σαν να εμετρήθη με ακριβείς μετροταινίας, είναι άπυ τα πλέον καλά. Πράγματι η κληρονομία μου είναι αρίστη.

Ψαλ. 15,7 εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

Ψαλ. 15,7 Κατά το διάστημα της ημέρας θα δοξολογήσω και θα υμνήσω τον Κυριον, ο οποίος μου εχάρισε σύνεσιν. Αλλά και κατά το διάστημα της νυκτός η φωνή της συνειδήσεώς μου και οι πόθοι της καρδίας μου με παιδαγωγούν προς τον Κυριον, ώστε αυτόν να θεωρώ πλούτον και στήριγμά μου.

Ψαλ. 15,8 προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Ψαλ. 15,8 Ημέραν και νύκτα έβλεπα και βλέπω τον Κυριον μου πάντοτε εμπρός μου. Τον βλέπω ότι είναι εις τα δεξιά μου, έτοιμος να με προστατεύση, δια να μη ταραχθώ από οιονδήποτε φόβον η κίνδυνον.

Ψαλ. 15,9 διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾿ ἐλπίδι,

Ψαλ. 15,9 Δια τούτο ακριβώς και ευφράνθη η καρδία μου, η δε γλώσσα μου ελάλησε λόγους αγαλλιάσεως, ακόμη δε και το σώμα μου, όταν αποθάνω, θα αποτεθή στον τάφον με την ελπίδα της αναστάσεως.

Ψαλ. 15,10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

Ψαλ. 15,10 Διότι συ ο Θεός μου δεν θα εγκαταλείψης την ψυχήν μου στον άδην, ώστε να φυλακισθή δια παντός εις αυτόν, ούτε θα επιτρέψης, εγώ αφωσιωμένος εις σε να δοκιμάσω την φθοράν και αποσύνθεσιν του τάφου. Θα με αναστήσης.

Ψαλ. 15,11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Ψαλ. 15,11 Εκαμες γνωστούς εις εμέ τους δρόμους και τους τρόπους της μακαρίας και ευλογημένης ζωής. Θα με χόρτασης χαράν και αγαλλίασιν, όταν με αξιώσης να ίδω το ένδοξον πρόσωπόν σου· εις την παντοδύναμον και πανάγαθον δεξιάν σου υπάρχουν πάντοτε δια τους εκλεκτούς σου, Κυριε, τέλειαι και ατελείωτοι τέρψεις και χαραί.

ΨΑΛΜΟΣ 16 (Μασ. 17)

Προσευχὴ τοῦ Δαυΐδ.

Ψαλ. 16,1 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

Ψαλ. 16,1 Καμε δεκτήν, Κυριε, την δικαίαν αίτησιν της προσευχής μου· δώσε προσοχήν εις την δέησίν μου, με ώτα ευμενή άκουσε την προσευχήν μου, την οποίαν εγώ τώρα απευθύνω προς σε με χείλη άδολα και ειλικρινή.

Ψαλ. 16,2 ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ψαλ. 16,2 Από σε προσωπικώς ποθώ και παρακαλώ να εκδοθή η δικαία απόφασις υπέρ εμού και έτσι τα μάτιά μου να ιδούν την επικράτησιν των δικαίων αποφάσεών σου.

Ψαλ. 16,3 ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ψαλ. 16,3 Εξήτασας τα βάθη της καρδίας μου, όταν με επεσκέφθης κατά τας νυκτερινάς ώρας της αυτοεξετάσεώς μου. Ωσάν χρυσόν στο χωνευτήριον με υπέβαλες στο πυρ των δοκιμασιών και εις όλα αυτά δεν ευρέθη μέσα μου καμμία αδικία εναντίον ουδενός.

Ψαλ. 16,4 ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Ψαλ. 16,4 Δια να μη λαλή το στόμα μου τίποτε σχετικόν με τα πονηρά έργα των ανθρώπων και δια να τηρώ τους λόγους και τα παραγγέλματα του στόματός σου, Κυριε, εγώ εβάδισα τας δυσκόλους και πλήρεις ταλαιπωρίας οδούς του θείου σου θελήματος.

Ψαλ. 16,5 κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

Ψαλ. 16,5 Καθοδήγησε και προσάρμοσε πλήρως τα βήματα της ζωής μου στους δρόμους των εντολών σου, δια να μη κλονισθούν ποτέ αι πορείαι μου.

Ψαλ. 16,6 ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

Ψαλ. 16,6 Εγώ φωνάζω τώρα προς σε, Κυριε, διότι είμαι βέβαιος ότι με έχεις ακούσει και με ακούεις. Κλίνε, λοιπόν, το αυτί σου ευμενές εις την φωνήν μου και άκουσε τα λόγια των προσευχών μου.

Ψαλ. 16,7 θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.

Ψαλ. 16,7 Φανέρωσέ μου κατά ένα τρόπον θαυμαστόν το έλεός σου προς εμέ, συ ο οποίος τους ελπίζοντας εις σε τους σώζεις από τους εχθρούς σου, από εκείνους οι οποίοι αντιτάσσονται εις την παντοδύναμον δεξιάν σου.

Ψαλ. 16,8 φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με

Ψαλ. 16,8 Φυλαξέ με ως κόρην οφθαλμού, σκέπασέ με κάτω από την ακατανίκητον προστασίαν των πτερύγων σου, όπως η όρνις σκεπάζει τους νεοσσούς της.

Ψαλ. 16,9 ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον·

Ψαλ. 16,9 Διαφύλαξέ με από τους ασεβείς ανθρώπους, οι οποίοι έως τώρα με έχουν ταλαιπωρήσει. Αυτοί οι εχθροί μου, Κυριε, με περιεκύκλωσαν από όλα τα σημεία και απειλούν την ζωήν μου.

Ψαλ. 16,10 τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ψαλ. 16,10 Εκλεισαν τελείως τα σπλάγχνα των και έγινε σκληρά η καρδία των ανθρώπων αυτών απέναντί μου. Το στόμα αυτών ελάλησε λόγους

αλαζονικούς και θρασείς εναντίον μου.

Ψαλ. 16,11 ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

Ψαλ. 16,11 Αφού με έβγαλαν έξω και με εδίωξαν από την πατρίδα μου, με περιεκύκλωσαν με μοχθηρίαν και έστρεψαν ολόγυρά των τα βλέμματά των με φονικήν διάθεσιν εναντίον μου πως θα με ξαπλώσουν νεκρόν κάτω εις την γην.

Ψαλ. 16,12 ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ψαλ. 16,12 Με εθεώρησαν και με αντίκρυσαν, όπως ο λέων αντικρύζει το θύμα του και είναι έτοιμος να επιτεθή εναντίον του θηράματός του· σαν νεαρό ορμητικό λεοντάρι, που ενεδρεύει εις αποκρύφους τόπους, δια να συλλάβη την λείαν του.

Ψαλ. 16,13 ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Ψαλ. 16,13 Σηκω επάνω, Κυριε, και πρόφθασέ τους, πριν με θανατώσουν. Βαλε τους τρικλοποδιά, ρίξε τους κάτω στο χώμα και γλύτωσε την ζωήν μου από τον ασεβή αρχηγόν των, τον Σαούλ. Παρε στο χέρι σου την ρομφαίαν εναντίον των εχθρών, που ανθίστανται εις σέ.

Ψαλ. 16,14 Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν, ἐχορτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ψαλ. 16,14 Ω, Κυριε, από τους ολίγους ευσεβείς ξεχώρισε και απομάκρυνε το πλήθος των ασεβών. Διασκόρπισέ τους εις την γην, ενώ ευρίσκονται ακόμη εις την παρούσαν ζωήν. Υλόφρονες και λαίμαργοι, καθώς είναι, εγέμισαν την κοιλίαν των δε όσα αγαθά, συ έχεις αποκρύψει εις τα βάθη της γης

και της θαλάσσης. Εχόρτασαν από χριρινά απαγορευμένα κρέατα και αφού οι ίδιοι έφαγαν και έπιαν και εχρρτάσθησαν, αφήκαν τα υπολείμματα του συμποσίου των εις τα νήπιά των.

Ψαλ. 16,15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Ψαλ. 16,15 Εγώ όμως θα εργασθώ την αρετήν και με αυτήν θα αξιωθώ της χαράς να ίδω το πρόσωπόν σου, θα χορτάση η ψυχή μου, όταν θα βλέπω, Κυριε, την δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ 17 (Μασ. 18)

Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυΐδ, ἃ ἐλάλησεν τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν·

Ψαλ. 17,2 Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου.

Ψαλ. 17,2 Παντοτε θα σε αγαπώ, Κυριε, σέ, ο οποίος είσαι η ακατανίκητος ισχύς μου.

Ψαλ. 17,3 Κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπιῶ ἐπ᾿ αὐτόν, ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

Ψαλ. 17,3 Ο Κυριος είναι το ασάλευτον θεμέλιον, επί του οποίου ακλόνητος έχω στερεωθή. Είναι το οχυρόν καταφύγιόν μου και ο σωτήρ μου. Ο Θεός είναι ο βοηθός μου και εις αυτόν εγώ θα ελπίζω πάντοτε. Αυτός είναι ο υπερασπιστής μου, η ισχυρά δύναμις, η οποία, ως ακατανίκητος

παράταξις, εξασφαλίζει την σωτηρίαν μου. Αυτός είναι ο ταχύς προστάτης μου εις κάθε περίστασιν.

Ψαλ. 17,4 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

Ψαλ. 17,4 Με ὕμνους δοξολογίας και ευχαριστίας θα ζητήσω εις βοηθειάν μου τον Κυριον, και με την προστασίαν του θα σωθώ από τους εχθρούς μου.

Ψαλ. 17,5 περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

Ψαλ. 17,5 Ωσάν αφόρητοι πόνοι τοκετού με περιέσφιξαν κίνδυνοι θανάτου, τους οποίους παράνομοι άνθρωποι εξαπέλυσαν, ωσάν ορμητικούς χειμάρρους, εναντίον μου και με συνεκλόνισαν.

Ψαλ. 17,6 ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

Ψαλ. 17,6 Συνταρακτικαί και θανάσιμοι αγωνίαι άδου με έχουν περικυκλώσει, με επρόφθασαν παγίδες, αι οποίαι έκρυπτον τον θάνατον.

Ψαλ. 17,7 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

Ψαλ. 17,7 Αλλά εν μέσω της μεγάλης αυτής οδύνης μου επεκαλέσθην δια της προσευχής τον Κυριον και με κραυγήν μεγάλην εφώναξα προς τον Θεόν. Ο δε Θεός ήκουσε την φωνήν μου από την εις ουρανούς κατοικίαν του και η κραυγή της αγωνίας μου έφθασεν ενώπιόν του, εισήλθεν εις τα ώτα του.

Ψαλ. 17,8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

Ψαλ. 17,8 Ηλθεν εις βοήθειάν μου. Εσείσθη και ήρχισε να τρέμη ολόκληρος η γη, τα θεμέλια των ορέων συνεταράχθησαν και εκλονίσθησαν διότι ωργίσθη εναντίον αυτών ο Θεός.

Ψαλ. 17,9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ

καταφλεγήσεται, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ᾿ αὐτοῦ.

Ψαλ. 17,9 Ως καπνός ηφαιστείου ανέβη υψηλά ο θυμός του, φωτιάν και λάβαν ηφαιστείου ήναψεν η παρουσία του και εις αναμμένα κάρβουνα μετεβλήθησαν όλα τα γύρω από αυτόν.

Ψαλ. 17,10 καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Ψαλ. 17,10 Εχαμήλωσε τους ουρανούς και κατέβη εις την γην. Μαύρον σκοτεινόν νέφος απλώνεται κάτω από τους πόδας του.

Ψαλ. 17,11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ψαλ. 17,11 Ανέβη και εκάθισεν, ωσάν επάνω εις ουράνιον άρμα, επί των Χερουβίμ και επετούσεν. Επέταξε γρήγορα και έτρεχε, σαν να εφέρετο επί πτερύγων ανέμων.

Ψαλ. 17,12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

Ψαλ. 17,12 Σκότος ήπλωσεν ολόγυρά του και απέκρυψε το άπειρον μεγαλείον του. Γυρω του ηπλώθη η σκηνή του κατασκευασμένη όχι από υφάσματα και δέρματα, αλλά από σκοτεινά νέφη βροχής, τα οποία μεταφέρονται από τους πνέοντας ανέμους.

Ψαλ. 17,13 ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

Ψαλ. 17,13 Από την απαστράπτουσαν λαμπρότητα της θείας παρουσίας του επερνούσαν τα σύννεφα και εξαπελύθησαν χάλαζα και οι κεραυνοί, αναμμένα κάρβουνα, εναντίον των εχθρών του.

Ψαλ. 17,14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·

Ψαλ. 17,14 Ο Κυριος έστειλεν από τον ουρανόν τας βροντάς του με τους κεραυνούς του. Ο Υψιστος αφήκε να ακουσθή η τρομερά φωνή του εναντίον των εχθρών του.

Ψαλ. 17,15 ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

Ψαλ. 17,15 Εξαπέστειλε τα ιδικά του πύρινα βέλη και τους διεσκόρπισε· πλήθος από αστραπάς και βροντάς και κεραυνούς και τους συνετάραξε.

Ψαλ. 17,16 καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

Ψαλ. 17,16 Σαν να εστέγνωσαν τα ύδατα της γης, ώστε εφάνησαν αι πηγαί των υδάτων και αι κοίται των ποταμών, οι πυθμένες των ωκεανών και αυτά τα θεμέλια της γης, από τον δριμύν έλεγχόν σου, Κυριε, από μίαν και μόνην πνοήν της συνταρακτικής οργής σου.

Ψαλ. 17,17 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

Ψαλ. 17,17 Και εν μέσω της τρομεράς αυτής αναστατώσεως ο Κυριος ήπλωσε το χέρι του από τον ουρανόν, με έπιασε και με έφερε πλησίον του, με ανέσυρεν από τους πολλούς κινδύνους, οι οποίοι σαν πολλά ύδατα απειλούσαν να πνίξουν την ζωήν μου.

Ψαλ. 17,18 ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ψαλ. 17,18 Με εγλύτωσε και θα με γλυτώση ο Κυριος από τους ισχυρούς εχθρούς μου, οι οποίοι με μισούν, οσονδήποτε ισχυρότεροι από εμέ και αν είναι αυτοί.

Ψαλ. 17,19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου

Ψαλ. 17,19 Αυτοί με επρόφθασαν αιφνιδίως εις τας πλέον κρισίμους και περιπετειώδεις στιγμάς της ζωής μου, αλλά ο Κυριος υπήρξε το στήριγμά μου και ο υπερασπιστής μου εναντίον αυτών.

Ψαλ. 17,20 καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

Ψαλ. 17,20 Από την στενόχωρον θέσιν μου με έβγαλεν εις άνεσιν και αναψυχήν. Με εγλύτωσεν από τους εχθρούς, διότι με ηγάπησεν.

Ψαλ. 17,21 καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι,

Ψαλ. 17,21 Ο Κυριος έτσι με αντήμειψε δια την αθωότητά μου. Συμφωνα με την καθαρότητα των χειρών μου ο Κυριος μου ανταπέδωσε και θα μου ανταποδώση αμοιβάς και ευεργεσίας,

Ψαλ. 17,22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου,

Ψαλ. 17,22 διότι εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Κυρίου, δεν ησέβησα απέναντι του Θεού μου.

Ψαλ. 17,23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ᾿ ἐμοῦ.

Ψαλ. 17,23 Διότι πάντοτε είχα και έχω προ οφθαλμών τας δικαίας του κρίσεις και ποτέ αι εντολαί του δεν απεμακρύνθησαν από την σκέψιν και την καρδίαν μου.

Ψαλ. 17,24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ᾿ αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

Ψαλ. 17,24 Ημην και θα είμαι άμωμος και ειλικρινής απέναντί του και θα προφυλαχθώ από κάθε αμαρτίαν.

Ψαλ. 17,25 καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. 17,25 Ο Κυριος θα μου ανταποδώση, σύμφωνα με τον αγώνα μου να ζω κατά

το θέλημά του και σύμφωνα με την προσπάθειάν μου να διατηρώ τας χείρας μου αγνάς και καθαράς ενώπιον των οφθαλμών του.

Ψαλ. 17 ,26 μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ,

Ψαλ. 17,26 Συ, Κυριε, προς τον αφωσιωμένον εις σε θα φέρεσαι με στοργήν και αγάπην. Προς τον αθώον και ηθικώς άμεμιττον θα δείχνεσαι αθώος και άμεμπτος.

Ψαλ. 17,27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

Ψαλ. 17,27 Με τον εκλεκτόν θα είσαι συ πάντοτε εκλεκτός. Απέναντι όμως του διεστραμμένου ανθρώπου θα αλλάζης τρόπον και θα φαίνεται στρεβλή η ιδική σου ευθεία και δικαία συμπεριφορά.

Ψαλ. 17,28 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

Ψαλ. 17,28 Διότι συ τον ταπεινωμένον και το έλεός σου ζητούντα λαόν τον σώζεις και τον ευλογείς πάντοτε. Ενῷ τους αλαζονικούς οφθαλμούς των υπερηφάνων τους αναγκάζεις να χαμηλώσουν κατησχυμμένοι εις την γην.

Ψαλ. 17,29 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

Ψαλ. 17,29 Συ, Κυριε, ανεζωογόνησες και θα αναζωογονής τον λύχνον της ζωής μου. Συ, Κυριε ο Θεός μου, έρριψες το φως της χαράς και διέλυσες το σκοτάδι της δυστυχίας μου.

Ψαλ. 17,30 ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

Ψαλ. 17,30 Με την δύναμίν σου πάντοτε θα σώζωμαι από τους κινδύνους και τους πειρασμούς και με την βοήθειάν σου θα υπερπηδώ κάθε ανυπέρβλητον δια τας ανθρωπίνας δυνάμεις τείχος, κάθε δυσκολίαν.

Ψαλ. 17,31 ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ᾿ αὐτόν.

Ψαλ. 17,31 Ο δρόμος και ο τρόπος της ενεργείας του Θεού μου είναι άμεμπτα. Τα λόγια του Κυρίου είναι, πυρ, που φωτίζει και κατακαίει. Είναι υπεραπιστής όλων εκείνων, οι οποίοι ελπίζουν εις αυτόν.

Ψαλ. 17,32 ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου, καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

Ψαλ. 17,32 Διότι, ποιός άλλος Θεός είναι αληθινός και πραγματικός εκτός του Κυρίου μας; Και ποιός Θεός είναι τόσον ισχυρός και αγαθός πλην του Θεού μας;

Ψαλ. 17,33 ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·

Ψαλ. 17,33 Αυτός ο αληθινός και παντοδύναμος Θεός με περιέζωσε με μεγάλην και ακατανίκητον δύναμιν, με ανέδειξεν άμεμπτον και καθαρόν στους δρόμους της ζωής μου.

Ψαλ. 17,34 καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με·

Ψαλ. 17,34 Αυτός κάμνει ευκίνητα τα πόδια μου, τους δίδει την ταχύτητα της ελάφου, ώστε με ευκολίαν να υπερπηδώ κινδύνους και δυσκολίας. Αυτός με ανεβάζει εις τα όρη τα υψηλά, ασφαλή από κάθε απειλήν.

Ψαλ. 17,35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου·

Ψαλ. 17,35 Αυτός γυμνάζει και διδάσκει τα χέρια μου, να πολεμούν νικηφόρως. Κατέστησε τους βραχίονάς μου ευκινήτους και ισχυρούς ωσάν χάλκινον τόξον.

Ψαλ. 17,36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

Ψαλ. 17,36 Συ, Κυριε, ηυδόκησες να με υπερασπίσης απέναντι των εχθρών μου και να μου χαρίσης την σωτηρίαν. Η προστατευτική δεξιά σου με υπεβάστασε, η πατρική σου παιδαγωγία και καθοδήγησις με ανώρθωσε τελείως. Αυτή η παιδαγωγία σου, Κυριε, θα εξακολουθή να με διδάσκη.

Ψαλ. 17,37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.

Ψαλ. 17,37 Ανοιξες δρόμους πλατείς και ασφαλείς εις την πορείαν της ζωής μου, Κυριε, και δεν εκουράσθησαν ούτε εξησθένησαν τα πέλματά μου.

Ψαλ. 17,38 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν·

Ψαλ. 17,38 Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και τους κατέφθασα, ενώ έφευγαν πανικόβλητοι, και δεν εγύρισα οπίσω, μέχρις ότου εκείνοι εξωντώθησαν και εξέλιπον.

Ψαλ. 17,39 ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ψαλ. 17,39 Τους συνέθλιψα με την δύναμίν σου και δεν ημπόρεσαν να σταθούν, αλλ' έπεσαν κάτω από τα πόδιά μου.

Ψαλ. 17,40 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ᾽ ἐμὲ ὑποκάτω μου.

Ψαλ. 17,40 Συ από όλα τα σημεία με ενέδυσες με δύναμιν, δια να πολεμώ πάντοτε νικηφόρως. Περιέπλεξες τα πόδια των και έπεσαν κάτω από τα πόδια μου όλοι εκείνοι, οι οποίοι επαναστατούν εναντίον μου.

Ψαλ. 17,41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

Ψαλ. 17,41 Ετρεψες εις φυγήν τους εχθρούς μου. Πανικόβλητοι εγύρισαν προς εμέ την πλάτην των. Παρέδωκες εις ολοκληρωτικήν καταστροφήν εκείνους,

οι οποίοι με εμισούσαν.

Ψαλ. 17,42 ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σῴζων, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Ψαλ. 17,42 Και επάνω εις την απέλπιδα φυγήν και τον πανικόν των εκραύγασαν ζητούντες την βοήθειάν σου, αλλά δεν υπήρχε δι' αυτούς σωτήρ. Εκραξαν προς σε, αλλά δεν τους εισήκουσες.

Ψαλ. 17,43 καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

Ψαλ. 17,43 Με την ιδικήν σου βοήθειαν τους συνέτριψα. Τους έκαμα σαν ανάλαφρο χνούδι, το οποίον διασκορπίζει ο άνεμος. Τους επολτοποίησα ωσάν την λάσπην, που πατούν οι άνθρωποι εις τας πλατείας.

Ψαλ. 17,44 ῥύσῃ με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαός, ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι,

Ψαλ. 17,44 Με εγλύτωσες, γλύτωσέ με και στο μέλλον από αντιθέσεις και εμφυλίους πολέμους του ισραηλιτικού λαού. Με εγκατέστησες κυρίαρχον και εις άλλα- ειδωλολατρικά- έθνη. Λαός, τον οποίον δεν εγνώριζα προηγουμένως, έγινεν υποτελής εις εμέ.

Ψαλ. 17,45 εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,

Ψαλ. 17,45 Οταν ήκουσε την φήμην των κατορθωμάτων και της δόξης μου, έγινεν υπήκοός μου. Ξένοι λαοί ένεκα φόβου υπεκρίθησαν φιλίαν και υποταγήν εις εμέ.

Ψαλ. 17,46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

Ψαλ. 17,46 Αλλοεθνείς λαοί εχρηστεύθησαν σαν παλαιά εφθαρμένα ενδύματα, σαν χωλοί εσκόνταφταν στους δρόμους των.

Ψαλ. 17,47 ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,

Ψαλ. 17,47 Ο Κυριος όμως ζη και θριαμβεύει. Ας είναι δοξασμένος και ευλογημένος ο Θεός μου και ας υψώνεται και ας υμνολογήται ο Θεός της σωτηρίας μου,

Ψαλ. 17,48 ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ᾿ ἐμέ,

Ψαλ. 17,48 διότι ο Θεός μου εξεδικήθη τους εχθρούς μου και υπέταξε λαούς ολοκλήρους κάτω από τα πόδιά μου.

Ψαλ. 17,49 ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων, ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾿ ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

Ψαλ. 17,49 Αυτός με εγλύτωσεν από εχθρούς γεμάτους οργήν και μανίαν εναντίον μου. Συ, Κυριε, με ανέδειξες νικητήν, με ανύψωσες και με εδόξασες απέναντι εκείνων, οι οποίοι είχαν επαναστατήσει εναντίον μου. Λυτρωσέ με και στο μέλλον από κάθε άνδρα δόλιον και άδικον.

Ψαλ. 17,50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,

Ψαλ. 17,50 Δι' όλα αυτά, Κυριε, θα σε δοξολογώ και θα σε ευγνωμονώ. Μεταξύ των εθνών θα ψάλλω και θα υμνολογώ το όνομά σου.

Ψαλ. 17,51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυῒδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Ψαλ. 17,51 Δοξολογίας και ευχαριστίας θα αναπέμπω προς τον Θεόν μου, ο οποίος επραγματοποίησε μεγαλειώδεις σωτηρίας υπέρ του βασιλέως, που Αυτός τον ανέδειξε και ο οποίος δεικνύει πάντοτε έλεος στον βασιλέα, που έχρισεν, στον Δαυίδ και στους απογόνους του, εις όλας τας κατόπιν γενεάς.

ΨΑΛΜΟΣ 18 (Μασ. 19)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 18,2 Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ψαλ. 18,2 Οι ουρανοί με την αρμονίαν και το κάλλος των διηγούνται εις κάθε άνθρωπον την δόξαν και την σοφίαν του Θεού. Ο ουρανός, που σαν στερεός θόλος περιβάλλει την γην, διακηρύττει, ότι είναι έργον του παντοδυνάμου και πανσόφου δημιουργού.

Ψαλ. 18,3 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ψαλ. 18,3 Καθε ημέρα βροντοφωνεί εις την επομένην ημέραν και κάθε νυξ αναγγέλλει εις την άλλην νύκτα την γνώσιν δια την ύπαρξιν του απειροτελείου Δημιουργού.

Ψαλ. 18,4 οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·

Ψαλ. 18,4 Οι λόγοι, τους οποίους διαλαλούν οι ουρανοί, δεν είναι σιωπηλοί λόγοι από εκείνους, των οποίων αι φωναί δεν ακούονται παντού.

Ψαλ. 18,5 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ψαλ. 18,5 Τουναντίον, εις ολόκληρον την γην εξήλθε και ακούεται η φωνή των. Εφθασαν και εις τα πέρατα της οικουμένης οι λόγοι των.

Ψαλ. 18,6 ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

Ψαλ. 18,6 Ο Θεός το φως το απρόσιτον, τον ήλιον, έκαμεν ιδιαίτερον ενδιαίτημά του. Τον διατάσσει να ανατέλλη λαμπρός ωσάν νυμφίος, που εξέρχεται λαμπροστολισμένος από τον νυμφικόν του θάλαμον. Ωσάν γίγας και

ακούραστος δρομεύς, με αγαλλίασιν και χωρίς ποτέ να αποκάμη δια μέσου των αιώνων, διατρέχει κάθε ημέραν τον από ανατολών έως δυσμών δρόμον του.

Ψαλ. 18,7 ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.

Ψαλ. 18,7 Από το ένα άκρον του ουρανού γίνεται η έξοδός του και στο άλλο άκρον του ουρανού τελειώνει η πορεία του. Και δεν υπάρχει κανείς, ο οποίος θα ημπορέση, να διαφύγη την θερμότητά του.

Ψαλ. 18,8 ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια.

Ψαλ. 18,8 Παραπάνω όμως από τα μεγαλεία, που διηγούνται οι ουρανοί, υπάρχει ο νόμος του Κυρίου, ο άμεμπτος, ο οποίος επιστρέφει πλανωμένας ψυχάς στον δρόμον της σωτηρίας, στον δρόμον του Θεού. Αι εντολαί του Κυρίου, που υπάρχουν εις αυτόν, είναι αληθιναί και πισταί, γεμάται σοφίαν, ικαναί να αναδείξουν σοφά και αυτά ακόμη τα νήπια.

Ψαλ. 18,9 τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς·

Ψαλ. 18,9 Αι εντολαί του Κυρίου είναι αληθιναί και τέλειαι. Ευφραίνουν την καρδίαν εκείνου, που τας τηρεί. Σκαρπίζουν μέχρι των πλέον μακρυνών περάτων άπλετον το φως και φωτίζουν τους οφθαλμούς των ανθρώπων.

Ψαλ. 18,10 ὁ φόβος Κυρίου ἁγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό,

Ψαλ. 18,10 Το ιερόν δέος, που διεγείρει εις τας καρδίας των ανθρώπων ο νάμος του Κυρίου και ο ευλαβής φόβος είναι αγνός, ανόθευτος από πλάνην. Εχει αιωνίαν ισχύν και κύρος. Αι κρίσεις και αι αποφάσστου Κυρίου, που περιέχονται εις αυτόν, είναι αληθιναί και επιμαρτυρούνται ως δίκαιαι δια μέσου των αιώνων.

Ψαλ. 18,11 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

Ψαλ. 18,11 Τα λόγια του Κυρίου δια τους καλοπροαίρετους ανθρώπους είναι επιθυμητά περισσότερον από τον χρυσόν και από πλήθος πολυτίμων λίθων. Είναι γλυκύτερα από το μέλι και από την κηρήθραν.

Ψαλ. 18,12 καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

Ψαλ. 18,12 Εγώ εδοκίμασα την γλυκύτητά των, διότι ο δούλος σου, Κυριε, φυλάσσει αυτά τα κρίματά σου. Οποιος τα φυλάσσει, θα έχη μεγάλην ανταπόδοσιν και αμοιβήν.

Ψαλ. 18,13 παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.

Ψαλ. 18,13 Αδύνατον όμως να τηρήση κανείς εξ ολοκλήρου τον Νομον σου. Ποιός ημπορεί να γνωρίση τα παραπτώματα, εις τα οποία και χωρίς να το θέλωμεν υποπίπτομεν; Από τα απόκρυφα αυτά παραπτώματα, που εγώ ίσως δεν τα γνωρίζω και ούτε θέλω ποτέ να έλθουν εις δημοσιότητα, καθάρισόν με, Κυριε.

Ψαλ. 18,14 καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Ψαλ. 18,14 Και από ξένα προς τον Νομον σου αισθήματα και έργα προφύλαξε εμέ, τον δούλον σου. Εάν αυτά δεν με κυριεύσουν, τότε εγώ θα είμαι άμεμπτος και έτσι θα διατηρηθώ καθαρός από μεγάλας πτώσεις.

Ψαλ. 18,15 καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός, Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Ψαλ. 18,15 Τοτε θα είναι ευχάριστοι εις σε και ευπρόσδεκτοι οι λόγοι της προσευχής μου και αι ευλαβείς σκέψεις και οι ιεροί πόθοι της καρδίας μου θα είναι

ως θυσία ευπρόσδεκτος και παντοτεινή ενώπιόν σου, Κυριε, βοήθέ μου και λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ 19 (Μασ. 20)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 19,2 Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ψαλ. 19,2 Είθε ω βασιλεύ να εισακούση ο Κυριος την δέησίν σου κατά την ημέραν αυτήν της μεγάλης θλίψεως· είθε το παντοδύναμον όνομα του Θεού του ισραηλιτικού λαού να σε υπερασπίση εναντίον των εχθρών μας.

Ψαλ. 19,3 ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Ψαλ. 19,3 Είθε να σου στείλη ο Κυριος βοήθειαν από τον ιερόν του ναόν και να σε προστατεύση από το όρος Σιών.

Ψαλ. 19,4 μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. (διάψαλμα).

Ψαλ. 19,4 Είθε να ενθυμηθή και να δεχθή ευμενώς όλας τας αιματηράς και αναιμάκτους θυσίας, που του προσέφερες, και να θεωρήση παχύ και ευάρεστον το θύμα, το οποίον αφήκες ολόκληρον να καή επάνω στο θυσιαστήριόν του.

Ψαλ. 19,5 δῴη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ψαλ. 19,5 Είθε ο Κυριος να σου δώση σύμφωνα με τας αγίας επιθυμίας της καρδίας

σου και να εκπληρώση κάθε αγαθήν επιθυμίαν και απόφασίν σου, χαρίζων εις σε νίκην εναντίον των εχθρών σου.

Ψαλ. 19,6 ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

Ψαλ. 19,6 Τοτε όλοι θα ευφρανθώμεν και θα χαρώμεν δια την σωτήριον αυτήν νίκην. Και στο όνομα και με την δύναμιν του απείρου Θεού μας θα αναδειχθώμεν μεγάλοι και ένδοξοι. Είθε λοιπόν ο Κυριος να εκπληρώση όλα τα αιτήματα της προσευχής σου".

Ψαλ. 19,7 νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Ψαλ. 19,7 Τωρα εγώ ο ιερεύς, που προσφέρω την ικετήριον αυτήν θυσίαν, έχω την εσωτερικήν πληροφορίαν και εγνώρισα καλά, ότι ο Κυριος θα σώση οπωσδήποτε τον βασιλέα, τον οποίον αυτός έχρισε. Θα ακούση και θα κάμη δεκτά τα αιτήματα της προσευχής του από τον ένδοξον ουράνιον θρόνον του. Με θαυματουργικάς επεμβάσεις της παντοδυνάμου δεξιάς του θα μας δώση την σωτηρίαν και τον θρίαμβον.

Ψαλ. 19,8 οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Ψαλ. 19,8 Εκείνοι μεν οι εχθροί επέρχονται εναντίον μας με πολεμικά άρματα και με το φοβερόν ιππικόν των. Ημείς όμως με το παντοδύναμον όνομα του Κυρίου και Θεού μας θα θριαμβεύσωμεν εναντίον των.

Ψαλ. 19,9 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Ψαλ. 19,9 Και ιδού ότι αυτοί επεδικλώθησαν, εσκόνταψαν και έπεσαν, ημείς όμως εσηκώθημεν επάνω, εστάθημεν όρθιοι και έχομεν κάτω από τα πόδια μας νικημένους τους εχθρούς μας.

Ψαλ. 19,10 Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλ. 19,10 Κυριε, σώσον τον βασιλέα και άκουσε την προσευχήν μας εις οιανδήποτε ημέραν και αν σε επικαλεσθώμεν ευλαβώς και με πίστιν.

ΨΑΛΜΟΣ 20 (Μασ. 21)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 20,2 Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Ψαλ. 20,2 Κυριε, ο βασιλεύς ευφραίνεται και θα ευφραίνεται χάρις εις την δύναμιν και την ενίσχυσιν, την οποίαν συ του έδωσες. Θα πλημμυρίζη από πολλήν και μεγάλην αγαλλίασιν δια την από τους εχθρούς μας σωτηρίαν και δια την υγείαν, την οποίαν συ του εχάρισες.

Ψαλ. 20,3 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 20,3 Εδωκες εις αυτόν ο,τι επεθύμησεν η καρδία του και δεν τον υστέρησες από εκείνο, δια το οποίον με τα ίδια του τα χείλη σε παρεκάλεσε.

Ψαλ. 20,4 ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ψαλ. 20,4 Μάλλον δε και πριν σε παρακαλέση έσπευσες συ και τον επρόλαβες με τας ευλογίας των ωφελίμων και αγαθών δωρεών σου. Τον εδόξασες και έθεσες εις την κεφαλήν του λαμπρόν βασιλικόν στέμμα με πολυτίμους

λίθους.

Ψαλ. 20,5 ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ψαλ. 20,5 Σου εζήτησε ζώην και του εχάρισες πλήθος ημερών, εις αυτόν και στους απογόνους του εις αιώνα αιώνος.

Ψαλ. 20,6 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾿ αὐτόν·

Ψαλ. 20,6 Μεγάλη είναι η δόξα, την οποίαν συ του εξησφάλισες με την σωτήριον βοήθειάν σου. Οπως δε τώρα, έτσι και στο μέλλον θα περιβάλλης αυτόν με δόξαν και μεγαλοπρέπειαν.

Ψαλ. 20,7 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ψαλ. 20,7 Διότι θα δίδης εις αυτόν και τους απογόνους του συνεχώς και ακαταπαύστως ευλογίαν. Θα τον ευφραίνης και θα τον πλημμυρίζης από απερίγραπτον χαράν δια της επικοινωνίας, που θα έχη με σέ.

Ψαλ. 20,8 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Ψαλ. 20,8 Διότι ο βασιλεύς έχει στηρίξει τας ελπίδας του εις σέ, τον Κυριον, και χάρις στο έλεος του Θεού του Υψίστου δεν θα κλονισθή ποτέ, αλλά θα μείνη σταθερός και αμετακίνητος εις τον θρόνον του.

Ψαλ. 20,9 εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ψαλ. 20,9 "Είθε, ω βασιλεύ, η χείρ σου στιβαρά να ευρεθή εμπρός και εναντίον όλων των εχθρών σου. Είθε η δεξιά σου να συλλάβη όλους εκείνους, οι οποίοι σε μισούν.

Ψαλ. 20,10 θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Ψαλ. 20,10 Οταν το πρόσωπόν σου θα είναι αναμμένον από την δικαίαν οργήν σου εναντίον αυτών, θα τους ρίψη εις την πυράν ωσάν ξύλα μέσα εις αναμμένον κλίβανον. Ο Κυριος και Θεός δια σου θα συνταράξη όλους αυτούς και θα τους καταφάγη το πυρ.

Ψαλ. 20,11 τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων,

Ψαλ. 20,11 Τον καρπόν της κοιλίας των, τα παιδιά των, θα τα εξαφανίσης από την χώραν των, όπως επίσης και όλους τους απογόνους των ανάμεσα από τους υιούς των ανθρώπων.

Ψαλ. 20,12 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ψαλ. 20,12 Διότι εξύφαναν και κατήρτισαν πονηρά σχέδια εναντίον σου. Συνέλαβαν δολίας σκέψεις και αποφάσεις, τας οποίας όμως δεν ημπόρεσαν να πραγματοποιήσουν.

Ψαλ. 20,13 ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ψαλ. 20,13 Διότι συ, πολεμών εναντίον αυτών νικηφόρως, θα τους αναγκάσης, να στρέψουν τις πλάτες των και να φύγουν πανικόβλητοι. Με ολίγους στρατιώτας σου θα τους αντιμετωπίσης κατά πρόσωπον και θα τους τρέψης εις φυγήν”.

Ψαλ. 20,14 ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Ψαλ. 20,14 Κυριε και Θεέ μου, με την ακατανίκητον δύναμίν σου ας υψωθής και ας δοξασθής ισχυρός και ανίκητος ενώπιον των εχθρών μας. Ημείς θα

αναπέμψωμεν ωδάς δια του στόματος και ψαλμούς με τα μουσικά μας όργανα δοξολογούντες και ευχαριστούντες σε δια τα μεγάλα και αξιοθαύμαστα αυτά έργα σου.

ΨΑΛΜΟΣ 21 (Μασ. 22)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 21,2 Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ψαλ. 21,2 Θεέ μου Θεέ μου, δώσε προσοχήν στον πόνον μου. Διατί με έχεις εγκαταλείψει; Βλέπω, ότι η σωτηρία μου είναι πολύ μακράν. Εχω βυθισθή εις απύθμενον βάθος οδύνης, και συ δεν ακούεις τας θρηνώδεις κραυγάς της προσευχής μου.

Ψαλ. 21,3 ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

Ψαλ. 21,3 Θεέ μου, φωνάζω προς σε όλην την ημέραν, χωρίς όμως και να εισακούωμαι. Κράζω όλην την νύκτα, χωρίς ποτέ από κανένα να χαρακτηρισθή ως παραλογισμός και ανοησία η εναγώνιος αυτή προσευχή μου.

Ψαλ. 21,4 σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ψαλ. 21,4 Και όμως αισθάνομαι ότι συ είσαι κοντά μου, διότι κατοικείς στον ιερόν τόπον της σκηνής σου, εις την Σιών. Συ είσαι η δόξα και το καύχημα του λαού σου του ισραηλιτικού.

Ψαλ. 21,5 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς·

Ψαλ. 21,5 Εις σε είχαν στηρίξει τας ελπίδας των οι πρόγονοί μας. Εις σε ήλπισαν και συ, ανταμείβων την πίστιν των, τους απήλλαξες από τους κινδύνους.

Ψαλ. 21,6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.

Ψαλ. 21,6 Προς σε έκραξαν εκείνοι με όλην των την δύναμιν και εσώθησαν από τα κακά και τους κινδύνους, που τους απειλούσαν. Εις σε εστήριξαν τας ελπίδας των και δεν εντροπιάσθησαν δι' αυτό, αλλά εδικαιώθησαν.

Ψαλ. 21,7 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

Ψαλ. 21,7 Εγώ όμως είμαι άθλιος ωσάν ένας σκώληξ, δεν είμαι καν άνθρωπος. Εγινα χλευασμός και περίγελως των ανθρώπων. Σαν μια τιποτένια ύπαρξις θεωρούμαι από τον λαόν.

Ψαλ. 21,8 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν·

Ψαλ. 21,8 Ολοι όσοι με βλέπουν με εμπαίζουν και με σαρκάζουν· με υβρίζουν και με βλασφημούν, κινούν ειρωνικώς και απειλητικώς την κεφαλήν των λέγοντες·

Ψαλ. 21,9 ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

Ψαλ. 21,9 "ισχυρίζεται ότι έχει στηρίξει τας ελπίδας του στον Κυριον. Αν αυτό είναι αληθινόν, ας τον σώση ο Θεός από τον θάνατον. Ας τον σώση, διότι αυτός ισχυρίζετο, ότι ο Κυριος τον θέλει, ότι ο Κυριος τον αγαπά ιδιαιτέρως".

Ψαλ. 21,10 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·

Ψαλ. 21,10 Και όμως εγώ αισθάνομαι και έχω την βεβαιότητα ότι αγαπώμαι από σε,

διότι συ είσαι εκείνος, ο οποίος με ανέσπασες από την κοιλίαν της μητρός μου και με έφερες στον κόσμον. Συ είσαι η ελπίς μου από αυτής ακόμα της βρεφικής μου ηλικίας, όταν εθήλαζα το γάλα της μητρός μου.

Ψαλ. 21,11 ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεός μου εἶ σύ·

Ψαλ. 21,11 Και έμβρυον, όταν ακόμη ευρισκόμην εις την κοιλίαν της μητρός μου, εις σε είχα επιρριφθή με πίστιν. Ναι, Κυριε, από της εποχής, που ήμούν εις την κοιλίαν της μητρός μου, συ είσαι ο Θεός μου και σωτήρ μου.

Ψαλ. 21,12 μὴ ἀποστῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ, ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

Ψαλ. 21,12 Μη, λοιπόν, απομακρυνθής και τώρα από εμέ, διότι ευρίσκομαι εις μεγάλην θλίψιν και δεν υπάρχει κανείς να μου δώση βοήθειαν.

Ψαλ. 21,13 περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με·

Ψαλ. 21,13 Οι εχθροί μου με έχουν περικυκλώσει, ωσάν άγριοι μόσχοι. Από παντού με έχουν περισφίγξει σαν δυνατοί μαινόμενοι ασυγκράτητοι ταύροι.

Ψαλ. 21,14 ἤνοιξαν ἐπ᾿ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

Ψαλ. 21,14 Ηνοιξαν εναντίον μου διάπλατα φοβερόν το στόμα των σαν άγρια λιοντάρια, τα οποία ωρυόμενα αρπάζουν με μανίαν το θύμα των.

Ψαλ. 21,15 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου·

Ψαλ. 21,15 Από τους τρομερούς και αβάστακτους πόνους παρέλυσα. Εγινα σαν το νερό, που χύνεται ασκόπως κατά γης. Σαν να εξεκλειδώθησαν αι αρθρώσεις μου, σαν να διεσκορπίσθησαν τα οστά μου. Η καρδία μου μέσα στο στήθος μου είναι ωσάν κερί, το οποίον λυώνει από την φωτιάν.

Ψαλ. 21,16 ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Ψαλ. 21,16 Σαν πήλινο σκεύος, το οποίον χωρίς νερό ξηραίνεται στον φλογερόν ήλιον, έτσι εξηράνθη και εξέλιπεν η δύναμίς μου. Η γλώσσα μου από την δίψαν, που με κατακαίει και την αγωνίαν, εκόλλησεν στον λάρυγγά μου. Και συ, Κυριε, φαίνεται σαν να με άφησες, να φθάσω στο χώμα του βαθέος τάφου.

Ψαλ. 21,17 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με, ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας.

Ψαλ. 21,17 Διότι ιδού, οι εχθροί μου σαν αγέλη αγρίων κυνών με έχουν περικυκλώσει. Ο συρφετός αυτός των κακούργων ανθρώπων σαν με φοβερά καρφιά έχουν διατρυπήσει τα χέρια μου και τα πόδια μου.

Ψαλ. 21,18 ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

Ψαλ. 21,18 Από την εξάντλησιν και την αδυναμίαν, εις την οποίαν έχω καταντήσει, υμπορούν όλοι να διακρίνουν και να μετρούν τα οστά του σώματός μου. Οι εχθροί μου με χαιρεκακίαν πολλήν κατέστησαν τον πόνον μου και τον σπαραγμόν μου.

Ψαλ. 21,19 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ψαλ. 21,19 Εμοιράσθησαν μεταξύ των τα ενδύματά μου και δια το ακριβώτερον ένδυμά μου- τον άρραφον χιτώνα- έβαλαν κλήρον, ποιός θα το πάρη.

Ψαλ. 21,20 σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου ἀπ᾿ ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

Ψαλ. 21,20 Συ όμως, Κυριε, μη βραδύνης να με βοηθήσης. Μη αναβάλλης αλλά ελά εις την βοήθειάν μου.

Ψαλ. 21,21 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·

Ψαλ. 21,21 Γλύτωσε, Κυριε, την ζωήν μου από την ρομφαίαν, την οποίαν με μανίαν υψώνουν και ετοιμάζονται να καταφέρουν εναντίον μου οι εχθροί μου. Την μονάκριβον και πολύτιμον ψυχήν μου γλύτωσέ την, Κυριε, από την μανίαν του λαού, ο οποίος ωσάν λυσσασμένος σκύλος ορμά εναντίον μου.

Ψαλ. 21,22 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

Ψαλ. 21,22 Σώσε με από τους εχθρούς μου, οι οποίοι σαν λιοντάρι πεινασμένο ανοίγουν άγριον το στόμα των, δια να με καταβροχθίσουν. Εμέ, που έχω δυθισθή εις τόσην ταπείνωσιν και εξουδένωσιν, γλύτωσέ με από τους επιτιθεμένους εναντίον μου με μανίαν ζώου μονοκέρωτος.

Ψαλ. 21,23 διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Ψαλ. 21,23 Εάν, Κυριε, με σώσης, και πιστεύω απολύτως ότι θα με σώσης, θα διηγούμαι τα μεγαλεία σου στους αδελφούς μου τους Ισραηλίτας. Εν μέσω συναθροίσεως λαού πολλού θα σε δοξολογώ.

Ψαλ. 21,24 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ,

Ψαλ. 21,24 Σεις, που φοβείσθε τον Κυριον, δοξάσατέ τον. Ολοι οι απόγονοι του Ισραήλ υμνολογήσατέ τον. Λατρεύσατέ τον με φόβον όλοι οι Ισραηλίται,

Ψαλ. 21,25 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.

Ψαλ. 21,25 διότι ο Κυριος δεν κατεφρόνησε και δεν παρέβλεψε με δυσφορίαν ως ενοχλητικήν την δέησιν εμού του πτωχού και εξευτελισμένου ούτε και εγύρισεν αλλού το πρόσωπόν του, αλλά όταν με πίστιν έκραξα προς αυτόν, ήκουσε και εδέχθη την προσευχήν μου.

Ψαλ. 21,26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε.

Ψαλ. 21,26 Λυτρωμένος με την δύναμίν σου, Κυριε, και ασφαλής, από σε θα πάρω την έμπνευσιν, δια να σε υμνολογήσω ανάμεσα εις πολύν λαόν. Τα τάματα, που έχω κάμει όταν σε επεκαλούμην να με σώσης, θα τα εκπληρώσω σαν ιεράν υποχρέωσιν ενώπιον όλων εκείνων, που σέβονται το Ονομά σου.

Ψαλ. 21,27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ψαλ. 21,27 Πλουσίαν θυσίαν ευγνωμοσύνης, υλικήν και πνευματικήν, θα προσφέρω προς σε δια την σωτηρίαν, που μου έδωσες. Από αυτήν θα φάγουν οι πτωχοί και θα χορτάσουν υλικώς και πνευματικώς και θα δοξολογήσουν τον Κυριον όλοι εκείνοι, που με προσευχήν και πίστιν τον επιζητούν. Με την ιεράν αυτήν τροφήν της θυσίας μου θα ζήσουν αι ψυχαί των εις αιώνας αιώνων.

Ψαλ. 21,28 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,

Ψαλ. 21,28 Και αυτά ακόμη τα ειδωλολατρικά έθνη θα ενθυμηθούν τον Κυριον. Ολοι οι εις τα πέρατα της γης κατοικούντες λαοί θα πέσουν ενώπιόν του και θα προσκυνήσουν αυτόν όλαι αι φυλαί της γης.

Ψαλ. 21,29 ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

Ψαλ. 21,29 Διότι στον Κυριον ανήκει δικαιωματικώς και απολύτως η βασιλεία επί πάντων και αυτός είναι ο μόνος, που δικαιούται να δεσπόζη και δεσπόζει επάνω εις όλα τα έθνη.

Ψαλ. 21,30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. καὶ ἡ ψυχή μου

αὐτῷ ζῇ,

Ψαλ. 21,30 Από το συμπόσιον αυτό της πνευματικής θυσίας θα φάγουν και θα προσκυνήσουν τον Κυριον όλοι οι άρχοντες και οι μεγάλοι του κόσμου. Ενώπιόν του θα πέσουν με σεβασμόν και θα προσκυνήσουν με ευγνωμοσύνην και όλοι οι ταλαιπωρημένοι θνητοί, που έχουν καταπέσει μέχρι του εδάφους και καταπατούνται από τους ισχυρούς της γης. Η ψυχή μου, ολόκληρος η ύπαρξίς μου ζη και υπάρχει δι' αυτόν, δια να τον υπηρετή και να τον δοξάζη.

Ψαλ. 21,31 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,

Ψαλ. 21,31 Και οι απόγονοί μου θα τον υπηρετήσουν με πίστιν, η γενεά αυτή των ευσεβών ανθρώπων, που πρόκειται να έλθη, θα αναγγελθή στον εν ουρανοίς Κυριον ως λαός ιδικός του.

Ψαλ. 21,32 καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. 21,32 Θα αναγγείλουν και θα καταστήσουν γνωστήν την δικαιοσύνην του στον λαόν, ο οποίος πρόκειται να γεννηθή από το πάθημα και τον θρίαμβον του οσίου του, λαόν τον οποίον ανεγέννησε και ανέδειξεν ο Κυριος.

ΨΑΛΜΟΣ 22 (Μασ. 23)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 22,1 Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ψαλ. 22,1 Ο Κυριος μου ως στοργικός ποιμήν με περιφρουρεί, με συντηρεί, με

τρέφει. Τιποτε δεν θα μου λείψη.

Ψαλ. 22,2 εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με,

Ψαλ. 22,2 Εις πλουσίους χλοερούς βοσκοτόπους, εις τόπους ευφορίας και αναψυχής, εκεί με εγκατέστησε. Με τα ολοκάθαρα δροσερά νερά έσβησε την δίψαν μου και με ανεζωογόνησε.

Ψαλ. 22,3 τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ψαλ. 22,3 Και έτσι εις την λιποψυχήσασαν ψυχήν μου επανέδωσε σφρίγος και ζωτικότητα. Με ωδήγησε στοργικώς στους ευθείς και χαρούμενους δρόμους της δικαιοσύνης, όχι δια την αξίαν μου αλλά δια το πανάγαθον Ονομά του.

Ψαλ. 22,4 ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾿ ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν.

Ψαλ. 22,4 Ακριβώς, διότι συ, Κυριε, είσαι ο στοργικός προστάτης μου και ποιμήν, εάν βαδίσω και περάσω δια μέσου σκοτεινών και αποκρήμνων περιοχών και εάν αντικρύσω τον θάνατον, δεν θα φοβηθώ μήπως πάθω κάτι κακόν, διότι συ θα είσαι μαζή μου. Διότι η ποιμαντική σου ράβδος, η βακτηρία σου, αυτή θα με στηρίζη, θα με εμψυχώνη, θα με παρηγορή.

Ψαλ. 22,5 ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

Ψαλ. 22,5 Συ, Κυριε, εν τη αγαθότητί σου ητοίμασες ενώπιόν μου τράπεζαν πλουσίων φαγητών απέναντι και εις πείσμα των εχθρών μου. Ηλειψας την κεφαλήν μου με ευώδες άρωμα, πριν κατακλιθώ στο δείπνον σου, και το ποτήριόν σου, με το οποίον με εκέρασες, ήτο γεμάτο από άριστον

ευφραντικόν, μεθυστικόν ποτόν.

Ψαλ. 22,6 καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 22,6 Το έλεος της στοργής σου θα με ακολουθή και θα με καταδιώκη με επιμονήν όλας τας ημέρας της ζωής μου και έτσι εγώ χαρούμενος και ευτυχής θα κατοικώ στον ναόν σου του Κυρίου μου, εις ατελεύτητον μακρότητα ημερών.

ΨΑΛΜΟΣ 23 (Μασ. 24)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· τῆς μιᾶς Σαββάτων.

Ψαλ. 23,1 Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 23,1 Εις τον Κυριον ανηκεί η γη και κάθε τι, το οποίον την γεμίζει, κάθε κατοικουμένη περιοχή και όλοι, όσοι κατοικούν εις αυτήν.

Ψαλ. 23,2 αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Ψαλ. 23,2 Αυτός εθεμελίωσε σταθεράν και ακλόνητον την γην επάνω εις τας θαλάσσας, την εστερέωσεν επάνω εις τα ποτάμια ρεύματα, και παρ' όλον τούτο μένει σταθερά και αμετακίνητος. Θαλασσαι την περιζώνουν, ποταμοί την διασχίζουν, άφθονα ύδατα ευρίσκονται κάτω από αυτήν και όμως είναι και μένει ακλόνητος.

Ψαλ. 23,3 τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ

ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ψαλ. 23,3 Ποιός θα ανεβή στον ιερόν λόφον του Κυρίου, την Σιών, δια να προσκυνήση άξιως; Ποιός θα σταθή ακατάκριτος και με παρρησίαν στον άγιον αυτόν τόπον;

Ψαλ. 23,4 ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Ψαλ. 23,4 Εκείνος ο οποίος έχει αθώας και αγνάς τας χείρας του από κάθε κακίαν, καθαράν και ανένοχον την καρδίαν του, αυτός ο οποίος δεν έδωσε την ψυχήν του εις τα μάταια και επιβλαβή έργα και πράγματα του κόσμου αυτού και δεν ωρκίσθη δολίως με τον σκοπόν να εξαπατήση τον πλησίον του καταπατών τους όρκους του.

Ψαλ. 23,5 οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Ψαλ. 23,5 Αυτός θα λάβη ευλογίας παρά του Κυρίου, και θα τύχη ελέους εκ μέρους του Θεού και σωτήρος.

Ψαλ. 23,6 αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 23,6 Αυτή είναι η ευσεβής γενεά των ανθρώπων, οι οποίοι πράγματι επιζητούν να ευαρεστήσουν στον Κυριον, οι οποίοι φροντίζουν να λατρεύσουν άξιως και να προσκυνήσουν το πρόσωπον του αληθινού Θεού, του Θεού του Ιακώβ.

Ψαλ. 23,7 ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. 23,7 Και τώρα που πρόκειται η κιβωτός του Κυρίου να εισέλθη στον ναόν, ανοίξατε διάπλατα τας πύλας σεις οι άρχοντες. Ας υψωθούν και ας πλατυνθούν αι αιωνόβιαι πύλαι, δια να εισέλθη στον ναόν ο ένδοξος βασιλεύς.

Ψαλ. 23,8 τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ψαλ. 23,8 Ποιός είναι αυτός ο ένδοξος βασιλεύς; Αυτός είναι ο Θεός, ο κραταιός και δυνατός, ο Κυριος ο πανίσχυρος στους πολέμους.

Ψαλ. 23,9 ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. 23,9 Και πάλιν οι έξω του φρουρίου ευρισκόμενοι ανοίξατε διάπλατα τας πύλας σας, ω άρχοντες, υψώθητε αρχαιόταται πύλαι, δια να εισέλθη ο ένδοξος βασιλεύς.

Ψαλ. 23,10 τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. 23,10 Ποιός είναι αυτός ο ένδοξος βασιλεύς; Είναι ο αληθινός Θεός, ο Κυριος όλων των δυνάμεων του ουρανού και της γης. Αυτός είναι ο βασιλεύς της δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ 24 (Μασ. 25)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 24,1 Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 24,1 Προς σέ, Κυριε, που είσαι ο Θεός μου, ανύψωσα τον νουν και την καρδίαν μου, αφού τα απέσπασα από τας ματαιότητας του κόσμου τούτου.

Ψαλ. 24,2 ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ

καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου.

Ψαλ. 24,2 Εις σε έχω στηρίξει την πεποίθησίν μου. Μη επιτρέψης ποτέ, Κυριε, και παρασυρθώ εις αμαρτίαν και κατεξευτελισθώ εις την παρούσαν ζωήν. Ούτε και να γίνω αντικείμενον χλευασμού και ονειδισμού εκ μέρους των εχθρών μου.

Ψαλ. 24,3 καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Ψαλ. 24,3 Ζητώ αυτήν την χάριν από σέ, διότι βλέπω ότι όλοι όσοι υπομένουν δοκιμασίας και περιμένουν με πίστιν από σε την βοήθειαν, δεν θα καταισχυνθούν. Εξ αντιθέτου θα κατεντροπιασθούν εκείνοι, οι οποίοι εκτρέπονται εις παρανομίας, χωρίς μάλιστα και να αποκομίζουν κανένα κέρδος από αυτάς.

Ψαλ. 24,4 τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ψαλ. 24,4 Καμε γνωστάς, Κυριε, εις εμέ τας οδούς των εντολών σου, δίδαξέ με με τον ιδικόν σου φωτισμόν και με την ιδικήν σου παιδαγωγίαν τους δρόμους της θεαρέστου ζωής.

Ψαλ. 24,5 ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ψαλ. 24,5 Οδήγησέ με στο να γνωρίσω και να δεχθώ την αλήθειάν σου. Διδαξέ με, ώστε να εννοήσω βαθύτατα και να παραδεχθώ ακλόνητα, ότι συ είσαι ο Θεός μου και ο σωτήρ μου. Δι' αυτό και όλην την ημέραν και όλας τας ημέρας της ζωής μου ελπίζω και περιμένω από σε βοήθειαν.

Ψαλ. 24,6 μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ψαλ. 24,6 Ενθυμήσου, Κυριε, και στείλε και προς εμέ τους οικτιρμούς σου και τα ελέη σου. Ανεξάντλητα και αιώνια είναι τα ελέη σου, τα οποία έδειξες

στους προγόνους μας, στον λαόν του Ισραήλ.

Ψαλ. 24,7 ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου, σύ, ἕνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.

Ψαλ. 24,7 Της νεότητός μας τας αμαρτίας, όπως και τας άλλας, τας οποίας εξ αγνοίας διέπραξα, μη τας ενθυμηθής, Κυριε. Να με ενθυμηθής σύμφωνα με το άπειρον έλεός σου, διότι είναι απέραντος η καλωσύνη σου, Κυριε.

Ψαλ. 24,8 χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ψαλ. 24,8 Αγαθός και ευεργετικός και δίκαιος προς όλους είναι ο Κυριος. Δι' αυτό θα διδάσκη και θα καθοδηγή με τον Νομον του τους αμαρτάνοντας, δια να επιστρέψουν στον δρόμον της αρετής.

Ψαλ. 24,9 ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ψαλ. 24,9 Θα οδηγή πάντοτε ο Κυριος τους πράους και ευθείς στον δρόμον της αρετής και εις φωτισμένην ζωήν. Θα διδάξη τους πράους και ταπεινούς τας οδούς των εντολών του.

Ψαλ. 24,10 πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ψαλ. 24,10 Ολαι αι εντολαί του Κυρίου, αι οποίαι αναφέρονται εις ρύθμισιν της ζωής μας, είναι γεμάται από την ευσπλαγχνίαν του και την αξιοπιστίαν του εις εκείνους, οι οποίοι ενδιαφέρονται και ζητούν να μάθουν το θέλημά του και όλας τας εντολάς του.

Ψαλ. 24,11 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

Ψαλ. 24,11 Δια το Ονομά σου, ελεήμων Κυριε, και προς δόξαν της αγαθότητός σου συγχώρησε τας αμαρτίας μου, αι οποίαι είναι πολλαί και μεγάλαι.

Ψαλ. 24,12 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν

ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο.

Ψαλ. 24,12 Ποιός είναι ο άνθρωπος, ο οποίος πράγματι ευλαβείται και σέβεται τον Κυριον; Εις αυτόν θα δώση Νομον ο Κυριος, δια να καθοδηγήται στον δρόμον, τον οποίον έχει εκλέξει.

Ψαλ. 24,13 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Ψαλ. 24,13 Η ψυχή του ανθρώπου αυτού θα αναπαύεται ανάμεσα εις πλούσια αγαθά και οι απόγονοί του θα κληρονομούν και θα κατέχουν πάντοτε την γην των προγόνων των.

Ψαλ. 24,14 κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Ψαλ. 24,14 Ο Κυριος είναι η κραταιά και ακατανίκητος δύναμις αυτών, που τον φοβούνται. Αυτήν την αλήθειαν μαρτυρεί και θα μαρτυρή η διαθήκη, την οποίαν έκαμε προς αυτούς.

Ψαλ. 24,15 οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ψαλ. 24,15 Δια τούτο οι οφθαλμοί μου είναι πάντοτε εστραμμένοι προς τον Κυριον, διότι αυτός θα αποσπάση και θα ελευθερώση τα πόδια μου από την παγίδα.

Ψαλ. 24,16 ἐπίβλεψον ἐπ᾿ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Ψαλ. 24,16 Κυριε, ρίψε ευσπλαγχνικόν το βλέμμα σου προς εμέ και ελέησέ με, διότι είμαι μόνος και ταλαιπωρημένος εις την ζωήν.

Ψαλ. 24,17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ψαλ. 24,17 Αι θλίψεις της καρδίας μου έχουν πληθυνθή και βαρυνθή. Βγάλε με και λύτρωσέ με από τας στενοχώρους αυτάς περιστάσεις.

Ψαλ. 24,18 ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ψαλ. 24,18 Ιδε, Κυριε, την ταπείνωσιν, εις την οποίαν έχω καταπέσει και τον μόχθον, από τον οποίον βαρύνομαι, και συγχώρησε όλας μου τας αμαρτίας.

Ψαλ. 24,19 ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Ψαλ. 24,19 Ιδέ ακόμη, Κυριε, και τους εχθρούς μου, διότι πάρα πολύ επληθύνθησαν, και με ένα άδικον φοβερόν μίσος με έχουν μισήσει.

Ψαλ. 24,20 φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ψαλ. 24,20 Φυλαξε την ζωήν μου από τας επιβουλάς αυτών των εχθρών και γλύτωσέ με. Μη επιτρέψης να εντροπιασθώ και κατεξευτελισθώ από αυτούς, διότι εγώ έχω στηρίξει εις σε την ελπίδα της βοηθείας μου.

Ψαλ. 24,21 ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Ψαλ. 24,21 Απονήρευτοι και ευθείς άνθρωποι, ξένοι προς κάθε δολιότητα και κακίαν με ακολουθούσαν πιστώς, διότι εγώ, Κυριε, υπέμεινα και επέμεινα ελπίζων εις σέ.

Ψαλ. 24,22 λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. 24,22 Δια να ενθαρρυνθούν και στερεωθούν και αυτοί εις την προς σε πίστιν, γλύτωσέ με, Κυριε, από θλίψεις και κινδύνους και όχι μόνον εμέ αλλά ολόκληρον τον Ισραηλιτικόν λαόν από όλας τας θλίψστου.

ΨΑΛΜΟΣ 25 (Μασ. 26)

Τοῦ Δαυΐδ.

Ψαλ. 25,1 Κρῖνόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω.

Ψαλ. 25,1 Κρίνόν με, Κυριε, ότι εγώ εν ακακία μου επορεύθην και επί τω Κυρίω ελπίζων ου μη ασθενήσω.

Ψαλ. 25,2 δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

Ψαλ. 25,2 Δοκιμασον με, Κυριε, και πείρασόν με, πύρωσον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου.

Ψαλ. 25,3 ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μού ἐστι, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ψαλ. 25,3 Οτι το έλεός σου κατέναντι των οφθαλμών μου εστι, και ευηρέστησα εν τη αληθεία σου.

Ψαλ. 25,4 οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·

Ψαλ. 25,4 Ουκ εκάθισα μετά συνεδρίου ματαιότητος και μετά παρανομούντων ου μη εισέλθω·

Ψαλ. 25,5 ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

Ψαλ. 25,5 εμίσησα εκκλησίαν πονηρευομένων και μετά ασεβών ου μη καθίσω.

Ψαλ. 25,6 νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν

σου, Κύριε,

Ψαλ. 25,6 Νιψομαι εν αθώοις τας χείράς μου και κυκλώσω το θυσιαστήριόν σου, Κυριε,

Ψαλ. 25,7 τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ψαλ. 25,7 του ακούσαί με φωνής αινέσεως κοι διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου.

Ψαλ. 25,8 Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Ψαλ. 25,8 Κυριε, ηγάπησα ευπρέπειαν οίκου σου και τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Ψαλ. 25,9 μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου,

Ψαλ. 25,9 Μη συναπολέσης μετά ασεβών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου,

Ψαλ. 25,10 ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

Ψαλ. 25,10 ων εν χερσίν ανομίαι, η δεξιά αυτών επλήσθη δώρων.

Ψαλ. 25,11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.

Ψαλ. 25,11 Εγώ δε εν ακακία μου επορεύθην· λύτρωσαί με και ελέησόν με.

Ψαλ. 25,12 ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

Ψαλ. 25,12 Ο πούς μου έστη εν ευθύτητι· εν εκκλησίαις ευλογήσω σε, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 26 (Μασ. 27)

Τοῦ Δαυῒδ· πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Ψαλ. 26,1 Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ψαλ. 26,1 Ο Κυριος είναι το φως μου μέσα στο σκοτάδι και εις την άγνοιαν της παρούσης ζωής. Ο Κυριος είναι ο σωτήρ μου. Ποιόν λοιπόν έχω να φοβηθώ; Κανένα. Ο Κυριος υπερασπίζει την ζωήν μου από κάθε κίνδυνον. Από τας απειλάς ποίου έχω να δειλιάσω;

Ψαλ. 26,2 ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ᾿ ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

Ψαλ. 26,2 Ενῴ με επλησίαζον ορμητικοί οι κακοποιοί άνθρωποι, δια να με κατασπαράξουν και σαν άγρια θηρία να καταφάγουν τας σάρκας μου, αυτοί, που με έθλιβαν και με τέτοιας εχθρικάς διαθέσεις επήρχοντο εναντίον μου, εκλονίσθησαν και έπεσαν συντετριμμένοι κάτω στο χώμα. Τους είχε κτυπήσει ο Κυριος μου και σωτήρ μου.

Ψαλ. 26,3 ἐὰν παρατάξηται ἐπ᾿ ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ᾿ ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Ψαλ. 26,3 Εάν, λοιπόν, και παραταχθή ολόκληρον στράτευμα εναντίον μου, δεν θα δειλιάση καθόλου η καρδία μου. Και εάν εξεγερθή πόλεμος εναντίον μου, και εις την περίπτωσιν αυτήν εγώ θα έχω στηριγμένας τας ελπίδας μου στον Κυριον.

Ψαλ. 26,4 μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

Ψαλ. 26,4 Μιαν παράκλησιν δια της προσευχής υπέβαλα στον Κυριον. Μιαν χάριν

του εζήτησα και του ζητώ· να κατοικώ στον οίκον του Κυρίου όλας τας ημέρας της ζωής μου, δια να βλέπω και να απολαμβάνω τα θέλγητρα του Θεού μου και να επισκέπτωμαι, ως ευλαβής και ταπεινός λάτρης, τον άγιον ναόν του.

Ψαλ. 26,5 ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

Ψαλ. 26,5 Αυτοί οι πόθοι πλημμυρίζουν την καρδίαν μου, διότι εις περίοδον μεγάλων κινδύνων ο Κυριος με έκρυψε και με ησφάλισεν εις την σκηνήν του Μαρτυρίου του. Και ως εάν ήμην εις υψηλόν βράχον με ανύψωσεν ασφαλή, με εδόξασε, με έσωσε.

Ψαλ. 26,6 καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ᾿ ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

Ψαλ. 26,6 Και τώρα, πιστεύω εις την παντοδύναμον προστασίαν του και διακηρύττω ότι ανύψωσε την κεφαλήν, μου εναντίον των εχθρών μου με ανέδειξεν ανώτερόν των. Δι' αυτό και εις ευλαβή λιτανείαν θα κάμω κύκλον περί το θυσιαστήριόν του, θα προσφέρω εις την Σκηνήν του ευχαριστήριον θυσίαν με αλαλαγμούς χαράς, θα τραγουδώ τα μεγαλεία του και θα παίζω μουσικά όργανα προς δόξαν του Κυρίου μου.

Ψαλ. 26,7 εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ψαλ. 26,7 Κυριε, άκουσε την φωνήν της προσευχής μου, με την οποίαν κραυγάζω τώρα προς σέ. Ελέησέ με και κάμε δεκτήν την παράκλησίν μου.

Ψαλ. 26,8 σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.

Ψαλ. 26,8 Προς σε στρέφεται η καρδία μου και λέγει· Σε τον Κυριον ποθώ και αναζητώ πάντοτε. Με πόθον, Κυριε, η καρδία μου αναζητεί και θα αναζητή το πρόσωπόν σου, την επικοινωνίαν σου.

Ψαλ. 26,9 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτήρ μου.

Ψαλ. 26,9 Μη γυρίσης αλλού το πρόσωπόν σου από εμέ. Μη απομακρυνθής ωργισμένος από εμέ τον δούλόν σου. Γινε βοηθός μου. Μη με αποπέμψης ως ενοχλητικόν και φορτικόν. Θεέ μου και σωτήρα μου, μη με εγκαταλείψης.

Ψαλ. 26,10 ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

Ψαλ. 26,10 Διότι ενώ ο πατήρ μου και η μητέρα μου με εγκατέλειψαν, ο Κυριος με προσέλαβε και με ανέλαβεν υπό την προστασίαν του.

Ψαλ. 26,11 νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Ψαλ. 26,11 Γινε συ, Κυριε, ο νομοθέτης μου. Διδαξέ με τον δρόμον των εντολών σου, οδήγησέ με εις την ευθείαν οδόν των εντολών σου ένεκα των εχθρών, που με απειλούν.

Ψαλ. 26,12 μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

Ψαλ. 26,12 Μη με παραδώσης εις τα χέρια εκείνων, οι οποίοι έχουν σκοπόν να με καταθλίψουν. Διότι κατά τον καιρόν αυτόν εσηκώθησαν εναντίον μου συκοφάνται, διετύπωσαν ψευδείς κατηγορίας και συκοφαντίας εναντίον μου, δια να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά των.

Ψαλ. 26,13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

Ψαλ. 26,13 Εγώ όμως πιστεύω, ότι θα σωθώ από τους κινδύνους, που με απειλούν. Θα ζήσω και θα ίδω τα αγαθά του Κυρίου εις την γην αυτήν μαζή με τους άλλους ανθρώπους.

Ψαλ. 26,14 ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλ. 26,14 Ω ψυχή μου, υπόμεινε και επίμενε στο θέλημα του Κυρίου. Περίμενε τον Κυριον, έχε θάρρος, ας ενισχύεται η καρδία σου. Υπόμεινε τον Κυριον εις τας θλίψεις σου και περίμενε την λυτρωτικήν επέμβασίν του.

ΨΑΛΜΟΣ 27 (Μασ. 28)

Τοῦ Δαυΐδ.

Ψαλ. 27,1 Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ, μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ψαλ. 27,1 Προς σε, Κυριε, συνεχώς δια της προσευχής μου κραυγάζω. Συ, ο Θεός μου, μη κωφεύσης και μη αντιπαρέλθης με σιωπήν την αίτησίν μου. Διότι, όταν αδιαφορήσης και δεν απαντήσης εις εμέ, θα γίνω όμοιος με ένα από τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι ρίπτονται νεκροί στον βαθύν τάφον.

Ψαλ. 27,2 εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.

Ψαλ. 27,2 Καμε δεκτήν την φωνήν της δεήσεώς μου, την ώραν που με υψωμένα ευλαβώς τα χέριά μου προς τον άγιον ναόν σου σου απευθύνω εκ βάθους καρδίας ολόθερμον ικεσίαν.

Ψαλ. 27,3 μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον

αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Ψαλ. 27,3 Μη με σύρης και μη με καταδικάσης εις όλεθρον μαζή με τους αμαρτωλούς ανθρώπους· με εκείνους, οι οποίοι ως έργον των και σκοπόν της ζωής έχουν, το να αδικούν. Αυτοί είναι δίβουλοι και διπρόσωποι. Ειρηνικούς και φιλικούς λόγους ομιλούν προς τους γύρωτων, σχεδιάζουν όμως κακά έργα μέσα εις τας καρδίας των.

Ψαλ. 27,4 δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

Ψαλ. 27,4 Δώσε, Κυριε, εις αυτούς σύμφωνα με τα έργα των, σύμφωνα με την πονηρίαν και την πανουργίαν των εγκληματικών των σχεδίων και ενεργειών. Δώσε εις αυτούς σύμφωνα με τα κακά έργα των, που διαπράττουν με τα ίδια των τα χέρια. Πλήρωσέ τους και ανταπόδωσέ τους ως μισθόν και ποινήν αυτό, που αρμόζει εις τας αμαρτωλάς των πράξεις.

Ψαλ. 27,5 ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

Ψαλ. 27,5 Διότι αυτοί δεν ηθέλησαν να μελετήσουν και κατανοήσουν τα έργα της παντοδυναμίας και δικαιοσύνης του Κυρίου, τα έργα των χειρών του. Θα τους κατακρημνίσης, θα τους αφήσης στο χώμα συντετριμμένους και δεν θα τους ανεγείρης ποτέ πλέον.

Ψαλ. 27,6 εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ψαλ. 27,6 Ας είναι ευλογημένος και δοξασμένος ο Κυριος, διότι ήκουσε και εδέχθη με ευμένειαν την φωνήν της δεήσεώς μου.

Ψαλ. 27,7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ᾿ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

Ψαλ. 27,7 Ο Κυριος έγινε βοηθός μου και υπερασπιστής μου. Η καρδία μου εστήριξεν εις αυτόν την ελπίδα της. Δι' αυτό δε και έλαβα στοργικήν βοήθειαν από εκείνον. Το ταλαιπωρημένον και κατεξηντλημένον σώμα μου ανεζωογονήθη. Δια τούτο με όλην μου την θέλησιν και επιθυμίαν θα τον δοξολογήσω.

Ψαλ. 27,8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

Ψαλ. 27,8 Ο Κυριος είναι η ακατανίκητος δύναμις και κραταιά βοήθεια του λαού του. Αυτός είναι ο υπερασπιστής του, ώστε με πολλούς και διαφόρους τρόπους και εις πολλάς περιστάσεις εχάρισε την σωτηρίαν στον βασιλέα, τον οποίον ο ίδιος έχρισε.

Ψαλ. 27,9 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 27,9 Σώσε τον λαόν σου τον ισραηλιτικόν και ευλόγησε αυτούς, τους οποίους εξεχώρισες ανάμεσα από τα άλλα έθνη ως ιδικήν σου κληρονομίαν και τους εξέλεξες, δια να ανήκουν εις σέ. Ως στοργικός ποιμήν προστάτευσέ τους, κυβέρνησέ τους, διάθρεψέ τους, πάρε τους υπό την προστασίαν σου δια παντός.

ΨΑΛΜΟΣ 28 (Μασ. 29)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ἐξοδίου σκηνῆς.

Ψαλ. 28,1 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν,

Ψαλ. 28,1 Σεις οι ιερείς του Κυρίου προσφέρατε προς τον Κυριον, προσφέρατε αμνούς θυσίαν προς τον Κυριον. Προσφέρατε με τας ευλαβείς αυτάς θυσίας δόξαν και τιμήν προς τον Κυριον.

Ψαλ. 28,2 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

Ψαλ. 28,2 Προσφέρατε προς τυν Κυριον την αρμόζουσαν στο μεγαλοπρεπές Ονομά του δόξαν. Προσκυνήσατε αυτόν εις την ιεράν αυλήν της Σκηνής του.

Ψαλ. 28,3 φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Ψαλ. 28,3 Φωνή Κυρίου αντηχεί επάνω από τα πυκνά, τα φορτωμένα με νερά σύννεφα. Ο μέγας και ένδοξος Θεός εξαπέλυσε τας βροντάς. Ο Κυριος υψώνεται υπεράνω από τας ανυπολογίστους ποσότητας των υδάτων, που υπάρχουν εις τα νέφη.

Ψαλ. 28,4 φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχΰϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

Ψαλ. 28,4 Φωνή Κυρίου ισχυρά! Φωνή Κυρίου ακούεται μεγαλοπρεπεστάτη.

Ψαλ. 28,5 φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου

Ψαλ. 28,5 Φωνή Κυρίου βροντά, καθ' ον χρόνον οι κεραυνοί του συντρίβουν τα πανύψηλα κέδρα· και θα συντρίψη ο Κυριος με τους κεραυνούς του τας κέδρους του Λιβάνου.

Ψαλ. 28,6 καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

Ψαλ. 28,6 Θα λεπτύνη και θα μεταβάλη εις σκόνιν το τεράστιον δάσος, που σκεπάζει τον Λιβανον, όπως εις σκόνιν μετέβαλε τον χρυσούν μόσχον. Αλλά ο ηγαπημένος στον Θεόν λαός του Ισραήλ εν μέσω αυτών των καταιγίδων και καταστροφών παραμένει απτόητος σαν ισχυρός νεαρός

υιός του μονοκέρωτος.

Ψαλ. 28,7 φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός,

Ψαλ. 28,7 Η φωνή αυτή του Κυρίου, η βροντή, που έρχεται μετά την αστραπήν, διασχίζει και ανακόπτει φλόγα πυρός·

Ψαλ. 28,8 φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

Ψαλ. 28,8 η φωνή του Κυρίου συνταράσσει την έρημον και θα συνταράξη Κυριος την έρημον Καδης.

Ψαλ. 28,9 φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

Ψαλ. 28,9 Αι βρονταί με την θύελλαν τρομάζουν τας εγκύους ελάφους και κινούν αυτάς εις προώρους τοκετούς. Απογυμνώνουν δάση ολόκληρα, ώστε να φαίνωνται οι γυμνοί βράχοι. Και ταύτα, εις στιγμήν κατά την οποίαν στον ναόν του Κυρίου, πάντες οι πιστοί, ήρεμοι δοξάζουν τον Θεόν.

Ψαλ. 28,10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 28,10 Ο Κυριος έχει την κατοικίαν του στον κατακλυσμόν των υδάτων, θα καθήση μεγαλοπρεπής εν μέσω των μαινομένων στοιχείων της φύσεως, βασιλεύς αιώνιος και κυβερνήτης πάντων, εμψύχων και αψύχων.

Ψαλ. 28,11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλ. 28,11 Ο Κυριος θα δώση δύναμιν στον λαόν του, κατά τας κρισίμους περιστάσεις. Ο Κυριος θα ευλογήση τον λαόν του, ώστε να ζη ειρηνικός παρ' όλας τας δυσκολίας και τας περιπετείας, που θα του δημιουργή το περιβάλλον.

ΨΑΛΜΟΣ 29 (Μασ. 30)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου· Δαυΐδ.

Ψαλ. 29,2 Ὑψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ᾽ ἐμέ.

Ψαλ. 29,2 Θα σε δοξολογήσω και θα σε υπερυψωσω με ευγνωμοσύνην, Κυριε, διότι με υπεβάστασες και με εστήριξες και δεν επέτρεψες να ευφρανθούν οι εχθροί μου από ενδεχομένην πτώσιν και καταστροφήν μου.

Ψαλ. 29,3 Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με·

Ψαλ. 29,3 Κυριε ο Θεός μου, εφώναξα προς σε με όλην μου την δύναμιν από την κλίνην της ασθενείας μου και συ με εθεράπευσες.

Ψαλ. 29,4 Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψαλ. 29,4 Από αυτόν τον άδην ανέβασες και επανέφερες την ψυχήν μου. Με έσωσες και δεν αφήκες να συγκαταριθμηθώ με τους νεκρούς, οι οποίοι οδηγούνται στον τάφον.

Ψαλ. 29,5 ψάλατε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ·

Ψαλ. 29,5 Ας δοξολογήσουν και ας ευχαριστήσουν τον Κυριον μαζή μου όλοι, όσοι είναι αφοσιωμένοι εις αυτόν. Να διατηρήτε ζωηράν στον νουν και την καρδίαν σας την ανάμνησιν της αγιότητός του και της απείρου τελειότητος και να δοξολογήτε το άγιον Ονομά του.

Ψαλ. 29,6 ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ

ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωΐ ἀγαλλίασις.

Ψαλ. 29,6 Δοξολογήσατέ τον, διότι, σαν δίκαιος που είναι, αφήνει να εκσπάση η αγανάκτησίς του και να εκδηλωθή ως οργή και τιμωρία κατά των ασεβών. Αλλά και από το θέλημά του και την ευσπλαγχνίαν του χορηγείται η ζωή και το έλεος στους αγαπώντας αυτόν, διότι είναι πανάγαθος και ελεήμων. Εάν το βράδυ θα διανυκτερεύη μαζή σας, σαν παροδικός επισκέπτης, ο κλαυθμός, την πρωΐαν όμως θα έλθη από τον Κυριον η χαρά και η ευφροσύνη.

Ψαλ. 29,7 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 29,7 Ανόητος εγώ, βυθισμένος εις τα πλούσια υλικά αγαθά, είπα εν τη ανοησία μου. Δεν θα μετακινηθώ από την κατάστασιν αυτήν της ευτυχίας.

Ψαλ. 29,8 Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Ψαλ. 29,8 Κυριε, ελησμόνησα ότι συ με την καλωσύνην σου μου έδωσες δύναμιν εις ο,τι καλόν έχω. Πικραμμένος όμως συ από την ματαιοφροσύνην μου έστρεψες αλλού το πρόσωπόν σου. Και εγώ τότε περιέπεσα εις ταραχήν και σύγχυσιν.

Ψαλ. 29,9 πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Ψαλ. 29,9 Προς σε, λοιπόν, Κυριε, κράζω· προς σε τον Θεόν μου απευθύνω και θα απευθύνω την δέησιν αυτήν.

Ψαλ. 29,10 τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ψαλ. 29,10 Ποία ωφέλεια θα προέλθη, εάν χύσω το αίμά μου και καταβώ εις την αποσύνθεσιν του τάφου; Μηπως από το χώμα του τάφου το αποσυντεθειμένον σώμα μου θα αναπέμψη εις σε δοξολογίαν η θα διακηρύξη και θα διαλαλήση την αλήθειάν σου;

Ψαλ. 29,11 ἤκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ψαλ. 29,11 Αφησε με, λοιπόν, Κυριε εις την ζωήν. Ο Κυριος ήκουσε την προσευχήν μου και με ηλέησεν. Ο Κυριος έγινε και πάλιν βοηθός μου.

Ψαλ. 29,12 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην,

Ψαλ. 29,12 Συ, Κυριε, μετέβαλες τον θρήνον μου εις χαράν, έσχισες τον τρίχινον σάκκον, που φορούσα εις ένδειξιν του πένθους και της ταπεινώσεώς μου, και με επλημμύρισες και με περιέβαλες με ευφροσύνην·

Ψαλ. 29,13 ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Ψαλ. 29,13 δια να ψάλη έτσι προς σε ύμνους δοξολογίας και ευγνωμοσύνης η ψυχή μου και να μη κυριευθώ από λύπην και παραμελήσω την δοξολογίαν σου. Κυριε και Θεέ μου, πάντοτε θα σε δοξολογώ.

ΨΑΛΜΟΣ 30 (Μασ. 31)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ἐκστάσεως.

Ψαλ. 30,2 Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Ψαλ. 30,2 Εις σέ, Κυριε, έχω στηρίξει και στηρίζω τας ελπίδας μου. Μη επιτρέψης ποτέ και ντροπιασθώ με την διάψευσιν αυτών. Εν ονόματι της δικαιοσύνης σου γλύτωσέ με και βγάλε με από τους κινδύνους και κατατρεγμούς.

Ψαλ. 30,3 κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ψαλ. 30,3 Σκύψε προς εμέ με καλωσύνην, Κυριε, πλησίασε το αυτί σου κοντά μου και άκουσε με ευμένειαν την προσευχήν μου. Σπεύσε γρήγορα να με βγάλης από την δυσκολίαν, εις την οποίαν ευρίσκομαι. Γινε δι' εμέ Θεός υπερασπιστής, οικία ασφαλής, όπου δύναμαι να καταφύγω, δια να σωθώ.

Ψαλ. 30,4 ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με·

Ψαλ. 30,4 Διότι οχύρωμά μου κραταιόν και καταφύγιόν μου απόρθητον είσαι συ. Και χάρις στο φιλεύσπλαγχνον Ονομά σου, θα με οδηγήσης ως στοργικός προστάτης εις τόπους ασφαλείς και θα με διαθρέψης.

Ψαλ. 30,5 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Ψαλ. 30,5 Θα με προφυλάξης και θα με βγάλης σώον από την κρυφή παγίδα, που μου έχουν στήσει δολίως οι εχθροί μου, δια να με συλλάβουν. Διότι συ είσαι, Κυριε, ο υπερασπιστής μου.

Ψαλ. 30,6 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ψαλ. 30,6 Εις την ακαταγώνιστον δεξιάν σου θα εμπιστευθώ την ψυχήν μου, διότι έως τώρα πολλές φορές, Κυριε, με εγλύτωσες, συ ο Θεός της αληθείας, που τηρείς τας υποσχέσεις σου.

Ψαλ. 30,7 ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

Ψαλ. 30,7 Εμίσησες όλους εκείνους, οι οποίοι προσέχουν και λατρεύουν τας ματαιότητας των ειδώλων, χωρίς και να βλέπουν κανένα κέρδος από αυτά. Εγώ όμως αντιθέτως προς αυτούς εστήριξα και στηρίζω τας

ελπίδας μου στον Κυριον.

Ψαλ. 30,8 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου

Ψαλ. 30,8 Θα γεμίσω από αγαλλίασιν, θα πλημμυρίσω από χαράν και ευφροσύνην, όταν απολαύσω το έλεός σου. Είμαι δε βέβαιος ότι θα μου στείλης το έλεός σου, διότι και στο παρελθόν πολλές φορές επέβλεψες με καλωσύνην και συμπάθειαν εις την ταπείνωσίν μου και έσωσες από τους κινδύνους και τας ανάγκας την ψυχήν μου.

Ψαλ. 30,9 καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ψαλ. 30,9 Δεν επέτρεψες να περικυκλωθώ και εγκλεισθώ αιχμάλωτος εις τα χέρια των εχθρών μου. Εις ανοικτόν, ευρύχωρον τόπον εστήριξες ακλόνητα τα πόδια μου.

Ψαλ. 30,10 ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ψαλ. 30,10 Ελέησέ με, Κυριε, διότι θλίβομαι. Εταράχθη η λειτουργία του οφθαλμού μου και εθόλωσε από την δικαίαν σου οργήν. Η ψυχή μου και τα σωθικά μου ανεστατώθησαν εντός μου.

Ψαλ. 30,11 ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

Ψαλ. 30,11 Διότι επέρασε και έφθασεν έως τέλους ολόκληρος η ζωη μου με θλίψεις και πόνους, και τα έτη μου επέρασαν με στεναγμούς. Λογω των πολλών ταλαιπωριών μου εκλονίσθη και αδυνάτισεν η σωματική μου δύναμις. Τα οστά μου εταράχθησαν και κινδυνεύουν να εξαρθρωθούν.

Ψαλ. 30,12 παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ψαλ. 30,12 Εγινα περίγελως και εξουθένωμα εις όλους τους εχθρούς μου. Οι γείτονές μου με εχλεύασαν ανυπόφορα και έχω φθάσει μέχρι του σημείου, ώστε να προκαλώ φόβον στους γνωστούς μου, οι οποίοι και με αποφεύγουν.

Ψαλ. 30,13 ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.

Ψαλ. 30,13 Ελησμονήθην από την καρδίαν των φίλων μου, σαν να είμαι πλέον νεκρός. Εγινα σαν σπασμένο αγγείον, το οποίον απορρίπτεται άχρηστον στους δρόμους.

Ψαλ. 30,14 ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν· ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ᾿ ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

Ψαλ. 30,14 Και επί πλέον ήκουσα συκοφαντίας ανθρώπων, οι οποίοι, κατοικούν γύρω μου. Ολοι αυτοί συνεκεντρώθησαν εναντίον μου και απεφάσισαν να μου πάρουν την ζωήν.

Ψαλ. 30,15 ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 30,15 Εγώ όμως ήλπισα εις σέ, Κυριε. Εγώ είπα μετά πίστεως και θάρρους· συ είσαι ο Θεός μου.

Ψαλ. 30,16 ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ψαλ. 30,16 Εις τα χέρια σου υπάρχουν αι τύχαι μου. Απάλλαξέ με από τα χέρια αυτών των εχθρών μου, που με καταδιώκουν.

Ψαλ. 30,17 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

Ψαλ. 30,17 Ας λάμψη το πρόσωπόν σου με το φως της καλωσύνης και του ελέους σου εις εμέ τον δούλόν σου, και σώσε με όχι δια την αξίαν μου, αλλά δια το έλεός σου.

Ψαλ. 30,18 Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

Ψαλ. 30,18 Κυριε, μη παραχωρήσης ποτέ, να εντροπιασθώ, διότι σε και μόνον εγώ δια της προσευχής έχω επικαλεσθή και εις σε εστήριξα τας ελπίδας μου. Ας εντροπιασθούν όμως οι ασεβείς και ας κρημνισθούν εις τα βάθη του άδου.

Ψαλ. 30,19 ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ψαλ. 30,19 Βουβά και αμίλητα ας γίνουν τα χείλη των, από τα οποία βγαίνει δόλος και πονηρία και τα οποία λαλούν εναντίον του δικαίου παρανομίας με αλαζονείαν και θράσος, που εζουδενώνει τα πάντα.

Ψαλ. 30,20 ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε, ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 30,20 Ποσον μέγα είναι το πλήθος της αγαθότητος και καλωσύνης σου, Κυριε, το οποίον επιφυλάσσεις δι' εκείνους, που σε φοβούνται, και έχεις ετοιμάσει να το δώσης εις εκείνους, οι οποίοι με θάρρος ενώπιον όλων των ανθρώπων ελπίζουν εις σέ!

Ψαλ. 30,21 κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Ψαλ. 30,21 Θα κρύψης αυτούς ασφαλώς εις απόκρυφον καταφύγιον της θείας σου προστασίας, όπου και θα προφυλαχθούν από την άδικον οργήν και επίθεσιν των πονηρών ανθρώπων. Θα τους σκεπάσης μέσα εις την Σκηνήν σου, ώστε να μη θίγωνται καθόλου από ελεεινάς συκοφαντίας φαρμακερών γλωσσών.

Ψαλ. 30,22 εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ψαλ. 30,22 Ας είναι δοξοσμένος ο Κυριος, διότι κατά τρόπον θαυμαστόν έδειξεν εις εμέ το έλεός του, και με έσωσε, ως εάν ευρισκόμην μέσα εις οχυράν και απόρθητον πόλιν.

Ψαλ. 30,23 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέῤῥιμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ψαλ. 30,23 Και όμως εγώ εις στιγμάς παραζάλης και ολιγοπιστίας είχα πει· έχω, λοιπόν, απορριφθή μακράν από τα μάτια σου. Συ όμως ήκουσες την πονεμένην φωνήν της παρακλήσεώς μου, όταν εκραύγασα προς σέ.

Ψαλ. 30,24 ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ψαλ. 30,24 Ολοι σεις οι ευσεβείς αγαπήσατε τον Κυριον, διότι ο Κυριος ευαρεστείται εις την αλήθειαν και ανταποδίδει την πρέπουσαν τιμωρίαν εις εκείνους, οι οποίοι φέρονται και ενεργούν με πλεονάζουσαν αλαζονείαν και θράσος.

Ψαλ. 30,25 ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. 30,25 Να έχετε γενναίον και ανδρείον φρόνημα και η καρδία όλων εκείνων, οι οποίοι ελπίζουν στον Κυριον, ας γίνεται κραταιά και ατρόμητος.

ΨΑΛΜΟΣ 31 (Μασ. 32)

Τῷ Δαυΐδ· συνέσεως.

Ψαλ. 31,1 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·

Ψαλ. 31,1 Τρισευτυχισμένοι είναι εκείνοι, των οποίων έχουν συγχωρηθή από τον Θεόν αι ανομίαι και έχουν σκεπασθή, ώστε να μη φαίνωνται καθόλου, αι αμαρτίαι.

Ψαλ. 31,2 μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ψαλ. 31,2 Μακάριος είναι ο άνθρωπος εκείνος, στον οποίον ο Κυριος δεν θα καταλογίση αμαρτίαν, δια να του ζητήση ευθύνας και ούτε υπάρχει στο στόμα του δόλος και υποκρισία, αλλά μόνον ειλικρίνεια και ευθύτης.

Ψαλ. 31,3 ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·

Ψαλ. 31,3 Εγώ όμως, διότι δεν μετενόησα ειλικρινώς, αλλά απεσιώπησα την αμαρτίαν μου, δι' αυτό επάλησαν και αδυνάτισαν τα οστά μου· περιέπεσα εις ατονίαν, όταν έκραζα στενάζων και οδυρμένος όλην την ημέραν.

Ψαλ. 31,4 ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ᾿ ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 31,4 Ημέραν και νύκτα βαρεία έπεσεν επάνω μου η τιμωρός δεξιά σου, Κυριε. Εβυθίσθην ολόκληρος εις πόνον και ταλαιπωρίαν, διότι σαν αιχμηρά και οδυνηρά άκανθα ενεπήχθη εις εμέ η αμαρτία και η ενόχη μου.

Ψαλ. 31,5 τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα· ἐξαγορεύσω κατ᾿ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. (διάψαλμα).

Ψαλ. 31,5 Αλλά μετενόησα. Εξωμολογήθην στον Κυριον την αμαρτίαν μου. Την έκαμα εις αυτόν γνωστήν και δεν συνεκάλυψα πλέον ούτε απέκρυψα την ανομίαν μου. Είπα με όλη μου την καρδία· Θα εξομολογηθώ με

ειλικρίνειαν την ανομίαν μου στον Κυριον, και θα κατηγορήσω δι' αυτήν τον εαυτόν μου. Τοτε αμέσως συ, Κυριε, συνεχώρησες την ασέβειαν και εξήλειψες την ενοχήν της καρδίας μου.

Ψαλ. 31,6 ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

Ψαλ. 31,6 Ακριβώς διότι συ τόσον έλεος δεικνύεις απέναντί μας, δι' αυτό θα προσευχηθή προς σε κάθε ευσεβής και όσιος στον πρέποντα καιρόν. Και όταν ως άλλος κατακλυσμός υδάτων συμφοραί και πειρασμοί επιπέσουν γύρω του, αυτός με την ιδικήν σου συμπαράστασιν θα προστατευθή από αυτάς, ώστε να μη τον εγγίσουν καν.

Ψαλ. 31,7 σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. (διάψαλμα).

Ψαλ. 31,7 Συ είσαι η καταφυγή μου και η παρηγορία μου στον καιρόν της θλίψεως, που με στενοχωρεί. Συ είσαι η αγαλλίασις και η χαρά της ψυχής μου. Γλύτωσέ με από τους πειρασμούς και τους κινδύνους, που με έχουν περικυκλώσει.

Ψαλ. 31,8 συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ψαλ. 31,8 Ακούω να απαντάς εις εμέ, Κυριε, και να μου λέγης· Θα σε φωτίζω και θα σε καθοδηγώ στον δρόμον, που πρέπει να βαδίζης. Θα στηρίζω ευμενώς εις σε τους οφθαλμούς μου.

Ψαλ. 31,9 μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις, ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Ψαλ. 31,9 Λοιπόν, σεις οι άνθρωποι με γίνεσθε όμοιοι με τον ίππον και τον ημίονον, στους οποίους δεν υπάρχει καθόλου σύνεσις. Και όπως με σιδερένιο φίμωτρο και χαλινάρι συσφίγγονται αι σιαγόνες των αγρίων αυτών ζώων, ετσι και συ, Κυριε, ας σφίξης με το χαλινάρι των θλίψεων και με τας πολλάς τιμωρίας ας περιορίσης τους αμαρτωλούς, οι οποίοι μένουν

αμετανόητοι και δεν θέλουν να πλησιάσουν προς σέ.

Ψαλ. 31,10 πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Ψαλ. 31,10 Πολλαί είναι αι συμφοραί και αι μάστιγες των αμαρτωλών· τον ελπίζοντα όμως στον Κυριον θα περικυκλώση και θα περιφρουρήση το θείον έλεος.

Ψαλ. 31,11 εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 31,11 Σεις, λοιπόν, οι πιστοί και δίκαιοι γεμίσατε από χαράν, πλημμυρίσατε από αγαλλιασιν εν Κυρίω, και τον Κυριον να έχετε καύχημα σας όλοι, όσοι έχετε ευθείαν και ειλικρινη την καρδίαν.

ΨΑΛΜΟΣ 32 (Μασ. 33)

Τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 32,1 Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Ψαλ. 32,1 Σκιρτήσατε από αγαλλιασιν σεις οι δίκαιοι, με χαράν που προέρχεται από τον Κυριον. Εις σας τους ευθείς και ειλικρινείς απέναντι Θεού και ανθρώπων είναι πρέπον και αρμόζον να δοξολογήτε με αγαλλίασιν τον Κυριον.

Ψαλ. 32,2 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

Ψαλ. 32,2 Δοξολογήσατε τον Κυριον με κιθάραν, με δεκάχορδον ψαλτήριον παίξατε αρμονικούς ύμνους προς χάριν αυτού.

Ψαλ. 32,3 ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ψαλ. 32,3 Υμνήσατέ τον με άσμα νέον. Παίξατε προς χάριν αυτού με μεγάλον ενθουσιασμόν αρμονικά μέλη με τα μουσικά σας όργανα.

Ψαλ. 32,4 ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·

Ψαλ. 32,4 Υμνήσατέ τον, διότι ο λόγος του Κυρίου είναι ευθύς και αληθινός. Ολα τα έργα του έχουν αποδειχθή αξιόπιστα σύμφωνα με τας υποσχέσεις, που έχει δώσει.

Ψαλ. 32,5 ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

Ψαλ. 32,5 Ο Κυριος αγαπά και εφαρμόζει την δικαιοσύνην του αλλά και το έλεός του. Η γη είναι γεμάτη από το έλεος της αγαθότητός του.

Ψαλ. 32,6 τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·

Ψαλ. 32,6 Με μόνον τον λόγον του έγιναν και εστερεώθησαν οι ουρανοί. Με απλήν πνοήν του στόματός του εδημιουργήθησαν τα απειροπληθή άστρα και η συνεκτική μεταξύ των και η εντός ενός εκάστου από αυτά, απεριόριστος δύναμις.

Ψαλ. 32,7 συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

Ψαλ. 32,7 Συγκεντρώνει ο Θεός και περικλείει τα ύδατα εις τας κοίτας των θαλασσών με όσην ευκολίαν ο άνθρωπος βάζει ύδωρ στο ασκί. Αυτός θέτει και ασφαλίζει τα απύθμενα ύδατα των ωκεανών εις τας απεράντους αβύσσους, όπως μέσα εις τα θησαυροφυλάκια ασφαλίζονται οι θησαυροί των ανθρώπων.

Ψαλ. 32,8 φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ᾿ αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·

Ψαλ. 32,8 Τον παντοδύναμον, λοιπόν, αυτόν Κυριον ας φοβηθή όλος ο κόσμος.

Ενώπιόν του ας συγκλονισθούν και ας συγκινηθούν βαθύτατα όλοι οι κάτοικοι της οικουμένης.

Ψαλ. 32,9 ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ψαλ. 32,9 Διότι αυτός λόγον είπε μόνον, και έγιναν όλα εκ του μηδενός. Αυτός έδωσεν εντολήν και εκτίσθησαν τόσον στερεά και ωραία όλα τα δημιουργήματά του.

Ψαλ. 32,10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων·

Ψαλ. 32,10 Ο Κυριος διαλύει και εκμηδενίζει τας σκέψεις και τας αποφάσεις των αμαρτωλών εθνών και ματαιώνει τα κακόβουλα σχέδια των πονηρών αρχόντων.

Ψαλ. 32,11 ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ψαλ. 32,11 Το θέλημα του Κυρίου παραμένει πάντοτε ισχυρόν και ακλόνητον. Και τα πάνσοφα σχέδια της θείας βουλής του πραγματοποιούνται εις τας γενεάς των γενεών,

Ψαλ. 32,12 μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

Ψαλ. 32,12 Τρισευτυχισμένον και ευλογημένον από τον Θεόν είναι το έθνος εκείνο, το οποίον έχει ως Κυριον του τον αληθινόν Θεόν. Μακάριος ο λαός, τον οποίον εξέλεξεν ο Κυριος ως ιδικήν του κληρονομία.

Ψαλ. 32,13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·

Ψαλ. 32,13 Ο Κυριος από τον ουρανόν έρριψε και ρίπτει τα βλέμματά του επάνω εις την γην και βλέπει όλους τους ανθρώπους, οι οποίοι κατοικούν εις αυτήν.

Ψαλ. 32,14 ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς

κατοικοῦντας τὴν γῆν,

Ψαλ. 32,14 Από το μεγαλοπρεπές ουράνιον κατοικητήριόν του έρριψε το βλέμμα του και είδεν όλους τους κατοίκους της γης.

Ψαλ. 32,15 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

Ψαλ. 32,15 Αυτός μόνος, χωρίς την βοήθειαν κανενός, έπλασε τας καρδίας των. Αυτός κατανοεί εις όλον το βάθος και πλάτος τα έργα των ανθρώπων και τα κίνητρα αυτών.

Ψαλ. 32,16 οὐ σῴζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

Ψαλ. 32,16 Κανείς βασιλεύς δεν σώζεται με την μεγάλην του στρατιωτικήν δύναμιν και κανείς γίγας δεν ημπορεί ποτέ να σωθή με την μεγάλην του σωματικήν ισχύν.

Ψαλ. 32,17 ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

Ψαλ. 32,17 Το ιππικόν είναι ανίκανον και μάταιον να σώση άλλους, αλλά και κανείς δεν ημπορεί να σωθή όσην μεγάλην δύναμιν και αν διαθέτη.

Ψαλ. 32,18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 32,18 Η σωτηρία από τον Κυριον μόνον προέρχεται. Ιδού οι οφθαλμοί του Κυρίου βλέπουν στοργικώς όλους, όσοι τον σέβονται, όλους όσοι ελπίζουν στο έλεός του,

Ψαλ. 32,19 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

Ψαλ. 32,19 δια να γλυτώση από πρόωρον η άδικον θάνατον την ζωήν των και να

τους τροφοδοτήση και τους θρέψη εις περίοδον λιμού.

Ψαλ. 32,20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν·

Ψαλ. 32,20 Η ψυχή μας, λοιπόν, με υπομονήν και ελπίδα ακλόνητον θα περιμένη την προστασίαν του Κυρίου, διότι αυτός είναι ο βοηθός και υπερασπιστής μας.

Ψαλ. 32,21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

Ψαλ. 32,21 Διότι εις αυτόν τον στοργικόν υπερασπιστήν και σωτήρα θα ευφρανθή η καρδία μας και στο Ονομά του το άγιον, που έχομεν ελπίσει και θα εξακολουθούμεν να ελπίζωμεν.

Ψαλ. 32,22 γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾿ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλ. 32,22 Είθε, Κυριε, να εκχυθή και να μείνη πλούσιον εις ημάς το έλεός σου, όπως και ημείς με ακλόνητον πίστιν και πεποίθησιν έχομεν ελπίσει εις σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 33 (Μασ. 34)

Τῷ Δαυΐδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.

Ψαλ. 33,2 Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ψαλ. 33,2 Θα δοξολογώ τον Κυριον εις κάθε περίστασιν της ζωής μου, ευμενή η

δυσμενή, και έτσι η δοξολογία του θα ευρίσκεται πάντοτε εις το στόμα μου.

Ψαλ. 33,3 ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πρᾳεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Ψαλ. 33,3 Η ψυχή μου στον Κυριον θα έχη το καύχημά της και τον έπαινόν της. Ας το ακούσουν αυτό όσοι με υπομονήν και πραότητα βαστάζουν την θλίψιν των και ας σκιρτήσουν από χαράν, διότι θα τους ελεήση ο Κυριος.

Ψαλ. 33,4 μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ψαλ. 33,4 Δοξολογήσατε μαζή μου τον Κυριον όλοι οι δίκαιοι. Ολοι μαζή ας ανυμνολογήσωμεν και ας διαλαλήσωμεν με αίνους το άπειρον μεγαλείον του Ονόματός του.

Ψαλ. 33,5 ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Ψαλ. 33,5 Με πόθον παρεκάλεσα τον Κυριον και εκείνος ήκουσεν ευμενώς την παράκλησίν μου και με εγλύτωσεν από όλας τας θλίψεις μου.

Ψαλ. 33,6 προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Ψαλ. 33,6 Ελάτε, λοιπόν, προς αυτόν όλοι οι θλιμμένοι, δια να πάρετε το φως της χαράς· και ας είσθε βέβαιοι, ότι τα θλιμμένα πρόσωπά σας δεν θα εντροπιαστούν, διότι δεν θα διαψευσθούν αι ελπίδες σας.

Ψαλ. 33,7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Ψαλ. 33,7 Ιδού, αυτός ο πτωχός, όπως και κάθε πτωχός και αδύνατος, έκραξε με πίστιν προς τον Κυριον, και ο Κυριος εδέχθη ευμενώς την δέησίν του και τον έσωσεν από όλας τας θλίψστου.

Ψαλ. 33,8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Ψαλ. 33,8 Αγγελος Κυρίου θα στρατοπεδεύη γύρω και θα περιφρουρή όσους σέβονται τον Κυριον και θα τους γλυτώση από τους κινδύνους, στους οποίους έχουν εκτεθή.

Ψαλ. 33,9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ᾿ αὐτόν.

Ψαλ. 33,9 Δοκιμάστε προσωπικώς και θα πεισθήτε, ότι ο Κυριος είναι αγαθός και ευεργετικός. Μακάριος είναι ο άνθρωπος, ο οποίος εις αυτόν στηρίζει τας ελπίδας του.

Ψαλ. 33,10 φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ψαλ. 33,10 Σεβασθήτε και ευλαβηθήτε, λοιπόν, τον Κυριον όλοι οι άγιοι, οι αφιερωμένοι εις αυτόν, διότι δεν θα επιτρέψη να στερηθούν από τίποτε εκείνοι, οι οποίοι τον σέβονται.

Ψαλ. 33,11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 33,11 Εξ αντιθέτου, πλούσιοι στο παρελθόν επτώχευσαν και θα πτωχεύσουν και θα πεινάσουν, ενώ εκείνοι οι οποίοι μετά πίστεως παρακαλούν τον Κυριον και ζητούν την προστασίαν του, δεν θα στερηθούν από κανένα αγαθόν.

Ψαλ. 33,12 δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Ψαλ. 33,12 Ελάτε, λοιπόν, τέκνα μου, και ακούσατέ με. Θα σας διδάξω να σέβεσθε και να ευλαβήσθε τον Θεόν.

Ψαλ. 33,13 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

Ψαλ. 33,13 Ποιός άνθρωπος θέλει να ζήση ζωήν καλήν και μακράν; Ποιός αγαπά να

ίδη ευτυχισμένας τας ημέρας της ζωής του;

Ψαλ. 33,14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ψαλ. 33,14 Συ, που ποθείς και θέλεις τούτο, σταμάτησε την γλώσσάν σου από τας κακολογίας και κλείσε τα χείλη σου, ώστε να μη λαλούν δολιότητας.

Ψαλ. 33,15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ψαλ. 33,15 Φυγε μακρυά από κάθε κακόν, κάμε το αγαθόν και ευάρεστον ενώπιον του Κυρίου. Ζητησε την ειρήνην με τον εαυτόν σου και με τους άλλους, και επιδίωξέ την με κάθε τρόπον.

Ψαλ. 33,16 ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Ψαλ. 33,16 Τα μάτια του Κυρίου στρέφονται με ευμένειαν προς τους δικαίους και τα αυτιά του με προσοχήν ακούουν την δέησίν των.

Ψαλ. 33,17 πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ψαλ. 33,17 Αντιθέτως, ωργισμένον το πρόσωπον του Κυρίου έχει στραφή εναντίον των πονηρών ανθρώπων, δια να τους εξολοθρεύση από την γην και να σβήση και αυτήν ακόμη την ανάμνησίν των.

Ψαλ. 33,18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ψαλ. 33,18 Εκραξαν με θερμήν προσευχήν προς τον Κυριον οι δίκαιοι και ο Κυριος εισάκουσε με ευμένειαν την δέησίν των και τους απήλλαξεν από όλας τας θλίψεις των.

Ψαλ. 33,19 ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Ψαλ. 33,19 Ο Κυριος είναι πλησίον, συμπαραστάτης και βοηθός, εις όλους εκείνους, που είναι συντετριμμένοι ψυχικώς από τας θλίψεις και θα σώση αυτούς, οι οποίοι έχουν αποκτήσει το ταπεινόν φρόνημα.

Ψαλ. 33,20 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

Ψαλ. 33,20 Πολλαί είναι πράγματι αι θλίψεις των δικαίων. Και από όλας αυτάς θα τους απαλλάξη ο Κυριος.

Ψαλ. 33,21 φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Ψαλ. 33,21 Ο Κυριος προφυλάσσει όλα τα οστά αυτών, ώστε κανένα από αυτά να μη πάθη ουδέ την παραμικροτέραν βλάβην.

Ψαλ. 33,22 θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Ψαλ. 33,22 Εξ αντιθέτου όμως ο θάνατος των αμαρτωλών είναι κακός και οδυνηρός. Οσοι δε μισούν τον δίκαιον θα περιπέσουν εις ολέθρια σφάλματα, δια τα οποία θα κατακριθούν και θα τιμωρηθούν από τον Θεόν.

Ψαλ. 33,23 λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτόν.

Ψαλ. 33,23 Ο Θεός θα απαλλάξη την ζωήν των δούλων του από τους κινδύνους και δεν θα αποτύχουν εις την ζωήν των όλοι, όσοι ελπίζουν εις αυτόν.

ΨΑΛΜΟΣ 34 (Μασ. 35)

Τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 34,1 Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Ψαλ. 34,1 Δικασε και τιμώρησε, Κυριε, αυτούς, οι οποίοι με αδικούν. Πολέμησε αυτούς, οι οποίοι με πολεμούν και ζητούν να με εξοντώσουν.

Ψαλ. 34,2 ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου,

Ψαλ. 34,2 Αρπαξε στο παντοδύναμον χέρι σου όπλον και ασπίδα, σήκω επάνω και έλα εις βοήθειάν μου.

Ψαλ. 34,3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σού εἰμι ἐγώ.

Ψαλ. 34,3 Βγάλε από την θήκην της γυμνήν την ρομφαίαν και κλείσε από όλα τα σημεία τον δρόμον αυτών, οι οποίοι με καταδιώκουν. Πες εις την ψυχήν μου· Μη δειλιάζης, διότι εγώ είμαι η σωτηρία σου.

Ψαλ. 34,4 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

Ψαλ. 34,4 Ας καταισχυνθούν και ας κατεντροπιασθούν εκείνοι, οι οποίοι ζητούν να αφαιρέσουν την ζωήν μου. Ας στραφούν προς τα οπίσω τρεπόμενοι εις άτακτον φυγήν και ας κατεντροπιασθούν εκείνοι, οι οποίοι μελετούν και αποφασίζουν κακά εναντίον μου.

Ψαλ. 34,5 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς·

Ψαλ. 34,5 Ας γίνουν σαν κονιορτός στο ισχυρόν φύσημα του ανέμου. Αγγελος Κυρίου ας επέλθη εναντίον αυτών ποδοπατών και συνθλίβων τον ένα επάνω στον άλλον.

Ψαλ. 34,6 γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς·

Ψαλ. 34,6 Ας γίνη ο δρόμος κατά την πανικόβλητον άτακτον φυγήν των σκοτάδι και ολίσθημα, ώστε ούτε να βλέπουν ούτε και να ημπορούν να βαδίσουν ασφαλώς, άγγελος δε Κυρίου ας τους καταδιώκη συνεχώς·

Ψαλ. 34,7 ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 34,7 διότι, χωρίς εγώ να πταίσω τίποτε εις αυτούς, έστησαν κρυφίως δολίαν παγίδα με τον σκοπόν να πέσω εις λάκκον θανάτου, στον τάφον. Χωρίς καμμίαν αιτίαν και αφορμήν με ύβρισαν και με εχλεύασαν.

Ψαλ. 34,8 ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 34,8 Ο αρχηγός των ας πέση και ας συλληφθή εις αφανή παγίδα, την οποίαν δεν γνωρίζει. Και η παγίς, την οποίαν έκρυψε δι' εμέ, ας συλλάβη αυτόν τον ίδιον. Ας πέση εις την παγίδα αυτήν, που έστησε δι' εμέ.

Ψαλ. 34,9 ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

Ψαλ. 34,9 Η ιδική μου ψυχή θα γέμιση από αγαλλίασιν δια την προστασίαν του Κυρίου, θα χαρή, θα δοκιμάση μεγάλην τέρψιν δια την σωτηρίαν, που μου εχαρισεν.

Ψαλ. 34,10 πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

Ψαλ. 34,10 Ολα τα οστά μου, τα έως τώρα συντετριμμένα από την θλίψιν, αναζωογονημένα θα είπουν· Κυριε, ποιός άλλος είναι όμοιος με σέ; Κανείς. Συ είσαι εκείνος, ο οποίος σώζστον αδύνατον πτωχόν από τα χέρια των ισχυροτέρων και τον ταλαιπωρημένον και ενδεή άνθρωπον

από εκείνους, που αρπάζουν τα υπάρχοντά του.

Ψαλ. 34,11 ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.

Ψαλ. 34,11 Οταν εδικάζετο η κατ' εμού κατηγορία των, εσηκώθησαν εναντίον μου μάρτυρες ασυνείδητοι και συκοφάνται. Και με ερωτούσαν δια σφάλματα και παραπτώματα, δια τα οποία ούτε ιδέαν είχα.

Ψαλ. 34,12 ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

Ψαλ. 34,12 Μου ανταπέδιδαν κακά αντί των ευεργεσιών, που τους είχα κάμει, και πικράν θλίψιν ωσάν εκείνην, που γεύεται η ολομόναχη άτεκνος γυναίκα.

Ψαλ. 34,13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

Ψαλ. 34,13 Εγώ όμως, όταν αυτοί με κατέθλιβον με τας συκοφαντίας των, εφορούσα το σάκκινον ένδυμα του πένθους και του πόνου. Εταλαιπωρούσα με νηστείαν την ζωήν μου και η προσευχή μου, αν δεν ωφελήση εκείνους εξ αιτίας της σκληροκαρδίας των, θα γίνη οπωσδήποτε δεκτή από σε και θα επιστρέψη σωτήριος και αγαθοποιός εις εμέ.

Ψαλ. 34,14 ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.

Ψαλ. 34,14 Εφερόμην προς τον καθένα από αυτούς ως προς φίλον μου και αδελφόν μου. Σαν άνθρωπος, που πενθεί και γίνεται κατηφής δια τον θάνατον προσφιλούς προσώπου, έτσι και εγώ τόσον πολύ

εταπεινωνόμουν ενώπιόν των.

Ψαλ. 34,15 καὶ κατ᾿ ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ᾿ ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων, διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

Ψαλ. 34,15 Εκείνοι όμως εχαιρεκακούσαν εις βάρος μου. Συνηθροίσθησαν εναντίον μου, δια να με κτυπήσουν ανελέητα. Εγώ δε ούτε καν και υπωπτεύθην

την συνωμοσίαν των. Διεσκορπίσθησαν όμως από τον Θεόν, και όμως δεν μετενόησαν. Δεν ησθάνθησαν κανένα κέντημα της συνειδήσεώς των.

Ψαλ. 34,16 ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ᾿ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

Ψαλ. 34,16 Με επείραζαν, με περιγελούσαν με πολλήν καταφρόνησιν. Ετριζαν με αγριότητα εναντίον μου τα δόντια των.

Ψαλ. 34,17 Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

Ψαλ. 34,17 Κυριε, πότε θα επιβλέψης εις τα κακουργήματα των πονηρών ανθρώπων; Επανάφερε εις την χαρουμένην και ασφαλή κατάστασιν την ζωήν μου. Γλύτωσέ με από την κακουργίαν εκείνων. Περιφρούρησε την μίαν και μόνην ζωήν μου από τους εχθρούς μου, οι οποίοι σαν λέοντες ορμούν εναντίον μου.

Ψαλ. 34,18 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

Ψαλ. 34,18 Τοτε εγώ θα σε δοξολογήσω με ευγνωμοσύνην πολλήν εν μέσω πολυαρίθμου συγκεντρώσεως. Εν μέσω πυκνοτάτου ακροατηρίου θα αναπέμψω προς σε ευχαριστήριους δοξολογίας.

Ψαλ. 34,19 μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντες με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

Ψαλ. 34,19 Ας μη χαιρεκακήσουν εις βάρος μου εκείνοι, οι οποίοι με εχθρεύονται αδίκως. Αυτοί, οι οποίοι τρέφουν αδικαιολόγητον μίσος εναντίον μου όσοι με νεύματα των πονηρών οφθαλμών συνεννοούνται, δια να με εξοντώσουν.

Ψαλ. 34,20 ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπ᾿ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

Ψαλ. 34,20 Διότι δόλιοι αυτοί, με την γλώσσαν των ωμιλούσαν ειρηνικούς και καλούς λόγους προς εμέ. Εσωτερικώς όμως, λόγω του μίσους των,

εσκέπτοντο δολιότητας εναντίον μου.

Ψαλ. 34,21 καὶ ἐπλάτυναν ἐπ᾿ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον· εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ψαλ. 34,21 Ηνοιξαν διάπλατα το απύλωτον στόμα των και είπαν· Ωραία, θαυμάσια! Είδαν τα μάτια μας την καταστροφήν αυτού.

Ψαλ. 34,22 εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ·

Ψαλ. 34,22 Βλέπεις, Κυριε, την μοχθηρίαν των. Μη την αντιπαρέλθης σιωπών. Και, Κυριε μη απομακρυνθής από εμέ, μη με εγκαταλείψης στον κίνδυνον.

Ψαλ. 34,23 ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου.

Ψαλ. 34,23 Σηκω επάνω, Κυριε, δώσε προσοχήν εις την δικαίαν μου υπόθεσιν. Συ, ο Θεός μου και ο Κυριος μου, έλα συνήγορος και υπερασπιστής μου εις την αντιδικίν μου αυτήν.

Ψαλ. 34,24 κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

Ψαλ. 34,24 Κρίνε και δίκασέ με, δίκασε Κυριε, σύμφωνα με την δικαιοσύνην σου. Κυριε και Θεέ μου, μη επιτρέψης να καταδικασθώ αδίκως και χαρούν έτσι μοχθηράν χαράν εις βάρος μου οι εχθροί μου.

Ψαλ. 34,25 μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν.

Ψαλ. 34,25 Ας μη είπουν· Εύγε μας, εύγε εις την ψυχήν μας· τον εξωλοθρεύσαμεν. Ας μη είπουν ότι τον εφάγαμεν και τον εξηφανίσαμεν πλέον οριστικώς.

Ψαλ. 34,26 αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου, ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπ᾿ ἐμέ.

Ψαλ. 34,26 Ας καταισχυνθούν και ας κατεντροπιασθούν όλοι μαζή, όσοι δοκιμάζουν μοχθηράν χαράν δια τας δυστυχίας μου. Ας περιβληθούν, ωσάν μόνιμον ένδυμά των, αισχύνην και εντροπήν οι αλαζόνες, οι οποίοι κομπορρημονούν εναντίον μου.

Ψαλ. 34,27 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

Ψαλ. 34,27 Ας γεμίσουν δε αγαλλίασιν και ας ευφρανθούν αυτοί, οι οποίοι θέλουν και επιθυμούν να μου αποδοθή η δικαιοσύνη και η ειρήνη. Και ας λέγουν πάντοτε όλοι, όσοι θέλουν την ειρήνην και ευτυχίαν του δούλου σου· Ας είναι δοξασμένος ο Κυριος.

Ψαλ. 34,28 καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ψαλ. 34,28 Τοτε ο νους μου θα μελετά και η γλώσσα μου θα διηγήται την προς εμέ δικαιοσύνην σου. Ολην δε την ημέραν θα σου αναπέμπη δοξολογίαν και ευχαριστίαν.

ΨΑΛΜΟΣ 35 (Μασ. 36)

Εἰς τὸ τέλος· τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 35,2 Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·

Ψαλ. 35,2 Λέγει από μέσα του ο παράνομος, που έχει πάρει πλέον την απόφασιν να αμαρτάνη· Δεν υπάρχει φόβος Θεού ενώπιόν του. Δεν φοβείται την

δικαίαν κρίσιν του Θεού.

Ψαλ. 35,3 ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

Ψαλ. 35,3 Διέστρεψε δολίως και εθόλωσε τα πάντα ενώπιόν του, ώστε δεν είναι δυνατόν πλέον να διακρίνη αυτός την αμαρτίαν και να την αποστραφή με αποτροπιασμόν.

Ψαλ. 35,4 τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι·

Ψαλ. 35,4 Οι λόγοι, οι οποίοι βγαίνουν από το στόμα του, είναι παρανομία και δολιότης. Δεν ηθέλησε να συνέλθη, να συνετισθή και να πράξη κάτι το αγαθόν.

Ψαλ. 35,5 ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε.

Ψαλ. 35,5 Και κατά την νύκτα ακόμη, που ευρίσκεται επάνω εις την κλίνην του, εσκέπτετο παρανομίας. Εις κάθε κακόν δρόμον ήτο παρών. Ουδέποτε απετροπιάσθη και εμίσησε το κακόν.

Ψαλ. 35,6 Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·

Ψαλ. 35,6 Κυριε, μέχρι του ουρανού απλώνεται το μέγα έλεός σου και η αλήθεια των λόγων σου και η αξιοπιστία των υποσχέσεών σου φθάνει έως τα νέφη του ουρανού.

Ψαλ. 35,7 ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε.

Ψαλ. 35,7 Η δικαιοσύνη σου είναι ασάλευτος και αιωνία, όπως τα όρη του Θεού. Αι κρίσεις σου και αι δίκαιαι αποφάσεις σου είναι ανεξερεύνητοι, όπως τα βάθη των ωκεανών. Συ, Κυριε, σώζεις ανθρώπους και ζώα.

Ψαλ. 35,8 ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

Ψαλ. 35,8 Ποσον μέγα, συνεχές και ακατάληπτον έδειξες τα έλεός σου, Θεέ μου! Ολοι οι άνθρωποι έχουν τας ελπίδας των εις την σκέπην των πτερύγων σου.

Ψαλ. 35,9 μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·

Ψαλ. 35,9 Θα χορτάσουν αυτοί και θα μεθύσουν από την πλουσιωτάτην τράπεζαν των αγαθών του οίκου σου. Θα τους ποτίσης με την απερίγραπτον τρυφήν των πνευματικών σου απολαύσεων, αι οποίαι ρέουν πλούσιοι ως άλλος χείμαρρος.

Ψαλ. 35,10 ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Ψαλ. 35,10 Διότι συ είσαι η πηγή της ζωής και με το ιδικόν σου φως θα ίδωμεν το αληθινόν φως.

Ψαλ. 35,11 παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 35,11 Απλωσε και εξακολούθει να παρέχης πάντοτε πλούσιον το έλεός σου εις όλους, όσοι σε γνωρίζουν. Δώσε την δικαιοσύνην σου στους ανθρώπους, τους ευθείς και ειλικρινείς κατά την καρδίαν.

Ψαλ. 35,12 μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.

Ψαλ. 35,12 Εις εμέ δε ας μη πέση επάνω μου το πόδι του υπερηφάνου, δια να μη με καταπατήση, και το χέρι του αμαρτωλού ας μη με συγκλονίση και με διώξη.

Ψαλ. 35,13 ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ψαλ. 35,13 Ιδού, εκεί κατεκρημνίσθησαν όλοι όσοι εργάζονται την ανομίαν. Απωθήθησαν και εξεδιώχθησαν, ώστε να μη μπορούν πλέον να σταθούν όρθιοι εις τα πόδια των.

ΨΑΛΜΟΣ 36 (Μασ. 37)

Τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 36,1 Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

Ψαλ. 36,1 Μη ζηλεύης και μη ποθής την φαινομενικήν ευτυχίαν εκείνων, οι οποίοι σκέπτονται το πονηρόν. Μη ζηλεύης εκείνους, οι οποίοι πράττουν την ανομίαν,

Ψαλ. 36,2 ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

Ψαλ. 36,2 διότι αυτοί γρήγορα σαν το χορτάρι θα ξηρανθούν. Και σαν την πρασίνην χλόην θα μαρανθούν και θα πέσουν στο έδαφος.

Ψαλ. 36,3 ἔλπισον ἐπὶ Κύριον καὶ ποίει χρηστότητα καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

Ψαλ. 36,3 Στήριξε την ελπίδα σου στον Κυριον, πράττε το αγαθόν και έτσι ασφαλής και ειρηνικός θα κατοικήσης εις την γην της Επαγγελίας, και από τον καλόν ποιμένα, τον Θεόν, θα ποιμανθής με στοργήν και θα απολαύσης τον πλούτον της χώρας, όπου κατοικείς.

Ψαλ. 36,4 κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας

σου.

Ψαλ. 36,4 Εντρύφημά σου και χαρά σου ας είναι ο Κυριος και αυτός θα σου δώση κάθε αγαθόν υλικόν και πνευματικόν, που ποθεί η καρδία σου.

Ψαλ. 36,5 ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ᾿ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει

Ψαλ. 36,5 Φανερόν ενώπιον του Θεού με πλήρη εμπιστοσύνην να έχης πάντοτε τον δρόμον της ζωής σου. Εχε εις αυτόν τας ελπίδας σου και αυτός θα πράξη εις σε εκείνο, το οποίον σε συμφέρει και σε χαροποιεί.

Ψαλ. 36,6 καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν.

Ψαλ. 36,6 Θα φανερώση και θα προβάλη αυτός το δίκαιόν σου λαμπρόν ωσάν το φως, και θα κάμη ολοφωτον την δικαίαν του κρίσιν υπέρ σου, ωσάν τον μεσημβρινόν ήλιον.

Ψαλ. 36,7 ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.

Ψαλ. 36,7 Να υποταχθής στον Κυριον και αυτόν να παρακαλής θερμώς δια της προσευχής σου. Μη αφήσης να καταλάβη ποτέ την καρδίαν σου η ζήλεια και ο φθόνος δια τον άνθρωπον, που ευδοκιμεί εις την ζωήν του, ο οποίος όμως πράττει παρανομίας.

Ψαλ. 36,8 παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι·

Ψαλ. 36,8 Παύσε να αγανακτής δι' αυτόν. Αφησε κατά μέρος κάθε θυμόν. Πρόσεξε, μη τον ζηλεύης, ώστε και συ να σκέπτεσαι πονηρά, όπως εκείνος.

Ψαλ. 36,9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

Ψαλ. 36,9 Διότι όλοι αυτοί, οι οποίοι σκέπτονται το πονηρόν και πράττουν το κακόν, θα εξολοθρευθούν. Οσοι όμως με πίστιν στον Κυριον υπομένουν τας θλίψεις και αναμένουν από τον Κυριον την λύτρωσιν, αυτοί θα έχουν ως παντοτεινήν και ασφαλή κληρονομίαν των την γην και τα αγαθά της.

Ψαλ. 36,10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·

Ψαλ. 36,10 Καμε υπομονήν· ολίγος καιρός ακόμη θα περάση και ο αμαρτωλός, του οποίου συ σήμερον την ευτυχίαν ημπορεί να ζηλεύης, δεν θα υπάρχη πλέον. Θα αναζητήσης τον τόπον, στον οποίον αυτός είχε ζήσει ευτυχής, και δεν θα τον εύρης.

Ψαλ. 36,11 οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

Ψαλ. 36,11 Εξ αντιθέτου αυτοί οι οποίοι είναι πράοι και έγιναν πράοι δια μέσου των θλίψεων, θα είναι οι παντοτεινοί κληρονόμοι της γης της Επαγγελίας. Θα εντρυφούν εις τα πλούσια αγαθά της και θα ζουν με πολλήν ειρήνην.

Ψαλ. 36,12 παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ βρύξει ἐπ᾿ αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·

Ψαλ. 36,12 Με μίσος εις την καρδίαν θα παρατηρήση ο αμαρτωλός τον δίκαιον και θα τρίξη με μανίαν τους οδόντας του εναντίον αυτού.

Ψαλ. 36,13 ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

Ψαλ. 36,13 Ο Κυριος όμως θα γελάση εις βάρος του αμαρτωλού, διότι προβλέπει, ότι θα έλθη η ημέρα της τιμωρίας του και του αφανισμού του.

Ψαλ. 36,14 ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·

Ψαλ. 36,14 Εγύμνωσαν την σπάθην των οι αμαρτωλοί. Ετέντωσαν το τόξον των, δια

να κτυπήσουν με αυτό και ρίψουν κατά γης νεκρόν τον ταλαιπωρημένον και τον πτωχόν, και με την μάχαιράν των να σφάξουν όλους εκείνους, οι οποίοι έχουν ευθείαν και ειλικρινή την καρδίαν.

Ψαλ. 36,15 ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

Ψαλ. 36,15 Η ρομφαία των θα εισέλθη και θα διαπεράση την ιδικήν των καρδίαν, τα δε τόξα των θα συντριβούν.

Ψαλ. 36,16 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν·

Ψαλ. 36,16 Το ολίγον, αλλά τίμιον, του δικαίου ανθρώπου είναι πολυτιμότερον από τα πολλά πλούτη των αμαρτωλών.

Ψαλ. 36,17 ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ δικαίους ὁ Κύριος.

Ψαλ. 36,17 Διότι οι βραχίονες των αμαρτωλών, που φαίνονται σήμερον τόσον ισχυροί, θα συντριβούν μετ' ολίγον. Ο δε Θεός υποστηρίζει και υπερασπίζει τους δικαίους.

Ψαλ. 36,18 γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται·

Ψαλ. 36,18 Ο Κυριος γνωρίζει πολύ καλά και εκτιμά τους δρόμους της ζωής των δικαίων και ειλικρινών ανθρώπων. Και με την προστασίαν Του η κληρονομία των εις την γην των πατέρων των θα είναι παντοτεινή από γενεάς εις γενεάν.

Ψαλ. 36,19 οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

Ψαλ. 36,19 Δεν θα εντροπιασθούν αυτοί εις περιστάσεις δυσκόλους, αλλά τουναντίον και εις εποχήν λιμού θα χορτάσουν.

Ψαλ. 36,20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ

δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

Ψαλ. 36,20 Ενῷ εξ αντιθέτου οι αμαρτωλοί θα εξολοθρευθούν. Οι εχθροί αυτοί του Κυρίου αμέσως μόλις δοξασθούν ανερχόμενοι εις μεγάλα αξιώματα και πλούτη, θα εξαφανισθούν, όπως διαλύεται και εξαφανίζεται ο καπνός.

Ψαλ. 36,21 δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δίδωσιν·

Ψαλ. 36,21 Θα πτωχύνη ο αμαρτωλός πλούσιος. Θα ευρεθή εις την ανάγκην να ζητήση δάνειον δεν θα ημπορέση όμως λόγω της πτωχείας του να το αποδώση. Ο δίκαιος όμως, πλούσιος με τα δώρα του Θεού, θα συμπαθή πάντοτε τους πτωχούς και τους έχοντας ανάγκην, και θα δίδη προς αυτούς βοήθειαν.

Ψαλ. 36,22 ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

Ψαλ. 36,22 Διότι όσοι με τα λόγια και με τα έργα των δοξάζουν τον Κυριον, θα κληρονομήσουν την γην με τα αγαθά της. Εκείνοι όμως, οι οποίοι τον βλασφημούν, θα εξολοθρευθούν.

Ψαλ. 36,23 παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·

Ψαλ. 36,23 Από τον Κυριον σταθερώς και ασφαλώς κατευθύνονται τα βήματα της ζωής του αγαθού ανθρώπου προς επιτυχίαν και ευτυχίαν, διότι τον τρόπον της ζωής του εγκρίνει και αποδέχεται πλήρως ο Κυριος.

Ψαλ. 36,24 ὅταν πέσῃ, οὐ καταῤῥαχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

Ψαλ. 36,24 Και όταν ακόμη ο αγαθός άνθρωπος πέση, δεν θα ραγίση, δεν θα συντριβή, διότι ο Κυριος θα τον υποβαστάση, θα τον συγκρατήση από το χέρι.

Ψαλ. 36,25 νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·

Ψαλ. 36,25 Υπήρξα νέος και τώρα εγήρασα. Καθ' όλον δε αυτό το διάστημα της ζωής μου δεν είδον δίκαιον άνθρωπον να εγκαταλείπεται από τον Θεόν, ούτε τους απογόνους των να ζητιανεύουν ψωμί.

Ψαλ. 36,26 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

Ψαλ. 36,26 Ολας τας ημέρας της ζωής του συμπαθεί ο δίκαιος τους έχοντας ανάγκην και τους ελεεί. Και όμως παρ' όλα δσα δίδει, οι απόγονοί του δεν θα στερηθούν, αλλά θα ζουν μέσα εις τας ευλογίας του Θεού.

Ψαλ. 36,27 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθὸν καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·

Ψαλ. 36,27 Τραβήξου μακρυά από το κακόν και πράττε πάντοτε το καλόν. Τοτε θα κατοικήσης μονίμως και ασφαλώς εις την ιεράν γην των πατέρων σου,

Ψαλ. 36,28 ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

Ψαλ. 36,28 διότι ο Κυριος αγαπά την δικαίαν κρίσιν. Και δια τούτο δεν θα εγκαταλείψη ποτέ τους αφωσιωμένους εις αυτόν, αλλά θα τους προστατεύη. Και έτσι αυτοί κάτω από την θείαν προστασίαν θα διαφυλάσσωνται πάντοτε ασφαλείς. Εξ αντιθέτου οι παράνομοι θα εξολοθρευθούν και θα εκδιωχθούν από τον τόπον των. Και οι απόγονοι ακόμη των ασεβών ανθρώπων θα εξολοθρευθούν.

Ψαλ. 36,29 δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ᾿ αὐτῆς.

Ψαλ. 36,29 Οι δε δίκαιοι θα είναι οι παντοτεινοί κληρονόμοι της γης της Επαγγελίας και εις αυτήν θα εγκατασταθούν μονίμως εις αιώνας αιώνων.

Ψαλ. 36,30 στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ψαλ. 36,30 Από το στόμα του δικαίου ανθρώπου θα εξέρχωνται αι σοφαί σκέψεις και κρίσεις της διανοίας του, και η γλώσσα του θα λαλή πάντοτε το δίκαιον και το ορθόν.

Ψαλ. 36,31 ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλ. 36,31 Ο νόμος του Θεού είναι χαραγμένος μονίμως εις την καρδίαν του. Δια τούτο δεν θα υποσκελισθή από κανένα ορατόν η αόρατον εχθρόν και δεν θα σκοντάψη εις τα βήματα της ζωής του.

Ψαλ. 36,32 κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν,

Ψαλ. 36,32 Ο αμαρτωλός παραμονεύει τον δίκαιον και ζητεί ευκαιρίαν να τον θανατώση.

Ψαλ. 36,33 ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσηται αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

Ψαλ. 36,33 Ο Κυριος όμως δεν θα εγκαταλείψη και δεν θα αφήση αβοήθητον τον δίκαιον εις τα χέρια του αμαρτωλού. Ούτε θα τον αφήση να καταδικασθή, όταν θα κρίνεται εν αντιδικία με τον επιβουλευθέντα αυτόν αμαρτωλόν.

Ψαλ. 36,34 ὑπόμεινον τὸν Κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.

Ψαλ. 36,34 Δείξε υπομονήν, περίμενε με ελπίδα την επέμβασιν και προστασίαν του Κυρίου. Φυλαξε και ζήσε σύμφωνα με τας εντολάς του. Και αυτός θα σε δοξάση, θα σε αναδείξη μέγαν, ώστε να κληρονομήσης την γην της Επαγγελίας και τα αγαθά της. Θα ίδης δε με τα ίδια σου τα μάτια τους αμαρτωλούς, όταν θα εξολοθρεύονται, από τον Κυριον.

Ψαλ. 36,35 εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·

Ψαλ. 36,35 Είδα τον ασεβή να ακμάζη, να υπερυψώνεται πανίσχυρος, να ψηλώνη ωσάν τα αιωνόβια κέδρα του Λιβάνου.

Ψαλ. 36,36 καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

Ψαλ. 36,36 Μολις όμως επέρασα πάλιν από εκεί και ιδού, αυτός δεν υπήρχε πλέον. Εγύρισα πίσω, ανεζήτησα να τον εύρω, αλλά δεν ημπόρεσα να εύρω ούτε τον τόπον, στον οποίον προηγουμένως κατοικούσε.

Ψαλ. 36,37 φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ·

Ψαλ. 36,37 Προσπάθει συ να είσαι άκακος. Βλέπε πάντοτε μπροστά σου τον ευθύν δρόμον του Θεού, διότι ο ειρηνικός άνθρωπος θα αφήση οπίσω του μνήμην αγαθήν και ευτυχισμένους απογόνους.

Ψαλ. 36,38 οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

Ψαλ. 36,38 Οι παράνομοι όμως θα εξολοθρευθούν όλοι μαζή. Θα διαλυθούν και θα εξαφανισθούν τα υπολείμματα από τα πλούτη των, το όνομά των και οι απόγονοί των.

Ψαλ. 36,39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως,

Ψαλ. 36,39 Βεβαία όμως και ασφαλής θα έλθη από τον Κυριον η σωτηρία των δικαίων διότι αυτός είναι ο υπερασπιστής των στον καιρόν των θλίψεων και των δοκιμασιών των.

Ψαλ. 36,40 καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος καὶ ῥύσεται αὐτοὺς καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ᾿ αὐτόν.

Ψαλ. 36,40 Ο Κυριος θα βοηθήση τους δικαίους. Θα τους απαλλάξη από τας θλίψεις και τας συμφοράς και θα τους γλυτώση από τα χέρια των αμαρτωλών. Θα τους σώση, διότι αυτοί εις εκείνον εστήριξαν τας ελπίδας των.

ΨΑΛΜΟΣ 37 (Μασ. 38)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου.

Ψαλ. 37,2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ψαλ. 37,2 Κυριε, μη με ελέγξης και μη, επάνω εις την δικαίαν οργήν σου, με τιμωρήσης δια τας πράξεις μου. Μη χρησιμοποίησης την παιδαγωγικήν σου ράβδον οργισμένος εναντίον μου.

Ψαλ. 37,3 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾿ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·

Ψαλ. 37,3 Διότι τα βέλη των πόνων και των τιμωριών έχουν εμμηχθή μέσα στο σώμα μου και βαρύ έχεις αφήσει να πέση επάνω μου το παντοδύναμο χέρι σου.

Ψαλ. 37,4 οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ψαλ. 37,4 Δεν υπάρχει κανένα μέλος του σώματός μου υγιές, εξ αιτίας της δικαίας οργής σου εναντίον μου. Δεν υπάρχει γαλήνη και ανάπαυσις εις τα κόκκαλά μου εξ αιτίας των δύο μεγάλων αμαρτιών μου.

Ψαλ. 37,5 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ

ἐβαρύνθησαν ἐπ᾿ ἐμέ.

Ψαλ. 37,5 Διότι αι αμαρτίαι μου αυταί είναι τόσον μεγάλαι, ώστε ωσάν πελώρια κύματα επλημμύρισαν επάνω από το κεφάλι μου και ως βαρύ φορτίον καταθλίβουν και καταπιέζουν την ψυχήν μου.

Ψαλ. 37,6 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·

Ψαλ. 37,6 Τα εξ αιτίας της αφροσύνης μου τραύματα των αμαρτιών μου εβρώμισαν και εσάπησαν.

Ψαλ. 37,7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ψαλ. 37,7 Εχω ταλαιπωρηθή και καταβληθή. Ελύγισαν τα γόνατά μου, εκυρτώθην τελείως. Ολην την ημέραν σύρω μετά δυσκολίας τα βήματά μου, σκυθρωπός και λυπημένος.

Ψαλ. 37,8 ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·

Ψαλ. 37,8 Διότι οι νεφροί μου, το κέντρον αυτό των επιθυμιών, εγέμισαν από έλκη και πόνους, τα οποία προκαλούν την αηδίαν και περιφρόνησιν. Δεν υπάρχει μέρος υγιές εις την σάρκα μου.

Ψαλ. 37,9 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Ψαλ. 37,9 Εκακοπάθησα και εταλαιπωρήθην και εξηυτελίσθην πάρα πολύ. Βαθείς και συνεχείς αναστεναγμοί βγαίνουν από την οδυνωμένην καρδίαν μου, ωσάν βρυχηθμοί λέοντος πληγωμένου.

Ψαλ. 37,10 Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ψαλ. 37,10 Κυριε, ολοφάνερη εμπρός σου είναι η επιθυμία μου, η επιθυμία της σωτηρίας. Ο δε κατάπικρος στεναγμός της καρδίας μου δεν είναι άγνωστος και κρυμμένος από σέ.

Ψαλ. 37,11 ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾿ ἐμοῦ.

Ψαλ. 37,11 Η καρδία μου είναι ταραγμένη. Παλλει με ορμήν. Η ψυχική και η σωματική δύναμίς μου με εγκατέλιπε και το φως των οφθαλμών μου και αυτό σβήνει πλέον· το έχασα, δεν το έχω πλέον.

Ψαλ. 37,12 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

Ψαλ. 37,12 Οι φίλοι μου και όλοι οι γνωστοί μου με επλησίασαν, αλλά εσταμάτησαν εις απόστασιν, και οι πλησιέστεροι από τους συγγενείς μου εστάθησαν πολύ μακράν. Κανείς δεν προθυμοποιείται να με βοηθήση.

Ψαλ. 37,13 καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ψαλ. 37,13 Μέσα στον πόνον μου και την εγκατάλειψίν μου αυτήν οι εχθροί μου φέρονται απέναντί μου με βιαιότητα και σκληρότητα. Εκείνοι οι οποίοι επιζητούν τον θάνατόν μου, εκείνοι που θέλουν και ευφραίνονται εις την δυστυχίαν μου, ελάλησαν λόγους συκοφαντικούς και ολεθρίους εναντίον μου. Χαιρεκακούν δια την κατάστασίν μου. Συγχρόνως δε καταστρώνουν δόλια σχέδια και στήνουν παγίδας ολέθρου όλην την ημέραν, δια να με εξοντώσουν.

Ψαλ. 37,14 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·

Ψαλ. 37,14 Αλλά εγώ, ως εάν ήμην κωφός, δεν ήκουα όσα εκείνοι έλεγαν εναντίον μου. Ως εάν ήμουν βωβός και άλαλος, ωσάν να μη ημπορούσα να ανοίξω το στόμα μου, δεν απαντούσα καθόλου εις αυτούς.

Ψαλ. 37,15 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ψαλ. 37,15 Και έγινα έτσι σαν άνθρωπος, που δεν ακούει καθόλου και που δεν έχει στο στόμα του δικαίας αντιρρήσεις και λόγους αποστομωτικούς εναντίον εκείνων, που τον κατηγορούν.

Ψαλ. 37,16 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 37,16 Δεν απαντώ στους εχθρούς μου, διότι εγώ εις σε έχω στηρίξει τας ελπίδας μου, Κυριε. Εχω πεποίθησιν ότι θα ακούσης ευμενώς την προσευχήν μου και θα σπεύσης εις την βοήθειάν μου.

Ψαλ. 37,17 ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ψαλ. 37,17 Δια τούτο και είπα από μέσα μου· Βοήθησέ μέ, Κυριε, και μη επιτρέψης να δοκιμάσουν μοχθηράν χαράν εις βάρος μου οι εχθροί μου, ούτε να κομπορρημονούν, εάν με βλέπουν να τρικλίζω κάτω από το βάρος της θλίψεως.

Ψαλ. 37,18 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ψαλ. 37,18 Διότι εγώ είμαι πρόθυμος να υποστώ τας δικαίας τιμωρίας σου δια την αμαρτίαν μου. Ο δε φοβερός πόνος δια την πτώσιν μου είναι πάντοτε ενώπιόν μου, δεν παύει να διατρυπά την καρδίαν μου.

Ψαλ. 37,19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Ψαλ. 37,19 Συντετριμμένος από το βάρος της ενοχής μου θα εξομολογηθώ ενώπιον όλων την αμαρτίαν μου και θα καταβάλω κάθε προσπάθειαν να απαλλαγώ από αυτήν, και ουδέποτε πλέον να την επαναλάβω.

Ψαλ. 37,20 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ

ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

Ψαλ. 37,20 Οι εχθροί μου όμως ζουν, είναι υγιείς, κινούνται δραστηρίως, είναι ισχυρότεροί μου. Και αυτοί οι οποίοι με μισούν αδίκως, έχουν πληθυνθή.

Ψαλ. 37,21 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Ψαλ. 37,21 Αυτοί, οι οποίοι ανταποδίδουν εις εμέ κακόν αντί του καλού, που τους έκαμα, με συκοφαντούν, διότι εγώ θέλω πάντοτε το αγαθόν, το σύμφωνον με το θέλημά σου.

Ψαλ. 37,22 μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ·

Ψαλ. 37,22 Μη με εγκαταλίπης, Κυριε και Θεέ μου, μη απομακρύνεσαι από εμέ.

Ψαλ. 37,23 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. 37,23 Σπεύσε, Κυριε, εις την βοήθειάν μου, συ που είσαι η μοναδική μου σωτηρία.

ΨΑΛΜΟΣ 38 (Μασ. 39)

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθοὺν· ᾠδὴ τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 38,2 Εἶπα· φυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ψαλ. 38,2 Είπα και απεφάσισα· να προσέχω όλην την συμπεριφοράν και διαγωγήν μου, ώστε να μη αμαρτάνω με την γλώσσαν μου, παραπονούμενος δια το

πλήθος των δοκιμασιών μου και επικρίνων τας μυστηριώδεις, αλλά τόσον αγαθάς, βουλάς του Κυρίου. Απεφάσισα να θέσω φραγμόν εις τα χείλη μου και να μη εκφράσω κανένα παράπονον, καμμίαν κατάκρισιν, όταν ο αμαρτωλός σταθή απειλητικός ενώπιόν μου.

Ψαλ. 38,3 ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

Ψαλ. 38,3 Θεληματικώς έγινα κωφός και άλαλος ενώπιον του πονηρού ανθρώπου. Ετήρησα ταπεινωμένος απόλυτον σιωπήν, ακόμη και περί διαθέσεων και λόγων και πράξεών μου αγαθών. Η κατάθλιψις και ο πόνος όμως της ψυχής μου έτσι ανεζωογονήθη και ηυξήθη.

Ψαλ. 38,4 ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου·

Ψαλ. 38,4 Φωτιά άναψε μέσα εις την καρδία μου. Ερευνών το πρόβλημα της ευτυχίας των ασεβών και της φαινομενικής εγκαταλείψεως των δικαίων ησθάνθην να καίη πυρκαϊά μέσα μου. Τοτε πλέον ωμίλησεν η γλώσσα μου και είπα προς τον Κυριον·

Ψαλ. 38,5 γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

Ψαλ. 38,5 Σε παρακαλώ, Κυριε, κατάστησε εις εμέ γνωστόν, πότε θα έλθη το τέρμα της ζωής μου και ποίος είναι ο αριθμός των ημερών μου, δια να εννοήσω κατά το διάστημα αυτό και να αναπληρώσω το υστέρημά μου.

Ψαλ. 38,6 ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 38,6 Μετρημέναι και πολύ ολίγαι είναι αι ημέραι μου και η ζωη μου, ως ένα τίποτε είναι εμπρός εις την αιωνιότητά σου. Τα πάντα εις την ζωήν του ανθρώπου είναι μάταια. Και αυτός ο άνθρωπος είναι ματαιότης.

Ψαλ. 38,7 μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

Ψαλ. 38,7 Πράγματι σαν μια σκιώδης εικών, που εντός ολίγου σβήνει, πορεύεται ο άνθρωπος δια μέσου του ορατού αυτού κόσμου. Δεν θέλει όμως να παραδεχθή αυτήν την αλήθειαν, δια τούτο ταράσσεται και κοπιάζει και μοχθεί. Θησαυρίζει και δεν γνωρίζει εις ποίον θα αφήση τους θησαυρούς του, όταν θα αποθάνη.

Ψαλ. 38,8 καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστιν.

Ψαλ. 38,8 Και τώρα, λοιπόν, αφού τόσον βραχύς είναι ο βίος και μάταιαι αι προσπάθειαι των ανθρώπων, τι περιμένω εδώ εγώ; Ποιά είναι και ποία πρέπει να είναι η ελπίς μου; Ελπίς μου δεν είναι ο Κυριος; Βεβαίως. Εις σέ, Κυριε, εναποθέτω με εμπιστοσύνην όλην μου την ύπαρξιν.

Ψαλ. 38,9 ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

Ψαλ. 38,9 Συγχώρησε όλας τας αμαρτίας μου, διότι εξ αιτίας αυτών επέτρεψες, να γίνω περίγελως των ασεβών ανθρώπων.

Ψαλ. 38,10 ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.

Ψαλ. 38,10 Εγινα κωφός και αμίλητος, δεν ήνοιξα το στόμα μου, δια να παραπονεθώ, διότι συ επέτρεψες να έλθουν εις βάρος μου αι δοκιμασίαι και αι θλίψεις αυταί.

Ψαλ. 38,11 ἀπόστησον ἀπ᾿ ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

Ψαλ. 38,11 Απομάκρυνε από εμέ τας δικαίας μαστιγώσεις σου, παύσε πλέον να με τιμωρής, διότι είναι πολύ ισχυρά τα παιδαγωγικά κτυπήματα, που καταφέρει το παντοδύναμόν σου χέρι, ώστε κινδυνεύω να σβήσω.

Ψαλ. 38,12 ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς

ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. (διάψαλμα).

Ψαλ. 38,12 Με τιμωρίας παιδαγωγείς τον άνθρωπον εξ αιτίας των αμαρτιών του. Ωσάν ιστόν αράχνης εύθραυστον κάνεις την ζωήν του. Χωρίς την βοήθειάν σου, κάθε άνθρωπος ματαίως ταράσσεται και κοπιάζει και θησαυρίζει.

Ψαλ. 38,13 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

Ψαλ. 38,13 Ακουσε, λοιπόν, Κυριε, την προσευχήν μου. Δέξαι την δέησίν μου, ίδε τα δάκρυά μου, άκουσε τους λυγμούς των θρήνων μου. Μη κωφεύσης, διότι προσωρινός και ξένος είμαι εις την γην αυτήν, όπως και οι πρόγονοί μου.

Ψαλ. 38,14 ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Ψαλ. 38,14 Αφησέ με, έστω και επ' ολίγον· πάψε να με τιμωρής, δια να ανακουφισθώ και να εύρω κάποιαν αναψυχήν, πριν η φύγω από την ζωήν αυτήν, οπότε και δεν θα υπάρχω πλέον επί της γης.

ΨΑΛΜΟΣ 39 (Μασ. 40)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 39,2 Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου

Ψαλ. 39,2 Με πολλήν υπομονήν και ελπίδα κατά το διάστημα της θλίψεώς μου

επερίμενα την βοήθειαν παρά του Κυρίου. Και ο Κυριος με επρόσεξεν, εδέχθη ευμενώς την δέησίν μου.

Ψαλ. 39,3 καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου

Ψαλ. 39,3 Με ανέσυρεν από τον λάκκον, όπου εταλαιπωρούμην, έβγαλε τα πόδια μου από το τέλμα, στο οποίον είχα βυθισθήήκαί κολλήσει, και τα ετοποθέτησεν στον στερεόν βράχον. Καθωδήγησεν έπειτα την πορείαν της ζωής μου στον ορθόν και ασφαλή δρόμον της προόδου.

Ψαλ. 39,4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. 39,4 Εθεσεν στο στόμα μου νέον άσμα, ύμνον δοξολογίας και ευχαριστίας προς αυτόν δια τας πολλάς, παλαιάς και νέας, ευεργεσίας του. Πολλοί άνθρωποι θα ιδούν τα θαυμαστά έργα του, θα ευλαβηθούν τον Κυριον και θα στηρίξουν εις αυτόν τας ελπίδας των.

Ψαλ. 39,5 μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

Ψαλ. 39,5 Τρισευτυχισμένος και ευλογημένος είναι ο άνθρωπος, ο οποίος έχει την ελπίδα του στον Θεόν και δεν έρριξε τα μάτια του στον μάταιον πλούτον, εις την δόξαν, εις τας μανίας και εξάλλους ψευδοπροφητείας μάγων και μάντεων.

Ψαλ. 39,6 πολλὰ ἐποίησας σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

Ψαλ. 39,6 Συ, Κυριε και Θεέ μου, πολλά θαυμαστά έργα έκαμες και κανείς από τους ανθρώπους η τους ψευδείς θεούς δεν ημπορεί να συγκριθή προς σέ, ως προς τας πανσόφους και παναγάθους σκέψεις και βουλάς σου.

Ανήγγειλα και διελάλησα αυτάς. Υπερβαίνουν όμως κάθε αριθμόν και υπολογισμόν.

Ψαλ. 39,7 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.

Ψαλ. 39,7 Γεμάτος ευγνωμοσύνην ηθέλησα να σου προσφέρω θυσίαν, αλλά συ ούτε αιματηράν ούτε αναίμακτον θυσίαν η άλλας προσφοράς ηθέλησες. Μου έδωσες τέλειον σώμα, προικισμένον με λογικήν και αθάνατον ψυχήν, δια να σου το προσφέρω ευάρεστον θυσίαν. Αυτό εζήτησες και όχι θυσίας ζώων καιομένας εξ ολοκλήρου στο θυσιαστήριον, ούτε εξιλαστήριους περί αμαρτίας θυσίας.

Ψαλ. 39,8 τότε εἶπον· ἰδοὺ ἥκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·

Ψαλ. 39,8 Οταν εγνώρισα το θέλημά σου και τι ζητείς από εμέ, τότε είπα· ιδού εγώ έρχομαι να τεθώ υπό τας διαταγάς σου. Εν περιλήψει εις τα βιβλίον του Νομου είναι γραμμένον δι' εμέ, πως θα ευαρεστήσω εις σέ.

Ψαλ. 39,9 τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Ψαλ. 39,9 Πρέπει, δηλαδή, να εκτελώ το θέλημά σου, ω Θεέ μου. Επόθησα και ηθέλησα τον Νομον σου με όλην την καρδίαν μου, με όλα μου τα σπλάγχνα, Κυριε.

Ψαλ. 39,10 εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε, σὺ ἔγνως.

Ψαλ. 39,10 Εκήρυξα πρας όλους, εις μεγάλας συγκεντρώσεις λαών, την δικαιοσύνην σου. Ιδού, ούτε ημπόδισα ούτε θα σφαλίσω ποτέ τα χείλη μου, να διακηρύττουν αυτά. Κυριε, συ γνωρίζστούτο.

Ψαλ. 39,11 τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα, οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Ψαλ. 39,11 Ποτέ δεν έκρυψα μέσα εις την καρδίαν μου και δεν παρεσιώπησα την δικαιοσύνην σου. Αλλά την αλήθειαν των λόγων σου και την αξιοπιστίαν των υποσχέσεών σου και την σωτηρίαν, που μου εχάρισες, την ανήγγειλα. Δεν απέκρυψα το έλεός σου και την αλήθειάν σου από σύναξιν πολλού λαού.

Ψαλ. 39,12 σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ᾿ ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου.

Ψαλ. 39,12 Συ λοιπόν, Κυριε, μη απομακρύνης από εμέ το έλεός σου και την ευσπλαγχνίαν σου. Το έλεός σου και η αλήθειά σου ας με συγκρατούν και ας με ενισχύουν πάντοτε.

Ψαλ. 39,13 ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

Ψαλ. 39,13 Διότι με εκύκλωσαν πολλαί συμφοραί, αναρίθμητοι. Επεσαν επάνω μου αι τιμωρίαι δια τας ανομίας μου και κινδυνεύω να χάσω το φως των οφθαλμών μου. Αι αμαρτίαι μου επληθύνθησαν περισσότερον από τας τρίχας της κεφαλής μου και ο ιερός ενθουσιασμός και το σθένος της καρδίας μου με έχουν εγκαταλείψει.

Ψαλ. 39,14 εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ῥύσασθαί με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

Ψαλ. 39,14 Ευδόκησε λοιπόν, Κυριε, να με λυτρώσης από την κατάστασιν αυτήν. Κυριε, σπεύσε εις την βοήθειάν μου.

Ψαλ. 39,15 καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά·

Ψαλ. 39,15 Ας καταισχυνθούν και ας εντροπιασθούν όλοι μαζή αυτοί, που ζητούν να αφαιρέσουν την ζωήν μου. Ας στρέψουν πανικόβλητοι τα νώτα των και

ας τραπούν κατεντροπιασμένοι εις φυγήν, όσοι θέλουν την συμφοράν μου και την καταστροφήν μου.

Ψαλ. 39,16 κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι· εὖγε, εὖγε.

Ψαλ. 39,16 Ας πάρουν αμέσως ως μισθόν της κακότητός των την εντροπήν, αυτοί οι οποίοι επιχαίρουν δια τας συμφοράς μου και λέγουν εύγε, εύγε.

Ψαλ. 39,17 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ψαλ. 39,17 Ας πλημμυρίσουν δε από αγαλλίασιν και χαράν κοντά σου εκείνοι, οι οποίοι σε ποθούν και σε επικαλούνται. Αυτοί, οι οποίοι σε αγαπούν και από σε περιμένουν και παίρνουν την σωτηρίαν των, ας λέγουν πάντοτε δοξασμένος ας είναι ο Κυριος.

Ψαλ. 39,18 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, Κύριος φροντιεῖ μου. βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ· ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλ. 39,18 Εγώ δε είμαι πτωχός και άθλιος. Ελπίζω όμως και πιστεύω ακλόνητα ότι ο Κυριος θα φρρντίση δι' εμέ. Συ, Κυριε, είσαι βοηθός και υπερασπιστής μου. Μη αργοπορήσης να με βοηθήσης εις την περίστασίν μου αυτήν.

ΨΑΛΜΟΣ 40 (Μασ. 41)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 40,2 Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ

ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Ψαλ. 40,2 Μακάριος είναι ο άνθρωπος εκείνος, που κατανοεί την θέσιν του πτωχού και του πένητος, τον συμπαθεί και ενδιαφέρεται δι' αυτόν. Αυτόν εις ημέραν δύσκολον θα τον βοηθήση ο Κυριος δι' αυτήν την καλωσύνην του.

Ψαλ. 40,3 Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ καὶ μὴ παραδῴ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. 40,3 Ο Κυριος θα τον διαφύλαξη από κάθε κίνδυνον. Θα του χαρίση μακρότητα ζωής και ασφάλειαν. Θα τον καταστήση ευτυχισμένον και χαρούμενον στον κόσμον αυτόν και δεν θα τον παραδώση ποτέ εις τα χέρια των εχθρών του.

Ψαλ. 40,4 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ· ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.

Ψαλ. 40,4 Ο Κυριος θα τον βοηθήση να εγερθή υγιής από την κλίνην του. Ναι, Κυριε, θα μεταβάλης το στρώμα του, όπου κατάκειται ασθενής και πονών, εις κλίνην ανέσεως, όπου υγιής θα αναπαύεται.

Ψαλ. 40,5 ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Ψαλ. 40,5 Εγώ, κατά το διάστημα της ασθενείας μου, προσηυχήθην και είπα προς τον Θεόν· Κυριε, ελέησόν με. Θεράπευσε την ζωήν μου από την ασθένειάν της, διότι εις σε ημάρτησα και εξ αιτίας της αμαρτίας μου ησθένησα.

Ψαλ. 40,6 οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

Ψαλ. 40,6 Οι εχθροί μου είπαν λόγια κακεντρεχή και πονηρά εναντίον μου· Ποτε θα αποθάνη και θα σβήση αυτός και το όνομά του από την γην;

Ψαλ. 40,7 καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· ἡ καρδία αὐτοῦ

συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ψαλ. 40,7 Και εάν κανείς από τους κακεντρεχείς αυτούς ανθρώπους εισήρχετο στον οίκόν μου, τάχα προς επίσκεψίν μου, έλεγε προς εμέ λόγια δόλια και υποκριτικά. Συγχρόνως δε η καρδία του συνήθροιζε και εσχεδίαζε συκοφαντίας και διαβολάς, αι οποίαι τελικώς θα εξεσπούσαν εις βάρος του. Εβγαινεν έξω από το δωμάτιόν μου και συζητούσε κακά εναντίον μου.

Ψαλ. 40,8 κατ᾿ ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ᾿ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι·

Ψαλ. 40,8 Εψιθύριζαν όλοι αυτοί οι εχθροί μου εναντίον μου. Διελογίζοντο πάντοτε κακά εις βάρος μου.

Ψαλ. 40,9 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ᾿ ἐμοῦ· μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

Ψαλ. 40,9 Λογους ψευδείς και αντιθέτους προς τον νόμον του Θεού έθεταν εις κυκλοφορίαν εναντίον μου και έλεγαν· Μηπως και δεν πρόκειται ποτέ να σηκωθή πλέον υγιής, αυτός ο ασθενής, που κατάκειται και κοιμάται εις την κλίνην του;

Ψαλ. 40,10 καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ᾿ ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ᾿ ἐμὲ πτερνισμόν.

Ψαλ. 40,10 Οχι δε μόνον οι εχθροί μου, αλλά και ο επιστήθιος φίλος μου, στον οποίον είχα στηρίξει τας ελπίδας μου, αυτός ο οποίος έτρωγε εις την τράπεζάν μου το φάγητόν μου, κατέφερε εναντίον μου μεγάλον λάκτισμα.

Ψαλ. 40,11 σὺ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Ψαλ. 40,11 Συ λοιπόν, Κυριε, ελέησέ με, σπλαγχνίσου με, σήκωσέ με από την κλίνην της ασθενείας μου, και εγώ θα ανταποδώσω τα πρέποντα εις εκείνους,

που με αδικούν.

Ψαλ. 40,12 ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾿ ἐμέ.

Ψαλ. 40,12 Με αυτό το θαυμαστόν έργον του ελέους σου θα έχω πεισθή, ότι απολαμβάνω την εύνοιάν σου. Χαρις εις αυτό δεν θα καταστραφώ και δεν θα χαρή εις βάρος μου ο εχθρός μου.

Ψαλ. 40,13 ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 40,13 Συ, δια την αθωότητά μου αυτήν, με εστήριξες στο παρελθόν και θα με υποστήριξης και τώρα. Την βοήθειάν σου αυτήν εις εμέ θα την καταστήσης μόνιμον και εις όλας τας επερχομένας γενεάς.

Ψαλ. 40,14 εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. 40,14 Ας είναι δοξασμένος ο Κυριος, ο Θεός του ισραηλιτικού λαού, στους αιώνας των αιώνων. Αμήν, αμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 41 (Μασ. 42)

Εἰς τὸ τέλος· εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ψαλ. 41,2 Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός σέ, ὁ Θεός.

Ψαλ. 41,2 Οπως η διψασμένη έλαφος ποθεί πολύ και τρέχει εις τας πηγάς των καθαρών υδάτων, έτσι και η ψυχή μου ποθεί σέ, ω Θεέ μου.

Ψαλ. 41,3 ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

Ψαλ. 41,3 Μεγάλην δίψαν ησθάνθη και αισθάνεται η ψυχή μου δια σε τον αιωνίως ζώντα, τον πραγματικόν Θεόν. Ποτε λοιπόν θα αξιωθώ της χαράς να έλθω και να ίδω τον ναόν, τον ιερόν τόπον της παρουσίας σου, του Θεού μου;

Ψαλ. 41,4 ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

Ψαλ. 41,4 Επέρασα περιπετείας και θλίψεις. Τα δάκρυά μου έγιναν δι' εμέ φαγητόν μου ημέραν και νύκτα, διότι οι εχθροί έλεγαν εναντίον μου κάθε ημέραν· Που είναι ο Θεός σου;

Ψαλ. 41,5 ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ᾿ ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

Ψαλ. 41,5 Αυτόν ενεθυμήθην και η ψυχή μου εξεχύθη εις θερμήν προσευχήν. Πιστεύω ότι θα αξιωθώ της μεγάλης τιμής και χαράς να περάσω και πάλιν από τον ιερόν χώρον της θαυμαστής Σκηνής του Μαρτυρίου σου, από τον ιερόν ναόν του Θεού μου, με φωνήν αγαλλιάσεως και δοξολογίας, με εορταστικούς ψαλμούς και ύμνους.

Ψαλ. 41,6 ἱνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 41,6 Διατί λοιπόν, ω ψυχή μου, είσαι περίλυπος; Διατί αναταράσσεσαι εξ ολοκλήρου από αυτά, που ακούεις; Εχε την ελπίδα σου στον Θεόν, διότι θα έλθη πάλιν η ημέρα, κατά την οποίαν θα τον δοξολογήσω ως σωτήρα μου και Θεόν μου. Η ψυχή μου εταράχθη και πάλιν εντός μου.

Ψαλ. 41,7 πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου

ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ψαλ. 41,7 Δια τούτο από την περιοχήν αυτήν, που ευρίσκομαι, κοντά στον Ιορδάνην, από τας κορυφάς του όρους Ερμών, από τον μικρόν λόφον, ενθυμούμαι και πάλιν σε και ζητώ παρηγορίαν από την ανάμνησίν σου.

Ψαλ. 41,8 ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον.

Ψαλ. 41,8 Οπως εδώ τα ύδατα του Ιορδάνου σαν κύματα έρχονται και σαν να επικαλήται το ένα το άλλο, όπως ακούεται η βοή των καταρρακτών, που ξεχύνονται από το όρος Ερμών, έτσι επήλθαν και επέρχονται εναντίον μου αλλεπάλληλα όλα τα αγριεμένα κύματα της δικαίας σου οργής, αι συμφοραί μου.

Ψαλ. 41,9 ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ᾽ ἐμοί, προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

Ψαλ. 41,9 Αλλά ο Κυριος θα με βοηθήση, θα αποστείλη εις εμέ το έλεός του, θα με επισκεφθή κάποιον ημέραν και κατά την επακολουθούσαν νύκτα θα αναπέμψω ευχαριστηριον ωδήν, προσευχήν, προς τον Θεόν και Κυριον της ζωής μου.

Ψαλ. 41,10 ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ψαλ. 41,10 Θα είπω τότε, όπως λέγω και τώρα, στον Κυριον· Συ είσαι ο προστάτης μου, διατί έως τώρα με ελησμόνησες; Διατί να διέρχωμαι τας ημέρας μου κατηφής και πενθών και ο εχθρός μου να με καταθλίβη;

Ψαλ. 41,11 ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

Ψαλ. 41,11 Ενῷ από την πολλήν ταλαιπωρίαν και οδύνην συντρίβονται τα οστά μου, οι εχθροί μου με υβρίζουν, με εμπαίζουν και μου λέγουν κάθε ημέραν· Που είναι λοιπόν ο Θεός σου, δια να σε σώση;

Ψαλ. 41,12 ἱνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 41,12 Διατί, λοιπόν, είσαι τόσον λυπημένη, ω ψυχή μου; Διατί με συγκλονίζεις; Εχε την ελπίδα σου στον Θεόν, διότι θα έλθη και πάλιν ημέρα, που θα δοξολογήσω τον Κυριον, τον σωτήρα μου και Θεόν μου, στον ιερόν ναόν του.

ΨΑΛΜΟΣ 42 (Μασ. 43)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 42,1 Κρῖνόν με, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

Ψαλ. 42,1 Κυριε και Θεέ μου, συ ο δίκαιος κριτής, κάμε την δικαίαν υπέρ εμού κρίσιν σου, δίκασε την υπόθεσίν μου εναντίον ενός έθνους ανοσίου και ξένου προς σέ. Γλύτωσέ με και σώσε με από κάθε άδικον και δόλιον άνθρωπον.

Ψαλ. 42,2 ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου· ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ψαλ. 42,2 Διότι συ, ω Θεέ μου, είσαι η κραταιά προστασία μου και δύναμις. Διατί φαίνεται, σαν να με απώθησες από κοντά σου; Διατί με εγκατέλειψες, ώστε εγώ να διέρχομαι τας ημέρας μου σκυθρωπός και θλιμμένος, καθ' ον χρόνον με καταβαρύνει και με καταπατεί ο εχθρός μου;

Ψαλ. 42,3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὡδήγησαν

καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

Ψαλ. 42,3 Στείλε το λυτρωτικόν και χαρμόσυνον ιδικόν σου φως. Δείξε γρήγορα την αλήθειάν σου, τήρησε τας υποσχέσεις σου περί της σωτηρίας μου. Το ιδικόν σου φως και η αλήθειά σου με ωδήγησαν ασφαλώς και θα με φέρουν στο άγιον όρος, εις τα σκηνώματα τα ιδικά σου.

Ψαλ. 42,4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 42,4 Θα εισέλθω στο θυσιαστήριον του Θεού μου, θα παρουσιασθώ προς τον Θεόν μου, ο οποίος ευφραίνει και ανακαινίζει την νεότητά μου. Θα σε δοξολογήσω με ύμνους κιθάρας, ω Κυριέ μου και Θεέ μου.

Ψαλ. 42,5 ἱνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 42,5 Λοιπόν, διατί, ω ψυχή μου, είσαι περίλυπος; Διατί με συνταράσσεις και με συγκλονίζεις; Στήριξε τας ελπίδας σου στον Θεόν, διότι αυτός ασφαλώς θα έλθη βοηθός σου, και τότε θα δοξολογήσω αυτόν, ο οποίος είναι η σωτηρία μου και ο Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ 43 (Μασ. 44)

Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

Ψαλ. 43,2 Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν

ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ψαλ. 43,2 Με τα αυτιά μας, ω Θεέ, ηκούσαμεν, όταν ακόμη είμεθα παιδιά, και οι πατέρες μας σύμφωνα με την εντολήν σου μας διηγήθησαν το θαυμαστόν έργον, το οποίον συ εις εκείνας τας ημέρας των έκαμες.

Ψαλ. 43,3 ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

Ψαλ. 43,3 Η παντοδύναμος δεξιά σου εξωλόθρευσε τα κατοικούντα την Χαναάν αμαρτωλά ειδωλολατρικά έθνη και κατεφύτευσας εις την Χαναάν ως μονίμους κατοίκους της αυτούς. Ετιμώρησες εν τη δικαιοσύνη σου λαούς ασεβείς και τους εξεδίωξες από την γην της Επαγγελίας.

Ψαλ. 43,4 οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ᾿ ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι ηὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

Ψαλ. 43,4 Οι πρόγονοί μας δεν κατέκτησαν με την ρομφαίαν των ως κληρονομίαν των παντοτεινήν την γην Χαναάν. Δεν τους έσωσε κατά τας μάχας εναντίον των ειδωλολατρικών εθνών η δύναμις του βραχίονός των, αλλά η παντοδύναμος δεξιά σου, Κυριε, και ο ιδικός σου βραχίων, η προσωπική σου εμφάνισις και εύνοια, αυτά τους έσωσαν. Διότι συ από τον εαυτόν σου ευδόκησες να τους προσφέρης την γην Χαναάν.

Ψαλ. 43,5 σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ·

Ψαλ. 43,5 Συ ο ίδιος είσαι και σήμερον ο ιδικός μου βασιλεύς και Θεός, ο οποίος διέταξες και επραγματοποιήθησαν νικηφόροι πόλεμοι του Ισραήλ κατά το παρελθόν.

Ψαλ. 43,6 ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

Ψαλ. 43,6 Δια σου και τώρα θα συντρίψωμεν και θα καταβάλωμεν τους εχθρούς

μας και εν τω ονόματί σου θα εκμηδενίσωμεν εκείνους, οι οποίοι επέρχονται εναντίον μας.

Ψαλ. 43,7 οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με·

Ψαλ. 43,7 Δεν στηρίζω εγώ σήμερον τας ελπίδας μου στο τόξον μου, ούτε πιστεύω ότι η ρομφαία μου θα με σώση, αλλά Συ θα με σώσης.

Ψαλ. 43,8 ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

Ψαλ. 43,8 Διότι και στο παρελθόν συ μας διέσωσες από εκείνους, οι οποίοι μας κατέθλιβαν, και κατεξηυτέλισες εκείνους, οι οποίοι μας εμισούσαν.

Ψαλ. 43,9 ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογηθησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. (διάψαλμα).

Ψαλ. 43,9 Εις σέ, λοιπόν, τον παντοδύναμον και πανάγαθον Θεόν θα καυχώμεθα όλας τας ημέρας της ζωής μας και θα δοξολογούμεν την παντοδυναμίαν σου ακαταπαύστως.

Ψαλ. 43,10 νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Ψαλ. 43,10 Τωρα όμως μας έσπρωξες μακρυά σου και μας εντρόπιασες εις τα μάτια των άλλων λαών. Δεν εκστρατεύεις πλέον, ω Θεέ μου, μαζή με τας στρατιωτικάς δυνάμεις μας.

Ψαλ. 43,11 ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

Ψαλ. 43,11 Παρεχώρησες να γυρίσωμεν νικημένοι τις πλάτες προ των εχθρών μας και εκείνοι, που μας εμισούσαν, μας ελαφυραγωγούσαν, δια να θησαυρίζουν εις βάρος μας.

Ψαλ. 43,12 ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας

ἡμᾶς·

Ψαλ. 43,12 Μας παρέδωκες στους εχθρούς μας σαν πρόβατα προωρισμένα εις σφαγήν και εις βρώσιν. Μας διεσκόρπισες μεταξύ των ειδωλολατρικών εθνών αιχμαλώτους.

Ψαλ. 43,13 ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

Ψαλ. 43,13 Επέτρεψες να πωληθή ο λαός σου δια το τίποτε, σαν άχρηστοι και χωρίς καμμίαν αξίαν δούλοι. Και όλα αυτά, καθ' ον χρόνον δεν ήτο πολύ το πλήθος εκείνων, οι οποίοι με αλαλαγμούς επετέθησαν εναντίον μας και μας κατενίκησαν.

Ψαλ. 43,14 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·

Ψαλ. 43,14 Παρεχώρησες να γίνωμεν εμπαιγμός στους γειτονικούς μας λαούς. Χλευασμός και περίγελως εις τα τριγύρω από ημάς έθνη.

Ψαλ. 43,15 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

Ψαλ. 43,15 Παροιμιώδης κατήντησεν η τρομερά κατάπτωσίς μας μεταξύ των ειδωλολατρικών εθνών, των οποίων οι λαοί κινούν εμπαικτικώς τας κεφαλάς των δια την καταστροφήν μας.

Ψαλ. 43,16 ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μού ἐστι, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με

Ψαλ. 43,16 Καθ' όλην αυτήν την περίοδον, ο εξευτελισμός του ταπεινωμένου λαού ευρίσκεται προ των οφθαλμών μου και η εντροπή μου έχει απλωθή και έχει σκεπάσει το πρόσωπόν μου

Ψαλ. 43,17 ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

Ψαλ. 43,17 Και τούτο εξ αιτίας των εμπαιγμών από εκείνους, οι οποίοι μας υβρίζουν και μας περιφρονούν, εξ αιτίας της καταφρονήσεως, η οποία διαγράφεται έντονα στο πρόσωπον και το βλέμμα των εχθρών μας και των καταδιωκόντων ημάς.

Ψαλ. 43,18 ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ᾿ ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου,

Ψαλ. 43,18 Ολα αυτά τα δεινά εξέσπασαν εναντίον μας, και όμως ημείς δεν σε ελησμονήσαμεν. Δεν κατεπατήσαμεν τον νόμον σου και την διαθήκην σου.

Ψαλ. 43,19 καὶ οὐκ ἀπέστη είς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

Ψαλ. 43,19 Η καρδία μας δεν απεμακρύνθη από σέ. Συ όμως, Κυριε, επέτρεψες με τας θλίψεις αυτάς να χάσωμεν τον δρόμον μας και να παρεκκλίνωμεν από τον ιδικόν σου δρόμον.

Ψαλ. 43,20 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

Ψαλ. 43,20 Διότι μας εταπείνωσες στον τόπον αυτόν της ταλαιπωρίας και υποδουλώσεως. Εκεί μας εκάλυψεν η ζοφερά σκια του θανάτου.

Ψαλ. 43,21 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον,

Ψαλ. 43,21 Εάν είχαμεν λησμονήσει το όνομα του Θεού μας, εάν είχαμεν υψώσει ικετευτικάς τας χείρας προς άλλον θεόν ψευδή ειδωλολατρικόν,

Ψαλ. 43,22 οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

Ψαλ. 43,22 ο Θεός μας δεν θα είχε αντιληφθή τούτο και δεν θα μας εζητούσε τον λόγον; Αυτός γνωρίζει και τα πλέον απόκρυφα αισθήματα και

βουλεύματα των καρδιών μας.

Ψαλ. 43,23 ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ψαλ. 43,23 Αλλ' ημείς, Κυριε, προς χάριν σου υφιστάμεθα θανάσιμα μαρτύρια όλην την ημέραν. Εθεωρήθημεν ως πρόβατα συρόμενα εις την σφαγήν.

Ψαλ. 43,24 ἐξεγέρθητι· ἱνατί ὑπνοῖς, Κύριε; ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

Ψαλ. 43,24 Σηκω επάνω. Διατί φαίνεται ότι κοιμάσαι, Κυριε; Σηκω και μη μας σπρώχνης μακρυά από κοντά σου, δια να μη καταστραφώμεν εξ ολοκλήρου.

Ψαλ. 43,25 ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

Ψαλ. 43,25 Διατί γυρίζεις αλλού το πρόσωπόν σου; Λησμονείς την δυστυχίαν και την θλίψιν μας;

Ψαλ. 43,26 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

Ψαλ. 43,26 Σπλαγχνίσου μας, Κυριε, διότι η ζωη μας κατέπεσεν στο χώμα του τάφου. Η κοιλία μας εκολλήθη στο έδαφος και εποδοπατήθημεν από τους εχθρούς μας.

Ψαλ. 43,27 ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. 43,27 Σηκω, Κυριε, βοήθησέ μας, και γλύτωσέ μας εις δόξαν του αγίου σου Ονόματος.

ΨΑΛΜΟΣ 44 (Μασ. 45)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν· ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ψαλ. 44,2 Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ψαλ. 44,2 Από την γεμάτην ιερά αισθήματα καρδίαν μου υπερεξεχείλισε και εξεπήγασε λόγος έξοχος, ωραίος, σωτήριος. Ναι· απαγγέλλω εγώ το ποίημά μου στον βασιλέα. Η γλώσσά μου θα μεταβληθή εις πένναν ταχογράφου γραμματέως, δια να εκφράση τα ιερά συναισθήματα της καρδίας μου.

Ψαλ. 44,3 ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 44,3 Είσαι συ, ω Χριστέ και Μεσσία, ωραιότατος. Η ωραιότης σου υπερβαίνει όλας τας καλλονάς των ανθρώπων. Ιδιαιτέρα χάρις έχει χυθή στους λόγους των χειλέων σου. Δια τούτο ο Θεός σε ηυλόγησε, σου έδωσε χάριτας και δωρεάς εις όλους τους αιώνας.

Ψαλ. 44,4 περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου

Ψαλ. 44,4 Ζώσε γύρω από τη μέσην σου και κρέμασε παρά τον μηρόν σου την ρομφαίαν σου, ω δυνατέ, ώστε αυτή να είναι ο επί πλέον οπλισμός εις την ωραιότητά σου και το κάλλος σου.

Ψαλ. 44,5 καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾳότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

Ψαλ. 44,5 Τέντωσε το τόξον σου και προχώρει με επιτυχίαν. Στήσε το βασίλειον της

αληθείας σου, της πραότητος και της δικαιοσύνης. Και ασφαλώς η παντοδύναμος δεξιά σου θα σε οδηγήση εις θαυμαστά κατορθώματα.

Ψαλ. 44,6 τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ -λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται- ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

Ψαλ. 44,6 Τα βέλη σου, ω δυνατέ, είναι ακονισμένα και αιχμηρά. Πλήθος από τους εχθρούς σου θα πέσουν νεκροί κάτω εις την γην, διότι αυτά θα εμπηγνύωνται εις τας καρδίας των εχθρών του βασιλέως.

Ψαλ. 44,7 ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Ψαλ. 44,7 Ο βασιλικός σου θρόνος, ω Θεέ Χριστέ μου, θα παραμένη ακλόνητος εις όλους τους αιώνας και η βασιλική σου ράβδος θα είναι εξουσία ευθύτητος και δικαιοσύνης.

Ψαλ. 44,8 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Ψαλ. 44,8 Ηγάπησες την δικαιοσύνην και εμίσησες την παρανομίαν. Δια τούτο, ω Θεέ Χριστέ μου, ο Θεός πατήρ σου σε έχρισε με πνευματικόν χρίσμα αγαλλιάσεως, ασυγκρίτως ανώτερον από το χρίσμα του ελαίου, με το οποίον εχρίοντο οι ιερείς, οι προφήται και οι βασιλείς, αυτοί που συμβρλικώς μετείχον εις ομοίαν χρίσιν με την ιδικήν σου.

Ψαλ. 44,9 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὔφρανάν σε.

Ψαλ. 44,9 Ευώδη μύρα, σμύρνα, αρωματώδες δάκρυ πολυτίμου δένδρου και κασία, εκπέμπουν την ευωδίαν των από τα ιμάτιά σου, τα οποία μόλις τώρα εξήχθησαν από πολύτιμα κιβώτια ελεφαντοστού και σε ηύφραναν με την γλυκείαν ευωδίαν των.

Ψαλ. 44,10 θυγατέρας βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ψαλ. 44,10 Πριγκίπισσαι, θυγατέρες βασιλέων, αποτελούν την τιμητικήν συνοδείαν σου. Εις τα δεξιά σου μεγαλοπρεπής ίσταται η βασίλισσα, στολισμένη και φέρουσα φόρεμα υφασμένον με χρυσάς κλωστάς και ποικίλα κεντήματα και χρώματα.

Ψαλ. 44,11 ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου·

Ψαλ. 44,11 Συ, ω μελλόνυμφος κόρη, άκουσε την συμβουλήν μου. Κλίνε το αυτί σου, ώστε να ακούη με προσοχήν και να δέχεται τας εντολάς του και λησμόνησε εντελώς τον λαόν, στον οποίον μέχρι τώρα ανήκες, και αυτόν ακόμη τον πατρικόν σου οίκον.

Ψαλ. 44,12 καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου,

Ψαλ. 44,12 Τοτε ο βασιλεύς νυμφίος σου θα αγαπήση το κάλλος σου. Επειδή όμως αυτός είναι και ο Κυριος σου,

Ψαλ. 44,13 καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ψαλ. 44,13 θα προσκυνήσης αυτόν. Η περίφημος και πλουσιωτάτη Τυρος θα αποστείλη, τιμής ένεκεν, πολλά δώρα. Οι πλούσιοι άρχοντες των λαών θα ζητούν ικετευτικώς, ώσαν εις λιτανείαν, την εύνοιαν του προσώπου σου.

Ψαλ. 44,14 πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ψαλ. 44,14 Ολη η δόξα της νύμφης, η οποία είναι θυγάτηρ του βασιλέως, προέρχεται από τον πλούσιον εσωτερικόν στολισμόν της αρετής και των πνευματικών της χαρίτων. Με κροσσωτόν χρυσοκέντητον ένδυμα είναι περιβεβλημένη και στολισμένη.

Ψαλ. 44,15 ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι·

Ψαλ. 44,15 Θα προσαχθούν στον βασιλέα παρθένοι, αι οποίαι θα ακολουθούν οπίσω από αυτήν ως τιμητική της συνοδεία. Αι φίλαι της, που την συνοδεύουν, θα προσαχθούν εις σε τον βασιλέα και νυμφίον.

Ψαλ. 44,16 ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ψαλ. 44,16 Ούτως αι δύο μεγαλοπρεπείς πομπαί, νυμφίου και νύμφης, θα προχωρούν με χαράν και αγαλλίασιν και θα φθάσουν στο ανάκτορον του βασιλέως νυμφίου.

Ψαλ. 44,17 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοί· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. 44,17 Ω βασίλισσα, αντί των προγόνων σου τους οποίους εγκατέλειψες και ηρνήθης, θα είναι τώρα εις την θέσιν αυτών τα τέκνα σου, τα οποία εγεννήθησαν εις σε από τον πνευματικόν σου γάμον με τον νυμφίον Χριστόν. Θα αναδείξης και θα καταστήσης αυτούς άρχοντας εις ολόκληρον την γην.

Ψαλ. 44,18 μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 44,18 Ω βασιλεύ, θα μνημονεύω και θα διαλαλώ το Ονομά σου εις τας γενεάς των γενεών. Δια τούτο λαοί και φυλαί διάφοροι θα σε υμνολογούν ακατοπταύστως στον αιώνα του αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ 45 (Μασ. 46)

Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

Ψαλ. 45,2 Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Ψαλ. 45,2 Ο Θεός μας στο παρελθόν υπήρξε το απόρθητον καταφύγιόν μας, η ακατανίκητος δύναμίς μας, ο βοηθός εις τας μεγάλας θλίψεις, αι οποίαι μας είχαν εύρει.

Ψαλ. 45,3 διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ψαλ. 45,3 Δια τούτο δεν θα φοβηθώμεν και τώρα, έστω και αν συγκλονίζεται εκ θεμελίων όλη η γη, και βουνά ολόκληρα αποσπώνται και βυθίζωνται στο μέσον των ωκεανών.

Ψαλ. 45,4 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 45,4 Εστω και αν ταραχθούν και βουΐζουν τα ύδατα των θαλασσών, και αν αναστατωθούν τα όρη με την τρομεράν δύναμιν του Κυρίου, ημείς δεν θα φοβηθώμεν.

Ψαλ. 45,5 τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.

Ψαλ. 45,5 Η Ιερουσαλήμ κατά τον καιρόν αυτόν της αναταραχής των στοιχείων θα διατηρηθή εν ασφαλεία. Τα ρεύματα του ποταμού, ο οποίος ρέει πλησίον της, ευφραίνουν την πόλιν του Θεού, την οποίαν ο Υψιστος ηγίασε, δια να είναι ιερός τόπος κατοικίας του.

Ψαλ. 45,6 ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ.

Ψαλ. 45,6 Ο Θεός κατοικεί εν τω μέσω αυτής και την προστατεύει, ώστε να μη σαλευθή. Ταχέως στον κατάλληλον καιρόν και αποτελεσματικώς θα την

βοηθήση ο Κυριος.

Ψαλ. 45,7 ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Ψαλ. 45,7 Εταράχθησαν τα έθνη εναντίον της Ιερουσαλήμ, εκινήθησαν εναντίον της βασίλεια ολόκληρα, αλλά ο Κυριος εξαπέλυσεν εκ των άνω φωνήν και εβροντησε και εσείσθη ολόκληρος η γη.

Ψαλ. 45,8 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾿ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 45,8 Ο Κυριος όλων των δυνάμεων του ουρανού και της γης είναι μαζή μας. Προστάτης μας είναι αυτός ούτος ο Θεός του πατριάρχου μας Ιακώβ.

Ψαλ. 45,9 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψαλ. 45,9 Ελάτε όλοι και ίδετε τα μεγάλα έργα του Θεού. Τα θαυμαστά τρόπαια, τα οποία έστησεν εις την χώραν μας.

Ψαλ. 45,10 ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Ψαλ. 45,10 Αυτός είναι που καταπαύει τους πολέμους έως εις τα πέρατα της γης της Επαγγελίας. Συντρίβει τα τόξα των εχθρών, σπάζει τα όπλα των και κατακαίει τας μεγάλας ασπίδας των με φωτιά.

Ψαλ. 45,11 σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Ψαλ. 45,11 Αφήσατε κατά μέρος κάθε βιοτικόν περισπασμόν και μάθετε ότι εγώ είμαι ο αληθινός Θεός. Θα δοξασθώ δε και μεταξύ των άλλων εθνών, θα μεγαλυνθώ εις όλην την οικουμένην.

Ψαλ. 45,12 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾿ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ψαλ. 45,12 Ο Κυριος των αγγελικών δυνάμεων είναι μαζή μας, ο Θεός του Ιακώβ

αυτός είναι ο βοηθός και προστάτης μας.

ΨΑΛΜΟΣ 46 (Μασ. 47)

Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός.

Ψαλ. 46,2 Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ψαλ. 46,2 Ολα τα έθνη χειροκροτήσατε. Ζητωκραυγάσατε και αλαλάξατε προς δόξαν του Θεού με φωνήν μεγάλης χαράς.

Ψαλ. 46,3 ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. 46,3 Διότι ο Κυριος είναι ο Υψιστος Θεός, φοβερός, μέγας βασιλεύς ολοκλήρου της οικουμένης.

Ψαλ. 46,4 ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·

Ψαλ. 46,4 Υπεδούλωσεν εις ημάς άλλους λαούς, έθνη ειδωλολατρικά υπέταξε κάτω από τους πόδας μας.

Ψαλ. 46,5 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 46,5 Εδιάλεξε και έδωκεν εις ημάς ως μόνιμον πατρίδα την ιδικήν του κληρονομίαν, την ωραιοτάτην αυτήν χώραν του ισραηλιτικού λαού, την οποίαν πολύ ηγάπησεν.

Ψαλ. 46,6 ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ψαλ. 46,6 Ενίκησεν ο Θεός και ανέβη στον ουρανόν εν μέσω αλαλαγμών. Ανέβη ο

Κυριος, ενώ αι σάλπιγγες αντηχούσαν θριαμβευτικά θούρια.

Ψαλ. 46,7 ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε,

Ψαλ. 46,7 Ψαλατε ύμνους στον Θεόν μας, ψάλατε, ψάλατε με μουσικά όργανα εγκωμιάζοντες τον βασιλέα μας.

Ψαλ. 46,8 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς.

Ψαλ. 46,8 Ψαλατε, διότι ο Θεός μας είναι βασιλεύς όλου του κόσμου. Ψαλατε προς αυτόν με επίγνωσιν του μεγαλείου του.

Ψαλ. 46,9 ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

Ψαλ. 46,9 Ο Θεός μας εβασίλευσε και θα βασιλεύση εις όλα τα ειδωλολατρικά έθνη. Ο Θεός κάθεται επάνω στον άγιον, τον υπέρλαμπρον ουράνιον θρόνον του.

Ψαλ. 46,10 ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. 46,10 Οι άρχοντες των λαών συνήχθησαν ενώπιον του Θεού του Αβραάμ, διότι του Θεού δούλοι είναι οι κραταιοί αυτοί άρχοντες του κόσμου και δια τούτο πλησίον του Θεού εξυψώθησαν και εδοξάσθησαν πάρα πολύ.

ΨΑΛΜΟΣ 47 (Μασ. 48)

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ· δευτέρα σαββάτου.

Ψαλ. 47,2 Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει

ἁγίῳ αὐτοῦ,

Ψαλ. 47,2 Μέγας είναι, ο Κυριος και άξιος να υμνολογήται ακαταπαύστως με το παραπάνω από όλους μας εις την πόλιν του και στον ιερόν λόφον της Σιών·

Ψαλ. 47,3 εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βοῤῥᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Ψαλ. 47,3 στο ασφαλώς και ακλονήτως ριζωμένον αγαλλίαμα αυτό όλου του κόσμου. Ποσον ωραία είναι τα υψώματά σου, Σιών! Μαλιστα τα προς βορράν υψωμένα πλευρά του, όπου είναι ο ναός και κάτω από αυτά η Ιερουσαλήμ, η πόλις του μεγάλου βασιλέως.

Ψαλ. 47,4 ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

Ψαλ. 47,4 Ο Θεός καθιστά γνωστήν και εμφανή την παρουσίαν του στους οχυρούς πλουσίους πύργους της πόλεως, όταν προσφέρη την έγκαιρον βοήθειάν του και προστασίαν εις αυτήν.

Ψαλ. 47,5 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

Ψαλ. 47,5 Διότι ιδού, οι βασιλείς της γης συνεκεντρώθησαν από τας διαφόρους χώρας. Εισήλθον όλοι μαζή εις τα σύνορα της Ιουδαίας, έφθασαν απέναντι της Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 47,6 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

Ψαλ. 47,6 Μολις όμως αντίκρυσαν την πόλιν, κατεπλάγησαν, εταράχθησαν, συνεκλονίσθησαν,

Ψαλ. 47,7 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν, ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

Ψαλ. 47,7 τρόμος τους κατέλαβε. Εδοκίμασαν πόνους, ωσάν εκείνους που αισθάνεται η επίτοκος γυνή.

Ψαλ. 47,8 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς.

Ψαλ. 47,8 Θα τους συντρίψης, συ Κυριε, με την δύναμίν σου, όπως με τον ορμητικόν άνεμον συντρίβεις τα περίφημα πλοία, τα οποία πλέουν εις την Θαρσίς, έως εις τα άκρα της Μεσογείου.

Ψαλ. 47,9 καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (διάψαλμα).

Ψαλ. 47,9 Καθώς ηκούσαμεν να μας διηγούνται οι πρόγονοί μας, έτσι είδαμεν σήμερον εις την πόλιν αυτήν του Κυρίου και βασιλέως των ουρανίων και επιγείων δυνάμεων, εις την πόλιν του Θεού μας. Είδομεν μεγάλα πράγματα. Ο Θεός έχει θεμελιώσει την Ιερουσαλήμ, δια να μένη ακλόνητος στον αιώνα.

Ψαλ. 47,10 ὑπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Ψαλ. 47,10 Από την προσωπικήν μας πείραν εγνωρίσαμεν, ω Θεέ μας, το έλεός σου, να πραγματοποιή θαυμαστά έργα εν μέσω του λαού σου.

Ψαλ. 47,11 κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς· δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

Ψαλ. 47,11 Οπως το όνομά σου, ω Θεέ, είναι μέγα και φοβερόν, έτσι πρέπει και η δοξολογία σου κατά παρόμοιον τρόπον να ακουσθή έως εις τα πέρατα της γης. Η παντοδύναμος δεξιά σου είναι γεμάτη από δικαίας αμοιβάς αλλά και δικαίας τιμωρίας.

Ψαλ. 47,12 εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιὼν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν κριμάτων σου, Κύριε.

Ψαλ. 47,12 Ας ευφρανθή, λοιπόν, ο λόφος Σιών δια την προστασίαν, που απολαμβάνει εκ μέρους σου. Ας πλημμυρίσουν, Κυριε, από χαράν και αγαλλίασιν αι πόλεις της Ιουδαίας δια τας δικαίας αυτάς επί των λαών κρίσεις και αποφάσεις σου.

Ψαλ. 47,13 κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς,

Ψαλ. 47,13 Σεις δε οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ περιτριγυρίσατε με χαράν την πόλιν σας, κυττάξατέ την και μετρήσατε ένα προς ένα τους πύργους, οι οποίοι με την δύναμιν του Θεού διεφυλάχθησαν ακέραιοι και σώοι.

Ψαλ. 47,14 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ψαλ. 47,14 Αναλογισθήτε την δύναμίν της και κατανοήσατε, πόσον είναι ισχυρά. Περιεργασθήτε με ακόμη μεγαλυτέραν προσοχήν ένα προς ένα τους υπερηφάνους πύργους των θησαυρών, δια να διηγηθήτε αυτά και εις την άλλην γενεάν, η οποία και θα σας διαδεχθή·

Ψαλ. 47,15 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. 47,15 να διηγηθήτε ότι ο Θεός μας είναι εκείνος, ο οποίος έστειλε την σωτηρίαν μας. Ο Θεός μας, ο ζων στους αιώνας των αιώνων, αυτός θα μας προστατεύη και θα μας καθοδηγή δια παντός.

ΨΑΛΜΟΣ 48 (Μασ. 49)

Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ψαλ. 48,2 Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

Ψαλ. 48,2 Ολα τα έθνη αυτά τα οποία θα σας πω. Ανοίξατε τα αυτιά σας και

ακροασθήτε με προσοχήν όλοι οι κάτοικοι της γης,

Ψαλ. 48,3 οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

Ψαλ. 48,3 οι εντόπιοι κάθε περιοχής και οι άλλοι άνθρωποι, όλοι μαζή πλούσιοι και πτωχοί.

Ψαλ. 48,4 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Ψαλ. 48,4 Το στόμα μου θα λαλήση σοφίαν, βαθειά και εμπεριστατωμένη μελέτη της καρδίας και του νου μου θα εκφρασθή με λόγους γεμάτους σύνεσιν.

Ψαλ. 48,5 κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ψαλ. 48,5 Εγώ ο ίδιος θα κλίνω το αυτί μου εις τας αληθείας, τας οποίας το Πνεύμα του Θεού υπό μορφήν παραβολής μου εμπνέει. Με την μουσικήν αρμονίαν του ψαλτηρίου θα εκθέσω το σκοτεινόν και δύσκολον πρόβλημα, που θα διαπραγματευθώ.

Ψαλ. 48,6 ἱνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

Ψαλ. 48,6 Διατί να φοβούμαι κατά τας ημέρας των δοκιμασιών και των κινδύνων; Μονον η ιδική μου αμαρτία και ο κακός τρόπος της ζωής μου ημπορεί να με βλάψη, αλλά δεν μου καταμαρτυρεί κάτι τέτοιο η συνείδησίς μου.

Ψαλ. 48,7 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι,

Ψαλ. 48,7 Αλλοι είναι, που ζητούν την εξοντωσίν μου· εκείνοι που έχουν πεποίθησιν εις την δύναμίν των, αυτοί που καυχώνται δια τον πολύν αυτών πλούτον.

Ψαλ. 48,8 ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ

ἐξίλασμα ἑαυτοῦ

Ψαλ. 48,8 Θα αντικρύησουν όμως και αυτοί τον θάνατον, από τον οποίον ούτε ο στοργικώτερος αδελφός δεν ημπορεί να τους σώση. Πως λοιπόν είναι δυνατόν να τους γλυτώση ο οποιοσδήποτε ξένος άνθρωπος; Κανείς δεν ημπορεί να προσφέρη προς τον Θεόν εξιλεωτικήν προσφοράν, δια να διαφύγη τον θάνατον·

Ψαλ. 48,9 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα

Ψαλ. 48,9 να προσφέρη τίμημα, δια να εξαγοράση την ζωήν του από τον θάνατον, έστω και αν εκοπίασεν εις όλην του την ζωήν, ώστε να θησαυρίση πολλά χρήματα,

Ψαλ. 48,10 καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν,

Ψαλ. 48,10 δια να ζήση παντοτεινά ευτυχής μέχρι τέλους. Ο ασεβής δεν θα θελήση να ίδη και να εννοήση την φθοράν του ανθρώπου δια του θανάτου,

Ψαλ. 48,11 ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν,

Ψαλ. 48,11 έστω και αν βλέπη και αυτούς ακόμη τους σοφούς να αποθνήσκουν. Κατά τον ίδιον τρόπον, ο άφρων ασεβής και ο ανόητος αμαρτωλός θα αποθάνουν και θα αφήσουν τα πλούτη των εις τα χέρια ξένων.

Ψαλ. 48,12 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Ψαλ. 48,12 Οι τάφοι των θα είναι αι παντοτειναί κατοικίαι των. Αυτή θα είναι η κατασκήνωσίς των, εις την οποίαν θα μένουν εις όλας τας γενεάς. Κατέγραψαν ανοήτως επ' ονόματί των τα κτήματα και τα οικόπεδά των νομίζοντες ότι έτσι θα τα κατέχουν αιωνίως.

Ψαλ. 48,13 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Ψαλ. 48,13 Ταλαίπωρος άνθρωπος! Ενῷ έχει τιμήν και αξίαν, ως λογικόν δημιούργημα του Θεού, δεν κατενόησε τούτο. Αλλά ήλθε και ετάχθη εις την θέσιν των ανοήτων κτηνών, έγινεν όμοιος με αυτά κατά την ανοησίαν και την ζωήν.

Ψαλ. 48,14 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 48,14 Αυτός είναι ο τρόπος της ζωής των αμαρτωλών, που τους εξομοιώνει με τα κτήνη και γίνεται εις αυτούς πρόσκομμα δια την αρετήν και αιτία της καταστροφής των. Και παρ' όλα αυτά, αφού αυτοί αποθάνουν, παρουσιάζονται άλλοι ασεβείς, οι οποίοι τους επαινούν με τα λόγια των, εγκρίνουν την διαγωγήν και την ζωήν των και θέλουν να τους μιμηθούν.

Ψαλ. 48,15 ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.

Ψαλ. 48,15 Σαν πρόβατα προς σφαγήν τους έρριψεν ο Θεός στον άδην. Ο θάνατος ως άλλος κακός ποιμήν θα τους οδηγή εκεί. Εξ άλλου πολύ σύντομα οι προς το παρόν αφανείς και πτωχοί δίκαιοι θα αναδειχθούν υπέρτεροί των και κύριοί των και η βοήθεια, την οποίαν εκείνοι αντλούσαν από τα πλούτη των, θα αποδειχθή εντελώς άχρηστος μέσα στον άδην. Από την επίγειον δόξαν και μεγαλοπρέπειάν των εξεδιώχθησαν και απεγυμνώθησαν.

Ψαλ. 48,16 πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. (διάψαλμα).

Ψαλ. 48,16 Αλλά ως προς εμέ, ο Θεός θα ελευθερώση την ψυχήν μου από την εξουσίαν του άδου, όταν θα με παραλάβη από την παρούσαν ζωήν.

Ψαλ. 48,17 μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·

Ψαλ. 48,17 Μη καταπλήσσεσαι, λοιπόν, και μη ταράσσεσαι ψυχικώς, όταν ο ασεβής άνθρωπος πλουτίζη, δταν μεγαλώνη η δόξα του οίκου του.

Ψαλ. 48,18 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

Ψαλ. 48,18 Διότι, όταν θα αποθάνη, τίποτε δεν θα πάρη μαζή του από τα πλούτη του, ούτε η δόξα του θα κατεβή μαζή με αυτόν στον άδην.

Ψαλ. 48,19 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεταί σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

Ψαλ. 48,19 Εφ' όσον βέβαια ζη τον παρόντα επιγειον βίον, θα επαινήται από τους κόλακας, αυτός δε ο ίδιος θα επαινέση και σέ, όταν θα εκτραπής εις κολακείας και επαίνους προς αυτόν.

Ψαλ. 48,20 εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

Ψαλ. 48,20 Θα αποθάνη όμως και θα μεταβή να συναντήση τους προγόνους του. Ποτέ πλέον δεν θα ίδη το φως του ηλίου.

Ψαλ. 48,21 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Ψαλ. 48,21 Ταλαίπωρος άνθρωπος! Ενῷ έχει πάρει από τον Θεόν την ανυπολόγιστον τιμήν της λογικής του φύσεως, δεν εσυνετίσθη, αλλά έταξε τον εαυτόν του εις την θέσιν των ανοήτων κτηνών, έγινε όμοιος με αυτά κατά τον τρόπον της ζωής και τα ένστικτα.

ΨΑΛΜΟΣ 49 (Μασ. 50)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 49,1 Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

Ψαλ. 49,1 Ο αιώνιος και απειροτέλειος Θεός, ο Κυριος όλων των καττά χάριν Θεών, των αρχόντων και δικαστών της γης, προσκαλεί όλην την οικουμένην από ανατολών μέχρι δυσμών.

Ψαλ. 49,2 ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ,

Ψαλ. 49,2 Ακτινοβολείται από την Σιών η ασύλληπτος λαμπρότης και ωραιότης της απείρου τελειότητός του.

Ψαλ. 49,3 ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

Ψαλ. 49,3 Ο Κυριος έρχεται ολοφάνερα με το μεγαλείον της δόξης του. Δεν θα τηρήση πλέον σιωπήν. Καυστικόν πυρ προπορεύεται έμπροσθέν του. Και καταιγίς μεγάλη εκσπά ολόγυρά του.

Ψαλ. 49,4 προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ·

Ψαλ. 49,4 Προσκαλεί ως μάρτυρας τον ουρανόν άνω και την γην κάτω, προκειμένου να στήση δικαστήριον και να δικάση τον λαόν του.

Ψαλ. 49,5 συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις,

Ψαλ. 49,5 Σεις οι άγγελοι συναθροίσατε, λοιπόν, ενώπιόν του τους αγίους του, τους εκλεκτούς Ισραηλίτας, οι οποίοι έδειξαν την αγαθήν διάθεσίν των με τας ευλαβείς θυσίας τότε, που εδέχθησαν την διαθήκην του στο όρος Σινά.

Ψαλ. 49,6 καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι. (διάψαλμα).

Ψαλ. 49,6 Οι ουρανοί θα καταθέσουν ως μάρτυρες δια την δικαιοσύνην του, διότι αυτός είναι τώρα ο υπέρτατος δικαστής.

Ψαλ. 49,7 ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ Θεὸς ὁ Θεός σού εἰμι ἐγώ.

Ψαλ. 49,7 Ο Κυριος ομιλεί. Ακουσε, λαέ μου, διότι θα ομιλήσω προς σέ, ισραηλιτικέ λαέ· δώσε προσοχήν, διότι θα διαμαρτυρηθώ εντόνως προς σέ. Εγώ, που ομιλώ, είμαι ο Θεός όλου του κόσμου και ιδιαιτέρως ο ιδικός σου Θεός.

Ψαλ. 49,8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ψαλ. 49,8 Δεν θα σε ελέγξω δια τας διαφόρους θυσίας σου. Τα ολοκαυτώματά σου, που προσφέρονται προς εμέ, ευρίσκονται πάντοτε ενώπιόν μου.

Ψαλ. 49,9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

Ψαλ. 49,9 Αλλά δεν έχω ανάγκην να δεχθώ μόσχους από τον οίκον σου και τράγους από τα κοπάδια σου.

Ψαλ. 49,10 ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες·

Ψαλ. 49,10 Διότι όλα τα άγρια θηρία των δασών είναι ιδικά μου, όπως και τα κατοικίδια ζώα, τα οποία βόσκουν εις τα όρη, και οι βόες, όλα είναι ιδικά μου.

Ψαλ. 49,11 ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ᾿ ἐμοῦ ἐστιν.

Ψαλ. 49,11 Εγώ γνωρίζω πολύ καλά τα πάντα. Είμαι ο Κυριος επί των πτηνών του

ουρανού και η ωραία πολύχρωμος βλάστησις του αγρού ευρίσκεται πάντοτε εις την κυριότητά μου.

Ψαλ. 49,12 ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ψαλ. 49,12 Εάν θα πεινάσω, δεν πρόκειται να σου είπω να μου δώσης φαγητόν, διότι ιδική μου είναι όλη η γη και όλα εκείνα, από τα οποία αυτή είναι γεμάτη.

Ψαλ. 49,13 μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

Ψαλ. 49,13 Μηπως έχω εγώ ανάγκην να φάγω κρέατα ταύρων και να πίω αίμα τράγων; Οχι βέβαια.

Ψαλ. 49,14 θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου·

Ψαλ. 49,14 Δι' αυτό συ πρόσφερε στον Θεόν σου ως θυσίαν την δοξολογίαν και εκπλήρωσε όλα τα τάματα, που έχεις τάξει προς αυτόν.

Ψαλ. 49,15 καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. (διάψαλμα).

Ψαλ. 49,15 Επικάλεσαί με εις περίοδον θλίψεως και εγώ θα σε απαλλάξω από αυτήν και συ ευγνωμονών θα με δοξολογήσης.

Ψαλ. 49,16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

Ψαλ. 49,16 Εις δε τον αμαρτωλόν είπεν ο Θεός· Διατί συ τολμάς και διηγείσαι τους νόμους και τας εντολάς μου και παίρνεις στο αμαρτωλόν στόμα σου την διαθήκην μου, την οποίαν συ καταπατείς;

Ψαλ. 49,17 σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ψαλ. 49,17 Συ εμίσησες την διορθωτικήν παιδαγωγίαν μου και πετάς προς τα οπίσω

με περιφρόνησιν τους λόγους μου.

Ψαλ. 49,18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

Ψαλ. 49,18 Εάν έβλεπες κλέπτην έτρεχες και συ μαζή του ως συνεργός του· συμμετείχες δε εις τας αθλιότητας των μοιχών.

Ψαλ. 49,19 τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας·

Ψαλ. 49,19 Το στόμα σου είναι απύλωτον εις πλήθος κακιών, η δε γλώσσα σου εξυφαίνει πάντοτε δολιότητας.

Ψαλ. 49,20 καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

Ψαλ. 49,20 Καθήμενος αργός κατηγορούσες και δυσφημούσες τον αδελφόν σου και εναντίον του υιού της μητρός σου, εναντίον του αδελφού σου, έστηνες παγίδας και έθετες προσκόμματα, δια να σκοντάψη και πέση.

Ψαλ. 49,21 ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου.

Ψαλ. 49,21 Αυτά έπραξες και εγώ έδειξα μακροθυμίαν και εσιώπησα. Ενόμισες όμως παραλόγως και παρανόμως, ότι θα είμαι όμοιος με σέ. Θα έλθη όμως η στιγμή, οπότε θα σε ελέγξω και θα φανερώσω ενώπιόν σου και ενώπιον των άλλων τας αμαρτίας σου, δια να σε εξευτελίσω.

Ψαλ. 49,22 σύνετε δὴ ταῦτα, οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

Ψαλ. 49,22 Εννοήσατε, λοιπόν, όλα αυτά όσοι λησμονείτε τον Θεόν, μήπως και σας αρπάση εις τας χείρας της η θεία δικαιοσύνη, οπότε δεν θα υπάρχη κανείς να σας γλυτώση.

Ψαλ. 49,23 θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. 49,23 Θυσία δοξολογίας από αγνήν καρδίαν αρκεί να με δοξάση πράγματι· και αυτός είναι ο ευθύς δρόμος, τον οποίον εγώ θα δείξω εις καθένα, που ποθεί την σωτηριώδη βοήθειάν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 50 (Μασ. 51)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ

ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.

Ψαλ. 50,3 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

Ψαλ. 50,3 Ελέησέ με, ω Θεέ μου, σύμφωνα προς το άπειρον έλεός σου· και σύμφωνα με το απέραντον πλήθος των οικτιρμών σου σβήσε εντελώς την παρανομίαν μου.

Ψαλ. 50,4 ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ψαλ. 50,4 Πλύνε με και ξαναπλύνε με από την παρανομίαν μου, και από τον ρύπον της αμαρτίας μου καθάρισέ με.

Ψαλ. 50,5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού

έστι διαπαντός.

Ψαλ. 50,5 Το έλεός σου ζητώ, διότι και εγώ αναγνωρίζω και ομολογώ την παρανομίαν μου. Αυτή δε η αμαρτία μου είναι πάντοτε ενώπιόν μου, εις την καρδίαν μου και εις την σκέψιν, δια να με ελέγχη και να με τυραννή.

Ψαλ. 50,6 σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ψαλ. 50,6 Ζητώ από σε την συγχώρησιν, διότι αι αμαρτίαι, τας οποίας διέπραξα, είναι παράβασις του ιδικού σου Νομου. Ενώπιόν σου εγώ διέπραξα τυ πονηρόν. Ομολογώ ότι είμαι άξιος τιμωρίας δια τας αμαρτίας μου, δια να φανή έτσι πόσον δίκαιον είχες εις τας εναντίον μου καταδικαστικάς αποφάσεις και να εξέλθης έτσι νικητής, όταν ασεβείς και μωροί θελήσουν να σε επικρίνουν.

Ψαλ. 50,7 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ψαλ. 50,7 Ελέησέ με, διότι από γονείς αμαρτωλούς συνελήφθην και εν μέσω αμαρτιών με εκυοφόρησεν η μητέρα μου.

Ψαλ. 50,8 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ψαλ. 50,8 Θεός της αληθείας συ ηγάπησες και αγαπάς πάντοτε την αλήθειαν και την ευθύτητα. Εφανέρωσες εις εμέ τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου, δια να έχω έτσι την δυνατάτητα να προφυλαχθώ από την αμαρτίαν.

Ψαλ. 50,9 ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ψαλ. 50,9 Σαν με συμβολικά κλωνάρια υσσώπου θα με ραντίσης με το έλεός σου, και έτσι εγώ θα καθαρισθώ από την αμαρτίαν μου. Θα με πλύνης με την χάριν σου και θα γίνω τόσον καθαρός, ώστε να είμαι λευκώτερος από το χιόνι.

Ψαλ. 50,10 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ψαλ. 50,10 Τοτε θα με κάμης να αισθανθώ αγαλλίασιν και ευφροσύνην, ώστε και αυτά τα συντετριμμένα και παράλυτα οστά μου να σκιρτήσουν από χαράν.

Ψαλ. 50,11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Ψαλ. 50,11 Γυρισε το πρόσωπόν σου μακρυά από τας αμαρτίας μου, ώστε να μη τας βλέπης, και σβήσε ολες τις παρανομίες μου.

Ψαλ. 50,12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Ψαλ. 50,12 Πλάσε μέσα μου και κτίσε νέαν καρδίαν καθαράν, Θεέ μου, δια να ενθρονίσης και εγκαινιάσης εις τα βάθη της ψυχής μου πνεύμα αληθείας, πνεύμα ορθοφροσύνης.

Ψαλ. 50,13 μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ψαλ. 50,13 Μη με απομακρύνης και μη με απορρίψης από το γεμάτον καλωσύνην πρόσωπόν σου και το Αγιόν σου Πνεύμα μη το αφαιρέσης από εμέ.

Ψαλ. 50,14 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Ψαλ. 50,14 Ξαναδός μου την χαράν και αγαλλίασιν της σωτηρίας μου, που προέρχεται από σέ, και στήριξέ με με σταθεράν και άκαμπτον θέλησιν στο αγαθόν, στον άγιον Νομον σου.

Ψαλ. 50,15 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ψαλ. 50,15 Ετσι δε εξηγνισμένος και φωτισμένος εγώ θα διδάξω εις πολλούς

παρανομούντας τους ιδικούς σου δρόμους, τον Νομον σου. Με το παράδειγμά μου δε και με τα λόγια μου θα συντελέσω, ώστε πολλοί ασεβείς να επιστρέψουν εν μετάνοια προς σέ, όπως επέστρεψα και εγώ.

Ψαλ. 50,16 ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Ψαλ. 50,16 Απάλλαξέ με, Κυριε, από την ενοχήν των αθώων αιμάτων, που εχύθησαν εξ αιτίας μου, Θεέ και Κυριε της σωτηρίας μου. Η γλώσσα γεμάτη χαράν θα διαλαλή την δικαιοσύνην και την αγαθότητά σου.

Ψαλ. 50,17 Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ψαλ. 50,17 Ναι, Κυριε, θα ανοίξης συ τα χείλη μου και το στόμα μου με παρρησίαν και θάρρος και θα αναπέμπη αίνους και δοξολογίας προς σέ.

Ψαλ. 50,18 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Ψαλ. 50,18 Δοξολογίας ολοθέρμους θα σου αναπέμπω, Κυριε, διότι εάν ήθελες και κάποιαν θυσίαν δια την άφεσιν των αμαρτιών μου, θα σου την προσέφερα. Συ όμως δεν ευαρεστείσαι τόσον εις τα ολοκαυτώματα των θυσιών.

Ψαλ. 50,19 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ψαλ. 50,19 Η ευάρεστος θυσία δια σε τον Θεόν είναι ψυχή συντετριμμένη από τον πόνον και την συναίσθησιν της αμαρτίας. Καρδίαν δε ανθρώπου, η οποία έχει συντριβή από την μετάνοιαν και έχει ταπεινωθή, συ ο πανάγαθος και πολυέλεος Θεός ουδέποτε θα την εξουθενώσης.

Ψαλ. 50,20 ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·

Ψαλ. 50,20 Ευδόκησον, λοιπόν, Κυριε, να φανής αγαθός και ευεργετικός εις την

Ιερουσαλήμ. Δείξε την καλωσύνην σου, ώστε να ανοικοδομηθούν και πάλιν τα τείχη της Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 50,21 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλ. 50,21 Τοτε θα ευδοκήσης να δεχθής κάθε θυσίαν, η οποία θα σου προσφέρεται σύμφωνα με όσα έχεις διατάξει στον Νομον σου, θυσίας αναφερομένας εις σέ, θυσίας ολοκαυτωμάτων. Τοτε θα ανεβάσουν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων σου μόσχους προς θυσίαν εις έκφρασιν ευγνωμοσύνης και δοξολογίας προς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 51 (Μασ. 52)

Εἰς τὸ τέλος· συνέσεως τῷ Δαυῒδ·

ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλθε Δαυῒδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Ψαλ. 51,3 Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν;

Ψαλ. 51,3 Διατί αλαζονεύεσαι δια την κακίαν σου συ, ω δυνατέ, ώστε να διαπράττης ανομίας με θρασύτητα και να παραβαίνης όλην την ημέραν τον νόμον του Θεού;

Ψαλ. 51,4 ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

Ψαλ. 51,4 Αδίκους λογισμούς της καρδίας σου ελάλησε το απύλωτον στόμα σου·

ώσαν με ξυράφι ακονισμένον δια της γλώσσης σου ειργάσθης δολίως προς καταστροφήν του πλησίον.

Ψαλ. 51,5 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. (διάψαλμα).

Ψαλ. 51,5 Ηγάπησες την κακίαν και όχι την αγαθότητα. Επροτίμησες την δολιότητα και συκοφαντίαν από του να λαλής την αλήθειαν και την δικαιοσύνην.

Ψαλ. 51,6 ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

Ψαλ. 51,6 Επροτίμησες να λέγης λόγους, οι οποίοι φέρουν καταποντισμόν και όλεθρον, και να έχης γλώσσαν δολίαν και συκοφαντικήν εναντίον των άλλων.

Ψαλ. 51,7 διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. (διάψαλμα).

Ψαλ. 51,7 Δια τούτο ο Θεός θα σε κατακρημνίση, θα σε ξερριζώση εντελώς, θα σε μαδήση και θα σε γυμνώση από όλα όσα έχεις. Θα σε εκδιώξη και θα σε εξορίση από την πατρίδα σου, και αυτάς ακόμη τας ρίζας των απογόνων σου θα εξαφανίση εκ μέσου των ζώντων.

Ψαλ. 51,8 ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπ᾿ αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν·

Ψαλ. 51,8 Θα ίδουν οι δίκαιοι την δικαίαν εκ μέρους του Θεού τιμωρίαν σου και θα φοβηθούν. Κατόπιν όμως θα γελάσουν με ικανοποίησιν και χαράν, διότι απεδόθη η πρέπουσα δικαιοσύνη και θα είπουν·

Ψαλ. 51,9 ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ᾿ ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

Ψαλ. 51,9 Ιδού ο άνθρωπος αυτός, ο οποίος δεν ηθέλησε τον Θεόν ως συμπαραστάτην και βοηθόν του, αλλά ήλπισεν στον πολύν πλούτον του. Εστήριξε και εμεγάλωσε την δύναμίν του επί ματαίων και εφημέρων πραγμάτων.

Ψαλ. 51,10 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 51,10 Εγώ όμως αντιθέτως θα είμαι μέσα στον οίκον του Κυρίου, όπως η κατάκαρπος ελαία. Εγώ εστήριξα τας ελπίδας μου στο έλεος του Θεού μου πάντοτε, στους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 51,11 ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Ψαλ. 51,11 Κυριε, σε δοξολογώ και θα σε δοξολογώ πάντοτε, διότι έκαμες και θα κάμης δεκτά τα αιτήματά μου. Εις κάθε δε δυσκολίαν της ζωής μου θα περιμένω την ιδικήν σου επέμβασιν, διότι αυτή είναι πάντοτε αγαθοποιός και ευεργετική στους αφωσιωμένους προς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 52 (Μασ. 53)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελέθ· συνέσεως τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 52,2 Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

Ψαλ. 52,2 Σκοτισμένος μέχρις αφροσύνης από τας πολλάς του αμαρτίας ο ασεβής λέγει από μέσα του· Δεν υπάρχει Θεός. Αυτός και οι όμοιοί του διεφθάρησαν από την κακίαν των. Εγιναν αηδιαστικοί και συχαμεροί με

τας παρανομίας των. Κανείς από αυτούς δεν σκέπτεται και δεν πράττει το αγαθόν.

Ψαλ. 52,3 ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

Ψαλ. 52,3 Ο Θεός έσκυψεν από τον ουρανόν, δια να ίδη τους υιούς των ανθρώπων· εάν υπάρχη κανείς μεταξύ αυτών, που να έχη σύνεσιν και γνώσιν Θεού η να αναζητή και να προσεύχεται προς τον Θεόν.

Ψαλ. 52,4 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Ψαλ. 52,4 Είδεν ότι όλοι έχουν παρεκκλίνει από την ορθήν οδόν. Εγιναν διεφθαρμένοι και αχρείοι. Δεν υπάρχει κανείς, που να ζητή το αγαθόν, δεν υπάρχει ούτε ενας.

Ψαλ. 52,5 οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

Ψαλ. 52,5 Δεν θα βάλουν επί τέλους ποτέ γνώσιν και δεν θα συνετισθούν όλοι αυτοί, οι οποίοι διαπράττουν τας παρανομίας; Αυτοί, οι οποίοι κατατρώγουν τον λαόν μου με τόσην ευκολίαν και χαράν, με όσην τρώγουν το ψωμί των, ουδέποτε εστράφησαν προς τον Θεόν, ουδέποτε επεκαλέσθησαν τον Κυριον.

Ψαλ. 52,6 ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς διεσπόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

Ψαλ. 52,6 Αυτοί εφοβήθησαν και επανικοβλήθησαν εκεί, όπου δεν υπήρχε φόβος. Συνετρίβησαν, διότι, ο Θεός συνέτριψε και διεσκόρπισε τα οστά των ανθρώπων εκείνων, που θέλουν να αρέσουν στους άλλους και όχι στον Θεόν. Αυτοί κατεξηυτελίσθησαν, διότι ο Θεός τους εξουθένωσε.

Ψαλ. 52,7 τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν

Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ψαλ. 52,7 Ποίος άλλος εκτός από τον Κυριον ζεκινών από την Ιερουσαλήμ θα προσφέρη σωτηρίαν και ασφάλειαν στον ισραηλιτικόν λαόν; Κανείς άλλος, παρά ο Θεός. Οταν ο Κυριος επαναφέρη τους εξορίστους του λαού του από την αιχμαλωσίαν, θα πλημμυρίσουν από αγαλλίασιν οι απόγονοι του Ιακώβ, θα ευφρανθούν αι καρδίαι των Ισραηλιτών.

ΨΑΛΜΟΣ 53 (Μασ. 54)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυΐδ

ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαυΐδ κέκρυπται παρ᾿ ἡμῖν;

Ψαλ. 53,3 Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.

Ψαλ. 53,3 Θεέ μου, συ που το όνομά σου είναι ευσπλαγχνία και αγαθότης, σώσε με και με την παντοδύναμον δικαιοσύνην σου κρίνε την υπόθεσίν μου.

Ψαλ. 53,4 ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ψαλ. 53,4 Ω Κυριε, άκουσε και κάμε δεκτήν την προσευχήν μου. Βαλε εις τα αυτιά σου τα λόγια του στόματός μου.

Ψαλ. 53,5 ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ᾿ ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν

ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 53,5 Διότι ιδού, άνθρωποι ξένοι και εχθροί προς εμέ επανεστάτησαν εναντίον μου, και ισχυροί επεδίωξαν να αφαιρέσουν την ζωήν μου και δεν έλαβον υπ' όψιν των τον δίκαιον Θεόν.

Ψαλ. 53,6 ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ψαλ. 53,6 Αυτοί με ενόμισαν εγκαταλελειμμένον από σέ. Ηπατήθησαν όμως, διότι ιδού, ο Θεός απ' αρχής και μέχρι σήμερον με βοηθεί. Ο Κυριος απ' αρχής και μέχρι τώρα είναι ο υπερασπιστής και προστάτης της ζωής μου.

Ψαλ. 53,7 ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ψαλ. 53,7 Αυτός και τα κακά της παρούσης περιόδου θα τα επιστρέψη και θα τα ρίψη επάνω εις τας κεφαλάς των εχθρών μου. Συ, Κυριε, ως αξιόπιστος, που είσαι εις τας υποσχέσεις σου, εξολόθρευσε τους εχθρούς μου.

Ψαλ. 53,8 ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν·

Ψαλ. 53,8 Εγώ δε με όλην μου την θέλησιν και την καρδίαν θα προσφέρω εις σε την θυσίαν μου και με ευγνωμοσύνην θα σε δοξολογήσω, διότι είσαι πανάγαθος.

Ψαλ. 53,9 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλ. 53,9 Διότι και στο παρελθόν με εγλύτωσες από κάθε θλίψιν, τα δε μάτια μου είδον τον εξευτελισμόν των εχθρών μου. Πιστεύω ότι αυτό θα γίνη και τώρα, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 54 (Μασ. 55)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυῒδ.

Ψαλ. 54,2 Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου,

Ψαλ. 54,2 Ακουσε, ω Θεέ μου, την προσευχήν μου, μη καταφρόνησης την δέησίν μου.

Ψαλ. 54,3 πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην

Ψαλ. 54,3 Δώσε εις εμέ προσοχήν και άκουσέ με. Η συνεχής σκέψις και μελέτη της θλιβεράς μου καταστάσεως με έχει γεμίσει, από λύπην.

Ψαλ. 54,4 ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ, ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ᾿ ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

Ψαλ. 54,4 Συνεκλονίσθην και εταράχθην από τας απειλητικάς κραυγάς των εχθρών μου, από την κατάθλιψιν και καταπίεσιν, που οι αμαρτωλοί ασκούν εναντίον μου. Διότι αυτοί έρριψαν και επεσώρευσαν εναντίον μου κάθε παρανομίαν των και κυριευμένοι από μοχθηράν οργήν έτρεφαν και τρέφουν φοβερόν μίσος εναντίον μου.

Ψαλ. 54,5 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ᾿ ἐμέ·

Ψαλ. 54,5 Η καρδία μου συνεταράχθη εντός μου. Ανίκητος φόβος θανάτου έπεσεν επάνω μου.

Ψαλ. 54,6 φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ᾿ ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Ψαλ. 54,6 Φοβος και τρόμος επλημμύρισε το εσωτερικόν μου και σκοτάδι αθυμίας και απογοητεύσεως με εσκέπασεν ολόκληρον.

Ψαλ. 54,7 καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;

Ψαλ. 54,7 Και είπα από μέσα μου· ποιός ημπορεί να μου δώση πτέρυγας ώσαν αυτάς της αγρίας περιστεράς, δια να πετάξω ταχέως και να φύγω αμέσως εις τόπον ήσυχον και ασφαλή;

Ψαλ. 54,8 ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 54,8 Ιδού, εάν είχα τέτοιες πτέρυγες, θα απεμακρυνόμην από τον τόπον αυτόν, θα έφευγα· θα κατοικούσα εις ένα έρημον και ήσυχον τόπον.

Ψαλ. 54,9 προσεδεχόμην τὸν Θεόν, τὸν σῴζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Ψαλ. 54,9 Εκεί θα επερίμενα τον σωτήρα και Θεόν μου, δια να με απαλλάξη από την λιποψυχίαν μου αυτήν και από την μαινομένην εναντίον μου καταιγίδα των εχθρών μου.

Ψαλ. 54,10 καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ψαλ. 54,10 Καταπόντισέ τους και εξαφάνισέ τους, Κυριε, εις τα βάθη της θαλάσσης. Φέρε σύγχυσιν και αντιλογίαν εις τας γλώσσας των, διότι εγώ είδα ότι εξ αιτίας των εις την Ιερουσαλήμ υπάρχουν παρανομίαι, φιλονεικίαι και διαπληκτισμοί.

Ψαλ. 54,11 ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς

Ψαλ. 54,11 Ημέραν και νύκτα μαίνεται η παρανομία γύρω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ. Εντός δε της πόλεως επικρατεί τέτοια καταπίεσις και μόχθος και παρανομία

Ψαλ. 54,12 καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ψαλ. 54,12 και αδικία, ώστε και εις αυτάς τας δημοσίας πλατείας δεν έλειψεν ο παράνομος τόκος και η δολιότης, αλλά διενεργείται με θρασύτητα.

Ψαλ. 54,13 ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ᾿ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ᾿ αὐτοῦ.

Ψαλ. 54,13 Η κατάθλιψίς μου είναι πολύ μεγάλη, διότι εάν επί τέλους ένας από τους εχθρούς μου με ύβριζε, θα υπέφερα με υπομονήν την ύβριν. Και αν άνθρωπος, ο οποίος με μισεί, εξανίστατο με θρασύτητα εναντίον μου και εκομπορρημονούσε, εγώ θα εκρυπτόμην από αυτόν.

Ψαλ. 54,14 σὺ δέ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,

Ψαλ. 54,14 Αυτοί είναι εχθροί μου. Συ όμως, ω άνθρωπε, τον οποίον εθεωρούσα και αγαπούσα ωσάν τον εαυτόν μου, άρχοντά μου και σύμβουλέ μου, φίλε μου και γνωστέ μου,

Ψαλ. 54,15 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθην ἐν ὁμονοίᾳ.

Ψαλ. 54,15 συ ο οποίος συνέτρωγες μαζή μου και με την παρουσίαν σου εγλύκαινες τα φαγητά μου, συ με τον οποίον ανέβαινα στον οίκον του Θεού με τόσην αγάπτην και ομόνοιαν, έπραξες αυτό;

Ψαλ. 54,16 ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ᾿ αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾄδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ψαλ. 54,16 Ας πέση, λοιπόν, εναντίον αυτών ο θάνατος. Ας ανοίξη ο άδης το στόμα του και ας καταβούν, και αυτοί και ο προδότης, ζωντανοί στον τάφον. Διότι μόνον πονηρία και κακία υπάρχει ανάμεσά των και εις τας κατοικίας των.

Ψαλ. 54,17 ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ψαλ. 54,17 Εγώ όμως προς τον Θεόν με πίστιν έκραξα και ο Κυριος ήκουσε την

προσευχήν μου.

Ψαλ. 54,18 ἑσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Ψαλ. 54,18 Την εσπέραν και το πρωϊ και την μεσημβρίαν, καθ' όλην την ημέραν, εγώ θα διηγούμαι προς τον Κυριον τας συμφοράς μου. Θα αναγγέλλω εις αυτόν την θλιβεράν κατάστασίν μου με την προσευχήν μου και πιστεύω ότι θα προσέξη την φωνήν μου.

Ψαλ. 54,19 λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Ψαλ. 54,19 Πιστεύω δε απολύτως, ότι ο Θεός θα απαλλάξη την ζωήν μου από τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι με πλησιάζουν με εχθρικάς διαθέσεις, όσον πολλοί και αν είναι εναντίον μου και θα μου χαρίση ειρήνην και ασφάλειαν.

Ψαλ. 54,20 εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. (διάψαλμα). οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

Ψαλ. 54,20 Ο Θεός θα ακούση με ευμένειαν την δέησίν μου. Αυτός ο προαιώνιος Κυριος, θα κατεξευτελίση τους εχθρούς μου, θα τους ταπεινώση, διότι καμμία αλλαγή και μεταβολή προς το καλύτερον δεν υπάρχει εις αυτούς. Καμμία διόρθωσις δεν παρατηρείται, διότι δεν εφοβήθησαν ούτε και φοβούνται τον Κυριον.

Ψαλ. 54,21 ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ψαλ. 54,21 Ο Κυριος άπλωσε την παντοδύναμον δεξιάν του, δια να αποδώση εις αυτούς την δικαίαν τιμωρίαν, διότι κατεφρόνησαν και κατεπάτησαν αναιδώς την διαθήκην του.

Ψαλ. 54,22 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ

καρδίαι αὐτῶν· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

Ψαλ. 54,22 Εξέσπασεν όμως η οργή του προσώπου του Κυρίου εναντίον των. Διεμελίσθησαν και εξεσχίσθησαν εις κομμάτια εκείνοι, των οποίων η καρδία είχεν ενωθή εις συνωμοσίαν εναντίον μου. Οι λόγοι του αρχηγού των και προδότου ήσαν γλυκείς, απαλοί περισσότερον από το έλαιον. Εις την πραγματικότητα όμως ήσαν φαρμακερά βέλη.

Ψαλ. 54,23 ἐπίῤῥιψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Ψαλ. 54,23 Ριψε, ω ψυχή μου, την φροντίδα σου και την μέριμνάν σου δια την σωτηρίαν και ασφάλειάν σου στον Κυριον και αυτός θα σε διαθρέψη και θα συντηρήση την ζωήν σου. Αυτός δεν θα επιτρέψη να επιπέση στον δίκαιον αδιάκοπος και συνεχής ταραχή σαν τα κύματα της τρικυμισμένης θαλάσσης. Αλλά θα δώση αισίαν έκβασιν εις την περιπέτειάν του.

Ψαλ. 54,24 σὺ δέ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Ψαλ. 54,24 Συ δέ, ω Θεέ μου, θα κατακρημνίσης και θα καταθάψης τους δολίους εχθρούς μου εις φρέαρ καταστροφής και αφανισμού. Ανθρωποι, που χύνουν αίματα αθώων και σκέπτονται

συνεχώς δολιότητας εις βάρος των άλλων, δεν θα φθάσουν ούτε στο ήμισυ των ημερών της ζωής των. Εγώ όμως, Κυριε, έχω και θα έχω στηριγμένας εις σε τας ελπίδας μου πάντοτε.

ΨΑΛΜΟΣ 55 (Μασ. 56)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου· τῷ Δαυῒδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ψαλ. 55,2 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Ψαλ. 55,2 Ελέησέ με, ω Θεέ μου, διότι, άνθρωπος με εποδοπάτησε κάτω στο χώμα, σαν να είμαι σκουλήκι. Ολας τας ημέρας με κατέθλιψε με τον πόλεμον, που εξήγειρεν εναντίον μου.

Ψαλ. 55,3 κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντες με ἀπὸ ὕψους.

Ψαλ. 55,3 Με καταπατούν οι εχθροί μου όλας τας ημέρας, διότι οι πολεμούντες με είναι ισχυροί, και με πολεμούν από υψηλόν, ασφαλές και απρόσβλητον μέρος.

Ψαλ. 55,4 ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Ψαλ. 55,4 Εγώ όμως όλας αυτάς τας ημέρας του πολέμου των δεν τους φοβούμαι, διότι εις σε έχω στηρίξει τας ελπίδας μου.

Ψαλ. 55,5 ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

Ψαλ. 55,5 Με την βοήθειαν του Θεού μου οι λόγοι αυτοί θα αποδειχθούν πραγματικώς έπαινός μου. Εις τον Θεόν μου εστήριξα τας ελπίδας μου. Δεν θα φοβηθώ, τι θα σκεφθή και θα πράξη εναντίον μου φθαρτή ανθρωπίνη σαρξ.

Ψαλ. 55,6 ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ᾿ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Ψαλ. 55,6 Ολην την ημέραν εκείνοι αηδίαζαν και απεστρέφοντο τους λόγους μου. Αι δε σκέψεις και αι αποφάσεις των εστρέφοντο εναντίον μου, δια να μου κάμουν κακόν.

Ψαλ. 55,7 παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν· αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι, καθάπερ ὑπέμειναν τῇ ψυχῇ μου.

Ψαλ. 55,7 Συναθροίζονται εις συνωμοσίαν, παραμονεύουν, προσπαθούν να κρύψουν τα πονηρά των σχέδια. Αυτοί παρακολουθούν τα ίχνη μου, όπως οι κυνηγοί τα ίχνη των θηραμάτων, δια να με εξοντώσουν, με την ιδίαν επιμονήν, με όσην εγώ επιμένω και επιζητώ την σωτηρίαν μου από σέ.

Ψαλ. 55,8 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις. ὁ Θεός,

Ψαλ. 55,8 Μηδενικά και αρνητικά στοιχεία είναι εις την ζωήν των. Συ, λοιπόν, θα τους σώσης; Οχι βέβαια. Αλλά και λαούς ακόμη ολοκλήρους θα οδηγήσης στον άδην, ω Θεέ μου, εν τη δικαία σου οργή.

Ψαλ. 55,9 τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

Ψαλ. 55,9 Σου εξέθεσα, Κυριε, ολόκληρον την πολυβασανισμένην μου ζωήν. Συ δε έλαβες υπ' όψιν σου τα δάκρυά μου, σύμφωνα και με την υπόσχεσίν σου.

Ψαλ. 55,10 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ψαλ. 55,10 Οι εχθροί μου πανικόβλητοι θα τραπούν εις φυγήν εις ημέραν, κατά την οποίαν εγώ θα επικαλεσθώ την βοήθειάν σου. Ιδού, εγνώρισα και επείσθην μέχρι σήμερον, ότι συ είσαι ο Θεός μου.

Ψαλ. 55,11 ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

Ψαλ. 55,11 Εις δόξαν του Θεού μου θα μελοποιήσω τον ύμνον μου. Θα ψάλλω προς τον Κυριον εκτενή δοξολογίαν.

Ψαλ. 55,12 ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ψαλ. 55,12 Εις τον Θεόν μου ήλπισα και δεν έχω να φοβηθώ, τι σκέπτεται να μου κάμη ο οιοσδήποτε άνθρωπος.

Ψαλ. 55,13 ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου,

Ψαλ. 55,13 Εχω κάμει, Κυριε, τάματα, τα οποία με όλην μου την καρδίαν και δοξάζων το άγιον Ονομά σου θα εκπληρώσω,

Ψαλ. 55,14 ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν φωτὶ ζώντων.

Ψαλ. 55,14 διότι συ εγλύτωσες την ζωήν μου από βέβαιον θάνατον, διεφυλαξες τους πόδας μου από θανατηφόρον ολίσθημα. Θα πράττω πάντοτε το ευάρεστον ενώπιον του Κυρίου, εφ' όσον ευρίσκομαι υπό το φως του ηλίου εν μέσω των ζώντων ανθρώπων εις την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 56 (Μασ. 57)

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρῃς· τῷ Δαυῒδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

Ψαλ. 56,2 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Ψαλ. 56,2 Ελέησέ με, Κυριε και Θεέ μου. Δείξε την ευσπλαγχνίαν σου και το έλεός σου εις εμέ, διότι εγώ εις σε έχώ στηρίξει την πεποίθησίν μου και κάτω από την προστατευτικήν σκιαν των παντοδυνάμων πτερύγων σου ελπίζω ότι θα διαφυλαχθώ ασφαλής, έως ότου παρέλθη ο κίνδυνος, τον οποίον οι άνομοι έχουν στήσει εναντίον μου.

Ψαλ. 56,3 κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ψαλ. 56,3 Εκραξα και κράζω από τα βάθη της ψυχής μου προς τον Θεόν τον ύψιστον, ο οποίος πολλές φορές έως τώρα με έχει ευεργετήσει.

Ψαλ. 56,4 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. (διάψαλμα). ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ

Ψαλ. 56,4 Εστειλεν από τον ουρανόν την βοήθειάν του και με έσωσε. Θα κατεντροπιάση και θα κατεξευτελίση και τώρα εκείνους, οι οποίοι θέλουν να με ποδοπατήσουν ως σκουλήκι. Ο Κυριος έστειλε και θα στείλη το έλεός του εις εμέ και θα φανή κατά πάντα αληθής και αξιόπιστος εις τας υποσχέσστου.

Ψαλ. 56,5 καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων. ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ψαλ. 56,5 Εγλύτωσε και θα γλυτώση την ζωήν μου από εχθρούς, οι οποίοι ομοιάζουν με αγρίους νεαρούς λέοντας. Εκοιμήθην με φόβον και ταραχήν, διότι οι άνθρωποι αυτοί, οι εχθροί μου, έχουν, ωσάν δόντια λεόντων, όπλα και βέλη και η γλώσσα των είναι ακονισμένη, κοπτερή μάχαιρα εναντίον μου.

Ψαλ. 56,6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. 56,6 Ας φανή και πάλιν το μεγαλείον σου, Κυριε, στον ουρανόν άνω και η δόξα σου κάτω εις όλην την γην.

Ψαλ. 56,7 παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 56,7 Οι εχθροί μου έστησαν παγίδα στον δρόμον μου και με τας επιβουλάς των κατέκαμψαν και απεθάρρυναν την ψυχήν μου. Ηνοιξαν ενώπιόν μου βορβορώδη λάκκον, δια να πέσω εις αυτόν. Αλλά έπεσαν οι ίδιοι εντός αυτού.

Ψαλ. 56,8 ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ψαλ. 56,8 Και τώρα η καρδία μου με την πίστιν και το θάρρος της εις σέ, είναι ετοίμη να νικήση τους πειρασμούς, να αντιμετωπίση τους κινδύνους. Εγώ θα σε δοξολογώ με το στόμα μου και θα συνθέτω ύμνους με τα μουσικά όργανα εις δόξαν σου.

Ψαλ. 56,9 ἐξεγέρθητι, ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ψαλ. 56,9 Σηκω επάνω, ω ψυχή μου. Σηκωθήτε και σεις τα μουσικά όργανα, ψαλτήριον και κιθάρα. Πολύ πρωϊ θα σηκωθώ, θα σε δοξολογήσω, Κυριε,

Ψαλ. 56,10 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσι,

Ψαλ. 56,10 ανάμεσα εις πολλούς λαούς, θα ψάλλω εις σε ανάμεσα εις πολλά έθνη,

Ψαλ. 56,11 ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ψαλ. 56,11 διότι η ευσπλαγχνία σου και το έλεός σου εμεγαλύνθησαν και υψώθησαν έως στους ουρανούς, και η αξιοπιστία των υποσχέσεών σου και η αλήθειά σου ανέβη έως τα νέφη του ουρανού.

Ψαλ. 56,12 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. 56,12 Ας υψωθή και ας λάμψη το μεγαλείον σου, ω Θεέ, υπεράνω από τους ουρανούς και η δόξα σου ας απλωθή εις όλην την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 57 (Μασ. 58)

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρῃς· τῷ Δαυΐδ εἰς στηλογραφίαν.

Ψαλ. 57,2 Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; εὐθείας κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;

Ψαλ. 57,2 Λαλείτε πράγματι και αληθεία, ω κριταί του Ισραήλ, και εφαρμόζετε δικαιοσύνην; Εκδίδετε σεις, υιοί των ανθρώπων, δικαίας αποφάσεις;

Ψαλ. 57,3 καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

Ψαλ. 57,3 Οχι. Διότι με την καρδίαν και τον νουν σας επεξεργάζεσθε την αδικίαν εις την ιεράν χώραν της Παλαιστίνης. Τα δε χέρια σας εξυφαίνουν δολίας αδικίας εις βάρος των άλλων.

Ψαλ. 57,4 ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ.

Ψαλ. 57,4 Οι αμαρτωλοί αυτοί δικασταί απεξενώθησαν από τον Θεόν, από την εποχήν ακόμη κατά την οποίαν συνελήφθησαν έμβρυα εις την μήτραν. Επλανήθησαν εκ κοιλίας μητρός, ελάλησαν και λαλούν συνεχώς ψέματα.

Ψαλ. 57,5 θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,

Ψαλ. 57,5 Αγρία μανία τους κατέχει δια το κακόν, ώστε να ομοιάζουν με φίδια, με ασπίδα κωφήν,

Ψαλ. 57,6 ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπᾳδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

Ψαλ. 57,6 που κλείει τα αυτιά της και δεν θέλει να ακούση τας γοητευτικάς ωδάς των μάγων, με τας οποίας ο πεπειραμένος γόης προσπαθεί να την καταπραΰνη.

Ψαλ. 57,7 ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος·

Ψαλ. 57,7 Ο Θεός θα συντρίψη τα δόντια των ασεβών αυτών δικαστών μέσα στο στόμα των. Θα καταθρυμματίση τους οδόντας αυτών, οι οποίοι ώσαν άγριοι λέοντες επιζητούν να κατασπαράξουν και να αλέσουν τα θύματά των.

Ψαλ. 57,8 ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

Ψαλ. 57,8 Θα σβήσουν, θα περάσουν, θα εξαφανισθούν σαν το νερό, το οποίον τρέχει ταχέως και δεν επιστρέφει. Ο Κυριος θα τεντώση το τόξον του, και θα ρίψη εναντίον αυτών τα βέλη του, μέχρις ότου εξασθενήσουν τελείως.

Ψαλ. 57,9 ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

Ψαλ. 57,9 Οπως λυώνει το κερί, έτσι και αυτοί θα λυώσουν, θα διαλυθούν και θα εξαφανισθούν. Φωτιά της οργής του Κυρίου θα πέση επάνω τους, θα κατακαούν και έτσι δεν θα ιδούν ποτέ το φως του ηλίου, θα παύσουν να υπάρχουν μεταξύ των ζώντων ανθρώπων.

Ψαλ. 57,10 πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας αὐτῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.

Ψαλ. 57,10 Προτού αυξηθούν αι άκανθαι, ώστε να γίνουν ακανθώδεις θάμνοι, πριν εξανθίση και καρποφορήση εις κακά έργα η πονηρία αυτών, σαν με ασυγκράτητον κύμα οργής θα τους καταπίη η θεία δικαιοσύνη.

Ψαλ. 57,11 εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν· τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ψαλ. 57,11 Θα ευφρανθή ο δίκαιος όταν ίδη την θείαν αυτήν εκδίκησιν. Τοσον άφθονον θα χυθή το αίμα των αδικων κριτών, ώστε εις αυτό θα νίψη τα χέρια του ο δίκαιος, ικανοποιημένος από την θείαν δικαιοσύνην.

Ψαλ. 57,12 καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

Ψαλ. 57,12 Και τότε κάθε άνθρωπος θα πη· Πράγματι υπάρχει στον δίκαιον η αμοιβή δια τα καλά του έργα. Πράγματι υπάρχει ο Θεός, ο οποίος κρίνει και κατακρίνει τους αδίκους κριτάς επάνω εις την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 58 (Μασ. 59)

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρῃς· τῷ Δαυΐδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ψαλ. 58,2 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾿ ἐμὲ λύτρωσαί με·

Ψαλ. 58,2 Ω Θεέ μου, βγάλε με από τα χέρια των εχθρών μου. Γλύτωσέ με από την επιβουλήν εκείνων, οι οποίοι έχουν εξεγερθή εναντίον μου.

Ψαλ. 58,3 ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Ψαλ. 58,3 Γλύτωσέ με από τους ανθρώπους, που εργάζονται την ανομίαν. Σώσε με από ανθρώπους αιμοβόρους, που σκέπτονται και διαπράττουν εγκλήματα.

Ψαλ. 58,4 ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ᾿ ἐμὲ κραταιοί. οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε·

Ψαλ. 58,4 Διότι ιδού, έστησαν ενέδρας, δια να μου πάρουν την ζωήν. Επετέθησαν εναντίον μου οι ισχυροί της εποχής αυτής. Ούτε η παρανομία μου, ούτε η αμαρτία μου υπήρξαν, Κυριε, αιτία της καταφοράς των αυτής.

Ψαλ. 58,5 ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε.

Ψαλ. 58,5 Μέχρι σήμερον επέρασα τας ημέρας της ζωής μου χωρίς παρανομία. Εξ αντιθέτου συμπεριεφέρθην με ευθύτητα. Σηκω, λοιπόν, Κυριε, και έλα εις συνάντησίν μου και ίδε τον κίνδυνον, που με απειλεί.

Ψαλ. 58,6 καὶ σύ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 58,6 Συ, Κυριε, ο Θεός των επουρανίων και επιγείων δυνάμεων, συ ο Θεός του Ισραηλιτικού λαού, σπεύσε εν τη δικαιοσύνη σου να επισκεφθής με την τιμωρόν ράβδον σου όλα τα αμαρτωλά έθνη. Μη δείξης ευσπλαγχνίαν προς εκείνους, οι οποίοι εργάζονται την παρανομίαν.

Ψαλ. 58,7 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

Ψαλ. 58,7 Οπως ο κύων κατά την εσπέραν περιέρχεται αναζητών τροφήν εις τα απορρίμματα, έτσι και αυτοί, διψασμένοι και πεινασμένοι δι' ανθρώπινον αίμα, θα περιέλθουν την πόλιν αναζητούντες τα θύματά των.

Ψαλ. 58,8 ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;

Ψαλ. 58,8 Ιδού, αυτοί εκτοξεύουν από το στόμα τους φαρμακερούς και υβριστικούς λόγους. Κοφτερή ρομφαία τα χείλη των. Με θρασύτητα λέγουν· Ποιός μας ακούει; Και αν μας ακούη, άνθρωπος η Θεός, μήπως και θα δώσωμεν

λόγον;

Ψαλ. 58,9 καὶ σύ, Κύριε, ἐκγελάσῃ αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

Ψαλ. 58,9 Συ όμως, Κυριε, θα τους περιγελάσης. Θα εκμηδενίσης γενικώς όλα τα ειδωλολατρικά αμαρτωλά έθνη.

Ψαλ. 58,10 τὸ κράτος μου, πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σύ, ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Ψαλ. 58,10 Την δύναμίν μου, Κυριε, την σωτηρίαν και ασφάλειάν μου, θα αναθέσω εις σέ, διότι συ είσαι ο Θεός μου, ο προστάτης και υπερασπιστής μου.

Ψαλ. 58,11 ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με· ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ψαλ. 58,11 Ω Θεέ μου, πιστεύω απολύτως, ότι θα έλθη προς εμέ το έλεός σου στον κατάλληλον καιρόν, δια να με προφθάση, πριν πάθω τι. Συ, ο Θεός μου, θα μου δείξης το έργον της δικαιοσύνης σου εναντίον των εχθρών μου.

Ψαλ. 58,12 μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατάγαγε αὐτούς, ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Ψαλ. 58,12 Μη τους θανατώσης όμως, Κυριε, αλλά τιμώρησέ τους κατ' άλλον τρόπον, δια να βλέπη το έθνος μου την τιμωρίαν αυτήν και μη λησμονή τον Νομον σου. Διασκόρπισέ τους εν τη παντοδυναμία σου μακράν από την πατρίδα των. Ριψε τους ταπεινωμένους και εξευτελισμένους κάτω στο χώμα, συ Κυριε, που είσαι ο υπερασπιστής και προστάτης μου.

Ψαλ. 58,13 ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ,

Ψαλ. 58,13 Ποσον αηδιαστική ήτο η αμαρτία, που εξεμούσε το στόμα αυτών! Ποσον πονηρός και δόλιος ο λόγος των χειλέων των! Ας συλληφθούν αυτοί μέσα

εις τα δίκτυα των εγωπαθών και φθονερών σχεδίων των. Τα αμαρτωλά λόγια, με τα οποία αυτοί με κατηρώντο και εψεύδοντο εις βάρος μου, θα διαλαληθούν εις όλους έπειτα από την συντριβήν των.

Ψαλ. 58,14 ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι· καὶ γνώσονται, ὅτι Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακὼβ τῶν περάτων τῆς γῆς. (διάψαλμα).

Ψαλ. 58,14 Η τιμωρία των, εν τη δικαία σου οργή, θα είναι πλήρης και δεν θα υπάρχουν πλέον. Τοτε θα μάθουν όλοι, ότι ο Θεός είναι ο Κυριος και προστάτης των Ισραηλιτών, μέχρι και των περάτων της γης.

Ψαλ. 58,15 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

Ψαλ. 58,15 Αυτοί, όπως ο πεινασμένος κύων κατά την εσπέραν περιέρχεται τους δρόμους εις αναζήτησιν τροφής του μέσα εις τα απορρίμματα, έτσι και αυτοί πεινασμένοι και διψασμένοι δι' αίμα ανθρώπων, θα περιτριγυρίζουν γύρω την πόλιν ζητούντες θύματα.

Ψαλ. 58,16 αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

Ψαλ. 58,16 Αυτοί θα διασκορπισθούν από έδω και από εκεί, δια να φάγουν κάποιον. Εάν δε και δεν κορέσουν τα αιμοβόρα ένστικτά των, θα γογγύζουν και θα γαυγίζουν.

Ψαλ. 58,17 ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

Ψαλ. 58,17 Εγώ όμως θα ψάλλω δοξολογίαν προς σέ, τον παντοδύναμον Θεόν. Θα πλημμυρίσω από αγαλλίασιν την πμωΐαν, που θα ίδω το έλεός σου, διότι συ υπήρξες προστάτης μου και καταφύγιόν μου εις περίοδον θλίψεων και κινδύνων.

Ψαλ. 58,18 βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ· ὅτι σύ, ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ

Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. 58,18 Συ, Κυριε, είσαι βοηθός μου. Θα ψάλλω και θα υμνολογώ σέ, διότι συ ήσουνα και είσαι ο προστάτης μου, ο Θεός μου, γεμάτος έλεος και ευσπλαγχνίαν προς εμέ.

ΨΑΛΜΟΣ 59 (Μασ. 60)

Εἰς τὸ τέλος· τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυΐδ, εἰς διδαχήν,

ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν Ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ψαλ. 59,3 Ὁ Θεὸς, ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς.

Ψαλ. 59,3 Ω Θεέ, μας απώθησες και μας απεμάκρυνες από κοντά σου. Μας κατεκρήμνισες, ωργίσθης εναντίον μας. Και τώρα, Κυριε, μετά την τιμωρίαν μας, δείξε προς ημάς το έλεός σου και την ευσπλαγχνίαν σου.

Ψαλ. 59,4 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς ὅτι ἐσαλεύθη.

Ψαλ. 59,4 Συνεκλόνισες την χώραν της Παλαιστίνης με την επιδρομήν και τας δηώσεις των αλλοφύλων. Την συνετάραξες ωσάν με σεισμούς μεγάλους και καταστρεπτικούς. Θεράπευσε, Κυριε, τα συντρίμματα και τα ερείπιά

της, διότι τα πάντα εις αυτήν εσαλεύθησαν.

Ψαλ. 59,5 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

Ψαλ. 59,5 Παρεχώρησες να ίδη ο λαός σου σκληράς δοκιμασίας. Μας επότισες με τον πικρόν οίνον της οργής σου.

Ψαλ. 59,6 ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (διάψαλμα).

Ψαλ. 59,6 Εδωκες όμως, εν τη ευσπλαγχνία και τη αγαθότητί σου, στους Ισραηλίτας, που ευλαβούνται το όνομά σου, σημείον, δια να αποφύγουν το εχθρικόν τόξον και διασωθούν.

Ψαλ. 59,7 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

Ψαλ. 59,7 Δια να γλυτώσουν οι αγαπητοί σου και μη εξοντωθούν από τους εχθρούς, σώσε τους με την ακατανίκητον δεξιάν σου και κάμε δεκτήν ευμενώς την προσευχήν μου υπέρ του λαού.

Ψαλ. 59,8 ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

Ψαλ. 59,8 Ο Θεός, εν τη αγιότητι αυτού, μίλησε επισήμως και είπε· Με χαράν και αγαλλίασιν θα διαμοιράσω εις σας την πόλιν Συχέμ και θα καταμετρήσω την κοιλάδα των σκηνών, που εκτείνεται πέραν του Ιορδάνου, όλην αυτήν την χώραν, δια να την διαμοιράσω προς σας.

Ψαλ. 59,9 ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεύς μου·

Ψαλ. 59,9 Διότι εις εμέ ανήκει η χώρα Γαλαάδ, ιδική μου είναι η περιοχή Μανασσή η πέραν του Ιορδάνου. Επίσης ιδική μου είναι και η εντεύθεν του Ιορδάνου περιοχή Εφραίμ, η κραταιά αυτή δύναμις περικεφαλαία μου, όπως επίσης και φυλή του Ιούδα, από την οποίαν προέρχονται οι

βασιλείς του λαού μου.

Ψαλ. 59,10 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Ψαλ. 59,10 Η χώρα των Μωαβιτών θα γίνη λεκάνη, μέσα εις την οποίαν ο εκλεκτός μου λαός θα πλύνη τους πόδας του. Εις την χώραν της Ιδουμαίας θα εκτείνω το υπόδημά μου και θα την υποτάξω. Εις εμέ όλοι οι αλλόφυλοι υπετάγησαν και θα υποταχθούν.

Ψαλ. 59,11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

Ψαλ. 59,11 Επειτα, λοιπόν, από τας μεγάλας αυτάς υποσχέσστου Κυρίου, ποίος θα με φέρη νικητήν εις την οχυράν πόλιν, που είναι πρωτεύουσα της Ιδουμαίας; Ποιός θα με οδηγήση το συντομώτερον μέχρι της χώρας Ιδουμαίας;

Ψαλ. 59,12 οὐχὶ σύ, ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

Ψαλ. 59,12 Δεν θα μας οδηγήσης συ, ω Θεέ μου, ο οποίος προηγουμένως μας είχες απωθήσει από κοντά σου; Και συ δεν θα εκστρατεύσης μαζή με τας ιδικάς μας στρατιωτικάς δυνάμεις εναντίον των εχθρών μας;

Ψαλ. 59,13 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Ψαλ. 59,13 Δος μας βοήθειαν, δια να σωθώμεν από την δοκιμασίαν, η οποία μας συνέχει, διότι ματαία και άκαρπος εις σωτηρίαν είναι κάθε βοήθεια, που προέρχεται από άνθρωπον.

Ψαλ. 59,14 ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ψαλ. 59,14 Με την βοήθειαν σου του Θεού μας θα δράσωμεν αποτελεσματικώς και μετά δυνάμεως. Αυτός ο ίδιος θα εκμηδενίση εκείνους, οι οποίοι μας

θλίβουν.

ΨΑΛΜΟΣ 60 (Μασ. 61)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 60,2 Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ψαλ. 60,2 Ακουσε, ω Θεέ μου, και κάμε δεκτήν την δέησίν μου. Δώσε προσοχήν εις την προσευχήν μου.

Ψαλ. 60,3 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με, ὡδήγησάς με,

Ψαλ. 60,3 Από τα πέρατα της γης, μακράν από την Σιών, κράζω προς σε εις περίοδον, κατά την οποίαν η καρδία μου έχει καταληφθή από μεγάλην λύπην και ατονίαν. Και συ, Κυριε, όπως στο παρελθόν έτσι και τώρα, με ύψωσες και με εστήριξες εις απρόσιτους από τους εχθρούς μου βράχους. Εκεί, συ ο ίδιος με οδήγησες ασφαλή.

Ψαλ. 60,4 ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Ψαλ. 60,4 Διότι εγώ και στο παρελθόν εις σε είχα στηρίξει τας ελπίδας μου και με επροστάτευσες ως πύργον και φρούριον απόρθητον εναντίον του οιουδήποτε εχθρού μου.

Ψαλ. 60,5 παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπει τῶν πτερύγων σου. (διάψαλμα).

Ψαλ. 60,5 Πιστεύω, ότι και τώρα θα ευδοκήσης να κατοικήσω παντοτεινά πλησίον του ιερού σου σκηνώματος εις την Ιερουσαλήμ, ώστε να ευρίσκωμαι υπό

την ακατανίκητον σκέπην των πτερύγων της θείας σου προστασίας.

Ψαλ. 60,6 ὅτι σύ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 60,6 Διότι συ, ω Θεέ μου, ήκουσες και έκαμες ευμενώς δεκτάς τας προσευχάς μου και τα τάματά μου, και έδωσες εις ημάς, που σε ευλαβούμεθα, την γην της Επαγγελίας ως κληρονομίαν.

Ψαλ. 60,7 ἡμέρας ἐφ᾿ ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Ψαλ. 60,7 Ημέρας εις τας ημέρας του βασιλέως θα προσθέσης, ώστε τα έτη του δια των απογόνων του, και μάλιστα δια του Μεσσίου, να συνεχισθούν αιωνίως από των ημερών της μιας γενεάς μέχρι και των ημερών της άλλης εις αιώνας αιώνων.

Ψαλ. 60,8 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Ψαλ. 60,8 Και έτσι θα παραμένη αυτός αιώνιος βασιλεύς ενώπιόν σου. Ποιός από τους θνητούς θα ημπορέση ποτε να ερευνήση και να κατανοήση το βάθος του ελέους και την πιστότητα των υποσχέσεών σου;

Ψαλ. 60,9 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ψαλ. 60,9 Γεμάτος θαυμασμόν προ του απείρου μεγαλείου σου θα ψάλλω ύμνον εις δόξαν του Ονόματός σου δια μέσου όλων των αιώνων και ωσάν χρέος οφειλόμενον θα αποδίδω εις σε τα τάματά μου καθημερινώς από την μίαν ημέραν εις την άλλην.

ΨΑΛΜΟΣ 61 (Μασ. 62)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούν· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 61,2 Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ᾿ αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου·

Ψαλ. 61,2 Εις τον Θεόν δεν θα υποταχθή η ψυχή μου; Βεβαίως. Διότι εις τα χέρια αυτού υπάρχει η σωτηρία μου.

Ψαλ. 61,3 καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.

Ψαλ. 61,3 Ακριβώς επειδή αυτός ο Θεός μου, είναι ο σωτήρ μου και ο υπερασπιστής μου, δεν θα κλονισθώ πλέον στους πειρασμούς, οι οποίοι ενδεχομένως θα με προσβάλουν.

Ψαλ. 61,4 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ᾿ ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.

Ψαλ. 61,4 Εως πότε σεις θα επιτίθεσθε με φονικήν μανίαν εναντίον αθώου ανθρώπου; Εως πότε σεις θα επιζητήτε να με φονεύσετε επιπίπτοντες εναντίον μου, ωσάν προς ετοιμόρροπον τοίχον και προς φράκτην ο οποίος έχει σπρωχθή και είναι έτοιμος να σωριασθή στο έδαφος;

Ψαλ. 61,5 πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει, τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. (διάψαλμα).

Ψαλ. 61,5 Παρ' όλην την τραγικήν μου κατάστασιν, οι εχθροί μου εσκέφθησαν να ποδοπατήσουν στο χώμα την βασιλικήν μου τιμήν. Και προς τούτο, διψασμένοι δια το αίμα μου, έτρεξαν εναντίον μου. Με το στόμα των έλεγαν λόγους επαινετικούς και κολακευτικούς. Με την καρδιάν των όμως με κατηρώντο.

Ψαλ. 61,6 πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι, ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ᾿ αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου.

Ψαλ. 61,6 Πλην συ, ω ψυχή μου, στον Θεόν πρέπει να υποταχθής, διότι από αυτόν με υπομονήν και πίστιν θα περιμένω λύτρωσιν από τας θλίψεις μου.

Ψαλ. 61,7 ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

Ψαλ. 61,7 Διότι αυτός είναι ο Θεός και σωτήρ μου, το στήριγμά μου· και παρά την μανίαν των εχθρών μου δεν θα μεταναστεύσω εξόριστος εις ξένας περιοχάς.

Ψαλ. 61,8 ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

Ψαλ. 61,8 Εις τον Θεόν έχω στηρίξει με πίστιν την σωτηρίαν μου και την δόξαν μου. Ο Θεός αυτός είναι ο βοηθός μου και όλαι αι ελπίδες μου εις αυτόν στηρίζονται.

Ψαλ. 61,9 ἐλπίσατε ἐπ᾿ αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 61,9 Εις τον Θεόν στηρίξατε τας ελπίδας σας όλα τα πλήθη του λαού. Αφήσατε να εκχυθή προς αυτόν το περιεχόμενον της καρδίας σας, είτε θλίψις είναι και πόνοι, είτε χαρά και αγαλλίασις. Διότι ο Θεός είναι βοηθός μας.

Ψαλ. 61,10 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ψαλ. 61,10 Εξ αντιθέτου οι άνθρωποι είναι ματαιολόγοι και κούφοι, ψεύδονται μεταξύ των, απατούν και απατώνται, και αδικούν ο ενας τον άλλον. Ολοι αυτοί κινούνται από συμφώνου ένεκα της ματαιοδοξίας των.

Ψαλ. 61,11 μὴ ἐλπίζετε ἐπ᾿ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος

ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

Ψαλ. 61,11 Σεις, οι άνθρωποι, μη στηρίζετε τας ελπίδας σας στον πλούτον και εις την αδικίαν. Μη φλογίζεσθε από τον πόθον δια πλούτη, που προέρχονται από αρπαγάς. Και αν ίδετε ωσάν ποτάμι να ρέη ο πλούτος εμπρός σας, μη προσκολλάτε εις αυτόν την καρδίαν σας.

Ψαλ. 61,12 ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,

Ψαλ. 61,12 Απαξ δια παντός διεκήρυξεν ο Θεός, εγώ δε ήκουσα τα δύο αυτά πράγματα. Πρώτον ότι η κραταιά δύναμις ανήκει εις σε τον Θεόν

Ψαλ. 61,13 καὶ σοῦ, Κύριε, τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλ. 61,13 και δεύτερον ότι η ευσπλαγχνία είναι επίσης ιδική σου. Βασει λοιπόν αυτών, Κυριε, συ θα αποδώσης εις έκαστον κατά τα έργα του. Θα τιμωρήσης δια τας αδικίας του τον ένοχον. Θα αμείψης τον αγαθόν δια τα καλά του έργα.

ΨΑΛΜΟΣ 62 (Μασ. 63)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῒδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

Ψαλ. 62,2 Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ψαλ. 62,2 Θεέ μου, που είσαι ο Θεός μου, από πολύ πρωϊ, από τα χαράματα προσεύχομαι προς σέ. Σε διψά και σε ποθεί η ψυχή μου. Ποσες φορές και αυταί αι αισθήσστου σώματός μου, εις την έρημον αυτήν χώραν την δύσδατον και άνυδρον επόθησαν να ίδουν και να απολαύσουν τον άγιόν

σου ναόν!

Ψαλ. 62,3 οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ψαλ. 62,3 Με την δίψαν αυτήν επαρουσιαζόμην σωματικώς και ψυχικώς άλλοτε στον ιερόν σου τόπον, δια να ίδω και σκεφθώ την δύναμίν σου και την δόξαν σου.

Ψαλ. 62,4 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ψαλ. 62,4 Σε επόθησα και σε ποθώ σφοδρώς, Κυριέ μου, διότι το έλεός σου είναι ανώτερον από χιλιάδας και χιλιάδας ζωάς. Τα χείλη μου θα σε υμνούν και θα σε δοξολογούν.

Ψαλ. 62,5 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ψαλ. 62,5 Με τον αυτόν τρόπον θα σε ευλογώ και θα σε δοξολογώ καθ' όλον το διάστημα της ζωής μου και μόνον στο Ονομά σου θα υψώνω τας χείράς μου, και προς σε θα προσεύχωμαι.

Ψαλ. 62,6 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Ψαλ. 62,6 Με την χαράν και την ευφροσύνην της προσευχής θα χορταίνη και θα ευφραίνεται η ψυχή μου, όπως θα ηυφραίνετο το σώμα, όταν θα έτρωγε λιπαρά και νόστιμα φαγητά. Με χείλη πλημμυρισμένα από αγαλλίασιν θα σε υμνή τότε το στόμα μου.

Ψαλ. 62,7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·

Ψαλ. 62,7 Οταν, καθώς πέφτω κατά την νύκτα στο στρώμα μου, σε ενθυμούμαι και κοιμώμαι με την παράστασιν του μεγαλείου σου, τότε πολύ πρωϊ θα εξυπνώ και θα μελετώ τα μεγαλεία

σου και θα σε δοξολογώ.

Ψαλ. 62,8 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ψαλ. 62,8 Διότι συ κατά το παρελθόν υπήρξες βοηθός και στο μέλλον θα δοκιμάζω αγαλλίασιν και χαράν ευρισκόμενος κάτω από την σκέπην των πτερύγων σου.

Ψαλ. 62,9 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Ψαλ. 62,9 Προσεκολλήθη πάντοτε η ψυχή μου προς σέ. Συ δε ήπλωσες την δεξιάν σου χείρα και με εστήριξες, με καθωδήγησες και με επροστάτευσες.

Ψαλ. 62,10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

Ψαλ. 62,10 Αυτοί δε οι εχθροί μου, οι οποίοι με πολεμούν, ματαίως προσεπάθησαν να αφαιρέσουν την ζωήν μου. Θα αποτύχουν στο έργον των, αλλά και οι ίδιοι θα φονευθούν και θα κατέλθουν στον άδην, εις τα βάθη της γης.

Ψαλ. 62,11 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ψαλ. 62,11 Θα παραδοθούν εις σφαγήν ρομφαίας, τα σώματά των άταφα θα γίνουν τροφή δια τας αλώπεκας.

Ψαλ. 62,12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ψαλ. 62,12 Εγώ όμως ο βασιλεύς θα ευφρανθώ με την προστασίαν και την χαράν, την οποίαν ο Θεός μου δίδει. Και καθένας, ο οποίος ορκίζεται στον αληθινόν Θεόν, θα δοξασθή. Εξ αντιθέτου θα φραγή και θα κλείση το στόμα εκείνων, οι οποίοι λαλούν αδικίας και ψεύδη.

ΨΑΛΜΟΣ 63 (Μασ. 64)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 63,2 Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 63,2 Ακουσε και κάμε δεκτήν, Κυριε και Θεέ μου, την προσευχήν μου τώρα που δέομαι προς σε και ελευθέρωσε την ψυχήν μου από τον φόβον, που μου εμπνέει ο εχθρός μου.

Ψαλ. 63,3 σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν,

Ψαλ. 63,3 Σκέπασέ με και προστάτευσέ με από τας μυστικάς συνωμοσίας των πονηρών ανθρώπων και από το πλήθος των κακών ανθρώπων, που συστηματικώς εργάζονται την αδικίαν.

Ψαλ. 63,4 οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν

Ψαλ. 63,4 Ολοι αυτοί ηκόνησαν, ως μεγάλην μάχαιραν, τας γλώσσας των, ετέντωσαν το τόξον των και έθεσαν επάνω εις αυτό, δια να εκσφενδονίσουν εναντίον μου αντί βέλους λόγους πικρούς και συκοφαντικούς,

Ψαλ. 63,5 τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται.

Ψαλ. 63,5 δια να κατατοξεύσουν και κτυπήσουν υπούλως και κρυφίως τον άμεμπτον. Θέλουν αιφνιδιαστικώς να με κτυπήσουν χωρίς κανένα φόβον και δισταγμόν.

Ψαλ. 63,6 ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι

παγίδα, εἶπαν· τίς ὄψεται αὐτούς;

Ψαλ. 63,6 Εμελέτησαν, ετελειοποίησαν και ενίσχυσαν με κάθε τρόπον το πονηρόν σχέδιον μεταξύ των. Συνεννοήθησαν να μου στήσουν κρυφήν παγίδα και είπαν· Ποιός, άνθρωπος η ο Θεός, θα τους ίδη; Κανείς.

Ψαλ. 63,7 ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,

Ψαλ. 63,7 Επενόησαν ποικίλους τρόπους δια το καταχθόνιον έργον των. Εξηντλήθησαν μελετώντες τας μηχανορραφίας των. Καθένας από αυτούς θα με πλησιάση με δολιότητα και μοχθηρίαν. Καταχθονία είναι η καρδία των, μέσα εις την οποίαν κρύπτονται αι πονηραί των προθέσεις.

Ψαλ. 63,8 καὶ ὑψωθήσεται, ὁ Θεός. βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

Ψαλ. 63,8 Τα σχέδιά των όμως δεν θα πραγματοποιηθούν. Θα υψωθή και θα νικήση ο κραταιός Θεός, ο προστάτης μου. Αι πληγαί, τας οποίας θα μου προξενήσουν, θα είναι ωσάν τας πληγάς, που προέρχονται από βέλη ριπτόμενα από νήπια.

Ψαλ. 63,9 καὶ ἐξησθένησαν ἐπ᾽ αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,

Ψαλ. 63,9 Ητόνησαν και παρέλυσαν εις τα στόματά των, αι κομπορρημονούσαι γλώσσαι των. Ολοι, όσοι είδαν τας ενεργείας των και τας αποτυχίας των, εξεπλάγησαν.

Ψαλ. 63,10 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

Ψαλ. 63,10 Και κάθε άνθρωπος ιδών την συντριβήν των πονηρών σχεδίων των εφοβήθη και ευλαβήθη τον Θεόν. Ολοι δε διεκήρυξαν τα έργα της θαυμαστής προστασίας του Θεού, διότι κατενόησαν τα έργα αυτά ως έργα Κυρίου.

Ψαλ. 63,11 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾿ αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 63,11 Καθε δε δίκαιος άνθρωπος, βλέπων τα μεγαλεία του Θεού, θα ευφρανθή εν Κυρίω και θα ελπίζη περισσότερον τώρα εις αυτόν. Ολοι οι ευθείς και ειλικρινείς άνθρωποι θα δοξασθούν από τον Θεόν και από τους συνανθρώπους των.

ΨΑΛΜΟΣ 64 (Μασ. 65)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ, ᾠδὴ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Ψαλ. 64,2 Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 64,2 Εις σέ, Κυριε, είναι πρέπον να αναπέμπεται κάθε δοξολογία εις την Σιών. Εις την Ιερουσαλήμ πρέπει να εκπληρώνεται το τάξιμον του λαού σου προς σέ.

Ψαλ. 64,3 εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

Ψαλ. 64,3 Ακουσε, Κυριε, και κάμε δεκτήν την προσευχήν μου, διότι κάθε ανθρωπίνη σαρξ, ασθενής καθώς είναι, προς σε θα έλθη να ζητήση βοήθειαν.

Ψαλ. 64,4 λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

Ψαλ. 64,4 Πολλαί και διάφοροι ανομίαι με λόγια και με έργα υπερίσχυσαν,

υπεδούλωσαν την θέλησίν μας, ημαρτήσαμεν ενώπιόν σου. Συ όμως, Κυριε, θα φανής ελεήμων εις τας αμαρτίας μας και θα μας συγχωρήσης.

Ψαλ. 64,5 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου,

Ψαλ. 64,5 Τρισευτυχισμένος εκείνος, τον οποίον συ εξέλεξες και με στοργήν επήρες κοντά σου. Αυτός θα μένη διαρκώς εις τας ιεράς αυλάς του ναού σου. Εάν αξιώσης και ημάς αυτής της δωρεάς, θα χορτάσωμεν από τα πλούσια αγαθά του οίκου σου. Αγιος είναι και ιερός ο ναός σου. Αξιοθαύμαστος ο ναός σου δια τα πλούσια έργα της δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 64,6 θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν,

Ψαλ. 64,6 Καμε δεκτήν την προσευχήν μας συ, ο Θεός και ο σωτήρ μας· η ελπίς όλων των ανθρώπων μέχρι και των περάτων της γης και αυτών που διαπλέουν θαλάσσας και κατοικούν εις νήσους μακράν.

Ψαλ. 64,7 ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ,

Ψαλ. 64,7 Συ, ο οποίος στερεώνεις με την τεραστίαν δύναμίν σου τα όρη, συ ο οποίος είσαι περιζωσμένος με άπειρον ισχύν.

Ψαλ. 64,8 ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς. ταραχθήσονται τὰ ἔθνη,

Ψαλ. 64,8 Συ, ο οποίος αναταράσσεις την θάλασσαν καθ' όλον το πλάτος και βάθος αυτής, και προκαλείς την βοήν των κυμάτων της. Από όλας αυτάς τας μεγαλειώδεις εκδηλώσεις της δυνάμεώς σου θα καταπλαγούν και θα ταραχθούν τα έθνη.

Ψαλ. 64,9 καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

Ψαλ. 64,9 Από τα αξιοθαύμαστα έργα σου θα τρομάξουν οι κατοικούντες μέχρι και εις τα πέρατα του κόσμου. Θα τέρψης όμως και θα γοητεύσης τους ανθρώπους με το πρωϊνόν φως, τότε που αρχίζει η πρωΐα και με το ηλιοβασίλεμμα, τότε που αρχίζει η εσπέρα.

Ψαλ. 64,10 ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

Ψαλ. 64,10 Επεσκέφθης, Κυριε, με ευεργετικήν βροχήν την γην.Ερριψες άφθονο νερό και την εμέθυσες, έβρεξες πολύ, δια να πλουτίσης την χώραν μας με πλουσίαν καρποφορίαν. Ο Ιορδάνης, ο ποταμός του Θεού, εγέμισεν από ύδατα. Με τας βροχάς σου ητοίμασας πλουσίαν τροφήν στους κατοίκους της Παλαιστίνης. Διότι έτσι γίνεται η καλλιέργεια και η καρποφορία της γης.

Ψαλ. 64,11 τοὺς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Ψαλ. 64,11 Ποτισε, λοιπόν, τα αυλάκια της γης με τα πλούσια νερά της βροχής, πλήθυνε τα γεννήματα και τους καρπούς της. Με την σιγαλήν ποτιστικήν βροχήν θα ευφρανθή η χώρα μας, διότι θα πλημμυρίση από βλάστησιν.

Ψαλ. 64,12 εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·

Ψαλ. 64,12 Ολον τον κύκλον του ετησίου χρόνου θα πλουτίσης, Κυριε, με τα αγαθά σου και έτσι αι πεδιάδες της χώρας σου θα πλημμυρίσουν από μεγάλην ευφορίαν.

Ψαλ. 64,13 πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ψαλ. 64,13 Και αυτά τα όρη της έρημου και τα βουνά θα παρουσιάσουν πλουσίαν βλάστησιν. Θα περιβληθούν την αγαλλίασιν και την ωραιότητα του πρασίνου.

Ψαλ. 64,14 ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον· κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσι.

Ψαλ. 64,14 Οι κριοι των προβάτων, χορτασμένοι από την πλουσίαν βοσκήν πεδιάδων και βουνών, θα ενδυθούν το νέον μαλλί των. Αι πεδιάδες θα παράγουν άφθονον σίτον. Δι' όλα αυτά άνθρωποι και φύσις θα κραυγάσουν και θα υμνολογήσουν τον Κυριον.

ΨΑΛΜΟΣ 65 (Μασ. 66)

Εἰς τὸ τέλος· ᾠδὴ ψαλμοῦ· ἀναστάσεως.

Ψαλ. 65,1 Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,

Ψαλ. 65,1 Αλαλάξατε με ιερόν ενθουσιασμόν προς δόξαν του Κυρίου, οι κατοικούντες όλην την γην.

Ψαλ. 65,2 ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ψαλ. 65,2 Δοξάσατε και τα υμνολογήσατε αυτόν.

Ψαλ. 65,3 εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

Ψαλ. 65,3 Είπατε προς τον Θεόν με ύμνους· Ποσον θαυμαστά και φοβερά είναι τα έργα σου, δια την σωτηρίαν μας, Κυριε! Εμπρός εις την άπειρον δύναμίν σου θα καταληφθούν από φόβον οι εχθροί σου, θα ταπεινωθούν και θα υποταχθούν, χωρίς και να το θέλουν, προς σέ.

Ψαλ. 65,4 πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. (διάψαλμα).

Ψαλ. 65,4 Ολοι οι άνθρωποι, που κατοικούν την γην, ας προσκυνήσουν και ας δοξολογήσουν σε τον παντοδύναμον Θεόν. Ας ψάλλουν ύμνους με μουσικά όργανα προς δόξαν του Ονόματός σου.

Ψαλ. 65,5 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

Ψαλ. 65,5 Ελάτε και ίδετε τα καταπληκτικά έργα του Θεού. Ποσον φοβερός και άφθαστος είναι ο Θεός εις τας σκέψεις και τας αποφάσστου! Απείρως ανώτερος από όλους μαζή τους ανθρώπους.

Ψαλ. 65,6 ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾿ αὐτῷ,

Ψαλ. 65,6 Αυτός, ο οποίος μεταστρέφει την θάλασσαν εις ξηράν, όπως έκαμεν εις την Ερυθράν Θαλασσαν. Εστέγνωσε τον Ιορδάνην ποταμόν και επερασαν με τα πόδια των οι πρόγονοί μας. Αναλογιζόμενοι τα καταπληκτικά θαύματα εις προστασίαν των προγόνων μας θα χαρώμεν δια τον Κυριον.

Ψαλ. 65,7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. (διάψαλμα).

Ψαλ. 65,7 Δι' αυτόν, ο οποίος κυριαρχεί με την ακατανίκητον δύναμίν του εις όλους τους αιώνας. Τα μάτια του παρακολουθούν και βλέπουν όλους τους ανθρώπους όλων των εθνών. Σεις δε οι αποστάται, οι οποίοι με τα αμαρτωλά σας έργα πικραίνετε τον Κυριον, μη υψηλοφρονήτε.

Ψαλ. 65,8 εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσασθε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ,

Ψαλ. 65,8 Δοξολογήστε τα έθνη τον Θεόν μας, με βοήν ισχυράν. Καμετε ακουστήν την φωνήν της δοξολογίας σας προς αυτόν,

Ψαλ. 65,9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς

πόδας μου.

Ψαλ. 65,9 ο οποίος ελύτρωσεν εμέ και τον λαόν μου από θανάσιμον κίνδυνον και μας επανέφερεν εις την ζωήν. Δεν επέτρεψε να σαλευθούν οι πόδες μου και να πέσω.

Ψαλ. 65,10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον·

Ψαλ. 65,10 Διότι μας εδοκίμασες, ω Θεέ. Μας έρριψες εις την κάμινον του πυρός, του πόνου και των θλίψεων, αλλά και μας εκαθάρισες, όπως δια του πυρός καθαρίζεται ο άργυρος.

Ψαλ. 65,11 εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Ψαλ. 65,11 Επέτρεψες να πέσωμεν εις την παγίδα των εχθρών μας και να γίνωψεν δούλοι. Εφόρτωσες επάνω εις την ράχιν μας φορτίον θλίψεων.

Ψαλ. 65,12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Ψαλ. 65,12 Αφήκες να καθήσουν βαρείς επάνω από τα κεφάλια μας οι εχθροί μας. Επεράσαμεν δια μέσου πολλών και βαρειών θλίψεων, ωσάν δια μέσου πυρακτωμένης καμίνου, και δια μέσου υδάτων κατακλυσμού. Τελικώς όμως συ μας έβγαλες εις τόπον ανέσεως και αναψυχής.

Ψαλ. 65,13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου,

Ψαλ. 65,13 Θα έλθω στον ναόν σου με ολοκαυτώματα, θα αποδώσω εις σε και θα εκπληρώσω εκεί όλα τα τάματά μου,

Ψαλ. 65,14 ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου·

Ψαλ. 65,14 όσα τα πικραμμένα χείλη μου μισοάνοιξη και έταξαν, όσα είπε και υπεσχέθη το στόμα μου κατά το διάστημα των θλίψεών μου.

Ψαλ. 65,15 ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. (διάψαλμα).

Ψαλ. 65,15 Θα σου προσφέρω, μαζή με θυμίαμα, ζώα καλοθρεμμένα ως ολοκαυτώματα. Θα σου προσφέρω κριους και βόϊδια και τράγους.

Ψαλ. 65,16 δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Ψαλ. 65,16 Ελάτε να ακούσετε, διότι, εγώ θα διηγηθώ προς σας, οι οποίοι ευλαβείσθε τον Θεόν, όσα θαυμαστά έργα έκαμεν εις εμέ ο Θεός καθ' όλον τον βίον μου.

Ψαλ. 65,17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ψαλ. 65,17 Ηνοιξα το στόμα μου και προς αυτόν κατά το διάστημα των θλίψεών μου έκραξα· και επειδή αμέσως έλαβα βοήθειαν και σωτηρίαν ανέφερα με την γλώσσάν μου προς το ύψος της μεγαλωσύνης του ύμνους δοξολογίας και ευχαριστίας.

Ψαλ. 65,18 ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Ψαλ. 65,18 Εάν έβλεπα αδικίαν μέσα εις την καρδίαν μου και η συνείδησίς μου με έτυπτεν ως ένοχον, ας μη με εισήκουεν ο Κυριος.

Ψαλ. 65,19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ψαλ. 65,19 Επειδή όμως ήμουν αθώος, ο Κυριος ήκουσε και έκαμε δεκτήν την προσευχήν μου. Επρόσεξεν εις την φωνήν της δεήσεώς μου.

Ψαλ. 65,20 εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ψαλ. 65,20 Ας είναι δοξασμένος ο Κυριος, ο οποίος δεν απέρριψε την προσευχήν μου

και δεν απεμάκρυνεν από εμέ το έλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 66 (Μασ. 67)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 66,2 Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾿ ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (διάψαλμα).

Ψαλ. 66,2 Είθε, Κυριος ο Θεός, να δείξη και να στείλη προς ημάς την άπειρον ευσπλαγχνίαν του, να μας ευλογήση, να εμφανίση εις ημάς γεμάτο καλωσύνην το πρόσωπόν του και να μας ελεήση·

Ψαλ. 66,3 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ψαλ. 66,3 ώστε δια μέσου ημών, που απολαμβάνομεν τας ευλογίας σου, να γνωρίση όλος ο κόσμος την πορείαν της θείας σου προνοίας, και να κηρυχθή η σωτηρία σου εις όλα τα έθνη.

Ψαλ. 66,4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Ψαλ. 66,4 Τοτε θα σε δοξολογήσουν οι λαοί, Θεέ μου. Ναι, θα δοξολογήσουν σε όλοι οι λαοί.

Ψαλ. 66,5 εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. (διάψαλμα).

Ψαλ. 66,5 Θα πλημμυρίσουν από ευφροσύνην και αγαλλίασιν όλα τα έθνη, διότι συ ως βασιλεύς θα κρίνης τους λαούς με δικαιοσύνην και ευθύτητα και θα

καθοδηγής τα έθνη ασφαλή και ειρηνικά εις τας χώρας των.

Ψαλ. 66,6 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Ψαλ. 66,6 Θα σε δοξολογήσουν, ω Θεέ, λαοί. Θα δοξολογήσουν σε όλοι οι λαοί.

Ψαλ. 66,7 γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. 66,7 Η γη θα δώση πλούσιον τον καρπόν αυτής. Είθε να μας ευλογήση ο Θεός, ο Θεός μας.

Ψαλ. 66,8 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλ. 66,8 Είθε να μας ευλογήση ο Θεός. Να ευλαβηθούν δε και να λατρεύσουν αυτόν όλοι οι κάτοικοι της γης μέχρι και των περάτων της γης.

ΨΑΛΜΟΣ 67 (Μασ. 68)

Εἰς τὸ τέλος· ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 67,2 Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ψαλ. 67,2 Ας εγερθή ο Θεός, ας κάμη αισθητήν την παρουσίαν και την δύναμίν του ο Κυριος, και αμέσως οι εχθροί του θα διασκορπισθούν. Θα φύγουν πανικόβλητοι από εμπρός του όλοι εκείνοι, οι οποίοι τον μισούν.

Ψαλ. 67,3 ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Ψαλ. 67,3 Οπως εξαφανίζεται και διαλύεται ο καπνός, έτσι θα εξαφανισθούν και αυτοί. Οπως διαλύεται το κηρί εμπρός στο πυρ, κατά παρόμοιον τρόπον θα εξολοθρευθούν και οι αμαρτωλοί εμπρός εις την παρουσίαν του παντοδυνάμου Θεού.

Ψαλ. 67,4 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ψαλ. 67,4 Οι δίκαιοι όμως θα ευφρανθουν. Θα πλημμυρίσουν από αγαλλίασιν ενώπιον του Θεού. Θα απολαύσουν θεοσδότους τέρψεις με κάθε ευφροσύνην.

Ψαλ. 67,5 ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ψαλ. 67,5 Ψαλατε, λοιπόν, προς τον Θεόν, συνθέσατε αρμονικούς ύμνους εις δόξαν του Ονοματός του. Ετοιμάσατε εις την έρημον την όδον, δι' εκείνον ο οποίος ως θριαμβευτής κάθεται επάνω στο άρμα και προχωρεί προς δυσμάς εις την γην της επαγγελίας. Κυριος είναι το όνομά του. Σκιρτήσατε οι πιστοί από αγαλλίασιν ενώπιον αυτού.

Ψαλ. 67,6 ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ψαλ. 67,6 Οι άδικοι και οι παράνομοι θα τρομάξουν και με μόνην την εμφάνισιν αυτού, διότι αυτός είναι ο πατήρ και προστάτης των ορφανών, ο κριτής και υπερασπιστής των χηρών. Ας το ακούσουν οι άδικοι· υπάρχει ο Θεός στον ιερόν τόπον της κατοικίας του, στον ναόν, και παρακολουθεί τα πάντα.

Ψαλ. 67,7 ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ψαλ. 67,7 Ο Θεός εγκαθιστά εις οίκον και αναδεικνύει ευτυχισμένους οικογενειάρχες τους μεμονωμένους και εγκαταλελειμμένους, οι όποιοι πιστεύουν εις αυτόν. Αυτός βγάζει ανδρείους από τας φυλακάς τους αλυσοδεμένους και λυτρώνει από τας αιχμαλωσίας. Αυτός επίσης, εκείνους, οι οποίοι με τας παραβάσεις των τον πικραίνουν, τους αφήνει στους σκοτεινούς τάφους της δυστυχίας των.

Ψαλ. 67,8 ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 67,8 Ω Κυριε και Θεέ! Οταν έβγαινες από την Αίγυπτον, προπορευόμενος του λαού σου, όταν μαζή σου διέβαινε την έρημον ο λαός, η γη συνεκλονίσθη.

Ψαλ. 67,9 γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

Ψαλ. 67,9 Οι δε ουρανοί έβρεξαν το μάνα κατόπιν εντολής του Θεού, ο όποιος είχε φανερωθή στο όρος Σινά. Εγινε τούτο αμέσως μόλις παρουσιάσθη ο Θεός στον ισραηλιτικόν λαόν.

Ψαλ. 67,10 βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Ψαλ. 67,10 Εν τη απείρω σου καλωσύνη και ευμενεία, ω Θεέ, βροχήν πλουσίων δωρεών έστειλες από τον ουρανόν, στον ισραηλιτικόν λαόν, που είναι κληρονομία σου. Και όταν αυτοί απέκαμαν και εξησθένησαν, συ τους εστήριξες μέχρι της εγκαταστάσεώς των εις την γην της Επαγγελίας.

Ψαλ. 67,11 τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Ψαλ. 67,11 Και τα ζώα του λαού σου, τα οποία είναι και αυτά ιδικά σου, θα ζουν πλέον και θα παχύνωνται μέσα εις την αφθονίαν της γης αυτής, την οποίαν συ με την καλωσύνην σου έκαμες εύφορον και γόνιμον, ω Θεέ, δια τους πτωχούς του λαού σου.

Ψαλ. 67,12 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,

Ψαλ. 67,12 Ο Κυριος δίδει και θα δίδη πάντοτε λόγον και εντολήν αυθεντίας και κύρους εις εκείνους, οι οποίοι με ευγλωττίαν και δυνατήν φωνήν θα ευαγγελίζονται το άγγελμα της νίκης λέγοντες προς τον λαόν·

Ψαλ. 67,13 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ψαλ. 67,13 Ο βασιλεύς και κύριος των στρατιωτικών δυνάμεων του αγαπητού του λάου, του ισραηλιτικού, παραγγέλλει να μοιρασθούν τα λάφυρα μεταξύ των Ισραηλιτών δια τον καλλωπισμόν των οικιών των και εις ανάμνησιν των δωρεών του Θεού.

Ψαλ. 67,14 ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

Ψαλ. 67,14 Οταν νικηταί τότε αναπαύεαθε εις τα δοθέντα προς ημάς με κλήρον μερίδια της γης Χαναάν, θα γίνετε περιφανείς και ένδοξοι. Θα ομοιάζετε προς πτέρυγας της περιστεράς, που από το χρώμα των παρουσιάζονται σαν επαργυρωμέναι και με χρυσοπράσινα μεταξύ των πτερύγων των πτερά.

Ψαλ. 67,15 ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ᾿ αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ψαλ. 67,15 Οταν ο επουράνιος Κυριος διεσκόρπιζε πανικοβλήτους τους αλλοφύλους βασιλείς της Χαναάν, οι Ισραηλίται, κατάφορτοι από τα λάφυρα, ήσαν λαμπροί ωσάν το χιονισμένον όρος Σελμών.

Ψαλ. 67,16 ὄρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

Ψαλ. 67,16 Το όρος του Θεού, η Σιών. Ορος παχύ, όρος στερεόν, όρος πλουσίας πνευματικής ζωής.

Ψαλ. 67,17 ἱνατί ὑπολαμβάνετε, ὄρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς

κατοικεῖν ἐν αὐτῷ; καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Ψαλ. 67,17 Διατί παίρνετε τον λόγον και παραπονείσθε σεις όρη μεγάλα και στερεά δια τα όρος της, Σιών, στο οποίον ηυδόκησεν ο Θεός να κατοική; Πράγματι ο Κυριος θα κατοική εκεί μέχρι τέλους του παρόντος κόσμου.

Ψαλ. 67,18 τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ψαλ. 67,18 Το ένδοξον άρμα, επάνω στο οποίον κάθεται ο Θεός, ο ερχόμενος, δια να κατοικήση εις την Σιών, το συνοδεύουν μυριάδες και χιλιάδες αγγέλων και αγίων πλημμυρισμένοι από χαράν. Ο Κυριος, όπως άλλοτε εν μέσω των αγγέλων αυτού ήτο στο όρος Σινά, έτσι και τώρα είναι στον άγιον τόπον.

Ψαλ. 67,19 ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

Ψαλ. 67,19 Υψιστε Κυριε, ανέβης εις την Σιών. Ανέβης εις τα ανώτατα ύψη του ουρανού, αφού κατήγαγες θρίαμβον εις την γην, συνέλαβες αιχμαλώτους, επήρες φόρον υποτέλειας από τους υποδουλωθέντας προς σε λαούς. Ακόμη δε και από δυστροπούντας, οι οποίοι υπετάγησαν εις σέ, ώστε να κατασκηνώσης, εν τη αγαθότητί σου, εν μέσω αυτών.

Ψαλ. 67,20 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 67,20 Ο Κυριος και μόνος αληθινός Θεός ας είναι ευλογημένος, ας είναι ο μόνος δοξασμένος και ευλογημένος όλας τας ημέρας. Είθε να μας κατευοδώση ο Κυριος, ο οποίος πολλές φορές μέχρι σήμερον υπήρξεν η σωτηρία μας.

Ψαλ. 67,21 ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῴζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Ψαλ. 67,21 Ο Θεός μας είναι ο Θεός, ο οποίος μας σώζει. Εις αυτόν τον Κυριον και

Θεόν μας οφείλεται το γεγονός, ότι πολλές φορές απηλλάγημεν από θανασίμους κινδύνους.

Ψαλ. 67,22 πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Ψαλ. 67,22 Αλλ' εάν ο Θεός προστατεύη και σώζη τον ευσεβή λαόν, συντρίβει και θα συντρίψη τας κεφαλάς των εχθρών του, τας αλαζονικάς κεφαλάς τας στολισμένας με πλουσίαν υπερήφανον κόμην. Θα συντρίψη την κεφαλήν εκείνων, οι οποίοι ζουν και περιφέρονται μέσα εις τας αμαρτίας των.

Ψαλ. 67,23 εἶπε Κύριος· ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ψαλ. 67,23 Είπεν ο Κυριος· Θα επαναφέρω τους εχθρούς από το όρος Βασάν, εάν καταφύγουν εκεί και αποκρυβούν εις τα πυκνά του δάση· έστω και αν βυθισθούν εις την θάλασσαν, θα τους ανασύρω από τους βυθούς της και θα τους επαναφέρω,

Ψαλ. 67,24 ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ᾿ αὐτοῦ.

Ψαλ. 67,24 δια να σφαγούν και να ρεύση τόσον άφθονον το αίμα των, ώστε εις αυτό να βαφούν, ω Ισραηλίται, οι πόδες σας, και αι γλώσσαι των σκυλιών σας να βαφούν και αυταί στο αίμα των εχθρών σας.

Ψαλ. 67,25 ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ψαλ. 67,25 Εγιναν αισθηταί και θεαταί εκ μέρους όλων μας αι πορείαι σου, ω Θεέ μου. Αι επεμβάσεις σου του Θεού και βασιλέως μας, έγιναν φανεραί στον ιερόν τούτον λόφον Σιών.

Ψαλ. 67,26 προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ψαλ. 67,26 Προπορεύονται εμπρός από την ενθουσιώδη συνοδείαν άρχοντες, οι

οποίοι ακολουθούνται από μουσικούς, που παίζουν έγχορδα όργανα ανάμεσα εις νεανίδας, που κτυπούν τα τύμπανα.

Ψαλ. 67,27 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ψαλ. 67,27 Και όλοι μαζή ψάλλουν· Συναθροισθήτε εις ιεράς συνάξεις και δοξολογήσατε τον Θεόν, τον Κυριον, όλοι οι Ισραηλίται, οι απόγονοι της αστειρεύτου πηγής του Ιακώβ.

Ψαλ. 67,28 ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ψαλ. 67,28 Εκεί εις την ιεράν αυτήν λιτανείαν, υπάρχει ο νεώτερος από όλους τους δώδεκα πατριάρχας, ο Βενιαμίν, έκθαμβος και σαν έξω από τον εαυτόν του εξ αιτίας της μεγάλης του χαράς. Εκεί είναι η αρχηγοί της φυλής του Ιούδα με τους άλλους άρχοντας. Εκεί υπάρχουν οι άρχοντες της φυλής Ζαβουλών και οι άρχοντες της φυλής Νεφθαλείμ.

Ψαλ. 67,29 ἔντειλαι, ὁ Θεός, τῇ δυνάμει σου, δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Ψαλ. 67,29 Δώσε, Κυριε, εντολήν εις την δύναμίν σου, να συμπαρασταθή στον λαόν σου. Ενίσχυσε, Θεέ μου, το έργον τούτο, το οποίον συ επραγματοποίησες εν μέσω ημών.

Ψαλ. 67,30 ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

Ψαλ. 67,30 Με θαυμασμόν και ευλάβειαν προς τον ναόν σου, ο οποίος υψούται επάνω εις την Ιερουσαλήμ, θα ανέλθουν επί της Σιών και θα σου προσφέρουν δώρα λατρείας οι βασιλείς του κόσμου.

Ψαλ. 67,31 ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

Ψαλ. 67,31 Ελεγξε και επιτίμησε τους αμαρτωλούς και αγρίους λαούς, που

ομοιάζουν προς θηρία και κροκοδείλους κρυμμένους στους καλαμώνας των ελών. Ωσάν αγέλη αγρίων ταύρων ανάμεσα εις τας δαμάλεις ομοιάζουν οι συνηγμένοι βάρβαροι αυτοί λαοί, που θέλουν να πολιορκήσουν τον λαόν σου, τον καθαρόν ως άργυρον στο χωνευτήριον. Διασκόρπισε, Κυριε, τα έθνη, τα οποία θέλουν τους πολέμους.

Ψαλ. 67,32 ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Ψαλ. 67,32 Και αφού τα διασκορπίσης και αποκατασταθή η ειρήνη, θα έλθουν πρέσβεις από την Αίγυπτον εις την Ιερουσαλήμ. Και αυτή η μακρυνή Αιθιοπία θα απλώση με προθυμίαν το χέρι της γεμάτο δώρα προς τον Θεόν της Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 67,33 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 67,33 Σεις, αι βασιλείαι της γης δοξολογήσατε τον Θεόν. Συνθέσατε ψαλμούς εις δόξαν του Κυρίου.

Ψαλ. 67,34 ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

Ψαλ. 67,34 Ψαλατε στον Θεόν, ο οποίος ωσάν επί μεγαλοπρεπούς άρματος ανεβαίνει εις τα ανώτατα σημεία του ουρανού προς ανατολάς. Ιδού, θα δώση φωνήν, και η φωνή του θα γίνη βροντή δυνατή.

Ψαλ. 67,35 δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Ψαλ. 67,35 Δωσατε δόξαν στον Θεόν. Η μεγαλοπρέπεια αυτού εκτείνεται προστατευτική επάνω στον ισραηλιτικόν λαόν και η δύναμίς του απλώνεται επάνω από τα νέφη, από το ένα άκρον έως το άλλο άκρον του ορίζοντος.

Ψαλ. 67,36 θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ψαλ. 67,36 Αξιοθαύμαστος είναι ο Θεός δια την προστασίαν, που παρέχει στους αγίους του. Ο Θεός του ισραηλιτικού λαού αυτός θα δώση δύναμιν εις ενίσχυσιν και σωτηρίαν του λαού του. Δοξασμένος ας είναι Κυριος ο Θεός.

ΨΑΛΜΟΣ 68 (Μασ. 69)

Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 68,2 Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ψαλ. 68,2 Σώσε με, ω Θεέ μου. Τα κύματα των θλίψεων κατακλύζουν την ψυχήν μου. Απειλούν και αυτήν ακόμη την ζωήν μου.

Ψαλ. 68,3 ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

Ψαλ. 68,3 Εχω χωθή εις λάσπην βυθού, κάτω από την οποίαν δεν υπάρχει στερεός πυθμήν. Ομοιάζω ως εάν έχω βυθισθή εις τα βάθη της θαλάσσης, ως εάν φοβερά καταιγίς με κατεπόντισεν στο πέλαγος.

Ψαλ. 68,4 ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Ψαλ. 68,4 Απέκαμα να φωνάζω προς σε δυνατά. Ο λάρυγξ μου εβράχνιασε, τα μάτια μου, προσηλωμένα προς σε τον Θεόν μου, έχασαν το φως των, διότι έχασαν την ελπίδα βοηθείας.

Ψαλ. 68,5 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν, ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ

οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον.

Ψαλ. 68,5 Εκείνοι, που με μισούν χωρίς καμμίαν αιτίαν και αφορμήν, επληθύνθησαν περισσότερον από τας τρίχας της κεφαλής μου. Εγιναν πολύ ισχυροί οι εχθροί μου· αυτοί, οι οποίοι με καταδιώκουν αδίκως και αδικαιολογήτως. Με τας διαβολάς και τας συκοφαντίας των επλήρωσα πράγματα, τα οποία εγώ ποτέ δεν είχα αρπάσει.

Ψαλ. 68,6 ὁ Θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Ψαλ. 68,6 Συ, ω Θεέ μου, γνωρίζεις τας άλλας απερισκεψίας μου. Και τα πλημμελήματά μου δεν είναι κρυμμένα από τα μάτια σου. Γνωρίζεις όμως επίσης, ότι ποτέ δεν έχασα τον σεβασμόν μου προς σέ.

Ψαλ. 68,7 μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ᾿ ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησον ἐπ᾿ ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,

Ψαλ. 68,7 Ας μη κατεντροπιασθούν εξ αιτίας μου εκείνοι, οι οποίοι με μεγάλην υπομονήν περιμένουν την προστασίαν σου, ω Κυριε, Κυριε των αγγελικών δυνάμεων του ουρανού. Οταν με βλέπουν αβοήθητον και εγκαταλελειμμένον, ας μη εντροπιασθούν εκείνοι, οι οποίοι ζητούν βοήθειαν από σέ, ω Θεέ του Ισραήλ.

Ψαλ. 68,8 ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ψαλ. 68,8 Μη με εγκαταλείψης Κυριε, διότι εγώ προς χάριν σου υπομένω εμπαιγμούς και ύβρεις. Το πρόσωπόν μου επλημμύρισεν από εντροπήν, έγινε κατακόκκινον.

Ψαλ. 68,9 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου,

Ψαλ. 68,9 Ξένος και αγνώριστος κατήντησα μεταξύ των αδελφών μου. Αγνωστος

και ξένος και εις αυτούς ακόμη τους ομομητρίους αδελφούς μου.

Ψαλ. 68,10 ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ.

Ψαλ. 68,10 Πασχω δε όλα αυτά, διότι ο φλογερός ζήλος υπέρ του ναού σου ως πυρ με έχει καταφλέξει· Αι αναίσχυντοι ύβρεις, αι οποίαι εκτοξεύονται εναντίον σου από τους ασεβείς ανθρώπους, πίπτουν όλαι βαρείαι επάνω μου.

Ψαλ. 68,11 καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί·

Ψαλ. 68,11 Δια την ασέβειάν των αυτήν επόνεσα βαθύτατα. Εταπείνωσα με ασιτίαν την ζωήν μου και αντί το πένθος μου δι' αυτούς να τους συγκινήση, εγινεν εξ αντιθέτου αιτία ονειδισμών εναντίον μου.

Ψαλ. 68,12 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Ψαλ. 68,12 Αντί του συνήθους ενδύματος εφόρεσα τρίχινον σάκκον θλίψεως και μετανοίας. Κατήντησα δι' αυτούς παροιμιώδες πρόσωπον διακωμωδήσεως και ύβρεων.

Ψαλ. 68,13 κατ᾽ ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ψαλ. 68,13 Εναντίον μου εφλυαρούσαν οι αργόσχολοι προ των πυλών των τειχών. Και εις βάρος μου ετραγουδούσαν οι μέθυσοι πίνοντες τον οίνον.

Ψαλ. 68,14 ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε· καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου· ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Ψαλ. 68,14 Εγώ όμως, Κυριε, και τότε δια της προσευχής μου είχα στραφή προς σέ. Είναι πλέον καιρός να δείξης προς εμέ την ευδοκίαν σου, Θεέ μου,

σύμφωνα με το άπειρον έλεός σου. Καμε δεκτήν την προσευχήν μου σύμφωνα με τας αληθείς υποσχέσεις σου περί της σωτηρίας των δούλων σου.

Ψαλ. 68,15 σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Ψαλ. 68,15 Σώσε με από την λάσπην, εις την οποίαν ευρίσκομαι, δια να μη βυθισθώ εξ ολοκλήρου. Γλύτωσέ με από τους εχθρούς, που με μισούν. Βγάλε με από τα βαθειά ύδατα των θλίψεων, που με έχουν κοπαπλημμυρίσει.

Ψαλ. 68,16 μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ᾿ ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ψαλ. 68,16 Ας μη με καταποντίση νεροποντή καταιγίδος. Ας μη με καταπίη ο βυθός της θαλάσσης, ας μη κλείση επάνω μου το στόμιον του φρέατος των θλίψεών μου και χαθώ οριστικώς.

Ψαλ. 68,17 εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ᾿ ἐμέ.

Ψαλ. 68,17 Ακουσε, Κυριε, και κάμε δεκτήν την προσευχήν μου, διότι είναι αγαθόν και ευεργετικόν το έλεός σου προς πάντας. Συμφωνα με την άπειρον ευσπλαγχνίαν σου ρίψε ένα στοργικόν βλέμμα εις εμέ.

Ψαλ. 68,18 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ψαλ. 68,18 Μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από εμέ τον δούλον σου, διότι θλίβομαι πάρα πολύ. Συντομα, Κυριε, άκουσε την προσευχήν μου.

Ψαλ. 68,19 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

Ψαλ. 68,19 Δώσε προσοχήν εις τας ικεσίας μου και εις την θλίψιν της ψυχής μου και σπεύσε να με γλυτώσης. Ενεκα των εχθρών μου, δια να μη καυχώνται και

αποθρασύνωνται αυτοί, σώσε μέ.

Ψαλ. 68,20 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

Ψαλ. 68,20 Γρήγορα έλα εις βοήθειάν μου, Κυριε, διότι συ γνωρίζστους εμπαιγμούς των, που εξαπολύουν εναντίον μου, την αισχυνην και την εντροπήν μου εξ αιτίας των. Ενώπιόν σου, Κυριε, ευρίσκονται όλοι αυτοί που με θλίβουν και των οποίων η κακία δέν σου διαφεύγει.

Ψαλ. 68,21 ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν, καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

Ψαλ. 68,21 Οπου και αν στραφή η πονεμένη μου ψυχή, δεν περιμένει τίποτε άλλο παρά ύβρεις και ταλαιπωρίαν. Επερίμενα να ευρεθή κάποιος, να με συμπονέση και κανείς δεν παρουσιάσθηκε. Ανεζήτησα κάποιον να με παρηγορήση, και δεν ευρήκα κανένα.

Ψαλ. 68,22 καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ψαλ. 68,22 Οταν δε επείνασα μου έδωκαν αντί φαγητού χολήν, και όταν εδίψησα, μου έδωκαν να πιώ ξίδι.

Ψαλ. 68,23 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

Ψαλ. 68,23 Η πλουσία τράπεζά των, που απολαμβάνουν τα αγαθά της ζωής, είθε να μετατραπή εις παγίδα ενώπιόν των. Να γίνη τιμωρία και ανταπόδοσις δια τα κακά, τα οποία μου κάνουν. Πρόσκομμα, δια να σκοντάψουν και πέσουν.

Ψαλ. 68,24 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ψαλ. 68,24 Ας σκοτισθούν τα μάτια των μέχρι σημείου, ώστε να μη βλέπουν. Κυρτωσε την ράχιν των δια παντός, ώστε να μένουν ανήμποροι και συντετριμμένοι.

Ψαλ. 68,25 ἔκχεον ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Ψαλ. 68,25 Χύσε επάνω των, σαν ποτάμι, ολόκληρον την οργήν σου, και ο θυμός της μεγάλη αγανακτήσεώς σου είθε να τους καταλάβη.

Ψαλ. 68,26 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν·

Ψαλ. 68,26 Ας γίνη το περιποιημένον αγρόκτημά των έρημον και εις τας κατοικίας των ας μην υπάρξη κανείς απόγονός των, που να κατοικήση.

Ψαλ. 68,27 ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Ψαλ. 68,27 Διότι εκείνον, τον οποίον συ επέτρεψες θλίψεις και οδυνηράς μαστιγώσεις, αντί να τον συμπονέσουν, τον κατεδίωξαν και στον δριμύν πόνον των τραυμάτων μου προσέθεσαν άλλον πόνον.

Ψαλ. 68,28 πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου·

Ψαλ. 68,28 Εγκατάλειψέ τους, ώστε να περιπίπτουν από αμαρτίας εις αμαρτίαν, δια να μη εισέλθουν στον δρόμον της μετανοίας και εύρουν δικαίωσιν ενώπιόν σου.

Ψαλ. 68,29 ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Ψαλ. 68,29 Ας σβησθούν εξ ολοκλήρου τα ονόματά των από το βιβλίον των σωζομένων εις ζωήν αιώνιον και ας καταγραφούν με τα ονόματα των δικαίων.

Ψαλ. 68,30 πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Ψαλ. 68,30 Εγώ είμαι πτωχός και αβοήθητος γεμάτος πόνους και οδύνας. Η σωτηρία σου, ω Θεέ μου, είθε να με στηρίξη και με βοηθήση.

Ψαλ. 68,31 αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ᾿ ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει,

Ψαλ. 68,31 Τοτε εγώ γεμάτος ευγνωμοσύνην θα υμνολογήσω το όνομα του Θεού μου με ωδήν. Θα διαλαλήσω το μεγαλείον του με αίνεσιν δοξολογίας.

Ψαλ. 68,32 καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

Ψαλ. 68,32 Και η ευγνώμων αυτή δοξολογία και λατρεία μου θα αρέση στον Θεόν περισσότερον από την θυσίαν μόσχου αρτιμελούς, του οποίου μόλις έχουν αρχίσει να φυτρώνουν τα κέρατα και αι οπλαί στους πόδας του.

Ψαλ. 68,33 ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν,

Ψαλ. 68,33 Ας ίδουν την θαυμαστήν λύτρωσίν μου οι πονεμένοι και οι ταιπεινοί του κόσμου και ας ευφρανθούν με την πεποίθησιν ότι ο Θεός προστατεύει τους ιδικούς του. Ζητήσατε με όλην σας την καρδίαν τον Θεόν και θα αναζωογονηθήτε.

Ψαλ. 68,34 ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Ψαλ. 68,34 Διότι ο Κυριος ακούει και κάνει δεκτάς τας προσευχάς των πτωχών και δεν καταφρονεί τους αλυσοδεμένους αιχμαλώτους του λαού του.

Ψαλ. 68,35 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 68,35 Ας δοξολογήσουν οι ουρανοί και η γη τον Θεόν, η θάλασσα και όλα όσα

υπάρχουν εις αυτήν και διασχίζουν τα νερά της.

Ψαλ. 68,36 ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν·

Ψαλ. 68,36 Διότι ο Θεός θα σώση την πόλιν Σιών και θα ανοικοδομηθούν αι πόλεις της Ιουδαίας και θα κατοικήσουν εις αυτας ως εις μόνιμον και οριστικήν των κληρονομίαν οι Ισραηλίται.

Ψαλ. 68,37 καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 68,37 Και οι απόγονοι των δούλων σου αυτών θα συνεχίσουν να κατέχουν την γην αυτήν. Εκείνοι που αγαπούν το Ονομά σου, θα στήσουν μονίμως τας κατοικίας των εις την ιεράν γην της Επαγγελίας.

ΨΑΛΜΟΣ 69 (Μασ. 70)

Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυΐδ, εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ψαλ. 69,2 Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Ψαλ. 69,2 Ω Θεέ μου, δώσε προσοχήν εις την κατάστασίν μου και έλα εις βοήθειάν μου. Ναι, Κυριε, σπεύσε να με βοηθήσης.

Ψαλ. 69,3 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου κακά·

Ψαλ. 69,3 Ας εντραπούν και ας καταισχυνθούν όλοι εκείνοι, οι οποίοι ζητούν να μου

αφαιρέσουν την ζωήν. Ας στραφούν εις τα οπίσω και ας εντροπιασθούν όσοι θέλουν τα κακά μου.

Ψαλ. 69,4 ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὖγε εὖγε.

Ψαλ. 69,4 Ας γυρίσουν αμέσως προς τα οπίσω κατεντροπιασμένοι αυτοί, οι οποίοι χαιρεκακούν εις την δυστυχίαν μου και λέγουν ειρωνικώς· Ωραία, ωραία!

Ψαλ. 69,5 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ψαλ. 69,5 Ολοι δε όσοι βλέπουν την βοήθειαν και προστασίαν, την οποίαν συ προσφέρεις προς τους πιστούς, ας σκιρτήσουν από αγαλλίασιν. Και ας ευφρανθούν, ω Θεέ μου, όλοι αυτοί, οι οποίοι ζητούν και επικαλούνται σέ· όλοι όσοι ποθούν την σωτηρίαν, που συ προσφέρεις, ας λέγουν πάντοτε ακαταπαύστως· Ας δοξάζεται και ας μεγαλύνεται ο Κυριος.

Ψαλ. 69,6 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλ. 69,6 Εγώ δε είμαι πτωχός και άθλιος. Βοήθησέ με, Θεέ μου. Βοηθός μου και λυτρωτής μου είσαι συ, Κυριε, μη βραδύνης, μη αργοπορήσης.

ΨΑΛΜΟΣ 70 (Μασ. 71)

Τῷ Δαυΐδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ψαλ. 70,1 Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 70,1 Εις σε Κυριε έχω στηρίξει και στηρίζω τας ελπίδας μου. Πιστεύω ότι ποτέ δεν θα εντροπιασθώ.

Ψαλ. 70,2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

Ψαλ. 70,2 Εν ονόματι της δικαιοσύνης σου και δια της δικαιοσύνης σου γλύτωσέ με και ελευθέρωσέ με από αδίκους πειρασμούς και κατατρεγμούς. Κλίνε το αυτί σου προς εμέ, άκουσε την προσευχήν μου και σώσε με.

Ψαλ. 70,3 γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με, ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

Ψαλ. 70,3 Γινε εις εμέ Θεός υπερασπιστής και φρούριον απόρθητον, δια να με σώσης από τους κινδύνους. Διότι βράχος, επί του οποίου σταθερά στηρίζομαι, και ασφαλές καταφύγιόν μου είσαι συ.

Ψαλ. 70,4 ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·

Ψαλ. 70,4 Ω Θεέ μου, γλύτωσέ με από τα χέρια του κάθε αμαρτωλού. Από τα χέρια εκείνων, οι οποίοι παραβαίνουν τον Νομον σου και διαπράττουν αδικίας.

Ψαλ. 70,5 ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου,

Ψαλ. 70,5 Διότι συ, Κυριε είσαι εκείνος, από τον οποίον με υπομονήν περιμένω βοήθειαν. Συ είσαι η ελπίς μου από αυτών ακόμη των χρόνων της νεότητός μου.

Ψαλ. 70,6 ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

Ψαλ. 70,6 Από τότε που ήμουν ακόμη έμβρυον, εις σε είχα στηριχθή. Από την

κοιλίαν της μητρός μου συ ήσουνα και είσαι προστάτης και υπερασπιστής μου. Δια τούτο και εγώ ακαταπαύστως θα σε δοξολογώ.

Ψαλ. 70,7 ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

Ψαλ. 70,7 Ωσάν κάποιο παράδοξον φαινόμενον συμφορών εφάνηκα στους πολλούς. Εν μέσω όμως των δυστυχιών μου αυτών συ ήσουνα ο πανίσχυρος βοηθός μου.

Ψαλ. 70,8 πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ψαλ. 70,8 Ας γεμίση το στόμα μου από ύμνους, δια να υμνώ το μεγαλείον σου, όλην την ημέραν την θείαν σου μεγαλοπρέπειαν.

Ψαλ. 70,9 μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ψαλ. 70,9 Μη με εγκαταλείψης τώρα εις τα γηράματά μου. Τωρα που με αφήνουν αι σωματικαί μου δυνάμεις συ, Κυριε, μη με εγκαταλείψης.

Ψαλ. 70,10 ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό

Ψαλ. 70,10 Διότι οι εχθροί μου, αυτοί που καιροφυλακτούν να αφαιρέσουν την ζωήν μου, συνεσκέφθησαν μεταξύ των

Ψαλ. 70,11 λέγοντες· ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

Ψαλ. 70,11 και είπαν· Ο Θεός τον εγκατέλειψε. Καταδιώξατε, λοιπόν, αυτόν και συλλάβετέ τον, διότι δεν υπάρχει κανείς να τον γλυτώση από τα χέρια μας.

Ψαλ. 70,12 ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ· ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Ψαλ. 70,12 Ω Θεέ μου, μη απομακρύνεσαι από εμέ. Ω Θεέ μου, δώσε προσοχήν εις την κατάστασίν μου και σπεύσε να με βοηθήσης.

Ψαλ. 70,13 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ψαλ. 70,13 Ας καταισχυνθούν και ας αφανισθούν εκείνοι, οι οποίοι επιβουλεύονται την ζωήν μου. Ας φορέσουν ωσάν ένδυμα την καταισχύνην και την εντροπήν εκείνοι, οι οποίοι σκέπτονται και επιζητούν την καταστροφήν μου.

Ψαλ. 70,14 ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

Ψαλ. 70,14 Εγώ δε συνεχώς και ακαταπαύστως θα έχω τας ελπίδας μου εις σε και κοντά εις τας άλλας αινέσεις και δοξολογίας, που σου ανέπεμψα, θα προσθέσω και νέαν υμνολογίαν προς δόξαν του Ονόματός σου.

Ψαλ. 70,15 τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

Ψαλ. 70,15 Οταν συ θα με σώσης από αυτούς, που απειλούν την ζωήν μου, τότε το στόμα μου θα διαλαλήση την δικαιοσύνην σου αυτήν προς όλους. Ολην την ημέραν θα διακηρύττω την σωτηρίαν, την οποίαν συ στέλλεις. Προφορικώς θα εξαγγέλλω την ευγνωμοσύνην μου προς σέ, διότι εγώ δεν είμαι γραμματεύς δια να συγγράψω βιβλία και να καταγράφω εις αυτά τα θαυμαστά έργα σου.

Ψαλ. 70,16 εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σοῦ μόνου.

Ψαλ. 70,16 Θα εισέλθω εις την εξιστόρησιν όλων των θαυμαστών έργων, που έκαμεν η παντοδυναμία του Κυρίου. Ναι, Κυριε, θα ενθυμηθώ την δικαιοσύνην σου, διότι συ είσαι ο απόλυτος και μόνος δίκαιος.

Ψαλ. 70,17 ὁ Θεός, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ

τὰ θαυμάσιά σου.

Ψαλ. 70,17 Ω Θεέ μου, θα αναγγείλω και θα διαλαλήσω τας θαυμαστάς επεμβάσεις της προστασίας σου, με τας οποίας με εδίδαξες από την νεότητά μου μέχρι σήμερα να ελπίζω εις την προστασίαν σου.

Ψαλ. 70,18 καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεός, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐπερχομένῃ,

Ψαλ. 70,18 Και μέχρι των γηρατείων μου και μέχρι της πλέον προχωρημένης ηλικίας μου, ω Θεέ μου, μη με εγκαταλείψης, μέχρις ότου διαλαλήσω την προστασίαν της παντοδυνάμου δεξιάς σου εις κάθε γενεάν, η οποία επακολουθεί.

Ψαλ. 70,19 τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου. ὁ Θεός, ἕως ὑψίστων ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα· ὁ Θεός, τίς ὅμοιός σοι;

Ψαλ. 70,19 Μα εξαγγείλω την ακατανίκητον δύναμίν σου, την άπειρον δικαιοσύνην σου. Ω Θεέ, μέχρι των υψίστων και απεριορίστων περιοχών του ουρανίου κόσμου φθάνουν τα μεγαλεία τα οποία έκαμες. Ο Θεός, ποιός όμοιος υπάρχει προς σέ;

Ψαλ. 70,20 ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Ψαλ. 70,20 Ποσας και πόσας θλίψεις, βαρείας και οδυνηράς, μου έστειλες! Πλην έστρεψες προς εμέ στοργικόν το βλέμμα σου και την αγάπην σου, και με ανεζωογόνησες, και από τα απύθμενα βάθη της γης πάλιν με ανεβίβασες.

Ψαλ. 70,21 ἐπλεόνασας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Ψαλ. 70,21 Πλουσίαν έδειξες εις εμέ την μεγαλειώδη συγκατάβασίν σου, διότι συ επιστραφείς με επαρηγόρησες. Και από τα κατώτατα βάθη των συμφορών, όπου είχα βυθισθή, πάλιν με επανέφερες εις την επιφάνειαν.

Ψαλ. 70,22 καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Ψαλ. 70,22 Δια τούτο και εγώ θα υμνολογήσω με μουσικά όργανα την αξιοπιστίαν και αλήθειαν των λόγων και των υποσχέσεών σου. Θα σε υμνολογήσω με την κιθάραν, ω άγιε Θεέ του Ισραήλ.

Ψαλ. 70,23 ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου, ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου, ἣν ἐλυτρώσω.

Ψαλ. 70,23 Οταν εγώ ψάλλω ύμνους προς το μεγαλείον σου, θα γεμίσουν από αγαλλίασιν τα χείλη μου και η ψυχή μου, την οποίαν τόσες και τόσες φορές συ εγλύτωσες.

Ψαλ. 70,24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ψαλ. 70,24 Ακόμη δε και η γλώσσα μου θα μελετά όλας τας ημέρας την δικαιοσύνην σου. Οταν μάλιστα βλέπω να αποτυγχάνουν αυτοί, που ζητούν την καταστροφήν μου, να καταισχύνωνται και να κατεντροπιάζωνται.

ΨΑΛΜΟΣ 71 (Μασ. 72)

Εἰς τὸ τέλος· Εἰς Σαλωμών· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 71,1 Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως

Ψαλ. 71,1 Ω Θεέ μου, δώσε στον βασιλέα και στον διάδοχον αυτού, υιόν του

βασιλέως, την σύνεσιν και την σοφίαν,

Ψαλ. 71,2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

Ψαλ. 71,2 ώστε να κρίνη και να απονέμη το δίκαιον σύμφωνα με την ιδικήν σου δικαιοσύνην. Δος του σοφίαν, δια να κρίνη δικαίως τον λαόν σου και να υπερασπίζη τους αδυνάτους και αδικουμένους εις τας διαφόρους δίκας.

Ψαλ. 71,3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ψαλ. 71,3 Με την ιδικήν σου αγαθότητα και παντοδυναμίαν ας καρποφορήσουν τα όρη ειρήνην δια τον λαόν σου και εις τα βουνά ας φυτρώση η δικαιοσύνη.

Ψαλ. 71,4 κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην

Ψαλ. 71,4 Ο προτυπούμενος από τον βασιλέα βασιλεύς Μεσσίας θα αποδώση το δίκαιον στους πτωχούς και καταφρονημένους ανθρώπους του λαού. Θα τους σώση από την αδικίαν και θα ταπεινώση τους ψευδολόγους και τους συκοφάντας.

Ψαλ. 71,5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

Ψαλ. 71,5 Και θα συμπαραμείνη ζων και βασιλεύων αιωνίως λαμπρός, όπως ο ήλιος, θα προηγήται και θα υπερέχη από την σελήνην εις δόξαν εις τας γενεάς των γενεών.

Ψαλ. 71,6 καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. 71,6 Ο βασιλεύς Μεσσίας θα κατεβή από τον ουρανόν αθορύβως, όπως η βροχή, η οποία πίπτει επάνω στο ποκάρι των μαλλιών, ευεργετικός όπως η ποτιστική βροχή η ποτίζουσα την γην.

Ψαλ. 71,7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

Ψαλ. 71,7 Από την πνευματικήν δε αυτήν γλυκείαν άρδευσιν θα αναβλαστήση και θα ανθίση επί των ημερών του δικαιοσύνη και ειρήνη πλουσία και ατελείωτος, μέχρις ότου κατά την συντέλειαν του κόσμου λάβη τέλος η σελήνη.

Ψαλ. 71,8 καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

Ψαλ. 71,8 Αυτός θα κατακυριεύση ολόκληρον την γην από τον ένα ωκεανόν έως τον άλλον και από τους μεγάλους ποταμούς έως εις τα πέρατα της οικουμένης.

Ψαλ. 71,9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

Ψαλ. 71,9 Ενώπιόν του θα προσπέσουν, δια να τον προσκυνήσουν, Αιθίοπες. Οι δε εχθροί αυτού, ταπεινωμένοι και συντετριμμένοι, θα κύψουν την κεφαλήν και με την γλώσσαν των θα γλείψουν χώμα.

Ψαλ. 71,10 βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι.

Ψαλ. 71,10 Οι βασιλείς της Ισπανικής πόλεως Θαρσίς και αι νήσοι, που είναι διάσπαρτοι ανά την Μεσόγειον, θα προσφέρουν εις αυτόν ως φόρον υποτελείας δώρα. Το ίδιον θα πράξουν και οι βασιλείς της Αραβίας, όπως επίσης και της Σαβά.

Ψαλ. 71,11 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

Ψαλ. 71,11 Θα τον προσκυνήσουν όλοι οι βασιλείς της γης, και όλα τα έθνη θα υποταχθούν και θα δουλεύσουν εις αυτόν.

Ψαλ. 71,12 ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

Ψαλ. 71,12 Τούτο δέ, διότι αυτός θα γλυτώση τον πτωχόν από τον ισχυρόν που τον καταπιέζει, όπως επίσης τον αδύνατον και περιφρονημένον, στον οποίον δεν υπήρχε κανείς βοηθός.

Ψαλ. 71,13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

Ψαλ. 71,13 Θα σπλαγχνισθή τον πτωχόν και τον πένητα και θα σώση την ζωήν όλων εκείνων, οι οποίοι ευρίσκονται εις στέρησιν και αδυναμίαν.

Ψαλ. 71,14 ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν.

Ψαλ. 71,14 Θα γλυτώση από την τοκογλυφίαν και την αδικίαν την ζωήν των και θα είναι έντιμον και προσκυνητόν το Ονομά του εις αυτούς.

Ψαλ. 71,15 καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

Ψαλ. 71,15 Θα ζήση αυτός μεγαλειώδη ατέρμονα ζωήν. Εις αυτόν θα δοθή ο χρυσός της Αραβίας, και οι πιστοί του θα προσεύχωνται υπέρ της βασιλείας αυτού πάντοτε. Ολας τας ημέρας των θα τον δοξολογούν και θα τον υμνούν.

Ψαλ. 71,16 ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾿ ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

Ψαλ. 71,16 Θα είναι αυτός βεβαία ελπίς και σταθερόν στήριγμα όλων, που κατοικούν εις την γην μέχρι και αυτών, που ευρίσκονται εις τας κορυφάς των ορέων. Οι καρποί της δικαίας αυτού διοικήσεως θα στοιβάζωνται ολονέν άφθονοι, ώστε να υπερκαλύψουν και αυτόν ακόμη τον Λιβανον. Οι πιστοί θα αυξηθούν, θα πλημμυρίσουν τας πόλεις, θα ανθίσουν και θα καρποφορήσουν, όπως το χορτάρι πλημμυρίζει την γην στον κατάλληλον καιρόν.

Ψαλ. 71,17 ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

Ψαλ. 71,17 Θα είναι το Ονομά του ένδοξον και ευλογημένον εις όλους τους αιώνας. Αιωνίως ένδοξον και άσβεστον, περισσότερον από τον λαμπρόν ήλιον. Δι' αυτού θα απολαύσουν τας ευλογίας του Θεού όλαι αι φυλαί της γης, όλα τα έθνη θα τον επαινούν και θα τον μακαρίζουν.

Ψαλ. 71,18 εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,

Ψαλ. 71,18 Ευλογητός είναι ο Κυριος ο Θεός, ο οποίος λατρεύεται και προσκυνείται από τον Ισραήλ, αυτός που μόνος έχει την δύναμιν να επιτελή θαυμάσια, έργα καταπληκτικά.

Ψαλ. 71,19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο, γένοιτο. (Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυΐδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.)

Ψαλ. 71,19 Ας είναι ευλογημένον το ένδοξον Ονομά του και τώρα και πάντοτε και στους αιώνας των αιώνων. Ας γεμίση από την δόξαν του όλη η γη. Αμήν, Αμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 72 (Μασ. 73)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 72,1 Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 72,1 Ποσον αγαθός είναι ο Θεός και πλήρης ευεργεσιών προς τους Ισραηλίτας

και μάλιστα εις όσους έχουν καρδίαν ευθείαν και ειλικρινή!

Ψαλ. 72,2 ἐμοῦ δὲ παραμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ᾿ ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

Ψαλ. 72,2 Αλλά εις εμέ παρ' ολίγον να σαλευθούν οι πόδες μου, να κλονισθούν από αμφιβολίαν αι πεποιθήσεις μου. Παρ' ολίγον αι πορείαι της ζωής μου να είχαν εκκλίνει από την οδόν του Κυρίου.

Ψαλ. 72,3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν,

Ψαλ. 72,3 Διότι κατελήφθην από ζήλειαν και από δυσφορίαν, επειδή έβλεπα την ευημερίαν των αμαρτωλών ανθρώπων.

Ψαλ. 72,4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν·

Ψαλ. 72,4 Εβλεπα ότι δεν υπάρχει, μακρά αγωνία και βάσανος κατά τον θάνατόν των και δεν διαρκεί επί πολύ η τυχόν μαστίζουσα αυτούς θλίψις.

Ψαλ. 72,5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

Ψαλ. 72,5 Αυτοί δεν κοπιάζουν, όπως οι άλλοι άνθρωποι, δια τον πορισμόν των αγαθών της ζωής. Και γενικώς δεν καταθλίβονται, όπως οι άλλοι.

Ψαλ. 72,6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.

Ψαλ. 72,6 Δι' αυτό και τους κατέλαβεν εξ ολοκλήρου η υπερηφάνειά των. Κατά τρόπον επιδεικτικόν φορούν και φέρουν την αδικίαν προς τους άλλους και την ασέβειαν προς τον Θεόν.

Ψαλ. 72,7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας·

Ψαλ. 72,7 Η αδικία των θα εξέλθη λιπαρά, πλουσία και μεστωμένη από την

διεφθαρμένην των καρδίαν. Εξεπέρασαν κάθε όριον αι πονηραί επιθυμίαι της καρδίας των.

Ψαλ. 728 διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·

Ψαλ. 72,8 Εσκέφθησαν και απεφάσισαν πονηρά εναντίον των άλλων ανθρώπων. Διελάλησαν χωρίς εντροπήν μεγαλοφώνως τα κακουργήματά των.

Ψαλ. 72,9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψαλ. 72,9 Ηνοιξαν το στόμα των και έφθασε μέχρι του ουρανού, δια να υβρίση και αυτόν τον Θεόν. Και από εκεί η γλώσσα των επέρασε επάνω εις την γην εξαπολύουσα συκοφαντίας και ύβρεις.

Ψαλ. 72,10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

Ψαλ. 72,10 Δια τούτο ο ισραηλιτικός λαός από το κακόν παράδειγμα εκείνων εγκαταλείπει εμέ και επιστρέφει εδώ, όπου ευρίσκονται αυτοί, παρασυρόμενος από την φαινομενικήν των ευτυχίαν. Φαντάζονται οι σκανδαλισμένοι Ισραηλίται ότι και μεταξύ αυτών θα ανατείλουν έτσι ημέραι ευτυχίας.

Ψαλ. 72,11 καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;

Ψαλ. 72,11 Και είπαν πολλοί σκανδαλισθέντες από την φαινομενικήν ειδαιμονίαν των ασεβών· άρα γε λαμβάνει γνώσιν ο Θεός αυτών, που συμβαίνουν εις την γην; Και υπάρχει πράγματι γνώσις αυτών στον Υψιστο

Ψαλ. 72,12 ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες· εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου.

Ψαλ. 72,12 Ιδού, ότι αυτοί εδώ είναι αμαρτωλοί και όμως ευτυχούν. Απέκτησαν πλούτον, ο οποίος συνεχώς και αυξάνει εις τα χέρια των.

Ψαλ. 72,13 καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου·

Ψαλ. 72,13 Είπα και εγώ παρασυρθείς προς στιγμήν από τας σκέψεις αυτάς· άρά γε ματαίως διετήρησα καθαράν την καρδίαν μου και έχω νίψει τας χείρας μου ως αθώος μεταξύ των αθώων;

Ψαλ. 72,14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

Ψαλ. 72,14 Ματαίως υφιστάμην με υπομονήν τας μαστιγώσεις των διαφόρων θλίψεων όλην την ημέραν, και κάθε πρωϊ εξετάζω και ελέγχω τον εαυτόν μου, μήπως έχω πταίσει εις τίποτε, δια να προλάβω ενδεχομένας άλλας πτώσεις.

Ψαλ. 72,15 εἰ ἔλεγον· διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

Ψαλ. 72,15 Εάν έλεγα, ότι θα διηγηθώ αυτούς τους δισταγμούς της ολιγοπιστίας μου, θα εκθέσω τας σκέψεις μου εις την γενεάν των υιών σου, τότε θα ανεδεικνυόμην ασύνετος και αποστάτης, διδάσκαλος του κακού.

Ψαλ. 72,16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο· κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου,

Ψαλ. 72,16 Ενόμισα όμως ότι έπρεπε να μελετήσω, δια να κατανοήσω καλώς αυτό το ζήτημα. Η μελέτη όμως αυτή υπήρξε δι' εμέ κόπος ανωφελής και εξαντλητικός. Λυσιν δεν ευρήκα·

Ψαλ. 72,17 ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

Ψαλ. 72,17 μέχρις ότου εισήλθα στον άγιον ναόν του Θεού και εκεί φωτισθείς είδα και εννόησα τα τέλη των αμαρτωλών αυτών ανθρώπων.

Ψαλ. 72,18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

Ψαλ. 72,18 Τωρα ευτυχούν, αλλά δια τας δολιότητάς των επεφύλαξες δι' αυτούς συμφοράς. Θα τους ταπεινώσης, θα συντρίψης την υπερηφάνειάν των.

Ψαλ. 72,19 πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα· ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ψαλ. 72,19 Πως έξαφνα ερημώθηκαν όλοι; Εξηφανίσθησαν, εχάθησαν εξ αιτίας της παρανομίας των.

Ψαλ. 72,20 ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

Ψαλ. 72,20 Οπως διαλύεται και σβήνει το όνειρον του ανθρώπου που εξυπνά και σηκώνεται, έτσι και συ, Κυριε, εξεμηδένισας εις την πόλιν σου Ιερουσαλήμ την πρόσκαιρον και λαμπράν εμφάνισιν των αμαρτωλών.

Ψαλ. 72,21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν,

Ψαλ. 72,21 Προηγουμένως είχε φλογισθή από ζηλοτυπίαν και δυσφορίαν η καρδία μου δια την ευτυχίαν των ασεβών ανθρώπων. Οι νεφροί μου και το εσωτερικόν μου ανεστατώθησαν, ήλλαξαν όψιν.

Ψαλ. 72,22 κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρά σοι.

Ψαλ. 72,22 Κατω από τας σκέψεις αυτάς έγινα και εγώ ένα τίποτε. Δεν εννόησα καθόλου το πρόβλημα τούτο. Ενώπιόν σου έγινα ωσάν ζώον· ωσάν ένα κτήνος κατά τον νουν.

Ψαλ. 72,23 κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ, ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου

Ψαλ. 72,23 Αλλά εγώ, ως πιστός σου, θα είμαι πάντοτε μαζή σου. Διότι συ με εκράτησες από την δεξιάν μου χείρα, ώστε να μη πέσω.

Ψαλ. 72,24 καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

Ψαλ. 72,24 Συ, εν τη αγαθή και παντοδυνάμω βουλή σου, με ωδήγησας εις την παρούσαν ζωήν, και με δόξαν θα με παραλάβης εις την άλλην ζωήν.

Ψαλ. 72,25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

Ψαλ. 72,25 Διότι τι άλλο άξιον προσοχής και αγάπης υπάρχει στον ουρανόν πλην από σέ; Τι άλλο, πλην από σέ, θα επιθυμούσα εδώ εις την γην;

Ψαλ. 72,26 ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 72,26 Η καρδία μου και όλον μου το σώμα έσβησαν από τας ταλαιπωρίας μου. Και όμως ο Θεός είναι και παραμένει ο πόθος της καρδίας μου. Ο Θεός είναι η αναφαίρετος και αιωνία κληρονομία μου.

Ψαλ. 72,27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

Ψαλ. 72,27 Ιδού, αυτοί οι οποίοι απομακρύνονται από σέ, θα καταστραφούν, διότι συ εν τη δικαιοσύνη σου εξωλόθρευσες και θα εξολοθρεύης πάντοτε καθένα που αποστατεί από σέ.

Ψαλ. 72,28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. 72,28 Εις εμέ ένα μόνον ύψιστον αγαθόν υπάρχει, να προσκολλώμαι στον Θεόν, να αποθέτω την ελπίδα μου στον Κυριον, να κηρύττω και να διαλαλώ όλους τους αίνους σου και τας ευχαριστίας μου δια τας ευεργεσίας σου ενώπιον πλήθους λαού εις τας πύλας της κόρης σου, της Ιερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 73 (Μασ. 74)

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 73,1 Ἱνατί ἀπώσω, ὁ Θεός, εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

Ψαλ. 73,1 Διατί άρά γε, ω Θεέ μου, μας απώθησες και μας απεμάκρυνες εξ ολοκλήρου από κοντά σου; Διατί εξέσπασεν ο θυμός σου εναντίον των προβάτων της ποίμνης σου και της βοσκής σου;

Ψαλ. 73,2 μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾿ ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 73,2 Ενθυμήσου ημάς, τον λαόν σου, τον οποίον έκαμες ιδικόν σου κτήμα από αρχαιοτάτων χρόνων. Τον ελευθέρωσες από την Αίγυπτον δια να είναι ωσάν βασιλική ράβδος της κληρονομίας σου, δείγμα της ιδικής σου εξουσίας, και να κατοική στο όρος τούτο, την Σιών, στο οποίον συ έστησας την σκηνήν σου, τον ναόν σου.

Ψαλ. 73,3 ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου.

Ψαλ. 73,3 Σηκωσε τας χείρας σου και κτύπα με ορμήν τας αλαζονικάς επάρσεις των εχθρών σου. Συντριψέ τους εξ ολοκλήρου ένεκα των κακουργημάτων, που ετόλμησαν οι εχθροί σου να διαπράξουν εις βάρος των αγίων σου.

Ψαλ. 73,4 καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν.

Ψαλ. 73,4 Οι ειδωλολατρικοί αυτοί λαοί, που σε εμισούσαν, εκαυχώντο, διότι εισήλθον στον ναόν σου εν ώρα λατρείας και έθεσαν τα ειδωλολατρικά των σήματα ως σημεία θριάμβου και δεν ενόησαν, ποίαν τρομεράν βεβήλωσιν έκαμαν στον άγιόν σου τόπον.

Ψαλ. 73,5 ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω,

Ψαλ. 73,5 Εστησαν τας σημαίας των προς την ἐξοδον του ναού, επάνω από την πύλην.

Ψαλ. 73,6 ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν.

Ψαλ. 73,6 Σαν να ευρίσκοντο εις πυκνόν δάσος δένδρων όλοι μαζή κατέκοψαν με αξίνας τας θύρας της. Με πέλεκυν και με σφήνα οξείαν την κατεθρυμμάτισαν.

Ψαλ. 73,7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. 73,7 Εβαλαν φωτιά και κατέκαυσαν το θυσιαστήριόν σου, εβεβήλωσαν και έρριψαν κάτω εις την γην εις ερείπια το σκήνωμα του αγίου Ονόματός σου.

Ψαλ. 73,8 εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Ψαλ. 73,8 Είπαν από κοινού εις τας καρδίας των αι φυλαί και συγγένειαί των· Ελάτε και ας θέσωμεν οριστικόν τέρμα εις όλας τας εορτάς του Θεού από την γην, ώστε να μη γίνουν ποτέ πλέον.

Ψαλ. 73,9 τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

Ψαλ. 73,9 Είπαν εν συνεχεία· Δεν είδαμε άλλως τε κανένα από τα σημεία και τα θαύματα, με τα οποία λέγουν ότι ο Θεός τους επροστάτευε. Δεν υπάρχει πλέον προφήτης μεταξύ των και δεν θα μάθη ο Θεός των αυτά, τα οποία ημείς πράττομεν!

Ψαλ. 73,10 ἕως πότε, ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

Ψαλ. 73,10 Κυριε και Θεέ, έως πότε θα υβρίζη και θα χλευάζη ο εχθρός μας και θα παροξύνη το Ονομά σου και θα προκαλή τόσον πολύ ο αντίθετός μας την οργήν σου με τας βλασφημίας του;

Ψαλ. 73,11 ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

Ψαλ. 73,11 Διατί απομακρύνστο προστατευτικόν σου χέρι από ημάς; Και διατί δεν βγάζεις την παντοδύναμον δεξιάν σου από τον κόλπον σου, δια να κτυπήσης οριστικά τους εχθρούς σου;

Ψαλ. 73,12 ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ψαλ. 73,12 Και όμως ο Θεός μας είναι ο προαιώνιος βασιλεύς μας. Αυτός επραγματοποίησε κατά τρόπον θαυμαστόν την σωτηρίαν μας φανερά εν μέσω όλης της γης, ώστε να γίνη γνωστή εις όλον τον κόσμον.

Ψαλ. 73,13 σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Ψαλ. 73,13 Συ, με την ακατανίκητον δύναμίν σου διέρρηξες την θάλασσαν και εκράτησες ακίνητα εκατέρωθεν τα ύδατά της, δια να διέλθη ο λαός σου. Συ συνέτριψες τας κεφαλάς των δρακόντων, των αρχηγών δηλαδή του αιγυπτιακού στρατού, και έπνιξες αυτούς μαζή με τον στρατόν των εις τα ύδατα.

Ψαλ. 73,14 σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

Ψαλ. 73,14 Συ συνέτριψες την κεφαλήν του άλλου δράκοντός, του Φαραώ, και παρέδωκες την χώραν του ως λάφυρον στους λαούς των Αιθιόπων.

Ψαλ. 73,15 σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ.

Ψαλ. 73,15 Συ έσπασες βράχους και ανέβλυσαν πηγαί με ύδατα. Συ εξ αντιθέτου

εξήρανες τους πλουσίους ποταμούς Ηθάμ και τους εστείρευσες.

Ψαλ. 73,16 σὴ ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

Ψαλ. 73,16 Ιδική σου είναι η ημέρα, ιδική σου είναι και η νύκτα. Συ εδημιούργησες το φως και τον ήλιον.

Ψαλ. 73,17 σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά.

Ψαλ. 73,17 Συ εδημιούργησες όλα τα ωραία πράγματα της φύσεως, συ έπλασες το θέρος και την άνοιξιν.

Ψαλ. 73,18 μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 73,18 Ενθυμησου, Κυριε, τούτο· ότι εχθρός άνθρωπος ύβρισε και εχλεύασε τον Κυριον, και λαός, εξ αιτίας της ασεβείας του άμυαλος, ύβρισε εξοργιστικώς το Ονομά σου.

Ψαλ. 73,19 μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

Ψαλ. 73,19 Μη λοιπόν παραδώσης στους θηριώδεις αυτούς ανθρώπους την ζωήν ημών, οι οποίοι σε δοξολογούμεν. Μη λησμονήσης ημάς τους πτωχούς και συντετριμμένους και μη μας αφήσης να καταστραφώμεν τελείως.

Ψαλ. 73,20 ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

Ψαλ. 73,20 Ριξε ένα βλέμμα εις την διαθήκην, την οποίαν έχεις κάμει συ με ημάς. Τιμώρησε τους κακούς, διότι όλοι οι απόμεροι και απόκρυφοι τόποι της χώρας μας εγέμισαν από κακοποιούς, έγιναν κρησφύγετα της ανομίας.

Ψαλ. 73,21 μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμένος· πτωχὸς καὶ

πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 73,21 Ας μη γυρίση πίσω ταπεινωμένος και καταντροπιασμένος ο πτωχός λαός σου, ο οποίος σε ικετεύει. Αλλως τε, όχι οι πλούσιοι αλλά οι πτωχοί και οι άποροι, αυτοί θα υμνολογήσουν το όνομά σου.

Ψαλ. 73,22 ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ψαλ. 73,22 Σηκω επάνω, ω Θεέ, δίκασε την υποθεσίν σου, που είναι και ιδικόν σου ζήτημα. Ενθυμήσου τους χλευασμούς και τας βλασφημίας, που σου απευθύνουν οι μωροί αυτοί λαοί όλας τας ημέρας της ζωής των.

Ψαλ. 73,23 μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντός.

Ψαλ. 73,23 Μη λησμονήσης, Κυριε, την φωνήν αυτών, οι οποίοι τώρα σε ικετεύουν. Η αλαζονεία εκείνων, που σε μισούν, εξεπέρασε κάθε όριον, και διαρκώς ανεβαίνει εξοργιστική μέχρις αυτού του ουρανίου θρόνου σου.

ΨΑΛΜΟΣ 74 (Μασ. 75)

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρῃς· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 74,2 Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 74,2 Θα σε δοξολογήσωμεν, ω Θεέ. Θα σε δοξολογήσωμεν δια την προστασίαν και τας ευεργεσίας, που μας παρέχεις και θα επικαλούμεθα πάντοτε το άγιον Ονομά σου.

Ψαλ. 74,3 διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, ὅταν λάβω καιρόν· ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

Ψαλ. 74,3 Εγώ προσωπικώς θα διηγηθώ και θα διακηρύττω μεταξύ των άλλων τας θαυματουργικάς σου υπέρ ημών επεμβάσεις. Και ο Κυριος απαντά· Οταν θα έλθη ο κατάλληλος καιρός, τότε εγώ θα κρίνω και θα δικάσω με ευθύτητα και δικαιοσύνην.

Ψαλ. 74,4 ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. (διάψαλμα).

Ψαλ. 74,4 Η γη και οι κάτοικοί της θα λυώσουν από τον τρόμον των τιμωριών, που εγώ θα στείλω. Εγώ έχω ακλόνητα στερεώσει τους στύλους του κόσμου και επομένως δεν θα σαλευθούν.

Ψαλ. 74,5 εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι· μὴ ὑψοῦτε κέρας,

Ψαλ. 74,5 Επειτα από την διακήρυξιν αυτήν του Θεού ο ψαλμωδός λέγει· Είπα, λοιπόν, και εγώ στους παρανόμους· μη παρανομείτε πλέον. Και στους αμαρτωλούς· μη αμαρτάνετε και μη σηκώνετε το μέτωπόν σας.

Ψαλ. 74,6 μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

Ψαλ. 74,6 Μη υψώνετε εγωϊστικώς την δύναμίν σας και μη αλαζονεύεσθε δι' αυτήν. Μη προβάλλετε με αλαζονείαν την ισχύν σας και καταφέρεσθε αδίκως εναντίον του παντοδυνάμου Θεού.

Ψαλ. 74,7 ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,

Ψαλ. 74,7 Διότι σωτηρία και διαφυγή σας δεν υπάρχει ούτε από ανατολών, ούτε από δυσμών, ούτε από τας ερήμους ορεινάς περιοχάς, που ευρίσκονται προς νότον.

Ψαλ. 74,8 ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι, τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

Ψαλ. 74,8 Διότι ο Θεός είναι κριτής, κύριος του σύμπαντος, και άλλον εν τη παντοδυναμία του ανυψώνει, άλλον δε ταπεινώνει.

Ψαλ. 74,9 ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος. καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς·

Ψαλ. 74,9 Και τούτο, διότι στο χέρι του Κυρίου υπάρχει ποτήρι γεμάτο από ανόθευτον, χωρίς νερό, δριμύτατο κρασί, πότισμα δια κάθε αμαρτωλόν. Ο Κυριος κλίνει το ποτήριον τούτο και προσφέρει το πικρόν περιεχόμενόν του τώρα μένστούτον τον αμαρτωλόν, άλλοτε εις εκείνον. Το πικρόν όμως περιεχόμενον του ποτηρίου, παρ' όλα τα ποτίσματα, δεν εξεκενώθη θα πιουν εν καιρώ όλοι οι αμαρτωλοί του κόσμου και θα τιμωρηθούν.

Ψαλ. 74,10 ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ· καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

Ψαλ. 74,10 Τοτε δε και εγώ, όταν θα βλέπω να τιμωρούνται οι αμετανόητοι αμαρτωλοί, θα σκιρτώ πάντοτε από δικαίαν χαράν και αγαλλίασιν και θα υμνολογώ τον Θεόν του Ισραήλ. Και ο Θεός διαβεβαιώνει· Ναι, θα συντρίψω όλας τας δυνάμεις των αμαρτωλών και θα υψώσω τας δυνάμεις των δικαίων ανθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ 75 (Μασ. 76)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Ψαλ. 75,2 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ψαλ. 75,2 Γνωστός είναι, ο Θεός εις την Ιουδαίαν, μέγα και πολυύμνητον είναι το Ονομά του μεταξύ των Ισραηλιτών.

Ψαλ. 75,3 καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·

Ψαλ. 75,3 Ειρήνη επεκράτησεν στον τόπον του, ειρήνη υπάρχει στο κατοικητήριόν του, εις την Σιών.

Ψαλ. 75,4 ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. (διάψαλμα).

Ψαλ. 75,4 Διότι εις την πόλιν και την χώραν αυτήν συνέτριψε τα πανίσχυρα τόξα των εχθρών, όπλα και ξίφη και πολεμικάς επιχειρήσεις.

Ψαλ. 75,5 φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων·

Ψαλ. 75,5 Οπως ο ήλιος από τα αιωνόβια όρη σκορπίζει το φως του εις ανθρώπους, έτσι και συ, Κυριε, κατά θαυμαστόν τρόπον φωτίζεις με το φως της αληθείας τους καλοπροαίρετους.

Ψαλ. 75,6 ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ, ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Ψαλ. 75,6 Ολοι οι εχθροί σου και εχθροί μας, οι ασύνετοι κατά την καρδίαν Ασσύριοι εκοιμήθησαν τον αιώνιον ύπνον του θανάτου και όλοι αυτοί οι άνδρες, οι οποίοι επεθύμησαν να λαφυραγωγήσουν την Ιερουσαλήμ δια να πλουτίσουν, όταν απέθαναν, δεν είχαν εις τα χέρια των τίποτε από όσα είχαν επιθυμήσει.

Ψαλ. 75,7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

Ψαλ. 75,7 Μονον με μίαν ιδικήν σου επίπληξιν, ω Θεέ και Κυριε του Ισραηλιτικού λαού, κατελήφθησαν από υπνηλίαν και νάρκην, ανίκανοι να πολεμήσουν

οι έφιπποι αυτοί εχθροί σου.

Ψαλ. 75,8 σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.

Ψαλ. 75,8 Συ είσαι τρομερός· και ποιός δύναται να αντισταθή εις σε από την στιγμήν, κατά την οποίαν θα ανάψη η οργή σου;

Ψαλ. 75,9 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν

Ψαλ. 75,9 Από τον ουρανόν εβροντοφώνησες και έκαμες ακουστήν την δικαίαν καταδικαστικήν σου απόφασιν εναντίον των εχθρών. Η γη ολόκληρος εφοβήθη, η δε Ιουδαία ησύχασεν από τους πολέμους.

Ψαλ. 75,10 ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. (διάψαλμα).

Ψαλ. 75,10 Διότι, συ ο Κυριος, ηγέρθης εις καταδίκην των εχθρών σου, δια να σώσης όλους τους πραείς και ταπεινούς δούλους της χώρας, ημάς τους Ιουδαίους.

Ψαλ. 75,11 ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.

Ψαλ. 75,11 Ετσι δε κάθε ανθρωπίνη σκέψις και καρδία, όχι μόνον των πιστών εις σε αλλά και αυτών ακόμη των εχθρών σου, θα έχη μεταστραφή εις δοξολογίαν σου· και τα υπολείμματα ακόμη των πικρών αναμνήσεων, όπως και οι απομένοντες εχθροί, θα πανηγυρίσουν προς δόξαν σου.

Ψαλ. 75,12 εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα

Ψαλ. 75,12 Σεις, λοιπόν, οι ευσεβείς Ιουδαίοι, κάμετε τάματα προς τον Κυριον και αποδώσατέ τα προς αυτόν ως χρέος οφειλόμενον. Και όλοι επίσης οι γύρω από την χώραν του λαοί θα προσφέρουν δώρα προς αυτόν.

Ψαλ. 75,13 τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. 75,13 Προς τον φοβερόν Κυριον, ο οποίος αφαιρεί την αναπνοήν και ζωήν των αρχόντων, στον φοβερόν δι' όλους τους βασιλείς της γης.

ΨΑΛΜΟΣ 76 (Μασ. 77)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούν· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 76,2 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι.

Ψαλ. 76,2 Με φωνήν ισχυραν έκραξα προς τον Κυριον, με έντονον την φωνήν επεκαλέσθην τον Θεόν και εκείνος επρόσεξε την δέησίν μου.

Ψαλ. 76,3 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

Ψαλ. 76,3 Εις περίοδον μεγάλης θλίψεώς μου με πόθον πολύν κατέφυγα προς τον Θεόν. Και κατά τας νύκτας ύψωνα ικετευτικώς τας χείρας μου προς αυτόν και δεν διεψεύσθην εις τας ελπίδας μου. Λογω της πολλής και βαρείας θλίψεώς μου, η ψυχή μου ηρνείτο και απεστρέφετο κάθε παρηγορίαν.

Ψαλ. 76,4 ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. (διάψαλμα).

Ψαλ. 76,4 Καθε φοράν όμως που κατά το διάστημα της θλίψεώς μου ενεθυμούμην τον Κυριον, εύρισκα γαλήνην και χαράν. Αλλ' όταν ενέστρεφα το βλέμμα μου και ενεβάθυνα εις την συμφοράν μου, ελιποψυχούσε το πνεύμα μου.

Ψαλ. 76,5 προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

Ψαλ. 76,5 Αγρυπνα έμεναν τα μάτια μου όλην την νύκτα και επρολάμβαναν τας αλλαγάς των νυκτερινών φρουρών. Κατά τας αϋπνίας μου αυτάς με ετάρασσεν η σκέψις της θλίψεώς μου και έμεινα σιωπηλός.

Ψαλ. 76,6 διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα·

Ψαλ. 76,6 Εσκέφθην έπειτα παλαιάς ενδόξους ημέρας του έθνους μας. Ενεθυμήθην αιώνια έτη, παναρχαίας εποχάς, και εβυθίσθην εις την μελέτην αυτών.

Ψαλ. 76,7 νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

Ψαλ. 76,7 Κατά τας νύκτας της αυπνίας μου εσκεπτόμουν και εφιλοσοφούσα. Το πνεύμα μου εσκάλιζε παλαιά και σύγχρονα γεγονότα.

Ψαλ. 76,8 μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

Ψαλ. 76,8 Εσκέφθην μεταξύ των άλλων, μήπως τάχα ο Κυριος θα μας απομακρύνη από κοντά του, θα μας εγκαταλείψη τελείως και δεν θα θελήση ποτέ πλέον να δείξη προς ημάς την ευμένειάν του και την προστασίαν του;

Ψαλ. 76,9 ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ψαλ. 76,9 Μηπως έχει αποκόψει εξ ολοκλήρου το έλεός του από ημάς; Εθεσε τέρμα εις τας υποσχέσεις της διαθήκης του από τας αρχαίας γενεάς μέχρι της ιδικής μας, ώστε να παύσωμεν πλέον ημείς να είμεθα ο εκλεκτός και περιούσιος λαός του;

Ψαλ. 76,10 ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; (διάψαλμα).

Ψαλ. 76,10 Μηπως ο Θεός θα λησμονήση την ευσπλαγχνίαν του προς ημάς; Μηπως θα συγκρατήση και θα αναστείλη με την οργήν του το έλεός του;

Ψαλ. 76,11 καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλ. 76,11 Είπα εν συνεχεία από μέσα μου· Τωρα αρχίζω να εννοώ. Η μεταβολή αυτή της καταστάσεώς μας είναι έργον της δεξιάς του Υψίστου Θεού μας.

Ψαλ. 76,12 ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου

Ψαλ. 76,12 Διότι ενεθυμήθην από αρχαίων χρόνων τα έργα του Κυρίου. Τα επαναφέρω και θα επαναφέρω εις την μνήμην μου τα θαυμάσια έργα σου απ' αρχής.

Ψαλ. 76,13 καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

Ψαλ. 76,13 Θα μελετήσω με πολλήν προσοχήν και σύνεσιν όλα τα έργα σου. θα εμβαθύνω εις τα ολόλαμπρα και ένδοξα κατορθώματά σου.

Ψαλ. 76,14 ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Ψαλ. 76,14 Ω Θεέ, άγιος είναι ο τρόπος της συμπεριφοράς σου προς ημάς. Ποιός άλλος θεός είναι μέγας, όπως είσαι συ ο Θεός μας;

Ψαλ. 76,15 σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου·

Ψαλ. 76,15 Συ είσαι ο Θεός μας, ο οποίος έκαμες και κάμνεις τόσον θαυμαστά έργα, ώστε και στους ειδωλολατρικούς ακόμη λαούς να καθιστάς γνωστήν την μεγάλην σου δύναμιν.

Ψαλ. 76,16 ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 76,16 Συ, ηλευθέρωσες τον ισσραηλιτικόν λαόν σου, τους απογόνους του

πατριάρχου Ιακώβ και Ιωσήφ, από την σκληράν δουλείαν των Αιγυπτίων.

Ψαλ. 76,17 εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι,

Ψαλ. 76,17 Τα ύδατα της Ερυθράς Θαλάσσης σε είδαν, ω Θεέ, άλλοτε, σε είδαν αυτά τα ύδατα και ετρόμαξαν. Εταράχθησαν τα κατώτατα βάθη της θαλάσσης, ώστε μεγάλη να ακούεται η βοή των κυμάτων.

Ψαλ. 76,18 πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται·

Ψαλ. 76,18 Βρονταί εξαπελύθησαν από τα σύννεφα, διότι αι αστραπαί εφαίνοντο σαν βέλη να διασχίζουν αυτά.

Ψαλ. 76,19 φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ψαλ. 76,19 Η βροντερά φωνή σου, Κυριε, αντήχησεν ολόγυρα, αι αναρίθμητοι αστραπαί σου εφώτιζαν την οικουμένην, συνεκλονίσθη εκ θεμελίων και κατετρόμαξεν η γη.

Ψαλ. 76,20 ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

Ψαλ. 76,20 Συ ήνοιξες δρόμους μέσα εις την Ερυθράν Θαλασσαν. Ιδικαί σου είναι αι πορείαι του λαού σου δια μέσου των αναριθμήτων υδάτων της θαλάσσης αυτής. Συ επραγματοποίησας τα συγκλονιστικά αυτά γεγονότα, χωρίς να φαίνεσαι, διότι είσαι αόρατος, και ανεξιχνίαστοι είναι αι ενέργειαί σου.

Ψαλ. 76,21 ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

Ψαλ. 76,21 Συ, δια του Μωϋσέως και του Ααρών ωδήγησες με ασφάλειαν και στοργήν, ωσάν πρόβατα, τον ισραηλιτικόν σου λαόν.

ΨΑΛΜΟΣ 77 (Μασ. 78)

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 77,1 Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·

Ψαλ. 77,1 Ανθρωποι του ισραηλιτικού λαού μου, προσέχετε εις την διδασκαλίαν μου, κλίνατε προς εμέ τα αυτιά σας και ακούσατε με προσοχήν τα λόγια του στόματός μου.

Ψαλ. 77,2 ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾿ ἀρχῆς.

Ψαλ. 77,2 Θα αρχίσω με διδακτικάς παραβολικάς ιστορίας, γεμάτας ιερά διδάγματα. Θα σας διηγηθώ αρχαία γεγονότα με βαθύτατα νοήματα.

Ψαλ. 77,3 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν,

Ψαλ. 77,3 Αυτά είναι από όσα ηκούσαμεν και εμάθαμεν καλά, αυτά που οι πατέρες μας έχουν διηγηθή εις ημάς.

Ψαλ. 77,4 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε.

Ψαλ. 77,4 Δεν απεκρύβησαν τα μεγάλα αυτά γεγονότα από τα τέκνα των προγόνων μας, αλλά μετεδόθησαν πιστά από γενεάς εις γενεάν. Με αυτά εξιστορούνται αι πανένδοξοι πράξστου Κυρίου και τα έργα της καταπληκτικής δυνάμεως του· τα θαυμαστά του αυτά έργα, τα οποία έκαμε προς χάριν του ισραηλιτικού λαού.

Ψαλ. 77,5 καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

Ψαλ. 77,5 Ανήγειρε και έστησεν ολοφάνερην την μαρτυρίαν του μεταξύ των απογόνων του Ιακώβ, έθεσε Νομον στους Ισραηλίτας και τους διέταξεν όσα εκείνος είχε νομοθετήσει στους προγόνους μας να τα καταστήσουν αυτοί γνωστά εις τα τέκνα των.

Ψαλ. 77,6 ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

Ψαλ. 77,6 Δια να τα μάθη η μεταγενεστέρα γενεά, αυτοί οι οποίοι θα εγεννώντο βραδύτερον. Και αυτοί, όταν θα ανδρωθούν, να τα αναγγείλουν εις τα παιδιά των και εν συνεχεία να μεταδίδωνται αυτά από γενεάς εις γενεάν.

Ψαλ. 77,7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

Ψαλ. 77,7 Τούτο δέ, δια να αποθέτουν οι ακούοντες την ελπίδα των στον Θεόν και να μη λησμονήσουν τα θαυμαστά αυτά έργα του Θεού, αλλά με πόθον να ζητούν πάντοτε να μανθάνουν και να πράττουν τας εντολάς του,

Ψαλ. 77,8 ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεά, ἥτις οὐ κατηύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Ψαλ. 77,8 ώστε να μη γίνουν οι μεταγενέστεροι, όπως ήσαν οι πατέρες των, γενεά δηλαδή διεστραμμένη, η οποία ελυπούσε τον Κυριον, γενεά η οποία δεν εφύλαξεν ευθείαν την καρδίαν της απέναντι του Θεού, και δεν παρέμεινε πιστόν το πνεύμα της στον Θεόν.

Ψαλ. 77,9 υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Ψαλ. 77,9 Οι άνδρες της φυλής Εφραίμ, αν και ήσαν ισχυροί να τεντώνουν τα τόξα και να ρίπτουν με επιτυχίαν τα βέλη των, έστρεψαν εν τούτοις τα νώτα

των εν καιρῷ πολέμου και ετράπησαν εις φυγήν.

Ψαλ. 77,10 οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι.

Ψαλ. 77,10 Τούτο δέ, διότι δεν εφύλαξαν την εντολήν του Θεού και δεν ηθέλησαν να ζήσουν σύμφωνα με τον νόμον αυτού.

Ψαλ. 77,11 καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς,

Ψαλ. 77,11 Αυτοί ελησμόνησαν τας ευεργεσίας του Θεού και τα θαυμαστά έργα, τα οποία ολοφάνερα είχε δείξει προς αυτούς ο Κυριος.

Ψαλ. 77,12 ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Ψαλ. 77,12 Τα θαυμαστά έργα, τα οποία έκαμεν ενώπιον των προγόνων των, εις την Αίγυπτον, εις την πεδιάδα Τανεως.

Ψαλ. 77,13 διέῤῥηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκὸν

Ψαλ. 77,13 Διέρρηξε την Ερυθράν Θαλασσαν εις δύο, έστησεν όρθια τα ύδατα αυτής, ως εάν ήταν κλεισμένα εις ασκούς, και δια μέσου αυτής ωδήγησεν ασφαλείς τους Ισραηλίτας.

Ψαλ. 77,14 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

Ψαλ. 77,14 Την ημέραν τους ωδήγησε δια της νεφέλης, καθ' όλην δε την νύκτα με το φως του πυρίνου στύλου.

Ψαλ. 77,15 διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ

Ψαλ. 77,15 Διέρρηξε βράχον εις έρημον και άνυδρον τόπον και τους επότιζεν από

πηγήν, που ανέβλυζεν άφθονα ύδατα ωσάν μεγάλης Θαλάσσης.

Ψαλ. 77,16 καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

Ψαλ. 77,16 Αυτός έκαμε να αναβλύσουν πλούσια νερά από τον βράχον και κατέβασε ποτάμια υδάτων από αυτόν.

Ψαλ. 77,17 καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν Ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ

Ψαλ. 77,17 Εν τούτοις όμως οι Ισραηλίται προσέθεσαν πάλιν νέας αμαρτίας και επίκραναν τον Υψιστον εις περιοχήν, όπου δεν υπήρχεν ύδωρ.

Ψαλ. 77,18 καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν

Ψαλ. 77,18 Ηθέλησαν να θέσουν εις δοκιμασίαν τον Θεόν και τον ελύπησαν με τας αμαρτωλάς και λαιμάργους επιθυμίας των καρδιών των, διότι εζήτησαν φαγητά κατά τας επιθυμίας της καρδίας των.

Ψαλ. 77,19 καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπαν· μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

Ψαλ. 77,19 Ωλιγοπίστησαν, κατεφέρθησαν κατά του Θεού και είπαν· Μηπως τάχα δύναται να ετοιμάση ο Θεός τράπεζαν με φαγητά εις την έρημον;

Ψαλ. 77,20 ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν, μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

Ψαλ. 77,20 Επειδή, τάχα, εκτύπησε τον βράχον και ανέβλυσαν ύδατα και χείμαρροι πολλοί, και κατέκλυσαν την περιοχήν, μήπως δύναται να μας δώση και άρτον η να ετοιμάση τράπεζαν με φαγητά δια τον λαόν του;

Ψαλ. 77,21 διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ,

Ψαλ. 77,21 Δια τας αναιδείς και ασεβείς αυτάς κατηγορίας, τας οποίας ήκουσεν ο Κυριος, ανέβαλε την είσοδόν των εις την γην της Επαγγελίας. Καταστρεπτικόν πυρ ήναψε τότε ανάμεσα στους απογόνους του Ιακώβ και η οργή του Κυρίου εξέσπασεν επάνω στους Ισραηλίτας.

Ψαλ. 77,22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Ψαλ. 77,22 Διότι δεν επίστευσαν στον Θεόν, ούτε ήλπισαν εις την σωτηρίαν των, την οποίαν αυτός θα τους έδιδε.

Ψαλ. 77,23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε

Ψαλ. 77,23 Εν τούτοις ο Θεός εμακροθύμησεν, έδωσεν εντολήν εις τα υπεράνω της γης σύννεφα, ήνοιξε τας θύρας του ουρανού

Ψαλ. 77,24 καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·

Ψαλ. 77,24 και έβρεξε προς χάριν αυτών μάννα, δια να φάγουν. Εδωσεν εις αυτούς άρτον ουρανοκατέβατον.

Ψαλ. 77,25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

Ψαλ. 77,25 Ετσι δε ο άνθρωπος έφαγεν άρτον έτοιμασμένον από τους αγγέλους. Πλουσίαν διατροφήν έστειλεν ο Κυριος προς αυτούς.

Ψαλ. 77,26 ἀπῇρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα

Ψαλ. 77,26 Εσήκωσεν από τον ουρανόν νότιον άνεμον, εν τη παντοδυναμία του έφερεν προς αυτούς λίβαν

Ψαλ. 77,27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾿ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά,

Ψαλ. 77,27 και έβρεξεν επάνω τους, ωσάν πυκνότατον σύννεφον από σκόνιν, ορτύκια ωσάν την άμμον της θαλάσσης κατά το πλήθος, πτηνά πτερωτά.

Ψαλ. 77,28 καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ παρεμβολῆς αὐτῶν κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν,

Ψαλ. 77,28 Αυτά έπεσαν στο μέσον του στρατοπέδου των Ισραηλιτών, ολόγυρα από τας σκηνάς των.

Ψαλ. 77,29 καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς,

Ψαλ. 77,29 Εκείνοι έφαγαν, παραέφαγαν και εχόρτασαν πολύ, διότι ο Κυριος ικανοποίησε με το παραπάνω τας επιθυμίας των.

Ψαλ. 77,30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

Ψαλ. 77,30 Τιποτε δεν εστερήθησαν, από όσα είχαν επιθυμήσει. Αλλα ενώ η τροφή ήτο ακόμη στο στόμα των,

Ψαλ. 77,31 καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ᾿ αὐτούς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

Ψαλ. 77,31 η οργή του Θεού εξέσπασε, δια την αχαριστίαν των, εναντίον αυτών και εθανάτωσε πάρα πολλούς από αυτούς. Και αυτούς ακόμη τους επισήμους άνδρας των Ισραηλιτών τους έρριψε κάτω νεκρούς.

Ψαλ. 77,32 ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,

Ψαλ. 77,32 Παρ' όλας όμως τας ευεργεσίας και τας τιμωρίας αυτάς του Θεού, εξακολουθούσαν ακόμη οι Ισραηλίται να αμαρτάνουν, και δεν επίστευσαν εις αυτόν, μολονότι έβλεπαν τα θαυμάσια έργα του.

Ψαλ. 77,33 καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

Ψαλ. 77,33 Επέρασαν ματαίως και ασκόπως τας ημέρας των. Πολύ γρήγορα έφυγαν,

χωρίς κανένα καρπόν αρετής, τα έτη της ζωής των.

Ψαλ. 77,34 ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεὸν

Ψαλ. 77,34 Οταν ο Κυριος τους παρέδιδεν εις θάνατον, προς τιμωρίαν και παιδαγωγίαν, τότε εζητούσαν αυτόν με ζήλον, επέστρεφαν εις αυτόν και από τον βαθύν όρθρον κατέφευγαν προς αυτόν δια της προσευχής.

Ψαλ. 77,35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

Ψαλ. 77,35 Τοτε ενεθυμούντο, ότι ο Θεός είναι ο παντοδύναμος βοηθός των, ότι ο Θεός ο Υψιστος είναι ο ελευθερωτής και σωτήρ των.

Ψαλ. 77,36 καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ,

Ψαλ. 77,36 Αλλά τον ηγάπησαν επιφανειακώς, μόνον με το στόμα των, ενώ με τα λόγια των και με την άλλην συμπεριφοράν των εψεύσθησαν απεναντί του, εφέρθησαν ανειλικρινώς.

Ψαλ. 77,37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ᾿ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

Ψαλ. 77,37 Διότι η καρδία των δεν ήτο ευθεία απέναντι του Θεού και δεν εφάνησαν πιστοί εις τας υποχρεώσεις, που ανέλαβαν δια της Διαθήκης απέναντι του Θεού.

Ψαλ. 77,38 αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

Ψαλ. 77,38 Ο Θεός όμως είναι ελεήμων και έδειχνε το έλεός του εις τας αμαρτίας αυτών. Δεν ηθέλησε να τους καταστρέψη. Εις πολυαρίθμους περιστάσεις ανέστειλε και απεμάκρυνε τον θυμόν του· δεν αφήκε να ανάψη και να

εκσπάση όλη η οργή του εναντίον των.

Ψαλ. 77,39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

Ψαλ. 77,39 Είχεν υπ' όψιν του ο Κυριος, ότι αυτοί οι αμαρτάνοντες ήσαν αδύνατες σάρκες, πνοή ανέμου περαστική, η οποία δεν επιστρέφει πάλιν.

Ψαλ. 77,40 ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;

Ψαλ. 77,40 Ποσες και πόσες φορές τον επίκραναν πολύ εις την έρημον, τον εξώργισαν εις τόπον άνυδρον!

Ψαλ. 77,41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

Ψαλ. 77,41 Και εις άλλας περιπτώσεις εστράφησαν, δια να απομακρυνθούν από αυτόν. Εθεσαν υπό δοκιμασίαν και πειρασμόν τυν Θεόν των· εξώργισαν τον άγιον αυτόν Κυριον του ισραηλιτικού λαού.

Ψαλ. 77,42 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος,

Ψαλ. 77,42 Δεν ενεθυμήθησαν την παντοδύναμον και στοργικήν δι' αυτούς δεξιάν του, με την οποίαν κατά την ιστορικήν εκείνην ημέραν τους εγλύτωσεν από τα χέρια του καταθλίβοντος αυτούς Φαραώ.

Ψαλ. 77,43 ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Ψαλ. 77,43 Ελησμόνησαν, πως ο Θεός εις την Αίγυπτον έδειξε τα καταπληκτικά σημεία, που εμαρτυρούσαν την παντοδυναμίαν του, τα τεράστια πρωτοφανή έργα που είχε κάμει εις την πεδιάδα Τανεως και τα οποία εγέμισαν φόβον και τρόμον τους Αιγυπτίους.

Ψαλ. 77,44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν·

Ψαλ. 77,44 Ελησμόνησαν, ότι ο Κυριος μετέβαλε το ύδωρ των ποταμών εις αίμα, όπως επίσης και τα βρόχινα νερά των δεξαμενών των δια να μη ημπορούν να πίουν οι Αιγύπτιοι.

Ψαλ. 77,45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς·

Ψαλ. 77,45 Ο Κυριος εξαπέστειλεν επίσης εναντίον των Αιγυπτίων κυνόμυιαν, η οποία τους κατέφαγε, και βατράχους οι οποίοι μετέδωσαν εις αυτούς φθοροποιούς και μολυσματικάς ασθενείας.

Ψαλ. 77,46 καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι·

Ψαλ. 77,46 Παρέδωκεν εις την σκωρίασιν τους καρπούς των αγρών των, και τους κόπους των καλλιεργημένων αγρών των εις τας ακρίδας.

Ψαλ. 77,47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ·

Ψαλ. 77,47 Κατέστρεψε τα αμπέλια των με χάλαζαν και τας συκομορέας των με παγωνιά.

Ψαλ. 77,48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί·

Ψαλ. 77,48 Παρέδωκεν εις καταστρεπτικήν θανατηφόρον χάλαζαν τα ζώα των και την υπόλοιπον περιουσίαν των παρέδωσεν στο πυρ των κεραυνών του.

Ψαλ. 77,49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι᾿ ἀγγέλων πονηρῶν.

Ψαλ. 77,49 Εξαπέλυσεν εναντίον των την τιμωρόν οργήν της αγανακτήσεώς του,

θυμόν και οργήν και θλίψιν, δεινά φοβερά, τα οποία έστειλε με εξολοθρευτάς αγγέλους.

Ψαλ. 77,50 ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε

Ψαλ. 77,50 Αφήκε να εκδηλωθή ασυγκράτητος η οργή του, δεν ελυπήθη την ζωήν των και δεν επροφύλαξεν αυτούς από τον θάνατον και αυτά ακόμη τα κατοικίδια ζώα των τα συνέκλεισεν μέσα εις τας παγίδας του θανάτου και της καταστροφής.

Ψαλ. 77,51 καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ,

Ψαλ. 77,51 Εκτύπησε με θάνατον όλα τα πρωτότοκα της γης Αιγύπτου· αυτά που αποτελούν την απαρχήν των πόνων της τεκνοποιΐας στους οίκους των Αιγυπτίων, των απογόνων αυτών του Χαμ.

Ψαλ. 77,52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ

Ψαλ. 77,52 Ανέλαβε δε ο Κυριος ως στοργικός ποιμήν τον ισραηλιτικόν λαόν, ωσάν πρόβατά του, και τα ωδήγησεν ως ιδικόν του ποίμνιον δια μέσου της ερήμου.

Ψαλ. 77,53 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ᾽ ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

Ψαλ. 77,53 Αυτός τους ωδήγησε, τους ενέπνευσεν ελπίδα και θάρρος, ώστε εκείνοι δεν εδειλίασαν κατά την διάβασιν της Ερυθράς Θαλάσσης. Τους δε εχθρούς των τους εσκέπασε και τους έπνιζεν η θάλασσα.

Ψαλ. 77,54 καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ,

Ψαλ. 77,54 Τους εισήγαγε κατόπιν εις την γην της Επαγγελίας, εις την οποίαν

υψώνεται το όρος Σιών το άγιον, προς λατρείαν αυτού, το όρος αυτό το οποίον κατέκτησεν η παντοδύναμος δεξιά του.

Ψαλ. 77,55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Ψαλ. 77,55 Εδιωξε εμπρός από αυτούς τα ειδωλολατρικά έθνη και εμοίρασε την χώραν εκείνων εις αυτούς με σχοινί καταμετρήσεως· και εκεί όπου προηγουμένως κατοικούσαν οι λαοί εκείνοι, εγκατέστησε τας φυλάς του Ισραήλ.

Ψαλ. 77,56 καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο

Ψαλ. 77,56 Αυτοί όμως έθεσαν υπό δοκιμασίαν τον Θεόν, παρεπίκραναν και εξώργισαν τον Υψιστον, και τας εντολάς αυτού δεν ετήρησαν.

Ψαλ. 77,57 καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν

Ψαλ. 77,57 Απεμακρύνθησαν από αυτόν, ηρνήθησαν και παρέβησαν τας εντολάς του, όπως και οι πρόγονοί των, και έγιναν ωσάν το στρεβλόν τόξον, που δεν ρίπτει με ευθυβολίαν.

Ψαλ. 77,58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

Ψαλ. 77,58 Τον εξώργισαν με την ειδωλολατρείαν των επάνω εις τα όρη. Προεκάλεσαν την ζηλοτυπίαν του με τα γλυπτά είδωλα, που ελάτρευαν εκεί.

Ψαλ. 77,59 ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλ. 77,59 Ο Κυριος ήκουσε τας ειδωλολατρικάς αυτών προσευχάς, απέστρεψεν από αυτούς το βλέμμα του, δια να μη τους βλέπη, και παρέδωσεν εις

εξουθένωσαν και καταφρόνησιν μεγάλην τον ισραηλιτικόν λαόν.

Ψαλ. 77,60 καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλώμ, σκήνωμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

Ψαλ. 77,60 Απώθησε και εστέρησε την πόλιν Σηλώμ από την προστασίαν του, την οποίαν πόλιν ο ίδιος είχεν εκλέξει, δια να εγκατασταθή μεταξύ των ανθρώπων η Σκηνή του Μαρτυρίου του.

Ψαλ. 77,61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν

Ψαλ. 77,61 Παρέδωσεν εις τα χέρια των εχθρών των, στους Φιλισταίους, την δύναμίν των, όπως επίσης και το λαμπρόν των στόλισμα, δηλαδή την Κιβωτόν του Μαρτυρίου.

Ψαλ. 77,62 καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

Ψαλ. 77,62 Αφήκε να περικυκλωθή ο λαός του από εχθρούς, οι οποίοι εκρατούσαν γυμνήν την ρομφαίαν, και εγύρισεν αλλού το βλέμμα του, όταν αυτοί, η περίφημος κληρονομία του, εσφάζοντο.

Ψαλ. 77,63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν·

Ψαλ. 77,63 Τους νεαρούς υιούς των κατέφαγε το πυρ του πολέμου, τας θυγατέρας δε παρθένους των, όταν ωδηγούντο εις αιχμαλωσίαν και εξευτελισμόν, δεν ευρέθη κανείς να τας πενθήση.

Ψαλ. 77,64 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

Ψαλ. 77,64 Οι ιερείς των έπεσαν εν στόματι ρομφαίας, και τας χήρας των σφαγιασθέντων ανδρών δεν ευρέθη κανείς να τας παρηγορήση και να κλαύση μαζή των.

Ψαλ. 77,65 καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου,

Ψαλ. 77,65 Αλλά ο μακρόθυμος Κυριος ηγέρθη από την φαινομενικήν απραξίαν του, όπως εγείρεται ο εξυπνών από τον ύπνον του, όπως ο γίγας που συνέρχεται από την μέθην του.

Ψαλ. 77,66 καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

Ψαλ. 77,66 Και εκτύπησε τους εχθρούς του, τους έτρεψε πανικόβλητους εις φυγήν και έδωκεν εις αυτούς αιωνίαν καταισχύνην με την ταπεινωτικήν ήτταν των.

Ψαλ. 77,67 καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο·

Ψαλ. 77,67 Αλλά και απεμάκρυνεν από την προστασίαν του τους απογόνους του Ιωσήφ, έπαυσε να έχη ως εκλεκτήν ηγεμονεύουσαν φυλήν τους Εφραιμίτας.

Ψαλ. 77,68 καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησε,

Ψαλ. 77,68 Αλλά εξέλεξεν ως άρχουσαν φυλήν την φυλήν του Ιούδα και ως τόπον ιερόν του το όρος Σιών, το οποίον ιδιαιτέρως ηγάπησεν.

Ψαλ. 77,69 καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 77,69 Εκεί ηυδόκησεν ο Κυριος και οικοδομήθη το θυσιαστήριόν του, ισχυρότατον όπως ο μονόκερως. Εις την γην της Παλαιστίνης εστερέωσεν αιωνίαν την φυλήν του Ιούδα.

Ψαλ. 77,70 καὶ ἐξελέξατο Δαυῒδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων,

Ψαλ. 77,70 Ο Κυριος εξέλεξεν ως βασιλέα τον δούλον του Δαυίδ και τον επήρεν από τα κοπάδια των προβάτων.

Ψαλ. 77,71 ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ

Ψαλ. 77,71 Τον επήρεν από εκεί, που ακολουθούσε τα ετοιμόγεννα πρόβατα, και τον έβαλε να κυβερνά και να καθοδηγή τους δούλους του, τους απογόνους του Ιακώβ, τους Ισραηλίτας, οι οποίοι είναι ιδική του κληρονομία.

Ψαλ. 77,72 καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

Ψαλ. 77,72 Ο Δαυίδ εκυβέρνησε πράγματι αυτούς με άδολον καρδίαν και τους καθωδήγησεν στον δρόμον του Θεού και της ασφαλείας με τα πλήρη συνέσεως έργα του.

ΨΑΛΜΟΣ 78 (Μασ. 79)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 78,1 Ὁ Θεὸς, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον.

Ψαλ. 78,1 Ω Θεέ, ειδωλολατρικά έθνη επήλθον, εναντίον της ιδικής σου κληρονομίας και κατεπλημμύρισαν την γην, εβεβήλωσαν τον άγιόν σου ναόν και μετέβαλαν την Ιερουσαλήμ εις ερείπια, ωσάν μίαν αχυροκαλύβην, η οποία είχε χρησιμεύσει δια την πρόχειρον συγκέντρωσιν των οπωρικών.

Ψαλ. 78,2 ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ

οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

Ψαλ. 78,2 Αφήκαν άταφα τα πτώματα των δούλων σου, τροφήν εις τα πτηνά του ουρανού, και τας σάρκας των ανθρώπων των αφωσιωμένων εις σέ, ως βοράν εις τα θηρία της γης.

Ψαλ. 78,3 ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Ψαλ. 78,3 Αφθονον έχυσαν το αίμα των, ωσάν το νερό κύκλω από την Ιερουσαλήμ και κανείς δεν υπήρξε να τους θάψη.

Ψαλ. 78,4 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ψαλ. 78,4 Εγίναμεν περίγελως και εξευτελισμός στους γειτονικούς μας ειδωλολατρικούς λαούς, τους Μωαβίτας, τους Αμμωνίτας και τους Ιδουμαίους. Εγίναμεν χλευασμός και εμπαιγμός στους περικυκλούντας την χώραν μας αλλοφύλους.

Ψαλ. 78,5 ἕως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ψαλ. 78,5 Εως πότε, Κυριε, θα οργίζεσαι εναντίον μας, χωρίς και να έχη τελειωμόν η οργή σου; Εως πότε θα αναρριπίζεται ως φοβερά πυρκαϊά εναντίον μας η ζηλοτυπία σου;

Ψαλ. 78,6 ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο,

Ψαλ. 78,6 Στρέψε ορμητικήν την οργήν σου εναντίον των ειδωλολατρικών εθνών, τα οποία δεν σε αναγνωρίζουν ως Θεόν των, εναντίον των βασιλείων, τα οποία ποτέ δεν επεκαλέσθησαν το Ονομά σου.

Ψαλ. 78,7 ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Ψαλ. 78,7 Τα έθνη και αι βασιλείαι αυταί κατέφαγαν τους απογόνους του Ιακώβ,

ερήμωσαν την χώραν των.

Ψαλ. 78,8 μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Ψαλ. 78,8 Μη ενθυμηθής, Κυριε, τας από αρχαιότατα χρόνια και μέχρι σήμερον συνεχιζομένας αμαρτίας μας. Ταχέως, πριν καταστραφώμεν, Κυριε, ας μας προλάβουν τα ελέη σου, διότι έχομεν περιπέσει εις αθλιωτάτην κατάστασιν.

Ψαλ. 78,9 βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου,

Ψαλ. 78,9 Ω Θεέ, συ ο οποίος είσαι ο Θεός μας, ο σωτήρ μας, βοήθησέ μας. Προς δόξαν του αγίου Ονόματός σου, Κυριε, γλύτωσέ μας από τους εχθρούς μας, συγχώρησε τας αμαρτίας μας δια το Ονομά σου, το οποίον διαλαλεί πάντοτε έλεος και ευσπλαγχνίαν.

Ψαλ. 78,10 μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

Ψαλ. 78,10 Σώσε μας, δια να μη καταστραφώμεν και έπειτα οι ειδωλολατρικοί λαοί είπουν· Που είναι ο Θεός των; Ας γίνη φανερά και πασίγνωστος εις τα ειδωλολατρικά έθνη, δια να την ίδωμεν με τους οφθαλμούς μας τώρα που ζώμεν, η εκ μέρους σου δικαία τιμωρία των δια το χυθέν από αυτούς αίμα των δούλων σου.

Ψαλ. 78,11 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Ψαλ. 78,11 Ο στεναγμός των αλυσοδεμένων αιχμαλώτων Ιουδαίων ας φθάση ενώπιόν σου, Κυριε. Και σύμφωνα με την μεγαλειώδη και παντοδύναμον

ισχύν του βραχίονός σου, λάβε υπό την προστασίαν σου, σώσε και περιποιήσου τα παιδιά των φονευθέντων.

Ψαλ. 78,12 ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε, Κύριε.

Ψαλ. 78,12 Ανταπόδωσε στους γειτονικούς μας λαούς τιμωρίαν πολλαπλασίαν εις τας καρδίας των και τον ονειδισμόν, με τον οποίον αυτοί σε ωνείδισαν, Κυριε.

Ψαλ. 78,13 ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Ψαλ. 78,13 Ημείς δέ, οι οποίοι είμεθα ιδικός σου λαός και πρόβατα της ιδικής σου ποίμνης, θα σε ευχαριστούμεν και θα σε δοξάζωμεν πάντοτε, δια τας ευεργεσίας σου. Θα αναγγέλλωμεν εις όλας τας γενεάς την δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ 79 (Μασ. 80)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ψαλ. 79,2 Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι.

Ψαλ. 79,2 Συ, ο οποίος ως καλός και στοργικός ποιμήν προστατεύεις και καθοδηγείς τον ισραηλιτικόν λαόν, ιδέ και δώσε προσοχήν εις την συμφοράν, που μας ευρήκε. Συ, ο οποίος οδηγείς ως ιδικά σου πρόβατα την φυλήν του Ιωσήφ, κάθησε ως επί θρόνου επάνω εις τα Χερουβίμ, δείξε φανερά την προστασίαν σου.

Ψαλ. 79,3 ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ψαλ. 79,3 Εμφανίσου πρόμαχος εμπρός εις τας φυλάς Εφραίμ και Βενιαμίν και Μανασσή, που ταλαιπωρούνται από τας επιδρομάς των Ασσυρίων. Θέσε εις ενέργειαν την ακατανίκητον δύναμίν σου και έλα ταχέως, δια να μας σώσης.

Ψαλ. 79,4 ὁ Θεός, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Ψαλ. 79,4 Κυριε ο Θεός, αποκατάστησέ μας ελευθέρους και ασφαλείς εις την χώραν μας, δείξε ευμενές το πρόσωπόν σου προς ημάς και έτσι ημείς θα σωθώμεν από τον πλήρη όλεθρον.

Ψαλ. 79,5 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου;

Ψαλ. 79,5 Κυριε και Θεέ των επουρανίων και επιγείων δυνάμεων, έως πότε θα οργίζεσαι εναντίον μας, εναντίον δε και αυτής της προσευχής των δούλων σου;

Ψαλ. 79,6 ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων; καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ;

Ψαλ. 79,6 Εως πότε θα μας δίδης αντί άρτου δάκρυα και αντί ύδατος θα μας ποτίζης με πλήρες, κατά την δίκαίαν σου κρίσιν, το δοχείον από τα δάκρυά μας;

Ψαλ. 79,7 ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

Ψαλ. 79,7 Μας κατέστησες δια τας αμαρτίας μας αντικείμενον εμπαιγμών εις τα γειτονικά μας έθνη. Οι δε εχθροί μας μας χλευάζουν και μας περιγελούν.

Ψαλ. 79,8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ

πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. (διάψαλμα).

Ψαλ. 79,8 Κυριε και Θεέ των επουρανίων και επιγείων δυνάμεων, αποκατάστησέ μας εις την χώραν μας ελευθέρους και ασφαλείς. Γυρισε και δείξε ιλαρόν γεμάτο καλωσύνην το πρόσωπόν σου προς ημάς και ημείς θα σωθώμεν από τον εξαφανισμόν.

Ψαλ. 79,9 ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῇρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·

Ψαλ. 79,9 Τον λαόν του Ισραήλ, ωσάν πολύκαρπον ευλογημένην άμπελόν σου, μετέφερες από την Αίγυπτον εις την Παλαιστίνην. Εδιωξες από εκεί τα ειδωλολατρικά έθνη και την εφύτευσες και την ερρίζωσες εις αυτήν.

Ψαλ. 79,10 ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

Ψαλ. 79,10 Ηνοιξες ενώπιόν της την οδόν από Αιγύπτου μέχρι Παλαιστίνης, την εφύτευσες με βαθειές ρίζες και εγέμισεν όλην την Παλαιστίνην.

Ψαλ. 79,11 ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ·

Ψαλ. 79,11 Η σκια της αμπέλου αυτής εκάλυψε τα όρη της χώρας και αι διακλαδώσεις της εσκέπασαν τας θεοφυτεύτους κέδρους του Λιβάνου.

Ψαλ. 79,12 ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

Ψαλ. 79,12 Ηυδόκησας και εξηπλώθησαν προς δυσμάς τα κλήματά της, μέχρι της Μεσογείου Θαλάσσης και προς ανατολάς οι κλάδοι της μέχρι του Ευφράτου και των παραποτάμων του.

Ψαλ. 79,13 ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

Ψαλ. 79,13 Διατί τώρα εκρήμνισες τον ολόγυρα φράκτην της, την προστασίαν σου, ώστε όλοι οι διερχόμενοι από την οδόν διαβάται να τρυγούν τους καρπούς της;

Ψαλ. 79,14 ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

Ψαλ. 79,14 Φοβερός αγριόχοιρος, ο Ασσύριος, επέδραμεν από αβάτους δρυμούς και την κατέστρεψεν. Αγριος μονιός, περισσότερον φοβερός αγριόχοιρος, που ζη μόνος του, κατέφαγεν αυτήν.

Ψαλ. 79,15 ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην

Ψαλ. 79,15 Ω Θεέ των ουρανίων και επιγείων δυνάμεων, στρέψε και πάλιν ιλαρόν το πρόσωπόν σου προς αυτήν. Ριξε ένα βλέμμα καλωσύνης και στοργής από τον ουράνιόν σου θρόνον και ίδε και επίσκεψαι την άμπελον αυτήν.

Ψαλ. 79,16 καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Ψαλ. 79,16 Επανάφερέ την εις την προτέραν θαλερότητα, την ασφάλειαν και την καρποφορίαν, αυτήν, την οποίαν εφύτευσεν η δεξιά σου. Επίβλεψε με ευμένειαν και στοργήν στον άνθρωπον εκείνον, στον οποίον συ έδωσες την ισχύν να άρχη επί του έθνους σου προς δόξαν του Ονόματός σου.

Ψαλ. 79,17 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.

Ψαλ. 79,17 Η χώρα μας έχει κατακαή, έχει ανασκαφη. Οι Ισραηλίται κινδυνεύουν να χαθούν από τους ελέγχους και τας τιμωρίας του ωργισμένου προσώπου σου.

Ψαλ. 79,18 γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ᾿ ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ·

Ψαλ. 79,18 Ας έλθη προστατευτική η παντοδύναμος χείρ σου στον άνδρα εκείνον, τον οποίον συ θα τιμήσης και θα θέσης αυτόν εκ δεξιών σου, και στον υιόν ανθρώπου τον οποίον ανέδειξες συ κραταιόν προς δόξαν του Ονόματός σου.

Ψαλ. 79,19 καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

Ψαλ. 79,19 Υποσχόμεθα δε όλοι, ότι δεν θα απομακρυνθώμεν πλέον από σέ. Συ δε θα μας αναζωογονήσης και ημείς θα επικαλούμεθα το όνομά σου.

Ψαλ. 79,20 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Ψαλ. 79,20 Ω Κυριε και Θεέ των εν ουρανοίς και επί γης δυνάμεων, αποκατάστησέ μας ελευθέρους και ασφαλείς εις την χώραν μας, δείξε ιλαρόν το πρόσωπόν σου εις ημάς και ημείς θα διαφύγωμεν την τελείαν καταστροφήν.

ΨΑΛΜΟΣ 80 (Μασ. 81)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 80,2 Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

Ψαλ. 80,2 Πλημμυρίσατε όλοι από αγαλλίασιν και χαράν δία τον Θεόν, που είναι βοηθός μας. Αλαλάξατε όλοι προς δόξαν του Θεού, τον οποίον επίστευε και ελάτρευε ο γενάρχης μας ο Ιακώβ.

Ψαλ. 80,3 λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·

Ψαλ. 80,3 Αρχίσατε να ψάλλετε σεις οι Λευίται, δώσατε στους τυμπανιστάς το τύμπανον και στους άλλους μουσικούς ψαλτήριον τερπνόν και κιθάραν, δια να συνοδεύουν τους ύμνους σας.

Ψαλ. 80,4 σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν·

Ψαλ. 80,4 Σεις οι ιερείς σαλπίσατε με την ιεράν σάλπιγγα κατά την πρώτην του εβδόμου μηνός Τισρή, κατά την εξόχως επίσημον ημέραν της μεγάλης εορτής σας.

Ψαλ. 80,5 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ψαλ. 80,5 Διότι η εορτή αυτή είναι πρόσταγμα του Θεού προς τον ισραηλιτικόν λαόν, εντολή του Θεού προς τους απογόνους του Ιακώβ.

Ψαλ. 80,6 μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν·

Ψαλ. 80,6 Τον Νομον αυτόν, που καθορίζει τας επισήμους εορτάς, έδωσεν ο Κυριος εν μέσω του λαού, των αδελφών του Ιωσήφ, όταν αυτοί έφυγαν ελεύθεροι από την Αίγυπτον. Τοτε αυτοί ήκουσαν γλώσσαν, την οποίαν ποτέ άλλοτε δεν είχαν γνωρίσει.

Ψαλ. 80,7 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

Ψαλ. 80,7 Ο Κυριος απήλλαξε την ράχιν των από τα βαρέα φορτία, και αι χείρες των, που εδούλευαν έως τότε εις τα κοφίνια δια την μεταφοράν πηλού, απηλευθερώθησαν.

Ψαλ. 80,8 ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. (διάψαλμα).

Ψαλ. 80,8 Εζήτησες την βοήθειάν μου, όταν ευρίσκετο υπό βάρος μεγάλης θλίψεως και εγώ σε εγλύτωσα από τας συμφοράς. Σε ήκουσα κρυμμένος στον

γνόφον και τας αστραπάς της καταιγίδος. Σε εδοκίμασα τότε και συ έδειξες ποιός είσαι στο ύδωρ της αντιλογίας σου, τότε που εγόγγυσες εναντίον μου.

Ψαλ. 80,9 ἄκουσον, λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, Ἰσραήλ, ἐὰν ἀκούσῃς μου,

Ψαλ. 80,9 Ακουσε λαέ μου, την έντονον διαμαρτυρίαν μου και προτροπήν. Ισραηλιτικέ λαέ μου, εάν θα με ακούσης

Ψαλ. 80,10 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ·

Ψαλ. 80,10 δεν θα πρέπει να υπάρχη εις σε άλλος νέος θεός, δεν πρέπει ποτέ να προσκυνήσης ξένον θεόν,

Ψαλ. 80,11 ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.

Ψαλ. 80,11 διότι εγώ είμαι ο Κυριος και Θεός σου, ο οποίος σε ηλευθέρωσα και σε καθωδήγησα από την γην της Αιγύπτου έως εις την Παλαιστίνην. Ανοιξε διάπλατα το στόμα σου, προσευχόμενος και δοξολογών εμέ, και εγώ θα ικανοποιήσω τα αιτήματά σου.

Ψαλ. 80,12 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·

Ψαλ. 80,12 Ο λαός μου όμως δεν ήκουσε την φωνήν μου και οι Ισραηλίται δεν έδωσαν προσοχήν εις εμέ.

Ψαλ. 80,13 καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Ψαλ. 80,13 Δια τούτο και εγώ τους αφήκα να πορεύωνται σύμφωνα με τας ενόχους επιθυμίας των αμαρτωλών καρδιών των, να πορεύωνται και να συμπεριφέρονται σύμφωνα με την σκοτισμένην θέλησιν και διάθεσίν

των.

Ψαλ. 80,14 εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,

Ψαλ. 80,14 Εάν ο λαός μου με ήκουεν, εάν ο ισραηλιτικός λαός επορεύετο στους δρόμους μου, αμέσως

Ψαλ. 80,15 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

Ψαλ. 80,15 και στο μηδέν θα είχα ταπεινώσει τους εχθρούς των και θα άπλωνα βαρείαν και τιμωρόν την χείρα μου εναντίον εκείνων, οι οποίοι τους καταθλίβουν και τους ταπεινώνουν.

Ψαλ. 80,16 οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 80,16 Οι εχθροί του Κυρίου θα ηναγκάζοντο, έστω και υποκριτικώς, να δηλώσουν υποταγήν εις αυτόν, ενώ ο λαός του Ισραήλ θα έμενεν ειρηνικός και ευτυχής παντοτεινά.

Ψαλ. 80,17 καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Ψαλ. 80,17 Τοτε ο Θεός τους έθρεψεν εις την έρημον με το πλέον εκλεκτόν άλευρον του σίτου και τους εχόρτασε με άφθονον μέλι από την ξηράν και άγονον πέτραν. Ετσι και τώρα θα τους διέτρεφε και θα τους εχόρταινε, εάν υπήκουον εις τας εντολάς του.

ΨΑΛΜΟΣ 81 (Μασ. 82)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 81,1 Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Ψαλ. 81,1 Ο Θεός εστάθη ανάμεσα εις συγκέντρωσιν των κριτών και αρχόντων της Ιουδαίας. Εν μέσω δε αυτών ως υπέρτατος Θεός- κριτής θα κρίνη αυτούς, που έχουν αναλάβει και διαχειρίζονται θείαν εξουσίαν. Θα τους ερωτήση και θα τους ελέγξη λέγων·

Ψαλ. 81,2 ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; (διάψαλμα).

Ψαλ. 81,2 Εως πότε θα δικάζετε αδίκως και θα λαμβάνετε υπ' όψιν πρόσωπα χαριζόμενοι εις αμαρτωλούς, πλουσίους και ισχυρούς;

Ψαλ. 81,3 κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·

Ψαλ. 81,3 Φροντίσατε να εκδίδετε δικαίας αποφάσεις υπέρ του ορφανού και του πτωχού να αποδίδετε το δίκαιον στον αθώον, στον ταπεινόν και πτωχόν άνθρωπον.

Ψαλ. 81,4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

Ψαλ. 81,4 Ελευθερώσατε τον αξιοδάκρυτον και πτωχόν από τους εκμεταλλευομένους αυτόν, γλυτώσατέ τον από τα χέρια του αδίκου και αμαρτωλού.

Ψαλ. 81,5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ψαλ. 81,5 Οι άδικοι όμως κριταί, σκοτισμένοι εις την ηθικήν αναλγησίαν των, δεν είχαν και δεν ηθέλησαν να έχουν επίγνωσιν των καθηκόντων, που τους επιβάλλει το αξίωμά των. Ούτε αντελήφθησαν με ποίαν σύνεσιν πρέπει να ασκούν το έργον των. Περιπατούν εις τα σκοτάδια των αδίκων κρίσεων. Εξ αιτίας των αδίκων αποφάσεών των συνεκλονίσθησαν τα θεμέλια της κοινωνίας των.

Ψαλ. 81,6 ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες·

Ψαλ. 81,6 Εγώ δε είπα προς σας, ω δικασταί. Ολοι σεις είσθε αντιπρόσωποι του δικαίου Θεού, υιοί του Υψίστου, του ενός και μοναδικού Θεού.

Ψαλ. 81,7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ψαλ. 81,7 Σεις όμως, αναίσθητοι εις την τιμήν του αξιώματός σας, αδικείτε, δι' αυτό και θα αποθάνετε ωσάν ένας από τους κοινούς και συνήθεις και χωρίς υπόληψιν άρχοντας.

Ψαλ. 81,8 ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Ψαλ. 81,8 Ακούων αυτά εγώ, ο εμπνευσμένος ποιητής, κράζω προς τον Θεόν· Σηκω, λοιπόν, ω Θεέ, και εφάρμοσε την δικαίαν σου κρίσιν και απόφασιν επί της γης, διότι κάτω από την ιδικήν σου κυριότητα και κατοχήν ευρίσκονται όλα τα έθνη.

ΨΑΛΜΟΣ 82 (Μασ. 83)

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ψαλ. 82,2 Ὁ Θεὸς, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς, ὁ Θεός·

Ψαλ. 82,2 Ω Θεέ μου, ποιός είναι δυνατόν να συγκριθή και αντιπαραβληθή με σένα; Δι' αυτό, ως παντοδύναμος και πάνσοφος που είσαι, μη μένης σιωπηλός, μηδέ καταπραΰνης και μη αφήσης ανεκδήλωτον την δικαίαν σου οργήν, ω Θεέ μου.

Ψαλ. 82,3 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν,

Ψαλ. 82,3 Διότι οι εχθροί μας, που είναι και ιδικοί σου εχθροί, εξέσπασαν εις οχλοβοήν πολεμικήν και οι μισούντες σε εσήκωσαν υπερήφανον την κεφαλήν των εναντίον μας.

Ψαλ. 82,4 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·

Ψαλ. 82,4 Συνέλαβαν και κατέστρωσαν πανούργα σχέδια εναντίον του λαού σου. Ελαβαν ολεθρίας αποφάσεις εναντίον των αγίων σου Ισραηλιτών.

Ψαλ. 82,5 εἶπαν· δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

Ψαλ. 82,5 Απεφάσισαν και είπαν μεταξύ των· Ελάτε να τους εξολοθρεύσωμεν, ώστε να παύσουν να αποτελούν έθνος και κανείς να μη ενθυμήται πλέον το όνομα των Ισραηλιτών.

Ψαλ. 82,6 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο

Ψαλ. 82,6 Μη μείνης αδιάφορος, Κυριε, διότι αυτοί από κοινού και εκ συστάσεως με μίαν καρδίαν όλοι των απεφάσισαν την καταστροφήν μας. Υπέγραψαν ένορκον συμφωνίαν εναντίον σου.

Ψαλ. 82,7 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,

Ψαλ. 82,7 Αυτοί οι εχθροί μας είναι οι σκηνίται, οι Ιδουμαίοι, οι Ισμαηλίται, οι Μωαβίται και οι Αγαρηνοί.

Ψαλ. 82,8 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

Ψαλ. 82,8 Οι της φυλής Γεβάλ και Αμμών και Αμαλήκ, οι Φιλισταίοι και οι κάτοικοι

της Τυρου.

Ψαλ. 82,9 καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ᾿ αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 82,9 Αλλά και οι Ασσύριοι συνετάχθησαν και ήλθον με το μέρος αυτών. Εβοήθησαν τους απογόνους του Λωτ εναντίον μας, τους Μωαβίτας και Αμμωνίτας.

Ψαλ. 82,10 ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κεισών·

Ψαλ. 82,10 Πράξε εναντίον αυτών ο,τι άλλοτε έκαμες εναντίον των Μαδιανιτών, εναντίον του σκληρού στρατηγού των Σισάρα και του βασιλέως Ιαβείν εις τον χείμαρρον Κεισών.

Ψαλ. 82,11 ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

Ψαλ. 82,11 Εκείνοι εξωλοθρεύθησαν δια της δικαίας σου οργής εις Αενδώρ και τα σώματά των έγιναν κόπρος και λίπασμα της γης.

Ψαλ. 82,12 θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν,

Ψαλ. 82,12 Ολους τους άρχοντας αυτών θέσε τους εις την αυτήν μοίραν και τιμώρησέ τους, όπως δια του Γεδεών εξωλόθρευσας τον Ωρήβ και Ζηβ και Ζεβεέ και Σαλμανά, όλους τους άρχοντας των Μαδιανιτών·

Ψαλ. 82,13 οἵτινες εἶπαν· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

Ψαλ. 82,13 αυτών, οι οποίοι είπαν· Ας κατακτήσωμεν ως ιδικήν μας κληρονομίαν και εις όφελος του εαυτού μας τον άγιον τόπον, τον ναόν και το θυσιαστήριον του Θεού.

Ψαλ. 82,14 ὁ Θεός μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·

Ψαλ. 82,14 Ω Θεέ μου, κάμε τους ωσάν ανεμοστρόβιλον, ώστε να μη ημπορούν να σταθούν πουθενά. Καμε τους ωσάν το ξηρόν άχυρον, που το φυσά και το διασκορπίζει ο άνεμος.

Ψαλ. 82,15 ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ, ἣ κατακαύσει ὄρη,

Ψαλ. 82,15 Κατάκαυσέ τους, όπως η πυρκαϊά κατακαίει τα δάση του δρυμού, όπως μια μεγάλη φλόγα κατακαίει τα κατάφυτα όρη.

Ψαλ. 82,16 οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.

Ψαλ. 82,16 Ετσι και συ, Κυριε, καταδίωξέ τους εις την καταιγίδα της οργής σου, αναστάτωσέ τους και συγκλόνισέ τους επάνω στον δίκαιον θυμόν σου.

Ψαλ. 82,17 πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ψαλ. 82,17 Γέμισε τα πρόσωπά των με καταισχύνην και εξευτελισμόν, ώστε να αναγκασθούν να επικαλεσθούν το όνομά σου, Κυριε.

Ψαλ. 82,18 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν

Ψαλ. 82,18 Ας κατεντροπιασθούν, ας αναστατωθούν δια μέσου όλων των αιώνων, ας εντροπιαοθούν και ας εξολοθρευθούν.

Ψαλ. 82,19 καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. 82,19 Ας αναγνωρίσουν αυτοί, ότι το όνομά σου είναι Κυριος, ότι συ είσαι ο μοναδικός και Υψιστος Κυριος εις όλην την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 83 (Μασ. 84)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ψαλ. 83,2 Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Ψαλ. 83,2 Ποσον αγαπητοί και ποθητοί είναι εις εμέ οι ιεροί χώροι του ναού σου, όπου κατοικείς συ, ο Κυριος των ουρανίων και επιγείων δυνάμεων.

Ψαλ. 83,3 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Ψαλ. 83,3 Φλέγεται η ψυχή μου από τον πόθον, λυώνει από την επιθυμίαν να ευρεθή εις τας αυλάς του Κυρίου. Η ψυχή μου και το σώμα μου σκιρτούν από χαράν και ευφροσύνην διο· τον αληθινόν και ζώντα Θεόν.

Ψαλ. 83,4 καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 83,4 Και αυτά τα στρουθία ευρήκαν στον ναόν σου κατοικίαν. Η τρυγών έκαμε εκεί την φωλεάν δια τους νεοσσούς της. Το θυσιαστήριόν σου ποθώ και εγώ, Κυριε των δυνάμεων, ο βασιλεύς μου και ο Θεός μου.

Ψαλ. 83,5 μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. (διάψαλμα).

Ψαλ. 83,5 Τρισευτυχισμένοι και ευλογημένοι είναι εκείνοι, που κατοικούν εις τας αυλάς του ναού σου, διότι αυτοί και οι απόγονοί των θα σε υμνολογούν παντοτεινά.

Ψαλ. 83,6 μακάριος ἀνήρ, ᾧ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο

Ψαλ. 83,6 Τρισευτυχισμένος ο άνθρωπος, που ευρίσκεται κάτω από την κραταιάν προστασίαν σου και απεφάσισε με την καρδιά του να πραγματοποιήση ιεράν άνοδον, ευλαβή επίσκεψιν προς την Σιών.

Ψαλ. 83,7 εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

Ψαλ. 83,7 Θα διέλθη από την κοιλάδα του κλαυθμώνος, θα ανεβή στον ιερόν τόπον της Σιών, εκεί όπου εσκόπευε να φθάση. Και ο Κυριος, που εθεσμοθέτησε τας εορτάς και τους ιερούς αυτούς τόπους, θα γεμίση με τας ευλογίας του τους προσκυνητάς.

Ψαλ. 83,8 πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Ψαλ. 83,8 Αυτοί θα πορεύωνται προς την Σιών, με νέας πάντοτε και ακμαίας δυνάμεις. Και όταν φθάσουν εκεί, θα εμφανισθή ο Θεός των Θεών και Κυριος των κυρίων εις την Σιών.

Ψαλ. 83,9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 83,9 Κυριε και Θεέ των ουρανίων και επιγείων δυνάμεων, άκουσε με ευμένειαν την προσευχήν μου, δέξαι την εις τα αυτιά σου, ω Θεέ του Ιακώβ και των απογόνων του.

Ψαλ. 83,10 ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ψαλ. 83,10 Ω Θεέ, συ ο οποίος είσαι ο υπερασπιστής και προστάτης μας, ρίξε ένα ευμενές βλέμμα στο πρόσωπον του βασιλέως, τον οποίον συ έχρισες ως βασιλέα.

Ψαλ. 83,11 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ψαλ. 83,11 Δι' εμέ είναι προτιμότερον να ζήσω έστω και μίαν ημέραν εις τας αυλάς του ναού σου, παρά να ζω χιλιάδας ημέρας μακράν από σε και τον ναόν σου. Εχω πλέον προτιμήσει και προτιμώ να είμαι κάπου παραπεταμένος στον ναόν του Θεού μου, παρά να κατοικώ εις πλουσίας κατοικίας αμαρτωλών ανθρώπων.

Ψαλ. 83,12 ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Ψαλ. 83,12 Διότι ο Κυριος και Θεός αγαπά το έλεος και την αλήθειαν, θα δώσης δε στους προσκυνούντας και πιστεύοντας εις αυτόν χάριν και δόξαν. Ο Κυριος δεν θα στερήση ποτέ τα αγαθά από εκείνους, οι οποίοι πορεύονται με αγαθότητα και απλότητα.

Ψαλ. 83,13 Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. 83,13 Ω Κυριε και Θεέ των δυνάμεων ουρανού και γης, τρισευτυχισμένος και ευλογημένος είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος έχει αποθέσει την ελπίδα του μετά πίστεως εις σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 84 (Μασ. 85)

Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ψαλ. 84,2 Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ·

Ψαλ. 84,2 Εκαμες φανεράν και έστειλες, Κυριε, την ευαρέσκειάν σου εις την γην της Επαγγελίας, διότι επανέφερες εις αυτήν τους αιχμαλώτους απογόνους του Ιακώβ.

Ψαλ. 84,3 ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 84,3 Εδωσες συγχώρησιν εις τας παρανομίας του λαού σου και εσκέπασες εν τω ελέει σου όλας τας αμαρτίας των.

Ψαλ. 84,4 κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ψαλ. 84,4 Εσταμάτησες την εναντίον μας δικαίαν σου οργήν, αφήκες κατά μέρος την οργήν του θυμού σου.

Ψαλ. 84,5 ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ᾿ ἡμῶν.

Ψαλ. 84,5 Επανάφερε όλους μας από την εξορίαν, ω Κυριε, συ ο οποίος πολλές φορές μας έχεις σώσει κατά το παρελθόν. Απομάκρυνε τον δίκαιον θυμόν σου από ημάς.

Ψαλ. 84,6 μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ψαλ. 84,6 Μηπως τάχα και θα μένης ωργισμένος εναντίον μας δια παντός; Η μήπως θα παρατείνης την οργήν σου πάντοτε από της μιας γενεάς εις την άλλην;

Ψαλ. 84,7 ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Ψαλ. 84,7 Ω Θεέ, συ θα στρέψης το πρόσωπόν σου και πάλιν με ευμένειαν προς ημάς. Θα μας δώσης νέαν ζωήν και ο πονεμένος και θλιμμένος λαός σου θα χαρή από τας δωρεάς σου.

Ψαλ. 84,8 δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

Ψαλ. 84,8 Δείξε μας λοιπόν, Κυριε, την ευσπλαγχνίαν σου και δώσε μας την

σωτηρίαν που ποθούμεν.

Ψαλ. 84,9 ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ᾿ αὐτόν.

Ψαλ. 84,9 Εγώ θα ακούσω, τι θα είπη εις την καρδίαν μου Κυριος ο Θεός, διότι θα ομιλήση ειρηνικά στον λαόν του, στους αφοσιωμένους προς αυτόν Ισραηλίτας· στους επιστρέφοντας με όλην των την καρδίαν δι' ειλικρινούς μετανοίας προς αυτόν.

Ψαλ. 84,10 πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ψαλ. 84,10 Βεβαίως η σωτηρία, που παρέχεται από τον Θεόν στον λαόν του, είναι πάντοτε κοντά εις εκείνους, που τον ευλαβούνται, ώστε δι' αυτής να εγκατασταθή η δόξα του εις την χώραν μας.

Ψαλ. 84,11 ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·

Ψαλ. 84,11 Το έλεος του Θεού και η ακριβής επαλήθευσις των υποσχέσεών του συνηντήθησαν και ηνώθησαν. Η δικαιοσύνη του, η τιμωρούσα το κακόν και αμείβουσα το αγαθόν, και η ειρήνη έδωσαν αμοιβαίον ασπασμόν.

Ψαλ. 84,12 ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Ψαλ. 84,12 Ανεβλάστησεν ωραία και καρποφόρος η αλήθεια από την γην, από δε τον ουρανόν έσκυψε προς τα κάτω και επεσκέφθη την γην η δικαιοσύνη και κάθε αρετή.

Ψαλ. 84,13 καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·

Ψαλ. 84,13 Διότι ο Κυριος πλουσίαν θα δείξη και θα δώση την καλωσύνην του, και η γη μας θα δώση αφθόνους τους καρπούς της.

Ψαλ. 84,14 δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλ. 84,14 Προ του Κυρίου θα προπορεύεται η δικαιοσύνη, την δε πορείαν του και τον τρόπον της συμπεριφοράς του θα καταστήση άγιον παράδειγμα συμπεριφοράς δι' όλους μας.

ΨΑΛΜΟΣ 85 (Μασ. 86)

Προσευχὴ τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 85,1 Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Ψαλ. 85,1 Κλίνε, Κυριε, το αυτί σου εις τα λόγια μου. Ακουσε με ευμένειαν την προσευχήν μου, διότι εγώ είμαι πτωχός και δυστυχής.

Ψαλ. 85,2 φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ψαλ. 85,2 Προφύλαξε την ζωήν μου από τους θανασίμους κινδύνους, διότι εις σε είμαι αφιερωμένος· ιδικός σου είμαι, Κυριε. Σώσε εμέ τον δούλον σου, ω Θεέ μου, ο οποίος έχω στηρίξει εις σε τας ελπίδας μου.

Ψαλ. 85,3 ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ψαλ. 85,3 Ελέησέ με, Κυριε, διότι δεν έπαυσα όλην την ημέραν να κράζω μετά πίστεως προς σέ.

Ψαλ. 85,4 εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 85,4 Γέμισε με χαράν και ευφροσύνην, την καρδίαν του δούλου σου, διότι προς σε εγώ ύψωσα την ψυχήν μου και εναπέθεσα την ζωήν μου.

Ψαλ. 85,5 ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ψαλ. 85,5 Διότι συ, Κυριε, είσαι ευεργετικός και αγαθός, επιεικής και πολυέλεος προς όλους εκείνους, οι οποίοι σε επικαλούνται με θερμήν προσευχήν.

Ψαλ. 85,6 ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ψαλ. 85,6 Ακουσε, Κυριε, την προσευχήν μου, δώσε προσοχήν εις την φωνήν της δεήσεώς μου.

Ψαλ. 85,7 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Ψαλ. 85,7 Και άλλοτε, εις περίοδον θλίψεώς μου, έκραξα δια της προσευχής μου προς σε και με ήκουσες. Ετσι και τώρα, Κυριε, κάμε δεκτήν την προσευχήν μου.

Ψαλ. 85,8 οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Ψαλ. 85,8 Κανένας από τους θεούς των ειδωλολατρικών λαών δεν ημπορεί να συγκριθή με σένα, Κυριε. Κανένα έργον αυτών δεν ημπορεί να συγκριθή με τα ιδικά σου πανθαύμαστα έργα.

Ψαλ. 85,9 πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 85,9 Ολα τα έθνη, τα οποία συ εδημιούργησες, και αυτά τα ειδωλολατρικά, θα έλθουν και θα προσκυνήσουν ενώπιόν σου. Κυριε, και θα δοξολογήσουν το Ονομά σου.

Ψαλ. 85,10 ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ψαλ. 85,10 Διότι συ είσαι μέγας και κάνεις πάντοτε έργα άξια παντός θαυμασμού.

Συ είσαι ο μόνος αληθινός και τέλειος Θεός.

Ψαλ. 85,11 ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 85,11 Οδήγησέ με, Κυριε, στον δρόμον των εντολών σου και εγώ θα πορεύωμαι και θα φέρωμαι σύμφωνα με την αλήθειάν σου. Θα ευφρανθή η καρδία μου πλημμυρισμένη με τον ιερόν σεβασμόν προς το Ονομά σου.

Ψαλ. 85,12 ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 85,12 Θα σε δοξολογώ, Κυριε και Θεέ μου, με όλην μου την καρδίαν και θα δοξάζω πάντοτε το πανένδοξον Ονομά σου.

Ψαλ. 85,13 ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾿ ἐμὲ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

Ψαλ. 85,13 Διότι μέγα είναι το έλεος, που έδειξες προς εμέ, αφού έσωσες την ζωήν μου από βέβαιον θάνατον, από αυτόν τον βαθύτατον άδην.

Ψαλ. 85,14 ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ᾿ ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Ψαλ. 85,14 Ω Θεέ μου, άνθρωποι παράνομοι επαναστάτησαν εναντίον μου και συμμορία ισχυρών ανδρών εζήτησαν να μου αφαιρέσουν την ζωήν, και δεν έλαβαν καθόλου υπ' όψιν των σέ, τον δίκαιον Θεόν.

Ψαλ. 85,15 καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ψαλ. 85,15 Συ όμως, Κυριε και Θεέ μου, είσαι ευσπλαγχνικός, ελεήμων, μακρόθυμος, πολυέλεος και αληθινός πάντοτε εις όσα λέγεις.

Ψαλ. 85,16 ἐπίβλεψον ἐπ᾿ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ψαλ. 85,16 Ριψε, λοιπόν, ευμενές βλέμμα εις εμέ και ελέησέ με. Δώσε την δύναμίν σου εις εμέ τον δούλον σου και σώσε εμέ, τον υιόν της δούλης σου, της μητρός μου.

Ψαλ. 85,17 ποίησον μετ᾿ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Ψαλ. 85,17 Καμε προς σωτηρίαν μου έκτακτον θαύμα, ας το ίδουν αυτοί, οι οποίοι με μισούν και ας κατεντροπιασθούν, διότι συ, Κυριε, πράγματι με εβοήθησες εις την θλίψιν μου και με παρηγόρησες.

ΨΑΛΜΟΣ 86 (Μασ. 87)

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Ψαλ. 86,1 Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις·

Ψαλ. 86,1 Τα ασάλευτα θεμέλια, τα οποία ο ίδιος ο Κυριος έθεσεν, ευρίσκονται εις τα ιερά υψώματα της Σιών.

Ψαλ. 86,2 ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Ψαλ. 86,2 Ο Κυριος αγαπά περισσότερον από όλας τας πόλεις των απογόνων του Ιακώβ τας πύλας της Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 86,3 δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 86,3 Πολις του Θεού, αγία Ιερουσαλήμ, ένδοξα και θαυμαστά διαλαλούνται πανταχού δια σέ.

Ψαλ. 86,4 μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

Ψαλ. 86,4 Θα ενθυμηθώ την αμαρτωλήν Αίγυπτον και την Βαβυλώνα και θα συμπεριλάβω αυτάς μεταξύ εκείνων, οι οποίοι με γνωρίζουν και με αναγνωρίζουν ως Θεόν των. Ιδού και αυτοί οι Φιλισταίοι, η Τυρος και οι Αιθίοπες, θα πορευθούν εις την Ιερουσαλήμ, δια να με προσκυνήσουν.

Ψαλ. 86,5 μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

Ψαλ. 86,5 Πνευματικήν μητέρα θα ονομάση την Σιών κάθε άνθρωπος. Πλήθος ανθρώπων έχουν έλθει προς αυτήν, διότι αυτός ο ίδιος ο Υψιστος έθεσε τα θεμέλιά της.

Ψαλ. 86,6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 86,6 Ο Κυριος θα διηγηθή τα στο βιβλίον του γραμμένα ονόματα των λαών και των αρχόντων, οι οποίοι έχουν έλθει και έχουν εγκατασταθή εις την πόλιν αυτήν.

Ψαλ. 86,7 ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλ. 86,7 Ολον το ευλαβές πλήθος, ω Σιών, που θα εγκατασταθή εις σε θα ευφραίνεται πράγματι και θα αγάλλεται πάντοτε.

ΨΑΛΜΟΣ 87 (Μασ. 88)

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ· εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Ψαλ. 87,2 Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·

Ψαλ. 87,2 Κυριε, ο Θεός και σωτήρ μου, προς σε έκραξα όλην την ημέραν και την νύκτα όρθιος ενώπιόν σου προσευχόμενος.

Ψαλ. 873 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλ. 87,3 Είθε να ανοίξη η θύρα του ελέους σου, δια να εισέλθη ενώπιόν σου η προσευχή μου. Κλίνε το αυτί σου, δια να ακούση τα λόγια της δεήσεώς μου

Ψαλ. 87,4 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε·

Ψαλ. 87,4 Διότι υπερεπλημμύρισεν η καρδία μου από συμφοράς και η ζωη μου έχει φθάσει εις το χείλος του άδου.

Ψαλ. 87,5 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

Ψαλ. 87,5 Θεωρούμαι πλέον όμοιος με εκείνους, οι οποίοι κατέρχονται στον βαθύν λάκκον του τάφου. Εγινα άνθρωπος αβοήθητος, ερριμμένος ανάμεσα στους νεκρούς, μακράν από κάθε επικοινωνίαν με τους ζώντας.

Ψαλ. 87,6 ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ψαλ. 87,6 Είμαι ωσάν τους θανασίμως τραυματισμένους άνδρας, οι οποίοι κοιμώνται την νάρκην του θανάτου στον τάφον, και τους οποίους δεν ενθυμείσαι πλέον ως ζωντανούς, αλλά τους απώθησες μακράν από την προστασίαν σου.

Ψαλ. 87,7 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ψαλ. 87,7 Οι πόνοι και αι συμφοραί μου με εβύθισαν στον βαθύτατον λάκκον του θανάτου, εις τας σκοτεινάς περιοχάς του άδου, όπου βασιλεύει η σκια του θανάτου

Ψαλ. 87,8 ἐπ᾿ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾿ ἐμέ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 87,8 Βαρύς έπεσεν επάνω μου ο θυμός σου και όλα τα κύματα της οργής σου τα αφήκες να εκσπάσουν εναντίον μου.

Ψαλ. 87,9 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾿ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Ψαλ. 87,9 Απεμάκρυνες από εμέ τους γνωστούς μου, με εσιχάθησαν και με αηδίασαν. Παρεδόθην εις την δυστυχίαν και δεν ημπορώ πλέον να απαλλαγώ από αυτήν.

Ψαλ. 87,10 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·

Ψαλ. 87,10 Τα μάτια μου αδυνάτισαν, εθάμπωσαν από τας ταλαιπωρίας και από τα πολλά μου δάκρυα. Εκραξα προς σέ, Κυριε, προσευχόμενος όλην την ημέραν. Απλωσα και ύψωσα προς σε τα χέρια μου.

Ψαλ. 87,11 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

Ψαλ. 87,11 Βοήθησέ με, Κυριε, πριν η αποθάνω. Μηπως, τάχα, και θα δείξης τα θαυμαστά σου έργα στους νεκρούς, και εις εμέ όταν αποθάνω; Η μήπως οι ιατροί ημπορούν να αναστήσουν τους νεκρούς, δια να σε δοξολογήσουν;

Ψαλ. 87,12 μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Ψαλ. 87,12 Μηπως επίσης είναι δυνατόν να διηγηθή κανείς το έλεός σου και την αλήθειάν σου μεταξύ των νεκρών κάτω εις τον άδην;

Ψαλ. 87,13 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Ψαλ. 87,13 Μηπως και είναι δυνατόν να γίνουν γνωστά τα θαυμαστά σου έργα εις τας σκοτεινάς περιοχάς του άδου και τα έργα της δικαιοσύνης σου εις την λησμονημένην χώραν των νεκρών;

Ψαλ. 87,14 κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ψαλ. 87,14 Δια τούτο και εγώ, Κυριε, τώρα που ευρίσκομαι ακόμη εν τη ζωή, έκραξα καθ' όλον το διάστημα της νυκτός προς σέ· και το πρωϊ η προσευχή μου θα σε προφθάση.

Ψαλ. 87,15 ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ;

Ψαλ. 87,15 Διατί, Κυριε, απωθείς την ψυχήν μου, και γυρίζεις αλλού το πρόσωπόν σου, μακράν από εμέ;

Ψαλ. 87,16 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ψαλ. 87,16 Εγώ είμαι πτωχός και ανάμεσα εις κόπους έχω ζήσει από την νεότητά μου. Οταν δε κοινωνικώς και υλικώς εξυψώθην, εταπεινώθηκα και πάλιν κατόπιν και περιέπεσα εις αμηχανίαν και απορίαν.

Ψαλ. 87,17 ἐπ᾿ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,

Ψαλ. 87,17 'Επέρασαν από επάνω μου αι οργαί σου, αι φοβεραί απειλαί σου με συνεκλόνισαν,

Ψαλ. 87,18 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ψαλ. 87,18 αυταί με περιεκύκλωσαν ωσάν ύδωρ όλην την ημέραν, με περιέβαλαν ταυτοχρόνως από παντού.

Ψαλ. 87,19 ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Ψαλ. 87,19 Εμάκρυνες από εμέ όλους τους φίλους μου και τους γείτονάς μου και γενικώς όλους τους γνωστούς μου εξ αιτίας της δυστυχίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ 88 (Μασ. 89)

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Ψαλ. 88,2 Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου,

Ψαλ. 88,2 Τα ελέη σου, Κυριε, θα υμνολογώ εγώ παντοτεινά· εις γενεάν και γενεάν θα διαλαλώ με το στόμα μου την αλήθειάν σου.

Ψαλ. 88,3 ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου·

Ψαλ. 88,3 Διότι συ είπες· το οικοδόμημα του ελέους μου θα ορθώνεται και συνεχώς θα ανοικοδομήται στους αιώνας των αιώνων. Εις τους αιωνίους και αδιασείστους ουρανούς εστηρίχθη και στερεώνεται η αλήθεια και η αξιοπιστία σου.

Ψαλ. 88,4 διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαυῒδ τῷ δούλῳ μου·

Ψαλ. 88,4 Συ είπες· Εκαμα συμφωνίαν με τους εκλεκτούς ανθρώπους του λαού μου, έδωσα υπόσχεσίν με ορκον εις τον δούλον μου τον Δαυίδ και είπα·

Ψαλ. 88,5 ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. (διάψαλμα).

Ψαλ. 88,5 μέχρι της συντελείας του αιώνος θα στερεώσω και θα ενισχύσω τους απογόνους σου. Ως στερεόν και ακλόνητον οικοδόμημα θα θεμελιώσω και θα ανεγείρω τον βασιλικόν σου θρόνον από γενεάς εις γενεάν.

Ψαλ. 88,6 ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Ψαλ. 88,6 Αι ουράνιαι αγγελικαί δυνάμεις θα ανυμνολογήσουν τα θαυμάσια έργα σου, Κυριε, και την αξιοπιστίαν των λόγων σου θα δοξολογήσουν εις την επουράνιον εκκλησίαν των αγγέλων και των αγίων σου.

Ψαλ. 88,7 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

Ψαλ. 88,7 Διότι ποιός και από εκείνους, που υπάρχουν υπεράνω από τας νεφέλας στους ουρανούς, δύναται να εξισωθή και αντιπαραβληθή προς τον Κυριον; Η ποιός από τους αγγέλους του ουρανού η τους κατά χάριν υιούς του Θεού είναι δυνατόν να ομοιωθή προς τον Κυριον;

Ψαλ. 88,8 ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,8 Ο Θεός, αυτός δοξάζεται ακσπαπαύστως εν μέσω συγκεντρώσεων των αγίων αγγέλων του στους ουρανούς· είναι μέγας, θαυμαστός και φοβερός εις όλους εκείνους, οι οποίοι τον περικυκλώνουν.

Ψαλ. 88,9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

Ψαλ. 88,9 Ω Κυριε και Θεέ των εν ουρανοίς αγγελικών δυνάμεων, ποιός είναι δυνατόν να συγκριθή προς σέ; Συ Κυριε, είσαι παντοδύναμος και η αλήθειά σου σε περιβάλλει και ακτινοβολείται γύρω σου.

Ψαλ. 88,10 σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

Ψαλ. 88,10 Συ κυριαρχείς απολύτως εις την δύναμιν της θαλάσσης την δε αναταραχήν των κυμάτων της συ την καταπραΰνεις και την γαληνεύεις.

Ψαλ. 88,11 σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

Ψαλ. 88,11 Συ εταπείνωσες τον υπερήφανον Φαραώ ως τραυματίαν πολέμου, και με τον ακατανίκητον βραχίονά σου διεσκόρπισες τους εχθρούς σου εκεί, παρά την Ερυθράν Θαλασσαν.

Ψαλ. 88,12 σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ψαλ. 88,12 Ιδικοί σου είναι οι ουρανοί, ιδική σου είναι η γη. Την οικουμένην και όλα, όσα γεμίζουν απ' άκρου εις άκρον την γην, συ εθεμελίωσες επί ασφαλών βάσεων.

Ψαλ. 88,13 τὸν βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ψαλ. 88,13 Την προς βορράν έκτασιν και την Μεσόγειον Θαλασσαν συ εδημιούργησες. Το καταπράσινον Θαβώρ και το χιονισμένον Ερμών, όταν ακούουν το όνομά σου, σκιρτούν από αγαλλίασιν και δοξολογούν σέ, τον δημιουργόν των.

Ψαλ. 88,14 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.

Ψαλ. 88,14 Ο ιδικός σου βραχίων ενεργεί με ακατανίκητον δύναμιν. Ας είναι λοιπόν πάντοτε πανίσχυρος η χείρ σου, δια να υπερασπίζη τους δικαίους και παρέχη τας ευλογίας σου. Ας μεγαλύνεται αυτή με τα θαυμαστά της έργα.

Ψαλ. 88,15 δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου, ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.

Ψαλ. 88,15 Η δικαιοσύνη σου και αι ορθαί και δίκαιαι πάντοτε αποφάσεις σου αναδεικνύουν ένδοξον τον θρόνον σου. Η δε ευσπλαγχνία σου και η αλήθειά σου εις τα λόγια σου, εις τας αποφάσεις σου, εις τας υποσχέσεις σου, ως άλλοι άγγελοι, προπορεύονται ενώπιόν σου, δια να εξαγγέλλουν το μεγαλείον σου.

Ψαλ. 88,16 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται

Ψαλ. 88,16 Ευτυχής και ευλογημένος είναι ο λαός εκείνος, που έμαθε με αλαλαγμούς να δοξολογή τον Κυριον κατά τας εορτάς. Κυριε, με το φως της ιδικής σου παρουσίας θα πορεύωνται τον ορθόν δρόμον οι άνθρωποι αυτοί.

Ψαλ. 88,17 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

Ψαλ. 88,17 Με την πίστιν και την ελπίδα στο πάντιμον και σεβαστόν Ονομά σου θα χαίρουν και θα αγάλλωνται όλας τας ημέρας της ζωής των, και με την ιδικήν σου προστατευτικήν δικαιοσύνην θα υψωθούν και θα δοξασθούν.

Ψαλ. 88,18 ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

Ψαλ. 88,18 Διότι συ είσαι το καύχημα της δυνάμεώς των και με την ιδικήν σου ευμένειαν και προστασίαν θα αναδειχθή ένδοξος η παράταξις μας.

Ψαλ. 88,19 ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

Ψαλ. 88,19 Ο Κυριος είναι ο προστάτης και σωτήρ εις τας δυσκόλους περιστάσεις της ζωής μας. Αυτός, ο άγιος Θεός του ισραηλιτικού λαού, ο βασιλεύς μας.

Ψαλ. 88,20 τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν

ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου·

Ψαλ. 88,20 Εις τον κατάλληλον τότε και ωρισμένον χρόνον με οράματα συ απεκάλυψες το θέλημά σου στους υιούς σου, τους προφήτας, και είπες· Εδωσα την βοήθειάν μου εις ένα άνθρωπον, τον ανέδειξα ισχυρόν, τον ύψωσα ως τον εκλεκτόν μου μεταξύ του λαού,

Ψαλ. 88,21 εὗρον Δαυῒδ τὸν δοῦλόν μου, ὁ ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Ψαλ. 88,21 ευρήκα, δηλαδή, εκ μέσου του ισραηλιτικού λαού τον Δαυίδ, τον δούλον μου, και με άγιον έλαιον έχρισα αυτόν βασιλέα.

Ψαλ. 88,22 ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν·

Ψαλ. 88,22 Η παντοδύναμος δεξιά μου θα βοηθή και θα προστατεύη αυτόν, και ο βραχίων της δυνάμεώς μου θα τον ενδυναμώνη πάντοτε.

Ψαλ. 88,23 οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

Ψαλ. 88,23 Ο εχθρός του δεν έχει τίποτε να επιτύχη εις βάρος του, να ωφεληθή και κερδίση από αυτόν. Και κανείς κακοποιός ποτέ δεν θα κατορθώση και δεν θα επιχειρήση πάλιν να του κάμη κάτι κακόν.

Ψαλ. 88,24 καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

Ψαλ. 88,24 Ενώπιόν του θα κατακόψω όλους τους εχθρούς του και εκείνους, οι οποίοι τον μισούν, θα τους κατατροπώσω, θα τους τρέψω πανικόβλητους εις φυγήν.

Ψαλ. 88,25 καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,25 Η αλήθειά μου και η ευσπλαγχνία μου θα είναι πάντοτε μαζή του. Δι' εμού θα εξυψωθή και θα δοξασθή η δύναμίς του.

Ψαλ. 88,26 καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,26 Θα θεμελιώσω την κυριαρχίαν του μέχρι και της Μεσογείου Θαλάσσης και την δύναμιν της δεξιάς του μέχρι και των ποταμών Ευφράτου και Τιγρητος.

Ψαλ. 88,27 αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· πατήρ μου εἶ σύ, Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου·

Ψαλ. 88,27 Αυτός με πίστιν θα με επικαλεσθή και θα μου πη· Συ είσαι ο πατήρ μου, ο Θεός μου, ο προστάτης και σωτήρ μου.

Ψαλ. 88,28 κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. 88,28 Και εγώ, ως άλλον προνομιούχον πρωτότοκον υιόν μου, θα τον αναδείξω, θα τον κάμω ενδοξότατον μεταξύ όλων των βασιλέων της γης.

Ψαλ. 88,29 εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ·

Ψαλ. 88,29 Αιωνία θα είναι η προς αυτόν ευσπλαγχνία μου και η μετ' αυτού διαθήκη μου θα παραμένη πάντοτε αξιόπιστος και βεβαία εις όφελός του.

Ψαλ. 88,30 καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

Ψαλ. 88,30 Θα αναδεικνύω πάντοτε τους απογόνους και διαδόχους του, ώστε ο βασιλικός του θρόνος να διαρκή όσον και ο ουρανός· να μείνη αιώνιος.

Ψαλ. 88,31 ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν,

Ψαλ. 88,31 Εάν όμως οι απόγονοί του εγκαταλείψουν τον Νομον μου και δεν ζήσουν σύμφωνα με τας εντολάς μου,

Ψαλ. 88,32 ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ

φυλάξωσιν,

Ψαλ. 88,32 εάν βεβηλώσουν τα προστάγματά μου και δεν τηρήσουν τας εντολάς μου,

Ψαλ. 88,33 ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν·

Ψαλ. 88,33 τότε εγώ θα τους επισκεφθώ με ράβδον τιμωρίας δια τας παρανομίας των και με μαστιγώσεις δια τας αδικίας, τας οποίας θα διαπράττουν.

Ψαλ. 88,34 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ᾿ αὐτῶν, οὐδ᾿ οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,

Ψαλ. 88,34 Παρ' όλον τούτο όμως δεν θα απομακρύνω εγώ το έλεός μου από αυτούς, ούτε και θα αθετήσω τας υποσχέσεις, που τους έχω δώσει.

Ψαλ. 88,35 οὐδ᾿ οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.

Ψαλ. 88,35 Δεν θα καταπατήσω εγώ την ένορκον υπόσχεσίν μου και δεν θα αθετήσω τα λόγια, τα οποία εξήλθον από το στόμα μου.

Ψαλ. 88,36 ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυΐδ ψεύσομαι·

Ψαλ. 88,36 Μια φορά ωρκίσθην εις την αγιότητά μου· δεν θα ψευσθώ, λοιπόν, προς τον Δαυίδ σχετικώς με τας υποσχέσεις μου.

Ψαλ. 88,37 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου

Ψαλ. 88,37 Οι απόγονοι και διάδοχοι του θρόνου του θα υπάρχουν πάντοτε και ο βασιλικός του θρόνος θα παραμένη ενώπιόν μου όπως ο φωτεινός ήλιος,

Ψαλ. 88,38 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. (διάψαλμα).

Ψαλ. 88,38 και όπως η σελήνη, η οποία έχει δημιουργηθή δια να υπάρχη αιωνίως. Ο μάρτυς δε ο αξιόπιστος και φιλαλήθης είμαι εγώ, ο οποίος κατοικώ στον ουρανόν.

Ψαλ. 88,39 σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου·

Ψαλ. 88,39 Συ όμως, Κυριε, που τόσας και τόσας υποσχέσεις έδωκες δια τον Δαυίδ, απώθησες, εξηυτέλισες, και απέβαλες και δεν θέλεις να ίδης τον καταγόμενον από τον Δαυίδ χρισμένον βασιλέα του Ισραήλ τον Ροβοάμ.

Ψαλ. 88,40 κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,40 Ηκύρωσες και κατέλυσες την διαθήκην σου προς τον δούλόν σου Δαυίδ και παρεχώρησες να βεβηλωθή και ποδοπατηθή εις την γην το ιερόν του βασιλέως μας στέμμα και ανάκτορον.

Ψαλ. 88,41 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν·

Ψαλ. 88,41 Εκρήμνισες και μετέβαλες εις ερείπια τα τείχη της πόλεώς του. Τα οχυρωματικά του έργα τα έκαμες ασθενή και μηδαμινά, ώστε να φέρουν δειλίαν στους στρατιώτας.

Ψαλ. 88,42 διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,42 Ελεηλάτησαν και λεηλατούν την χώραν του όλοι οι διαβάται και ο λαός σου έγινεν εμπαιγμός και περίγελως εις τα γειτονικά ειδωλολατρικά έθνη.

Ψαλ. 88,43 ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν, εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,43 Ενίσχυσες την δεξιάν χείρα και την δύναμιν των ανθρώπων, οι οποίοι τον καταπιέζουν, και έτσι παρεχώρησες να ευφρανθούν όλοι οι εχθροί του.

Ψαλ. 88,44 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

Ψαλ. 88,44 Απεμάκρυνες την βοήθειάν σου από τα στρατεύματά του και δεν τον εβοήθησες εις ώραν πολέμου.

Ψαλ. 88,45 κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέῤῥαξας.

Ψαλ. 88,45 Κατήργησες την υπό του Νομου σου προβλεπομένην τελετουργικήν κάθαρσιν, και τον θρόνον του τον συνέτριψες και ερείπια τον ερριψες κάτω εις την γην.

Ψαλ. 88,46 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. (διάψαλμα).

Ψαλ. 88,46 Περιώρισες και εμικρυνες τας ημέρας της ζωής του και τον περιέλουσες με καταισχύνην.

Ψαλ. 88,47 ἕως πότε, Κύριε, ἀποστρέφῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

Ψαλ. 88,47 Εως πότε, Κυριε, θα αποστρέφης τελείως από ημάς το πρόσωπόν σου και η οργή σου θα ανάπτη ολονέν και περισσότερον ως πυρκαϊά;

Ψαλ. 88,48 μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;

Ψαλ. 88,48 Ενθυμήσου πόσον βραχεία και παροδική είναι η ζωή εμού και όλων των ανθρώπων. Μηπως, Κυριε, ματαίως και χωρίς κανένα σκοπόν έπλασες όλους τους ανθρώπους;

Ψαλ. 88,49 τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; (διάψαλμα).

Ψαλ. 88,49 Ποιός είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος θα ζήση και δεν θα ίδη τον

θάνατον; Θα ευρεθή, τάχα, ποτέ κανείς, να απαλλάξη τον αποθανόντα άνθρωπον από τα χέρια του άδου;

Ψαλ. 88,50 ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυῒδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

Ψαλ. 88,50 Που είναι, λοιπόν, Κυριε, τα αρχαία ελέη σου, τα οποία με όρκον υπεσχέθης εν τη φιλαληθεία σου προς τον Δαυίδ;

Ψαλ. 88,51 μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ πολλῶν ἐθνῶν,

Ψαλ. 88,51 Ενθυμήσου, Κυριε, και ιδέ τον εξευτελισμόν και την καταισχύνην των δούλων σου, των ομοεθνών μου, την οποίαν υπέστησαν μέχρι εις τα κατάβαθα της καρδίας των εκ μέρους πολλών εθνών.

Ψαλ. 88,52 οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

Ψαλ. 88,52 Ιδέ τον χλευασμόν, με τον οποίον μας περιύβρισαν οι εχθροί σου, Κυριε, και κατεξηυτέλισαν έτσι τον βασιλέα, αυτόν τον οποίον συ εις αντικατάστασιν του χρισθέντος υπό σου Δαυίδ μας έδωκες.

Ψαλ. 88,53 εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο.

Ψαλ. 88,53 Παρ' όλας όμως αυτάς τας δοκιμασίας και ταπεινώσεις, που υφιστάμεθα, ας είναι δοξασμένος ο Κυριος στους αιώνας. Διότι και πάλιν θα μας επισκεφθή με το έλεός του και με τας δωρεάς του. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ 89 (Μασ. 90)

Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ψαλ. 89,1 Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ·

Ψαλ. 89,1 Κυριε, συ από γενεάς εις γενεάν, μέχρι και των ημερών μας, υπήρξες το ασφαλές καταφύγιόν μας εις όλας τας περιστάσεις της ζωής μας.

Ψαλ. 89,2 πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ψαλ. 89,2 Πριν γίνουν τα όρη και πριν διαμορφωθή η γη και η οικουμένη, προ πάντων των αιώνων συ υπήρχες, υπάρχεις και θα υπάρχης.

Ψαλ. 89,3 μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 89,3 Μη επιτρέψης, Κυριε, να επανέλθη ο άνθρωπος δια της αμαρτίας στον εξευτελισμόν και τον όλεθρον. Συ είπες· επιστρέψατε δια της μετανοίας, ω άνθρωποι, προς εμέ, δια να έχετε ζωήν και ευλογίαν.

Ψαλ. 89,4 ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθές, ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Ψαλ. 89,4 Χιλια έτη της ζωής μας, δια σε τον προαιώνιον Θεόν είναι μία ημέρα, ωσάν η χθεσινή, η οποία επέρασε. Μάλλον δε σαν ένα τετράωρον νυκτερινής φρουράς.

Ψαλ. 89,5 τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. τὸ πρωΐ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,

Ψαλ. 89,5 Η εξουδενωμένη όμως από τας αθλιότητας και τας αμαρτίας ζωή των ανθρώπων, ολίγα μόνον έτη διαρκεί είναι ωσάν την χλόην, η οποία βλαστάνει το πρωϊ και ταχέως παρέρχεται.

Ψαλ. 89,6 τὸ πρωΐ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

Ψαλ. 89,6 Το πρωϊ, πριν ανατείλη ο ήλιος, θα ανθίση και όταν το καύμα του ηλίου

την κτυπήση, θα μαρανθή και θα πέση, θα σκληρυνθή και θα ξηρανθή.

Ψαλ. 89,7 ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ψαλ. 89,7 Ετσι συνέβη και με ημάς, που είμεθα λαός σου. Εξωλοθρεύθημεν ένεκα της οργής σου. Συνεταράγθημεν από τον μεγάλον σου θυμόν.

Ψαλ. 89,8 ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ψαλ. 89,8 Εβαλες εμπρός εις τα μάτια μας όλας τας αμαρτίας και αθλιότητάς μας. Ολόκληρος η ζωη μας ευρίσκεται κάτω από το απαστράπτον φως, που εκπέμπει το πρόσωπόν σου.

Ψαλ. 89,9 ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.

Ψαλ. 89,9 Ακριβώς, διότι όλαι αι ημέραι μας εχάθησαν ματαίως, δια τούτο τώρα εξαφανιζόμεθα υπό της οργής σου. Τα χρόνια μας είναι γεμάτα από ματαίους και αμαρτωλούς διαλογισμούς. Ομοιάζουν με τον ιστόν της αράχνης, που ευκολώτατα διαλύεται.

Ψαλ. 89,10 αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πρᾳότης ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Ψαλ. 89,10 Ολαι αι ημέραι των ετών της ζωής μας ανέρχονται περίπου εις εβδομήκοντα έτη. Εάν δε κανείς έχη ισχυράν κράσιν ημπορεί να φθάση εις τα ογδοήκοντα έτη. Τα πέραν τούτων είναι κόπος και ταλαιπωρία. Διότι λόγω του γήρατος επέρχεται σιγά σιγά η κατάπτωσις των σωματικών και ψυχικών δυνάμεων και ταλαιπωρούμεθα.

Ψαλ. 89,11 τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Ψαλ. 89,11 Ποιός, προς συνετισμόν και διόρθωσίν του, έχει κατανοήσει, όσον

πρέπει, το μέγεθος της οργής σου; Ποιός ημπορεί να υπολογίση τον θυμόν σου με το ευλαβές ιερόν δέος, που εμπνέει ο σεβασμός προς σέ;

Ψαλ. 89,12 τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ψαλ. 89,12 Την παντοδύναμον δεξιάν σου, η οποία τιμωρεί και παιδαγωγεί, κατάστησέ μου την γνωστήν με την σοφήν παιδαγωγίαν σου. Γνώρισέ μου δε και τους μορφωμένους κατά την καρδίαν εις την αληθινήν σοφίαν, δια να αποκτήσω και εγώ από αυτούς σοφίαν.

Ψαλ. 89,13 ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ψαλ. 89,13 Στρέψε, Κυριε, ευμενές και ιλαρόν το πρόσωπόν σου εις ημάς. Εως πότε θα οργίζεσαι εναντίον μας; Δέξου τας παρακλήσεις των δούλων σου.

Ψαλ. 89,14 ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν

Ψαλ. 89,14 Ευδόκησες Κυριε, να γεμίσωμεν ταχέως από το έλεός σου. Ας σκιρτήσωμεν από χαράν και αγαλλίασιν όλας τας ημέρας της ζωής μας.

Ψαλ. 89,15 ἀνθ᾿ ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά.

Ψαλ. 89,15 Είθε να ευφρανθώμεν, αντί των ημερών, κατά τας οποίας μας ετιμώρησες και μας εταπείνωσες, αντί των ετών, κατά τα οποία εδοκιμάσαμεν θλίψεις και κακοπαθείας.

Ψαλ. 89,16 καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν,

Ψαλ. 89,16 Κυτταξε με συμπάθειαν τους δούλους σου Ισραηλίτας, ιδέ τα προς χάριν αυτών έργα των χειρών σου και καθοδήγησε τους απογόνους του Ιακώβ εις δρόμους σωτηρίας.

Ψαλ. 89,17 καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ᾿ ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν

ἡμῶν κατεύθυνον.

Ψαλ. 89,17 Λαμπρά ας είναι και πάλιν η ευσπλαγχνία, η εύνοια και η καλωσύνη Κυρίου του Θεού μας εις ημάς. Ευόδωσε εις καλήν και πλουσίαν καρποφορίαν τα έργα των χειρών μας, Κυριε. Καμε να προοδεύση εις επιτυχίαν τα κάθε καλόν έργον των χειρών μας.

ΨΑΛΜΟΣ 90 (Μασ. 91)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 90,1 Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ψαλ. 90,1 Εκείνος που ευρίσκεται, και παραμένει κάτω από την ακατανίκητον βοήθειαν του Υψίστου, αυτός θα αναπαύεται από την σκέπην του Θεού του ουρανού.

Ψαλ. 90,2 ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ˙ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾿ αὐτόν,

Ψαλ. 90,2 Θα είπη και θα λέγη προς τον Κυριον· Συ είσαι ο βοηθός μου, το καταφύγιόν μου εις όλην μου την ζωήν, μάλιστα δε εις περιπετείας και κινδύνους. Αυτός είναι ο Θεός μου, στον οποίον εγώ στηρίζω και θα στηρίζω τας ελπίδας μου.

Ψαλ. 90,3 ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ψαλ. 90,3 Ελπίζε και συ εις αυτόν, διότι αυτός θα σε γλυτώση από τας δολίας παγίδας των πονηρών εχθρών σου, οι οποίοι, ωσάν πανούργοι θηρευταί,

ζητούν να, συλλάβουν την ψυχήν σου. Αυτός θα σε προφυλάξη από δηλητηριώδη λόγια, τα οποία αναστατώνουν και πικραίνουν την ψυχήν.

Ψαλ. 90,4 ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. 90,4 Αυτός, ιστάμενος εμπρός από σέ, θα σε υπερασπίζη από τους εχθρούς σου, ώστε συ να ευρίσκης ασφάλειαν οπίσω από αυτόν. Κατω από την προστασίαν των πτερύγων του θα ελπίζης εις αποτελεσματικήν βοήθειαν. Ωσάν με ασπίδα θα σε περιβάλλη ολόκληρον η φιλαλήθειά του και η προστασία, την οποίαν έχει υποσχεθη.

Ψαλ. 90,5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

Ψαλ. 90,5 Δεν θα φοβηθής από κίνδυνον νυκτερινόν, ούτε από βέλος που ρίπτεται εναντίον σου εν καιρώ ημέρας.

Ψαλ. 90,6 ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Ψαλ. 90,6 Δεν θα φοβηθής από φόβητρον, που επέρχεται κατά την νύκτα, ούτε από κανένα δυσάρεστον γεγονός της ημέρας, η από δαιμόνιον πονηρόν, που ενεργεί κατά την μεσημβρίαν.

Ψαλ. 90,7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·

Ψαλ. 90,7 Χιλιοι θα πέσουν νεκροί εξ αριστερών σου και χιλιάδες χιλιάδων από τα δεξιά σου. Θα χάνωνται πολυάριθμοι άνθρωποι γύρω σου. Αλλά σε ούτε καν και θα σε εγγίση το κακόν.

Ψαλ. 90,8 πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ψαλ. 90,8 Διότι συ είσαι δίκαιος, θα έχης ανοικτά τα μάτια σου, δια να βλέπης πως

εξολοθρεύονται οι αμαρτωλοί και να δοξάζης έτσι τον δίκαιον Θεόν. Γεμάτος δε ευλάβειαν θα αναφωνής·

Ψαλ. 90,9 ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Ψαλ. 90,9 συ, Κυριε, είσαι η ελπίς μου· και θα έχης ως απάντησιν. Τον Κυριον έθεσες πράγματι ως καταφύγιόν σου·

Ψαλ. 90,10 οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ψαλ. 90,10 και δεν θα σε πλησιάσουν συμφοραί, και μάστιγες δοκιμασιών δεν θα φθάσουν εις την κατοικίαν σου.

Ψαλ. 90,11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·

Ψαλ. 90,11 Διότι ο Κυριος θα δώση εντολήν στους αγγέλους του δια σε να σε προφυλάξουν εις όλους τους δρόμους της ζωής σου.

Ψαλ. 90,12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·

Ψαλ. 90,12 Θα σε αναλάβουν οι άγγελοι εις τα χέρια των και θα σε καθοδηγούν, ώστε ούτε το ένα σου πόδι να μη σκοντάψη εις κανένα λίθον.

Ψαλ. 90,13 ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ψαλ. 90,13 Θα πατήσης άφοβα επάνω εις δηλητηριώδεις όφεις, όπως είναι η ασπίς και ο βασιλίσκος, και θα καταπατήσης λέοντα και δράκοντα, χωρίς κανένα από τα θηρία αυτά να σε βλάψη.

Ψαλ. 90,14 ὅτι ἐπ᾿ ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Ψαλ. 90,14 Ο ίδιος ο Θεός διακηρύσσει και λέγει· Επειδή ο δούλος μου εστήριξεν εις εμέ τας ελπίδας του, εγώ θα τον γλυτώσω από κάθε κίνδυνον. Θα τον

σκεπάσω με την προστασίαν μου, διότι αυτός εγνώρισε και εδόξασε το όνομά μου.

Ψαλ. 90,15 κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ᾽ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ψαλ. 90,15 Θα κράξη δια της προσευχής του προς εμέ και εγώ θα κάμω δεκτήν την προσευχήν του. Θα ευρεθώ παρά το πλευρόν του εις τας θλίψεις της ζωής του. Θα τον βγάλω από τας δοκιμασίας και περιπετείας και θα τον δοξάσω ακόμη περισσότερον.

Ψαλ. 90,16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. 90,16 Θα χαρίσω εις αυτόν μακρότητα ημερών και θα του δεικνύω καθ' όλον τον μακρόν βίον του την σωτηρίαν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 91 (Μασ. 92)

Ψαλμὸς ᾠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

Ψαλ. 91,2 Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε,

Ψαλ. 91,2 Ευχαριστον και ωφέλιμον είναι, εις εμέ να δοξάζω σε τον Κυριον και να υμνολογώ το πάντιμον όνομά σου, ω Υψιστε.

Ψαλ. 91,3 τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα

Ψαλ. 91,3 Να διαλαλώ ημέραν και νύκτα την ευσπλαγχνίαν σου, την φιλαλήθειάν

σου και την αξιοπιστίαν σου εις τας υποσχέσεις σου.

Ψαλ. 91,4 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾿ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Ψαλ. 91,4 Με ψαλτήριον δεκάχορδον, με άσμα το οποίον θα το συνοδεύη η κιθάρα,

Ψαλ. 91,5 ὅτι εὔφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ψαλ. 91,5 διότι συ, Κυριε, μου δίδεις χαράν και ευφροσύνην, με γεμίζεις αγαλλίασιν με τα θαυμαστά έργα των χειρών σου.

Ψαλ. 91,6 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ψαλ. 91,6 Ποσον μεγαλειώδη και αξιοθαύμαστα είναι, Κυριε, τα έργα σου! Βαθείς και ανεξερεύνητοι είναι οι διαλογισμοί σου και αι αποφάσεις σου.

Ψαλ. 91,7 ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

Ψαλ. 91,7 Ανθρωπος όμως, τον οποίον ο αμαρτωλός βίος έκαμεν άφρονα, δεν ημπορεί να γνωρίση τα θαυμάσια αυτά έργα σου. Και ασύνετος, εξ αιτίας του σκοτισμού της αμαρτίας, δεν είναι εις θέσιν να τα κατανοήση.

Ψαλ. 91,8 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 91,8 Οι ασύνετοι αμαρτωλοί φυτρώνουν ταχέως και αυξάνουν και ανθοφορούν, ωσάν τον χόρτον. Ολοι οι εργάται της ανομίας σηκώνουν την κεφαλήν και υψώνονται· ματαίως όμως, διότι το κατάντημά των θα είναι ο αιώνιος όλεθρος.

Ψαλ. 91,9 σὺ δὲ Ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε·

Ψαλ. 91,9 Συ όμως, Κυριε, παραμένεις ο μόνος Υψιστος Θεός στους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 91,10 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,

Ψαλ. 91,10 Ιδού, οι εχθροί σου, Κυριε, το πιστεύω και το διακηρύττω, ιδού οι εχθροί σου οπωσδήποτε θα καταστραφούν και θα διασκορπισθούν ανά τα διάφορα σημεία όλοι, όσοι εργάζονται την ανομίαν.

Ψαλ. 91,11 καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι·

Ψαλ. 91,11 Εξ αντιθέτου η ιδική μου όμως δύναμις θα υψωθή, θα ενισχυθή, όπως του ισχυρού μονρκέρωτος, και τα γηράματά μου, χάρις εις τας ιδικάς σου δωρεάς, θα είναι θαλερά, όπως το σώμα που αλείφεται με παχύ έλαιον.

Ψαλ. 91,12 καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ᾿ ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Ψαλ. 91,12 Το μάτι μου θα ιδή με δικαίαν ικανοποίησιν τον όλεθρον των εχθρών μου και το αυτί μου θα ακούση την τιμωρίαν των πονηρών εχθρών μου, οι οποίοι επαναστατούν εναντίον μου.

Ψαλ. 91,13 δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ψαλ. 91,13 Ομως ο δίκαιος άνθρωπος θα ανθίζη πάντοτε, όπως ο φοίνιξ· θα αυξηθή και θα πληθυνθή, όπως τα κέδρα του Λιβάνου.

Ψαλ. 91,14 πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν·

Ψαλ. 91,14 Φυτευμένοι οι δίκαιοι στον οίκον του Κυρίου, εις τας ιεράς αυλάς του Θεού μου, θα ανθίζουν και θα καρποφορούν τας αρετάς.

Ψαλ. 91,15 ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι

Ψαλ. 91,15 Και στο βαθύ ακόμη γήρας των θα προκόπτουν εις αρετήν και καλά έργα, θα είναι θαλεροί και ακμαίοι, δια να αναγγέλλουν πάντοτε τα μεγαλεία του Θεού.

Ψαλ. 91,16 ὅτι εὐθὴς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 91,16 Διότι ο Κυριος ο Θεός μας είναι δίκαιος και ευθύς και δεν υπάρχει εις αυτόν καμμία αδικία.

ΨΑΛΜΟΣ 92 (Μασ. 93)

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ· αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 92,1 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψαλ. 92,1 Ο Κυριος, ο μόνος και ύψιστος Βασιλεύς του ουρανίου και επιγείου κόσμου, ενεδύθη μεγαλοπρέπειαν και δόξαν· εφόρεσε και έζωσε γύρω από την μέσην του ακατανίκητον δύναμιν εις υπεράσπισιν των ανθρώπων του. Διότι αυτός εστερέωσε την οικουμένην, η οποία δεν πρόκειται ποτέ να σαλευθή από την θέσιν της.

Ψαλ. 92,2 ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ψαλ. 92,2 Ο ένδοξος βασιλικός σου θρόνος, Κυριε, είναι ασάλευτος και αιώνιος. Από τότε που εδημιουργείτο ο κόσμος, προ πάντων των αιώνων, συ ως άναρχος Θεός υπάρχεις.

Ψαλ. 92,3 ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·

ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

Ψαλ. 92,3 Οι εκάστοτε πλημμυρούντες ποταμοί, Κυριε, ύψωσαν την βοήν των υδάτων των, ύψωσαν και τας φωνάς των. Θα σηκώσουν υψηλά τα θραυόμενα κύματά των και θα προκαλούν θόρυβον με τα εξορμώντα και πλημμυρίζοντα ύδατα αυτών.

Ψαλ. 92,4 ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ψαλ. 92,4 Αξιοθαύμαστος είναι ο ρόχθος των υψουμένων κυμάτων εις την τρικυμισμένην θάλασσαν. Περισσότερον όμως άξιος παντός θαυμασμού είναι ο Κυριος, ο οποίος κατοικεί εις τα ύψη των ουρανών.

Ψαλ. 92,5 τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 92,5 Οι λόγοι σου, τους οποίους απ' αρχής και των προφητών σου διελάλησες, απεδείχθησαν από τα πράγματα απολύτως αξιόπιστοι. Εις τον ιερόν ναόν σου Κυριε, αρμόζει η αγιότης και η καθαρότης πάντοτε, όπως και η αγιότης όλων εκείνων, οι οποίοι εισέρχονται εις αυτόν.

ΨΑΛΜΟΣ 93 (Μασ. 94)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, τετράδι σαββάτου.

Ψαλ. 93,1 Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.

Ψαλ. 93,1 Ο Θεός και Κυριος είναι ο δίκαιος κριτής, ο τιμωρών τον κακόν, βραβεύων και περιφρουρών τον δίκαιον. Ο Θεός των δικαίων αποφάσεων κατέστησε και καθιστά πάντοτε ολοφάνερον την παρουσίαν

του.

Ψαλ. 93,2 ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψαλ. 93,2 Συ, ο κριτής της οικουμένης, υψώθητι υπεράνω από όλους, δίκασε, δώσε την πρέπουσαν ανταπόδοσιν στους υπερηφάνους.

Ψαλ. 93,3 ἕως πότε ἁμαρτωλοί, Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται,

Ψαλ. 93,3 Διότι έως πότε, Κυριε, οι αμετανόητοι ασεβείς, οι αμετανόητοι αμαρτωλοί θα αλαζονεύωνται και θα καυχώνται;

Ψαλ. 93,4 φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

Ψαλ. 93,4 Εως πότε με κομπασμόν και αναίδειαν θα αποφαίνωνται; Θα λαλούν και θα υποστηρίζουν την αδικίαν; Εως πότε με τα αδιάκριτα στόματα θα διαφημίζουν οι εργαζόμενοι την ανομίαν τας αδικίας των;

Ψαλ. 93,5 τὸν λαόν σου, Κύριε, ἐταπείνωσαν καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν,

Ψαλ. 93,5 Αυτοί τον ιδικόν σου λαόν τον εξηυτέλισαν, την ιδικήν σου κληρονομίαν την εκακοποίησαν,

Ψαλ. 93,6 χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν

Ψαλ. 93,6 διότι την χήραν και το ορφανόν εθανάτωσαν και τους προσηλύτους εφόνευσαν.

Ψαλ. 93,7 καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

Ψαλ. 93,7 Και είπαν· Δεν θα ίδη ο Κυριος τα εγκλήματά μας. Ο Θεός των απογόνων του Ιακώβ δεν θα εννοήση, τι ημείς διαπράττομεν.

Ψαλ. 93,8 σύνετε δή, ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καί, μωροί, ποτὲ φρονήσατε.

Ψαλ. 93,8 Ω άφρονες ασεβείς μεταξύ του λαού τούτου, συνετισθήτε λοιπόν. Σεις οι

μωροί βάλετε επί τέλους μυαλό και γνώσιν.

Ψαλ. 93,9 ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;

Ψαλ. 93,9 Αυτός, ο οποίος εφύτευσεν εις την κεφαλήν μας το αυτί, δεν ακούει; Αυτός, ο οποίος έπλασε τον οφθαλμόν, ώστε να βλέπωμεν, δεν βλέπει και δεν εννοεί τι συμβαίνει;

Ψαλ. 93,10 ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

Ψαλ. 93,10 Αυτός, που παιδαγωγικώς ανέκαθεν τιμωρεί τα αμαρτάνοντα ειδωλολατρικά έθνη, δεν θα ελέγξη και τον ισραηλιτικόν λαόν; Εκείνος, ο οποίος διδάσκει τους ανθρώπους την γνώσιν, είναι δυνατόν να μη έχη γνώσιν των όσων συμβαίνουν;

Ψαλ. 93,11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

Ψαλ. 93,11 Ο Κυριος γνωρίζει ότι οι συλλογισμοί και αι αποφάσεις των ανθρώπων είναι πλανημέναι, μωραί και αμαρτωλαί.

Ψαλ. 93,12 μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτὸν

Ψαλ. 93,12 Τρισευτυχισμένος είναι ο άνθρωπος, τον οποίον συ, Κυριε, θα παιδαγωγήσης, και θα τον διδάξη το Νομου σου,

Ψαλ. 93,13 τοῦ πραῧναι αὐτὸν ἀφ᾿ ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

Ψαλ. 93,13 ώστε να μένη ήρεμος και ατάραχος κατά τας ημέρας των δοκιμασιών, που του παρασκευάζει ο αμαρτωλός, έως ότου ανοιχθή βαθύς ο τάφος και καταπίη και εξαφανίση τον αμαρτωλόν.

Ψαλ. 93,14 ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει,

Ψαλ. 93,14 Διότι ο Κυριος δεν θα απωθήση ποτέ τον λαόν του και δεν θα εγκαταλείψη την κληρονομίαν του,

Ψαλ. 93,15 ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 93,15 μέχρις ότου αποκατασταθή και θεμελιωθή η δικαιοσύνη. Μαζή δέ με αυτόν θα αποκατασταθούν όλοι οι ευθείς κατά την καρδίαν άνθρωποι.

Ψαλ. 93,16 τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

Ψαλ. 93,16 Ποιός θα σηκωθή και θα αναλάβη την υπεράσπισίν μου εναντίον εκείνων, οι οποίοι σκέπτονται και θέλουν πονηρά κατ' εμού; Μονον ο Θεός. Ποιός θα είναι ο συμπαραστάτης και βοηθός μου εναντίον των ανθρώπων, που εργάζονται την παρανομίαν;

Ψαλ. 93,17 εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παρὰ βραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

Ψαλ. 93,17 Εάν ο Κυριος κατά το παρελθόν δεν με βοηθούσε, η ψυχή μου ολίγον ακόμη και θα κατέβαινεν στον άδην.

Ψαλ. 93,18 εἰ ἔλεγον· σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι.

Ψαλ. 93,18 Καθε φορά, που φοβισμένος έλεγα προς σέ, Κυριε· “Κλονίζονται τα πόδια μου”, η ευσπλαγχνία σου με βοηθούσε αμέσως.

Ψαλ. 93,19 Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 93,19 Κυριε, ανάλογοι με το πλήθος και την δριμύτητα των οδυνών, αι οποίαι κατεξέσχιζον την καρδίαν μου, ήσαν και αι παρηγορίαι σου, αι οποίαι έδιναν ευφροσύνην και χαράν εις την ψυχήν μου.

Ψαλ. 93,20 μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ

πρόσταγμα.

Ψαλ. 93,20 Παράνομος βασιλικός θρόνος η άδικον δικαστικόν βήμα, που υποστηρίζουν αδικίας και εν ονόματι τάχα του νόμου ασκούν καταπιέσεις επί των ανθρώπων, ας μη έχουν καμμίαν ποτέ σχέσιν προς σέ.

Ψαλ. 93,21 θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

Ψαλ. 93,21 Αυτοί, που κάθονται επάνω εις τέτοιους θρόνους και εις τέτοια παράνομα βήματα, θηρεύουν ως ιδικήν των λείαν την ζωήν του δικαίου ανθρώπου και καταδικάζουν τον αθώον.

Ψαλ. 93,22 καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου·

Ψαλ. 93,22 Ο Κυριος υπήρξε και υπάρχει δι' εμέ το καταφύγιόν μου. Ο Θεός μου δίδει βέβαιον την ελπίδα ότι είναι και θα είναι βοηθός μου.

Ψαλ. 93,23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Ψαλ. 93,23 Εις τους αμαρτωλούς όμως ο Κυριος θα ανταποδώση σύμφωνα με τας παρανομίας των, εξ αιτίας των κακιών των θα τους εξαφανίση από το πρόσωπον της γης.

ΨΑΛΜΟΣ 94 (Μασ. 95)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 94,1 Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι

ἡμῶν·

Ψαλ. 94,1 Ελάτε, ας γεμίση η καρδία μας από αγαλλίασιν και χαράν δια τον Κυριον μας. Ας αλαλάξωμεν γεμάτοι ενθουσιασμόν προς τον Κυριον και τον σωτήρα μας.

Ψαλ. 94,2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Ψαλ. 94,2 Χωρίς αναβολήν ας σπεύσωμεν ενώπιόν του με δοξολογίας· με ψαλμούς ας τον δοξολογήσωμεν,

Ψαλ. 94,3 ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

Ψαλ. 94,3 διότι ο Κυριος αυτός είναι Θεός μέγας, μέγας βασιλεύς επί ολοκλήρου της γης.

Ψαλ. 94,4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν·

Ψαλ. 94,4 Εις τα παντοδύναμα χέρια του ευρίσκεται όλη η γη μέχρι και των περάτων αυτής. Αι πανύψηλοι κορυφαί των ορέων είναι ιδικαί του.

Ψαλ. 94,5 ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Ψαλ. 94,5 Ιδική του είναι η θάλασσα, διότι αυτός την έκαμε. Τα χέρια του επίσης έπλασαν την ξηράν.

Ψαλ. 94,6 δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·

Ψαλ. 94,6 Ελάτε, ας προσκυνήσωμεν αυτόν με ευγνωμοσύνην δια τας ευεργεσίας του, και με συντριβήν δια τας αμαρτίας μας ας πέσωμεν ενώπιον του· ας κλαύσωμεν εν μετανοία ενώπιον του Κυρίου ο οποίος μας έχει δημιουργήσει.

Ψαλ. 94,7 ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. 94,7 Αυτός είναι ο Θεός μας και ημείς είμεθα ο λαός, τον οποίον με στοργήν διατρέφει και προστατεύει. Είμεθα τα πρόβατά του, που τα καθοδηγεί με το στοργικόν παντοδύναμον χέρι του.

Ψαλ. 94,8 σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

Ψαλ. 94,8 Σημερον, που τον καθένα μας καλεί εις δρόμους σωτηρίας, είθε να ακούσετε την πατρικήν φωνήν του, η οποία μας λέγει· Μη κάνετε σκληράς και ανυποτάκτους τας καρδίας σας, όπως έγινε κατά τον καιρόν, που με κατεπίκραναν οι πρόγονοί σας, την ημέραν κατά την οποίαν με επροκάλεσαν εις την έρημον.

Ψαλ. 94,9 οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Ψαλ. 94,9 Εκεί οι προπάτορές σας έθεσαν εις πειρασμόν, έθεσαν υπό δοκιμήν την δύναμίν μου, αν και τόσας και τόσας φοράς προηγουμένως είχον ίδει τα έργα μου.

Ψαλ. 94,10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου,

Ψαλ. 94,10 Επί τεσσαράκοντα έτη εβαρέθηκα, αλλά και ηνέχθην, την γενεάν εκείνην και είπα· πάντοτε αυτοί πλανώνται με τας αμαρτωλάς επιθυμίας της πονηράς καρδίας των. Αυτοί δεν ηθέλησαν να γνωρίσουν τους δρόμους της παιδαγωγίας και σωτηρίας, που εγώ τους ήνοιγα.

Ψαλ. 94,11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Ψαλ. 94,11 Τοσον πολύ εσκληρύνθησαν εις την αμαρτωλήν των πλάνην, ώστε, όταν

εθύμωσα εναντίον των, ωρκίσθηκα και είπα· Οχι, δεν θα εισέλθουν εις την γην της αναπαύσεως, εις την γην, που υπεσχέθην εγώ στους προγόνους των.

ΨΑΛΜΟΣ 95 (Μασ. 96)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ, ὅτι ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ψαλ. 95,1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

Ψαλ. 95,1 Ψαλατε προς τον Κυριον νέον ύμνον, ψάλατε όλοι μαζή οι κάτοικοι της γης.

Ψαλ. 95,2 ᾄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ·

Ψαλ. 95,2 Ψαλατε στον Κυριον. Δοξολογήσατε το όνομα αυτού, με χαράν μεγάλην κάθε ημέραν να διακηρύττετε συνεχώς την χαρμόσυνον αγγελίαν της σωτηρίας, που μας έστειλε.

Ψαλ. 95,3 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ψαλ. 95,3 Διαλαλήσατε μεταξύ των εθνικών λαών την μεγαλοπρέπειάν του. Αναγγείλατε εις όλους τους λαούς τα θαυμαστά του έργα.

Ψαλ. 95,4 ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς·

Ψαλ. 95,4 Διότι είναι μέγας ο Κυριος και άξιος να υμνήται με το παραπάνω από

όλους. Είναι φοβερός και ανώτερος από όλους τους άλλους θεούς της γης.

Ψαλ. 95,5 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

Ψαλ. 95,5 Διότι όλοι οι θεοί των ειδωλολατρικών λαών είναι ανύπαρκτοι, είναι επινοήσεις δαιμονίων. Ο ιδικός μας όμως Θεός είναι ο αληθινός και πραγματικός, ο παντοδύναμος και αιώνιος, ο οποίος εκ του μηδενός εδημιούργησε τα σύμπαντα.

Ψαλ. 95,6 ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ. ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Ψαλ. 95,6 Δοξα και ωραιότης ακτινοβολείται ενώπιόν του. Αγιότης και μεγαλοπρέπεια απαστράπτουν στον ναόν και το θυσιαστήριόν του.

Ψαλ. 95,7 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·

Ψαλ. 95,7 Προσφέρατε στον Κυριον και σεις, αι διάφοροι φυλαί των εθνών, προσφέρατε στον Κυριον δόξαν και τιμήν.

Ψαλ. 95,8 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ·

Ψαλ. 95,8 Προσφέρατε δοξολογίαν στο πάντιμον όνομα του Κυρίου, υψώσατε θυσίας προς αυτόν και έτσι με ευλάβειαν εισέλθετε εις τας αυλάς του ναού του.

Ψαλ. 95,9 προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Ψαλ. 95,9 Προσκυνήσατε τον Κυριον μέσα εις την αγίαν αυλήν του ναού του. Ας συγκλονισθή ολόκληρος η γη από την παρουσίαν του Κυρίου.

Ψαλ. 95,10 εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. 95,10 Διαλαλήσατε και καταστήσατε γνωστόν μεταξύ όλων των εθνών, ότι ο Κυριος εβασίλευσε πανταχού και πάντοτε, διότι αυτός ανώρθωσε την φυσικώς και πνευματικώς πεσμένην οικουμένην, η οποία και δεν θα κλονισθή και δεν θα σαλευθή πλέον από την θέσιν της. Ο Κυριος είναι εκείνος, ο οποίος θα κρίνη και θα δικάση με δικαιοσύνην τους λαούς.

Ψαλ. 95,11 εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·

Ψαλ. 95,11 Ας ευφρανθούν οι ουρανοί, ας πλημμυρίση από αγαλλίασιν η γη. Ας σαλευθή με χαράν η θάλασσα και όλα όσα υπάρχουν εις αυτήν.

Ψαλ. 95,12 χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ

Ψαλ. 95,12 Ας χαρούν αι πεδιάδες και όλα τα φυτά και τα ζώα, που υπάρχουν εις αυτάς. Τοτε και αυτά ακόμη τα δένδρα του πυκνού δάσους θα σκιρτήσουν από χαράν και αγαλλίασιν

Ψαλ. 95,13 ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλ. 95,13 ενώπιον του Κυρίου, ο οποίος έρχεται, ναι έρχεται δια να κρίνη με δικαιοσύνην τους ανθρώπους της γης. Θα κρίνη και θα δικάση ολόκληρον την οικουμένήν με δικαιοσύνην, όλους τους λαούς με την φιλαλήθειάν του και την πιστότητα εις τας διακηρύξστου.

ΨΑΛΜΟΣ 96 (Μασ. 97)

Τῷ Δαυΐδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ ἀποκαθίστατο.

Ψαλ. 96,1 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

Ψαλ. 96,1 Ο Κυριος εθεμελίθωσε αιωνίαν και ασάλευτον παντού την βασιλείαν του. Ας γεμίση από αγαλλίασιν η γη. Ας ευφρανθούν αι πολυάριθμοι, νήσοι των θαλασσών.

Ψαλ. 96,2 νέφη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Ψαλ. 96,2 Απρόσιτος και ακατάληπτος είναι η τελειότης του, ως εάν νεφέλη και γνόφος απλώνεται γύρω του. Δικαιοσύνη και δίκαιαι αποφάσεις είναι το θεμέλιον του βασιλικού και δικαστικού θρόνου του.

Ψαλ. 96,3 πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·

Ψαλ. 96,3 Ασβεστον πυρ προπορεύεται από αυτόν και η πυρκαϊά αυτή θα περικυκλώση και θα κατακαύση τους εχθρούς του.

Ψαλ. 96,4 ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Ψαλ. 96,4 Ελαμψαν αι αστραπαί του και εφώτισαν όλην την οικουμένην. Η γη είδε την μεγαλοπρέπειάν του και συνεκλονίσθη ως από ισχυρόν σεισμόν.

Ψαλ. 96,5 τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ψαλ. 96,5 Οπως το κερί λυώνει εμπρός στο πυρ, έτσι λυώνουν τα όρη εμπρός εις την παντοδύναμον παρουσίαν του Κυρίου, ενώπιον του κυριάρχου και εξουσιαστού όλης της γης.

Ψαλ. 96,6 ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες

οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Ψαλ. 96,6 Οι άγγελοι του ουρανού διαλαλούν και διαλαλούν την δικαιοσύνην του. Ολοι οι λαοί της γης είδαν την δόξαν του.

Ψαλ. 96,7 αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ψαλ. 96,7 Ας κατεντροπιασθούν όλοι εκείνοι, οι οποίοι προσκυνούν γλυπτά ομοιώματα, αυτοί οι οποίοι καυχώνται δια τα είδωλά των. Ολοι όμως οι άγγελοι του ουρανού προσκυνήσατέ με ευλάβειαν τον Θεόν.

Ψαλ. 96,8 ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε·

Ψαλ. 96,8 Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ ήκουσαν αυτά και επλημμύρισαν από χαράν. Εσκίρτησαν από αγαλλίασιν όλαι αι πόλεις της Ιουδαίας, πνευματικαί θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, ένεκα των δικαίων κρίσεων και αποφάσεών σου, Κυριε.

Ψαλ. 96,9 ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

Ψαλ. 96,9 Διότι συ είσαι ο μόνος Κυριος, ο ύψιστος και απόλυτος κυρίαρχος επί ολοκλήρου της γης. Υπερέχεις απείρως και ασυγκρίτως από όλους τους ψευδείς θεούς των ειδώλων.

Ψαλ. 96,10 οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.

Ψαλ. 96,10 Οσοι όμως αγαπάτε με ειλικρινή καρδίαν τον Κυριον, μισείτε πάντοτε το πονηρόν. Ο Κυριος είναι εκείνος, ο οποίος φυλάσσει και περιφρουρεί τας ψυχάς των οσίων ανθρώπων. Αυτός και θα γλυτώση εκείνους από τα χέρια των αμαρτωλών.

Ψαλ. 96,11 φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Ψαλ. 96,11 Φως Θεού ανέτειλε και ανατέλλει στους δικαίους. Χαρά και ευφροσύνη επικρατεί εις τας καρδίας των ευθέων και ειλικρινών ανθρώπων.

Ψαλ. 96,12 εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλ. 96,12 Ευφρανθήτε δίκαιοι κάτω από την προστασίαν και την αγάπην του Κυρίου, αναπέμπετε συνεχώς δοξολογίας προς αυτόν αναλογιζόμενοι την άπειρον αγιότητά του.

ΨΑΛΜΟΣ 97 (Μασ. 98)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 97,1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ψαλ. 97,1 Ψαλατε προς δόξαν και τιμήν του Κυρίου νέον ύμνον, διότι νέα αξιοθαύμαστα και καταπληκτικά έργα έκαμεν ο Κυριος. Διότι έσωσε και πάλιν με την παντοδύναμον δεξιάν του τον λαόν του. Ο άγιος και παντοδύναμος βραχίων του έκαμε τα θαυμαστά αυτά έργα.

Ψαλ. 97,2 ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ψαλ. 97,2 Ο Κυριος κατέστησε την σωτηρίαν αυτήν του λαού του γνωστήν και περιφανή ενώπιον όλων των εθνών. Ενώπιον όλων των εθνών έκαμεν επίσης ολοφάνερη την δικαιοσύνην του, η οποία τιμωρεί τους κακούς και προστατεύει τους αγαθούς.

Ψαλ. 97,3 ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ψαλ. 97,3 Ενεθυμήθη την περί του ελέους υπόσχεσιν, που είχε δώσει στους απογόνους του Ιακώβ, την φιλαλήθειάν του και την πιστότητά του εις τας υποσχέσεις, που είχε δώσει στον Ισραηλιτικόν λαόν. Ολα τα έθνη, που κατοικούν έως εις τα πέρατα της γης, είδαν και εγνώρισαν την σωτηρίαν αυτήν εκ μέρους του Θεού μας.

Ψαλ. 97,4 ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε·

Ψαλ. 97,4 Ολοι οι άνθρωποι της οικουμένης αλαλάξατε με ενθουσιασμόν εις δόξαν του Θεού. Ψαλατε, γεμίσατε από ευφροσύνην και αγαλλίασιν, ψάλατε και υμνήσατε τον Θεόν.

Ψαλ. 97,5 ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ·

Ψαλ. 97,5 Με συνοδίαν κιθάρας ψάλατε εις δόξαν του Κυρίου. Με κιθάραν και με την φωνήν σας υμνολογήσατε αυτόν.

Ψαλ. 97,6 ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου.

Ψαλ. 97,6 Με σάλπιγγας από σφυρηλατημένον μέταλλον και με σάλπιγγας κερατίνας αλαλάξατε ευλαβώς με ιερόν ενθουσιασμόν ενώπιον του βασιλέως Κυρίου μας.

Ψαλ. 97,7 σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 97,7 Ας συγκλονισθή η θάλασσα από την χαράν και όλα τα ζώα, που υπάρχουν εις αυτήν, η γη και όλοι οι κάτοικοί της.

Ψαλ. 97,8 ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται,

Ψαλ. 97,8 Οι ποταμοί ας χειροκροτήσουν με χαράν όλοι μαζή, τα όρη ας

σκιρτήσουν από αγαλλίασιν,

Ψαλ. 97,9 ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. 97,9 διότι ο Κυριος έρχεται να κυβερνήση και να κρίνη την γην. Θα κρίνη δε αυτήν με δικαιοσύνην. Θα κυβερνήση τους λαούς με ευθύτητα και καλωσύνην.

ΨΑΛΜΟΣ 98 (Μασ. 99)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 98,1 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Ψαλ. 98,1 Ο Κυριος εθεμελ'Ιωσε αιωνίαν και απαρασάλευτον παντοὑ την βασιλείαν του. Ας οργίζωνται και ας μαίνωνται οι ασεβείς λαοί. Ο καθήμενος Κυριος επάνω εις τα Χερουβίμ εβασίλευσεν· ας αναστατωθούν από αγανάκτησιν οι αμετανόητοι αμαρτωλοί της γης.

Ψαλ. 98,2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ψαλ. 98,2 Ο Κυριος, που έχει τον θρόνον του εις την Σιών, είναι μέγας. Ανώτερος και κύριος επάνω εις όλους τους λαούς της γης.

Ψαλ. 98,3 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

Ψαλ. 98,3 Ας δοξολογήσουν το μέγα Ονομά σου όλοι, διότι είναι άγιον αλλά και τρομερόν.

Ψαλ. 98,4 καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

Ψαλ. 98,4 Η εντιμότης και ευθύτης σου του βασιλέως μας αγαπά και ποθεί την εφαρμογήν της δικαιοσύνης. Συ εθέσπισες και εθεμελίωσες διατάξεις και εντολάς ευθύτητος και αληθείας. Συ έκαμες κρίσιν και εφήρμοσες δικαιοσύνην μεταξύ των απογόνων του Ιακώβ.

Ψαλ. 98,5 ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ψαλ. 98,5 Μεγαλύνατε Κυριον τον Θεόν ημών. Προσκυνήσατε το υποπόδιον των ποδών του, διότι είναι άγιος.

Ψαλ. 98,6 Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν,

Ψαλ. 98,6 Ο Μωϋσής και ο Ααρών ήσαν οι πρώτοι μεταξύ των ιερέων. Ο Σαμουήλ ήτο από εκείνους, οι οποίοι επεκαλούντο με πίστιν το όνομα του Κυρίου. Οσες φορές αυτοί τον επεκαλούντο, εκείνος ήκουε και εδέχετο τας προσευχάς των.

Ψαλ. 98,7 ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Ψαλ. 98,7 Με στύλον νεφέλης ωμιλούσε προς αυτούς, διότι αυτοί εφύλαττον τότε τας εντολάς του και τα προστάγματα, που είχε δώσει εις αυτούς.

Ψαλ. 98,8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουσε αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

Ψαλ. 98,8 Κυριε και Θεέ μας, συ έκανες ευμενώς δεκτάς τας προσευχάς των, συ ο Θεός εδείχθης ελεήμων και συγκαταβατικός εις αυτούς, αποδίδων πάντοτε το δίκαιον εις όλα τα έργα των χειρών των.

Ψαλ. 98,9 ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. 98,9 Δοξολογείτε, λοιπόν, Κυριον τον Θεόν μας και προσκυνείτε αυτόν στον ιερόν λόφον της Σιών, όπου ο ναός του, διότι άγιος είναι ο Κυριος ο Θεός μας.

ΨΑΛΜΟΣ 99 (Μασ. 100)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ εἰς ἐξομολόγησιν.

Ψαλ. 99,1 Ἀλαλάξετε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,

Ψαλ. 99,1 Αλαλάξατε με ιερόν ενθουσιασμόν δοξολογούντες τον Κυριον. Ολοι οι κάτοικοι της γης ας τον υμνολογήσουν.

Ψαλ. 99,2 δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Ψαλ. 99,2 Υπηρετήσατε τον Κυριον με χαρουμένην καρδίαν, προσέλθετε στον ναόν του με αγαλλίασιν ψυχής.

Ψαλ. 99,3 γνῶτε ὅτι Κύριος, αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

Ψαλ. 99,3 Μαθετε καλά ότι ο Κυριος, κυρίαρχος και δημιουργός του παντός, είναι ο Θεός μας. Αυτός μας εδημιούργησε και μας ανέδειξε και ως ανθρώπους και ως έθνος. Δεν ανεδείξαμεν ημείς τον εαυτόν μας με την δύναμίν μας. Ημείς είμεθα λαός του και πρόβατα, τα οποία αυτός με στοργήν καθοδηγεί και διατρέφει.

Ψαλ. 99,4 εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

Ψαλ. 99,4 Εισέλθετε εις τας πύλας των αυλών του ναού του με δοξολογίας. Εισέλθετε εις τας αυλάς του ιερού περιβόλου του με ύμνους. Δοξολογείτε αυτόν, υμνείτε πάντοτε το πάντιμον όνομά του·

Ψαλ. 99,5 ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. 99,5 διότι ο Κυριος είναι αγαθός. Η ευσπλαγχνία του είναι αιωνία και ακατάλυτος, και η αξιοπιστία των λόγων του παραμένει εις όλας τας γενεάς.

ΨΑΛΜΟΣ 100 (Μασ. 101)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 100,1 Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι, Κύριε·

Ψαλ. 100,1 Την ευσπλαγχνίαν σου και την δικαιοκρισίαν σου θα υμνολογήσω προς δόξαν σου, Κυριε.

Ψαλ. 100,2 ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Ψαλ. 100,2 Θα σε δοξολογήσω. Κυριε, και θα κατανοήσω ποιός είναι ο άμωμος τρόπος και δρόμος της ζωής μου. Ποτε θα έλθης προς εμέ, Κυριε, ελεήμων και ευεργετικός; Εγώ συμπεριεφέρθην κατά το παρελθόν και μέχρι σήμερον, εν μέσω της οικογενείας μου, με ακακίαν καρδίας, με ευθύτητα και ανιδιοτέλειαν.

Ψαλ. 100,3 οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή.

Ψαλ. 100,3 Ποτέ δεν έθεσα προ των οφθαλμών μου και δεν επεδίωξα ως συμφέρον μου παράνομον τινα πράξιν. Τουναντίον εμίσησα όλους εκείνους, οι οποίοι παρέβαιναν τον Νομον σου. Ποτέ έως τώρα δεν προσεκολλήθη κοντά μου ως φίλος η ως μέλος της αυλής μου άνθρωπος με καρδίαν στρεβλήν.

Ψαλ. 100,4 ἐκκλίνοντος ἀπ᾽ ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

Ψαλ. 100,4 Καμμίαν γνώσιν και καμμίαν σχέσιν δεν είχον προς πονηρόν άνθρωπον, ο οποίος, αφού ματαίως επιχειρούσε να με πλησίαση, απεμακρύνετο από εμέ.

Ψαλ. 100,5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρᾳ τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Ψαλ. 100,5 Τον άνθρωπον, ο οποίος κατέκρινε κρυφίως τον πλησίον του, τον εξεδίωκα από κοντά μου. Με άνθρωπον, ο οποίος είχεν αλαζονικούς τους οφθαλμούς και εφέρετο με περιφρόνησιν προς τους άλλους, είχε δε και άπληστον καρδίαν, ποτέ δεν συνέτρωγα, ποτέ δεν τον είχα σύντροφόν μου.

Ψαλ. 100,6 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ᾽ ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Ψαλ. 100,6 Αλλά είχα εστραμμένους πάντοτε τους οφθολμούς μου προς τους πιστούς και ενάρετους ανθρώπους της χώρας μου. Αυτούς προσεκάλουν να παρακάθηνται μαζή μου ως φίλοι και σύμβουλοί μου. Εκείνον, ο οποίος εζούσε βίον ανεπίληπτον και καθαρόν, αυτόν προσελάμβανα ως υπάλληλόν μου, ως βοηθόν μου και συνεργάτην μου.

Ψαλ. 100,7 οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Ψαλ. 100,7 Μέσα στον οίκον μου δεν κατώκησε ούτε θα κατοικήση άνθρωπος εγωϊστής και υπερήφανος· άνθρωπος, που λαλεί και επιδιώκει αδικίας, δεν θα ευδοκιμήση ούτε θα ημπορέση να σταθή ενώπιόν μου.

Ψαλ. 100,8 εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Ψαλ. 100,8 Καθε πρωΐαν εδίκαζα και κατεδίκαζα εις θάνατον όλους τους εγκληματίας της χώρας μου, δια να εξολοθρεύσω από την πάλιν του Κυρίου, την Ιερουσαλήμ, όλους εκείνους, οι οποίοι πεισμόνως και αμετανοήτως εργάζονται το κακόν.

ΨΑΛΜΟΣ 101 (Μασ. 102)

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Ψαλ. 101,2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Ψαλ. 101,2 Κυριε, άκουσε και κάμε δεκτήν την προσευχήν μου. Η κραυγή της δεήσεώς μου ας φθάση ενωπιον σου.

Ψαλ. 101,3 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου,

Ψαλ. 101,3 Μη γυρίσης αλλού το πρόσωπόν σου, ώστε να παύσης να με βλέπης. Εις ημέραν κατά την οποίαν θλίβομαι, όπως είναι η σημερινή ήμερα,

πλησίασε το αυτί σου προς εμέ. Οταν εις περιστάσεις δοκιμασιών και θλίψεων σε επικαλούμαι, κατά την ημέραν εκείνην άκουσε και κάμε σύντομα δεκτήν την προσευχήν μου·

Ψαλ. 101,4 ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ψαλ. 101,4 διότι αι ημέραι μου εχάθησαν ώσαν καπνός, που διαλύεται στον αέρα. Και τα κόκκαλά μου εξηράνθησαν ωσάν τα φρύγανα.

Ψαλ. 101,5 ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ψαλ. 101,5 Εμαράθηκα και εκτυπήθηκα ωσάν το χόρτον, που το ξηραίνει ο ήλιος. Η καρδία μου εστέγνωσε από την νηστείαν, διότι μέσα στο βάρος του πόνου μου ελησμόνησα να φάγω τον άρτον μου.

Ψαλ. 101,6 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

Ψαλ. 101,6 Εξ αιτίας των γοερών μου στεναγμών έγινα πετσί και κόκκαλο, εκολλήθη το δέρμα μου επάνω εις τα οστά μου.

Ψαλ. 101,7 ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ,

Ψαλ. 101,7 Εγκατελείφθην και απεμονώθην από τους άλλους ανθρώπους, έμεινα μόνος ωσάν τον ερημικόν πελεκάνο. Εγινα όμοιος με το κλαψοπούλι της νύχτας, που θρηνεί στους ερειπωμένους οίκους.

Ψαλ. 101,8 ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ψαλ. 101,8 Εμεινα άγρυπνος, έγινα όμοιος με το στρουθίον, που έχασε τον σύντροφόν του, και θλιμμένον μένει μόνον του επάνω εις την στέγην.

Ψαλ. 101,9 ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με

κατ᾿ ἐμοῦ ὤμνυον.

Ψαλ. 101,9 Καθ' όλον το διάστημα της ημέρας με ενέπαιζαν και με ύβριζαν οι εχθροί μου· και αυτοί οι οποίοι προηγουμένως με επαινούσαν, ορκίζονται τώρα εναντίον μου και με καταρώνται.

Ψαλ. 101,10 ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων

Ψαλ. 101,10 Εξ αιτίας του βάρους των θλίψεών μου κατήντησα να τρώγω στάκτην αντί του άρτου και το νερό, το οποίον πίνω, το αναμιγνύω με τα δάκρυα του κλαυθμού μου.

Ψαλ. 101,11 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.

Ψαλ. 101,11 Αυτά υποφέρω εξ αιτίας της οργής και του μεγάλου θυμού σου δια τας αμαρτίας μου. Διότι συ, αφού με εσήκωσες υψηλά, με απέσπασες από την πατρίδα μου και συντετριμμένον με εξετίναξες εις την ξένην γην.

Ψαλ. 101,12 αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Ψαλ. 101,12 Και έτσι αι ημέραι της ζωής μου χάνονται, όπως αι σκιαι κατά την δύσιν του ηλίου. Εστέγνωσα, ωσάν το εφήμερο χορτάρι που ξηραίνεται από το καύμα του ηλίου και είναι έτοιμον να ριφθή εις την φωτιάν.

Ψαλ. 101,13 σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ψαλ. 101,13 Συ όμως, Κυριε, μένεις αναλλοίωτος στους αιώνας των αιώνων, και το Ονομά σου μνημονεύεται δια μέσου όλων των γενεών.

Ψαλ. 101,14 σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός·

Ψαλ. 101,14 Συ, λοιπόν, ο αιώνιος και παντοδύναμος Θεός, σήκω από τον θρόνον της μεγαλωσύνης σου, σπλαγχνίσου την Σιών, διότι έφθασεν ο καιρός, που

πρέπει να την λυπηθής, να την ελεήσης, να την σώσης. Ηλθε πλέον ο προσδιωρισμένος από σε χρόνος της απελευθερώσεώς μας.

Ψαλ. 101,15 ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Ψαλ. 101,15 Διότι οι ταλαιπωρούμενοι εις την αιχμαλωσίαν δούλοι σου, επόθησαν και αυτά ακόμη τα λιθάρια των ερειπωμένων κτιρίων της. Το από την καταστροφήν απολειφθέν χώμα της πονούν να ίδουν.

Ψαλ. 101,16 καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου,

Ψαλ. 101,16 Οταν συ, Κυριε, εν τη παντοδυναμία σου μας στείλης την σωτηρίαν, τα έθνη θα φοβηθούν το Ονομά σου και όλοι οι βασιλείς του κόσμου θα ευλαβηθούν και θα θαυμάσουν την δόξαν σου.

Ψαλ. 101,17 ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιὼν καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ψαλ. 101,17 Διότι ο Κυριος θα ανοικοδομήση την ερειπωμένην Σιών και θα εμφανισθη εκεί με την δόξαν του.

Ψαλ. 101,18 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Ψαλ. 101,18 Η ανόρθωσις αυτή της Σιών θα σημάνη ότι ο Κυριος έρριψε ευμενές βλέμμα εις την προσευχήν των ταλαιπωρουμένων δούλων του και δεν εξουθενώνει πλέον ως μηδαμινήν την δέησίν των.

Ψαλ. 101,19 γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ψαλ. 101,19 Ας καταγραφή αυτή η προφητεία και η προσεχής εκπλήρωσίς της, δια να γνωσθή εις την γενεάν που πρόκειται να γεννηθή, ώστε ο λαός, που πρόκειται να δημιουργηθή, να υμνήση τον Κυριον.

Ψαλ. 101,20 ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν

ἐπέβλεψε

Ψαλ. 101,20 Διότι ο Κυριος έσκυψεν από τα άγια ύψη του, από τον ουράνιον θρόνον του, έρριψεν ο Κυριος βλέμμα στοργικόν και ευμενές επάνω εις την γην,

Ψαλ. 101,21 τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

Ψαλ. 101,21 δια να ακούση τον στεναγμόν των αλυσοδεμένων αιχμαλώτων, δια να λύση τα δεσμά από τα παιδιά εκείνων, που είχαν αιχμαλωτισθή και θανατωθή.

Ψαλ. 101,22 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ

Ψαλ. 101,22 Ωστε οι τέως σιδηροδέσμιοι δούλοι, ελεύθεροι πλέον, να διακηρύξουν εις την Σιών και να αναγγείλουν το Ονομα του Κυρίου και την δοξολογίαν αυτού εις την Ιερουσαλήμ,

Ψαλ. 101,23 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ψαλ. 101,23 όταν θα συγκεντρωθούν εκεί οι λαοί και οι βασιλείς της γης, δια να υπηρετούν τον Κυριον.

Ψαλ. 101,24 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι·

Ψαλ. 101,24 Ο αιχμαλωτισμένος και ταλαιπωρημένος εις την εξορίαν λαός των Ιουδαίων, με όσην δύναμιν του απέμεινεν, είπε προς τον Κυριον· Καμε με να εννοήσω, Κυριε, πόσον ολίγαι ημέραι ζωής μου υπολείπονται, και να σκεφθώ, αν θα προφθάσω άραγε να ίδω την θαυμαστήν σου απελευθέρωσίν μου.

Ψαλ. 101,25 μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Ψαλ. 101,25 Μη με αφαρπάσης στο μέσον της ζωής μου· δώσε παράτασιν εις τας

ημέρας μου, διότι συ έχεις ατελείωτα τα έτη σου, που μένουν από γενεάς εις γενεάν.

Ψαλ. 101,26 κατ᾽ ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί·

Ψαλ. 101,26 Συ, Κυριε, κατ' αρχάς εδημιούργησες και εθεμελίωσες την γην, και έργα των παντοδυνάμων χειρών σου είναι οι ουρανοί.

Ψαλ. 101,27 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται·

Ψαλ. 101,27 Αυτοί θα καταστραφούν, συ όμως παραμένεις ο αυτός και αναλλοίωτος δια μέσου των αιώνων. Ολος ο υλικός κόσμος σαν ένδυμα θα παληώση και σαν πανωφόρι, που περιβάλλονται οι άνθρωποι, θα τον γυρίσης, θα τον περιτυλίξης, θα τον αλλάξης, ώστε να γίνη καινούργιος.

Ψαλ. 101,28 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Ψαλ. 101,28 Συ όμως είσαι ο ίδιος και αναλλοίωτος και τα έτη της αιωνιότητός σου δεν θα εξαντληθούν ποτέ.

Ψαλ. 101,29 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλ. 101,29 Κατω από την ιδικήν σου παντοδύναμον προστασίαν τα τέκνα και οι απόγονοι των δούλων σου, των πατριαρχών, θα εύρουν ασφαλή κατοικίαν και οι απόγονοί των χάρις εις σε θα ευδοκιμούν δια μέσου όλων των αιώνων.

ΨΑΛΜΟΣ 102 (Μασ. 103)

Τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 102,1 Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

Ψαλ. 102,1 Ω ψυχή μου, δοξολόγει ακατάπαυστα τον Κυριον, και όλαι αι εσωτερικαί μου δυνάμεις, ο νους και η καρδία μου, ας δοξολογούν το άγιον όνομά του, δια τα μεγαλεία και τας πολλάς του ευεργεσίας.

Ψαλ. 102,2 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

Ψαλ. 102,2 Δοξολόγει, ω ψυχή μου, τον Κυριον και μη λησμονής ποτέ καμμίαν από τας ευεργεσίας του προς σέ.

Ψαλ. 102,3 τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

Ψαλ. 102,3 Δοξολόγει τον Θεόν σου, ο οποίος σου συγχωρεί όλας τας ανομίας, θεραπεύει όλας τας σωματικάς και πνευματικάς ασθενείας σου.

Ψαλ. 102,4 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

Ψαλ. 102,4 Αυτόν, που λυτρώνει και απαλλάσσει την ζωήν σου, πολλές φορές, από την φθοράν του θανάτου και του άδου και περικοσμεί πάντοτε την κεφαλήν σου, ωσάν με λαμπρόν στέφανον, με το πλήθος του ελέους και των οικτιρμών του.

Ψαλ. 102,5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ψαλ. 102,5 Δοξολόγησε τον Κυριον, ο οποίος χορταίνει με όλα τα αγαθά τας ευγενείς επιθυμίας σου, ώστε η νεανική σου ηλικία και ακμή να ανανεώνεται

πάντοτε, όπως του αετού.

Ψαλ. 102,6 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ψαλ. 102,6 Ο Κυριος είναι εκείνος, που πάντοτε κάνει έργα ελέους και ευσπλαγχνίας και αποδίδει το δίκαιον εις όλους τους αθώους ανθρώπους, που αδικούνται.

Ψαλ. 102,7 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ψαλ. 102,7 Αυτός κατέστησεν στον Μωϋσήν γνωστούς όλους τους τρόπους της ενεργείας του δια την απελευθέρωσιν του ισραηλιτικού λαού, εις δε τον ισραηλιτικόν λαόν εφανέρωσε το θέλημά του.

Ψαλ. 102,8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

Ψαλ. 102,8 Ο Κυριος είναι οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και γεμάτος από ελέη.

Ψαλ. 102,9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·

Ψαλ. 102,9 Δεν οργίζεται, δια να μας καταστρέψη τελείως, ούτε κρατεί αιωνίαν την οργήν του.

Ψαλ. 102,10 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

Ψαλ. 102,10 Δεν μας ετιμώρησέ ποτέ ανάλογά με την βαρύτητα και το πλήθος των ανομιών μας, ούτε και σύμφωνα με τας αμαρτίας μας ανταπέδωκεν εις ημάς την πρέπουσαν τιμωρίαν.

Ψαλ. 102,11 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·

Ψαλ. 102,11 Διότι, όσον απροσμέτρητον είναι το ύψος του ουρανού από την γην, τόσον μέγα και κραταιόν, τόσον αμέτρητον είναι το έλεος του Θεού προς

εκείνους που τον φοβούνται και τον ευλαβούνται.

Ψαλ. 102,12 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾿ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ψαλ. 102,12 Οσον απροσμέτρητος είναι η απόστασις της ανατολής από την δύσιν, τόσον απεμάκρυνεν από ημάς ο Θεός τας αμαρτίας μας, ώστε να είμεθα απηλλαγμένοι από αυτάς.

Ψαλ. 102,13 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,

Ψαλ. 102,13 Οπως ευσπλαγχνίζεται ο στοργικός πατήρ τα παιδιά του, έτσι και ο Κυριος σπλαγχνίζεται πάντοτε εκείνους, που τον φοβούνται.

Ψαλ. 102,14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ψαλ. 102,14 Διότι αυτός γνωρίζει από τι επλάσθημεν, έχει πάντοτε υπ' όψιν του, ότι είμεθα πλασμένοι από το ευτελές χώμα της γης.

Ψαλ. 102,15 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·

Ψαλ. 102,15 Αι ημέραι του ανθρώπου ομοιάζουν με το εφήμερον χόρτον του αγρού. Ετσι και αυτός σαν το άνθος του αγρού ανθίζει και φαίνεται επ' ολίγον εις την γην.

Ψαλ. 102,16 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ψαλ. 102,16 Οταν δε καυστικός άνεμος περάση από το άνθος, το καταστρέφει, το εξαφανίζει και έτσι αυτό δεν υπάρχει πλέον, δεν αφήνει κανένα ίχνος στον τόπον του, ώστε κανείς να μη ξέρη, που είχε αυτό προηγουμένως φυτρώσει. Ετσι και ο άνθρωπος έρχεται και παρέρχεται και γρήγορα λησμονείται.

Ψαλ. 102,17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς

φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν

Ψαλ. 102,17 Η ευσπλαγχνία όμως του Κυρίου απλώνεται εις αιώνας αιώνων προς τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι τον φοβούνται. Και η δικαιοσύνη του, φρουρός ασφαλής, παραμένει εις όλας τας γενεάς των ανθρώπων.

Ψαλ. 102,18 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Ψαλ. 102,18 Των ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι φυλάσσουν τον Νομον του και έχουν πάντοτε στον νουν και την καρδίαν των τας εντολάς του, δια να τας τηρούν και συμμορφώνωνται προς αυτάς.

Ψαλ. 102,19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ψαλ. 102,19 Ο Κυριος ητοίμασε και εστερέωσε τον θρόνον του υψηλά στον ουρανόν και η βασιλεία του κυριαρχεί επί του σύμπαντος.

Ψαλ. 102,20 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ψαλ. 102,20 Δοξολογείτε, λοιπόν, τον Κυριον όλοι οι άγγελοι αυτού, σεις οι οποίοι είσθε ισχυροί, ώστε να πράττετε το θέλημά του, πρόθυμοι να ακούετε και να εκτελήτε την διαταγήν των λόγων του.

Ψαλ. 102,21 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·

Ψαλ. 102,21 Ευλογείτε τον Κυριον όλαι αι στρατιαί των αγγελικών δυνάμεων, οι λειτουργοί αυτού, όλοι όσοι τηρούν το θέλημά του.

Ψαλ. 102,22 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλ. 102,22 Ευλογείτε τον Κυριον όλα τα έργα, τα οποία υπάρχουν εις κάθε τόπον της κυριαρχίας του. Ω ψυχή μου, δοξολόγει πάντοτε τον Κυριον.

ΨΑΛΜΟΣ 103 (Μασ. 104)

Τῷ Δαυΐδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

Ψαλ. 103,1 Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα, ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω

Ψαλ. 103,1 Δοξολόγει ακατάπαυστα, ω ψυχή μου, τον Κυριον. Κυριε και Θεέ μου, ασύγκριτον και άφθαστον είναι το μεγαλείον σου.

Ψαλ. 103,2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν·

Ψαλ. 103,2 Ως άλλο ιμάτιον περιεβλήθης την δόξαν και μεγαλοπρέπειαν. Σέ, που ακτινοβολείς ολόγυρά σου το φως, ωσάν να το έχης ενδυθή ως ένδυμα· απλώνστον ουρανόν από το ένα άκρον του ορίζοντος έως στο άλλο, ωσάν πολύτιμον δερμάτινον κάλυμμα σκηνής.

Ψαλ. 103,3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

Ψαλ. 103,3 Ο Κυριος είναι εκείνος, ο οποίος στεγάζει τα ανώτερα στρώματα του ουρανού με ύδατα νεφών, αυτός που επιβαίνει επάνω εις τα νέφη ως εις πολυτελή ταχέα άρματα· αυτός που περιπατεί ταχέως φερόμενος επάνω εις τας πτέρυγας των ανέμων.

Ψαλ. 103,4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ψαλ. 103,4 Αυτάς είναι εκείνος, ο οποίος έπλασε τους αγγέλους ταχείς ως τους ανέμους και τους ασωμάτους λειτουργούς του δραστηρίους και φωτεινούς σαν την φλόγα του πυρός.

Ψαλ. 103,5 ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 103,5 Αυτός είναι εκείνος, ο οποίος εστερέωσεν ασφαλή την γην επί θεμελιών απαρασαλεύτων, ώστε ποτέ στον αιώνα να μη κλονισθή.

Ψαλ. 103,6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·

Ψαλ. 103,6 Αβυσσος υδάτων την σκεπάζει ως ιμάτιον, και επάνω εις τα όρη έχουν σταθή υπό την μορφήν χιόνος τα ύδατα.

Ψαλ. 103,7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ψαλ. 103,7 Οταν όμως αντηχήση η προσταγή σου, Κυριε, τα ύδατα θα υποχωρήσουν, θα φύγουν, θα κατεβούν εις τας πεδιάδας, θα καταλήξουν εις τας θαλάσσας. Η βροντερά φωνή σου τα αναγκάζει να αποχωρήσουν και να φανή η ξηρά.

Ψαλ. 103,8 ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά·

Ψαλ. 103,8 Ανυψώνονται τα όρη προς τα άνω και αι πεδιάδες φέρονται προς τα κάτω, το καθένα στους τόπους, όπου συ τα εθεμελίωσες.

Ψαλ. 103,9 ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ψαλ. 103,9 Εθεσες όριον ανάμεσα εις την θάλασσαν και την ξηράν, το οποίον τα ύδατα της θαλάσσης δεν θα υπερβούν, ούτε θα επιστρέψουν πλέον να κατακλύσουν την γην.

Ψαλ. 103,10 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·

Ψαλ. 103,10 Αυτός είναι, που έστειλε και καθόρισε τας πηγάς να αναβλύζουν ανάμεσα εις τας φάραγγας και έτσι δια μέσου των ορέων διέρχονται τα ύδατά των.

Ψαλ. 103,11 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·

Ψαλ. 103,11 Τα ύδατα αυτά ποτίζουν τα θηρία της υπαίθρου και οι άγριοι όνοι σβήνουν την δίψαν των εις αυτά.

Ψαλ. 103,12 ἐπ᾿ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ψαλ. 103,12 Επάνω εις τα δένδρα, που φυτρώνουν και μεγαλώνουν πλησίον εις τα ύδατα, τα πτηνά του ουρανού κτίζουν τας φωλεάς των και από τους γύρω βράχους σκορπίζουν το κελάδημά των.

Ψαλ. 103,13 ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ψαλ. 103,13 Ο Κυριος είναι, που ποτίζει τα ξηρά βουνά με τας βροχάς του ουρανού. Από την βροχήν, που είναι έργον των χειρών σου, Κυριε, θα χορταίνη πάντοτε η γη.

Ψαλ. 103,14 ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·

Ψαλ. 103,14 Ο Κυριος είναι, που διατάσσει χαι αναβλαστάνει από την γην το χόρτον δια τα φυτοφάγα ζώα και η χλόη δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών του ανθρώπου, ώστε να βγάζη η γη και να προμηθεύεται ο άνθρωπος από αυτήν άρτον,

Ψαλ. 103,15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν

ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Ψαλ. 103,15 αλλά και οίνον που ευφραίνει την καρδίαν του ανθρώπου. Ελαιον προς τροφήν, ώστε να γίνεται ιλαρόν το πρόσωπον του ανθρώπου και άρτον, ο οποίος θα στηρίζη την καρδίαν του.

Ψαλ. 103,16 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ψαλ. 103,16 Θα χορτάσουν από ύδατα τα δένδρα της υπαίθρου, όπως και αι πελώριοι κέδροι του Λιβάνου, τας οποίας συ ο ίδιος ο Θεός εφύτευσες.

Ψαλ. 103,17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ψαλ. 103,17 Εις τους κλάδους των δένδρων τα μικρά στρουθία στήνουν τας φωλεάς των, επάνω δε από αυτάς προεξέχει υψηλότερα κτισμένη η φωλεά του τσικνιά (αστερίου).

Ψαλ. 103,18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ψαλ. 103,18 Τα υψηλά χλοερά βουνά ώρισεν ο Κυριος ως τόπον κατοικίας των ελάφων, τα δε πετρώδη άδενδρα μέρη ως καταφύγιον των λαγωών.

Ψαλ. 103,19 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ψαλ. 103,19 Ο Κυριος εδημιούργησε την σελήνην, δια να προσδιορίζη τας εποχάς. Ο ήλιος γνωρίζει το σημείον, στο οποίον θα δύση.

Ψαλ. 103,20 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ψαλ. 103,20 Συ, Κυριε, έθεσες το σκοτάδι και γίνεται νύκτα. Κατά το διάστημα αυτής τριγυρίζουν εις τα δάση και τας πεδιάδας τα άγρια θηρία και αναζητούν την τροφήν των.

Ψαλ. 103,21 σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ψαλ. 103,21 Εξέρχονται ανά τα δάση βρυχώμενα τα μικρά των λεόντων, δια να αρπάσουν την λείαν των και ο βρυχηθμός των είναι δέησις προς τον Θεόν, δια να τους δώση τροφήν.

Ψαλ. 103,22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ψαλ. 103,22 Οταν ανατέλλη ο ήλιος, τα άγρια θηρία συγκεντρώνονται εις τις σπηλιές των, δια να κοιμηθούν.

Ψαλ. 103,23 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ψαλ. 103,23 Τοτε, περί την ανατολήν του ηλίου, εξέρχεται ο άνθρωπος στο έργον του. Θα ασχοληθή με τας εργασίας του έως την εσπέραν.

Ψαλ. 103,24 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ψαλ. 103,24 Ποσον μεγαλειώδη είναι, Κυριε, τα έργα σου! Ολα τα εδημιούργησες με άπειρον σοφίαν. Η γη είναι γεμάτη από τα πολυάριθμα κτίσματά σου, που μαρτυρούν την πανσοφίαν, την παντοδυναμίαν και την αγαθότητά σου.

Ψαλ. 103,25 αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων·

Ψαλ. 103,25 Εμπρός μας απλώνεται αυτή η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος. Εκεί υπάρχουν αναρίθμητα ψάρια, εντός αυτής ζουν και κινούνται μικρά και μεγάλα ζώα.

Ψαλ. 103 ,26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Ψαλ. 103,26 Αυτήν διασχίζουν προς διαφόρους διευθύνσεις τα πλοία. Εκεί ζη το μέγα θαλάσσιον κήτος, το οποίον συ έπλασες τόσον ισχυρόν, ώστε να εμπαίζη

τα κύματα της θαλάσσης.

Ψαλ. 103,27 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.

Ψαλ. 103,27 Ολα αυτά τα ζώα του ουρανού και της γης και της θαλάσσης από σε περιμένουν να τους δώσης εις την κατάλληλον ώραν την τροφήν των.

Ψαλ. 103,28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ψαλ. 103,28 Οταν δε συ τους την δώσης εκείνα θα σπεύσουν να την συλλέξουν. Οταν εν τη αγαθότητί σου ανοίγης το πλουσιόδωρο χέρι σου, τα σύμπαντα γεμίζουν από τα αγαθά σου.

Ψαλ. 103,29 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ψαλ. 103,29 Οταν όμως αποστρέψης το πρόσωπόν σου, θα καταλυφθούν τα πάντα από ταραχήν και τρόμον. Τους αφαιρείς την ζωογόνον πνοήν και σβήνουν από την ζωήν και επιστρέφουν στο χώμα, από το οποίον επλάσθησαν.

Ψαλ. 103,30 ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ψαλ. 103,30 Αποστέλλεις όμως πάλιν εις αυτά το ζωογόνον πνεύμα σου και αναδημιουργούνται και τοιουτοτρόπως ξανακαινουργώνστο πρόσωπον της γης.

Ψαλ. 103,31 ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

Ψαλ. 103,31 Ας είναι, λοιπόν, η δόξα του Κυρίου αιωνία και ο Κυριος ας ευφραίνεται βλέπων την σκοπιμότητα και ωραιότητα των θαυμασίων έργων του.

Ψαλ. 103,32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ψαλ. 103,32 Ο Κυριος είναι τόσον ισχυρός, ώστε ρίπτει ένα βλέμμα εις την γην και την κάμνει να τρέμη. Εγγίζει μόνον τα όρη και εκείνα πυρακτώνονται και καπνίζονται.

Ψαλ. 103,33 ᾄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·

Ψαλ. 103,33 Θα ψάλλω εις όλην μου την ζωήν προς τον Κυριον. Θα υμνολογώ τον Θεόν μου, εφ' όσον υπάρχω.

Ψαλ. 103,34 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ψαλ. 103,34 Είθε να δοκιμάζω πάντοτε ιδιαιτέραν γλυκύτητα και χαράν, διαλεγόμενος προς τον Κυριον. Και θα ευφραίνωμαι δοξολογών αυτόν.

Ψαλ. 103,35 ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλ. 103,35 Είθε να λείψουν εντελώς οι αμαρτωλοί από την γην και οι άνομοι, ώστε να μη υπάρχουν πλέον, αλλά να εξαφανισθούν εξ ολοκλήρου. Δοξολόγει συ, ω ψυχή μου, τον Κυριον.

ΨΑΛΜΟΣ 104 (Μασ. 105)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 104,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ·

Ψαλ. 104,1 Δοξολογείτε τον Κυριον με θσυμασμόν δια το μεγαλείον του και με ευγνωμοσύνην δια τας ευεργεσίας του. Επικαλείσθε πάντοτε το άγιον Ονομά του, διαλαλήσατε εις τα έθνη τα θαυμάσια αυτού έργα.

Ψαλ. 104,2 ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ψαλ. 104,2 Ψαλατε μελωδικούς ύμνους και συνθέσατε μουσικάς αρμονίας προς αυτόν. Διηγηθήτε μεταξύ σας όλα τα αξιοθαύμαστα έργα του.

Ψαλ. 104,3 ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον·

Ψαλ. 104,3 Πλημμυρίσατε από δικαιολογημένην καύχησιν στο άγιον Ονομα του Θεού, καυχώμενοι διότι τέτοιον έχετε Θεόν. Ας ευφρανθή η καρδία όλων εκείνων, οι οποίοι ζητούν τον Κυριον.

Ψαλ. 104,4 ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

Ψαλ. 104,4 Επιζητήσατε τον Κυριον ως προστάτην και θα λάβετε μεγάλην δύναμιν. Ζητήσατε πάντοτε την στοργικήν και παντοδύναμον προστασίαν του.

Ψαλ. 104,5 μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ,

Ψαλ. 104,5 Ενθυμηθήτε τα θαυμαστά έργα, τα οποία επραγματοποίησεν ο Κυριος· τα καταπληκτικά υπερφυσικά έργα του, τας δικαίας κρίσεις και αποφάσστου.

Ψαλ. 104,6 σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

Ψαλ. 104,6 Ενθυμηθήτε σεις, απόγονοι του Αβραάμ, δούλοι του Θεού, απόγονοι του Ιακώβ, τους οποίους ο Θεός ανάμεσα από όλους τους άλλους λαούς εξέλεξεν ως λαόν του.

Ψαλ. 104,7 αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

Ψαλ. 104,7 Ο δημιουργός και κυβερνήτης του σύμπαντος, αυτός είναι ο Κυριος και Θεός μας. Και αι δίκαιαι αυτού αποφάσεις έχουν κύρος και ισχύν εις όλην την γην.

Ψαλ. 104,8 ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου, οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,

Ψαλ. 104,8 Ενεθυμήθη και ενθυμείται πάντοτε την διαθήκην, την οποίαν συνήψε με τον λαόν του, τον λόγον τον οποίον έδωσεν ως εντολήν του δια τας γενεάς των γενεών,

Ψαλ. 104,9 ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαὰκ

Ψαλ. 104,9 αυτόν τον οποίον συνήψε με τον Αβραάμ και τον οποίον ενόρκως διεβεβαίωσεν στον Ισαάκ.

Ψαλ. 104,10 καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον

Ψαλ. 104,10 Αυτόν τον λόγον εθέσπισε και ώρισεν στον Ιακώβ ως αμετακίνητον και απαράβατον πρόσταγμα και ως αιωνίαν διαθήκην προς χάριν του ισραηλιτικού λαού

Ψαλ. 104,11 λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

Ψαλ. 104,11 λέγων ρητώς· Εις σας θα δώσω την γην Χαναάν ως κληρονομικόν μερίδιόν σας.

Ψαλ. 104,12 ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ

Ψαλ. 104,12 Αυτά δε υπεσχέθη και διεκήρυξεν ο Θεός, όταν αυτοί ήσαν ολιγάριθμοι, ελάχιστοι και κατοικούσαν ως πάροικοι και ξένοι εις την γην Χαναάν.

Ψαλ. 104,13 καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

Ψαλ. 104,13 Ακριβώς δε διότι δεν είχον ιδικήν των γην εκείνοι οι πατριάρχαι μας,

μετεκινούντο από το ένα έθνος στο άλλο και από το ένα βασίλειον στο άλλο βασίλειον.

Ψαλ. 104,14 οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

Ψαλ. 104,14 Αν και ήσαν ξένοι και ανίσχυροι ανάμεσα στους άλλους λαούς, δεν επέτρεψεν ο Κυριος εις κανένα άνθρωπον να τους βλάψη και ήλεγξε βασιλείς προς χάριν των λέγων·

Ψαλ. 104,15 μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ψαλ. 104,15 Μη εγγίζετε με διαθέσεις κακάς αυτούς, που έχουν το χρίσμα μου. Και μη σκέπτεσθε πονηρά εναντίον των προφητών μου, εκείνων οι οποίοι εμπνέονται από το πνεύμα μου.

Ψαλ. 104,16 καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν·

Ψαλ. 104,16 Επροκάλεσε πείναν, στέρησιν άρτου και φαγητού ανάμεσα εις την χώραν των. Κατέστρεψε κάθε απόθεμα άρτου, ο οποίος στηρίζει και ενδυναμώνει τον άνθρωπον.

Ψαλ. 104,17 ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

Ψαλ. 104,17 Εστειλεν εμπρός από αυτούς εκλεκτόν άνθρωπον εις την Αίγυπτον· εκεί επωλήθη ως δούλος ο Ιωσήφ.

Ψαλ. 104,18 ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ

Ψαλ. 104,18 Εκεί τον έρριψαν εις την φυλακήν, έδεσαν με σιδηρά δεσμά τους πόδας του και τον εξηυτέλισαν, ως εάν επρόκειτο περί κακούργου. Η ψυχή του υπέφερε την αγωνίαν των σιδηρών αυτών αλύσεων·

Ψαλ. 104,19 μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν

αὐτόν.

Ψαλ. 104,19 μέχρις ότου έφθασεν η εκπλήρωσίς του λόγου, τον οποίον προς αυτόν είχεν είπει ο Κυριος και του οποίου την εκπλήρωσιν επερίμενεν ο Ιωσήφ, ευρισκόμενος μέσα εις την κάμινον του πυρός της δοκιμασίας.

Ψαλ. 104,20 ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

Ψαλ. 104,20 Ο Φαραώ έστειλεν άνθρωπον εις την φυλακήν και τον έλυσε. Ο άρχων αυτός του αιγυπτιακού λαού διέταξε και τον αφήκαν ελεύθερον.

Ψαλ. 104,21 κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ

Ψαλ. 104,21 Τον εγκατέστησε κύριον στον οίκον του, άρχοντα και διαχειριστήν όλης της περιουσίας του.

Ψαλ. 104,22 τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

Ψαλ. 104,22 Εδωκεν ο Φαραώ αυτό το υψηλόν αξίωμα στον Ιωσήφ, δια να εκπαιδεύση και καθοδηγήση τους άρχοντας της Αιγύπτου, να τους αναδείξη κατά το δυνατόν ωσάν τον εαυτόν του συνετούς κυβερνήτας. Να διδάξη και τους μεγαλυτέρους του σοφίαν και σύνεσιν.

Ψαλ. 104,23 καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

Ψαλ. 104,23 Επειτα από τα γεγονότα αυτά εισήλθεν ο Ιακώβ εις την Αίγυπτον. Ο Ιακώβ εγκατεστάθη ως προσωρινός και πάροικος εις την χώραν αυτήν του Χαμ.

Ψαλ. 104,24 καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ψαλ. 104,24 Και ο Κυριος ηύξησε και επολλαπλασίασε τον ισραηλιτικόν του λαόν. Τον έκαμεν ισχυρόν, ισχυρότερον από τους εχθρούς του.

Ψαλ. 104,25 μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ψαλ. 104,25 Επέτρεψεν όμως ο Κυριος και μετεστράφη η καρδία του νέου Φαραώ, ώστε αυτός να μισήση τον λαόν τούτον και να χρησιμοποιήση δόλια και εξοντωτικά μέσα με τα όργανά του εναντίον του ισραηλιτικού λαού.

Ψαλ. 104,26 ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρών, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.

Ψαλ. 104,26 Αλλά τότε ο Κυριος έστειλε τον δούλον του τον Μωϋσήν και τον Ααρών, τους οποίους αυτός είχεν εκλέξει, δια να τους χρησιμοποιήση εις την υπηρεσίαν του.

Ψαλ. 104,27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ.

Ψαλ. 104,27 Εθεσεν στον νουν και το στόμα αυτών τους λόγους του, την δύναμιν των καταπληκτικών θαυμάτων του και των εξαιρετικών γεγονότων, που θα επραγματοποιούσαν εις την χώραν του Χαμ.

Ψαλ. 104,28 ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ·

Ψαλ. 104,28 Ετσι δε ο Θεός εξαπέστειλε σκοτάδι και εσκοτείνιασε την χώραν της Αιγύπτου, διότι οι Αιγύπτιοι αντεστάθησαν εις τας εντολάς του και τον εξώργισαν.

Ψαλ. 104,29 μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

Ψαλ. 104,29 Αυτός μετέβαλε τα ύδατά των εις αίμα και εφόνευσε τα ψάρια, που εζούσαν μέσα εις τα ύδατα.

Ψαλ. 104,30 ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμιείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

Ψαλ. 104,30 Η χώρα των έβγαλε βατράχους, οι οποίοι επηδούσαν και εσύροντο φθάνοντες μέχρι και αυτών των βασιλικών διαμερισμάτων.

Ψαλ. 104,31 εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

Ψαλ. 104,31 Διέταξε και ήλθαν κυνόμυιαι και σκνίπες εις όλην την έκτασιν των ορίων της Αιγύπτου.

Ψαλ. 104,32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,

Ψαλ. 104,32 Μετέβαλε τας βροχάς, που ως ευεργετικάς επερίμεναν οι Αιγύπτιοι, εις χάλαζαν. Εστειλεν αστραπάς και κεραυνούς εναντίον της χώρας των.

Ψαλ. 104,33 καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

Ψαλ. 104,33 Εκτύπησε και απεγύμνωσε από καρπούς και φύλλα τα αμπέλια των και τις συκιές των. Συνέτριψε και κατέστρεψε κάθε δένδρον εις την περιοχήν των.

Ψαλ. 104,34 εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός,

Ψαλ. 104,34 Διέταξε και ήλθεν ακρίδα και βρούχος, καταστρεπτικά έντομα αναρίθμητα.

Ψαλ. 104,35 καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

Ψαλ. 104,35 Τα σμήνη αυτά των ακρίδων κατέφαγον ολο το χορτάρι της χώρας των και τους καρπούς της καλλιεργημένης γης των.

Ψαλ. 104,36 καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

Ψαλ. 104,36 Εθανάτωσεν όλα τα πρωτοτόκα εις την χώραν των· την απαρχήν της τεκνοποιΐας και γεννήσεως ανθρώπων και ζώων.

Ψαλ. 104,37 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

Ψαλ. 104,37 Εβγαλεν έπειτα αυτούς από την Αίγυπτον με άργυρον και με χρυσόν, που τους είχαν δώσει οι Αιγύπτιοι. Κανείς δε ασθενής και ανίκανος να βαδίση δεν υπήρχε μεταξύ των Ισραηλιτών.

Ψαλ. 104,38 εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς.

Ψαλ. 104,38 Ηυφράνθησαν οι Αιγύπτιοι με την αναχώρησιν των Ισραηλιτών, διότι θα εσταματούσαν πλέον αι εναντίον των τιμωρίαι του Θεού και διότι είχεν επιπέσει ο φόβος των Ισραηλιτών βαρύς επάνω των.

Ψαλ. 104,39 διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

Ψαλ. 104,39 Ηπλωσεν ο Κυριος νεφέλην, δια να σκεπάζη τους Ισραηλίτας από το καύμα των ηλιακών ακτίνων κατά την ημέραν, στύλον δε πυρός, δια να τους φωτίζη κατά την νύκτα.

Ψαλ. 104,40 ᾔτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς·

Ψαλ. 104,40 Εζήτησαν τροφήν και έδωκεν εις αυτούς άφθονα ορτύκια, έδωσεν εις αυτούς το μάνα, άρτον που κατέβαινεν από τον ουρανόν και δι' αυτών τους εχόρτασε με το παραπάνω.

Ψαλ. 104,41 διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

Ψαλ. 104,41 Διέρρηξε τον ξηρόν βράχον και ανέβλυσαν άφθονα νερά. Μέσα εις ανύδρους τόπους εξεχύθησαν ποταμοί.

Ψαλ. 104,42 ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ

Ψαλ. 104,42 Εκαμεν όλα αυτά τα θαυμάσια υπέρ του λαού του ο Κυριος, διότι ενεθυμήθη τον άγιον λόγον του, την ιεράν υπόσχεσιν, την οποίαν έδωκε προς τον Αβραάμ τον δούλον του.

Ψαλ. 104,43 καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

Ψαλ. 104,43 Και από την χώραν της δουλείας, από την Αίγυπτον, έβγαλε τον λαόν του ελεύθερον χαίροντα και ευφραινόμενον· αυτούς, που εδιάλεξεν ανάμεσα από τα αλλά έθνη, τους ωδήγησεν ευφραινομένους προς την γην της επαγγελίας.

Ψαλ. 104,44 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν,

Ψαλ. 104,44 Εδωκεν εις αυτούς χώρας, τας οποίας κατείχον ειδωλολατρικά έθνη, και έτσι αυτοί εκληρονόμησαν ως ιδικούς των πολυχρονίους κόπους άλλων λαών.

Ψαλ. 104,45 ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

Ψαλ. 104,45 Εστειλε δε ο Κυριος όλας αυτάς τας ανεκτιμήτους και θαυμαστάς ευεργεσίας του προς τον λαόν, δια να φυλάξουν και εκείνοι τας εντολάς και τα δικαιώματά του και να επιζητήσουν με όλην των την θέλησιν την ακριβή γνώσιν και εφαρμογήν του νόμου του.

ΨΑΛΜΟΣ 105 (Μασ. 106)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 105,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 105,1 Δοξολογείτε πάντοτε τον Κυριον, δια το άπειρον αυτού μεγαλείον και τας αναριθμήτους ευεργεσίας, που μας έχει κάμει, διότι είναι αγαθός και ευεργετικός, το δε έλεός του προς ημάς είναι ανεξάντλητον και αιώνιον.

Ψαλ. 105,2 τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ψαλ. 105,2 Ποιός είναι δυνατόν να διηγηθή τα θαυμαστά έργα της δυνάμεως του Κυρίου, να διαλαλήση και να κάμη ακουστάς εις όλον τον κόσμον τας δοξολογίας, που του πρέπουν;

Ψαλ. 105,3 μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

Ψαλ. 105,3 Τρισευτυχισμένοι είναι εκείνοι, οι οποίοι τηρούν τας εντολάς του, αυτοί οι οποίοι πράττουν πάντοτε ο,τι είναι δίκαιον και σύμφωνον, με τον Νομον του.

Ψαλ. 105,4 μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου

Ψαλ. 105,4 Ενθυμήσου και ημάς, Κυριε, με την ευμένειαν και την καλωσύνην, με την οποίαν περιέβαλες τον λαόν σου. Ελα εις επίσκεψίν μας προσφέρων εις ημάς την ιδικήν σου σωτηρίαν,

Ψαλ. 105,5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

Ψαλ. 105,5 δια να γνωρίσωμεν και απολαύσωμεν το έλεος και τας ευεργεσίας, που συ προσφέρεις στους εκλεκτούς σου· δια να ευφρανθώμεν την χαράν του έθνους σου, δια να καυχώμεθα στο Ονομά σου μαζή με τον λαόν, που είναι ιδική σου κληρονομία.

Ψαλ. 105,6 ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

Ψαλ. 105,6 Ημείς όμως ημαρτήσαμεν μαζή με τους προγόνους μας, παρέβημεν τον Νομον σου, διεπράξαμεν αδικήματα.

Ψαλ. 105,7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Ψαλ. 105,7 Οι πρόγονοί μας εκεί εις την Αίγυπτον δεν εσυνετίσθησαν από τα θαυμάσια έργα σου και δεν ενεθυμήθησαν το αμέτρητον πλήθος της ευσπλαγχνίας σου, αλλά εγόγγυσαν εναντίον σου, σε παρεπίκραναν και σε εξώργισαν, όταν ανέβαιναν εις την Ερυθράν Θαλασσαν.

Ψαλ. 105,8 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ·

Ψαλ. 105,8 Εσωσεν όμως αυτούς ο Κυριος ένεκεν του Ονόματός του, που σημαίνει πάντοτε αγαθότητα και έλεος, δια να καταστήση γνωστήν την ακατανίκητον δύναμίν του εις όλους.

Ψαλ. 105,9 καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·

Ψαλ. 105,9 Εδωσε διαταγήν εις την Ερυθράν Θαλασσαν και εξηράνθη το ύδωρ αυτής, και ωδήγησεν αυτούς δια του βυθού της θαλάσσης ωσάν επάνω εις ξηράν και έρημον περιοχήν.

Ψαλ. 105,10 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν·

Ψαλ. 105,10 Ετσι δε τους έσωσεν από τα χέρια των διωκτών, που τους εμισούσαν, τους εγλύτωσεν από τα χέρια των εχθρών των.

Ψαλ. 105,11 ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.

Ψαλ. 105,11 Το δε ύδωρ της Ερυθράς Θαλάσσης εσκέπασε και κατεπόντισεν εκείνους, οι οποίοι τους έθλιψαν. Ούτε ένας από τους εχθρούς των δεν υπελείφθη ζωντανός.

Ψαλ. 105,12 καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

Ψαλ. 105,12 Ενώπιον αυτού του καταπληκτικού θαύματος και της ακατανικήτου προστασίας επίστευσαν εις τα λόγια του οι Ισραηλίται και έψαλαν την επινικειον ωδήν.

Ψαλ. 105,13 ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·

Ψαλ. 105,13 Αλλά πολύ γρήγορα ελησμόνησαν τα θαυμαστά δια την προστασίαν των έργα του· δεν είχαν την υπομονήν να ίδουν και γνωρίσουν, ποίον ήτο το πάνσοφον και αγαθόν σχέδιον του Κυρίου δι' αυτούς.

Ψαλ. 105,14 καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

Ψαλ. 105,14 Οταν δε ευρίσκοντο εις την έρημον, κατελήφθησαν από την σφοδράν επιθυμίαν των λαχανικών της Αιγύπτου και εις τόπον, που δεν υπήρχεν ύδωρ, ωλιγοπίστησαν και έθεσαν εις δοκιμασίαν την δύναμιν και την αγαθότητα του Θεού.

Ψαλ. 105,15 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Ψαλ. 105,15 Ο Κυριος όμως εξεπλήρωσε το αίτημά των, έδωκε και έστειλε προς αυτούς πλούσιον χορτασμόν, κρέατα, άφθονον ύδωρ, δια να χορτάσουν αι ψυχαί των.

Ψαλ. 105,16 καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου·

Ψαλ. 105,16 Αυτοί όμως, εκεί εις την κατασκήνωσίν των, εξώργισαν τον Μωϋσήν και

τον Ααρών, τον οποίον ο Θεός εδιάλεξε και εξεχώρισε προς χάριν αυτών.

Ψαλ. 105,17 ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών·

Ψαλ. 105,17 Τοτε ήνοιξεν η γη και κατέπιε τον Δαθάν και αυτή η ανοιχθείσα γη εσκέπασε όλην την ομάδα του Αβειρών.

Ψαλ. 105,18 καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

Ψαλ. 105,18 Φωτιά εξεπήδησεν εκεί, όπου ήσαν συγκεντρωμένοι εκείνοι, και η φλόγα της κατέκαυσε τους αμαρτωλούς εκείνους ανθρώπους.

Ψαλ. 105,19 καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

Ψαλ. 105,19 Αυτοί κατεσκεύασαν χρυσούν μόσχον εις Χωρήβ και προσεκύνησαν το ανάγλυφον αυτό άγαλμα ως θεόν των και ελησμόνησαν τον πραγματικόν Θεόν.

Ψαλ. 105,20 καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.

Ψαλ. 105,20 Ετσι δε αντικατέστησαν τον αληθινόν Θεόν, που ήτο δόξα και καύχημά των, με το είδωλον ενός μόσχου, ο οποίος τρώγει και τρέφεταί με χορτάρι!

Ψαλ. 105,21 καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σῴζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,

Ψαλ. 105,21 Ελησμόνησαν τον Θεόν, τον σωτήρα των, ο οποίος προς χάριν αυτών είχε κάμει τόσα και τόσα μεγάλα και αξιοθαύμαστα έργα εις την Αίγυπτον·

Ψαλ. 105,22 θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

Ψαλ. 105,22 θαυμαστά έργα εις την χώραν του Χαμ, φοβερά θαύματα εις την Ερυθράν Θαλασσαν.

Ψαλ. 105,23 καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.

Ψαλ. 105,23 Και επάνω εις την δικαίαν του οργήν απεφάσισε και είπεν ο Κυριος να τους εξολοθρεύση· και θα τους εξωλόθρευεν, εάν ο Μωϋσής, ο εκλεκτός αυτός δούλος του, δεν ίστατο ενώπιον του Θεού κατά την εξοντωτικήν εκείνην θραύσιν του Ισραήλ, δια να κατευνάση με την θερμήν παράκλησίν του τον δίκαιον θυμόν του Κυρίου, ώστε να μη εξολοθρεύση εντελώς τους Ισραηλίτας.

Ψαλ. 105,24 καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ·

Ψαλ. 105,24 Και όταν ολίγον βραδύτερον, τρομοκρατημένοι από τας υπερβολικάς διηγήσεις των δέκα κατασκόπων, κατεφρόνησαν την επιθυμητήν γην, την γην της Επαγγελίας, και δεν επίστευσαν στον λόγον του Κυρίου, ότι θα εγίνετο εκείνη με την ιδικήν του βοήθειαν ιδική των,

Ψαλ. 105,25 καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

Ψαλ. 105,25 εγόγγυσαν μέσα εις τας σκηνάς των και δεν έδωσαν προσοχήν εις τας τόσας και τόσας φοράς τους είχεν υποσχεθή ο Κυριος.

Ψαλ. 105,26 καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτοὺς τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ

Ψαλ. 105,26 Δικαίως ωργισμένος ο Κυριος ύψωσε την τιμωρόν χείρα του, να τους συντρίψη και τους εξοντώση εκεί εις την έρημον·

Ψαλ. 105,27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

Ψαλ. 105,27 να καταβάλη και διασπείρη ταπεινωμένους τους απογόνους των ανάμεσα, εις τα αλλά έθνη και να τους διασκορπίση μεταξύ των ξένων χωρών.

Ψαλ. 105,28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·

Ψαλ. 105,28 Ελαβον μέρος εις τας αποκρουστικάς και αηδιαστικάς τελετάς του ειδωλολατρικού θεού Βεελφεγώρ και έφαγον από τας θυσίας θεών, που είναι ανύπαρκτοι και νεκροί.

Ψαλ. 105,29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

Ψαλ. 105,29 Εξόργισαν τον Κυριον με τα πονηρά αυτών έργα και ένεκα τούτου πολύ πλήθος από αυτούς έπεσαν νεκροί, κτυπημένοι από την δικαίαν άργήν του Θεού.

Ψαλ. 105,30 καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις·

Ψαλ. 105,30 Γεμάτος όμως ζήλον Θεού ο Φινεές εξηγέρθη εναντίον των παρανομούντων, εξιλέωσε τον Κυριον και έτσι εσταμάτησεν η θραύσις εναντίον των Ισραηλιτών.

Ψαλ. 105,31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 105,31 Η πράξις του αυτή κατελογίσθη ως πράξις δικαία, αξία να επαινήται και να υμνήται από γενεάς εις γενεάν μέχρι συντελείας του αιώνος.

Ψαλ. 105,32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι᾿ αὐτούς,

Ψαλ. 105,32 Και πάλιν εξώργισαν τον Κυριον στον τόπον, που είχεν ονομασθή ύδωρ αντιλογίας, και εξ αιτίας αυτών ετιμωρήθη ο Μωϋσής, ώστε να μη αξιωθή της χαράς να εισέλθη εις την γην της Επαγγελίας.

Ψαλ. 105,33 ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

Ψαλ. 105,33 Διότι εκείνοι επίκραναν και ανετάραξαν το πνεύμα του Μωϋσέως, ώστε αυτός ομίλησε με δισταγμόν και ολιγοπιστίαν.

Ψαλ. 105,34 οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς,

Ψαλ. 105,34 Και όταν οι πρόγονοί μας κατέλαβαν την γην της Επαγγελίας, δεν εξωλόθρευσαν τα έθνη, τα οποία ο ίδιος ο Θεός τους είχε διατάξει να εξοντώσουν.

Ψαλ. 105,35 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·

Ψαλ. 105,35 Ηλθαν εις επικοινωνίαν με αυτούς, συνήψαν συνοικέσια με τα έθνη αυτά και έμαθαν να πράττουν τα πονηρά έργα εκείνων.

Ψαλ. 105,36 καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον·

Ψαλ. 105,36 Εγιναν αξιοδάκρυτοι δούλοι και προσκυνηταί εις τα είδωλα των εθνών. Αυτό δε έγινεν αιτία να περιπέσουν αυτοί εις πολλάς περιπετείας και θλίψεις.

Ψαλ. 105,37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις

Ψαλ. 105,37 Εθυσίασαν τους υιούς των και τας θυγατέρας των εις τα δαιμόνια, εις τα είδωλα.

Ψαλ. 105,38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναὰν καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι

Ψαλ. 105,38 Εχυσαν αίμα αθώον, το αίμα δηλαδή των υιών και των θυγατέρων των, που εθυσίασαν εις τα γλυπτά είδωλα των Χαναναίων, και έτσι η ιερά γη των εγέμισε με το αδικοχυμένον αίμα των αθώων παιδιών των.

Ψαλ. 105,39 καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Ψαλ. 105,39 Εμολύνθη η γη με τα αποκρουστικά αυτά έργα των και αυτοί εξετράπησαν εις την πορνείαν με τα αμαρτωλά και αηδιαστικά έργα των.

Ψαλ. 105,40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

Ψαλ. 105,40 Δια τούτο ωργίσθη πολύ ο Κυριος εναντίον αυτού του λαού, εσιχάθηκε την κληρονομίαν του.

Ψαλ. 105,41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

Ψαλ. 105,41 Τους παρέδωκε δούλους εις τα χέρια των εχθρών των και εκείνοι οι οποίοι τους εμισούσαν, έγιναν κύριοι και αυθένται των.

Ψαλ. 105,42 καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Ψαλ. 105,42 Οι εχθροί αυτοί τους κατέθλιψαν και έτσι οι Ισραηλίται κάτω από την τυραννίαν εκείνων εταπεινώθησαν και εξηυτελίσθησαν.

Ψαλ. 105,43 πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

Ψαλ. 105,43 Αλλά πολλές φορές ο Κυριος τους εγλύτωσεν από κινδύνους ολεθρίους. Αυτοί όμως πολλές φορές τον επίκραναν με τας παρανόμους επιθυμίας και αποφάσεις των και εξηυτελίσθησαν μέσα εις τας παρανομίας των.

Ψαλ. 105,44 καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·

Ψαλ. 105,44 Καθ' ον χρόνον όμως εταλαιπωρούντο και κατεθλίβοντο εις τας περιπετείας των αυτάς, ο Κυριος έρριξε ευμενές βλέμμα προς αυτούς, ώστε να ακούση και να κάμη δεκτήν την προσευχήν των.

Ψαλ. 105,45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ

Ψαλ. 105,45 Ενεθυμήθη την υπόσχεσιν, την οποίαν είχε δώσει προς τους πατριάρχας,

και κατά το άπειρον αυτού έλεος ελυπήθη δια τα δεινά του λαού του.

Ψαλ. 105,46 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

Ψαλ. 105,46 Ενέπνευσεν οίκτον και έλεος υπέρ αυτών εις τας καρδίας εκείνων, που τους είχαν αιχμαλωτίσει.

Ψαλ. 105,47 σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

Ψαλ. 105,47 Και ημείς, οι ταλαιπωρημένοι απόγονοι εκείνων, σε παρακαλούμεν, Κυριε και Θεέ μας, σώσε μας και συνάθροισέ μας πάλιν από τα διάφορα έθνη ελευθέρους εις την πατρίδα μας, δια να δοξολογήσωμεν το άγιον Ονομά σου και δια να έχωμεν το θάρρος και το δικαίωμα να καυχώμεθα, ότι λατρεύομεν και ύμνούμεν σε, τον αληθινόν και άγιον Θεόν μας.

Ψαλ. 105,48 εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο.

Ψαλ. 105,48 Δοξασμένος ας είναι ο Κυριος, ο Θεός του ισραηλιτικού λαού στους αιώνας των αιώνων. Και όλος ο λαός ας αναφωνήση “γένοιτο, γένοιτο”.

ΨΑΛΜΟΣ 106 (Μασ. 107)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 106,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 106,1 Δοξολογείτε και ευχαριστείτε τον Κυριον δια το άπειρον αυτού μεγαλείον και τας αναριθμήτους ευεργεσίας του, διότι είναι αγαθός και ευεργετικός, η δε ευσπλαγχνία του παραμένει ανεξάντλητος στους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 106,2 εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ψαλ. 106,2 Ας διαλαλήσουν εκείνοι, που έχουν λυτρωθή υπό του Κυρίου, αυτοί τους οποίους απηλευθέρωσεν ο Κυριος από την εξουσίαν του εχθρού,

Ψαλ. 106,3 καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς, ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βοῤῥᾶ καὶ θαλάσσης.

Ψαλ. 106,3 και από τας διαφόρους ξένας χώρας τους επανέφερεν εις την πατρίδα των, από ανατολών και δυσμών, από βορρά και νότου.

Ψαλ. 106,4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον,

Ψαλ. 106,4 Περιεπλανήθησαν εις την έρημον, εις περιοχήν, η οποία ήτο άνυδρος και δεν έβρισκαν δρόμον, που θα τους ωδηγούσεν εις πόλιν κατοικουμένην, δια να εύρουν στέγην και τροφήν.

Ψαλ. 106,5 πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε·

Ψαλ. 106,5 Πεινώντες και διψώντες περιπλανώντο εις την έρημον, η δε ζωη των εκινδύνευε να σβήση και να λείψη.

Ψαλ. 106,6 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτοὺς

Ψαλ. 106,6 Μέσα εις την θλίψιν των αυτήν έκραξαν δια της προσευχής των προς τον Κυριον και τους εγλύτωσεν από τας συμφοράς εκείνας.

Ψαλ. 106,7 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν

κατοικητηρίου.

Ψαλ. 106,7 Τους ωδήγησεν στον ευθύν δρόμον, δια να μεταβούν εις πάλιν κατοικουμένην.

Ψαλ. 106,8 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,

Ψαλ. 106,8 Ας δοξολογήσουν, λοιπόν, αυτοί τον Κυριον δια τας πολυαρίθμους προς αυτούς ευεργεσίας του και ας διακηρύξουν τα θαυμαστά αυτού έργα εις τους άλλους ανθρώπους.

Ψαλ. 106,9 ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Ψαλ. 106,9 Διότι ο Κυριος εχόρτασε ψυχήν, που είχεν αδειάσει και εξαντληθή από την στέρησιν, και τους πεινώντας τους εγέμισεν από αγαθά.

Ψαλ. 106,10 καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ,

Ψαλ. 106,10 Το ίδιον έκαμε και εις τους φυλακισμένους, που ευρίσκοντο εις σκοτεινήν φυλακήν, εκεί όπου τους εβάρυνεν η σκια του θανάτου. Ησαν αυτοί δεμένοι χέρια και πόδια με σιδηρά δεσμά. Εζούσαν με στερήσεις και ταλαιπωρίας.

Ψαλ. 106,11 ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν,

Ψαλ. 106,11 Τούτο δέ, διότι είχαν πικράνει τον Κυριον με τας παραβάσεις των αγίων εντολών του. Εξώργισαν τον Υψιστον και αντετάχθησαν εις τα αγαθά αυτού δι' εκείνους σχέδια.

Ψαλ. 106,12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·

Ψαλ. 106,12 Από τους πολλούς κόπους και τας ταλαιπωρίας της δουλείας εταπεινώθη και έχασε κάθε θάρρος η καρδία των, εξηντλήθησαν και παρέλυσαν,

χωρίς να υπάρχη κανείς, δια να τους βοηθήση.

Ψαλ. 106,13 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς

Ψαλ. 106,13 Υπό το κράτος όμως της τρομεράς αυτής καταθλίψεως έκραξαν δια της προσευχής των προς τον Κυριον και ο σπλαγχνικός Κυριος τους έσωσεν από τας ταλαιπωρίας των.

Ψαλ. 106,14 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.

Ψαλ. 106,14 Τους έβγαζεν έξω από την σκοτεινήν φυλακήν, από την καταθλιπτικήν σκιαν του θανάτου. Εσπασε τα δεσμά από τα χέρια και τα πόδια των και τους ηλευθέρωσε.

Ψαλ. 106,15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,

Ψαλ. 106,15 Ας δοξολογήσουν, λοιπόν, αυτοί με ευγνομοσύνην τον Κυριον δια τα ελέη και τας ευεργεσίας του και ας διαλαλήσουν εις τους άλλους ανθρώπους το θαυμάσια έργα του Θεού.

Ψαλ. 106,16 ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

Ψαλ. 106,16 Διότι ο Κυριος, εν τη αγαθότητί του, συνέτριψε τας χαλκίνας πύλας των φυλακών των και τους σιδηρούς μοχλούς τους εθρυμμάτισε.

Ψαλ. 106,17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν·

Ψαλ. 106,17 Τους ανέσυρεν ο Κυριος με την παντοδυναμον δεξιάν του από τον δρόμον των παρανομιών των, διότι αυτοί εξ αιτίας των παρανομιών των υπέστησαν αυτάς τας ταπεινώσεις.

Ψαλ. 106,18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν

τοῦ θανάτου·

Ψαλ. 106,18 Εξ αιτίας των φοβερών ταλαιπωριών των εκόπηκεν η όρεξίς των. Απεστρέφοντο με αηδίαν κάθε φαγητόν και έφθασαν έτσι έως εις τας πύλας του άδου.

Ψαλ. 106,19 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς,

Ψαλ. 106,19 Αλλά καθ' ον χρόνον τόσον πολύ εθλίβοντο, έκραξαν με θερμήν προσευχήν προς τον Κυριον και ο Κυριος τους απήλλαξεν από τας φοβεράς αυτάς ανάγκας των.

Ψαλ. 106,20 ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτοὺς καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

Ψαλ. 106,20 Ως διαταγήν έστειλε τον λόγον του, ο οποίος και τους εθεράπευσε. Τους έσωσεν από τα κακά, τα οποία τους έφθειραν και τους έλυωναν.

Ψαλ. 106,21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων

Ψαλ. 106,21 Ας δοξολογήσουν, λοιπόν, και αυτοί με ευγνωμοσύνην τας αμετρήτους ευεργεσίας του Θεού και ας διαλαλήσουν στους άλλους ανθρώπους τας θαυματουργικάς ενεργείας εκείνου.

Ψαλ. 106,22 καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Ψαλ. 106,22 Ας προσφέρουν προς αυτόν θυσίαν δοξολογίας και ας βροντοφωνήσουν τα έργα του γεμάτοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην.

Ψαλ. 106,23 οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,

Ψαλ. 106,23 Επίσης αυτοί, που κατεβαίνουν εις την θάλασσαν και ταξιδεύουν με

πλοία και διασχίζουν πελάγη μεγάλα, όπου η εργασία των τους καλεί,

Ψαλ. 106,24 αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

Ψαλ. 106,24 αυτοί είδαν τα έργα του Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού εις τας βαθείας θαλάσσας.

Ψαλ. 106,25 εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς·

Ψαλ. 106,25 Είδον ότι ο Κυριος διέταξε και αμέσως εσηκώθη σφοδρός καταιγίδος άνεμος και ανυψώθησαν τα κύματα της θαλάσσης.

Ψαλ. 106,26 ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·

Ψαλ. 106,26 Ανεβαίνουν με τα πλοία των επάνω εις την κορυφήν των κυμάτων έως εις τα νέφη του ουρανού και καταβαίνουν έως εις τα βάθη των θαλασσίων αβύσσων. Η ψυχή των έλυωνε από φόβον εμπρός εις τα φοβερά αυτά σημεία.

Ψαλ. 106,27 ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη·

Ψαλ. 106,27 Κατελήφθησαν από ζάλην, ετρίκλιζαν εξ αιτίας της τρικυμίας ωσάν μεθυσμένοι, όλη δε η ναυτική των γνώσις και πείρα απεδείχθη άχρηστος, εξηφανίσθη.

Ψαλ. 106,28 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτοὺς

Ψαλ. 106,28 Εκραξαν και αυτοί προς τον Κυριον, καθ' ον χρόνον εταλαιπωρούντο από την τρικυμίαν, και ο Κυριος τους έβγαλεν από την επικίνδυνον αυτήν περιπέτειάν των.

Ψαλ. 106,29 καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·

Ψαλ. 106,29 Διότι διέταξε την καταιγίδα της θαλάσσης και εσταμάτησε και μετεβλήθη εις λεπτήν ευχάριστον αύραν. Και ηρέμησαν τα κύματα της θαλάσσης.

Ψαλ. 106,30 καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ.

Ψαλ. 106,30 Οι ναύται και όσοι άλλοι ήσαν εις τα πλοία εγέμισαν από χαράν και ευφροσύνην, διότι ησύχασαν από την ταραχήν της τρικυμίας. Και ο Κυριος τους ωδήγησεν ασφαλείς στον λιμένα, που ήθελε.

Ψαλ. 106,31 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 106,31 Ας δοξολογήσουν, λοιπόν, και αυτοί τον Κυριον δια τα πολυάριθμα ελέη του. Ας διαλαλήσουν και στους άλλους ανθρώπους τα θαυμάσια αυτού έργα.

Ψαλ. 106,32 ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ψαλ. 106,32 Ας τον μεγαλύνουν και ας τον εξυψώσουν εις συγκέντρωσιν πλήθους λαού και ας ψάλουν προς αυτόν αίνον και ωδήν δοξολογίας, εις τόπον οπού συνεδριάζουν οι πρεσβύτεροι και οι άρχοντες.

Ψαλ. 106,33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν,

Ψαλ. 106,33 Αυτός εξήρανε ποταμούς και μετέβαλε τας κοίτας αυτών εις έρημον περιοχήν, και τας πηγάς, από όπου ανέβλυζαν άφθονα ύδατα, μετέβαλεν εις έκτασιν άνυδρον και διψασμένην.

Ψαλ. 106,34 γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 106,34 Μετέβαλε γην εύφορον και καρποφόρον εις αλμυρόν βάλτον εξ αιτίας της κακίας των κατοίκων της.

Ψαλ. 106,35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους

ὑδάτων.

Ψαλ. 106,35 Εξ αντιθέτου μετέβαλε χώραν άνυδρον, έρημον και άγονον, εις λίμνας υδάτων και χώραν διψασμένην εις πηγάς υδάτων.

Ψαλ. 106,36 καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας

Ψαλ. 106,36 Εκεί ο Κυριος εγκατέστησεν ανθρώπους, οι οποίοι επεινούσαν και οι οποίοι έκτισαν πόλεις, δια να κατοικούν.

Ψαλ. 106,37 καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος,

Ψαλ. 106,37 Εσπειραν εκεί αγρούς, εφύτευσαν αμπέλια, παρήγαγαν γεννήματα και καρπούς από τα καλλιεργηθέντα εδάφη.

Ψαλ. 106,38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

Ψαλ. 106,38 Ο Κυριος τους ηυλόγησε και επληθύνθησαν αυτοί πάρα πολύ, και τα κατοικίδια ζώα των έγιναν πολυάριθμα.

Ψαλ. 106,39 καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

Ψαλ. 106,39 Εν τω μεταξύ ωλιγόστευσαν εις αριθμόν, διότι εκακοπάθησαν και εδεινοπάθησαν, από τους πόνους και τας συμφοράς, τας οποίας κακοί άνθρωποι, που επήλθον εναντίον των, τους επροκάλεσαν.

Ψαλ. 106,40 ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾿ ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

Ψαλ. 106,40 Αλλά από τον Θεόν εξαπεστάλη εκμηδένισις και εξευτελισμός εναντίον των αρχόντων· τους ηνάγκασε να πλανώνται εις μέρη άβατα και όχι εις δρόμον βατόν και γνωστόν.

Ψαλ. 106,41 καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

Ψαλ. 106,41 Εβοήθησεν ο Θεός τον πτωχόν λαόν, δια να απαλλαγή από την πτωχείαν, η οποία τον εμάστιζεν, και αποκατέστησε τας οικογενείας των πολυπληθείς ωσάν ποίμνια προβάτων.

Ψαλ. 106,42 ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

Ψαλ. 106,42 Οι δίκαιοι άνθρωποι θα ίδουν όλα αυτά τα θαυμάσια έργα της αγαθότητας, της δικαιοσύνης και της παντοδυναμίας του Θεού και θα ευφρανθούν. Εξ αντιθέτου όμως κάθε παράνομος θα κλείση το στόμα του κατεντροπιασμένος.

Ψαλ. 106,43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

Ψαλ. 106,43 Ποιός είναι σοφός και συνετός άνθρωπος, ο οποίος θα τηρήση αυτά και θα κατανοήση την άπειρον ευσπλαγχνίαν του Κυρίου;

ΨΑΛΜΟΣ 107 (Μασ. 108)

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 107,2 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ψαλ. 107,2 Είναι έτοιμη η καρδιά μου, ω Θεέ μου, είναι έτοιμη, δια να ψάλλω με την φωνήν μου προς δόξαν σου, να παίζω μουσικά όργανα με όλην μου την ψυχήν.

Ψαλ. 107,3 ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ψαλ. 107,3 Σηκω επάνω, ψυχή μου, και σεις μουσικά μου όργανα, λύρα και κιθάρα,

σηκωθήτε, δια να υμνολογήσετε τον Θεόν. Ναι, θα σηκωθώ λίαν πρωϊ δια να ψάλλω προς τον Θεόν μου.

Ψαλ. 107,4 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν,

Ψαλ. 107,4 Θα σε δοξολογήσω, Κυριε, εν μέσω λαών. Θα ψάλλω εις δόξαν σου εν μέσω των άλλων εθνών.

Ψαλ. 107,5 ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ψαλ. 107,5 Διότι η ευσπλαγχνία σου είναι μεγάλη και απροσμέτρητρς. Υψώνεται υπεράνω από τους ουρανούς. Μέχρι των νεφελών φθάνει η αλήθειά σου και η αξιοπιστία σου.

Ψαλ. 107,6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. 107,6 Ας υψωθή το μεγαλείον σου επάνω στους ουρανούς, ω Θεέ μου, και η δόξα σου ας απλωθή εις ολόκληρον την οικουμένην.

Ψαλ. 107,7 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

Ψαλ. 107,7 Καμε αισθητήν την ένδοξον εμφάνισίν σου, Κυριε, δια να γλυτώσουν οι αγαπητοί σου Ιουδαίοι από τους κινδύνους. Με την παντοδύναμον δεξιάν σου σώσον με και κάμε δεκτήν την προσευχήν μου.

Ψαλ. 107,8 ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·

Ψαλ. 107,8 Ο Θεός απήντησε με επισημότητα. Ελάλησεν εκεί στο άγιον θυσιαστήριόν του και είπε· Θα δείξω το μεγαλείον και την δύναμίν μου, θα διαμοιράσω εις σας την Συχέμ, που ευρίσκεται προς δυσμάς του Ιορδάνου, θα μετρήσω και θα σας παραχωρήσω την κοιλάδα των σκηνών, που ευρίσκεται πέραν του Ιορδάνου. Ολόκληρον την

Παλαιστίνην θα την μετρήσω και θα την χαρίσω εις σας.

Ψαλ. 107,9 ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεύς μου,

Ψαλ. 107,9 Διότι εις εμέ ανήκει η χώρα Γαλαάδ. Ιδική μου χώρα είναι η περιοχή Μανασσή η πέραν του Ιορδάνου. Η εντεύθεν του Ιορδάνου φυλή του Εφραίμ, η προστασία και το κράνος της κεφαλής μου, όπως επίσης και η φυλή Ιούδα, από την οποίαν προέρχονται οι βασιλείς του λαού μου.

Ψαλ. 107,10 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Ψαλ. 107,10 Οι Μωαβίται θα ταπεινωθούν, θα γίνουν λεκάνη ποδονιψίματος δια τον ελπιδοφόρον λαόν μου, και στους Ιδουμαίους θα απλώσω την κυριαρχίαν μου. Εις εμέ θα υποταχθούν οι Φιλισταίοι.

Ψαλ. 107,11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

Ψαλ. 107,11 Αυτά είπες, Κυριε. Ποιός τώρα θα με φέρη νικητήν εις περιτειχισμένην πόλιν, όπως είναι η πρωτεύουσα της Ιδουμαίας; Ποιός θα με οδηγήση έως εις την χώραν τήίς Ιδουμαίας;

Ψαλ. 107,12 οὐχὶ σύ, ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

Ψαλ. 107,12 Συ, Κυριε, δεν θα είσαι ο οδηγός μου, συ ο οποίος προηγουμένως μας είχες απομακρύνει από κοντά σου; Συ ο Θεός μου δεν θα εξέλθης μαζή με τας στρατιωτικάς μας δυνάμεις, δια να μας οδηγήσης εις νίκας;

Ψαλ. 107,13 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Ψαλ. 107,13 Δος μας, λοιπόν, βοήθειαν εις την παρούσαν θλίψιν, διότι είναι μάταιον να περιμένωμεν σωτηρίαν και βοήθειαν από ανθρώπους.

Ψαλ. 107,14 ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς

ἐχθροὺς ἡμῶν.

Ψαλ. 107,14 Με την βοήθειαν του Θεού θα ενεργήσωμεν με δύναμιν και θα νικήσωμεν. Και αυτός μόνος θα εκμηδενίση και θα εξευτελίση τους εχθρούς μας.

ΨΑΛΜΟΣ 108 (Μασ. 109)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 108,1 Ὁ Θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς,

Ψαλ. 108,1 Ω Θεέ μου, μη σιωπήσης εμπρός εις την προσευχήν, την οποίαν μετά δοξολογίας απευθύνω προς σέ.

Ψαλ. 108,2 ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ᾿ ἐμὲ ἠνοίχθη, ἐλάλησαν κατ᾿ ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ

Ψαλ. 108,2 Διότι στόμα αμαρτωλού και δολίου ανθρώπου ηνοίχθη εναντίον μου. Ανδρες ασεβείς και πονηροί εστράφησαν εναντίον μου με δολίαν γλώσσαν.

Ψαλ. 108,3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

Ψαλ. 108,3 Με περιεκύκλωσαν με λόγια μίσους και με πολεμούν χωρίς καμμίαν αιτίαν και αφορμήν.

Ψαλ. 108,4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην·

Ψαλ. 108,4 Αντί να με αγαπούν δια την καλωσύνην μου, με συκοφαντούσαν· εγώ δε προσηυχόμην δι' αυτούς.

Ψαλ. 108,5 καὶ ἔθεντο κατ᾽ ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

Ψαλ. 108,5 Μου ανταπέδωσαν κακά αντί αγαθών και μίσος αντί της αγάπης, που έτρεφα προς αυτούς.

Ψαλ. 108,6 κατάστησον ἐπ᾽ αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·

Ψαλ. 108,6 Βαλε ασεβή και σκληρόν αυθέντην επάνω εις την κεφαλήν του κυρίως υπευθύνου δια την άδικον αυτήν καταφοράν και από τα δεξιά του ας σταθή διαβολικός κατήγορος.

Ψαλ. 108,7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

Ψαλ. 108,7 Οταν αυτός θα δικάζεται, είθε να εξέλθη καταδικασμένος και η προσευχή, την οποίαν εις την ώραν αυτήν της ανάγκης θα κάμη, ας καταλογισθή εις αυτόν ως αμαρτία και ας γίνη εις καταδίκην του.

Ψαλ. 108,8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

Ψαλ. 108,8 Αι ημέραι της ζωής του ας γίνουν ολίγαι και το αξίωμά του είθε να το πάρη άλλος.

Ψαλ. 108,9 γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα·

Ψαλ. 108,9 Ορφανά και απροστάτευτα ας μείνουν τα παιδιά του, χήρα ας μείνει η γυναίκα του.

Ψαλ. 108,10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

Ψαλ. 108,10 Τα παιδιά του από τόπου εις τόπον μεταφερόμενα ας γίνουν επαίται. Ας εκδιωχθούν από τα κρημνισμένα σπίτια των.

Ψαλ. 108,11 ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα, ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ·

Ψαλ. 108,11 Ο δανειστής ας ερευνήση και ας καταγράψη όλα όσα ανήκουν εις αυτόν, και ξένοι άνθρωποι ας διαρπάσουν τους κόπους των χειρών του.

Ψαλ. 108,12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ·

Ψαλ. 108,12 Ας μη υπάρξη άνθρωπος να τον βοηθήση εις την συμφοράν του αυτήν, ούτε κανείς δια να λυπηθή τα ορφανά του.

Ψαλ. 108,13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ψαλ. 108,13 Ας εξολοθρευθούν τα παιδιά του, ώστε το όνομά του να σβήση, χωρίς να φθάση εις δεύτερον γενεάν τέκνων.

Ψαλ. 108,14 ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη·

Ψαλ. 108,14 Είθε να μείνουν ολοφάνεροι και αλησμόνητοι ενώπιον του Κυρίου, οχι μόνον αι ιδικαί του αμαρτίαι αλλά και αι αμαρτίαι των προγόνων του. Ας μη διαγραφούν όσα ημάρτησεν η μητέρα του, ώστε και δια τας προγονικάς παραβάσεις να τιμωρηθή εκ μέρους του Θεού.

Ψαλ. 108,15 γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν,

Ψαλ. 108,15 Ας παραμένουν πάντοτε ενώπιον του Κυρίου όλαι αυταί αι αμαρτίαι, δια να επισύρουν την θείαν οργήν, ώστε να εξολοθρευθή οπό τας κοινωνίας των ανθρώπων η μνήμη αυτού, με τους προγόνους και τους απογόνους του.

Ψαλ. 108,16 ἀνθ᾿ ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

Ψαλ. 108,16 Διότι δεν εσκέφθη και δεν απεφάσισε να φανή εύσπλαγχνος, αλλά τουναντίον κατεδίωξεν άνθρωπον δυστυχή, πτωχόν, καταλυπημένον εις την καρδίαν, δια να τον εξοντώση.

Ψαλ. 108,17 καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ᾿ αὐτοῦ.

Ψαλ. 108,17 Ο εχθρός μου ηγάπησε την κατάραν, και θα πέση επάνω του αυτή. Δεν ηθέλησε την ευλογίαν και δια τούτο η ευλογία θα απομακρυνθή από αυτόν.

Ψαλ. 108,18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

Ψαλ. 108,18 Ως άλλο ένδυμα εφόρεσε και έφερε μαζή του την κατάραν και αυτή εισήλθεν στο εσωτερικόν του, όπως το ύδωρ που πίνομεν, όπως το έλαιον που τρώγομεν και το οποίον εισέρχεται μέχρι των οστών.

Ψαλ. 108,19 γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

Ψαλ. 108,19 Η κατάρα ας γίνη δι' αυτόν, αφού το θέλει, ως ένδυμα, το οποίον φορεί, και ωσάν ζώνη, με την οποίαν πάντοτε είναι ζωσμένος.

Ψαλ. 108,20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

Ψαλ. 108,20 Αυτο είναι το τραγικόν κατάντημα εκ μέρους του Κυρίου εναντίον εκείνων γενικώς, οι οποίοι με συκοφαντούν και λαλούν πονηρά και παράνομα κατά της ψυχής μου.

Ψαλ. 108,21 καὶ σύ, Κύριε Κύριε, ποίησον μετ᾿ ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. ῥῦσαί με,

Ψαλ. 108,21 Συ, Κυριέ μου Κυριε, ενέργησε κατά τέτοιον τρόπον, ώστε να φανή, ότι είσαι πράγματι μαζή μου. Βοήθησέ με ένεκεν του Ονόματός σου, που

εκφράζει έλεος και ευσπλαγχνίαν. Αγαθή και ευεργετική είναι η ευσπλαγχνία σου.

Ψαλ. 108,22 ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

Ψαλ. 108,22 Λυτρωσέ με, διότι εγώ είμαι πτωχός και ταλαιπωρημένος, και η καρδία μου έχει συγκλονισθή εντός μου.

Ψαλ. 108,23 ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

Ψαλ. 108,23 Οπως η σκια κατά την δύσιν του ηλίου κλίνει και σβήνει, έτσι και εγώ κινδυνεύω να χαθώ. Οπως αι ακρίδες εκτινάσσονται από τον σφοδρόν άνεμον, έτσι και εγώ τινάσσομαι και ωθούμαι από την δυστυχίαν μου.

Ψαλ. 108,24 τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾿ ἔλαιον.

Ψαλ. 108,24 Τα γόνατά μου από την πείναν και την ασιτίαν έχουν εξασθενήσει, όλη δε η εμφάνισίς μου έχει αλλοιωθή από την έλλειψιν λαδιού· έγινα αγνώριστος.

Ψαλ. 108,25 κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

Ψαλ. 108,25 Κατήντησα αντικείμενον χλευασμού και ύδρεων στους εχθρούς μου. Αυτοί με είδαν και ευχαριστήθησαν. Εκίνησαν εμπαικτικώς τας κεφαλάς των εναντίον μου.

Ψαλ. 108,26 βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ψαλ. 108,26 Βοήθησέ με, λοιπόν, Κυριε και Θεέ μου, και σώσε με από τα χέρια αυτών, σύμφωνα με το αμέτρητον έλεός σου.

Ψαλ. 108,27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν.

Ψαλ. 108,27 Ας μάθουν ότι η σωτηρία μου είναι έργον της παντοδυνάμου δεξιάς σου. Συ επραγματοποίησες την λύτρωσίν μου.

Ψαλ. 108,28 καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

Ψαλ. 108,28 Εκείνοι θα καταρώνται, συ όμως θα με ευλογής. Ετσι δε οι εχθροί, που επαναστατούν εναντίον μου, θα κατεντροπιασθούν και θα εξευτελισθούν, εγώ δε ο δούλός σου θα ευφρανθώ δια τας δωρεάς σου.

Ψαλ. 108,29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.

Ψαλ. 108,29 Οι συκοφάνται μου ας ενδυθούν ως μόνιμον ισοβιον ένδυμα την εντροπήν. Ας περιβληθούν μόνιμον την καταισχύνην, ωσάν πλατύν μανδύαν με πολλάς περιτυλίξεις.

Ψαλ. 108,30 ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν,

Ψαλ. 108,30 Εγώ δε θα δοξολογήσω τον Κυριον με όλην μου την δύναμιν δια του στόματός μου. Εν μέσω πολλών άλλων θα υμνολογήσω αυτόν.

Ψαλ. 108,31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 108,31 Διότι παρεστάθη βοηθός εκ δεξιών εμού του πτωχού, δια να σώση την ζωήν μου από εκείνους, που με καταδιώκουν.

ΨΑΛΜΟΣ 109 (Μασ. 110)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 109,1 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ψαλ. 109,1 Είπεν ο Κυριος και Θεός μου προς τον Κυριον και Θεόν μου, προς τον Μεσσίαν· Καθησαι εις τα δεξιά του θρόνου μου και εγώ θα θέσω όλους τους εχθρούς σου ως υποπόδιον των ποδών σου.

Ψαλ. 109,2 ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Ψαλ. 109,2 Και ο Δαυίδ λαβών την αποκάλυψιν αυτήν λέγει προς τον Μεσσίαν· Βασιλικήν ράβδον ακατανικήτου δυνάμεως θα χορηγήση εις σε ο Κυριος από την αγίαν Σιών. Κυριάρχησε, λοιπόν, και μένε κύριος και εξουσιαστής εν μέσω των εχθρών σου.

Ψαλ. 109,3 μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ψαλ. 109,3 Μαζή σου, αναφαίρετος και προαιωνία, είναι η απόλυτος εξουσία και κυριαρχία, την οποίαν κυρίως κατά την ημέραν της επιφανείας σου θα εκδηλώσης εν μέσω της λαμπρότητος των αγίων, αγγέλων και ανθρώπων. Ο Θεός και Πατήρ λέγει προς τον Μεσσίαν· Από τους κόλπους μου, από την ιδίαν την ουσίαν μου, πριν από τον αυγερινόν και τα άλλα αστέρια, προαιωνίως και αϊδίως, σε έχω γεννήσει.

Ψαλ. 109,4 ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ψαλ. 109,4 Και ο Δαυίδ λέγει· Ο Κυριος ωρκίσθηκε και δεν πρόκειται να αλλάξη γνώμην. Συ, ο Μεσσίας είσαι αρχιερεύς στους αιώνας των αιώνων, κατά την τάξιν του Μελχισεδέκ.

Ψαλ. 109,5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·

Ψαλ. 109,5 Ο Κυριος, ο συμπαραστάτης και βοηθός σου εκ δεξιών σου, θα συντρίψη κατά την ημέραν της οργής του τους βασιλείς της γης, που θα πάρουν εχθρικήν στάσιν απέναντί σου.

Ψαλ. 109,6 κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

Ψαλ. 109,6 Θα κρίνη και θα καταδικάση όλα τα αμαρτωλά και ασεβή έθνη, θα γεμίση με πτώματα την οικουμένην, θα συντρίψη τας κεφαλάς πολλών αρχόντων της γης.

Ψαλ. 109,7 ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ψαλ. 109,7 Ο Μεσσίας αγωνιζόμενος υπέρ του λαού του θα πίη με απλότητα νερό από τον χείμαρρον. Δια δε την κακοπάθειάν του αυτήν και την ταπείνωσιν θα τον αναδείξη και θα τον δοξάση ο Κυριος.

ΨΑΛΜΟΣ 110 (Μασ. 111)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 110,1 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

Ψαλ. 110,1 Θα σε δοξολογήσω, Κυριε, με όλην μου την ψυχήν εν μέσω εκλεκτών και εναρέτων ανθρώπων, αλλά και εις πολυπληθή σύναξιν πιστών.

Ψαλ. 110,2 μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ·

Ψαλ. 110,2 Μεγάλα και αξιοθαύμαστα είναι τα έργα του Κυρίου· ωλοκληρωμένα λεπτομερώς με κάθε σοφίαν και αγαθότητα, σύμφωνα με το σοφόν και

αγαθόν θέλημά του.

Ψαλ. 110,3 ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 110,3 Το κάθε έργον του είναι μαρτυρία και διακήρυξις της δόξης και της μεγαλοπρεπείας του. Η δικαιοσύνη του παραμένει λαμπρά και αναλλοίωτος στους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 110,4 μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος·

Ψαλ. 110,4 Ο Κυριος διέταξε τους γονείς να ενθυμούνται οι ίδιοι, να διδάσκουν δε και εις τα παιδιά των τα θαυμάσια αυτού έργα. Ο Κυριος, ο οποίος έκαμε τα εξαίρετα αυτά έργα, είναι σπλαγχνικός και οικτίρμων.

Ψαλ. 110,5 τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

Ψαλ. 110,5 Αυτός έδωσε τροφήν το μάνα στους σεβομένους το Ονομά του. Θα ενθυμήται πάντοτε την διαθήκην του, δια της οποίας υπεσχέθη να προστατεύη τον λαόν του.

Ψαλ. 110,6 ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

Ψαλ. 110,6 Την δύναμιν των μεγάλων και καταπληκτικών έργων του ανήγγειλε και κατέστησε γνωστήν στον λαόν του, με το να δώση εις αυτόν κληρονομίαν τα ειδωλολατρικά έθνη, την χώραν της Παλαιστίνης.

Ψαλ. 110,7 ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

Ψαλ. 110,7 Τα έργα των χειρών του διακηρύττουν πάντοτε την φιλαλήθειάν του, την πιστότητά του, την δικαιοκρισίαν του. Αξιόπιστοι και ασάλευτοι είναι όλαι αι εντολαί του,

Ψαλ. 110,8 ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

Ψαλ. 110,8 θεμελιωμέναι και ακλόνητοι στον αιώνα του αιώνος. Είναι θεσπισμέναι και περιέχουν αλήθειαν και ευθύτητα, χωρίς ίχνος ψεύδους και ιδιοτελείας.

Ψαλ. 110,9 λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ψαλ. 110,9 Λυτρωσιν, απελευθέρωσιν από την σκληράν δουλείαν των Αιγυπτίων, έστειλεν ο Κυριος στον λαόν του. Εδωσεν επί του όρους Σινά τον αιώνιον Νομον του. Αγιον και σεβαστόν είναι πάντοτε το Ονομά του.

Ψαλ. 110,10 ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 110,10 Αρχή και θεμέλιον της πραγματικής σοφίας είναι η ευλάβεια και ο σεβασμός προς τον Κυριον, η δε σύνεσις είναι ωφέλιμος μόνον εις εκείνους, οι οποίοι την εφαρμόζουν και ζουν σύμφωνα με αυτήν. Η δοξολογία προς τον Κυριον μένει και πρέπει να μένη εις πάντας τους αιώνας.

ΨΑΛΜΟΣ 111 (Μασ. 112)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 111,1 Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·

Ψαλ. 111,1 Τρισευτυχισμένος και ευλογημένος είναι ο άνθρωπος, ο οποίος σέβεται και ευλαβείται τον Κυριον. Αυτός με όλην του την θέλησιν θα ποθή να γνωρίζη και να εφαρμόζη τον νόμον του Θεού.

Ψαλ. 111,2 δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Ψαλ. 111,2 Ισχυροί και ακατανίκητοι θα είναι οι απόγονοί του στον κόσμον αυτόν. Ως γενεά δε δικαία θα έχουν την ευλογίαν του Θεού.

Ψαλ. 111,3 δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 111,3 Η δόξα και ο πλούτος θα υπάρχουν εις την οικογένειάν του και η δικαιοσύνη αυτού θα παραμένη εις αιώνα αιώνος.

Ψαλ. 111,4 ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

Ψαλ. 111,4 Μέσα στο σκότος της αγνοίας και της πλάνης και των δυσχερών περιστάσεων έλαμψε παρά Θεού το φως της αληθινής γνώσεως στους ευθείς κατά την καρδίαν. Διότι ο Κυριος είναι ελεήμων, οικτίρμων και δίκαιος.

Ψαλ. 111,5 χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,

Ψαλ. 111,5 Αγαθός και χρήσιμος στους περί αυτόν είναι ο άνθρωπος εκείνος, που σπλαγχνίζεται τους άλλους, και τους δανείζει, χωρίς να δυσκολεύεται. Αυτός θα προσέχει πάντοτε τους λόγους του και τας κρίσστου, ώστε να μη θίγη τους άλλους, αλλά να τους οικοδομή.

Ψαλ. 111,6 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ψαλ. 111,6 Ο δίκαιος αυτός άνθρωπος ποτέ δεν θα σαλευθή εις την πίστιν του· εις

την ζωήν του ποτέ δεν θα κλονισθή, ώστε να πέση, αλλά θα μνημονεύεται δια παντός εκ μέρους των άλλων.

Ψαλ. 111,7 ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. 111,7 Δεν θα φοβηθή τας ψευδείς και συκοφαντικάς διαδόσεις των άλλων. Η καρδία του είναι ετοίμη και σταθερά στο να ελπίζη πάντοτε στον Κυριον.

Ψαλ. 111,8 ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·

Ψαλ. 111,8 Είναι στερεωμένη η καρδία του και ποτέ δεν θα φοβηθή από κανένα κίνδυνον, αλλά τουναντίον θα ίδη τους εχθρούς αυτού να ταπεινώνονται ενώπιον του.

Ψαλ. 111,9 ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

Ψαλ. 111,9 Αυτός εσκόρπισε τον πλούτον του με αγάπην. Εδωκεν στους πτωχούς. Η αρετή του και η αγάπη του μένει στον αιώνα του αιώνος και υμνείται παρά των ανθρώπων. Η δύναμίς του θα ανυψωθή εις μεγάλο ύψος δόξης.

Ψαλ. 111,10 ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Ψαλ. 111,10 Ο αμαρτωλός θα ίδη αυτά και θα καταληφθή από οργήν. Θα τρίξη τα δόντια του, θα λυώση από τον φθόνον του, αλλά αι φθονεραί επιθυμίαι του, όπως και κάθε πονηρά επιθυμία του αμαρτωλού ανθρώπου, θα χαθή, θα πέση στο κενόν.

ΨΑΛΜΟΣ 112 (Μασ. 113)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 112,1 Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου·

Ψαλ. 112,1 Δοξολογείτε, παίδες, πάντοτε τον Κυριον. Υμνολογήσατε το πάντιμον όνομα του Κυρίου.

Ψαλ. 112,2 εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 112,2 Ας είναι το όνομα του Κυρίου πάντοτε δοξασμένον από τώρα και έως στους απεράντους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 112,3 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ψαλ. 112,3 Δοξασμένον ας είναι το όνομα του Κυρίου από των ανατολών ηλίου μέχρι και των δυσμών, εις όλην την έκτασιν της οικουμένης και της γης.

Ψαλ. 112,4 ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Ψαλ. 112,4 Μέγας, κυρίαρχος και ένδοξος ο Κυριος επάνω εις όλα τα έθνη. Η δόξα του ξεπερνά τα ύψη των ουρανών.

Ψαλ. 112,5 τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν

Ψαλ. 112,5 Ποιός άλλος είναι τόσον μέγας και ένδοξος, όσον είναι ο Κυριος και Θεός μας; Κανείς. Αυτός είναι που κατοικεί εις τα ύψη των ουρανών.

Ψαλ. 112,6 καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,

Ψαλ. 112,6 Αυτός ρίπτει ένα βλέμμα ευμενείας και καλωσύνης στους ταπεινούς, που υπάρχουν στον ουρανόν και εις την γην.

Ψαλ. 112,7 ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα

Ψαλ. 112,7 Αυτός ανασηκώνει από το χώμα ισχυρόν και πλούσιον τον πεσμένον εκεί

πτωχόν, τον δε δυστυχή και πεινασμένον, που κάθεται επάνω εις την κοπριάν, τον ανυψώνει και τον δοξάζει,

Ψαλ. 112,8 τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ·

Ψαλ. 112,8 δια να τον βάλη να καθήση μαζή με τους επισήμους ανθρώπους, με τους άρχοντας του εκλεκτού του λαού.

Ψαλ. 112,9 ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Ψαλ. 112,9 Αυτός εγκαθιστά μόνιμον και αμετακίνητον στον οίκον της την πρώην στείραν, διότι την αναδεικνύει μητέρα ευφραινομένην εις τα πολλά παιδιά της.

ΨΑΛΜΟΣ 113 (Μασ. 114)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 113,1 Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

Ψαλ. 113,1 Οταν ο ισραηλιτικός λαός επραγματοποίησε την έξοδόν του από την Αίγυπτον, όταν οι απόγονοι του Ιακώβ ελεύθεροι απεμακρύνθησαν από τον βάρβαρον αιγυπτιακόν λαόν,

Ψαλ. 113,2 ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ψαλ. 113,2 τότε κυρίως η Ιουδαία εξεχωρίσθη από τα αλλά ειδωλολατρικά έθνη και έγινε αφιερωμένη στον Θεόν, ο δε ισραηλιτικός λαός, ετέθη υπό την ιδιαιτέραν διακυβέρνησιν και πρόνοιαν του Θεού. Αυτό άλλως τε μαρτυρεί το πλήθος των θαυμαστών έργων.

Ψαλ. 113,3 ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·

Ψαλ. 113,3 Η Ερυθρά Θαλασσα είδε τον ισραηλιτικον λαόν και υπεχώρησε, σχισθείσα εις δύο. Ο Ιορδάνης ποταμός ανέκοψε το ρεύμα του και εστράφη εις τα οπίσω, δια να δώση δίοδον στους Ισραηλίτας.

Ψαλ. 113,4 τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Ψαλ. 113,4 Τα όρη εσκίρτησαν από αγαλλίασιν ωσάν κριοι και τα βουνά σαν τα αρνάκια των προβάτων.

Ψαλ. 113,5 τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ψαλ. 113,5 Τι συνέβη εις σέ, ω θάλασσα, που εσχίσθης εις δύο και υπεχώρησες προ των Ισραηλιτών, και συ, Ιορδάνη, που ανέκοψες την ροήν σου προς την θάλασσαν, και εγύρισες προς τα οπίσω;

Ψαλ. 113,6 τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

Ψαλ. 113,6 Διατί σεις, όρη του Σινά, εσκιρτήσατε ωσάν κριοι και τα βουνά ωσάν αρνάκια προβάτων;

Ψαλ. 113,7 ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ

Ψαλ. 113,7 Εγιναν αυτά, επειδή εσημειώθη εκεί η παρουσία του Κυρίου. Εσείσθη η γη με την εμφάνισίν του Θεού του Ιακώβ.

Ψαλ. 113,8 τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. 113,8 Αυτού, ο οποίος μετέβαλε τον ξηρόν βράχον εις λίμνας υδάτων και τον απότομον σκληρόν γρανίτην εις πηγάς υδάτων.

Ψαλ. 113,9 μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ᾿ ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου,

Ψαλ. 113,9 Εγιναν αυτά προς χάριν ημών. Ομως οχι προς ημάς, Κυριε, οχι προς ημάς, αλλά στο πάντιμον Ονομά σου δώσε δόξαν. Εις σε και μόνον πρέπει η δόξα δια την πολλήν ευσπλαγχνίαν σου, που έδειξες και δεικνύεις προς ημάς, και δια την αλήθειαν, την οποίαν μας φανέρωνεις.

Ψαλ. 113,10 μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Ψαλ. 113,10 Σώζε μας πάντοτε σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου, δια να μη καταστραφώμεν και είπουν τα ειδωλολατρικά έθνη· Που είναι, λοιπόν, ο Θεός των;

Ψαλ. 113,11 ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.

Ψαλ. 113,11 Και όμως ο Θεός μας υπάρχει παντού, στον ουρανόν και εις την γην, και όλα τα έργα, τα οποία ηθέλησε και θέλει, έπραξε και πράττει.

Ψαλ. 113,12 τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

Ψαλ. 113,12 Αντιθέτως τα είδωλα των εθνών είναι κατασκευασμένα από άργυρον και χρυσόν, έργα ανθρωπίνων χειρών,

Ψαλ. 113,13 στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται,

Ψαλ. 113,13 που έχουν στόμα άλλα δεν ημπορούν να ομιλήσουν, έχουν οφθαλμούς και δεν ημπορούν να ίδουν,

Ψαλ. 113,14 ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,

Ψαλ. 113,14 έχουν αυτιά αλλά δεν ακούουν, έχουν ρίνας και δεν ημπορούν να οσφρανθούν.

Ψαλ. 113,15 χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ

περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Ψαλ. 113,15 Εχουν χέρια, αλλά δεν δύνανται να ψηλαφήσουν, έχουν πόδια, χωρίς και να ημπορούν να βαδίσουν, ούτε δύνανται να αρθρώσουν λέξιν από τους λάρυγγας αυτών.

Ψαλ. 113,16 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ αὐτοῖς.

Ψαλ. 113,16 Ομοιοι με τα είδωλα αυτά, τα νεκρά και τα άψυχα, ας γίνουν και εκείνοι, οι οποίοι τα κατασκευάζουν και όλοι εκείνοι, οι οποίοι πιστεύουν εις αυτά.

Ψαλ. 113,17 οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Ψαλ. 113,17 Ο δε Ισραηλιτικός λαός ήλπισεν απ' αρχής και θα ελπίζη στον Κυριον, διότι αυτός είναι βοηθός εις τας ανάγκας του, υπερασπιστής στους διαφόρους κινδύνους, που τον απειλούν.

Ψαλ. 113,18 οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Ψαλ. 113,18 Ο ιερατικός οίκος του Ααρών ήλπισε και ελπίζει προς τον Κυριον. Βοηθός και υπερασπιστής αυτών είναι ο αληθινός Θεός.

Ψαλ. 113,19 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Ψαλ. 113,19 Οι προσήλυτοι από τα διάφορα ειδωλολατρικά έθνη, που σέβονται τον αληθινόν Θεόν, ήλπισαν και ελπίζουν εις αυτόν. Διότι είναι βοηθός και υπερασπιστής των.

Ψαλ. 113,20 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών,

Ψαλ. 113,20 Ο Κυριος μας ενθυμείται, μας έχει πάντοτε προ οφθαλμών, μας ηυλόγησε με την προστασίαν και τα αγαθά του και θα μας ευλογή. Θα ευλογήση την ιερατικήν οικογενειάν του Ααρών!

Ψαλ. 113,21 εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Ψαλ. 113,21 Θα ευλογήση τους προσηλύτους, οι οποίοι τον σέβονται, τους μικρούς μαζή με τους μεγάλους.

Ψαλ. 113,22 προσθείη Κύριος ἐφ᾿ ὑμᾶς, ἐφ᾿ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

Ψαλ. 113,22 Είθε να προσθέση ο Κυριος εις σας, εις σας και εις τα τέκνα σας νέας ευλογίας.

Ψαλ. 113,23 εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. 113,23 Είθε να είσθε σεις ευλογημένοι παρά του Κυρίου και εις δόξαν του Κυρίου, ο οποίος εδημιούργησε το σύμπαν, τον ουρανόν και την γην.

Ψαλ. 113,24 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 113,24 Ο υπεράνω του ουρανού των αστέρων υπέρτατος ουρανός ανήκει στον Κυριον ως ίδικόν του κατ' εξοχήν ενδιαίτημα· την γην όμως έδωκεν ως κατοικίαν στους ανθρώπους.

Ψαλ. 113,25 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου,

Ψαλ. 113,25 Βοήθησέ μας, Κυριε, να ζήσωμεν ειρηνικοί και μακροχρόνιοι εδώ εις την γην, δια να σε δοξάζωμεν, διότι οι νεκροί δεν σε δοξάζουν, Κυριε. Αυτοί, οι οποίοι κατεβαίνουν κάτω στο σκότος του άδου, δεν σε ενθυμούνται και δεν σε δοξολογούν.

Ψαλ. 113,26 ἀλλ᾿ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 113,26 Αλλά ημείς, που ζώμεν, θα δοξολογήσωμεν τον Κυριον καθ' όλην την ζωήν μας και τώρα και δια δε των απογόνων μας στους αιώνας των αιώνων.

ΨΑΛΜΟΣ 114 (Μασ. 115)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 114,1 Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,

Ψαλ. 114,1 Ηγάπησά με όλην μου την καρδιά τον Κυριον, διότι έκαμε δεκτήν και θα κάμνη και στο μέλλον δεκτήν την θερμήν προσευχήν μου.

Ψαλ. 114,2 ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Ψαλ. 114,2 Διότι έκλινε το αυτί του προς εμέ, και εγώ θα τον επικαλούμαι εις όλας τας ημέρας της ζωής μου.

Ψαλ. 114,3 περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾄδου εὕροσάν με· θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον,

Ψαλ. 114,3 Θανάσιμοι πόνοι και αγωνίαι θανάτου με έχουν περικυκλώσει. Φοβεροί κίνδυνοι με ευρήκαν, οι οποίοι απειλούν να με κρημνίσουν στον άδην. Θλίψιν και οδύνην συνήντησα εις την πορείαν της ζωής μου.

Ψαλ. 114,4 καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 114,4 Υπό το κράτος των αγωνιωδών αυτών περιστάσεων επεκαλέσθην δια της προσευχής το όνομα του Κυρίου και είπα· Ω Κυριε, σώσε την ζωήν μου από τους τρομερούς κινδύνους.

Ψαλ. 114,5 ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Ψαλ. 114,5 Ο Κυριος είναι εύσπλαγχνος και δίκαιος. Αυτός στέλλει πλούσια τα ελέη του προς ημάς.

Ψαλ. 114,6 φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην, καὶ ἔσωσέ με.

Ψαλ. 114,6 Ο Κυριος φυλάσσει τα νήπια, τους αδυνάτους, τους ακάκους και αδόλους κατά την καρδίαν ανθρώπους. Εγώ εταπεινώθην ως ένα νήπιον ενώπιόν του και ο Κυριος δια την ταπείνωσίν μου αυτήν με έσωσε.

Ψαλ. 114,7 ἐπίστρεψον, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε,

Ψαλ. 114,7 Ω ψυχή μου, σύνελθε από την ταραχήν και ατονίαν, εις την οποίαν έχεις περιπέσει. Ξαναγύρισε εις την προτέραν σου ανάπαυσιν και ειρήνην, διότι ο Κυριος σε έχει πλέον ευεργετήσει.

Ψαλ. 114,8 ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Ψαλ. 114,8 Πράγματι ο Κυριος εγλύτωσε την ζωήν μου από τον θάνατον, τους οφθαλμούς μου τους απήλλαξεν από τα δάκρυα και τους πόδας μου τους διεφύλαξεν από ολισθήματα.

Ψαλ. 114,9 εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ψαλ. 114,9 Δια τούτο, εφ' όσον θα ζω, εφ' όσον θα υπάρχω εις την γην των ζώντων ανθρώπων, θα προσπαθώ να πράττω πάντοτε το ευάρεστον ενώπιον Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΣ 115 (Μασ. 116)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 115,1 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ψαλ. 115,1 Επίστευσα στον Θεόν, και, φωτιζόμενος από αυτήν την πίστιν, ωμίλησα την αλήθειαν και είπα· εξ αιτίας των πολλών θλίψεων εταπεινώθηκα πάρα πολύ.

Ψαλ. 115,2 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Ψαλ. 115,2 Εγώ δε εις κατάστασιν εκστάσεως και αναταραχής ευρισκόμενος είπα· Καθε άνθρωπος είναι ψεύστης· εις αυτόν, λοιπόν, θα στηριχθώ η στον παντοδύναμον και αληθινόν Θεόν;

Ψαλ. 115,3 τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ψαλ. 115,3 Τι ανταποδώσω στον Κιριον δι' όλας τας ευεργεσίας τας οποίας έχει κάμει προς εμέ;

Ψαλ. 115,4 ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ψαλ. 115,4 Θα πάρω και θα πιώ οίνον από το ποτήριον της ειρηνικής θυσίας, που του προσφέρω δια την σωτηρίαν μου, και πλήρης ευγνωμοσύνης θα αναφέρω και θα επικαλεσθώ το όνομα του Κυρίου.

Ψαλ. 115,5 τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ψαλ. 115,5 Τα τάματα, τα οποία έχω κάμει, θα τα αποδώσω προς τον Κυριον έμπροσθεν όλου του λαού.

Ψαλ. 115,6 τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ψαλ. 115,6 Τιμά ο Θεός, βραβεύει και δοξάζει τους αφωσιωμένους εις αυτόν, όταν μάλιστα αποθνήσκουν δια την αγάπην και την δόξαν του.

Ψαλ. 115,7 ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης

σου. διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου,

Ψαλ. 115,7 Ω Κυριε, εγώ είμαι δούλος ιδικός σου, είμαι δούλος ιδικός σου, παιδί της δούλης σου. Συ έθραυσες τις αλυσίδες των μεγάλων και πολλών δεινών μου, εξ αιτίας των οποίων εκινδύνευα να αποθάνω.

Ψαλ. 115,8 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ψαλ. 115,8 Εις σε λοιπόν θα προσφέρω θυσίαν δοξολογίας δια την διάσωσίν μου και το Ονομά σου το σεδαστόν επικαλούμαι και θα επικαλούμαι.

Ψαλ. 115,9 τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

Ψαλ. 115,9 Τα τάματά μου προς τον Κυριον θα τα εκπληρώσω εγώ δημοσία, ενώπιον όλου του λαού του,

Ψαλ. 115,10 ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 115,10 εκεί, εις τας αυλάς του ναού του Κυρίου εντός της αγίας πόλεως Ιερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 116 (Μασ. 117)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 116,1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί,

Ψαλ. 116,1 Δοξολογείτε τον Κυριον όλα τα έθνη της γης, επαινέσατέ τον όλοι οι λαοί.

Ψαλ. 116,2 ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 116,2 Υμνολογήσατέ τον, διότι το έλεός του εδείχθη προς ημάς μέγα και ακατανίκητον, η δε φιλαλήθειά του και η αξιοπιστία εις τας υποσχέσστου παραμένει στους αιώνας των αιώνων.

ΨΑΛΜΟΣ 117 (Μασ. 118)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 117,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 117,1 Δοξολογείτε συνεχώς και ευχαριστείτε τον Κυριον, διότι είναι πανάγαθος, διότι αιώνιον και πλουσιόδωρον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 117,2 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 117,2 Ας διακηρύξη όλος ο ισραηλιτικός λαός, ότι είναι πανάγαθος, διότι είναι αιώνιον και πλουσιόδωρον το έλεός του.

Ψαλ. 117,3 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 117,3 Ας διαλαλήση το ιερατικόν γένος του Ααρών, ότι είναι πανάγαθος, ότι αιώνιον και πλουσιόδωρον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 117,4 εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 117,4 Ας διαλαλήσουν, λοιπόν, όλοι όσοι ευλαβούνται τον Κυριον, οι προσήλυτοι εκ των εθνών, ότι ο Κυριος είναι πανάγαθος, ότι αιώνιον και πλουσιόδωρον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 117,5 ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

Ψαλ. 117,5 Οταν ευρισκόμην εις μεγάλην θλίψιν, παρεκάλεσα τον Κυριον και ο Κυριος έκαμε δεκτήν την προσευχήν μου και μου έστειλεν άνεσιν.

Ψαλ. 117,6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ψαλ. 117,6 Οταν ο Κυριος είναι βοηθός και συμπαραστάτης μου, δεν θα φοβηθώ ποτέ από τας απειλάς και τας κακότητας του οιουδήποτε ανθρώπου.

Ψαλ. 117,7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

Ψαλ. 117,7 Ο Κυριος είναι ο παντοδύναμος βοηθός μου, δια τούτο και θα ίδω ταπεινωμένους προ των ποδών μου τους εχθρούς μου.

Ψαλ. 117,8 ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον ἢ πεποιθέναι ἐπ᾿ ἄνθρωπον·

Ψαλ. 117,8 Είναι ασυγκρίτως προτιμότερον και επωφελέστερον να έχη κανείς στηριγμένην την πεποίθησίν του στον Κυριον η να εμπιστεύεται τον εαυτόν του στους ανθρώπους.

Ψαλ. 117,9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ᾿ ἄρχουσι.

Ψαλ. 117,9 Προτιμότερον και επωφελέστερον είναι να ελπίζη κανείς στον Κυριον, παρά να ελπίζη εις την βοήθειαν των αρχόντων.

Ψαλ. 117,10 πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς·

Ψαλ. 117,10 Ολα τα γύρω έθνη έχθρικώς με περιεκύκλωσαν, εγώ όμως με το όνομα του Κυρίου, το οποίον και επεκαλέσθην, τους απέκρουσα και υπερήσπισα τον εαυτόν μου.

Ψαλ. 117,11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ψαλ. 117,11 Με πολλήν ορμήν και μανίαν με περιεκύκλωσαν, και εγώ εν ονόματι Κυρίου τους απέκρουσα.

Ψαλ. 117,12 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ψαλ. 117,12 Με περιεκύκλωσαν, όπως περικυκλώνουν αι μέλισσαι την κηρήθραν, ήναψε πυρκαϊά μανίας μέσα των εναντίον μου, ωσάν η φωτιά εις τα αγκάθια. Και εγώ εν ονόματι Κυρίου τους απέκρουσα.

Ψαλ. 117,13 ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.

Ψαλ. 117,13 Με έσπρωξαν εχθρικαί χείρες, έχασα την ισορροπίαν μου και εκινδύνευσα να πέσω κάτω, αλλά ο Κυριος με έπιασε με το χέρι του και με εστήριξε.

Ψαλ. 117,14 ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Ψαλ. 117,14 Ο Κυριος είναι η δύναμίς μου, είναι η δοξολογία μου, αυτός πάντοτε υπήρξε δι' εμέ σωτήρ.

Ψαλ. 117,15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,

Ψαλ. 117,15 Φωναί χαράς και αγαλλιάσεως, λόγω της σωτηρίας μας, ακούονται εις τας κατοικίας των δικαίων Ισραηλιτών. Η παντοδύναμος δεξιά του Κυρίου επραγματοποίησεν έργα δυνατά και αξιοθαύμαστα.

Ψαλ. 117,16 δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

Ψαλ. 117,16 Η παντοδύναμος δεξιά του Κυρίου με ύψωσε και με εδόξασε, η δεξιά του Κυρίου επραγματοποίησεν έργα δυνατά και θαυμαστά.

Ψαλ. 117,17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

Ψαλ. 117,17 Πιστεύω απολύτως εις την παντοδύναμον βοήθειάν του και διαλαλώ, ότι δεν θα αποθάνω εγώ και ο λαός μου, αλλά θα ζήσωμεν και θα διηγούμεθα τα θαυμαστά και καταπληκτικά αυτά έργα του Κυρίου.

Ψαλ. 117,18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ψαλ. 117,18 Δια μέσου πολλών δοκιμασιών και παιδαγωγικών θλίψεων με επαιδαγώγησε και με ετιμώρησεν ο Κυριος, αλλά δεν με παρέδωκεν στον θάνατον και τον αφανισμόν.

Ψαλ. 117,19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

Ψαλ. 117,19 Και τώρα σεις, ιερείς, ανοίξατέ μου τας πύλας του ναού του Θεού. Θα εισέλθω εις τας αυλάς του ναού και θα δοξολογήσω τον Κυριον.

Ψαλ. 117,20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 117,20 Αύτη είναι η πύλη του ναού του Κυρίου και μόνον δίκαιοι και ενάρετοι έχουν το δικαίωμα να διέλθουν δι' αυτής προς τον ναόν.

Ψαλ. 117,21 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Ψαλ. 117,21 Εγώ, Κυριε, θα σε δοξολογήσω δια τα μεγαλεία σου, θα εκφράσω την ευγνωμοσύνην μου δια τας ευεργεσίας σου, διότι ήκουσες ευμενώς και εδέχθης την προσευχήν μου και ανεδείχθης σωτήρ μου.

Ψαλ. 117,22 λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

Ψαλ. 117,22 Εγώ, που εις την περίστασιν αυτήν προεικονίζω και προαναγγέλλω τον σωτήρα, ομοιάζω με λίθον, τον οποίον κατεφρόνησαν οκνηροί και ανίκανοι οικοδόμοι. Αυτός όμως ο λίθος έγινεν εις τας χείρας του εμπείρου οικοδόμου θεμέλιος και ακρογωνιαίος λίθος του θείου οικοδομήματος.

Ψαλ. 117,23 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ψαλ. 117,23 Αυτή η πνευματική οικοδομή, η Εκκλησία της λυτρώσεως και σωτηρίας, εθεμελιώθη και οικοδομήθη εκ μέρους του Κυρίου και είναι αξιοθαύμαστος στους οφθαλμούς μας.

Ψαλ. 117,24 αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 117,24 Αυτή είναι η πανηγυρική και χαρμόσυνος ημέρα, την οποίαν ο Κυριος έκαμε. Ας αγαλιασθώμεν και ας ευφρανθώμεν κατ' αυτήν.

Ψαλ. 117,25 ὦ Κύριε, σῶσον δή, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δή.

Ψαλ. 117,25 Ω Κυριε, σώσον λοιπόν τον λαόν σου. Κατευόδωσον αυτόν, στο να επιτύχη τον προορισμόν του.

Ψαλ. 117,26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

Ψαλ. 117,26 Ευλογημένος ας είσαι συ, ο ευσεβής ισραηλιτικός λαός, ο οποίος έρχεσαι στον ναόν του Κυρίου. Εις σας τους ευλαβείς δίδομεν τας ευλογίας, αι οποίαι αναβλύζουν από τον ναόν του Κυρίου.

Ψαλ. 117,27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Ψαλ. 117,27 Ο Θεός και Κυριος μας μας εφώτισε με το φως της θείας του παρουσίας· Οργανώσατε και ευτρεπίσατε εορταστικήν πομπήν, κρατούντες πυκνοφύλλους κλάδους και προχωρούντες μέχρι των κεράτων του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.

Ψαλ. 117,28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Ψαλ. 117,28 Και ο λαός απαντά· Συ, Κυριε, είσαι ο Θεός μου, και σε εγώ θα δοξολογώ πάντοτε. Συ είσαι ο Θεός μου και εγώ θα ανυμνώ το μεγαλείον και την δόξαν σου. Θα σε δοξολογώ δια το μεγαλείον σου, θα σε ευγνωμονώ δια τας ευεργεσίας σου, διότι, Κυριε, έκαμες δεκτήν την προσευχήν μου και έγινες ο σωτήρ μου.

Ψαλ. 117,29 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 117,29 Δοξολογείτε, λοιπόν τον Κυριον, διότι είναι πανάγαθος, διότι είναι αιώνιον και πλουσιόδωρον το έλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 118 (Μασ. 119)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 118,1 Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Ψαλ. 118,1 Μακάριοι είναι οι άμεμπτοι και ανεπίληπτοι εις τας πορείας της ζωής των. Αυτοί, οι οποίοι ζουν και πορεύονται σύμφωνα με τον νόμον του Κυρίου.

Ψαλ. 118,2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Ψαλ. 118,2 Μακάριοι είναι αυτοί, που ερευνούν με ενδιαφέρον και μελετούν με ευλάβειαν τας μαρτυρίας και τα θελήματα του Κυρίου, δια να τα γνωρίσουν και τα εφαρμόσουν εις την ζωήν των. Αυτοί με όλην των την καρδίαν θα αναζητήσουν και θα ανεύρουν τον Κυριον.

Ψαλ. 118,3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ

ἐπορεύθησαν.

Ψαλ. 118,3 Δεν είναι μακάριοι οι αμαρτωλοί· διότι αυτοί εργάζονται και εφαρμόζουν εις την ζωήν των την παρανομίαν και δεν ζουν σύμφωνα με τας εντολάς του Θεού.

Ψαλ. 118,4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ψαλ. 118,4 Συ, έδωσες τας εντολάς σου εις ημάς, δια να τας τηρήσωμεν με κάθε προσοχήν και ακρίβειαν.

Ψαλ. 118,5 ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,5 Είθε να ευοδωθούν αι πορείαι και αι προσπάθειαί μου, στο να φυλάττω με ακρίβειαν τα προστάγματά σου.

Ψαλ. 118,6 τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ψαλ. 118,6 Τοτε δεν θα εντροπιασθώ, όταν με προσοχήν και ευλάβειαν έχω εστραμμένα τα βλέμματά μου εις όλας τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,7 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 118,7 Θα σε δοξολογώ με ειλικρίνειαν καρδίας, όταν θα έχω μάθει και θα προσπαθώ να εφαρμόζω τας εντολάς της δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 118,8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. -

Ψαλ. 118,8 Θέλω με όλην μου την καρδιά να φυλάξω τας εντολάς σου, συ δέ, Κυριε, ποτέ μη με εγκαταλείψης εις την προσπάθειάν μου αυτήν.

Ψαλ. 118,9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ψαλ. 118,9 Με ποιόν τρόπον θα κατορθώση και θα επιτύχη ο νεώτερος εις την ζωήν του; Μονον όταν τηρή τους λόγους σου.

Ψαλ. 118,10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ψαλ. 118,10 Με όλην μου την καρδίαν σε ανεζήτησα, Κυριε, μη παραχωρήσης να απομακρυνθώ από τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

Ψαλ. 118,11 Εις τα βάθη της καρδίας μου, ως πολύτιμον θησαυρόν, έκρυψα τα λόγιά σου, δια να μη αμαρτάνω απέναντί σου.

Ψαλ. 118,12 εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,12 Δοξασμένος είσαι, Κυριε· δίδαξέ με σαφέστερον και βαθύτερον τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,13 ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ψαλ. 118,13 Με τα χείλη μου διεκήρυξα προς όλους όλας τας εντολάς σου, τας οποίας συ μας εδίδαξες.

Ψαλ. 118,14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ψαλ. 118,14 Βαδίζων και συμπεριφερόμενος σύμφωνα με τας εντολάς σου, εδοκίμασα τέρψεις, ως εάν ήμην κάτοχος όλου του πλούτου της γης.

Ψαλ. 118,15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ψαλ. 118,15 Εις την μελέτην των εντολών σου θα επιδοθώ με χαράν και θα καταβάλλω κάθε προσπάθειαν να κατανοήσω τους δρόμους σου.

Ψαλ. 118,16 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ψαλ. 118,16 Θα μελετήσω με όλην την δύναμιν του νου και της καρδίας μου τα προστάγματά σου. Δεν θα λησμονήσω ποτέ τα λόγια σου.

Ψαλ. 118,17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ψαλ. 118,17 Ανταπόδος εις εμέ τον δούλον σου τας δωρεάς σου ανάλογα με τον ζήλον, που έχω προς μελέτην των εντολών σου. Ετσι θα ζήσω και θα φυλάξω εγώ τους λόγους σου.

Ψαλ. 118,18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Ψαλ. 118,18 Απομάκρυνε κάθε επισκίασμα και κάμε καθαρούς και φωτεινούς τους οφθαλμούς της ψυχής μου, και τότε εγώ θα κατανοήσω βαθύτερον το θαυμάσιον περιεχόμενον του Νομου σου.

Ψαλ. 118,19 πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ψαλ. 118,19 Προσωρινός και παρεπίδημος είμαι εγώ εις την γην αυτήν. Μη αποκρύψης, λοιπόν, από εμέ τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ψαλ. 118,20 Από φλογερόν πόθον πλημμυρίζει η ψυχή μου, στο να επιθυμή να γνωρίζη, να εφαρμόζη και να απολαμβάνη την μελέτην των εντολών σου εις όλας τας περιστάσεις της ζωής της.

Ψαλ. 118,21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ψαλ. 118,21 Επέπληξες τους αλαζόνας και υπερηφάνους, που δεν καταδέχονται να γνωρίσουν και εφαρμόσουν τον Νομον σου. Κατηραμένοι είναι εκείνοι, οι οποίοι παρεκκλίνουν από την τήρησιν των εντολών σου.

Ψαλ. 118,22 περίελε ἀπ᾿ ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Ψαλ. 118,22 Αφαίρεσε και απομάκρυνε από εμέ ονειδισμούς και εξευτελισμούς εκ μέρους των εχθρών μου, διότι εγώ με πόθον πολύν ανεζήτησα και ηθέλησα να γνωρίσω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ᾿ ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Ψαλ. 118,23 Διότι πονηροί άρχοντες εκάθησαν εις συνέδριον και εις σύσκεψιν, και κατεφέρθησαν εναντίον μου. Εγώ όμως ο δούλος σου με ενδιαφέρον και ευλάβειαν εμελετούσα συνεχώς τα προστάγματά σου.

Ψαλ. 118,24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,24 Πράγματι, ευλαβής πάντοτε μελέτη μου έχουν γίνει αι μαρτυρίαι, τας οποίας η Γραφή μας δίδει δια σέ, τα δε προστάγματά σου είναι οι πολύτιμοι σύμβουλοί μου.

Ψαλ. 118,25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Ψαλ. 118,25 Από το βάρος της θλίψεως και του πόνου μου έπεσα λιπόθυμος και αναίσθητος· εκολλησα στο έδαφος. Κανείς δεν ημπορεί να με βοηθήση. Συ όμως, Κυριε, σύμφωνα με τας υποσχέσεις σου δώσε μου ζωήν.

Ψαλ. 118,26 τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,26 Εξωμολογήθην προς σε όλας εν γένει τας πράξεις μου και την πορείαν της ζωής μου. Συ δέ με ήκουσες. Διδαξε εις εμέ τας εντολάς σου, δια να τας γνωρίσω και συμμορφωθώ προς αυτάς.

Ψαλ. 118,27 ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ψαλ. 118,27 Συνέτισέ με, σύμφωνα με την σοφίαν των διδαγμάτων σου, και εγώ θα εντρυφώ μελετών τα θαυμάσια έργα σου.

Ψαλ. 118,28 ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ψαλ. 118,28 Από νυσταγμόν και ατονίαν κατελήφθη η ψυχή μου λόγω της αθυμίας, που δημιουργεί η θλίψις. Ενίσχυσέ με με τα λόγιά σου και απάλλαξέ με από αυτήν την κατάστασιν.

Ψαλ. 118,29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ᾿ ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ψαλ. 118,29 Καθε δρόμον αδικίας, συμπεριφοράν αμαρτωλήν και παράνομον, απομάκρυνέ την από εμέ. Με την γνώσιν δε και το φως του Νομου σου ελέησέ με και ενίσχυσέ με.

Ψαλ. 118,30 ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ψαλ. 118,30 Εξέλεξα και επροτίμησα με όλην μου την καρδίαν τον δρόμον της ιδικής σου αληθείας. Δια τούτο και τας εντολάς σου, που είναι η αλήθεια, δεν τας ελησμόνησα.

Ψαλ. 118,31 ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε· μή με καταισχύνῃς.

Ψαλ. 118,31 Προσεκολλήθην, Κυριε, με την καρδιάν μου εις τας εντολάς σου, αι οποίαι μαρτυρούν το μεγαλείον σου αλλά και τον δρόμον της πορείας μας. Μη με αφήσης και κατεντροπιασθώ ενώπιον των ανθρώπων.

Ψαλ. 118,32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. -

Ψαλ. 118,32 Οταν απήλλαξες την καρδίαν μου από την στενοχωρίαν της θλίψεως και έδωσες εις αυτήν άνεσιν και χαράν, τότε έτρεξα ακούραστος και χαρούμενος τον δρόμον των εντολών σου.

Ψαλ. 118,33 Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Ψαλ. 118,33 Φανέρωσέ μου, Κυριε, τον δρόμον των εντολών σου και θα ζητώ με πόθον να βαδίζω πάντοτε αυτόν.

Ψαλ. 118,34 συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ψαλ. 118,34 Δος μου σύνεσιν και θα ερευνώ, δια να μανθάνω λεπτομερέστερον και βαθύτερον τον Νομον σου, και θα τον εφαρμόζω με όλην μου την καρδίαν.

Ψαλ. 118,35 ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Ψαλ. 118,35 Οδήγησέ με, λοιπόν, συ στον δρόμον των εντολών σου, διότι αυτόν επόθησε η ψυχή μου και ηθέλησε.

Ψαλ. 118,36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ψαλ. 118,36 Καμε την καρδίαν μου να αισθάνεται κλίσιν, πόθον και αγάπην εις τας εντολάς σου και οχι εις την πλεονεξίαν και την αγάπην του πλούτου.

Ψαλ. 118,37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Ψαλ. 118,37 Στρέψε αλλού τα μάτια της ψυχής μου, δια να μη ίδω και επιθυμήσω τα μάταια και προσωρινά και επιβλαβή του κόσμου αυτού. Βοήθησέ με να πορεύωμαι καθ' όλην μου την ζωήν τον δρόμον των εντολών σου.

Ψαλ. 118,38 στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Ψαλ. 118,38 Ασάλευτον και ανεπισκίαστον εγκαθίδρυσε μέσα εις την καρδίαν του δούλου σου τον λόγον σου, δια να αυξηθή έτσι η προς σε ευλάβειά μου.

Ψαλ. 118,39 περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ψαλ. 118,39 Διώξε μακρυά από εμέ τας λοιδωρίας και τας ύβρεις των εχθρών μου, τας οποίας διαισθάνομαι και δειλιάζω. Ζητώ δε από σε τούτο, διότι αι κρίσεις σου είναι πάντοτε ωφέλιμοι και ευεργετικαί δι' ημάς.

Ψαλ. 118,40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. -

Ψαλ. 118,40 Ιδού, επόθησα τας εντολάς σου. Συ, που είσαι δίκαιος, περιφρούρησε και παράτεινε την ζωήν μου.

Ψαλ. 118,41 Καὶ ἔλθοι ἐπ᾿ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Ψαλ. 118,41 Είθε να έλθη εις εμέ, Κυριε, το έλεός σου και δι' αυτού να σωθώ σύμφωνα με τον ιδικόν σου λόγον και την υπόσχεσίν σου.

Ψαλ. 118,42 καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Ψαλ. 118,42 Και τότε θα είμαι εις θέσιν να δίδω απάντησιν εις εκείνους, οι οποίοι με εμπαίζουν και με υβρίζουν, διότι θα έχω στηρίξει τας ελπίδας μου εις την αξιοπιστίαν των λόγων σου.

Ψαλ. 118,43 καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Ψαλ. 118,43 Ποτέ μη αφαιρέσης από το στόμα μου, Κυριε, τον λόγον της αληθείας σου και το θάρρος να ομολογώ αυτήν. Διότι εγώ εις τας ιδικάς σου δικαίας κρίσεις και αποφάσεις έχω ελπίσει.

Ψαλ. 118,44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 118,44 Ετσι από σε βοηθούμενος θα τηρήσω καθ' όλον το διάστημα της ζωής μου τον Νομον σου, στον αιώνα και στους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 118,45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ψαλ. 118,45 Εβαδιζα την πορείαν της ζωής μου με άνεσιν και ηρεμίαν, διότι εζήτησα με πόθον να εφαρμόζω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

Ψαλ. 118,46 Ωμιλούσα περί των εντολών σου ενώπιον των βασιλέων και δεν ησθανόμην καμμίαν εντροπήν, κανένα δισταγμόν.

Ψαλ. 118,47 καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Ψαλ. 118,47 Επέμενα εις την μελέτην των εντολών σου, τας οποίας πάρα πολύ ηγάπησα.

Ψαλ. 118,48 καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. -

Ψαλ. 118,48 Με πολλήν ευλάβειαν και ιερόν πόθον εσήκωσα τα χέρια μου προς τα βιβλία, που περιέχουν τας εντολάς σου, τας οποίας ηγάπησα και εις την μελέτην των δικαιωμάτων σου εγώ εντρυφούσα.

Ψαλ. 118,49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

Ψαλ. 118,49 Ενθυμήσου τας υποσχέσεις σου προς εμέ τον δούλον σου, εις τας οποίας εγώ έχω στηρίξει τας ελπίδας μου.

Ψαλ. 118,50 αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ψαλ. 118,50 Η υπόσχεσίς σου αυτή με παρηγόρησεν εις τας περιπετείας και θλίψεις της ζωής μου, διότι αυτός ο λόγος σου εχάρισε και περιεφρούρησε την ζωήν μου.

Ψαλ. 118,51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ψαλ. 118,51 Αλαζονικοί και αδιάντροποι άνθρωποι ασυστόλως καταπατούσαν τον Νομον σου. Εγώ όμως δεν παρεξέκλινα από αυτόν.

Ψαλ. 118,52 ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ᾽ αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ψαλ. 118,52 Ενεθυμήθην πάντοτε τας αιωνίας και δικαίας κρίσεις και εντολάς σου, Κυριε, και εις αυτάς ευρήκα παρηγορίαν.

Ψαλ. 118,53 ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλ. 118,53 Αποκαρδίωσις και μελαγχολία με κατελάμβανεν, όταν έβλεπα τους αμαρτωλούς, αυτούς οι οποίοι εγκατέλιπον τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,54 ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ψαλ. 118,54 Εις τον τόπον, όπου εξόριστος κατοικούσα, έψαλλα τα προστάγματά σου, Κυριε, και τίποτε άλλο.

Ψαλ. 118,55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Ψαλ. 118,55 Οχι μόνον κατά την ημέραν αλλά και κατά την νύκτα ενεθυμούμην, Κυριε, το πάντιμον Ονομά σου, και αυτή η ανάμνησις με ενίσχυσε και εφύλαξα τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,56 αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. -

Ψαλ. 118,56 Ποθος, που εγεννήθη μέσα μου και συνεχής προσπάθειά μου, ήτο αυτή, να επιζητώ και να προσπαθώ να εφαρμόζω τα δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,57 Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ψαλ. 118,57 Συ είσαι, Κυριε, η κληρονομική μερίς μου· δια τούτο εγώ απεφάσισα και είπα να φυλάττω πάντοτε τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Ψαλ. 118,58 Παρεκάλεσα με όλην μου την καρδίαν το άγιον πρόσωπόν σου. Ελέησέ με σύμφωνα με τας υποσχέσεις, που μας έχεις δώσει.

Ψαλ. 118,59 διελογισάμην τὰς ὁδούς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ψαλ. 118,59 Με τον νουν μου εσκεπτόμην πάντοτε τους δρόμους, τους οποίους εχάραξε το άγιον θέλημά σου, και χάρις στους ευλαβείς αυτούς διαλογισμούς επανέφερα τους πόδας μου στο θέλημά σου και συνεμόρφωσα την ζωήν μου προς αυτό.

Ψαλ. 118,60 ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Ψαλ. 118,60 Προετοιμάσθηκα καταλλήλως εν όψει ενδεχομένων πειρασμών και δεν εκλονίσθην εις την απόφασίν μου να τηρήσω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,61 σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ψαλ. 118,61 Αι παγίδες και αι επιβουλαί των αμαρτωλών, ως άλλα σχοίνινα δίκτυα, περιεπλέχθησαν επάνω μου. Αλλά εγώ ούτε τότε δεν ελησμόνησα τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 118,62 Κατά το μεσονύκτιον εξυπνούσα, εσηκωνόμην από την κλίνην μου, δια να σε ανυμνολογήσω και σε δοξάσω δια τας δικαίας κρίσεις σου και ενεργείας σου.

Ψαλ. 118,63 μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Ψαλ. 118,63 Είμαι και εγώ ένας από όλους εκείνους, οι οποίοι σε ευλαβούνται, Κυριε, και προσπαθούν να φυλάττουν τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,64 τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. -

Ψαλ. 118,64 Από τα έργα της φιλανθρωπίας και αγαθότητός σου είναι γεμάτη η γη. Διδαξέ με περισσότερον και αναλυτικώτερον, δια να γνωρίσω βαθύτερον τα δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Ψαλ. 118,65 Αγαθότητα και ευεργεσίας έδειξες και έπραξες προς τον δούλον σου, Κυριε, σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου.

Ψαλ. 118,66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Ψαλ. 118,66 Διδαξέ με καλωσύνην και ευεργετικότητα, αληθινήν παιδείαν και γνώσιν, διότι εγώ ακλονήτως επίστευσα εις τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,67 πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Ψαλ. 118,67 Πριν δια της πατρικής σου διαπαιδαγωγήσεως εγώ ταπεινωθώ, είχα αμαρτήσει ενώπιόν σου. Δια τούτο τώρα εσυνετίσθην και εφύλαξα τους λόγους σου.

Ψαλ. 118,68 χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,68 Πανάγαθος, Κυριε, και ευεργετικός είσαι συ. Και σύμφωνα με την καλωσύνην σου και μακροθυμίαν αυτήν δίδαξέ με τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,69 ἐπληθύνθη ἐπ᾽ ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ψαλ. 118,69 Πολλάς και μεγάλας αδικίας έχουν διαπράξει εναντίον μου αλαζονικοί και εγωπαθείς άνθρωποι. Εγώ όμως παρ' όλα αυτά θα ερευνώ, θα μελετώ και θα μανθάνω πάντοτε τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,70 ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ψαλ. 118,70 Οπως σκληρύνεται το γάλα, όταν γίνεται τυρί, έτσι εσκληρύνθη και

επωρώθη η καρδία των αλαζονικών και εγωπαθών. Εγώ όμως εμελετούσα και θα μελετώ τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,71 ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,71 Ευεργετικόν και σωτήριον υπήρξε δι' εμέ το γεγονός, ότι δια της πατρικής σου παιδαγωγίας και των θλίψεων με εταπείνωσες, δια να μάθω έτσι καλύτερα τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,72 ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου. -

Ψαλ. 118,72 Ο ιδικός σου Νομος, που εβγήκεν από το πανάγιον στόμα σου, είναι ασυγκρίτως προτιμότερος εις εμέ από θησαυρούς χρυσίου και αργυρίου.

Ψαλ. 118,73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ψαλ. 118,73 Τα χέριά σου με εδημιούργησαν από το χώμα. Αυτά με διέπλασαν και μου έδωσαν μορφήν και σώμα. Δος μου, λοιπόν και σύνεσιν δια να μάθω βαθύτερον και ευρύτερον τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,74 οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ψαλ. 118,74 Οι πιστοί εις σέ, εκείνοι οι οποίοι σε ευλαβούνται, θα με ίδουν προκόπτοντα εις την αρετήν και θα ευφρανθούν. Διότι εγώ είχα στηρίξει και στηρίζω τας ελπίδας μου εις τα λόγια σου.

Ψαλ. 118,75 ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Ψαλ. 118,75 Εγνώρισα και έμαθα, Κυριε, ότι τα προστάγματα του Νομου σου είναι έκφρασις και πραγματοποίησις της δικαιοσύνης. Δικαίως δε και επωφελώς δι' εμέ με εταπείνωσες δια των θλίψεων.

Ψαλ. 118,76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου

τῷ δούλῳ σου.

Ψαλ. 118,76 Τωρα όμως ας έλθη η ευσπλαγχνία σου να με παρηγορήση σύμφωνα με την υπόσχεσιν, την οποίαν έχεις δώσει στον δούλον σου.

Ψαλ. 118,77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν.

Ψαλ. 118,77 Ας έλθουν, λοιπόν, εις εμέ οι οικτιρμοί σου και έτσι εγώ θα διαφύγω θανασίμους κινδύνους και θα ζήσω, διότι ο Νομος σου είναι μελέτη μου.

Ψαλ. 118,78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ψαλ. 118,78 Ας κατεντροπιασθούν οι αλαζονικοί και εγωπαθείς, διότι, χωρίς εγώ να τους δώσω καμμίαν αφορμήν, χωρίς να τους αδικήσω εις τίποτε, παρανομούν εναντίον μου. Εγώ όμως, απολύτως ήσυχος, θα εντρυφώ συχνά εις την μελέτην του Νομου σου.

Ψαλ. 118,79 ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Ψαλ. 118,79 Από τον εξευτελισμόν αυτόν των υπερηφάνων ας διδαχθούν και ας επιστρέψουν προς εμέ, όσοι προηγουμένως εδειλίασαν και απεμακρύνθησαν και οι οποίοι εν τούτοις σε ευλαβούνται, Κυριε, και γνωρίζουν τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. -

Ψαλ. 118,80 Είθε η καρδία μου, με τον ιδικόν σου φωτισμόν, να γίνη άμεμπτος και ακεραία εις την τήρησιν των εντολών σου, δια να μη εντροπιασθώ και εγώ, όπως οι υπερήφανοι.

Ψαλ. 118,81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ψαλ. 118,81 Απέκαμεν η ψυχή μου να σε παρακαλή και να περιμένη από σε την σωτηρίαν μου. Εν τούτοις εγώ στους λόγους σου έχω στηρίξει τας ελπίδας μου.

Ψαλ. 118,82 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

Ψαλ. 118,82 Ητόνησαν και κοντεύουν να σβήσουν οι οφθαλμοί μου από την μελέτην των λόγων και των υποσχέσεών σου και με κάνουν συνεχώς να λέγω· Ποτε, Κυριε, θα με παρηγορήσης;

Ψαλ. 118,83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ψαλ. 118,83 Εκακουχήθηκα πάρα πολύ. Εγινα κατάξηρος σαν το ασκί, που εσκληρύνθη εις την παγωνιάν και την πάχνην. Εν τούτοις ούτε προς στιγμήν δεν ελησμόνησα τα δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

Ψαλ. 118,84 Ποσαι είναι ακόμη αι ημέραι της ζωής του δούλου σου; Ολίγαι. Ποτε, λοιπόν, συ θα αναλάβης την υπόθεσίν μου, θα εκφέρης και θα εφαρμόσης την δικαίαν σου κρίσιν εναντίον εκείνων, που με καταδιώκουν;

Ψαλ. 118,85 διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ᾿ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Ψαλ. 118,85 Φλυαρίας και ματαιότητας μου διηγούντο οι παράνομοι. Αυτά όμως δεν είναι δυνατόν κατά κανένα τρόπον να συγκριθούν με τον Νομον σου, Κυριε.

Ψαλ. 118,86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Ψαλ. 118,86 Ολαι αι ιδικαί σου εντολαί είναι αλήθεια. Αδίκως αυτοί με κατεδίωξαν.

Συ, λοιπόν, που μισείς την αδικίαν και αγαπάς την αλήθειαν, σπεύσε να με βοηθήσης και να με προστατεύσης.

Ψαλ. 118,87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Ψαλ. 118,87 Ολίγον ακόμη και οι μανιώδεις εχθροί μου θα με απετελείωναν και θα με έρριπταν νεκρόν κάτω εις την γην. Εγώ όμως δεν εγκατέλειψα ούτε παρέβην τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. -

Ψαλ. 118,88 Συμφωνα με το άπειρον έλεός σου γλύτωσέ με από τους φοβερούς αυτούς κινδύνους και περιφρούρησε την ζωήν μου. Εγώ δέ, πλήρης ευγνωμοσύνης δια την σωτηρίαν μου, θα φυλάξω ακόμη περισσότερον τας εντολάς, που προέρχονται από το άγιον στόμα σου.

Ψαλ. 118,89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ψαλ. 118,89 Ο λόγος σου, Κυριε, παραμένει αναλλοίωτος και αιώνιος στον ουρανόν, διότι έχει έδραν και πηγήν του σε τον ουράνιον Θεόν.

Ψαλ. 118,90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

Ψαλ. 118,90 Η αλήθειά σου παραμένει αμετακίνητος από γενεάς εις γενεάν. Εθεμελίωσες αυτήν ασφαλή, όπως την γην, η οποία δια τούτο παραμένει.

Ψαλ. 118,91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

Ψαλ. 118,91 Συ έδωσες την παντοδύναμον προσταγήν σου και παραμένει η ημέρα. Διότι όλα όσα υπάρχουν είναι δούλα και υποτεταγμένα στο άγιον θέλημά σου.

Ψαλ. 118,92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Ψαλ. 118,92 Εάν ο Νομος σου δεν ήτο προσφιλής μελέτη και εντρύφημά μου, εγώ θα εχανόμην εξ ολοκλήρου ανάμεσα εις τας περιπετείας και τας θλίψεις, που τόσον πολύ με είχαν ταπεινώσει.

Ψαλ. 118,93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Ψαλ. 118,93 Εις τον αιώνα δεν θα ξεχάσω τα δικαιώματά σου, διότι δια μέσου αυτών συ μου έδωκες και διετήρησες την ζωήν μου.

Ψαλ. 118,94 σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ψαλ. 118,94 Ιδικός σου άνθρωπος, ιδικός σου δούλος είμαι εγώ, Κυριε. Σώσε με, διότι τας εντολάς σου με πολύν πόθον εζήτησα και ηρεύνησα να μάθω.

Ψαλ. 118,95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Ψαλ. 118,95 Με παρεμόνευσαν με πολλήν υπομονήν οι αμαρτωλοί, δια να με εξοντώσουν. Αλλ' εγώ προς τον Νομον σου είχα εστραμμένην την προσοχήν και την διάνοιάν μου.

Ψαλ. 118,96 πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. -

Ψαλ. 118,96 Είδα ότι όλα αυτά, που οι άνθρωποι τα θεωρούν τέλεια, πλούτη και δόξαν και τα άλλα αγαθά του κόσμου τούτου, είδα να έχουν ένα τέλος. Η εντολή σου όμως εκτείνεται εις απέραντον χρονικόν διάστημα, αναλλοίωτος και έγκυρος.

Ψαλ. 118,97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστιν.

Ψαλ. 118,97 Ποσον πολύ ηγάπησα πράγματι τον Νομον σου, Κυριε! Ολην την ημέραν αυτός είναι η μελέτη μου και το εντρύφημά μου.

Ψαλ. 118,98 ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

Ψαλ. 118,98 Με ανέδειξες σοφώτερον από τους εχθρούς μου, με το να με διδάξης την εντολήν σου, διότι αυτή παραμένει πάντοτε κτήμα μου, γνώσις και σοφία μου.

Ψαλ. 118,99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν.

Ψαλ. 118,99 Εξεπέρασα όλους τους διδασκάλους μου εις γνώσιν και σοφίαν και σύνεσιν, διότι τα μαρτύρια του Νομου σου είναι η προσφιλής μελέτη μου.

Ψαλ. 118,100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ψαλ. 118,100 Απέκτησα σύνεσιν πολύ μεγαλυτέραν και από τους γεροντοτέρους μου, διότι εγώ με πόθον πολύν εζήτησα να μάθω και να εφαρμόσω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,101 ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ψαλ. 118,101 Επροφύλαξα τον εαυτόν μου, ώστε να μη βαδίσω ποτέ δρόμους πονηρίας. Και ηγωνίσθην εξ αντιθέτου να φυλάξω όλας τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,102 ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ψαλ. 118,102 Από τας εντολάς σου δεν παρεξέκλινα, διότι αναγνωρίζω ότι συ τας ενομοθέτησες προς καθοδήγησίν μου.

Ψαλ. 118,103 ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ψαλ. 118,103 Ποσον γλυκέα και ευχάριστα είναι τα λόγιά σου στον λάρυγγά μου! Οταν τα προφέρω δια του στόματός μου, είναι γλυκύτερα παρά πάνω από το μέλι.

Ψαλ. 118,104 ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. -

Ψαλ. 118,104 Μελετών τας εντολάς σου επήρα σύνεσιν και σοφίαν. Φωτισμένος δε από

αυτάς εμίσησα κάθε δρόμον αδικίας, στον οποίον πλανώνται οι αμαρτωλοί άνθρωποι.

Ψαλ. 118,105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ψαλ. 118,105 Φωτοβόλος λύχνος εις την πορείαν της ζωής μου είναι, ο Νομος σου. Φως πλούσιον στους δρόμους μου.

Ψαλ. 118,106 ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 118,106 Ωρκίσθην και ανέλαβα την υποχρέωσιν να τηρώ ακριβώς τας εντολάς του Νομου σου.

Ψαλ. 118,107 ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Ψαλ. 118,107 Μεγάλας ταλαιπωρίας και ταπεινώσεις υπέστην από τους εχθρούς μου. Κυριε, σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου, περιφρούρησε την κινδυνεύουσαν ζωήν μου.

Ψαλ. 118,108 τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δή, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ψαλ. 118,108 Δέξου, Κυριε, με ευμένειαν τας δοξολογίας και εκφράσεις ευγνωμοσύνης, τας οποίας με όλην μου την καρδίαν αναπέμπω προς σε. Διδαξέ με ευρύτερον και βαθύτερον τας εντολάς της δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 118,109 ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ψαλ. 118,109 Η ζωη μου ευρίσκεται πάντοτε εις τα χέρια σου. Εγώ δέ ποτέ δεν ελησμόνησα να μελετώ και να εφαρμόζω τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,110 ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ψαλ. 118,110 Οι αμαρτωλοί μου έστησαν παγίδας, εγώ όμως δεν επλανήθην και δεν

απεμακρύνθην από τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,111 ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού εἰσιν.

Ψαλ. 118,111 Κληρονομία μου και αναφαίρετος περιουσία μου έγιναν τα μαρτύριά σου. Διότι, αυτά αποτελούν την ευφροσύνην και αγαλλίασαν της καρδίας μου.

Ψαλ. 118,112 ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι᾿ ἀντάμειψιν. -

Ψαλ. 118,112 Εστρεψα με όλην μου την διάθεσιν την καρδίαν μου, στο να εφαρμόζω τας εντολάς σου πάντοτε. Διότι οι τηρηταί αυτών θα αμειφθούν.

Ψαλ. 118,113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ψαλ. 118,113 Ανθρώπους παρανόμους εμίσησα, τον δε Νομον σου ηγάπησα.

Ψαλ. 118,114 βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ψαλ. 118,114 Βοηθός και προστάτης μου είσαι συ, Κυριε. Εγώ δε στους λόγους και τας υποσχέσεις και τας εντολάς σου έχω στηρίξει τας ελπίδας μου.

Ψαλ. 118,115 ἐκκλίνατε ἀπ᾿ ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.

Ψαλ. 118,115 Φυγετε μακράν από εμέ οι άνθρωποι, οι οποίοι μελετάτε και αγαπάτε και πράττετε την πονηρίαν. Εγώ δε θα ερευνήσω βαθύτερον και θα μάθω σαφέστερον τας εντολάς του Θεού μου.

Ψαλ. 118,116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Ψαλ. 118,116 Απλωσε το προστατευτικό σου χέρι πιάσε με και συγκράτησέ με, σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου. Σώσε και περιφρούρησε την ζωήν μου

από τους κινδύνους και μη με εντροπιάσης σχετικώς με τας ελπίδας, που έχω στηρίξει εις σέ.

Ψαλ. 118,117 βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ψαλ. 118,117 Βοήθησέ με, διότι με την ιδικήν σου βοήθειαν θα σωθώ από τους κινδύνους και έτσι ασφαλής και απερίσπαστος θα μελετώ πάντοτε τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,118 ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Ψαλ. 118,118 Εξουθένωσες και εξηυτέλισες όλους εκείνους, οι οποίοι απεμακρύνθησαν από τας εντολάς σου, διότι οι διαλογισμοί της διανοίας των και αι επιθυμίαι της καρδίας των ήσαν άδικοι.

Ψαλ. 118,119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Ψαλ. 118,119 Ηρεύνησα με τον νουν μου, εσκέφθην και είδα ότι παρέρχονται όλοι οι αμαρτωλοί της γης και εξαφανίζονται. Δια τούτο εγώ ηγάπησα τον Νομον σου, ο οποίος αποτελεί σωτηρίαν και ασφάλειαν.

Ψαλ. 118,120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. -

Ψαλ. 118,120 Καρφωσε και νέκρωσε δια του αγίου φόβου σου τα προς την αμαρτίαν κλίνοντα μέλη της σαρκός μου. Ζητώ αυτήν την χάριν, διότι με τρομάζουν αι εναντίον της αμαρτίας τιμωρίαι σου.

Ψαλ. 118,121 Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ψαλ. 118,121 Επεδίωξα την ευθύτητα και δικαιοσύνην, την οποίαν συ θέλεις. Δια τούτο μη με παραδώσης εις τα χέρια των εχθρών μου, που με αδικούν.

Ψαλ. 118,122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με

ὑπερήφανοι.

Ψαλ. 118,122 Δια το καλόν μου και προς ασφάλειάν μου πάρε κάτω από την προστασίαν σου εμέ τον δούλον σου, ώστε να μη τολμήσουν να διατυπώσουν εναντίον μου συκοφαντίας οι υπερήφανοι και αν διατυπώσουν, να μη γίνουν αυταί πιστευταί.

Ψαλ. 118,123 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 118,123 Απέκαμαν τα μάτια μου περιμένοντα την σωτηρίαν από σέ, και την εκπλήρωσιν της δικαίας υποσχέσεώς σου.

Ψαλ. 118,124 ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Ψαλ. 118,124 Σε ικετεύω να φερθής προς εμέ, τον δούλόν σου, σύμφωνα με το έλεός σου, όχι σύμφωνα με τας ιδικάς μου πράξεις. Δια να ευαρεστώ δε πάντοτε εις σέ, δίδαξέ με ακόμη περισσότερον τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,125 δοῦλός σού εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Ψαλ. 118,125 Ιδικός σου δούλος είμαι εγώ. Δος μου λοιπόν, Κυριε, σοφίαν και σύνεσιν, δια να γνωρίσω και μάθω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Ψαλ. 118,126 Εφθασε δια τον Κυριον ο καιρός να αντιδράση και να εφαρμόση δικαιοσύνην εναντίον των εχθρών μου. Αυτοί κατεπάτησαν και κατεξέσχισαν τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,127 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Ψαλ. 118,127 Η πονηρία και η κακότης εκείνων με έκαμε να αγαπήσω ακόμη περισσότερον τας εντολάς σου περισσότερον από το χρυσάφι και τους πολύτιμους λίθους.

Ψαλ. 118,128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. -

Ψαλ. 118,128 Δια τούτο συνεμορφούμην προς όλας τας εντολάς σου, εμίσησα δε κάθε άδικον πράξιν.

Ψαλ. 118,129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ψαλ. 118,129 Βαθύν θαυμασμόν μου προκαλούν αι εντολαί, που υπάρχουν στον Νομον σου. Δια τούτο η ψυχή μου τας ηρεύνησε και τας εμελέτησε με πόθον.

Ψαλ. 118,130 ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Ψαλ. 118,130 Η φανέρωσις και η ανάλυσις των εντολών σου φωτίζει και συνετίζει και αυτούς ακόμη τους απλοϊκούς ανθρώπους.

Ψαλ. 118,131 τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ψαλ. 118,131 Ηνοιξα το στόμα μου και εισέπνευσα τον ζωογόνον αέρα. Ετσι ελαχτάρησα και λαχταρώ τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,132 Ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ψαλ. 118,132 Ριξε ένα σπλαγχνικό βλέμμα εις εμέ και ελέησέ με, σύμφωνα με την αξιόπιστον υπόσχεσίν σου να προστατεύης εκείνους, που σέβονται και αγαπούν το Ονομά σου.

Ψαλ. 118,133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Ψαλ. 118,133 Κατεύθυνε την ζωήν και τα έργα μου σύμφωνα με το λόγιόν σου, ώστε καμμία παρανομία να μη κυριεύση την ψυχήν μου.

Ψαλ. 118,134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς

σου.

Ψαλ. 118,134 Γλύτωσέ με από συκοφαντίας ανθρώπων και εγώ θα φυλάξω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,135 τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ψαλ. 118,135 Ας επιλάμψη και ας φωτίση εμέ τον δούλόν σου η αγαθότης και η καλωσύνη του προσώπου σου· δίδαξέ με τα προστάγματά σου.

Ψαλ. 118,136 διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. -

Ψαλ. 118,136 Εις τα αφθόνως αναβλύζοντα δάκρυά μου εβυθίσθησαν τα μάτια μου· και τούτο, διότι δεν ετήρησα πάντοτε τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,137 Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ψαλ. 118,137 Δικαιος είσαι, Κυριε, και αι αποφάσεις σου είναι ορθαί και ευθείαι.

Ψαλ. 118,138 ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ψαλ. 118,138 Τα προστάγματά σου, Κυριε, τα οποία ως εντολάς έδωσες εις ημάς, είναι απολύτως δίκαια και αληθινά.

Ψαλ. 118,139 ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Ψαλ. 118,139 Με έλυωσεν ωσάν κερί ο ζήλός μου δια την δόξαν του Ονόματός σου, διότι οι εχθροί μου ελησμόνησαν εντελώς τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,140 πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Ψαλ. 118,140 Είναι όμως άφρονες, διότι τα λόγιά σου είναι ολοκάθαρα και απαστράπτοντα, όπως το χρυσάφι, το οποίον εκαθαρίσθη στο πυρωμένο

καμίνι. Δια τούτο εγώ ο δούλος σου τα ηγάπησα.

Ψαλ. 118,141 νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ψαλ. 118,141 Μικρός κατά την ηλικίαν, καταφρονημένος και εξουδενωμένος είμαι μέσα εις την κοινωνίαν. Αλλά τας εντολάς σου ποτέ δεν τας ελησμόνησα.

Ψαλ. 118,142 ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ψαλ. 118,142 Η δικαιοσύνη σου, Κυριε, είναι δικαοσύνη αιωνία και αναλλοίωτος και ο Νομος σου είναι αυτή αύτη η αλήθεια.

Ψαλ. 118,143 θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Ψαλ. 118,143 Με ευρήκαν θλίψεις και ανάγκαι, αλλά αι εντολαί σου, Κυριε, ήσαν πάντοτε μελέτη και παρηγορία μου.

Ψαλ. 118,144 δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. -

Ψαλ. 118,144 Τα προστάγματά σου είναι δίκαια, αιώνια και αναλλοίωτα. Συνέτισέ με δια μέσου αυτών, ώστε να ζήσω εγώ σύμφωνα με το άγιον θέλημά σου.

Ψαλ. 118,145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ψαλ. 118,145 Με όλην μου την καρδία έκραξα προς σέ· άκουσε και κάμε δεκτήν, Κυριε, την προσευχήν μου. Εγώ δε θα ζητήσω να μάθω και να κατανοήσω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,146 ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Ψαλ. 118,146 Εκραξα προς σέ, Κυριε· σώσε και περιφρούρησε την ζωήν μου, που κινδυνεύει, και εγώ θα φυλάξω τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,147 προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ψαλ. 118,147 Πολύ ενωρίς, πριν περάση η νύκτα, εγώ εσηκώθηκα και προσηυχήθην με κραυγήν προς σε, διότι ήλπισα εις τα λόγια σου.

Ψαλ. 118,148 προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Ψαλ. 118,148 Ηνοιξαν τα μάτια μου πολύ ενωρίς, ενώ ακόμη ήτο βαθύς όρθρος, δια να μελετήσω τους λόγους σου.

Ψαλ. 118,149 τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.

Ψαλ. 118,149 Ακουσε, Κυριε, την φωνήν της δεήσεώς μου, σύμφωνα με την ευσπλαγχνίαν σου, και κατά την δικαίαν σου απόφασιν περιφρούρησε και παράτεινε την ζωήν μου.

Ψαλ. 118,150 προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ψαλ. 118,150 Οι εχθροί μου, που αδίκως και παραλόγως με καταδιώκουν, με επλησίασαν, δια να με εξοντώσουν. Αυτοί όμως ευρίσκονται μακράν από το άγιον θέλημά σου.

Ψαλ. 118,151 ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Ψαλ. 118,151 Αλλά συ, Κυριε, είσαι κοντά μου. Ολοι δε οι τρόποι ενεργείας σου προς ημάς τους ανθρώπους είναι δίκαιοι και αληθινοί.

Ψαλ. 118,152 κατ᾿ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. -

Ψαλ. 118,152 Απ' αρχής εγώ, Κυριε, εγνώρισα και κατενόησα τα μαρτύριά σου και επείσθην απολύτως, ότι αι εντολαί σου έχουν αιώνια τα θεμέλιά των.

Ψαλ. 118,153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ

ἐπελαθόμην.

Ψαλ. 118,153 Ιδε την καταφρόνησιν και την εξουθένωσιν, εις την οποίαν με έχουν ρίξει οι εχθροί μου, και σπεύσε να με βγάλης από αυτήν, διότι εγώ δεν ελησμόνησα ποτέ τον Νομον σου.

Ψαλ. 118,154 κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Ψαλ. 118,154 Συ, ωσάν δίκαιος που είσαι, κρίνε με δικαιοσύνην την υπόθεσίν μου και απάλλαξέ με από τους εχθρούς μου. Συμφωνα δε με την υπόσχεσίν σου περιφρούρησε και παράτεινε την ζωήν μου.

Ψαλ. 118,155 μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Ψαλ. 118,155 Η σωτηρία των δικαίων είσαι συ. Η σωτηρία όμως των αμαρτωλών είναι μακράν, είναι ανύπαρκτος, διότι δεν εζήτησαν να μελετήσουν και να καταμάθουν τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,156 οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.

Ψαλ. 118,156 Τα ελέη σου, Κυριε, είναι πολλά. Συμφωνα με την εύσπλαγχνον κρίσιν σου περιφρούρησε και παράτεινε την ζωήν μου.

Ψαλ. 118,157 πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ψαλ. 118,157 Πολλοί είναι οι εχθροί μου, που με καταδιώκουν και με καταθλίβουν. Εγώ όμως ποτέ δεν παρεξέκλινα από τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,158 εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ψαλ. 118,158 Είδα ασυνέτους ανθρώπους να απορρίπτουν τας εντολάς σου και έλυωνα από τον πόνον, διότι αυτοί δεν ετήρησαν τα λόγια σου.

Ψαλ. 118,159 ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ψαλ. 118,159 Ιδε όμως, Κυριε, ότι εγώ ηγάπησα με όλην μου την καρδίαν τας εντολάς σου. Κυριε, κατά το μέγα έλεός σου, χάρισέ μου ασφαλή και μακράν την ζωήν.

Ψαλ. 118,160 ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. -

Ψαλ. 118,160 Αρχή, βάσις και περιεχόμενον των λόγων σου είναι η αλήθεια και όλαι αι κρίσεις της δικαιοσύνης σου είναι αιώνιοι και αμετάθετοι.

Ψαλ. 118,161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Ψαλ. 118,161 Αρχοντες ασεβείς με κατεδίωξαν χωρίς λόγον και αφορμήν. Δεν τους εφοβήθην. Από τους λόγους σου μόνον εδειλίασεν η καρδία μου, μήπως τυχόν και τους παραβώ.

Ψαλ. 118,162 ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

Ψαλ. 118,162 Εγώ θα χαρώ τόσον πολύ από την μελέτην, την αποδοχήν και εφαρμογήν των λόγων σου, ωσάν ο νικητής εκείνος ο οποίος ευρίσκει πολλά και πολύτιμα λάφυρα.

Ψαλ. 118,163 ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ψαλ. 118,163 Εμίσησα και εσιχάθηκα την αδικίαν. Τον δε Νομον σου ηγάπησα.

Ψαλ. 118,164 ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 118,164 Πολλές φορές κατά το διάστημα της ημέρας σε εδοξολόγησα δια τας δικαίας κρίσεις σου.

Ψαλ. 118,165 εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Ψαλ. 118,165 Ειρήνη πολλή βασιλεύει εις την καρδίαν εκείνων, που αγαπούν και φυλάττουν τον Νομον σου. Δεν υπάρχει εις αυτούς σκάνδαλον, που να σκοντάπτουν επάνω του, να τους αναταράσση και να τους κλονίζη.

Ψαλ. 118,166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ψαλ. 118,166 Παντοτε, Κυριε, από σε επερίμενα την σωτηρίαν, και τας εντολάς σου ηγάπησα.

Ψαλ. 118,167 ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ψαλ. 118,167 Η ψυχή μου εφύλαξε τας εντολάς σου, διότι θερμότατα τας έχει αγαπήσει.

Ψαλ. 118,168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε. -

Ψαλ. 118,168 Εφύλαξα τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου, Κυριε, διότι έχω την συναίσθησιν ότι όλαι αι πορείαι της ζωής μου ευρίσκονται ενώπιόν σου.

Ψαλ. 118,169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ψαλ. 118,169 Ας πλησιάση, λοιπόν, ενώπιον του θρόνου της μεγαλωσύνης σου η δέησίς μου, Κυριε, και σύμφωνα με την ρητήν υπόσχεσίν σου ότι ακούεις τας προσευχάς μας, δος μου σύνεσιν και φωτισμόν.

Ψαλ. 118,170 εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ψαλ. 118,170 Είθε να φθάση εις σέ, Κυριε, η ιερά αυτή αξίωσίς μου. Κυριε, σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου, γλύτωσέ με από τους διαφόρους κινδύνους, που απειλούν την ζωήν μου.

Ψαλ. 118,171 ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά

σου.

Ψαλ. 118,171 Είθε από την καρδίαν και τα χείλη μου να αναβλύζουν πλούσιοι ύμνοι εις δόξαν σου. Και τούτο θα γίνη, όταν με διδάξης τα προστάγματά σου.

Ψαλ. 118,172 φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Ψαλ. 118,172 Είθε η γλώσσά μου να ομιλή και να διαλαλή πάντοτε τα λόγια σου, διότι όλαι αι εντολαί σου είναι δίκαιαι και ορθαί.

Ψαλ. 118,173 γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

Ψαλ. 118,173 Ας απλωθή προς εμέ το προστατευτικό σου χέρι, δια να με σώσης, διότι εγώ, υπέρ πάντα τα άλλα, επροτίμησα και ηγάπησα τας εντολάς σου.

Ψαλ. 118,174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.

Ψαλ. 118,174 Με όλην μου την καρδίαν επόθησα την σωτηρίαν, την οποίαν συ, Κυριε, δίδεις, και ο Νομος σου είναι παντοτεινή μου μελέτη.

Ψαλ. 118,175 ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ψαλ. 118,175 Χαρις εις την ιδικήν σου προστασίαν θα ζήσω και θα σε υμνώ, αι δε δίκαιαι κρίσεις σου θα με βοηθήσουν.

Ψαλ. 118,176 ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ψαλ. 118,176 Επλανήθην, Κυριε, σαν απολωλός πρόβατον, μη με αφήσης· αναζήτησε εμέ τον δούλον σου, διότι ποτέ εγώ δεν ελησμόνησα τας εντολάς σου.

ΨΑΛΜΟΣ 119 (Μασ. 120)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 119,1 Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ψαλ. 119,1 Προς τον Κυριον εις περιστάσεις θλίψεων έκραξα δια της προσευχής και με εισήκουσε·

Ψαλ. 119,2 Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Ψαλ. 119,2 και τώρα, Κυριε, γλύτωσε την ψυχήν μου από χείλη, τα οποία ομιλούν εναντίον μου αδικίας και συκοφαντίας, από γλώσσαν, η οποία εξυφαίνει δολοπλοκίας.

Ψαλ. 119,3 τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

Ψαλ. 119,3 Ποία βοήθεια πρέπει να σου δοθή, ποία ενίσχυσις πρέπει να προστεθή επί πλέον εις σέ, δια να αποκρούσης την δολοπλόκον γλώσσαν;

Ψαλ. 119,4 τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Ψαλ. 119,4 Θα σου δοθούν τα ακονισμένα βέλη του παντοδυνάμου Θεού, τα ωπλισμένα με άνθρακας πυρός, τα οποία κατακαίουν και ερημώνουν.

Ψαλ. 119,5 οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

Ψαλ. 119,5 Αλλοίμονον! Διότι η παραμονή μου εις την ξένην γην παρετάθη επί μακρόν. Κατεσκήνωσα μαζή με τους σκηνίτας Κηδάρ, με τους βαρβάρους απογόνους του Ισμαήλ.

Ψαλ. 119,6 πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.

Ψαλ. 119,6 Επί πολύν χρόνον παρετάθη η ξενητειά μου.

Ψαλ. 119,7 μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ψαλ. 119,7 Με τους ανθρώπους, οι οποίοι εμισούσαν την ειρήνην, εγώ ήμην πάντοτε ειρηνικός. Οταν συνωμιλούσα με αυτούς, εκείνοι με επολεμούσαν χωρίς λόγον και αφορμήν. Σώσέ με, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 120 (Μασ. 121)

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 120,1 Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Ψαλ. 120,1 Από την ξένην χώραν εσήκωσα τα μάτιά μου προς τα όρη Σιών, από όπου θα έλθη η βοήθειά μου παρά του Κυρίου, δια να επαναπατρισθώ.

Ψαλ. 120,2 ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. 120,2 Η βοήθειά μου θα έλθη από τον Κυριον, ο οποίος εδημιούργησε τον ουρανόν και την γην.

Ψαλ. 120,3 μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ψαλ. 120,3 Είθε, ω ψυχή μου, ποτέ να μη σαλευθή το ποδί σου. Ποτέ να μη νυστάξη και αδιαφορήση δια σε ο Κυριος, ο οποίος σε φυλάσσει.

Ψαλ. 120,4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλ. 120,4 Ιδού, δεν θα νυστάξη, ούτε θα κοιμηθή, ούτε θα αδιαφορήση ο Κυριος, ο

οποίος περιφρουρεί τον ισραηλιτικόν λαόν.

Ψαλ. 120,5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου·

Ψαλ. 120,5 Τουναντίον, ο Κυριος θα σε περιφρουρήση ασφαλή, ω λαέ του Ισραήλ. Ο Κυριος θα είναι ο παντοδύναμος σκεπαστής και υπερασπιστής σου, ο οποίος θα ίσταται συμπαραστάτης σου εκ δεξιών σου.

Ψαλ. 120,6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Ψαλ. 120,6 Τοτε κατά την ημέραν ο ήλιος δεν θα σε καυματίση, ούτε η σελήνη θα σε βλάψη κατά την νύκτα.

Ψαλ. 120,7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

Ψαλ. 120,7 Ο Κυριος θα σε προφυλάξη από κάθε κακόν. Θα φυλάξη την ζωήν σου ο Κυριος.

Ψαλ. 120,8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 120,8 Ο Κυριος θα φυλάξη την είσοδόν σου και την έξοδόν σου από το σπίτι σου· γενικώς την πορείαν της ζωής σου και στο παρόν και στο μέλλον.

ΨΑΛΜΟΣ 121 (Μασ. 122)

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 121,1 Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ψαλ. 121,1 Εσκίρτησα από χαράν και αγαλλίασιν, όταν, ενώ ευρισκόμην εις ξένην

χώραν, μερικοί προσκυνηταί μου είπαν· Θα πορευθώμεν τώρα στον ναόν του Κυρίου.

Ψαλ. 121,2 ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 121,2 Και ιδού, τα πόδια μας τώρα ίστανται εις τας αυλάς σου, ω Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 121,3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ψαλ. 121,3 Η Ιερουσαλήμ, η οποία έχει οικοδομηθή ως πολυάνθρωπος, μεγάλη και λαμπρά πόλις, της οποίας τα κτίρια συνέχονται το ένα με το άλλο, ώστε να μη είναι αραιοκατωκημένη.

Ψαλ. 121,4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου·

Ψαλ. 121,4 Περισσότερον όμως ποθητή και αγαπητή είναι, διότι εκεί ανέρχονται αι διάφοροι φυλαί, αι φυλαί του λαού του Θεού, σύμφωνα προς την εντολήν του Κυρίου, δια να υμνήσουν και δοξολογήσουν το πάντιμον όνομά του Κυρίου.

Ψαλ. 121,5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.

Ψαλ. 121,5 Ηυφράνθη η Ιερουσαλήμ, διότι εκεί εστήνοντο θρόνοι δικαστικοί, θρόνοι δια την βασιλεύουσαν οικογένειαν του Δαυΐδ.

Ψαλ. 121,6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε·

Ψαλ. 121,6 Ω σεις οι προσκυνηταί, παρακαλέσατε τον Κυριον δια την ασφάλειαν, την ειρήνην και την ευημερίαν της Ιερουσαλήμ. Ω Ιερουσαλήμ! Ευτυχία ας υπάρχη πάντοτε εις εκείνους, οι οποίοι σε αγαπούν.

Ψαλ. 121,7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ψαλ. 121,7 Ειρήνη ας βασιλεύῃ μέσα εις τα τείχη σου, τα οποία αποτελούν την δύναμιν, που σε περιφρουρεί. Αφθονία και ασφάλεια ας υπάρχῃ στους πύργους των θησαυρών σου και τους προμαχώνας σου.

Ψαλ. 121,8 ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·

Ψαλ. 121,8 Χαριν των αδελφών μου και των φίλων μου, που κατοικούν εις σέ, εύχομαι πάντοτε ειρήνην και ευημερίαν δια σέ.

Ψαλ. 121,9 ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ψαλ. 121,9 Χαριν του ναού Κυρίου του Θεού μας εζήτησα και ζητώ με θερμήν προσευχήν αγαθά δια σέ, ω Ιερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 122 (Μασ. 123)

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 122,1 Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ψαλ. 122,1 Προς σε και μόνον έχω υψωμένα τα μάτια μου, Κυριε, ο οποίος κατοικείς στον ουρανόν.

Ψαλ. 122,2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ψαλ. 122,2 Ιδού, όπως τα μάτια των δούλων είναι προσηλωμένα εις τα χέρια των κυρίων των, και οι οφθαλμοί της δούλης εις τα χέρια της κυρίας της, περιμένοντες από εκείνους αγαθά, έτσι και τα μάτια μας στρέφονται

προς Κυριον, τον Θεόν μας και τον παρακαλούν, μέχρις ότου πλούσιον εκδηλώση προς ημάς το έλεός του.

Ψαλ. 122,3 ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως,

Ψαλ. 122,3 Ελέησέ μας, Κυριε, ελέησέ μας, διότι επί μακρόν χρόνον εγεμίσαμεν από καταφρόνησιν και εξουθένωσιν.

Ψαλ. 122,4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψαλ. 122,4 Εγέμισε με το παραπάνω η ψυχή μας. Είθε η καταισχύνη να έλθη εναντίον των πλουσίων και αλαζονικών τυράννων μας, ο εξευτελισμός και η εξουθένωσις εναντίον των υπερηφάνων, οι οποίοι μας κατατυραννούν.

ΨΑΛΜΟΣ 123 (Μασ. 124)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 123,1 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

Ψαλ. 123,1 Εάν ο Κυριος δεν ήτο μαζή μας, βοηθός και υπερασπιστής μας, ας το ομολογήση λοιπόν όλος ο ισραηλιτικός λαός,

Ψαλ. 123,2 εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾿ ἡμᾶς,

Ψαλ. 123,2 εάν ο Κυριος δεν ευρίσκετο μαζή μας, όταν οι εχθροί μας πάνοπλοι και ισχυροί εξηγέρθησαν εναντίον μας,

Ψαλ. 123,3 ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ᾿ ἡμᾶς·

Ψαλ. 123,3 ασφαλώς και βεβαίως ζωντανούς θα μας κστέπιναν, όταν η οργή των είχεν ανάψει εναντίον μας.

Ψαλ. 123,4 ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·

Ψαλ. 123,4 Το ορμητικόν ρεύμα του μίσους και της κακίας των θα μας κατεπόντιζε και θα μας κατέπνιγε. Ποταμόν ορμητικόν από εκείνους, που σχηματίζονται τον χειμώνα, θα διήρχετο η ψυχή μας.

Ψαλ. 123,5 ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Ψαλ. 123,5 Ασφαλώς θα διήρχετο η ψυχά μας βαθύτατον ύδωρ, όπου πυθμήν δεν υπάρχει, και θα κατεποντίζετο.

Ψαλ. 123,6 εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Ψαλ. 123,6 Ας είναι όμως ευλογημένον και δοξασμένον το όνομά του Κυρίου, ο οποίος δεν μας αφήκε να γίνωμεν θήραμα και τροφή στους οδόντας των αγρίων αυτών θηρίων, των εχθρών μας.

Ψαλ. 123,7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.

Ψαλ. 123,7 Η ζωη μας εγλύτωσεν από τα χέρια των, όπως το στρουθίον διαφεύγει την παγίδα των κυνηγών. Η παγίς των εχθρών μας συνετρίβη και ημείς διεσώθημεν.

Ψαλ. 123,8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. 123,8 Η βοήθεια και η σωτηρία μας οφείλεται στον παντοδύναμον Κυριον μας,

ο οποίος εδημιούργησε τον ουρανόν και την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 124 (Μασ. 125)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 124,1 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 124,1 Αυτοί που έχουν στηρίξει την πεποίθησιν των εις τον Κύριον, ομοιάζουν προς το ακλόνητον όρος της Σιών, διότι όπως εκείνο, έτσι και ο κάθε κάτοικος της Ιερουσαλημ, που πιστεύει εις τον Θεο, ποτέ δεν θα κλονισθή.

Ψαλ. 124,2 ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 124,2 Όπως γύρω από την Ιερουσαλήμ υπάρχουν λόφοι, οι οποίοι την προασπίζουν από τας επιδρομάς των εχθρών, έτσι και ο Κύριος ως ακατανόκητον όπλον ευρίσκεται γύρω από τον λαόν του, προστατεύων αυτόν εις τους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 124,3 ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ψαλ. 124,3 Δεν θα επιτρέψη ο Κύριος να πίπτη βασανιστική και τυραννική η ράβδος και η εξουσία των αμαρτωλών εναντίον της κληρονομίας των δικαίων Ισραηλιτών. Και τούτο, δια να μη σκανδαλισθούν οι δίκαιοι από τον θρίαμβον του κακού και απλώσουν και αυτοί τα χέρια των εις έργα

παρανομίας.

Ψαλ. 124,4 ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·

Ψαλ. 124,4 Δείξε και στείλε, Κύριε, τα αγαθά σου εις τους αγαθούς ανθρώπους, εις αυτούς που έχουν ειλικρινή και άδολον την καρδίαν.

Ψαλ. 124,5 τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλ. 124,5 Αυτούς όμως, οι οποίοι παρεκκλίνουν εις τους διεστραμμένους δρόμους της πονηρίας, θα εξολοθρεύση ο Κύριος, μαζή με τους εργαζομένους την ανομίαν. Είθε να βασιλεύη η ειρ'ηνη εις τον λαόν του Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ 125 (Μασ. 126)

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 125,1 Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Ψαλ. 125,1 Οταν ο δίκαιος και παντοδύναμος Κυριος επανέφερεν ημάς τους αιχμαλώτους από την Βαβυλώνα και αποκατέστησεν εις την πατρίδα μας, ησθάνθημεν μεγάλην παρηγορίαν και χαράν.

Ψαλ. 125,2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾿ αὐτῶν.

Ψαλ. 125,2 Τοτε εγέμισε το στόμα μας από ενθουσιώδεις αναφωνήσεις χαράς και η γλώσσα μας από λόγια αγαλλιάσεως. Τοτε και αυτοί ακόμη οι

ειδωλολατρικοί, λαοί έλεγαν· Ο Κυριος έκαμε μεγάλα έργα προς χάριν των Ισραηλιτών.

Ψαλ. 125,3 ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ψαλ. 125,3 Πράγματι μεγάλα και θαυμαστά έργα υπέρ ημών έκαμεν ο Κυριος. Δι' αυτό και ημείς εγεμίσαμεν από χαράν και αγαλλίασιν.

Ψαλ. 125,4 ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ.

Ψαλ. 125,4 Επανάφερε όμως, Κυριε, και τους υπολειφθέντας αιχμαλώτους Ιουδαίους, πολυαρίθμους, σαν χειμάρρους, οι οποίοι κατά τον χειμώνα γεμίζουν νερά και ορμητικοί χύνονται προς νότον.

Ψαλ. 125,5 οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Ψαλ. 125,5 Οσοι με δάκρυα απελπισίας εξ αιτίας της ξηρασίας σπείρουν τους αγρούς των, όταν πέσουν αι βροχαί και καρποφορήσουν οι αγροί των, θα θερίσουν σκιρτώντες από αγαλλίασιν.

Ψαλ. 125,6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλ. 125,6 Οι γεωργοί μεταβαίνοντες στους αγρούς των ρίπτουν τους σπόρους με δάκρυα, διότι δεν γνωρίζουν, αν και τι θα θερίσουν. Κατά τον θερισμόν όμως επανέρχονται από τους αγρούς με αγαλλίασιν φέροντες στους ώμους των τα δεμάτια από τα μεστωμένα στάχυα. Ετσι και ημείς πονεμένοι και κλαίοντες εβαδίζαμεν προς την εξορίαν της Βαβυλώνος. Χαίροντες δε και αγαλλόμενοι επανήλθομεν με την βοήθειάν σου εις την πατρίδα μας.

ΨΑΛΜΟΣ 126 (Μασ. 127)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 126,1 Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Ψαλ. 126,1 Εάν ο ίδιος ο Κυριος δεν οικοδομήση και δεν ευδοκήση εις την ανοικοδόμησιν ενός οίκου, ματαίως εκοπίασαν οι οικοδομούντες αυτόν. Εάν ο ίδιος ο Κυριος δεν φυλάξη μίαν πόλιν, ματαίως ηγρύπνησαν οι φρουροί της.

Ψαλ. 126,2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

Ψαλ. 126,2 Εάν δεν έχετε βοηθόν τον Θεόν, ματαίως εξυπνάτε από τον βαθύν όρθρον, δια να μεταβήτε εις τας εργασίας σας. Ματαίως, μόλις σηκωθήτε από την κλίνην σας η από την τράπεζαν του φαγητού, σπεύδετε προς την εργασίαν σας· και έτσι τρώγετε τον άρτον σας με πολύν κόπον και πόνον εις στιγμήν, κατά την οποίαν ο Κυριος δίδει στους αγαπητούς του πιστούς ανθρώπους ήρεμον ύπνον·

Ψαλ. 126,3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ψαλ. 126,3 ιδού ποιά είναι η πολύτιμος δωρεά του Κυρίου, που δίδεται από αυτόν στους αγαπητούς του. Είναι τα παιδιά, οι απόγονοι. Ο μισθός και η αμοιβή των δικαίων είναι τα τέκνα, καρπός της μητρικής γαστρός.

Ψαλ. 126,4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Ψαλ. 126,4 Ωσάν βέλη εις τα χέρια ικανού και εμπείρου πολεμιστού ομοιάζουν τα

παιδιά των παραμερισμένων από τους ανθρώπους, αλλά πιστών στον Θεόν γονέων. 5 Μακάριος είναι ο γονεύς εκείνος, ο οποίος θα αποκτήση δια των παιδιών του ο,τι επιθυμεί. Δεν θα εντροπιασθούν οι γονείς αυτοί των πολλών παιδιών, όταν συζητούν με τους εχθρούς των εις τας πύλας της πόλεως.

Ψαλ. 126,5 μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ 127 (Μασ. 128)

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 127,1 Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Ψαλ. 127,1 Τρισευτυχισμένοι είναι όλοι όσοι φοβούνται και ευλαβούνται τον Κυριον, οι οποίοι πορεύονται και συμπεριφέρονται σύμφωνα με τας εντολάς του.

Ψαλ. 127,2 τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ψαλ. 127,2 Συ, που ευλαβείσαι τον Κυριον, θα τρώγης τους κόπους των χειρών σου, και όχι οι ξένοι και οι εχθροί σου. Είσαι καλότυχος και ευτυχισμένος, και όλα τα ζητήματά σου θα πάνε καλά.

Ψαλ. 127,3 ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ψαλ. 127,3 Η γυναίκα σου, μέσα εις τα δωμάτια του σπιτιού σου, θα είναι ωσάν την

κληματαριά της αυλής σου, την γεμάτην καρπούς. Τα παιδιά σου θα παρακάθηνται ολόγυρα από την τράπεζάν σου, σαν νεόφυτα δένδρύλλια ελαιών.

Ψαλ. 127,4 ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ψαλ. 127,4 Ιδού, έτσι θα ευλογηθή κάθε άνθρωπος, ο οποίος φοβείται και ευλαδείται τον Κυριον.

Ψαλ. 127,5 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

Ψαλ. 127,5 Είθε, λοιπόν, σε τον φοβούμενον αυτόν, να σε ευλογήση ο Κυριος από την αγίαν Σιών, όπου ο ιερός ναός του, να ίδης και να απολαύσης τα αγαθά της Ιερουσαλήμ όλας τας ημέρας της ζωής σου.

Ψαλ. 127,6 καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλ. 127,6 Είθε να ίδης τέκνα των τέκνων σου. Είθε η ειρήνη του Θεού να βασιλεύη εις ολόκληρον τον ισραηλιτικόν λαόν.

ΨΑΛΜΟΣ 128 (Μασ. 129)

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 128,1 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

Ψαλ. 128,1 Πολλές φορές και από πολύν καιρόν, όταν ακόμη ως νεαρόν έθνος ηρχίσαμεν την ζωήν μας εις την Αίγιπτον, μας επολέμησαν οι εχθροί μας. Ας το διακηρύξη αυτό ο ισραηλιτικός λαός.

Ψαλ. 128,2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ

ἠδυνήθησάν μοι.

Ψαλ. 128,2 Πολλές φορές μας επολέμησαν οι εχθροί μας από την αρχήν της εθνικής μας ζωής και όμως δεν κατόρθωσαν να μας επιβληθούν και να μας εξοντώσουν.

Ψαλ. 128,3 ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ψαλ. 128,3 Καθήσαντες τυραννικά επάνω μας, εσφυροκοπούσαν εις την ράχιν μας οι ασεβείς ειδωλολατρικοί λαοί και επί πολύν χρόνον επεξέτεινον την παράνομον αυτήν συμπεριφοράν.

Ψαλ. 128,4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

Ψαλ. 128,4 Αλλ' ο δίκαιος Κυριος κατέκοψε και εταπείνωσε τους αυχένας των αλαζονικών αμαρτωλών αυτών τυράννων μας.

Ψαλ. 128,5 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Ψαλ. 128,5 Ας κατεντροπιασθούν και ας στραφούν εντροπιασμένοι προς τα οπίσω όλοι εκείνοι, οι οποίοι μισούν την αγίαν Σιών, την Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 128,6 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

Ψαλ. 128,6 Ας γίνουν όλοι αυτοί ωσάν το χορτάρι, που φυτρώνει επάνω εις τα λιακωτά, και το οποίον, πριν κανείς το εκριζώση, ξηραίνεται μόνον του.

Ψαλ. 128,7 οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων,

Ψαλ. 128,7 Από αυτό το χορτάρι δεν ημπορεί ποτέ να γεμίση τα χέρια του ο θεριστής, ο οποίος θερίζει τα στάχυα, ούτε βέβαια και την αγκαλιάν του ο εργάτης, ο οποίος μαζεύει και δένει εις δεμάτια τα στάχυα.

Ψαλ. 128,8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ᾿ ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ψαλ. 128,8 Ούτε οι διαβάται θα είπουν προς εκείνους οι οποίοι, τυχόν, θα εμάζευαν τα χορταράκια αυτά· η ευλογία και η ειρήνη του Θεού να είναι μαζή σας· ούτε και εκείνοι, φυσικά, θα απαντήσουν προς τους διαβάτας· Η ευλογία του Θεού μαζή σας. Εν ονόματι του Κυρίου σας ευλογούμεν και ημείς.

ΨΑΛΜΟΣ 129 (Μασ. 130)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 129,1 Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε·

Ψαλ. 129,1 Από τα βάθη της ψυχής μου, εις δυστυχίαν ευρισκόμενος, Εκραξα, Κυριε, προς σέ.

Ψαλ. 129,2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ψαλ. 129,2 Κυριε, άκουσε και κάμε δεκτήν την δέησίν μου. Ας γίνουν προσεκτικά τα αυτιά σου εις τα λόγια της δεήσεώς μου.

Ψαλ. 129,3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

Ψαλ. 129,3 Κυριε, Κυριε, εάν παρατηρήσης και εξετάσης τας αμαρτίας μας, ποιός είναι δυνατόν να ανθέξη στο ερευνητικόν βλέμμα σου και την δικαίαν καταδικαστικήν απόφασίν σου;

Ψαλ. 129,4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ψαλ. 129,4 Παίρνω όμως θάρρος, διότι γνωρίζω ότι εις σε υπάρχει το έλεος και η συγχώρησις.

Ψαλ. 129,5 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ψαλ. 129,5 Δια το όνομά σου, Κυριε, το οποίον υπενθυμίζει αγαθότητα και φιλανθρωπίαν, με πολλήν την υπομονήν και εγκαρτέρησιν ήλπισα εις σέ. Η ψυχή μου, με ακλόνητον πεποίθησιν εις την φιλαλήθειαν των υποσχέσεών σου, υπομένει και περιμένει την βοήθείαν σου.

Ψαλ. 129,6 ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον απὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ψαλ. 129,6 Η ψυχή μου ήλπισε και ελπίζει στον Κυριον, από βαθέος όρθρου μέχρι της προχωρημένης νυκτός. Εις τον Κυριον όλος ο ισραηλιτικός λαός ας ελπίζη από βαθείας πρωΐας μέχρι προχωρημένης νυκτός.

Ψαλ. 129,7 ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις,

Ψαλ. 129,7 Διότι στον Κυριον υπάρχει το έλεος. Εις αυτόν υπάρχει ανεξάντλητος και από αυτόν χορηγείται πλουσία η βοήθεια προς σωτηρίαν.

Ψαλ. 129,8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. 129,8 Και αυτός θα απαλλάξη τον ισραηλιτικόν λαόν από όλας τας αμαρτίας του.

ΨΑΛΜΟΣ 130 (Μασ. 131)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 130,1 Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Ψαλ. 130,1 Κυριε, δεν υψώθηκε από κενοδοξίαν και υπερηφάνειαν η καρδία μου, ούτε και εσήκωσα τα μάτια μου με έπαρσιν απέναντι των άλλων. Δεν επεδίωξα δία λόγους φιλοδοξίας μεγαλεία, ούτε επεχείρησα πράγματα, που υπερβαίνουν την δύναμίν μου και την αξίαν μου, με σκοπόν να προκαλέσω τον θαυμασμόν.

Ψαλ. 130,2 εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 130,2 Εάν δεν εζούσα και δεν εφερόμην με ταπεινοφροσύνην, εάν δεν έχω εξαρτήσει όλην μου την ύπαρξιν από σε και προς σε δεν έχω υψωμένα τα βλέμματά μου, όπως το απογαλακτισμένον βρέφος προς την μητέρα του, έτσι ας ανταποδώσης εις την ψυχήν μου, τιμωρίαν μεν εάν εφέρθην με υπερηφάνειαν, αμοιβήν δε εάν έζησα με ταπεινοφροσύνην.

Ψαλ. 130,3 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 130,3 Ολος ο Ισραηλιτικός λαός ας έχη στηριγμένας τας ελπίδας του προς τον Κυριον από τώρα και στον αιώνα του αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ 131 (Μασ. 132)

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 131,1 Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῒδ καὶ πάσης τῆς πρᾳότητος αὐτοῦ,

Ψαλ. 131,1 Ενθυμήσου, Κυριε, τον Δαυίδ και όλην αυτού την ανεξικακίαν, την

μάκροθυμίαν και την ταπεινοφροσύνην, δια των οποίων ευηρέστησεν εις σέ.

Ψαλ. 131,2 ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

Ψαλ. 131,2 Ενθυμήσου ότι ένορκον έδωκεν υπόσχεσιν εις σε τον Κυριον, έκαμε τάξιμον εις σε τον Θεόν του ισραηλιτικού λαού.

Ψαλ. 131,3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,

Ψαλ. 131,3 Είπε· Δεν θα εισέλθω εις την σκηνήν που κατοικώ, ούτε θα ανεβώ στο στρωμένο κρεββάτι μου,

Ψαλ. 131,4 εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου,

Ψαλ. 131,4 ούτε θα παραδώσω τα μάτια μου στον ύπνον και τα βλέφαρά μου στον νυσταγμόν· δεν θα δώσω ανάπαυσιν στους κροτάφους μου,

Ψαλ. 131,5 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ψαλ. 131,5 μέχρις ότου εύρω κατάλληλον τόπον δια τον Κυριον, δια την κατοικίαν του Θεού του Ιακώβ.

Ψαλ. 131,6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ·

Ψαλ. 131,6 Αυτά είπεν εκείνος, ημείς δε το έθνος του Ισραήλ, ιδού ηκούσαμεν ότι η Κιβωτός της Διαθήκης ευρίσκετο εις Εφραθά, την ευρήκαμεν εις τας δασώδεις περιοχάς της Καριαθιαρείμ.

Ψαλ. 131,7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ψαλ. 131,7 Τωρα όμως θα εισέλθωμεν εις την Ιερουσαλήμ, εις τα σκηνώματα του Θεού. Θα προσκυνήσωμεν στον τόπον, όπου εστάθησαν οι πόδες του,

όπου υπάρχει η ιερά Κιβωτός της Διαθήκης.

Ψαλ. 131,8 ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου·

Ψαλ. 131,8 Σηκω, λοιπόν, Κυριε, και αναπαύσου μονίμως πλέον στον λαόν σου· συ και η ιερά Κιβωτός σου, η οποία έως τώρα περιεπλανάτο από τόπου εις τόπον.

Ψαλ. 131,9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ψαλ. 131,9 Οι ιερείς σου ως ένδυμά των θα έχουν την δικαιοσύνην και οι άλλοι, οι αφωσιωμένοι εις σε 'Ισραηλιται, θα σκιρτούν από αγαλλίασιν και χαράν.

Ψαλ. 131,10 ἕνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ψαλ. 131,10 Χαριν του πιστού δούλου σου Δαυίδ μη αποκρούσης και μη αποστροφής το πρόσωπον του εκάστοτε χρισμένου από σε βασιλέως του Ισραήλ.

Ψαλ. 131,11 ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·

Ψαλ. 131,11 Ενορκον και αμετάθετον υπόσχεσιν έδωκεν ο Κυριος στον Δαυίδ και δεν θα την παραβή. Από τους απογόνους σου είπε, θα αναβιβάζω διαδόχους στον θρόνον σου.

Ψαλ. 131,12 ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ψαλ. 131,12 Εάν δε οι απόγονοί σου τηρήσουν την διαθήκην μου, τας σαφείς και ρητάς εντολάς, τας οποίας εγώ θα διδάξω εις αυτούς, τότε αυτοί και οι απόγονοί των θα καθήσουν αιωνίως επί του βασιλικού θρόνου σου.

Ψαλ. 131,13 ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ·

Ψαλ. 131,13 Αυτά είπεν ο Κυριος, διότι εξέλεξε δια τον εαυτόν του και ηγάπησε την Σων ως μόνιμον κατοικίαν του και διεκήρυξε ρητώς·

Ψαλ. 131,14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν·

Ψαλ. 131,14 Αυτή η Ιερουσαλήμ είναι η μόνιμος κατοικία μου εις αιώνας αιώνων. Εδώ θα κατοικήσω, διότι αυτήν εγώ εξέλεξα και επροτίμησα.

Ψαλ. 131,15 τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων,

Ψαλ. 131,15 Τα προς διατροφήν των κατοίκων της θηράματα και τα άλλα υλικά αγαθά εγώ θα ευλογήσω πλουσίως. Τους πτωχούς της θα τους χορτάσω με άρτους και με ποικίλας τροφάς.

Ψαλ. 131,16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ψαλ. 131,16 Τους ιερείς της θα τους ενδύσω με δύναμιν σωτηριώδη, και οι αφωσιωμένοι εις αυτήν άνθρωποι θα σκιρτούν με χαράν και αγαλλίασιν.

Ψαλ. 131,17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου·

Ψαλ. 131,17 Εκεί, εις την Ιερουσαλήμ, θα αναδείξω με λαμπρότητα την βασιλικήν δύναμιν του Δαυίδ. Εχω δε προετοιμάσει εκεί ως λαμπρότατον ανέσπερον φως αιώνιον βασιλέα, ένα από τους απογόνους του Δαυίδ, τον Μεσσίαν.

Ψαλ. 131,18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλ. 131,18 Τους εχθρούς του χρισθέντος αυτού αιωνίου βασιλέως, θα τους περιβάλω

με καταισχύνην. Εις αυτόν δε τον ίδιον θα ανθή και θα ευωδιάζη το αγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ 132 (Μασ. 133)

ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 132,1 Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Ψαλ. 132,1 Τι ωραιότερον η τι τερπνότερον υπάρχει, παρά το να κατοικούν αδελφοί εν αγάπη και ομονοία επί το αυτό;

Ψαλ. 132,2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·

Ψαλ. 132,2 Είναι ωσάν το άγιον ευώδες μύρον, το οποίον εχύθη τότε εις την κεφαλήν του αρχιερέως Ααρών και καταβαίνει στον πώγωνά του, τον πώγωνα του Ααρών και φθάνει έως εις τα κράσπεδα του ενδύματός του.

Ψαλ. 132,3 ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 132,3 Είναι ωσάν την δρόσον του όρους Αερμών, η οποία κατεβαίνει και φθάνει ζωογόνος έως εις τα όρη Σιών. Διότι εκεί, εις την Σιών, υπεσχέθη ο Θεός την ευλογίαν του, ζωήν παντοτεινήν και ατελείωτον.

ΨΑΛΜΟΣ 133 (Μασ. 134)

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 133,1 Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ψαλ. 133,1 Εμπρός, λοιπόν, δοξολογείτε τον Κυριον δια την μεγαλωσύνην και τα θαυμαστά αυτού έργα όλοι σεις, οι δούλοι του Κυρίου, οι ιερείς, οι λειτουργοί του, οι οποίοι ίστασθε όρθιοι στον ναόν του Κυρίου, εις τας αυλάς του ναού του Θεού μας.

Ψαλ. 133,2 ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ψαλ. 133,2 Κατά τας νύκτας να υψώνετε τα χέρια σας, ιερείς-λειτουργοί προς την κατεύθυνσιν του ναού του Κυρίου και να δοξολογήτε τον Κυριον.

Ψαλ. 133,3 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. 133,3 Και οι Ιερείς προς τον λαόν απαντούν· Είθε, ω λαέ, να σε ευλογήση ο Κυριος από την αγίαν Σιών. Αυτός, ο οποίος εδημιούργησε τον ουρανόν και την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 134 (Μασ. 135)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 134,1 Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον,

Ψαλ. 134,1 Υμνους και δοξολογίας συνεχώς να αναπέμπετε στο όνομα Κυρίου. Αινείτε σεις οι ιερείς, δούλοι Κυρίου, τον Κυριον.

Ψαλ. 134,2 οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ψαλ. 134,2 Σεις που ίστασθε υπηρετούντες ευλαβώς στον οίκον Κυρίου, εις τας αυλάς του ναού του Θεού μας.

Ψαλ. 134,3 αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν·

Ψαλ. 134,3 Αινείτε τον Κυριον, διότι ο Κυριος μας είναι αγαθός, άξιος να του αναπέμπεται συνεχώς κάθε ύμνος και δοξολογία. Ψαλατε, τη συνοδεία μουσικών οργάνων, ύμνους στο Ονομά του, διότι αυτό είναι καλόν και ωφέλιμον.

Ψαλ. 134,4 ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.

Ψαλ. 134,4 Ψαλατε εις αυτόν, διότι ο Κυριος ημάς τους απογόνους του Ισραήλ εξέλεξεν ως ιδικήν του περιουσίαν, ως ιδικόν του λαόν.

Ψαλ. 134,5 ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

Ψαλ. 134,5 Εγώ, ο ισραηλιτικός λαός, έχω πλέον γνωρίσει καλά και μάθει, ότι είναι μέγας ο Κυριος. Ο Κυριος ημών είναι ανώτερος από όλους τους ψευδείς θεούς.

Ψαλ. 134,6 πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις·

Ψαλ. 134,6 Αυτός δια της παντοδυναμίας, της πανσοφίας και αγαθότητός του, εδημιούργησεν όλα όσα ηθέλησεν στον ουρανόν, εις την γην και την θάλασσαν, και εις όλα τα αβυσσαλέα βάθη των ωκεανών.

Ψαλ. 134,7 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν·

ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ,

Ψαλ. 134,7 Αυτός είναι, ο οποίος υψώνει και κινεί τας νεφέλας από τα άκρα του ορίζοντος της γης και μετατρέπει τας αστραπάς εις βροχάς. Αυτός είναι, που βγάζει και εξαπολύει ασυγκράτητους ανέμους από τα θησαυροφυλάκιά του, εις τα οποία τους κρατεί κλεισμένους.

Ψαλ. 134,8 ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

Ψαλ. 134,8 Αυτός εκτύπησε δια θανάτου όλα τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, από πρωτοτόκου του ανθρώπου μέχρι και του ζώου.

Ψαλ. 134,9 ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ψαλ. 134,9 Αυτός εις σέ, ω Αίγυπτε, εξαπέστειλεν ολοφάνερα σημεία και καταπληκτικά θαύματα, στον Φαραώ και εις όλους τους δούλους του Φαραώ.

Ψαλ. 134,10 ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

Ψαλ. 134,10 Αυτός είναι, ο οποίος εκτύπησε πολλά ειδωλολατρικά έθνη και εθανάτωσε ισχυρούς βασιλείς·

Ψαλ. 134,11 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων καὶ τὸν Ὣγ βασιλέα τῆς Βασὰν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν,

Ψαλ. 134,11 τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, και άλλους βασιλείς όλων των βασιλείων της Χαναάν.

Ψαλ. 134,12 καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Ψαλ. 134,12 Αυτός έδωκε την χώραν εκείνων κληρονομίαν και ιδιοκτησίαν, κληρονομίαν στον ιδικόν του λαόν τον ισραηλιτικόν.

Ψαλ. 134,13 Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς

γενεὰν καὶ γενεάν.

Ψαλ. 134,13 Κυριε, αλησμόνητον θα μείνη το όνομά σου στους αιώνας των αιώνων δια μέσου όλων των γενεών.

Ψαλ. 134,14 ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Ψαλ. 134,14 Διότι ο Κυριος θα κυβερνά και θα διεκδική και θα υποστηρίζη τα δίκαια του λαού του και θα κάμπτεται εις τας ικεσίας αυτών.

Ψαλ. 134,15 τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

Ψαλ. 134,15 Εξ αντιθέτου τα είδωλα των διαφόρων ειδωλολατρικών λαών είναι άργυρος και χρυσός, έργα ανθρωπίνων χειρών.

Ψαλ. 134,16 στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,

Ψαλ. 134,16 Εχουν στόμα και δεν ημπορούν να ομιλούν, οφθαλμούς έχουν και δεν ημπορούν να ίδουν.

Ψαλ. 134,17 ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

Ψαλ. 134,17 Εχουν αυτιά και δεν ημπορούν να ακούσουν. Δεν υπάρχει αναπνοή, δείγμα ζωής, στο στόμα των.

Ψαλ. 134,18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ αὐτοῖς.

Ψαλ. 134,18 Ομοιοι προς τα νεκρά και άψυχα αυτά είδωλα ας γίνουν όλοι εκείνοι, που τα κατασκευάζουν και όσοι στηρίζουν την πίστιν και τας ελπίδας των εις αυτά.

Ψαλ. 134,19 οἶκος Ἰσραήλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρών, εὐλογήσατε

τὸν Κύριον.

Ψαλ. 134,19 Σεις όμως, Ισραηλίται, ανυμνολογήσατε τον Κυριον, ιερατικός οίκος του Ααρών δοξολογήσατε τον Κυριον.

Ψαλ. 134,20 οἶκος Λευΐ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον,

Ψαλ. 134,20 Σεις οι Λευίται δοξολογήσατε τον Κυριον. Οι ευλαβούμενοι και φοβούμενοι τον Κυριον δοξολογήσατε τον Κυριον.

Ψαλ. 134,21 εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 134,21 Ευλογημένος και δοξασμένος από την αγίαν Σιών ας είναι ο Κυριος, που κατοικεί εις την Ιερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 135 (Μασ. 136)

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 135,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,1 Δοξολογείτε συνεχώς τον Κυριον, διότι είναι αγαθός, διότι ανεξάντλητον και αιώνιον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,2 ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,2 Δοξολογείτε συνεχώς τον Θεόν, τον Κυριον εις όλους τους Θεούς της γης, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,3 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,3 Δοξολογείτε συνεχώς τον Κυριον, ο οποίος είναι ο απόλυτος εξουσιαστής και κυρίαρχος όλων των αρχόντων· διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,4 τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,4 Δοξολογείτε αυτόν, ο οποίος επραγματοποίησεν έργα θαυμαστά μόνος του, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,5 Αυτόν, ο οποίος εδημιούργησε τους ουρανούς με άπειρον σοφίαν, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,6 Εστερέωσε την γην επάνω εις τα ύδατα, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,7 τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,7 Δοξολογείτε αυτόν, ο οποίος μόνος του, χωρίς την βοήθειαν κανενός, εδημιούργησε τα μεγάλα φώτα, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,8 Εδημιούργησε δηλαδή τον ήλιον, δια να εξουσιάζη κατά το διάστημα της ημέρας, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,9 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν

αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,9 Εδημιούργησε την σελήνην και τους αστέρας, δια να εξουσιάζουν με το φως των κατά την νύκτα, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,10 Δοξολογείτε αυτόν, ο οποίος εκτύπησε με θάνατον τα πρωτοτόκα των Αιγυπτίων, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,11 Αυτόν, ο οποίος έβγαλεν ελεύθερον τον ισραηλιτικόν λαόν εκ μέσου των Αιγυπτίων, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,12 ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,12 Τους ηλευθέρωσε με την ακατανίκητον δύναμίν του, με τον παντοδύναμον βραχίονα του, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,13 τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,13 Δοξολογείτε τον Κυριον, ο οποίος διήρεσεν εις δύο την Ερυθράν θάλασσαν, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,14 Αυτόν, ο οποίος διεβίβασε δια μέσου αυτής τον ισραηλιτικόν λαόν, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,15 Αυτόν, ο οποίος εξετίναξε με απέραντον ευκολίαν τον Φαραώ και όλην την στρατιωτικήν εκείνου δύναμιν και τους κατεπόντισεν εις την Ερυθράν Θαλασσαν, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,16 Αυτόν, ο οποίος καθωδήγησε και επροστάτευσε τον λαόν του εις την έρημον, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,17 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,17 Εκτύπησε και κατέβαλε βασιλείς μεγάλων περιοχών, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του. 18 Εθανάτωσε ισχυρούς βασιλείς, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,18 Εθανάτωσε ισχυρούς βασιλεί, διότι αιώνιον και ανεξαντήτον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,19 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,19 Τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,20 καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,20 Και τον Ωγ βασιλέα της χώρας Βασάν, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,21 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,21 Αυτός έδωκε την χώραν εκείνων κληρονομίαν και ιδιοκτησίαν, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,22 κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 135,22 Κληρονομίαν στους δούλους του τους Ισραηλίτας, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,23 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Ψαλ. 135,23 Δοξολογείτε τον Κυριον, διότι εις όλας τας περιστάσεις, κατά τας οποίας ευρέθημεν υπό το κράτος δεινών, θλίψεων και εξευτελισμών μας ενεθυμήθη ο Κυριος. Διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,24 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Ψαλ. 135,24 Μας εγλύτωσεν από τα χέρια των εχθρών μας, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,25 ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 135,25 Αυτός δίδει τροφήν εις πάσαν σάρκα, εις κάθε τι το οποίον ζη, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

Ψαλ. 135,26 ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 135,26 Υμνείτε συνεχώς και δοξολογείτε τον Θεόν του ουρανού, διότι αιώνιον και ανεξάντλητον είναι το έλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 136 (Μασ. 137)

Τῷ Δαυΐδ, διὰ Ἱερεμίου· εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ψαλ. 136,1 Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

Ψαλ. 136,1 Εις τας όχθας των ποταμών της Βαβυλώνος εκεί εκαθήσαμεν δούλοι και εξόριστοι και εκλαύσαμεν ενθυμούμενοι την Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 136,2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·

Ψαλ. 136,2 Εις τας ιτέας, που υψώνονται εις τας όχθας των ποταμών, οι οποίοι διαρρέουν την χώραν, εκρεμάσαμεν θλιμμένοι τα μουσικά μας όργανα.

Ψαλ. 136,3 ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

Ψαλ. 136,3 Και τούτο, διότι αυτοί οι οποίοι μας είχαν αιχμαλωτίσει και μεταφέρει εις την Βαβυλώνα, μας εζήτησαν εκεί να ψάλωμεν τα ιερά άσματα. Αυτοί που μας είχαν απαγάγει αιχμαλώτους από την πατρίδα μας, εζήτησαν να τους ψάλωμεν τους ιερούς ύμνους και μας έλεγαν· Ψαλατε εις ημάς από τα άσματα της πατρίδος σας, της Σιών!

Ψαλ. 136,4 πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

Ψαλ. 136,4 Και ημείς είπομεν· Πως θα ψάλλωμεν την ιεράν ωδήν του Κυρίου εις ξένην ειδωλολατρικήν χώραν και θα λησμονήσωμεν την πατρίδα μας;

Ψαλ. 135,5 ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου·

Ψαλ. 136,5 Εάν σε λησμονήσω, ω Ιερουσαλήμ, και θελήσω να ψάλλω με την συνοδείαν μουσικών οργάνων, εδώ εις την ξένην χώραν, ας γίνη αναίσθητος και παράλυτος η δεξιά μου χείρ.

Ψαλ. 136,6 κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Ψαλ. 136,6 Η γλώσσα μου, που θα τολμήση να ψάλλη τας ιεράς ωδάς, ας κολλήση στον λάρυγγά μου, εάν δεν σε ενθυμηθώ, εάν δεν προτάξω σε την Ιερουσαλήμ, ως την υψίστην χαράν και αγαλλίασιν της καρδίας μου.

Ψαλ. 136,7 μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Ψαλ. 136,7 Ενθυμήσου, Κυριε, και τιμώρησε τους εχθρούς μας τους Ιδουμαίους, οι οποίοι κατά την τραγικήν εκείνην ημέραν, που κατεστράφη η Ιερουσαλήμ, έλεγαν προς τους εχθρούς μας· Αδειάσατέ την, αδειάσατε την Ιερουσαλήμ από τους κατοίκους, καταστρέψατέ την από τα θεμέλιά της.

Ψαλ. 136,8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·

Ψαλ. 136,8 Δυστυχία εις σέ, ταλαίπωρος και αθλία Βαβυλών, δια την έπαρσίν σου και τας αδικίας που έχεις κάμει! Μακάριος θα είναι εκείνος, ο οποίος θα σου ανταποδώση ο,τι έκαμες εις ημάς, τα δεινά, τα οποία έπραξες εις βάρος μας.

Ψαλ. 136,9 μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλ. 136,9 Μακάριος θα είναι εκείνος, ο οποίος θα κρατήση εις τας χείρας του τα βρέφη σου και θα τα συντρίψη κτυπών αυτά στους βράχους.

ΨΑΛΜΟΣ 137 (Μασ. 138)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ψαλ. 137,1 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ψαλ. 137,1 Θα σε δοξολογήσω, Κυριε, δια τα μεγαλεία σου και θα σε ευχαριστήσω δια τας ευεργεσίας σου με όλην μου την καρδιά. Ενώπιον των αγίων αγγέλων, οι οποίοι περιβάλλουν τον θρόνον σου, θα ψάλλω ύμνον προς σέ, διότι ήκουσες και έκαμες δεκτούς όλους τους λόγους, τους οποίους προσευχόμενος σου απηύθυνα με το στόμα μου.

Ψαλ. 137,2 προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

Ψαλ. 137,2 Θα προσκυνήσω με γυρισμένον το πρόσωπόν μου προς τον ναόν τον άγιόν σου και θα δοξολογήσω με ευγνωμοσύνης το Ονομά σου δια το έλεός σου και την φιλαλήθειάν σου, όπως αυτή κατεδείχθη εις την τήρησιν των υποσχέσεών σου. Διότι με τα καταπληκτικά έργα της μεγαλωσύνης σου απέδειξες, υπέρ παν άλλο όνομα, θαυμαστόν το άγιον Ονομά σου.

Ψαλ. 137,3 ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Ψαλ. 137,3 Εις οποιανδήποτε ημέραν και αν σε επικαλεσθώ, Κυριε, κάμε δεκτήν αμέσως την προσευχήν μου. Με την ιδικήν σου δύναμιν, θα με προστατεύσης και θα μου δώσης ειρηνικήν και μακράν ζωήν.

Ψαλ. 137,4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Ψαλ. 137,4 Ας σε δοξολογήσουν, Κυριε, όλοι οι βασιλείς της γης, διότι ήκουσαν και είδαν με τα ίδια των τα μάτια να εκπληρώνωνται όλαι αι υποσχέσεις, που είχες δώσει.

Ψαλ. 137,5 καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου,

Ψαλ. 137,5 Ας ψάλουν και αυτοί τας ιεράς ωδάς του Κυρίου, διότι μεγάλη είναι η δόξα του Κυρίου.

Ψαλ. 137,6 ὅτι ὑψηλὸς Κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ψαλ. 137,6 Διότι ο Κυριος είναι μέγας και κραταιός· επιβλέπει στους ταπεινούς ανθρώπους, αλλά και τους υπερηφάνους τους διακρίνει και τους γνωρίζει από μακράν ακόμη.

Ψαλ. 137,7 ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ᾿ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

Ψαλ. 137,7 Εάν εις την πορείαν της ζωής μου περιπέσω εις θλίψεις, συ Κυριε, θα με σώσης από τους θανασίμους κινδύνους. Εναντίον των ωργισμένων εχθρών μου ήπλωσες τα παντοδύναμα χέρια σου και με έσωσεν η ακατανίκητος δεξιά σου.

Ψαλ. 137,8 Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Ψαλ. 137,8 Ο Κυριος είναι πάντοτε ο υπερασπιστής μου και αυτός θα ανταποδώση την δικαίαν τιμωρίαν υπέρ εμού εναντίον των εχθρών μου. Κυριε το ελεός σου είναι αιώνιον. Μη αδιαφορήσης δια τα έργα των χειρών σου.

ΨΑΛΜΟΣ 138 (Μασ. 139)

Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυΐδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ.

Ψαλ. 138,1 Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με·

Ψαλ. 138,1 Κυριε, με εδοκίμασες, με εγνώρισες και έμαθες ποιός είμαι.

Ψαλ. 138,2 σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου, σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν·

Ψαλ. 138,2 Συ με εγνωρισες καλά και όταν αναπαύωμαι και όταν εγείρωμαι. Ολη η πορεία της ζωής μου κατά την ημέραν και κατά την νύκτα σου είναι γνωστή. Συ κατανοείς καλώς τους διαλογισμούς μου από μακράν, πριν ακόμη συλληφθούν εις την διάνοιάν μου.

Ψαλ. 138,3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες,

Ψαλ. 138,3 Ολόκληρον τον δρόμον της ζωής μου, όσον διήνυσα μέχρι σήμερα και όσος υπολείπεται ακόμη συ τον γνωρίζεις μέχρι και των παραμικροτέρων λεπτομερειών. Ολας τας πορείας μου εκ των προτέρων γνωρίζεις, Κυριε.

Ψαλ. 138,4 ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου.

Ψαλ. 138,4 Και γνωρίζεις, ότι δεν υπάρχει δολιότης εις την γλώσσαν μου.

Ψαλ. 138,5 ἰδού, Κύριε, σὺ ἔγνως πάντα, τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Ψαλ. 138,5 Ιδού, Κυριε, συ ως παντογνώστης εγνώρισες όλα, τα πρόσφατα και τα αρχαία. Συ με επλασες και με έθεσες κάτω από το προστατευτικόν σου χέρι.

Ψαλ. 138,6 ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

Ψαλ. 138,6 Γεμάτος θαυμασμόν μένω εμπρός εις την ακριβεστάτην γνώσιν, την οποίαν έχεις περί εμού. Είναι άφθαστος και ασύγκριτος, αδύνατον να την συλλάβω με τας ασθενείς διανοητικάς δυνάμεις μου.

Ψαλ. 138,7 ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

Ψαλ. 138,7 Που είναι δυνατόν να πορευθώ, ώστε να είμαι μακράν από το Πνεύμά σου; Και που να καταφύγω, ώστε να μη ευρίσκωμαι κάτω από το ιδικόν σου βλέμμα;

Ψαλ. 138,8 ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει·

Ψαλ. 138,8 Εάν αναβώ στον ουρανόν, συ υπάρχεις εκεί. Εάν καταβώ στον άδην, συ παρευρίσκεσαι εκεί.

Ψαλ. 138,9 ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ᾿ ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

Ψαλ. 138,9 Εάν αποκτήσω πτέρυγας και κατά τα χαράματα με αυτάς πετάξω πριν ανατείλη ο ήλιος, και κατασκηνώσω εις τα άκρα της ξηράς και της θαλάσσης, εκεί όπου δύει ο ήλιος, εκεί συ υπάρχεις.

Ψαλ. 138,10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

Ψαλ. 138,10 Και το στοργικό σου χέρι θα με καθοδηγήση και η παντοδύναμος δεξιά σου θα με κρατήση και θα με υποστηρίξη.

Ψαλ. 138,11 καὶ εἶπα· ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου·

Ψαλ. 138,11 Εάν είπω· ας έλθη λοιπόν σκοτάδι να με περιβάλη από όλα τα σημεία και

να με σκεπάση και η σκοτεινή νυξ ας υποκαταστήση τον φωτισμόν της ημέρας, ώστε να διέρχωμαι αθέατος εν τρυφή τας ώρας της ζωής μου, θα πλανηθώ.

Ψαλ. 138,12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

Ψαλ. 138,12 Διότι το σκότος δεν είναι δια σε σκοτάδι, και η νύκτα είναι ενώπιόν σου φωτισμένη, όπως η ημέρα. Το σκότος της νυκτός είναι όπως το φως της ημέρας. Ολα ολόφωτα και καθαρά είναι ενώπιόν σου.

Ψαλ. 138,13 ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

Ψαλ. 138,13 Διότι συ, Κυριε, έχεις ως κτήμά σου και γνωρίζεις πολύ καλά τους νεφρούς μου, όλον δηλαδή τον εσωτερικόν μου κόσμον. Συ με ανέλαβες υπό την προστασίαν σου από τότε, που ήμην έμβρυον εις την κοιλίαν της μητρός μου.

Ψαλ. 138,14 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

Ψαλ. 138,14 Θα σε δοξολογώ, λοιπόν, με ευγνωμοσύνην, διότι και εις αυτό το σημείον εδείχθης αξιοθαύμαστος, ώστε να προκαλής κατάπληξιν και φόβον. Θαυμαστά είναι τα έργα σου, Κυριε, και εγώ τα γνωρίζω καλά, πάρα πολύ καλά από προσωπικήν μου πείραν.

Ψαλ. 138,15 οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·

Ψαλ. 138,15 Δεν έμεινε κρυπτός και άγνωστος εις σε ο σχηματισμός των οστέων μου, τα οποία διεμορφώνοντο αφανώς εις την κοιλίαν της μητρός μου. Δεν έμεινεν άγνωστος και αφανής εις σε η αρχική μου υπόστασις, όταν εν τη κοιλία της μητρός μου, ως εις τα κατώτατα της γης διεμορφώνετο.

Ψαλ. 138,16 τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου

πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

Ψαλ. 138,16 Το άπλαστον και αδιαμόρφωτον εις την κοιλίαν της μητρός μου έμβρυον, το είδαν οι οφθαλμοί σου και στο βιβλίον σου είναι γραμμένοι όλοι οι άνθρωποι. Υπό το ιδικόν σου βλέμμα θα διαπλασθούν ημέραν με την ημέραν ως έμβρυα και θα μεγαλώσουν, και ούτε ένας από αυτούς δεν θα αγνοηθή από σέ.

Ψαλ. 138,17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·

Ψαλ. 138,17 Πολύτιμοι μου είναι οι φίλοι σου, ω Θεέ. Η αρχή και η πορεία της ζωής των και εν γένει η δύναμίς των, κάτω από το προστατευτικό σου χέρι, υπήρξαν εξόχως ισχυραί και σταθεροί.

Ψαλ. 138,18 ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

Ψαλ. 138,18 Προσπαθώ να τους καταμετρήσω, αλλά έχουν πληθυνθή και αυξηθή περισσότερον από την άμμον. Κοιμάμαι με τας ιεράς αυτάς σκέψεις των θαυμασίων σου. Σηκώνομαι το πρωϊ και πάλιν είμαι μαζή σου, έχων εις σε νουν και καρδίαν εστραμμένα.

Ψαλ. 138,19 ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλούς, ὁ Θεός, ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ᾿ ἐμοῦ,

Ψαλ. 138,19 Εάν εθανάτωνες τους ασεβείς και αμετανοήτους αμαρτωλούς, έργον δικαιοσύνης θα έπραττες, Κυριε. Ανδρες ασεβείς, άνδρες αιμοβόροι, απομακρυνθήτε και φύγετε από κοντά μου.

Ψαλ. 138,20 ὅτι ἐρισταὶ ἐστε εἰς διαλογισμούς· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

Ψαλ. 138,20 Διότι είσθε εριστικοί και πάντοτε σκέπτεσθε φιλονεικίας και μάχας. Ματαίως θα καταλάβουν τας ιδικάς σου πόλεις, Κυριε, διότι από αυτάς θα εκδιωχθούν με την ιδικήν σου δύναμιν.

Ψαλ. 138,21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

Ψαλ. 138,21 Εγώ, Κυριε, δεν εμίσησα αυτούς τους ασεβείς, οι οποίοι σε μισούν και δεν έλυωσα ωσάν κερί εξ αιτίας της αηδίας και αποστροφής μου προς τους εχθρούς σου;

Ψαλ. 138,22 τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

Ψαλ. 138,22 Με όλην μου την καρδιά και την ψυχήν τους εμίσησα και εκείνοι έγιναν εχθροί μου.

Ψαλ. 138,23 δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου, ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

Ψαλ. 138,23 Δοκίμασέ με, Κυριε, και μάθε καλά την καρδιά μου. Εξέτασε και μάθε τον τρόπον της ζωής μου.

Ψαλ. 138,24 καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

Ψαλ. 138,24 Και ίδε αν υπάρχη οδός παρανομίας εις εμέ. Εάν, δηλαδή, δεν έζησα, όπως συ θέλεις. Οδήγησέ με, Κυριε, μέχρι τέλους εις την οδόν της αιωνιότητας.

ΨΑΛΜΟΣ 139 (Μασ. 140)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 139,2 Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με,

Ψαλ. 139,2 Γλύτωσέ με, Κυριε, από πονηρόν άνθρωπον· από άδικον άνθρωπον σώσε με.

Ψαλ. 139,3 οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους·

Ψαλ. 139,3 Αυτοί συνεχώς σκέπτονται από μέσα των και καταστρώνουν σχέδια να με αδικήσουν. Ολην την ημέραν προετοιμάζονται και ζητούν αφορμάς δι' έριδας και μάχας.

Ψαλ. 139,4 ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 139,4 Ετρόχισαν την συκοφαντικήν των γλώσσαν, την έκαμαν ωσάν του φιδιού. Δηλητήριον οχιάς υπάρχει κάτω από τα χείλη των.

Ψαλ. 139,5 φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου·

Ψαλ. 139,5 Φυλαξέ με, Κυριε, από το χέρι αμαρτωλού ανθρώπου. Γλύτωσέ με από αδίκους ανθρώπους, οι οποίοι εσκέφθησαν να με ανατρέψουν και καταπατήσουν στο έδαφος.

Ψαλ. 139,6 ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοινία διέτειναν, παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. (διάψαλμα).

Ψαλ. 139,6 Εγωϊσταί και ιδιοτελείς άνθρωποι μου έστησαν κρυφά παγίδα. Ηπλωσαν, ωσάν σχοινία, τα δίκτυα της δολιότητός των, δια να παγιδεύσουν τα πόδια μου. Και πλησίον στον δρόμον, από τον οποίον θα επερνούσα, ετοποθέτησαν προσκόμματα, δια να σκοντάψω.

Ψαλ. 139,7 εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ψαλ. 139,7 Ενώπιον αυτού του κινδύνου είπα στον Κυριον· Συ είσαι ο Θεός μου. Ακουσε, Κυριε, και κάμε δεκτήν την φωνήν της δεήσεώς μου.

Ψαλ. 139,8 Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Ψαλ. 139,8 Κυριε, Κυριε, συ είσαι η δύναμις, δια της οποίας και μόνης εγώ θα σωθώ. Ερριψες την σκιαν της προστασίας σου, ως ισχυράν περικεφαλαίαν, επάνω στο κεφάλι μου κατά την ημέραν, που εκείνοι με επολεμούσαν.

Ψαλ. 139,9 μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ᾿ ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. (διάψαλμα).

Ψαλ. 139,9 Μη με παραδώσης, Κυριε, εις τα χέρια αμαρτωλού, πράγμα το οποίον βαθύτατα αποστρέφομαι. Εκείνοι συνέλαβαν και κατέστρωσαν εναντίον μου σχέδια εξοντώσεως. Μη με εγκαταλίπης και επιτύχουν τα σχέδιά των, δια να μη υπερηφανευθούν απέναντι των ανθρώπων σου.

Ψαλ. 139,10 ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Ψαλ. 139,10 Ο αρχηγός της συμμορίας των εχθρών μου έχει αλαζονικώς υψωμένην την κεφαλήν του. Ομως επάνω των θα πέση και θα τους σκεπάση η δολιότης και η συκοφαντία του στόματός των.

Ψαλ. 139,11 πεσοῦνται ἐπ᾿ αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ψαλ. 139,11 Θα πέσουν επάνω εις τα κεφάλια των αναμμένα κάρβουνα, θα τους ρίψης μέσα εις την φωτιάν, δεν θα ανθέξουν εις τας ταλαιπωρίας και τας τιμωρίας, που θα τους υποβάλης.

Ψαλ. 139,12 ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ψαλ. 139,12 Ανθρωπος, ο οποίος έχει εριστικήν και συκοφαντικήν την γλώσσαν, δεν θα κατευοδωθή εις την γην αυτήν. Τον άδικον άνθρωπον θα τον κυνηγήσουν και θα τον συλλάβουν, ωσάν θήραμα, και θα τον οδηγήσουν

εις την καταστροφήν αι ταλαιπωρίαι και αι συμφοραί.

Ψαλ. 139,13 ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Ψαλ. 139,13 Από το φως της διδασκαλίας σου και από την προσωπικήν μου πείραν, έμαθα και επείσθην, ότι ο Κυριος θα υπερασπίση την δικαίαν υπόθεσιν των πτωχών και θα αποδώση το δίκαιον στους εγκαταλελειμμένους και πτωχούς.

Ψαλ. 139,14 πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλ. 139,14 Οσον όμως και αν εις μερικάς περιστάσεις επικρατή αδικία, οι δίκαιοι θα θριαμβεύσουν τελικώς, θα δοξολογήσουν το όνομά σου, Κυριε. Οι δε ευθείς και ειλικρινείς θα κατοικούν ασφαλείς μαζή σου, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 140 (Μασ. 141)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 140,1 Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ψαλ. 140,1 Κυριε, πολλές φορές έκραξα προς σέ. Καμε δεκτήν την προσευχήν μου. Δώσε προσοχήν εις την φωνήν της δεήσεώς μου κάθε φοράν, που με κραυγήν ισχυράν απευθύνομαι προς σέ.

Ψαλ. 140,2 κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Ψαλ. 140,2 Ας ανέλθη κατ'ευθείαν η προσευχή μου ως ευάρεστον ευώδες θυμίαμα ενώπιόν σου. Κατά την ώραν της προσευχής, η ανύψωσις των χειρών μου προς σε ας γίνη δεκτή ως ευάρεστος εσπερινή θυσία.

Ψαλ. 140,3 θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Ψαλ. 140,3 Θέσε, Κυριε, φρουράν στο στόμα μου, ώστε να ελέγχη και μη αφήνη να βγαίνουν όλα τα λόγια μου. Θέσε, Κυριε, θύραν, ώστε να περικλείη τα χείλη μου, δια να μη εξέρχωνται λόγοι κακοί από αυτά.

Ψαλ. 140,4 μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Ψαλ. 140,4 Μη επιτρέψης να παρεκκλίνη η καρδία μου εις λόγους και αποφάσεις πονηράς, ώστε να παρασυρθώ εις ανοήτους προφάσεις, δια να δικαιολογήσω ολοφάνερες αμαρτίες μου, κατά το παράδειγμα των ανθρώπων, οι οποίοι καταπατούν τον Νομον σου και εργάζονται το κακόν. Δεν θέλω να συναναστρέφομαι και να έχω επικοινωνίαν ούτε με τους εκλεκτούς άνδρας αυτών.

Ψαλ. 140,5 παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου· ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν·

Ψαλ. 140,5 Ας με διαπαιδαγωγήση ο δίκαιος, έστω και με αυστηρότητα, την οποίαν όμως θα του εμπνέη η προς εμέ αγάπη του και συμπάθεια, και ας με ελέγξη. Μυρωμένον ευώδες έλαιον αμαρτωλού να μη αρωματίση ποτέ την κεφαλήν μου. Δεν ζηλεύω την ευημερίαν των αμαρτωλών, προσεύχομαι εξ αντιθέτου ποτέ να μη μετάσχω εις αυτήν.

Ψαλ. 140,6 κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἡδύνθησαν.

Ψαλ. 140,6 Διότι οι πρόκριτοι και επίσημοι μεταξύ αυτών κατεποντίσθησαν εις την θάλασσαν πλησίον αποκρήμνων βράχων. Οι δίκαιοι θα ακούσουν τα λόγια μου αυτά και θα αισθανθούν γλυκείαν και δικαίαν ικανοποιησιν.

Ψαλ. 140,7 ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ψαλ. 140,7 Οπως οι βώλοι του παχέος χώματος όταν ρίπτωνται εις την γην, σπάζουν και διασκορπίζονται ως χώμα, έτσι θα διασκορπισθούν άταφα τα οστά των ασεβών ανθρώπων παραπλεύρως στο στόμα του άδου.

Ψαλ. 140,8 ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 140,8 Θα τιμωρηθούν αυτοί, διότι εγώ προς σε, Κυριε Κυριε, έχω εστραμμένα τα μάτια μου. Εις σε έχω στηρίξει την ελπίδα μου. Μη επιτρέψης να αφαιρεθή η ζωη μου από τους πονηρούς ανθρώπους.

Ψαλ. 140,9 φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Ψαλ. 140,9 Φυλαξέ με από τας παγίδας, τας οποίας αυτοί ολόγυρά μου έχουν στήσει και από τα προσκόμματα, τα οποία παρεμβάλλουν στον δρόμον μου αυτοί, που καταπατούν τον Νομον σου και εργάζονται το κακόν.

Ψαλ. 140,10 πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλ. 140,10 Οι αμαρτωλοί θα πέσουν και θα περιπλακούν εις τα δίκτυα της δολιότητός των, τα οποία είχαν κατασκευάσει και στήσει δια τους άλλους. Εγώ όμως θα ζω μεμονωμένος, χωρισμένος από αυτούς, έως ότου προσπεράσω σώος και αβλαβής από τα πονηρά διαβούλιά των.

ΨΑΛΜΟΣ 141 (Μασ. 142)

Συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ· προσευχή.

Ψαλ. 141,2 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ψαλ. 141,2 Με θερμήν μεγαλόφωνον προσευχήν έκραξα προς τον Κυριον. Από τα βάθη της ψυχής μου τον παρεκάλεσα.

Ψαλ. 141,3 ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ψαλ. 141,3 Θα αφήσω να χυθή ενώπιον αυτού η δέησίς μου. Θα εξαγγείλω εμπρός εις αυτόν την θλίψιν της ψυχής μου.

Ψαλ. 141,4 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Ψαλ. 141,4 Τωρα, που εμπρός στους μεγάλους κινδύνους λιποψυχώ και κινδυνεύω να χάσω την ζωήν μου, συ, Κυριε, έχεις γνωρίσει και γνωρίζεις πόσον αθώα υπήρξεν η πορεία της ζωής μου. Ομως εις την ευθείαν αυτήν οδόν, την οποίαν εβάδισα και βαδίζω, έστησαν κρυφά παγίδα οι εχθροί μου, δια να με συλλάβουν.

Ψαλ. 141,5 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾿ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ψαλ. 141,5 Στρέφω τα βλέμματά μου προς τα δεξιά, παρατηρώ με προσοχήν και αγωνίαν, δια να εύρω βοηθόν, και δεν υπάρχει κανείς, ο οποίος να έχη επίγνωσιν του κινδύνου, που διατρέχω, και να δύναται να με βοηθήση. Εχάθηκε κάθε τρόπος διαφυγής από τον κίνδυνον αυτόν. Κανείς πλέον, ούτε από τους φίλους μου, δεν φροντίζει δια την σωτηρίαν της ζωής μου.

Ψαλ. 141,6 ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ

ζώντων.

Ψαλ. 141,6 Χωρίς καμμίαν πλέον βοήθειαν εκ μέρους των ανθρώπων κράζω με όλην μου την δύναμιν προς σε, Κυριε, και διακηρύττω· Συ είσαι η ελπίς μου· Συ είσαι η πολύτιμος κληρονομία μου εις την παρούσαν ζωήν.

Ψαλ. 141,7 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ψαλ. 141,7 Δώσε, λοιπόν, προσοχήν εις την δέησίν μου, διότι έχω κακοπαθήσει πολύ και αποκάμει. Σώσε με από εκείνους, οι οποίοι με καταδιώκουν ζητούντες την εξοντωσίν μου, διότι είναι πολύ ισχυρότεροι από εμέ.

Ψαλ. 141,8 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλ. 141,8 Βγάλε με από την φυλακήν του σπηλαίου, ώστε ελεύθερος και γεμάτος ευγνωμοσύνην να δοξολογώ το άγιον Ονομά σου. Οι δίκαιοι θα περιμένουν να ίδουν την καλήν έκβασιν, την οποίαν συ ως αμοιβήν των ελπίδων μου θα δώσης.

ΨΑΛΜΟΣ 142 (Μασ. 143)

Τῷ Δαυΐδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. 142,1 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Ψαλ. 142,1 Κυριε, άκουσε και κάμε δεκτήν την προσευχήν μου. Ακουσε την ικετευτικήν παράκλησίν μου εν ονόματι της φιλαληθείας σου και των υποσχέσεων, που μας έχεις δώσει. Εισάκουσόν μου εν ονόματι της

δικαιοσύνης σου, η οποία απαιτεί την προστασίαν του κάθε αθώου.

Ψαλ. 142,2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ψαλ. 142,2 Μη θελήσης όμως να προβής εις λεπτομερή εξέτασιν της ζωής εμού του δούλου σου, διότι κανείς από τους ζώντας ανθρώπους επί της γης δεν θα ευρεθή τελείως αθώος και αναμάρτητος ενώπιόν σου.

Ψαλ. 142,3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·

Ψαλ. 142,3 Ακουσε, λοιπόν, Κυριε, το δίκαιον αίτημά μου, διότι εχθρός αδίστακτος με καταδιώκει ζητών να μου αφαιρέση την ζωήν. Με εποδοπάτησε κάτω στο χώμα, με εξηυτέλισε, με έχει καθίσει στο χείλος του τάφου. Με έχει οδηγήσει στο στόμα του σκοτεινού άδου, όπου ευρίσκονται οι από αρχαιότατα χρόνια νεκροί.

Ψαλ. 142,4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾿ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ψαλ. 142,4 Από τας βαρείας αυτάς θλίψεις έχει καταληφθή από αθυμίαν το πνεύμα μου. Η καρδία μου εντός μου συνεχώς ταράσσεται.

Ψαλ. 142,5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Ψαλ. 142,5 Εις αυτήν την πολυώδυνον κατάστασιν ευρισκόμενος ενεθυμήθην παλαιάς ημέρας ειρήνης και ασφαλείας. Εβύθισα την σκέψιν μου εις τα έργα της ιδικής σου προστασίας, εμελέτησα καλώς τα έργα των χειρών σου.

Ψαλ. 142,6 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).

Ψαλ. 142,6 Από την μελέτην αυτήν τονωθείς εις την πίστιν και την ελπίδα προς σέ,

ύψωσα ικετευτικάς τας χείράς μου προς σε και η ψυχή μου, ωσάν γη κατάξηρος, εζήτησε δρόσον και αναψυχήν από σέ.

Ψαλ. 142,7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ψαλ. 142,7 Οσον το δυνατόν ταχύτερον κάμε δεκτήν, Κυριε, την προσευχήν μου. Απέκαμα πλέον, ωλιγοψύχησε και κινδυνεύει να σβήση το πνεύμα μου. Μη γυρίσης αλλού το πρόσωπόν σου από εμέ. Διότι τότε θα ομοιάσω πλέον με τους νεκρούς, οι οποίοι κατεβαίνουν οριστικώς εις τον τάφον.

Ψαλ. 142,8 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου·

Ψαλ. 142,8 Ευδόκησε, Κυριε, να ακούσω και να αισθανθώ λίαν πρωϊ, συντόμως, το έλεός σου, διότι εγώ εις σε μόνον έχω στηρίξει τας ελπίδας μου. Καμε γνωστήν εις εμέ, Κυριε, την οδόν, το άγιόν σου θέλημα, σύμφωνα προς το οποίον να ρυθμίσω την πορείαν της ζωής μου. Διότι προς σέε υψώνω και παραδίδω ολόκληρον την ψυχήν μου.

Ψαλ. 142,9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

Ψαλ. 142,9 Βγάλε με και ελευθέρωσέ με, Κυριε, από τους εχθρούς μου, διότι εγώ προς σε απ' αρχής και μέχρι σήμερον καταφεύγω.

Ψαλ. 142,10 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ψαλ. 142,10 Διδαξέ με, ποίον είναι το θέλημά σου και δος μου την αγαθήν διάθεσιν να το εφαρμόζω πάντοτε, διότι συ είσαι ο Θεός μου. Το Πνεύμά σου το αγαθόν αυτό θα με οδηγήση εις την ευθείαν και ευάρεστον εις σε οδόν.

Ψαλ. 142,11 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·

Ψαλ. 142,11 Ενεκεν του ονόματός σου, που σημαίνει έλεος και αγάπην, θα περιφρουρήσης και θα παρατείνης την ζωήν μου. Εν τη δικαιοσύνη σου θα βγάλης την ψυχήν μου από την βαρείαν θλίψιν, που οι εχθροί μου έχουν επιφέρει.

Ψαλ. 142,12 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Ψαλ. 142,12 Με το έλεός σου αυτό, που θα δείξης προς εμέ, θα εξολοθρεύσης τους εχθρούς μου, θα καταστρέψης όλους εκείνους, οι οποίοι θλίβουν την ζωήν μου, διότι εγώ είμαι ιδικός σου δούλος.

ΨΑΛΜΟΣ 143 (Μασ. 144)

Τῷ Δαυΐδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Ψαλ. 143,1 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·

Ψαλ. 143,1 Δοξασμένος ας είναι ο Κυριος και Θεός μου, ο οποίος διδάσκει τα χέρια μου να χειρίζονται την σπάθην κατά τας συμπλοκάς εις τας μάχας, και τα δάκτυλά μου να χρησιμοποιούν το τόξον κατά τους πολέμους.

Ψαλ. 143,2 ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ᾿ αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ᾿ ἐμέ.

Ψαλ. 143,2 Αυτός είναι το έλεός μου, το καταφύγιόν μου, ο προστάτης μου και ο ελευθερωτής μου, ο υπερασπιστής μου, και εις αυτόν έχω στηρίξει τας ελπίδας μου· εις αυτόν, ο οποίος υποτάσσει ομονοημένον τον λαόν μου

εις εμέ.

Ψαλ. 143,3 Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;

Ψαλ. 143,3 Κυριε, τι είναι τάχα ο ευτελής άνθρωπος, ώστε να αποκαλύπτης και να καθιστάς τον εαυτόν σου γνωστόν εις αυτόν; Η ο υιός του ανθρώπου, ώστε να τον λογαριάζης και να τον λαμβάνης υπ όψιν σου;

Ψαλ. 143,4 ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.

Ψαλ. 143,4 Ο άνθρωπος είναι όμοιος προς το μάταιον και παροδικόν. Αι ημέραί του παρέρχονται ωσάν σκια.

Ψαλ. 143,5 Κύριε, κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται.

Ψαλ. 143,5 Συ όμως, Κυριε, που είσαι τόσον συγκαταβατικός προς ημάς τους ευτελείς ανθρώπους, χαμήλωσε τους ουρανούς και κατέβα. Εγγισε με τα χέρια σου τα βουνά και θα ανάψουν και θα γεμίσουν καπνόν.

Ψαλ. 143,6 ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς.

Ψαλ. 143,6 Αστραψε αστραπήν επάνω από τους εχθρούς μου κα θα τους διασκορπίσης. Στείλε εναντίον των τα βέλη σου, και θα τους συγκλονίσης

Ψαλ. 143,7 ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων,

Ψαλ. 143,7 Απλωσε, Κυριε, το χέρι σου από το ουράνιον ύψος, βγάλε με και γλύτωσέ με από τα πολλά ορμητικά ύδατα, που απειλούν να με πνίξουν· από τα χέρια δηλαδή των αλλοεθνών ανθρώπων.

Ψαλ. 143,8 ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Ψαλ. 143,8 Αυτών, των οποίων το στόμα ελάλησε δόλια και ασύστατα πράγματα και η δεξιά των χειρ είναι όργανον αδικημάτων.

Ψαλ. 143,9 ὁ Θεός, ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι

Ψαλ. 143,9 Ω Θεέ μου, εις την νέαν αυτήν συντριβήν των εχθρών μου, θα ψάλλω εγώ προς σε νέον άσμα ευγνωμοσύνης. Με δεκάχορδον μουσικόν όργανον θα σε υμνολογήσω· σέ,

Ψαλ. 143,10 τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυΐδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

Ψαλ. 143,10 ο οποίος ανέκαθεν δίδεις νίκας και σωτηρίαν στους βασιλείς· σέ, ο οποίος έσωσες εμέ, τον δούλον σου Δαυΐδ από την θανατηφόρον ρομφαίαν του Γολιάθ.

Ψαλ. 143,11 ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Ψαλ. 143,11 Απάλλαξέ με και τώρα και γλύτωσέ με από τα χέρια των αλλοεθνών, των οποίων το στόμα ελάλησε και λαλεί ψευδολογίας, η δε δεξιά των χειρ είναι όργανον αδικίας.

Ψαλ. 143,12 ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ,

Ψαλ. 143,12 Αυτοί απολαμβάνουν σήμερον όλα τα αγαθά. Τα παιδιά των λόγω της νεότητός των ομοιάζουν σαν βλαστάρια καλώς ριζωμένα και θαλερά. Αι θυγατέρες των είναι καλλωπισμένες και στολισμένες με κοσμήματα στο σώμα των, ωσάν τα αγάλματα ειδωλολατρικού ναού.

Ψαλ. 143,13 τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν,

Ψαλ. 143,13 Αι αποθήκαι των είναι γεμάται από αγαθά. Υπερεκχυλίζουν από κάθε είδος· τα πρόβατά των είναι πολύτοκα. Πολλαπλασιάζονται αναρίθμητα

στους βοσκοτόπους, όπου εξέρχονται προς βοσκήν.

Ψαλ. 143,14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς, οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν,

Ψαλ. 143,14 Τα βόϊδια των είναι παχέα. Κανένας από τους τοίχους των οικοδομών των δεν έχει κρημνισθή ούτε και έχει υποστή καμμίαν ρωγμήν. Δεν ακούεται κραυγή θρήνου και πόνου εις τας πλατείας των.

Ψαλ. 143,15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. 143,15 Εκείνοι, οι οποίοι αγνοούν σε και το θέλημά σου, εκαλοτύχησαν τον λαόν, ο οποίος απολαμβάνει αυτά τα αγαθά. Αλλά εις την πραγματικότητα μακάριος είναι ο λαός εκείνος, του οποίου ο αληθινός Θεός είναι ο Θεός και Κυριος του.

ΨΑΛΜΟΣ 144 (Μασ. 145)

Αἰνέσεως τοῦ Δαυΐδ.

Ψαλ. 144,1 Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 144,1 Θα διαλαλήσω το μεγαλείον σου, ω Θεέ μου και βασιλῆά μου. Θα δοξολογήσω το πάντιμον Ονομά σου πάντοτε και στον αιώνα του αιώνος.

Ψαλ. 144,2 καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 144,2 Καθε ημέραν θα σε δοξολογώ και θα υμνώ το Ονομά σου, πάντοτε και

στους αιώνας των αιώνων.

Ψαλ. 144,3 μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Ψαλ. 144,3 Μέγας είναι ο Κυριος και άξιος να υμνήται πολύ, παρά πολύ, διότι η μεγαλωσύνη του είναι απεριόριστος και απροσμέτρητος.

Ψαλ. 144,4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Ψαλ. 144,4 Καθε ερχομένη γενεά θα υμνή σε δια τα θαυμαστά έργα σου, και οι άνθρωποι θα διακηρύττουν πάντοτε την παντοδυναμίαν σου.

Ψαλ. 144,5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Ψαλ. 144,5 Την μεγαλοπρεπή λαμπρότητα της αγιότητός σου θα υμνούν και θα διηγούνται τα θαυμαστά σου έργα.

Ψαλ. 144,6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

Ψαλ. 144,6 Την ακατανίκητον δύναμιν των φοβερών σου έργων εναντίον των αμετανοήτων ασεβών θα λέγουν μεταξύ των, και το απέραντον μεγαλείον σου θα διηγούνται.

Ψαλ. 144,7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Ψαλ. 144,7 Θα αφήνουν να εκχυθή από την καρδίαν των η ευγνώμων ανάμνησις των αναριθμήτων ευεργεσιών της καλωσύνης σου. Θα πλημμυρίζουν από αγαλλίασιν δια την δικαιοσύνην, την οποίαν συ εφαρμόζεις πάντοτε.

Ψαλ. 144,8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Ψαλ. 144,8 Οικτίρμων και εύσπλαγχνος είναι ο Κυριος, μακρόθυμος και πολυέλεος.

Ψαλ. 144,9 χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλ. 144,9 Αγαθός και ευεργετικός είναι ο Κυριος προς όλους γενικώς, και τα ελέη αυτού απλώνονται εις όλα τα έργα της δημιουργίας του.

Ψαλ. 144,10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Ψαλ. 144,10 Ας σε δοξολογήσουν, Κυριε, όλα τα δημιουργήματά σου, προ παντός δε ας ευλογήσουν το πάντιμον Ονομά σου οι αφωσιωμένοι εις σε πιστοί.

Ψαλ. 144,11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι

Ψαλ. 144,11 Αυτοί θα διαλαλούν την ένδοξον βασιλείαν σου και θα διηγούνται την παντοδύναμον κυριαρχίαν σου,

Ψαλ. 144,12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ψαλ. 144,12 δια να καταστήσουν γνωστήν στους άλλους ανθρώπους την παντοδυναμίαν σου και την ανυπέρβλητον λαμπρότητα της βασιλείας σου.

Ψαλ. 144,13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ψαλ. 144,13 Η ιδική σου βασιλεία, Κυριε, είναι βασιλεία αιωνία και η κυριαρχία σου απλώνεται εις όλας τας γενεάς.

Ψαλ. 144,13α πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ψαλ. 144,13α Ο Κυριος είναι πιστός τηρητής των υποσχέσεών του και άμωμος εις όλα αυτού τα έργα.

Ψαλ. 144,14 ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας

τοὺς κατεῤῥαγμένους.

Ψαλ. 144,14 Ο Κυριος υποβαστάζει και στηρίζει όλους εκείνους, οι οποίοι κινδυνεύουν να πέσουν και να συντριβούν, και ανεγείρει αυτούς, οι οποίοι έχουν πέσει και συντριβή.

Ψαλ. 144,15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ψαλ. 144,15 Οι οφθαλμοί όλων στρέφονται με ελπίδα βοηθείας προς σέ, διότι συ δίδεις την τροφήν των στον κατάλληλον χρόνον.

Ψαλ. 144,16 ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας.

Ψαλ. 144,16 Ανοίγεις συ τας παντοδυνάμους και πλουσιοδώρους χείρας σου και γεμίζεις κάθε ζωντανόν ον από όλα τα αγαθά, που του χρειάζονται.

Ψαλ. 144,17 δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ψαλ. 144,17 Ο Κυριος είναι δίκαιος εις όλους τους τρόπους της ενεργείας του και άμωμος και ακατηγόρητος εις όλα αυτού τα έργα.

Ψαλ. 144,18 ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Ψαλ. 144,18 Είναι πάντοτε κοντά εις εκείνους, οι οποίοι τον επικαλούνται με πίστιν, εις όλους όσοι τον επικαλούνται με ειλικρίνειαν καρδίας.

Ψαλ. 144,19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

Ψαλ. 144,19 Τα δίκαια θελήματα και αιτήματα αυτών, οι οποίοι τον ευλαβούνται, θα εκπληρώση ο Κυριος, θα κάμη δεκτήν την δέησιν των και θα τους σώση από τους διαφόρους κινδύνους.

Ψαλ. 144,20 φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς

ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Ψαλ. 144,20 Περιφρουρεί και φυλάσσει ο Κυριος όλους εκείνους, οι οποίοι τον αγαπούν. Εξ αντιθέτου δε θα παραδώση στον όλεθρον όλους τους αμαρτωλούς.

Ψαλ. 144,21 αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 144,21 Υμνους δοξολογίας και ευγνωμοσύνης θα λέγη το στόμα μου διαρκώς προς τον Κυριον και κάθε άλλος άνθρωπος ας δοξολογή το άγιον Ονομά του πάντοτε και στους αιώνας των αιώνων.

ΨΑΛΜΟΣ 145 (146)

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ψαλ. 145,1 Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον·

Ψαλ. 145,1 Ω ψυχή μου, δοξολόγησε τον Κυριον!

Ψαλ. 145,2 αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ψαλ. 145,2 Θα δοξολογώ τον Κυριον καθ' όλον το διάστημα της ζωής μου. Θα ψάλλω προς αυτόν ύμνους, έως ότου ζω.

Ψαλ. 145,3 μὴ πεποίθατε ἐπ᾿ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ψαλ. 145,3 Μη στηρίζετε την πεποίθησιν και την ελπίδα σας στους άρχοντας, στους υιούς των θνητών ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν πάντοτε την δύναμιν

να σας σώσουν.

Ψαλ. 145,4 ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Ψαλ. 145,4 Του καθενός από αυτούς, όσον ισχυρός και αν φαίνεται, το πνεύμα θα εξέλθη από το σώμα κατά την ώραν του θανάτου του. Και το σώμα του θα επιστρέψη εις την γην του. Κατά δε την ημέραν εκείνην του θανάτου θα χαθούν και θα διαλυθούν όλα τα σχέδιά του.

Ψαλ. 145,5 μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ

Ψαλ. 145,5 Μακάριος όμως είναι εκείνος, ο οποίος έχει ως βοηθόν του τον Θεόν του Ιακώβ και ο οποίος στηρίζει τας ελπίδας του εις Κυριον τον Θεόν του.

Ψαλ. 145,6 τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα,

Ψαλ. 145,6 Εις αυτόν, ο οποίος εδημιούργησε τον αυρανόν και την γην, την θάλασσαν και όλα όσα υπάρχουν εις αυτά. Αυτόν, ο οποίος τηρεί και φυλάσσει πιστώς τους λόγους και τας υποσχέσστου εις όλους τους αιώνας.

Ψαλ. 145,7 ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους,

Ψαλ. 145,7 Αυτόν, ο οποίος κάμνει δικαίαν κρίσιν και αποδίδει το δίκαιον στους αδικουμένους. Διδει τροφήν στους πεινώντας. Ο Κυριος, αυτός λύει τα δεσμά των σιδηροδεμένων αιχμαλώτων και τους δίδει την ελευθερίαν.

Ψαλ. 145,8 Κύριος σοφοῖ τυφλούς, Κύριος ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

Ψαλ. 145,8 Ο Κυριος δίδει σοφίαν στους τυφλούς με το φως της αληθείας του. Ο Κυριος ανορθώνει τους ηθικώς και σωματικώς συντετριμμένους. Ο

Κυριος αγαπά τους δικαίους.

Ψαλ. 145,9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Ψαλ. 145,9 Ο Κυριος περιφρουρεί και προστατεύει τους ξένους, αυτός θα αναλάβη υπό την προστασίαν του τα ορφανά και τας χήρας, και θα εξαφανίση τας πορείας των αμαρτωλών.

Ψαλ. 145,10 βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ψαλ. 145,10 Ο Κυριος θα βασιλεύση στον αιώνα, ο Θεός σου, Σιών, εις όλας τας γενεάς των γενεών.

ΨΑΛΜΟΣ 146 (Μασ. 147,1-11)

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ψαλ. 146,1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

Ψαλ. 146,1 Υμνείτε και δοξολογείτε τον Κυριον, διότι είναι ευχάριστον και ωφέλιμον να υμνή κανείς αυτόν. Είθε δε να γίνη γλυκύς και ευχάριστος ο ύμνος μας αυτός προς τον Θεόν μας.

Ψαλ. 146,2 οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει,

Ψαλ. 146,2 Ας τον δοξολογήσωμεν, διότι ο Κυριος είναι αυτός που ανοικοδομεί την Ιερουσαλήμ. Αυτός συγκεντρώνει τους διασκορπισμένους Ισραηλίτας

από τας ξένας χώρας εις την πατρίδα των.

Ψαλ. 146,3 ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν,

Ψαλ. 146,3 Θεραπεύει τους συντετριμμένους κατά την καρδίαν από το βάρος των θλίψεων. Ωσάν άριστος ιατρός επιδένει με θεραπευτικούς επιδέσμους τα συντρίμματα αυτών.

Ψαλ. 146,4 ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Ψαλ. 146,4 Εχει καταμετρήσει και γνωρίζει τον απεριόριστον αριθμόν των αστέρων των διεσπαρμένων στον ουρανόν, ωσάν να έχη δώσει όνομα στον καθένα από αυτούς.

Ψαλ. 146,5 μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Ψαλ. 146,5 Μέγας είναι ο Κυριος μας και μεγάλη η δύναμίς του και κανείς ποτέ δεν είναι εις θέσιν να καταμετρήση, να συλλάβη και να περιγράψη την άπειρον σοφίαν του.

Ψαλ. 146,6 ἀναλαμβάνων πρᾳεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.

Ψαλ. 146,6 Ο Κυριος αναλαμβάνει υπό την προστασίαν του τους πράους, τους δε υπερηφάνους και αμαρτωλούς θα τους ταπεινώση και θα τους ρίψη κάτω μέχρις εδάφους.

Ψαλ. 146,7 ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ

Ψαλ. 146,7 Αρχίσατε, λοιπόν, να δοξολογήτε τον Κυριον. Ψαλατε προς τιμήν του Θεού μας ύμνον με συνοδίαν κιθάρας.

Ψαλ. 146,8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ

ὑετόν, τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,

Ψαλ. 146,8 Ψαλατε εις αυτόν, ο οποίος περιβάλλει τον ουρανόν με ευεργετικάς νεφέλας, και με αυτάς προετοιμάζει την βροχήν δια την γην. Και με την βροχήν κάμνει να βλαστήση, και εις αυτά ακόμη τα όρη, χορτάρι και χλόη δια την εξυπηρλέτησιν των ανθρώπων.

Ψαλ. 146,9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

Ψαλ. 146,9 Δοξολογήσατε αυτόν, ο οποίος παρέχει τροφήν εις τα κτήνη, όπως επίσης και εις τα μικρά πουλιά των κοράκων, τα οποία με τους κρωγμούς των φαίνεται σαν να τον επικαλούνται.

Ψαλ. 146,10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ·

Ψαλ. 146,10 Δεν ευαρεστείται ο Κυριος ούτε και δίδει την νίκην στο ισχυρόν ιππικόν ούτε στους ταχείς και ισχυρούς πόδας του ανθρώπου.

Ψαλ. 146,11 εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. 146,11 Ο Κυριος ευαρεστείται εις εκείνους, που τον ευλαβούνται· εις όλους αυτούς, που ελπίζουν στο έλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 147 (Μασ. 147,12-20)

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ψαλ. 147,1 Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών,

Ψαλ. 147,1 Ω Ιερουσαλήμ, ψάλλε ύμνους και εγκώμια προς τον Κυριον! Δοξολόγει τον Θεόν σου, Σιών.

Ψαλ. 147,2 ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί·

Ψαλ. 147,2 Διότι εστερέωσε και έκαμε ισχυρούς τους μοχλούς, με τους οποίους κλείονται ασφαλώς αι πύλαι των νεοκτισμένων τειχών σου. Ο Κυριος ηυλόγησε τους υιούς σου, οι οποίοι ευρίσκονται εντός της περιοχής σου.

Ψαλ. 147,3 ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

Ψαλ. 147,3 Αυτός εγκατέστησεν ειρήνην εις τα όριά σου, σε περιφρουρεί από τους εχθρούς σου και χορταίνει με εκλεκτόν σίτον τα τέκνα σου.

Ψαλ. 147,4 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·

Ψαλ. 147,4 Αυτός αποστέλλει την παντοδύναμον ευεργετικήν προσταγήν του δια την καρποφορίαν της γης. Και η προσταγή του ταχύτατα θα τρέξη προς την γην και θα γίνη αμέσως έργον.

Ψαλ. 147,5 διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·

Ψαλ. 147,5 Αυτός είναι που δίδει χιόνι ολόλευκο, ωσάν το μαλλί του προβάτου, ο οποίος σκορπίζει σαν στάκτην την ομίχλην.

Ψαλ. 147,6 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

Ψαλ. 147,6 Ριπτει την χάλαζαν με όσην ευκολίαν ημείς ρίπτομεν τα ψιχία του ψωμιού. Ποιός ημπορεί να υποστή και ανθέξη εμπρός στο ψύχος των πάγων και των χιόνων και των παγωμένων ορμητικών ανέμων;

Ψαλ. 147,7 ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα

αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

Ψαλ. 147,7 Αυτός μόνος θα δώση προσταγήν και θα λυώσουν οι πάγοι και τα χιόνια, θα πνεύση δηλαδή ο ευεργετικός άνεμός του, θα λυώσουν τα χιόνια και οι πάγοι και θα ρεύσουν ύδατα, δια να ποτίσουν όρη και πεδιάδας.

Ψαλ. 147,8 ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

Ψαλ. 147,8 Αυτός απεκάλυψε και κατέστησε γνωστόν το άγιον θέλημά του στους απογόνους του Ιακώβ, τας εντολάς του και τα δίκαια προστάγματά του στον ισραηλιτικόν λαόν.

Ψαλ. 147,9 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Ψαλ. 147,9 Δεν έπραξεν όμως το ίδιον και δια κάθε άλλο έθνος. Δεν εφανέρωσε εις όλα τα έθνη τα παραγγέλματά του και τας εντολάς του.

ΨΑΛΜΟΣ 148

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ψαλ. 148,1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ψαλ. 148,1 Σεις οι άγγελοι αινείτε τον Κυριον επάνω από τους ουρανούς. Δολογείτε αυτόν μέχρι των ακρότατων περιοχών του ουρανού.

Ψαλ. 148,2 αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Ψαλ. 148,2 Δοξολογήσατε αυτόν όλοι οι άγγελοι. Αινέσατέ τον και υμνείτε τον συνεχώς όλαι αι ουράνιαι δυνάμεις του.

Ψαλ. 148,3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Ψαλ. 148,3 Δοξολογείτε αυτόν ο ήλιος, η σελήνη· δοξολογείτε αυτόν όλα τα άστρα και το φως.

Ψαλ. 148,4 αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ψαλ. 148,4 Αινείτε αυτόν οι πνευματικοί ουρανοί, που εκτείνονται πέραν από τους αστρικούς ουρανούς. Ας επαινέση και δοξολογήση τον Κυριον το ύδωρ, το οποίον είναι αποθηκευμένον επάνω από τον ουρανόν.

Ψαλ. 148,5 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ψαλ. 148,5 Τα πάντα ας δοξολογήσουν το όνομά του Κυρίου, διότι αυτός ένα μόνον λόγον είπε και εδημιουργήθησαν. Αυτός έδωσε διαταγήν και αμέσως εκτίσθησαν.

Ψαλ. 148,6 ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Ψαλ. 148,6 Ενηρμόνισεν, εστερέωσε και έστησεν αυτά ασφαλή στον αιώνα και στον αιώνα του αιώνος. Εξέδωκε παντοδύναμον πρόσταγμα, το οποίον δεν πρόκειται να ακυρωθή.

Ψαλ. 148,7 αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

Ψαλ. 148,7 Δοξολογείτε τον Κυριον και από την γην, τα θαλάσσια κήτη και όλαι αι θάλασσαι.

Ψαλ. 148,8 πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα

τὸν λόγον αὐτοῦ·

Ψαλ. 148,8 Το πυρ της αστραπής, η χάλαζα, η χιών, οι πάγοι, ο ορμητικός άνεμος της καταιγίδος, όλα αυτά που κινούνται και εκτελούν την παντοδύναμον προσταγήν του.

Ψαλ. 148,9 τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·

Ψαλ. 148,9 Αινείτε αυτόν τα όρη τα υψηλά και όλοι οι λόφοι, όλα τα καρποφόρα και όλα τα άγρια δένδρα, όπως είναι αι κέδροι.

Ψαλ. 148,10 τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·

Ψαλ. 148,10 Τα άγρια θηρία της υπαίθρου και όλα τα κτήνη, τα ερπετά και όλα τα ιπτάμενα πτηνά.

Ψαλ. 148,11 βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

Ψαλ. 148,11 Αινείτε αυτόν οι βασιλείς της γης και όλοι οι λαοί, οι άρχοντες και όλοι οι δικασταί των ανθρώπων.

Ψαλ. 148,12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·

Ψαλ. 148,12 Οι νέοι άνδρες και αι παρθένοι, οι γεροντότεροι μαζή με τους νεωτέρους.

Ψαλ. 148,13 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

Ψαλ. 148,13 Ας υμνήσουν όλοι το όνομά του Κυρίου, διότι αυτού μόνον το Ονομα εμεγαλύνθη και εξυψώθη. Η δοξολογία του απλώνεται εις τυν ουρανόν και εις την γην.

Ψαλ. 148,14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλ. 148,14 Θα εξυψώση και θα ενισχύση ο Κυριος την δύναμιν του λαού του. Υμνος και δόξα θα αποδοθή εις όλους τους αφωσιωμένους προς αυτόν, στους

απογόνους του Ισραήλ, στον λαόν, ο οποίος τον πλησιάζει με πίστιν και του είναι οικείος και αγαπητός.

ΨΑΛΜΟΣ 149

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 149,1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Ψαλ. 149,1 Ψαλατε στον Κυριον καινούργιον άσμα δια τας πλουσίας αυτού ευλογίας, και ο αίνος αυτός ας ψαλή εις την συγκέντρωσιν των αφοσιωμένων δούλων του, των Ισραηλιτών.

Ψαλ. 149,2 εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ψαλ. 149,2 Ας ευφρανθή ο ισραηλιτικός λαός δια τον Κυριον, ο οποίος ανέδειξεν αυτόν εκλεκτόν λαόν του, και οι κάτοικοι της Σιών ας ευφρανθούν, ας σκιρτήσουν από χαράν και αγαλλίασιν, διότι έχουν βασιλέα τον Θεόν.

Ψαλ. 149,3 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ,

Ψαλ. 149,3 Ας υμνολογήσουν το Ονομά του με ιερούς ευλαβείς χορούς υπό τον ήχον τύμπανων και με την συνοδείαν κιθάρας.

Ψαλ. 149,4 ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Ψαλ. 149,4 Διότι ο Κυριος έδειξε και πάλιν και δεικνύει την ευμένειάν του προς τον λαόν του. Θα δοξάση και θα χαρίση σωτηρίαν στους πράους και υπομονητικούς.

Ψαλ. 149,5 καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ψαλ. 149,5 Θα καυχώνται οι αφωσιωμένοι δούλοι του δια την ένδοξον επιστροφήν των, θα πλημμυρίζουν από αγαλλίασιν δια την απελευθέρωσίν των και θα κατακλίνωνται πλήρεις χαράς και αγαλλιάσεως.

Ψαλ. 149,6 αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν

Ψαλ. 149,6 Αι δοξολογίαι και τα εγκώμια του Θεού των θα υπάρχουν πάντοτε, και θα απαγγέλλωνται δια του λάρυγγός των. Ταυτοχρόνως όμως αι μεγάλαι δίστομοι ρομφαίαι θα ευρίσκωνται εις τα χέρια των,

Ψαλ. 149,7 τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,

Ψαλ. 149,7 δια να αντεπεξέλθουν εναντίον των εχθρικών λαών και να τιμωρήσουν αυτούς·

Ψαλ. 149,8 τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς,

Ψαλ. 149,8 δια να δέσουν τους βασιλείς των εθνών με σιδηρά δεσμά και τους ενδόξους άρχοντάς των με σιδερένιες χειροπέδες,

Ψαλ. 149,9 τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλ. 149,9 ώστε να εφαρμοσθή εναντίον αυτών η γραμμένη εις τας προφητείας δικαία απόφασίς του Θεού. Και η εκτέλεσις της δικαίας αυτής αποφάσεως θα είναι μεγάλη δόξα στους αφωσιωμένους του Ιουδαίους.

ΨΑΛΜΟΣ 150

Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 150,1 Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

Ψαλ. 150,1 Δοξολογείτε τον Κυριον εις τα άγια αυτού σκηνώματα, στον ναόν και το θυσιαστήριόν του. Αινείτε αυτόν όλοι όσοι ζήτε κάτω από το στερέωμα του ουρανού, έργον της παντοδυναμίας του.

Ψαλ. 150,2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλ. 150,2 Αινείτε αυτόν δια τα μεγάλα και θαυμαστά έργα του, που μαρτυρούν την παντοδυναμίαν του. Αινείτε αυτόν κατά την άπειρον αυτού μεγαλωσύνην και δόξαν.

Ψαλ. 150,3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

Ψαλ. 150,3 Αινείτε αυτόν με τον ήχον της σάλπιγγος, αινείτε αυτόν με λύραν και κιθάραν.

Ψαλ. 150,4 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·

Ψαλ. 150,4 Αινείτε αυτόν με τύμπανα και ιερούς χορούς, αινείτε αυτόν με έγχορδα και με άλλα μουσικά όργανα.

Ψαλ. 150,5 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Ψαλ. 150,5 Αινείτε αυτόν με κύμβαλα που αναδίδουν γλυκείς και ωραίους ήχους, αινείτε αυτόν με κύμβαλα που αλαλάζουν.

Ψαλ. 150,6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ἀλληλούϊα.

Ψαλ. 150,6 Καθε τι το οποίον αναπνέει, ας αινέση και ας δοξολογήση τον Κυριον. Αινείτε τον Κυριον.

ΨΑΛΜΟΣ 151

Οὗτος ὁ ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ ἐστι· καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Ο ψαλμός αυτός συνετέθη από άγνωστον ποιητήν εις χρόνους μεταγενεστέρους του Δαυΐδ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου.

Μικρός και άσημος ήμην μεταξύ των αδελφών μου. Νεώτερος κατά την ηλικίαν εις την οικίαν του πατρός μου. Δι' αυτό και έβοσκα τα πρόβατα του πατρός μου.

Ψαλ. 151,2 αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον.

Ψαλ. 151,2 Τα χέρια μου κατεσκεύασαν μουσικόν όργανον και τα δάκτυλά μου συνηρμολόγησαν ψαλτήριον, δια να ανυμνολογώ τον Κυριον.

Ψαλ. 151,3 καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσει.

Ψαλ. 151,3 Ποίος είναι ικανός και άξιος να ανυμνολογήση τον Κυριον; Αυτός όμως ο

ἰδιος ο Κυριος, αποβλέπων εις την αγαθήν διάθεσιν της καρδίας μου, θα κάμη ευμενώς δεκτόν τον ὑμνον, που θα του ψάλω.

Ψαλ. 151,4 αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

Ψαλ. 151,4 Αυτός έστειλε τον άγγελόν του και με επήρε έξαφνα από τα πρόβατα του πατρός μου και με έχρισε με το έλαιον, με το οποίον χρίονται οι βασιλείς.

Ψαλ. 151,5 οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.

Ψαλ. 151,5 Οι αδελφοί μου ήσαν ωραίοι και εύσωμοι, αλλά δεν ευηρεστήθη εις αυτούς ο Κυριος.

Ψαλ. 151,6 ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ·

Ψαλ. 151,6 Εξήλθον, δια να αντιμετωπίσω και μονομαχήσω με τον αλλόφυλον Γολιάθ, και εκείνος με κατηράσθη επικαλεσθείς εναντίον μου τα είδωλά του.

Ψαλ. 151,7 ἐγὼ δέ, σπασάμενος τὴν παρ᾽ αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Ψαλ. 151,7 Εγώ όμως ανέσπασα την ιδικήν του μάχαιραν και τον απεκεφάλισα. Απεμάκρυνα δε έτσι και εξήλειψα την εντροπήν του ισραηλιτικού λαού.